

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

LGr
29372e

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

LUCIANI SAMOSATENSIS

OPERA

LATINE.

LIBRUM

II

IS
UP

1937e

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.)

LUCIANI(SAMOSATENSIS)

OPERA

GRAECE ET LATINE.

POST

TIBERIUM HEMSTERHIUSIUM

ET

JOH. FREDERICUM REITZIUM

DENUO CASTIGATA

CUM VARIETATE LECTIONIS, SCHOLIIS GRAECIS,
ADNOTATIONIBUS ET INDICIBUS

EDIDIT

JOHANNES THEOPHILUS LEHMANN.

TOMUS SEPTIMUS.

196848
22:6:25

LIPSIAE

LIBRARIA WEIDMANNIA

G. REIMER.

MDCCLXXXVIII

100
100
100

PA
4230
A2
1822
L7

ARGUMENTUM.

Menippum fingit auctor, quum in terris de gravissimis rebus nihil certi, uno vero oppositas haud raro sententias philosophorum invenisset, tanquam alterum Icarum mirifice alatum in Lunam et in ipsam quoque deorum sedem volare; unde quum stultitias et scelera hominum vel privatorum, vel regum, clare despecta derisisset: in Olympo Jupiter maxime de philosophorum doctrina et moribus in consilium vocatis diis decernit, ut proximo vere cuncti philosophi tum ob disciplinae impietatem, tum ob vitae impuritatem, fulmine icti intereant. Maxima hujus et quae Necyomantiae subest fictionis et argumenti similitudo fecit, ut mihi quidem illa Necyomantia vix à Luciano ipso profecta esse videretur; de qua re exposui Tom. III. p. 572. sq. Quod si probabiliter statui, non est quod Jacobus sententiam probemus, qui in Porsón. Adverss. p. 297. non facile sibi ait persuaderi posse, hunc Icaromenippum pro Luciano dialogo habendum esse; quo nihil certe magis esse potest Lucianaeum.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ α) ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΟΣ.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τρισχίλιοι μὲν ἦσαν ἀπὸ γῆς στάδιοι β) 1
μέτροι πρὸς τὴν σελήνην, ὅ c) πρῶτος ἡμῶν σταθμός. τού-

α) ΜΕΝΙΠΠΟΣ] Nomina personarum in Fl. in hoc opusculo nulla. Spatium tantum distinguuntur. In B. 1. Inscriptio est Με-
νίππου καὶ ἐταίρου. Sic etiam in B. 5, h) στάδιοι] „omit-
tit P“ c) ὅ] Belinus mallet οὐ ad Erasmi, opinor, versioñem,
quae habet ubi.

ICAROMENIPPUS

SIVE HYPERNEPHELUS.

MENIPPUS ET SODALIS.

Men. Igitur ter mille haec Lunam usque, quae prima
erant a Terra inde stadia ad nostra mansio. Hinc ad So-

p. 751. τεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἄνω παρασάγγαι που δ) πεντακόσιοι. τὸ δ' e) ἀπὸ τούτου ἕς αὐτὸν ἤδη τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν f) τοῦ Διὸς, ἄνοδον: g), καὶ ταῦτα γένοιτο εὐζῶνῳ ἀετῶ μιᾶς ἡμέρας.

ETAIP. Τὶ ταῦτα πρὸς Χαρίτων, ὦ Μένιππε, ἀστρονομεῖς, καὶ ἡσυχῆ πως h) ἀναμετροεῖς; πάλαι γὰρ ἐπακρουῶμαί σου παρακολουθῶν i), ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σταθμούς k) τινὰς l), καὶ παρασάγγας ὑπόξενίζοντος.

MEN. Μὴ θαυμάσης, ὦ ἑταῖρε, εἰ μετέωρα καὶ διαέροια δοκῶ σοι λέγειν· τὸ κεφάλαιον γὰρ δὴ πρὸς ἑμαυτὸν λογιζομαι τῆς ἔναγχος ἀποδημίας m).

ETAIP. Εἶτα, ὦ γαθὲ, καθάπερ οἱ Φοίνικες, ἄστροις ἔτεκμαίρου τὴν ὁδόν;

MEN. Οὐ, μὰ Δία, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς n) ἄστροις ἐποιούμην τὴν ἀποδημίαν.

δ) που] „non legitur in O.“ e) τὸ δ'] Sic ex O. cum *Fritzsch.* pro vulg. τὸ δὲ. f) τὴν] „abest ab O.“ g) ἄνοδον] „Sic Edd. omnes. Ἄνοδος O.“ quod *Reitzio* placuit. Sed *Solanus* maluit ἄν ὁδὸς γένοιτο καὶ ταῦτα, vel ἡ ἄνοδος γ. κ. τ. Denique *Guil. Lange* in *Dissert.* dudum laudata p. 19. conjecit καὶ ταῦτ' ἄν ὁδὸς γένοιτο. Pro ταῦτα etiam *Belino* videbatur scribendum ταῦτ' ἄν. Vid. *Adnot.* h) πως] euclitice, ut par erat, Edd. vet. Sed πῶς recentt. male, praeter *Fritzsch.* i) παρακολουθῶν] ἀκολουθῶν 2955. 3011. k) σταθμούς] „σταδίους *Graev.* frustra.“ l) τινὰς] „abest a *Fl.*“ nec non a *Cod.* 3011. probante *Belino*, cujus iudicium secutus *Schmiederus* vocem, ut suspectam notavit, me quidem non adsentiente. m) τῆς ἔναγχος ἀποδημίας] τὴν ἀποδημίαν in marg. 2954. n) ἐν αὐ-

lem sursum parasangae circiter quingentae. Hinc vero in ipsum caelum, et arcem Jovis arduam . . . et haec fuerint expeditae aquilae unius diei.

Sod. Quid haec, per Gratias, Menippe, de astris disputas, et immurmurans ea velut dimetiris? olim enim, dum sequor, te audio, Soles et Lunas, insuper vero etiam grandia nomina; mansiones

quasdam et parasangas, peregrina ratione memorare.

Men. Noli mirari, Sodalis, si sublimia atque aëria videar tibi dicere. Summam enim apud me nuperæ peregrinationis repeto.

Sod. Tum tu, o noster, sicut Phoenices stellis signabas viam?

Men. Non, ita me Jupiter; sed ipsiis in astris peregrinatus sum.

ΕΤΑΙΡ. Ἡράκλεις, μακρόν γε τὸν ὄνειρον λέγεις, p. 752.
εἰ γε σαυτὸν ἔλαθες κατακοιμηθεὶς παρασάγγας ὄλους.

ΜΕΝ. Ὀνειρον γὰρ, ὡ τὰν, δοκῶ σοι λέγειν p), ὅς 2
ἀρτίως ἀφῆγμαι παρὰ τοῦ Διός;

ΕΤΑΙΡ. Πῶς ἔφησθα; Μένιππος ἡμῖν διοπετιῆς πάσ-
εστιν ἐξ οὐρανοῦ;

ΜΕΝ. Καὶ μὴν ἐγὼ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ
Διός ἤκω τήμερον, θαυμάσια καὶ ἀκούσας καὶ ἰδὼν εἰ δέ p. 753.
ἀπιστεῖς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πίστεως
εὐτυχεῖν.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ πῶς q) ἐγωγε, ὡ θεσπέσιε r) καὶ Ὀλύμ-
πιε Μένιππε, γεννητὸς *) αὐτός, καὶ ἐπίγειος ὢν, ἀπιστεῖν
δυναμην ὑπερνεφέλω ἀνδρὶ, καὶ, ἵνα καθ' Ὀμήρον εἶπω,
τῶν οὐραγιῶνων s) ἐνί; ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, εἰ δοκεῖ,
τίνα τρόπον ἤρθης ἀνω, καὶ ὁπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλι-
καύτην τὸ μέγεθος; τὰ μὲν γὰρ ἀμφὶ τὴν ὄψιν οὐ πανυ

τοῖς] Excidit post hæc, ni fallor, articulus, τοῖς, qui vix abesse poterat. ο) μακρόν γε, τὸν] „Hæc, habent Fl. J. Ald, H. S. etc. Μακρόν τινα τὸν P. et marg. A. 1. W.“ p) λέγειν] „λαλεῖν P.“ q) καὶ πῶς] ἄν inseri jubet, Belin. ut modo sub init. et alibi millies prostituta temeritate, r) θεσπέσιε] „θαυμάσιε 3011. *) γεννητὸς] θυητὸς mallet Fritzsche. Alex. etc. Praef. p. XXIX. haud inepte comparans Deor. Diall. XX, 7. s) οὐραγιῶνων] „οὐραγιῶν male Fl.“

Sod. Longum Hercle somnium narras, si imprudens parasangas totas dormisti.

Men. Somnium nempe tibi videor narrare, qui modo de Jove tibi adsum.

Sod. Quid ais? Menippus nobis a Jove demissus e caelo adest?

Men. Ego vero ab ipso tibi illo summo Jove advenio hodie, rebus auditis visisque mirabilibus. Si non credis, at ego hoc ipso nomine ve-

hementer delector, quod ultra fidem beatus sum.

Sod. Et quomodo ego, divine atque Olympie Menippe, natus ipse et terrestris qui sim, fidem negare possim viro supra nubes elato, et, ut secundum Homerum dicam, caelicolarum uni? Sed illud mihi dic, si videtur, qua ratione sursum sublati sis, et unde copia tibi tantarum scalarum obtigerit? Quantum enim ad speciem,

p. 753. εἰκάσας ἐκείνην τῷ Φρυγί, ὥστε καὶ t) ἡμᾶς εἰκάζειν καὶ σε οἰνοχοήσοντά που ἀνάρπαστον γεγονέναι πρὸς τοῦ ἀετοῦ.

2) MEN. Σὺ μὲν πάλαι σκώπιων δῆλος εἶ, καὶ θαυμαστόν οὐδέν, εἴ σοι τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ προσφερές· ὅτι οὐδέν ἐδέησέ μοι πρὸς τὴν ἄνοδον, οὔτε p. 754. τῆς κλίμακος, οὔτε παιδικὰ γενέσθαι τοῦ u) ἀετοῦ. οἰκεία γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά.

ETAIP. Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Δαίδαλον εἶρησθα, εἴ γε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐλελήθεις ἡμᾶς ἰέραξ τις ἢ κολοῖος ἐξ ἀνθρώπου γεγόμενος.

MEN. Ορθῶς, ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ εἰκάσας· τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκείνο σοφισμὰ τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην.

3) ETAIP. Εἰτὰ, ὦ τολμηρότατε πάντων, οὐκ ἐδεδοίκεῖς μη καὶ σὺ που τῆς θαλάσσης καταπεσῶν x), Μενίππειόν τι πελαγὸς ἡμῖν ὡσπερ τὸ Ἰκάριον γ) ἀποδείξης ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνοματι;

t) καὶ] „abest a Fl.“ Seclisit itaque Schm. ut suspectum, me quidem non probante. Est adeo. u) τοῦ] Vide, an mutata articuli sede, melius habeat locus, sic sonans: οὔτε τῆς κλίμακος, οὔτε τοῦ παιδικὰ γενέσθαι ἀετοῦ. x) καταπεσῶν] „πεσῶν tantum Fl. Vulgatae verò favet P.“ y) Ἰκάριον] Ἰκάρειον 2955.

non valde similis illi Phrygi es, ut etiam conijcere possimus, te quoque ad pincernae forte officium in sublime raptum ab aquila.

MEN. Apparet olim te ridere: nec mirum, si remota a vulgi opinionibus narratio, fabulae similis tibi videtur. Sed nihil opus mihi ad ascensum neque scālis fuit, neque ut amasius fierem aquilae, qui meas mihi alas habuerim.

Sod. Jam supra ipsum Dacdaleum est, quod narras, si quidem praeter caetera, no-

bis non sentientibus, accipiter vel graculus ex homine factus es.

MEN. Recte, Sodalis, nec procul a scopo coniecisti. Dacdaleum enim illud alarum commentum, ipse quoque machinatus sum.

Sod. Tum tu, audacissime omnium, non metuebas; ne tu quoque, in quamcunque maris regionem delapsus, Menippeum quoddam pelagus nobis, sicut Icarium, tuo signatum nomine faceres?

MEN. Οὐδαμῶς. ὁ μὲν γὰρ Ἰκάρος, ἃ τέ κηρῶ τὴν p. 754. πτέρωσιν ἠρμοσμένος, ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκείνος ἐτάκη, πτερορροήσας, εἰκότως z) κατέπεσεν. ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα a) ἦν τὰ ἀκύτερα.

ΕΤΑΙΡ Πῶς λέγεις; ἤδη γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡρέμα με προσάγεις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διηγήσεως.

MEN. Ὡδέ πως· αἰτὸν εὐμεγέθη συλλαβῶν, ἔτι δὲ p. 755. γῦπα τῶν καρτέρων, ἀποτεμῶν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ... μᾶλλον δὲ καὶ πᾶσαν ἐξαρχῆς τὴν ἐπίνοιαν, εἴ σοι σχολή, δίειμι b).

ΕΤΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν, ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνά τῆς ἀκροάσεως. μὴ δὲ c) πρὸς Φιλίου με περιΐδης, ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὧτων ἀπηρητημένον.

MEN. Ἄκουε τοίνυν. οὐ γὰρ ἀστεῖόν γε d) τὸ θέαμα, 4 κέχηνότα φίλον ἐγκαταλιπεῖν, καὶ ταῦτα, ὡς σὺ φῆς, ἐκ τῶν ὧτων ἀπηρητημένον. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐξετάζω.

z) εἰκότως] εἰκεῖνος 2954. a) ἀκήρωτα] „bene J. et V. 2. Ἀκήρωτα cett. male. Ἀκύρωτα marg. A. 1.“ b) δίειμι] „Nil inutant Edd.“ c) μὴ δὲ] „Sic Fl. J. H. 1. B. 1. (et 3.) Μηδὲ Par. S. „Separatim scribendae voces, quum requiratur ne vero. Μηδὲ foret neque. d) γε] με 3011.

Men. Nequaquam. Nam Icarus, cujus pennae cera aptae erant, cum primum illa ad solem liquefacta esset, defluentibus pennis non potuit non decidere: at nostrae sine cera fuerunt alae.

Sod. Quid ais? jam enim nescio quomodo sensim me ad veritatem narrationis perducis.

Men. Sic fere. Aquilam cepi bene magnam, et vulturem de robustis illis: horum alis abscissis... sed potius totum ab initio inde

consilium, si tibi otium est, persequar.

Sod. Omnino vero. Suspensus enim sum exspectatione narrationis tuae, et fini auditionis inhio. Ne vero, per ego te Philium. Jovem obsecro, me contemnas, ab initio tuae narrationis auribus quasi suspensusum.

Men. Audi ergo: nec enim lepidum est spectaculum, hiantem amicum destituere, eumque suspensum, ut tu ais, auribus. Ego enim

P. 755. τὰ κατὰ τὸν βίον, γελοῖα, καὶ ταπεινὰ, καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα πάντα εὕρισκον, πλούτους λέγω, καὶ ἀρχάς, καὶ δυναστείας, καταφρονήσας αὐτῶν, καὶ τὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν ἀσχολίαν τῶν ἀληθῶς σπουδαίων e) ὑπολαβῶν, ἀνακύπτειν τε, καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἀναβλέπειν f) ἐπειρώμην.

P. 756. καὶ μοι ἐνταῦθα πολλήν τινα παρεῖχε τὴν ἀπορίαν πρῶτον μὲν αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν σοφῶν καλούμενος κόσμος. οὐ γὰρ εἶχον εὐρεῖν οὐθ' ὅπως ἐγένετο, οὔτε τὸν δημιουργόν, οὔτε ἀρχὴν, οὐθ' ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶν αὐτοῦ. ἔπειτα δὲ κατὰ μέρος ἐπισκοπῶν, πολὺ μᾶλλον ἀπορεῖν ἤναγκαζόμην. τοὺς τε γὰρ ἀστέρας ἑώρων ὡς ἔτυχε τοῦ οὐρανοῦ διεσπασμένους, καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν τί ποιεῖ ἢν ἄρα ἐπόθουν εἰδέναι, μάλιστα δὲ τὰ κατὰ τὴν σελήνην ἄτοπὰ μοι, καὶ παντέλῳ παράδοξα κατεφαίνετο, καὶ τὸ πολυειδές αὐτῆς τῶν σχημάτων ἀπόρρητόν τινα τὴν αἰτίαν ἔχειν ἐδοκίμαζον. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἀστραπὴν διαίξασα, καὶ βροντὴν καταρύαγεισα, καὶ ὑετὸς, ἢ χιὼν, ἢ χάλαζα κατενεχθεῖσα, καὶ ταῦτα δυσεί-
5 καστα πάντα καὶ ἀτέκμαρτα ἦν. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω

e) σπουδαίων] χυδαίων conj. Guyet. frustra. f) ἀναβλέπειν] „ἀποβλέπειν] ἀναβλέπειν Fl. Vulgatum servat P.“ At omnes Edd. vet. tinentur ἀναβλέπειν. idque non dubitavi restituere.

cum primum examinandis vitae rationibus, ridicula, et humilia, et infirma, humana omnia deprehendissem, divitias dico, et imperia, et potestates: contemtis illis, (qui studium circa ista obstare putarem, ne rebus studio vere dignis vacare liceret) tollere oculos, et ad ipsum hoc universum suspicere, tentabam. Et hic mihi multam dubitationem objecit primo quidem ipse hic, qui a sapientibus mundus vocatur. Neque enim invenire poteram, quomodo exstitis-

set, neque opificem, neque principium, neque finem illius, quis esset. Deinde per partes cum considerarem, multo magis etiam cogebam dubitare. Stellae enim videbam forte fortuna per caelum sparsas, et Solem ipsum, quid tandem esset, cupiebam cognoscere. Praesertim vero Lunae natura mihi admirabilis, et omnino a sententiis aliis remota videbatur: et multiplicem illius figurarum diversitatem, occultam quandam causam habere putabam. Verum etiam fu gur

δικεῖμην, ἄριστον εἶναι ὑπελάμβανον παρὰ τῶν φιλοσόφων p. 756.
 τούτων ταῦτα ἕκαστα ἐμαθεῖν. ὤμην γὰρ ἐκείνους πᾶσάν
 γε ἔχειν ἄν εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν. οὕτω δὲ τοὺς ἀρίστους
 ἐπιλεξάμενος αὐτῶν, ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι, προσώπου τε
 σκυθρωπότητι, καὶ χροῆς ὠχρότητι, καὶ γενείου βαθύτητι,
 (μάλα γὰρ ὑψαγόραι τινές, καὶ οὐρανογνώμονες οἱ ἄνδρες
 αὐτίκα μοι κατεφάνησαν) τούτοις ἐγχειρίσας ἑμαυτὸν, καὶ
 συχνὸν ἀργύριον, τὸ μὲν αὐτόθεν ἤδη καταβαλὼν, τὸ δὲ
 εἰσαῦθις ἀποδώσειν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῆς σοφίας διομολογησά- p. 757.
 μενος, ἠξίοιεν μετεωρολέσχης τε διδάσκεισθαι, καὶ τὴν τῶν
 ὕλων διακόσμησιν καταμαθεῖν g). οἱ δὲ τοσοῦτον ἄρα ἐδέη-
 σάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ
 εἰς μείζους ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλλον h), ἀρχάς τινας, καὶ
 τέλη i), καὶ ἀτόμους, καὶ κενὰ, καὶ ὕλας, καὶ ιδέας, καὶ
 τὰ τοιαῦτα ὀσημέραι μου καταχέοντες. ὃ δὲ πάντων ἐμοὶ
 γοῦν *) ἐδόκει χαλεπώτατον, ὅτι μηδὲν ἄτερος θατέρῳ λέ-

g) καταμαθεῖν] „μαθεῖν Fl.“ h) ἐνέβαλλον] Imperfectum
 restituere placebat e B. 1. et 3. quam in cett. legatur ἐνέβαλον.
 i) καὶ τέλη] „non habet Fl.“ *) ἐμοὶ γοῦν] Sic correxit
 Fritzscher. vulgatum ἐμοιγ' οὖν.

illud impetu per omnia ruens,
 et prorumpens tonitru, et
 pluvia, aut nix, aut grando
 delabens; haec quoque omnia
 vel conjectura, vel signis
 erant mihi impervestigabilia.
 Ita igitur animo affectus cum
 essem, optimum factu judi-
 cabam, de philosophis hisce
 discere singula. Putabam
 enim, illos certe, quidquid
 verum est, posse dicere. Si
 ergo delectis illorum optimis,
 quantum colligere licebat e
 vultus tristitia, et colore
 pallido, et menti hirsutiae,
 valde enim altiloqui et caeli
 consulti homines statim mihi
 videbantur: his ergo me cum

commissem, magna vi pe-
 cuniae partim e vestigio re-
 praesentata, partim in futu-
 rum pro summa et fastigio
 sapientiae promissa, postu-
 labam doceri, quomodo de
 sublimitate rerum disputan-
 dum esset, et ornatum hujus
 universi ediscere. At illi,
 tantum aberat, ut veteri illa
 me ignorantia liberarent, ut
 in multo etiam majores me
 dubitationes conjicerent,
 principia quaedam, et fines,
 et atomos, et inania, et ma-
 terias, et formas, et talia
 quotidie mihi offundentes.
 Quod autem omnium mihi
 videbatur difficillimum, illud

p. 757. γοντες ἀκόλουθον, ἀλλὰ μαχόμενα πάντα, καὶ ὑπεναντία, ὅμως πείθεσθαι τέ με ἠξίου, καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ k) λόγον ἕκαστος ὑπάγειν ἐπειρῶντο.

ETAIP. "Ατοπον λέγεις, εἰ σοφοὶ ὄντες οἱ ἄνδρες, ἔστασίαζον πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν ὄντων, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐδόξαζον.

6 *MEN.* Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, γελάσῃ ἀκούσας τὴν ταῖς ἀλαξονείαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τερατουργίαν· οἳ γε πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες, καὶ μηδὲν τῶν χαμῶν l) ἐρχομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες, ἀλλ' οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ πλησίον δεδορκότες, ἔνιοι δὲ ὑπὸ γήρωσ, ἢ ἀργίας ἀμβλύωττοντες, ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν ἔφασκον, καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν, καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην ἐπεβάτευον, καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες, μεγέθη τε αὐτῶν, καὶ σχήματα διεξήεσαν. καὶ πολλάκις, εἰ τύχοι, μὴδὲ ὅποσοι στάδιοι m) Μεγαρόθεν Ἀθήναζε εἰσιν ἀκρι-

p. 758. βῶς ἐπιστάμενοι, τὸ μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου

k) αὐτοῦ] „αὐτοῦ Edd. priores, cum tamen mox recte πρὸς αὐτοὺς.“ Excerpta tamen B. 3 ubi πρὸς αὐτοὺς. l) χαμῶν] ἀνθρώπων addit 2955. e Scholio, vel ex Homero ipso. Pro ἐρχομένων autem ἐρπομένων maluit Gesner. sine idonea caussa. m) ὅποσοι στάδιοι] „Nil variant Edd.“

erat, quod, cum nemo illorum quidquam diceret, in quo sequeretur alterum, sed pugnancia omnia et sibi contraria, tamen persuadere mihi postulabant, et ad suam quisque rationem tentabant traducere.

Sod. Mira narras, si viri sapientes de natura rerum inter se dissederunt, nec eadem de iisdem rebus senserunt.

Men. Quin tu ridebis, Sodalis, si audias superbiam illorum, et prodigiosam in disputando audaciam: qui primum constituti in terra,

et nihilo nobis, qui liumi repimus, eminentiores, sed neque acutius quovis alio cernentes, quidam vero etiam prae senectute vel pigritia (inertia) caecutientes, tamen et caeli se fines pervidere dicerent, et Solis circuitum metirentur, et per ea; quae supra Lunam sunt, incederent: et, tanquam de stellis delapsi, magnitudines illarum et formas enarrarent: quique, cum saepe fortasse, neque Megaris quot stadia sint Athenas usque, accurate nosset, interjecta inter Lunam et Solem regio quot sit ul-

χοριόν ὀπόσων εἴη n) πηχῶν τὸ μέγεθος, ἔτόλμων λέγειν, p. 758.
 ἀέρος τε ὕψη, καὶ θαλάττης βάθη, καὶ γῆς περιόδους ἀνα-
 μετροῦντες, ἔτι δὲ κύκλους καταγράφοντες, καὶ τρίγωνα
 ἐπὶ τετραγώνοις διασχηματίζοντες, καὶ σφαίρας τινὰς ποι-
 κίλας, τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιμετροῦντες ο). "Ἐπειτα 7
 δὲ καὶ κείνο πῶς οὐκ ἄγνωμον αὐτῶν, καὶ παντελῶς τετυ-
 γωμένον, τὸ περὶ τῶν οὕτως ἀδήλων λέγοντας, μηδὲν ὡς
 εἰκάζοντας ἀποφαίνεσθαι, ἀλλ' ὑπερδιατείνεσθαί τε, καὶ
 μηδεμίαν τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν ἀπολιμπάνειν, μονονουχί
 διομνυμένους, μύθρον μὲν εἶναι τὸν ἥλιον, κατοικεῖσθαι δὲ
 τὴν σελήνην, ὑδατοποτεῖν δὲ τοῖς ἀστέρας, τοῦ ἡλίου ρ) κα-
 θάπερ ἰμογιᾶ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάττης q) ἀνα-
 σπῶντος, καὶ ἅπασιν αὐτοῖς τὸ ποτὸν ἐξ ἴσου*) ἰδιανέμον- 8
 τος. Τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα, ὀπόση τῶν λόγων, ῥάδιον
 καταμαθεῖν r). καὶ σκόπεε, πρὸς Διὸς, εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ

n) ὀπόσων εἴη] ὀπόσων ἂν εἴη conj. *Bel.* aut ὀπόσων ἐστὶ. In
 Cod. 2954 inter ὀπόσων et εἴη spatiolum est vacuum, quod *Be-*
linus putavit priori illi conjecturae suae favere. ο) αὐτὸν
 ἐπιμετροῦντες] „ἀναμετροῦντες *Fl.* omisso αὐτόν. *Vulga-*
tum est in P.“ ρ) τοῦ ἡλίου] „καὶ τ. ἡλ.] Abest melius καὶ
 a *Fl.*“ Abest et a Cod. 2955. unde, monente *Belino* et prae-
 eunte *Bip.* Ed. omisit *Schm.* nec non *Fritzschi.* q) θαλάτ-
 της] Sic Cod. 2955. et *Schm.* pro vulg. θαλάσσης, ut supra
 c. 6. *) ἐξ ἴσου] „ἐξῆς] ἐξ ἴσου L. *Vulgatam* servat *Fl.*“
 Cum L. facit 2955. probante *Belino.* Etiam *Fritzschius* recepit
 praestantiorē lectionem. r) καταμαθεῖν] ἐκκαταμαθεῖν 2955.

narum, auderent dicere:
 aëriisque altitudines, et pro-
 funditates maris, et terrae
 circuitus dimetientes, insu-
 per vero describentes circu-
 los, et triangula super qua-
 diatis formantes, et sphaeras
 quasdam varias, caelum nem-
 pe ipsum permittentes.
 Deinde vero illud etiam quis
 negat impudens et omnino
 inflatum? quod de rebus
 adeo obscuris cum agant, ni-
 hil pro conjectura proferunt,
 sed ultra modum contendunt,

nec ullam aliis excessus fa-
 cultatem relinquunt, ac tan-
 tum non dejerant, candem-
 tem massam esse Solem, ha-
 bitari Lunam, aquam bibere
 stellas, cum Sol tanquam
 puteali fune quodam humo-
 rem e mari hauriat, et omni-
 bus ex aequo potum dispen-
 set. Quanta quidem sit inter
 sententias illorum pugna, fa-
 cile est discere. Et vide, per
 Jovem *te rogo*, utrum vici-
 nae sint hae sententiae, et
 non plurimum inter se dissi-

p. 758. τὰ δόγματα, καὶ μὴ πάμπολυ s) διεστηκότα. πρῶτα μὲν γὰρ
 p. 759. αὐτοῖς ἢ περὶ τοῦ κόσμου γνώμη t) διάφορος, εἴ γε τοῖς.
 μὲν ἀγέννητός u) τε, καὶ ἀνώλεθρος εἶναι δοκεῖ· οἱ δὲ καὶ
 τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον εἰ-
 πεῖν ἐτόλμησαν· οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον, θεὸν μὲν τινα
 τεχνίτην τῶν ὄλων ἐφιστάντας, οὐ προστιθέντας δὲ οὔτε
 ὄθεν ἤκων, οὔτε ὅπου ἐστῶς, ἕκαστα ἐτεκταίνετο. καί τοις
 πρό· γε τῆς τοῦ παντός γενέσεως, ἀδύνατον καὶ χρόνον καὶ
 τόπον ἐπινοεῖν x).

ΕΤΑΙΡ. Μάλα τινὰς, ὧ Μένιππε, τολμητὰς καὶ θαυ-
 ματοποιοῦς ἄνδρας λέγεις.

ΜΕΝ. Τί δ', εἰ ἀκούσειας, ὧ θαυμάσιε, περὶ τε ἰδεῶν,
 καὶ ἀσωμάτων, ἃ διεξέρχονται, ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέρας
 τε καὶ ἀπείρου λόγους; καὶ γὰρ αὖ καὶ αὕτη νεανικὴ αὐ-
 τοῖς ἢ μάχη· τοῖς μὲν τέλει γ) τὸ πᾶν περιγράφουσι, τοῖς
 δὲ ἀτελὲς τοῦτο εἶναι ὑπολαμβάνουσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ

s) πάμπολυ] „πάνυ πολὺ] Sic Edd. excepta J. quae παμπολὺ.
 Unde πάμπολυ facit Sol. παμπολὺ marg. A. 1.“ Sic etiam 2955.
Bel. Schm. Sed rectius scribitur retracto accentu πάμπολυ, ut
 innox πάμπόλλους, πάμπολλα *Hermot.* c. 61 ipsum πάμπολυ infra
 c. 11. *Hermot.* c. 5. *Alex.* 4. etc. Sic etiam *Fritzsch.* t) γνώ-
 μη] γνώσις 2955. u) ἀγέννητος] „Bene sic *Fl. Par.* H. etc.
Αγέννητος J.“ nec non B. 3. x) ἐπινοεῖν] ἐννοεῖν 2955.
 y) τέλει] „Τέλειον *L. Vulgata* est in *Fl.*“ Τέλειον etiam in
 2955. temere probante *Belino.*

dentes. Primo enim illis sen-
 tentia de mundo diversa est,
 quandoquidem aliis genera-
 tionis et interitus expers esse
 videtur; alii vero opificem
 illius et modum constructio-
 nis dicere ausi sunt, quos vel
 maxime admiratus sum, qui
 Deum quidem aliquem arti-
 ficem hujus universi consti-
 tuerunt, non adiecerunt au-
 tem, neque unde veniens,
 neque ubi consistens, fabri-
 catus sit omnia: cum tamen
 ante exortum hujus universi

neque tempus, neque locum
 cogitare possimus.

Sog. Audaces sane quos-
 dam et praestigiatores ho-
 mines narras.

Men. Quid vero si audias
 illos, carissime, de ideis et
 incorporeis quae disputant,
 aut illorum de fine et infinito
 sermones? Nam haec rur-
 sus vehemens illis pugna est,
 aliis sine quodam totum hoc
 circumscribentibus, aliis au-
 tem infinitum hoc esse pu-
 tantibus. Verum etiam, mul-

παμπόλλους τινὰς εἶναι τοὺς κόσμους ἀπεφαίνοντο, καὶ τῶν p. 759.
 ὡς περὶ ἐνὸς αὐτοῦ z) διαλεγομένων κατεγίγνωσκον. ἕτερος
 δὲ τις, οὐκ εἰρηνικὸς ἀνὴρ, πόλεμον τῶν ὄλων πατέρα εἶναι
 ἐδίδασκε a). Περὶ μὲν γὰρ τῶν θεῶν, τί χρὴ καὶ λέγειν; 9
 ὅπου τοῖς μὲν ἀριθμὸς τις ὁ θεὸς ἦν· οἱ δὲ κατὰ κυνῶν,
 καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο b). καὶ οἱ μὲν τοὺς
 ἄλλους ἅπαντας θεοὺς ἀπελάσαντες, ἐνὶ μόνῳ τὴν τῶν ὄλων p. 760.
 ἀρχὴν ἀπένεμον· ὥστε ἠρέμα καὶ ἄχθεσθαί με, τοσαύτην
 ἀπορίαν θεῶν ἀκούοντα· οἱ δ' c) ἔμπαλιν ἐπιδαψιλευόμενοι,
 πολλοὺς τε αὐτοὺς ἀπέφαινον, καὶ διελόμενοι, τὸν μὲν τινὰ
 πρῶτον θεὸν ἐπέκάλουν, τοῖς δὲ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἔνε-
 μον τῆς θεότητος. ἔτι δὲ, οἱ μὲν ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον
 ἠγοῦντο εἶναι τὸ θεῖον· οἱ δὲ ὡς περὶ σώματος αὐτοῦ διε-
 νοοῦντο. εἶτα καὶ προνοεῖν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οὐ
 πᾶσιν ἐδόκουν οἱ θεοί· ἀλλ' ἤσαν τινες, οἱ d) τῆς συμπά-

z) αὐτοῦ] „restitui ex marg. A. 1. et Pell, et Gron. Αὐτῶν est
 in P. et Edd. omnibus.“ Αὐτὸν in G. Modo pro τῶν in 2955.
 est τούτων. a) ἐδίδασκε] „ἐδόξαζε] ἐδίδαξε Fl. quod melius
 puto.“ Melius erat Imperfectum, quod servavit 2955. b) ἐπώ-
 μνυντο] Correxi vitium omnium Edd. ἐπόμενυντο. Excipiām
 tamen nunc Ed. Fritzschn. c) οἱ δ'] Vitiose οἱδ' A. 1. 2.
 Reitz. Bip. Schm. Gehr. nec multo melius οἱ δ' B. 1. 3. et
 Wolf. Recte Fritzschn. d) οἱ] „Sic ex L. et B. 2. (et 3.) dedi.
 Oἱ Edd. cett. Oἱ Fl.“

tos quosdam esse mundos,
 pronuntiabant, et eos, qui
 tanquam de uno disputarent,
 damnabant. Alius vero qui-
 dam vir non pacificus, bel-
 lum patrem universorum
 esse, docebat. De Diis enim
 quid opus etiam est dicere?
 ubi quibusdam numerus erat
 Deus; alii vero per canes,
 et anseres, et platanos de-
 cebant. Et alii quidem, re-
 liquis Diis omnibus exactis,
 uni soli rerum omnium im-
 perium tribuebant, adeo ut
 intra me acgre ferrem, cum

tantam audirem Deorum ino-
 piam: alii contra liberalio-
 res, et multos pronuncia-
 bant, et, divisis provinciis,
 unum quendam primum Deo-
 rum vocabant, aliis secun-
 dum aut tertium divinitatis
 honorem tribuebant. Prac-
 terea quidam incorporeum
 quiddam et forma carens di-
 cebant Deum; alii de eo
 tanquam de corpore cogita-
 bant. Tum etiam curam
 gerere rerum nostrarum non
 omnibus videbantur Dii: sed
 erant quidam, qui omni illos

- p. 760. σης, ἐπιμελείας αὐτοὺς ἀφιέντες, ὥσπερ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λειτουργιῶν τοὺς παρηβηκότας e). οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασιν ἑοικότας αὐτοὺς εἰσάγουσιν. ἐνιοὶ δέ, ταῦτα πάντα ὑπερβάντες, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν.
- p. 761. εἶναι θεοὺς τινὰς ἐπίστευον, ἀλλ' ἀδέσποτον καὶ ἀνηγεμό-
10 νέυτον φέρεσθαι τὸν κόσμον ἀπελίμπανον. Τοιγάρτοι ταῦτα ἀκούων, ἀπιστεῖν μὲν οὐκ ἐτόλμων ὑψιβρεμέταις τε καὶ ἡϋγενείοις f) ἀνδράσιν. οὐ μὴν εἶχόν γε ὅπη τῶν λόγων τραπόμενος ἀνεπίληπτόν τι αὐτῶν εὔροισι, καὶ ὑπὸ θατέρου μηδαμῇ περὶτρεπόμενον. ὥστε δὴ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἀτεχνῶς ἔπασχον· πολλάκις μὲν γὰρ ἂν ὤρμησα g) πιστεύειν
- Hom. τινὲ αὐτῶν, [ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.] ἐφ' οἷς ἅπασιν
Odyss. ἀμηχανῶν, ἐπὶ γῆς μὲν ἀκούσεσθαί τι περὶ τούτων ἀληθές,
IX, 302. ἀπεγίγνωσκον· μίαν δὲ τῆς συμπάσης ἀπορίας ἀπαλλαγὴν ἤμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερωθεὶς πῶς, ἀνέλθοισι εἰς h) τὸν οὐρανόν. τούτου δέ μοι παρεῖχε τὴν ἐλπίδα, μάλιστα
- p. 762. μὲν καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος, ἀετοῖς καὶ κανθάροις, ἐνίοτε καὶ καμήλοισι i) βάσιμον ἀποφαίνων τὸν

e) παρηβηκότας] „παροινοκότας male Schol.“ f) ἡϋγενείοις] „Sic J. Fr. Fl. Par. H. 1. B. 1. (et 3.) S. Ald. (1. et 2.)“ g) ἂν ὤρμησα] Sic 2955. (male, ait Bel.) pro vulg. ἄνώρμησα. Correxiat et Fritzscher. h) εἰς] ἐς 2955. Schm. i) ἐνίοτε καὶ καμήλοισι] Vulgo post ἐνίοτε comma positum transposui post κανθάροις. Vid. Adnot.

cura solverent, uti nos solemus seniores liberare ministeriis. Nulla enim in re non comicis satellitiis similes illos introducunt. Alii, haec omnia supergressi, nec esse omnino Deos credebant, sed, sine domino, sine duce ferri mundum, patiebantur. Haec igitur audiens, fidem negare non audebam altifremis et bene barbatis viris; nec tamen habebam, ad quam partem disputationum conversus aliquid reprehensione vacuum reperirem, et ab alio

nusquam eversum. Itaque plane Homericum illud usu mihi venit. Nam saepe quidem impetus me capiebat, ut uni illorum crederem, *prohibebat at impetus alter*. Propter quae omnia expertus consilii, in terra auditurum me de hisce rebus verum, desperabam. Unam autem dubitationis liberationem putabam futuram, si ipse volueris quacunque ratione factus in caelum ascenderem. Hujus autem rei mihi spem praebat maxime qui-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

763. τοῦ, μέχρι Γερανείας ἐπιτόμην, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἀκρό-
κόρωθον ἄνω ρ)· εἶτα ὑπὲρ Φολόης καὶ Ἐρυμάνθου, μέχρι
πρὸς τὸν Ταῦγετον. ἤδη δ' οὖν ρ) μοι τοῦ τολμήματος
μεμελετημένου ρ), τέλειός τε καὶ ὑψιπέτης γενόμενος, οὐκ
ἔτι τὰ νεοτιῶν ἐφρόνουν· ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἀναβάς,
καὶ ὡς ἐνῆν μάλιστα κούφως ἐπισιτισάμενος, τολοιπὸν s)
ἔτεινον εὐθὺ τοῦ οὐρανοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ἰλιγγιῶν ὑπὸ
τοῦ βάρους, μετὰ δέ, ἔφερον καὶ τοῦτο εὐμαρῶς. ἐπεὶ δέ
κατ' αὐτὴν ἤδη τὴν σελήνην ἐγεγόνειν t), πάμπλου τῶν
p. 764. νεφῶν ἀποσπᾶσας, ἠσθύμην κάμνοντος ἑμαυτοῦ, καὶ μάλι-
στα κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τὴν γυπίνην. προσελάσας
οὖν, καὶ καθεζόμενος ἐπ' αὐτῆς, διανεπαύομην, ἐς τὴν γῆν
ἄνωθεν ἀποβλέπων· καὶ ὡς περ' οὗ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς ἐκεῖ-
Iliad. νος, ἄρτι μὲν τὴν τῶν ἵπποπόλων u) Θρηκῶν καθορώμενος,
XIII, 4. ἄρτι δέ τὴν Μυσῶν μετ' ὀλίγον δέ x), εἰ δόξειέ μοι, τὴν

p) ἄνω] ἄν Fl. q) δ' οὖν] „οὖν Fl. Vulgatam ceterarum firmat
P.“ Cum Fl. facit 3011. probante Bel. ρ) μεμελετημένου] ἐκμεμελετημένου 2955. s) τολοιπὸν] Sic A. 1. 2. ut Hermot.
c 57. et alibi, pro vulg. τὸ λοιπὸν. t) ἐγεγόνειν] ἐγενόμην
2955. quod probat Bel. habens pro Imperfecto, narrationi scili-
cet magis congruente. u) ἵπποπόλων] „ἵπποπόλων Edd.
prioris, male.“ x) μετ' ὀλίγον δέ] καὶ μετ' ὀλίγον 2955.

Cumque sine periculo devo-
lasserem, alta jam et sublimia
sapiebam, solvensque a Par-
nethe vel Hymetto, Gera-
neam usque volabam, atque
hinc deinde ad summam Co-
rinthi arcem: deinde supra
Pholoën et Erymanthum, us-
que ad Taygetum. Jam igi-
tur meditatus audax facinus,
cum perfectus essem et alti-
volus, non amplius quae
pullorum sunt cogito, sed
conscenso Olympo, viatico
adsunto, quam poterat fieri
levissimo, caeterum recta
versus caelum tendo, primo

quidem vertigine mihi ob
profunditatem oboriente,
deinde autem id ipsum quo-
que fero facilius. Cum vero
ad ipsam jam Lunam delatus
essem, multum relictis a
tergo nubibus, fatigatum me
sensi, et maxime ala sini-
stra, vulturina. Appulsus
ergo ibi assedi, interquie-
scens et in terram de super-
riori loco despiciens, et, ut
Homericus ille Jupiter, jam
equestrium Thracum terram
adspiciens, jam Mysorum,
paullo post autem, si vide-
retur mihi, Gracciam, Per-

Ἑλλάδα, τὴν Περσίδα, καὶ τὴν Ἰνδικήν. ἐξ ὧν ἀπάντων p. 764. ποικίλης τινὸς ἡδονῆς ἐνεπιμπλάμην γ).

ΕΤΑΙΡ. Οὐκοῦν· καὶ ταῦτα λέγοις ἄν, ὦ Μένιππε, ἵνα μηδὲ καθ' ἐν ἀπολειπώμεθα τῆς ἀποδημίας, ἀλλ' εἴ τι σοι καὶ ὁδοῦ πάρεργον ἰστόρηται, καὶ τοῦτο εἰδῶμεν z). ὡς ἔγωγε οὐκ ὀλίγα προσδοκῶ ἀκούσεσθαι, σχήματός τε πέρι γῆς a) καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντων, οἷά σοι ἄνωθεν ἐπισκοποῦντι κατεφαίνετο.

ΜΕΝ. Καὶ ὀρθῶς γάρ, ὦ ἑταῖρε, εἰκάσεις b). διόπερ ὡς οἶόν τε ἀναβάς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ c), συναποδη- p. 765. μει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ γῆς διάθεσιν. 12 Καὶ πρῶτόν γέ μοι πάνυ μικρὰν δόκει d) τινὰ τὴν γῆν ὄραν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν. ὥστε ἐγὼ ἄφνω κατακύψας ἐπὶ πολὺ ἠπόρουν, ποῦ εἶη e). τὰ τηλικαῦτα

γ) ἐνεπιμπλάμην] Sic Schm. pro vulg. ἀνεπ. e codd. 2955. et 3011. probante Bel. et sequente Fritzschn. γ) τοῦτο εἰδῶμεν] „τοῦτ' εἰδῶμεν O.“ a) σχήματός τε πέρι γῆς] Sic, monente Bel. unice recte Schm. et Fritzschn. ex Ox. 2. 55. et 3011. pro vulg. σχήματος πέρι γῆς τε. Fl. σχ. τε πέρι γῆς τε. b) εἰκάσεις] „εἰκάσει O.“ c) τῷ λόγῳ] Inepte vulgō post σελήνην interpungebatur. Aptior longe commati locus erat post λόγῳ, ut jam cogites eam sententiam, quam bene dedit Gesnerus. d) δόκει] „Et sic legere Fl. notat Solanus. Sed et habent J. Par. H. etc.“ εἰδόζουν frustra B. 3. et 4. convenienter cum Erasmi versione. e) ποῦ εἶη] ποῦ ἄν εἶη. jubet Bel.

sidem, et Indiam: e quibus omnibus varia quadam voluptatē perfundebar.

Sod. Igitur illa quoque dixeris, Menippe, ne vel unum quiddam illius nos peregrinationis fugiat; sed si quid etiam obiter tibi observatum sit, illud quoque sciamus. Nec enim pauca me auditurum exspecto equidem, de figura terrae, omnibusque, quae in illa sunt, qualia tibi, e loco superiore intuenti, visa sint.

Men. Recte istuc, Sodalis, conjicis. Itaque, quatenus fieri potest, descendens in Lunam cogitatione mecum peregrinare, et universam eorum, quae in terra sunt, positionem considera. Et primum puta, parvam omnino terram te quandam videre, multum dico Luna minore; adeo ut ego subito despiciens multum dubitarem, ubi essent tanti montes, et ingens adeo mare. Et nisi Rhodiorum illum Colos-

ἄσθη, καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα· καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥοδίον f)
 p. 765. Κολοσσὸν ἐθεασάμην, καὶ τὸν ἐπὶ τῆς Φάρω πύργον, εὖ
 ἴσθαι, παντελῶς ἂν με ἢ γῆ διέλαιθε. νῦν δὲ ταῦτα ὑψηλὰ
 ὄντα καὶ ὑπερανέστηκότες, καὶ ὁ Ὠκεανὸς ἠρέμα πρὸς τὸν
 ἥλιον ἀποστίλβων g), διεσήμαινέ μοι γῆν εἶναι τὸ ὁρώμενον.
 ἐπεὶ δὲ ἅπαξ τὴν ὄψιν εἰς τὸ ἀτενὲς ἀπηρυσάμην, ἅπας, ὁ
 τῶν ἀνθρώπων βίος ἦδη μοι h) κατεφαίνετο, οὐ κατὰ ἔθνη
 μόνον καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σαφῶς οἱ πλείοντες, οἱ
 πολεμοῦντες, οἱ γεωργοῦντες, οἱ δικαζόμενοι, τὰ γύναια,
 p. 766. τὰ θηρία, καὶ πάνθ' ἀπλῶς, [ὅπόσα i) τρέφει ζείδωρος
 Parod. ἄρουρα.]

Hom. Od. IX, 357.e.a. **ΕΤΑΙΡ.** Παντελῶς ἀπίθανά φης ταῦτα, καὶ αὐτοῖς
 ὑπενάντια. ὅς γὰρ ἀρτίως, ὦ Μένιππε, τὴν γῆν ἐζήτεις ὑπὸ
 τοῦ μεταξὺ διάστηματος εἰς βραχὺ συνεστιαμένην, καὶ εἴ
 γε μὴ k) ὁ Κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἂν ἄλλο τι ᾤηθης l)
 ἔραϊν, πῶς νῦν καθάπερ Λυγκεύς τις ἄφνω γενόμενος,

- f) τὸν Ῥοδίον] „τῶν Ῥοδίων O. Nil mutant Edd.“ praeter
 B. 1. et 3. ubi τῶν Ῥοδίων. Ceterum Schol. videtur legisse τὸν
 Ῥόδιον, quemadmodum et Quoin. Hist. Conscr. c. 23. pro
 τοῦ Ῥοδίων Κολοσσού duo Codd. habent τοῦ Ῥοδίου Κ. et
 similiter Ver. Hist. I, 18. g) ἀποστίλβων] Sic O. et marg.
 A. 1. pro vulg. ὑποστ. cf. Diall. Mai. XLV, 2. Etiam Fritzsche
 recessit a vulg. h) μοι] „deest in O.“ i) ὅπόσα] Sic B.
 1. 3. pro vulg. ὅπόσα. k) καὶ εἴ γε μὴ] καὶ εἴ γε καὶ μὴ 2955.
 l) ᾤηθης] „ᾤηθεις O.“

sum vidissem, et illam ad
 Pharum turrim, plane me,
 bene noris, tellus effugisset.
 Jam vero illa excelsa et emi-
 nentia, et placide refulgens
 ad Solem Oceanus, terram
 esse, quod videretur, mihi
 indicarunt. Cum vero se-
 mel visum intentum fixis-
 sem, tota jam hominum vita
 mihi apparuit, non pergen-
 tes modo et urbes, sed ipsi
 distincte, qui navigarent,
 qui praelium committerent,
 qui colerent agrum, qui

caüssas agerent, tum mulier-
 culae, animalia, et simpli-
 citer quae tellus alma nutrit
 omnia.

Sod Omnino improbabi-
 lia sunt, quae dicis; et sibi
 invicem contraria. Qui enim
 modo Terram, Menippe,
 quia crebas ab interjecto spa-
 tio in parvitatem contra-
 ctam, et nisi Colossus eam
 tibi indicasset, forte aliud
 videre tibi visus esses: quò-
 modo nunc, tanquam Lyn-
 ceus aliquis factus subito,

ἅπαντα, διαγινώσκεις τὰ ἐπὶ γῆς, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ θηρία, μικροῦ δεῖν, τὰς τῶν ἐμπίδων νεοτιάς m);

MEN. Εὖ με*) ὑπέμνησας. ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν εἰπεῖν, 13
τοῦτο οὐκ οἶδ' ὅπως παρέλιπον. ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν μὲν ἐγνώ-
ρισα τὴν γῆν ἰδὼν, τὰ δ' ἄλλα οὐχ οἷός τε ἦν καθορᾶν
ὑπὸ τοῦ βάθους, ἅτε τῆς ὄψεως μηκέτι ἐφικνουμένης n),
πάνυ μ' ἠνία τὸ χρῆμα, καὶ πολλὴν παρεῖχε τὴν ἀπορίαν.
κατηφεῖ δὲ ὄντι μοι, καὶ ὀλίγου δεῖν δεδακρυμένῳ, ἐφίστα-
ται κατόπιν ὁ σοφὸς ο) Ἐμπεδοκλῆς, ἀνθρακίας τις ἰδεῖν,
καὶ σποδοῦ πλέως, καὶ κατωπτημένος. καὶ γὰρ μὲν, ὡς εἶδον
(εἰρήσεται γὰρ) ὑπεταράχθην, καὶ τινὰ σεληναῖον δαίμονα P. 767.
ᾤήθην ὄρᾶν. ὁ δὲ, Θάρρρει, φησὶν, ὦ Μένιππε,

Οὔτις p) τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις; *Hom.*
ὁ φυσικὸς οὗτός εἰμι Ἐμπεδοκλῆς. ἐπεὶ γὰρ εἰς q) τοὺς *Od.*
κρατῆρας ἑμαυτὸν φέρων ἐνέβαλον, ὁ καπνὸς με ἀπὸ τῆς *XVI,*
187.
Αἴτνης ἀναρπάσας r), δεῦρο s) ἀνήγαγε, καὶ νῦν ἐν τῇ σε-

m) νεοτιάς] „νεοττίας O.“ Accentu inepte posito νεοττίας Ed. Reitz. ceteraeque omnes, praeter A. 1. solam, quae recte νεοτιάς, ut Musc. Encom c. 9. e. a. *) Εὖ με] εὖγε *Fritzs.* edidit, ut sane solet *Lucianus*. n) ἐφικνουμένης] „ἀφικνουμένης male O.“ ο) σοφὸς] „φυσικὸς O.“ quod praetulit *Fritzs.* p) Οὔτις] „Οὔτι male *Fl.*“ Sic et 3011. q) εἰς] εἰς *Schm.* e 3011. et 2955. r) ἀναρπάσας] ὑρπάσας 2955. s) δεῦρο] δεῦρ' O.“ et hinc *Fritzs.*

quaccunque supra tellurem sunt cognoscis, homines, animalia, et parum abest, quin culicum pulliciem?

Men. Bene facis, quod me admones. Quod enim maxime dicendum erat, illud nescio quomodo praetermisserim. Cum enim ipsam quidem terram visu agnoscerem, reliqua vero perspicere ob profunditatem non possem, visu jam non amplius pertingente, valde me ea res angebat, et multam praebat sollicitudinem. Cum autem demisso essem animo,

Lucian. Vol. VII.

et tantum non lacrimarer, a tergo mihi adstat sapiens Empedocles, carbonarius ad speciem, et cinere oppletus, et assatus. Ego vero cum viderem, (dicetur enim) aliquantum perturbatus Lunarem quendam me genium videre putabam equidem. At illæ, *Bono*, inquit, *animo esto, Menippe*,

Non tibi Divus ego: quid me immortalibus aequas? Physicus ille sum Empedocles. Cum enim in crateras ipse me dejecissem, vapor me de Aetna correptum huc

B

- p. 767. ἡννή·κατοικῶ ἀέροβατῶν τὰ πολλὰ, καὶ σιτοῦμαι δρόσον.
ἦκω τοίνυν σε ἀπολύσων τῆς παρούσης ἀπορίας. ἀνιᾶ γὰρ
σε, οἶμαι, καὶ στρέφει, τὸ μὴ σαφῶς τὰ ἐπὶ γῆς ὄρα·ν.
εὖγε ἐποίησας, ἦν δ' ἐγὼ, βέλτιστε Ἐμπεδόκλεις. κάπειδαν
τάχιστα κατὰπτωμαι t) πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνήσομαι
σπένδειν τέ σοι ἐπὶ τῆς καπνοδόχης u), καὶ x) ταῖς ρουμη-
νίαις πρὸς τὴν σελήνην τρεῖς ἐγγανῶν προσεύχεσθαι. ἀλλὰ,
μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα, ἦδ' ὅς, οὐχὶ τοῦ μισθοῦ χάριν ἀφῆ-
γμαι· πέπονθα δέ·τι τὴν ψυχὴν, ἰδὼν σε λελυπημένον.
14 ἀτὰρ οἶσθα ὅ, τι δράσας, ὄξυδερκῆς γενήσῃ; Μὰ Δί' γ),
p. 768. ἦν δ' ἐγὼ, ἦν μὴ σύ μοι τὴν ἀχλὺν πως ἀφέλης ἀπὸ τῶν
Parod. ὀμμάτων. νῦν γὰρ δὴ λημᾶν οὐ μετρίως δοκῶ. καὶ μὴν οὐ-
Hom. δέν γε z), ἦδ' ὅς, ἐμοῦ δεήσει α). τὸ γὰρ ὄξυδερκῆς αὐτὸς
II. V, ἦδη γῆθεν ἦκεις ἔχων τί οὖν b) τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ οἶδ',
127. ἔφην. οὐκ οἶσθα, ἦδ' ὅς, ἀετοῦ c) τὴν πτέρυγα τὴν δεξιὰν

t) κατὰπτωμαι] „καταπτῶμαι] Sic Fl. H. Par. Κατάπτωμαι
J. et P.“ Vid Adnot. u) καπνοδόχης] καπνοδόχης Thom.
Mag. Vid. Adnot. x) καὶ] Sic Schm. et Fritzsche, cum A. 1.
et 2. In cett. solenni errore καὶν. γ) Μὰ Δί'] Οὐ μὰ Δί'
mallet Guyet. At vid. Adnot. z), γε] „σε Θ.“ et 3011. a)
δεήσει] Sic pro vulg. δεήσει Schm. e Fl. et 3011. probante
Belino, qui tamen δεήσει Attice dictum putat pro δεήσει. b) τί
οὖν] τί δ' οὖν 2955. Bel. Schm. c) ἀετοῦ] „αετοῦ O.“
Sic et in sqq. et sæculus Schmiederus.

appulit. It̄ jam in Luna
habito multum incedens per
aëra, et rore pascor. Venio
igitur exsoluturus te prae-
senti sollicitudine. Angit
enim te, puto, et torquet,
quod non distincte, quae in
terra fiunt, vides. Bene sane
facis, inquam, optime Em-
pedocles, et cum primum in
Graeciam iterum devolavero,
memor ero, ut libem tibi in
fumario. et noviluniis ad
lunam ter hians te adorem.
Verum ita me Endymion,
inquit, non huc veni merce-

dis caussa. Sed animo com-
motus sum, cum te tristem
viderem. Verum scin', quo
facto acutum visum nancisci
possis? Non equidem, per
Jovem, inquam, nisi tu mi-
hi caliginem quodammodo
abstergas ab oculis: nunc
enim lippire non mediocriter
mihi videor. Quin tu, in-
quit, nihil mea opera indi-
gebis, qui acumen illud ipse
jam de terra allatum habeas.
Quid igitur hoc est? neque
enim novi, inquam. Quin
nescis, inquit, te dextram

περικείμενος; καὶ μάλα, ἣν δ' ἐγώ. τί δ' οὖν d) πτέρυγι p. 768.
καὶ ὄφθαλμῶ κοινόν ἐστιν; ὅτι, ἦδ' ὅς, παράπολὺ τῶν ἄλ-
λων ζώων ἀετός ἐστιν ὀξυπέστατος e), ὥστε μόνος ἀντίον
δέδορκε f) τῷ ἡλίῳ· καὶ τοῦτό g) ἐστιν ὁ βασιλεὺς, καὶ
γνήσιος ἀετός, ἣν h) ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀκτῖνας i)
βλέπη k). φασὶ ταῦτα, ἣν δ' ἐγώ· καὶ μοι ἤδη μεταμέλει,
ὅτι δεῦρο ἀνιῶν οὐχὶ τῷ ὄφθαλμῷ l) τοῦ ἀετοῦ m) ἐνεθέ-
μην, τοὺς ἐμούς ἐξελών, ὡς νῦν γε n) ἡμιτελὴς ἀφῆμαι, καὶ
οὐ πάντα βασιλικῶς ἐνεσκευασμένος o)· ἀλλ' εἶοικα τοῖς νό-
θοις ἐκείνοις, καὶ ἀποκηρύκτοις· καὶ μὴν παρὰ *) σοὶ, ἦδ'
ὅς, αὐτίκα μάλα τὸν ἕτερον ὄφθαλμὸν ἔχειν βασιλικόν p).
ἣν γὰρ ἐθελήσης, μικρὸν ἀναστὰς, ἐπισχῶν τοῦ γυπὸς τὴν
πτέρυγα, θατέρῃ μόνῃ πτερυύξασθαι, κατὰ λόγον τῆς πτέρυ- p. 769·
γος, τὸν δεξιὸν ὄφθαλμὸν ὀξυδερκῆς ἔση· τὸν γὰρ q) ἕτερον,
οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀμβλύτερον δεδορκέναι, τῆς μέριδος

d) τί δ' οὖν] Sic O. probante Reitz, et 2955. quem secutus Schm. nec non Fritzschn. pro vulg. τί οὖν. e) ὀξυπέστατος] „ὀξυπέστερος O.“ Secutus Schm. ὀξυπέστατος vitiose 2955. et in marg. ὀξυδερκῆστατος glossema, ait Bel. f) ἀντίον δέδορκε] „ἀντιδέδορκε O.“ g) τοῦτο] τούτῳ Guyet. sine idonea caussa. h) ἣν] in 2955. i) ἀκτῖνας] „ἀκτίνους maie O.“ k) βλέπη] βλέπει 3011. l) τῷ ὄφθαλμῷ] τοὺς ὄφθαλμούς 2955. m) ἀετοῦ] αὐτοῦ Salm. n) γε] „ahest a Fl.“ o) ἐνεσκευασμένος] Sic O. 3011. Bel. Schm. Fritzschn. pro vulg. ἐσκευασμένος. Cf. Cronos. c. 10. *) παρὰ] παρά Fritzschn. p) βασιλικόν] „βασιλέα O.“ q) γὰρ] „δὲ Fl. δ' O.“

aquilae alam alligatam habere? Ego vero, inquam. Quid vero a!ae et oculo commune est? Quod, inquit, multum visus acumine reliquis animantibus praestat aquila: adeo ut sola contra solem obtueatur: et ob id ipsum est rex et vera germanaque aquila, si nihil nictans radios intueatur. Ajunt ista, inquam. Et jam poenitet me, quod, huc cum escenderem, non ereptis meis oculis aquilinos eorum loco mihi imposui: qui sic im-

perfectus venerim, nec regie per omnia instructus; sed similis sum spuris istis et abdicatis. Quin penes te est; inquit, statim alterum oculum habere regium. Si enim volueris surgens paululum, retenta vulturis ala, alteram solam movere, pro ratione alae dextro oculo acutum cernes: alter enim oculus fieri non potest, quin obtusius cernat, qui deterioris partis sit. Satis fuerit, inquam, et si dexter solus aquilinum cernat: neque

p. 769, ὄντα τῆς χειρόνος. r). ἄλις s), ἦν δ' ἐγὼ, εἰ καὶ ὁ δεξιὸς μόνος ἀετῶδες βλέπει t). οὐδὲν γὰρ ἂν ἔλαττον γένοιτο· ἐπεὶ καὶ τοὺς τέκτονας πολλάκις εἴωρακίναι μοι δοκῶ, θατέρω τῶν ὀφθαλμῶν ἄμεινόν πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύοντι τὰ ξύλα. Ταῦτα εἰπὼν, ἐποίουν ἅμα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους παρηγγελμένα· ὁ δὲ κατ' ὀλίγον ὑπαπιῶν, εἰς καπνὸν
 15 ἤρέμα διελύετο. Καπειδὴ τάχιστα ἐπερυξάμην, αὐτίκα με φῶς πάμμεγα περιέλαμψε u), καὶ τὰ τέως λανθάνοντα πάντα διεφαίνετο. κατακύψας γοῦν εἰς τὴν γῆν, εἴρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ x) μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσα γ) οἴκοι ἔπραττον, οἴομενοι λανθάνειν. Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα, τὸν Σελεύκου δὲ z) Ἀντίοχον
 p. 770. Στρατονίκη διανεύοντα λάθρα τῇ μητροῖ α), τὸν δὲ Θετταλὸν Ἀλέξανδρου b) ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναιρούμενον, καὶ Ἀντίγονον μοιχεύοντα τοῦ υἱοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ Ἀττάλῳ

r) τῆς χειρόνος] τοῦ χειρόνος 2955. quam optimam dicit Belinus lectionem, subaudiens scilicet ζῶου. s) ἄλις] „ἄλης male J,“ et A. 2. ex illa. t) βλέπει] βλέπει 3011. u) πάμμεγα περιέλαμψε] „πάμπουλυ περιέλαμψε O. μέγα περιελ. P.“ Πάμπουλυ etiam 2955. Foisan auctor περιέλαμπε sciipserat. x) ὑπαίθρῳ] ὑπαίθρῳ mallet Belinus. At cf. Hermot. c. 77. Jon. Trag. c. 16. e. a. γ) ὅποσα] „ὄσα Fl. Vulgatum firmat P.“ z) δὲ] „deest in O.“ a) μητροῖ] „μητροὶ Fl. male. Prius cett. et P. Ἀδελφῇ Coll.“ b) Ἀλέξανδρον] „Ἀλέ. O.“

enim quidquam mihi decesserit: quandoquidem fabros etiam vidisse mihi videor alterutro oculorum melius ad regulas ligna dirigere. Cum his verbis simul facio, quod praeceperat Empedocles. Ille vero sensim se subducens, in fumum paulatim dissolvitur. Vix coeperam movere alam, cum statim ingens me lux circumfulget, et quae adhuc latuerant, apparent omnia. Despiciens enim in terram, dilucide vi-

deo urbes, homines, eorumque facinora, neque ea solum, quae sub divo fierent, sed quae domi etiam, cum latere se putarent: Ptolemaeum coeuntem cum sorore, insidiantem Lysimacho filium, Seleucum, Antiochi filium, furtim innuentem novercae, interfectum ab uxore Alexandrum Thessalium, et Antigonom stupro socrum suam polluentem, et miscentem Attalo venenum filium: et rursus ab altera

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 771. λους λέγοιμι, τοὺς τοιχωρουχοῦντας, τοὺς δικάζομένους, τοὺς δανείζοντας, τοὺς ἀπαιτοῦντας k); ὅλως γὰρ, ποικίλη καὶ παντοδαπή τις ἦν ἡ θεά.

ΕΤΑΙΡ. Καὶ μὴν καὶ ταῦτα, ὦ Μένιππε, καλῶς εἶχε λέγειν. εἴοικε γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλὴν σοι l) παρεσχῆσθαι m).

ΜΕΝ. Πάντα μὲν ἐξῆς διελθεῖν, ὦ φιλότης, ἀδύνατον, ὅπου γε καὶ ὄραῖν αὐτὰ ἔργον n) ἦν. τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων τοιαῦτα ἐφαίνετο, οἷά ο) φησιν Ὁμη-
 Hom. ρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος· οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίνας, καὶ γάμοι, Iliad. ἐτέρωθεν δὲ δικαστήρια, καὶ ἐκκλησίαι καθ' ἕτερον δὲ μέρος ἔθυέ XVlll, 491. τις· ἐν γειτόνοις p) δὲ πενθῶν ἄλλος ἐφαίνετο, καὶ ὅτε q) μὲν εἰς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἂν ἐώρων τοὺς Γέ-
 τας· ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ r) τοὺς Σκύθας, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν. μικρὸν δὲ ἐπικλίνας τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θά-

tuit etiam. Fritzscli. k) ἀπαιτοῦντας] „Sic J. Fl. Fr. Par. etc.“ Vid. Adnot. l) σοι] „deest iu O.“ m) παρεσχῆσθαι] „παρεχέσθαι (sic) P.“ n) ἔργον] Addebatur vulgo δυσχερές. Sed omissum in O. 3011. et 2955. ejecit, monente Belino, Schmiederus, tanquam glossema manifestum. Cf. Schol. In Cod. 2954. legitur ἔνεργον ἦν, supra scripto δυσχερές. Omisit etiam Fritzsclius importunam vocem. o) οἷα] „ὅσα Fl. male. Οἷα cett. et P.“ p) ἐν γειτόνων] „ἐγγειτόνων O.“ ἐγγειτόνων 2955. q) ὅτε] εἴτε vult. Bel. et mox iterum; utrumque perperam. r) ἐπὶ] ἐς 2955.

rent, qui causas haberent, qui fenori darent, qui exigerent? in universum enim varium quoddam et omnigenum erat spectaculum.

Sod. Verum etiam talia bene esset si diceres. Videntur enim non vulgarem tibi praebuisse voluptatem.

Men. Omnia quidem deinceps ut enarrem, amice, fieri non potest, cum etiam videre illa difficile fuerit. Verum summa rerum capita talia videbantur, qualia Homerus

ait fuisse in scuto expressa. Hic enim epulae erant ac nuptiae, ab altera parte iudicia et conciones; alia parte sacrificabat aliquis, in vicinia autem lugens alius apparcbat. Et quoties ad Geticam respicerem, pugnantes videbam Getas; quoties verò transirem ad Scythas, videre erat errantes in plaustri: paulum vero deflexo in partem alteram oculo, colentes agrum Aegyptios videbam; mercaturam exercebat Phoe-

τερα', τοὺς Αἰγυπτίους γεωργοῦντας ἐπέβλεπον s). καὶ ὁ p. 771.
Φοίνιξ δὲ ι) ἐνεπορεύετο u), καὶ ὁ Κίλιξ ἐλήστευε, καὶ ὁ
Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. Ἀπάν- 17
των τούτων ὑπὸ τὸν αὐτὸν γινομένων χρόνον, ὥρα σοι ἤδη p. 772.
ἐπινοεῖν, ὁποῖός τις ὁ κυκεὼν οὗτος ἐφαίνετο. ὥσπερ ἂν εἴ-
τις παραστησάμενος πολλοὺς χορευτὰς, μᾶλλον δὲ πολλοὺς
χοροὺς, ἔπειτα προστάξειε τῶν ἀδόντων ἐκάστῳ; τὴν συνω-
δίαν ἀφέντα, ἴδιον ἄδειν μέλος. φιλοτιμουμένου δὲ ἐκάστου,
καὶ τὸ ἴδιον περαίνοντος, καὶ τὸν πλησίον x) ὑπερβαλέσθαι
τῇ μεγαλοφωνίᾳ προθυμουμένου, ἄρα ἐνθυμῆ, πρὸς Διὸς,
οἷα γένοιτ' ἂν ἢ ὠδή;

ΕΤΑΙΡ. Παντάπασιν, ὦ Μένιππε, παγγέλοιος καὶ
τεταραγμένη.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ ἑταῖρε, τοιοῦτοι πάντες εἰσὶν οἱ
ἐπὶ γῆς χορευταί, καὶ γ) τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀν-
θρώπων βίος συντέτακται z), οὐ μόνον ἀπῶδὰ φθεγγομέ-
νων, ἀλλὰ καὶ ἀνομοίων τὰ σχήματα, καὶ τὰναντία κινου-

s) ἐπέβλεπον] ἔβλεπον idem. ι) δὲ] „Omisit O.“ Unde seclu-
sit Schm. u) ἐνεπορεύετο] ἐνεμπορεύετο 2955. „beaucoup
mieux. C'est la vraie leçon.“ Hanc *Beliniani* iudicii levitatem
sequi non dedignatus Schm. Lepidum errorem commisit *Erasmus*
reddens: *scortabatur*, quasi legisset ἐνεπορεύετο, vel sim-
plex ἐπορεύετο. x) πλησίον] „πλησ. cum duabus virgulis
transversis O.“ γ) καὶ γ] Sic, ut par erat, Schm. et *Fritzschi*.
cum *Ald.* utraque. *Beitz.* et cett. z) συντέτακται] *τέτακται* 3011.

nix, et Cilix latrocinabatur,
flagellis caedebatur Laco,
Atheniensis litigabat. Cum-
que eodem tempore fierent
haec omnia, jam potes cogi-
tare, quis iste cinnus visus
sit. Velut si quis, saltato-
ribus conductis pluribus, vel
choris potius, deinde jubeat,
canentium unumquemque,
relicto concentu, suum sibi
carmen canere: studiose au-
tem faciente unoquoque, et
suum peragente *canticum*,
et superare vocis magnitu-

dine alios conante, numquid
cogitatione comprehendis,
per Jovem, quadis ille can-
tus futurus sit?

Sod. Omnino equidem,
Menippe, ridiculus maxime
et confusus.

Men. Verum, *Sodalis*,
tales sunt omnes in terra
saltatores: et ex tali incon-
cinnitate vita hominum con-
structa est, non voces modo
dissonas edentium, sed figura
etiam et habitu dissimilium,
contrarioque se motu mo-

- p. 772. μένων α), καὶ ταῦτόν οὐδέν ἐπινοούντων; ἄχρῖς ἂν αὐτῶν ἕκαστον ὁ χορηγὸς ἀπελάσῃ τῆς σκηνῆς, οὐκ ἔτι β) δεῖσθαι λέγων. τούντεῦθεν δὲ ὅμοιοι πάντες ἤδη σιωπῶντες γ) οὐκ ἔτι τὴν συμμιγῆ ἐκείνην καὶ ἄτακτον δ) ᾧδὴν ἀπάδοντες ε), ἀλλ' ἐν αὐτῷ γε ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ f) τῷ θεά-
 p. 773. τῶν πάντ᾽ ἂν μὲν γελοῖα δήπουθεν ἦν τὰ γιγνόμενα g). Μάλιστα δὲ ἐπ' ἐκείνοις ἐπήει μοι γελᾶν τοῖς περὶ γῆς ὄρων ερίζουσι, καὶ τοῖς μέγα φρονούσιν ἐπὶ τῷ τὸ h) Σικυώνιον πεδῖον γεωργεῖν; ἢ Μαραθῶνος ἔχειν τὰ περὶ τὴν Οἰνόην, ἢ Ἀχαρνῆσι i) πλέθρα κεντῆσθαι χίλια. τῆς γοῦν Ἑλλάδος ὅλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο, δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τεττάρων k), κατὰ λόγον, οἶμαι, ἢ Ἀττικὴ πολλοστημόριον ἦν. ὥστε ἐνενόουν, ἐφ' ὀπόσω τοῖς πλούσιοις τούτοις μέγα φρονεῖν κατελείπετο. ὁ γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος l) αὐτῶν, μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν. ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ εἰς τὴν Πελο-

- a) ἀλλὰ καὶ — κινουμένων] „Octo haec verba desunt in O.“
 b) οὐκ ἔτι] οὐδέν τι 5011. Unde conj. Fritzscher. οὐδέν ἔτι.
 c) σιωπῶντες] „σιωπῶντες J.“ d) καὶ ἄτακτον] „omisit O.“
 e) ἀπάδοντες] ἐπάδοντες conj. Reitz. At cf. Adnot.
 f) καὶ πολυειδεῖ] „desunt in O. et Fl.“ g) γιγνόμενα] γεγόμενα 2955. h) τὸ] „abest ab O.“ i) Ἀχαρνῆσι] „Αχαρνοῖσι O.“
 k) τεττάρων] „τεσσάρων O.“ l) πολυπλεθρότατος] πολυπλεθρότερος 2955.

ventium, et nihil idem cogitantium, donec unumquemque illoium de scena chora-gus exigat, non amplius illo opus esse dicens. Ab eo inde tempore similes omnes jam tacentes, nec amplius confusum illum et inordinatum cantum invicem turbantes. Verum in ipso hoc vario et multiformi theatro ridicula scilicet erant, quae fierent, omnia. Maxime vero illos ridere subiit, qui de terrae finibus contendunt, et qui magni sibi videntur eo, quod Sicyonium campum

exercent, aut Marathonis ea habent, quae sunt vicina Oenoae, aut Acharnis jugera mille possident. Cum enim universa, ut tunc mihi ex alto videbatur, Graecia quatuor digitos lata esset; ea portione Attica aliquota de plurimis pars erat. Cogitabam igitur, quantillum esset, in quo divitibus illis, ut magni sibi viderentur, relinqueretur. Fere enim, qui illorum plurima jugera possidet, unam de Epicuri individuis particulis mihi videbatur colere. Despiciens

πόννησον, εἶτα τὴν Κύνουριαν m) γῆν ἰδὼν, ἀνεμνήσθην, p. 773.
 περὶ ὅσου χωρίου, κατ' οὐδὲν φακοῦ Αἰγυπτίου n) πλατυ-
 τέρου, τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς
 ἡμέρας. καὶ μὴν εἴ τινα ἴδοιμι ἐπὶ χρυσῷ μέγα φρονοῦντα,
 ὅτι δακτυλίους τε εἶχεν ὀκτώ, καὶ φιάλας τέτταρας, πάνυ p. 774.
 καὶ ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐγέλων ο). τὸ γὰρ Πάγγαιον ὄλον, αὐτοῖς
 μετάλλοις, κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος.

ΕΥΑΙΡ. ὦ μακάριε Μένιππε, τῆς παραδόξου θεάς: 19
 αἱ δὲ δὴ πόλεις, πρὸς Διὸς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ, πηλικοί
 διεφαίνοντο ἄνω;

ΜΕΝ. Οἴμαι σε πολλάκις ἤδη μυρμήκων ἀγορὰν ἐω-
 ρακέναι, τοὺς μὲν εἰλουμένους, ἐνίους δ' ἐξιόντας, ἑτέρους
 δὲ ἐπανιόντας αὐθις εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὁ μὲν τις τὴν p)
 κόπρον ἐκφέρει, ὁ δὲ ἀρπάσας ποθὲν ἢ κυάμου λέπος, ἢ
 πυροῦ ἡμίτομον, θεῖ q) φέρων. εἰκὸς δὲ εἶναι παρ' αὐτοῖς

m) Κύνουριαν] „Κυνοσουριαν Edd. et O.“ Sic etiam 2955. et
 3011. Emendaverat Palmer. n) φακοῦ Αἰγυπτίου] „Αἰ-
 γυπτιακοῦ φακοῦ O.“ ο) ἂν ἐγέλων] „ἀνεγέλων Fl. et O.“
 Sic etiam 2955. 3011. Bel. Schm. At vid. Adnot. p) τὴν]
 „non adest in O.“ q) θεῖ] θεῖ, Schol. et sic Fritzs. col-
 lata formula θεῖ φέρων e Timou. c. 22. At conferas simul θεῖ
 Bis Acc. c. 1. παραθεῖ Quom. Hist. Conscr. c. 57. περιθεῖ Amor.
 c. 41. συμπεριθεῖς De Merc. Cond. c. 24. quamquam nolim
 ignorari θεοῦσι infra c. 24. συνθέουσι Bis Acc. 12. διαθέων
 Toxar. c. 56. διαθέειν Ver. Hist. Π, 2, 4. bis. παραθεοῖς Quom.
 Hist. Conscr. c. 56. ὑπερθέοντας Amor. c. 7. In harum forma-

autem in Peloponnesum quo-
 que, ac Cynuriam deinde
 terram videns, recordatus
 sum, de quantilla regione,
 quae lente Aegyptia latior
 non videretur, tot Argivo-
 rum. et Lacedaemoniorum
 die uno ceciderint. Verum
 etiam auro sibi placentem si
 quem viderem, quod anulos
 haberet octo, et phialas qua-
 tuor: vehementer hunc quo-
 que ridebam. Pangaeus enim
 totus cum metallis granum
 milii magnitudine aequabat.

Sod. O beate Menippe,
 admirabilis spectaculi nomi-
 ne. Urbes autem, per ego
 te Jovem, et ipsi viri quanti
 superne videbantur?

Men. Puto jam saepe te
 formicarum forum vidisse,
 discurrentes in orbem alias,
 alias exeuntes, alias redeun-
 tes rursus in oppidum: at-
 que alia stercus egerit, alia
 raptum undecunque fabae
 corticem, aut triticum dimi-
 diatum, cum illo currit. Ve-
 risimile autem est, esse apud

ρ. 774. κατὰ λόγον τοῦ μυρμηκῶν βίου, καὶ οἰκοδόμους τινὰς, καὶ
 δημαγωγούς, καὶ πρυτάνεις, καὶ μουσικούς r), καὶ φιλο-
 σόφους. πλὴν αἱ γὰρ πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκίαις s)
 μάλιστα ἐώκεσαν. εἰ δέ σοι δοκεῖ ι) μικρὸν τὸ παράδειγμα,
 τὸ ἀνθρώπους εἰκάσαι τῇ μυρμηκῶν πολιτείᾳ, τοὺς πα-
 λαιοὺς μύθους ἐπίσκεψαι τῶν Θετταλῶν. εὐρήσεις γὰρ
 τοὺς υ) Μυρμιδόνας, τὸ μαχιμώτατον φῦλον, ἐκ μυρμηκῶν
 ἄνδρας γεγονότας. ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἐώρατο,
 καὶ κατεγεγέλαστό x) μοι, διασείσας ἑμαυτὸν, ἀνεπτόμην γ)
 Δώματ' εἰς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Hom.
 II. I,
 222.

rum usu quanta sit scriptoris nostri inconstantia — subtilita-
 tem, quam forte malis, aegre equidem agnoscam — patet e,
 Ver. Hist. II. ubi c. 11. ῥεῖ ἐτ c. 33. παραῳεῖ. Cf. Amor. c.
 37. ubi ἐμπνέει et mox πνεῖ, ut Ver. Hist. II, 12. Ceterum
 reperias etiam πλεῖν Ver. Hist. II, 42. et ἐκπλεῖν Alex. c. 56.
 porro νεῖν Ver. Hist. II, 11. ἐγγεῖ Amor. c. 14 ἐκχεῖν Tox. c.
 45. συγγεῖν Jov. Trag. c. 27. et Bis Acc. 17. Participia tamen
 Praesentis fere plene sonant, ut illa διαθέων et ὑπερθέοντας,
 cum quibus cf. διαπνέουσαι Ver. Hist. II, 5. ἀποπνέουσαι Amor.
 c. 40. περιζέοντα et mox συννέοντα Tox. 20. προσνέοντα Bis
 Acc. c. 21. τοῖς προσπλέουσιν ibid. c. 57. e a. r) μουσικούς]
 „δημαγωγούς iterum, male O.“ s) μυρμηκίαις] Sic Reitz.
 monitu Graevii correxit antiquum vitium μυρμηκίαις. t) δο-
 αεῖ] „deest in O.“ Hinc patere videtur, aut omnino delen-
 dum, aut certe post μικρὸν demum collacandum esse. u) τοὺς]
 „omittit O.“ x) κατεγεγέλαστό] καταγεγέλαστο Reitz.
 Gehrlich. Wolf. Fritzscher. Sed Edd. vet. et hinc Bip. et Schm.
 κατεγεγέλαστο. In Fl. tamen et 3011. καταγεγέλαστο, inutilata
 forma. Ἐώρατο autem pro vulg. ἐώρατο scripsi, secutus, ut par
 erat, Struvium, Lectt. Lucian. P. I. p. 248, cum quo etiam
 facit Fritzscher. Quaest. p. 194. γ) ἀνεπτόμην] Vulg. ἀνε-
 πτώμην. Matlet Bel. ἀνεπτάμην. Sed rectiorem formam com-
 mendarunt Pell. Graev. et Struv. confirmatam illam Codice
 3011. Vid. supra ad c. 11. et 13.

illas, pro portione vitae
 fornicarum, et architectos
 quosdam, et demagogos, et
 senatores, et musicos, et
 philosophos. Verum ipsa
 cum suis viris oppida formi-
 cētis maxime similia sunt.
 Si vero parva tibi videatur
 comparatio, conferre homi-
 nes fornicarum civitati, au-
 tiquas Thessalorum fabulas

considera. Invenies enim
 Myrmidonas, pugnacissimam
 gentem, homines ex formi-
 cis ortos. Cum ergo satis
 omnia visa mihi pariter, ac
 derisa essent, concusso co-
 pore evolavi

*Adque Jovem aegida ha-
 bentem et caetera numina
 Divūm.*

Οὐπω z) στάδιον ἀνεληλύθειν a), καὶ ἡ Σελήνη, γυναικείαν . 20 .
 φωνὴν προϊεμένη, Μένιππε, φησὶν, οὕτως ὄναιο, διακόνη-ρ. 775.
 σοί μοι τι πρὸς τὸν Δία. λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγὼ, βαρὺ γὰρ
 οὐδὲν, ἦν μὴ τι φέρειν δέη. Πρεσβείαν, ἔφη, τινὰ οὐ χαλε-
 πὴν καὶ δέησιν ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τῷ Διῖ. ἀπείρηκα
 γὰρ ἤδη b), Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσό-
 φων ἀκούουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστὶν ἔργον, ἢ τὰ μὰ πο-
 λυπραγμονεῖν, τίς εἰμι, καὶ πηλίκη, ἢ καὶ δὲ ἦν τινὰ αἰ-
 τίαν c) διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν κα-
 τοικεῖσθαι d) με φασίν· οἱ δὲ, κατόπτρου δίκην ἐπικρέμα-
 σθαι τῇ θαλάσῃ· οἱ δὲ ὅ, τι ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ, τοῦτό
 μοι προσάπτουσι. τὰ τελευταῖα δὲ, καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλο-
 πιμαῖόν τε καὶ νόθον εἶναι φασί μοι e), ἄνωθεν ἦκον παρὰ
 τοῦ f) Ἡλίου, καὶ οὐ παύονται, καὶ πρὸς τοῦτόν με, ἀδελ-
 φὸν ὄντα μου g) συγκροῦσαι, καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι.
 οὐ γὰρ ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς, ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασι τοῦ Ἡλίου,
 λίθον αὐτὸν εἶναι, καὶ μύδρον διάπυρον. Καίτοι πόσα ἐγὼ 21'

z) οὐπω] „οὕτω J. et V. 2. Vulgatam ceterarum servat O.“
 a) ἀνεληλύθειν] „ἀνελελύθειν J. male.“ b) γὰρ ἤδη,]
 Sic O. Vulg. γὰρ, ὡ Μέν. c) τινὰ αἰτίαν] „Τινὰ τὴν αἰτίαν
 O.“ d) κατοικεῖσθαι] τε, quod vulgo inseruerant, recte
 haud dubie abest a 2955. probante Bel., quem secutus est Schm.
 et novissime Fritzschi. e) μοι] „μου Fl. μοι φασί O.“ Sic
 etiam 2955. probante Fritzschio. f) τοῦ] „γὰρ H. γοῦν Mar-
 cil. male τοῦ Fl. B. 1. J. Par. etc.“ g) μου] „deest in O.“

Stadium nondum evolave-
 ram, cum muliebrem Luna
 vocem emittens, Menippe,
 inquit, ita tibi bene succe-
 dat! ministra mihi apud
 Jovem aliquid. Dixeris, in-
 quam: nihil enim grave est,
 nisi forte ferendum aliquid
 sit. Legationem, inquit, non
 difficilem, et preces defer a
 me ad Jovem. Patientiam
 enim (jam) consumsi, Me-
 nippe, omnem, nulla illa et
 molesta audiendo a philoso-
 phis, quibus nullum aliud
 opus est, quam curiose de me

disputare, quae sim? quan-
 ta? utrum, et quam ob caus-
 sam dimidiata aut gibbosa
 fiam? Et alii etiam habitari
 me ajunt, alii, speculi instar
 impendere mari, alii, quid-
 quid quisque excogitaverit,
 illud mihi applicant. Deni-
 que, ipsam quoque lucem
 furtivam esse mihi et adul-
 terinam, ajunt, quae desuper
 a Sole veniat: nec desinunt
 etiam cum hoc fratre me meo
 committere, et dissidium in-
 ter nos excitare velle. Nec
 enim satis illis erant, quae

p. 775. συνέπισταμαι αὐτοῖς ἢ), ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν, αἰσχρὰ
 καὶ κατάπτυστα, οἱ μὲν ἡμέραν σκυθροποῖ, καὶ ἀνδρώδεις
 τὸ βλέμμα, καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν
 ἀποβλεπόμενοι; κἀγὼ μὲν ταῦτα ὀρῶσα, ὅμως σιωπῶ. οὐ
 p. 776. γὰρ ἠγοῦμαι πρέπειν ἀποκαλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυ-
 κτερινὰς ἐκείνας διατριβὰς, καὶ τὸν ἐπὶ τῆς ι) σκηνηῆς
 ἐκάστου βίον. ἀλλὰ κἄν τινα ἴδω αὐτῶν μοιχεύοντα, ἢ
 κλέπτοντα, ἢ ἄλλο τι τολμῶντα νυκτερινώτατον, εὐθὺς
 ἐπισπασαμένη τὸ κ) νέφος, ἐνεκαλυψάμην, ἵνα μὴ δείξω
 τοῖς πολλοῖς γέροντας ἀνδρας, βαθεῖ πώγωνι καὶ ἀρετῇ
 ἐνασχημονοῦντας λ). οἱ δὲ οὐδὲν ἀνιάσει διασπαράττοντές
 με τῷ λόγῳ, καὶ πάντα τρόπον ὑβρίζοντες ὥστε, νῆ τὴν
 Νύκτα, πολλάκις ἐβουλευσάμην μετοικῆσαι m) ὅτι πόρρω-
 τάτῳ, ἵν' αὐτῶν τὴν περιεργον ἂν γλωτταν διέφυγον. μέ-
 μνησο οὖν ταῦτά γε n) ἀπαγγεῖλαι τῷ Διῷ, καὶ προσθεῖναι
 ὅτι μὴ δυνατόν ἐστὶ μοι κατὰ χώραν μένειν, ἢ μὴ

h) αὐτοῖς] „abest ab O.“ i) τῆς] „abest a Fl. adest in
 cett. et O.“ ἀπὸ pro ἐπὶ placebat Guyeto, ὑπὸ Gesnero. At
 vid. Adnot. k) τὸ] τι conj. Seager. in Diario Class. No. 36.
 Dec. a. 1818. p. 317. articulo enim nullum esse locum. Mihi
 quidem non satis liquet. l) ἐνασχημονοῦντας] Et sic Fl.
 cum cett.“ m) μετοικῆσαι] „μετοικίσει O.“ n) γε] τὸ 2955.
 et B. 3. quod peccatum nec probare Belinus, nec recipere
 Selimiederus et Fritzschius debebant, vel ob sequens καὶ δὲ,
 praeterea vero, insuper etiam, quod cum τε conciliari vix potest.

de ipso Sole dixerunt, lapi-
 dem illum esse, et massam
 ignitam. Quamquam quot
 ego illis conscia sum, quae
 noctibus faciunt turpia et
 despuenda, severi interdium,
 et viriles obtutu, et habitu
 graves, et conspiciendi ple-
 bejis? Atque ego videns
 istatamentaceo: nec enim de-
 cere arbitror revelari atque il-
 luminari illas noctium trans-
 igendarum rationes, et illam
 uniuscujusque in scena vi-
 tam. Verum si quem illo-
 rum video adulterium com-

mittentem aut furantem, aut
 aliud quid patrantem maxi-
 me nocturnum, statim nube
 contracta me involvo, ne
 ostendam multitudini viros
 senes, in barba prolixa, et
 in virtutis professione tur-
 piter se gerentes. At illi nihil
 remittunt lacerare me sermo-
 nibus, et omnibus contume-
 liis afficere. Itaque, per
 Noctem, saepe cogitavi mi-
 grare quam longissime, ut
 illorum linguam male sedu-
 lam effugerem. Memento
 igitur ista renunciare Jovi,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 777. Διὶ: ὕστερον δὲ ἐλογισάμην, ὡς τάχιστα καταφωράσουσί μ) με, γυπὸς τὴν ἑτέραν πτέρυγα περικείμενον. ἄριστον γοῦν*) κρίνας τὸ μὴ παρακινδυνεύειν, ἔκοπιον προσελθὼν τὴν θύραν. ὑπακούσας δὲ ὁ Ἑρμῆς, καὶ τοῦνομα ἐκπυθόμενος, ἀπῆει κατὰ σπουδὴν φράσειν τῷ Διὶ, καὶ μετ' ὀλίγον εἰσεκλήθη πᾶνυ δεδιῶς καὶ τρέμων, καταλαμβάνω τε πάντας ἅμα συγκαθημένους, οὐδὲ αὐτοὺς ἀφρόντιδας· ὑπειάρατε

p. 778. γὰρ ἡσυχῇ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας· καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι προσεδόκων, τὸν αὐ-
23 τὸν τρόπον ἰπτρωμένους x). Ὁ δὲ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δριμύ τε y) καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμέ ἀπιδῶν, φησὶ,

Hom. Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Od. I. 170. ἐγὼ δὲ, ὡς τοῦτ' ἤκουσα, μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εἰσιτήκειν δὲ ὅμως ἀχανῆς, καὶ ὑπὸ τῆς μεγαλοφω- νίας ἐμβεβροντημένος· χρόνῳ δ' ἑμαυτὸν ἀναλαβὼν, ἅπαν- τα διηγούμην σαφῶς, ἄνωθεν ἀρξάμενος, ὡς z) ἐπιθυμή- σαιμι τὰ μετέωρα ἐκμαθεῖν, ὡς ἔλθοιμι παρὰ a) τοὺς

u) καταφωράσουσι] καταφοράσουσι A. 1. 2. *) γοῦν] οὖν edidit Fritzscher. x) ἰπτρωμένους] „ἐπαιρωμένους (sic) O. Sed eadem manus superscripsit vulgatam lect.“ y) τε] „abest a Fl.“ z) ὡς] ὡς ἂν ἐπιθ. et sic ter in sqq. Bel. conj. mi- rifica constantia. a) παρὰ] „Sic J. Fl. S. περὶ al. inale.“

lenter me deprehensum ab illis iri, qui alteram vulturis alam affixam haberem. Optimum ergo ratus illud periculum non subire, accedens pulso januam. Exaudit Mercurius, et explorato nomine, abit celeriter nuntiaturus Jovi. Ac paullo post intro vocor, metuens sane ac tremens, deprehendoque simul assidentes omnes, neque vero solitudinis expertes: insperata quippe ista mea peregrinatio aliquantum illos commoverat; et expectabant, omnes non ita multo post adventuros homines eo-

dem modo alatos. Jupiter autem, terribili me acerbo- que et Titanico vultu intuens,

Dic, inquit, quis es? unde virum? quae patria? quique parentes?

Ego vero, his auditis, parum aberrat, quin mortem prae metu oppeterem. Adstabam tamen obstupefactus, et a majestate vocis attonitus. Tempore autem cum recepissem animum, enarro discrete omnia, re ab initio inde repetita, quam cuperem sublimia ediscere, ut venerim ad philosophos, ut pu-

φιλοσόφους, ὡς τὰναντία λεγόντων ἀκούσαιμι, ὡς ἀπαγο- p. 778
 ρεύσαιμι διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων, εἶτα ἐξῆς τὴν ἐπί-
 νοιαν, καὶ τὰ πτερὰ, καὶ τᾶλλα πάντα, μέχρῃ πρὸς τὸν p. 779.
 οὐρανόν. ἐπὶ πᾶσι δὲ προσέθηκα τὰ ὑπὸ τῆς Σελήνης ἐπε-
 σταλμένα. μειδιάσας δ' οὖν b) ὁ Ζεὺς, καὶ μικρὸν ἐπανεῖς c)
 τῶν ὀφρῶν, Τί ἂν λέγοις, φησὶν, "Ὡτου πέρι καὶ Ἐφιάλ-
 του, ὅπου d) καὶ Μένιππος ἐτόλμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελ-
 θεῖν; ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν, αὔριον δὲ, ἔφη,
 περὶ ὧν ἤκεις χρηματίσαντες, ἀποπέμψομεν. καὶ ἅμα ἐξα-
 ναστάς, ἐβάδιζεν εἰς τὸ ἐπηκοώτατον τοῦ οὐρανοῦ. καιρὸς
 γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν εὐχῶν καθέζεσθαι. Μεταξὺ τε προῖων, 24
 ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῆ πραγμάτων, τὰ πρῶτα μὲν
 ἐκεῖνα, πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστὶν ὄνιος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος;
 καὶ εἰ σφόδρα ὑμῶν e) ὁ πέρυσι χειμῶν καθίκετο; καὶ εἰ
 τὰ λάχανα δεῖται πλείονος ἐπομβρίας; μετὰ δὲ ἡρώτα, εἴ-
 τις ἔτι λείπεται f) τῶν ἀπὸ Φειδίου, καὶ δι' ἣν αἰτίαν
 ἐλλίποιν g) Ἀθηναῖοι τὰ Διάσια τοσοῦτῶν ἐτῶν; καὶ εἰ p. 780.

b) οὖν] „non comparet in O.“ c) ἐπανεῖς] ἐπανεῖς O.“ quod
 temere probat *Belin*. Quod Schol. habet ὑπανεῖς, errore credo
 accidisse. d) ὅπου] „desideratur in O.“ e) ὑμῶν] „Nihil
 hic variare Edd. notat *Solanus*.“ f) ἔτι λείπεται] „ἐπιλεί-
 πεται *Fl.* et marg. A. 1. Nil mutat P.“ g) ἐλλίποιν] „ἐλ-

gnantia dicentes audiverim,
 ut sermonibus illorum di-
 stractus animum desponde-
 rim, tum commentum meum
 deinceps, et alas, et reliqua
 ad caelum usque omnia. Post
 reliqua etiam Lunae manda-
 ta adjicio. Subridens au-
 tem Jupiter, et remittens ali-
 quantulum supercilia, *Quid
 dicas, inquit, de Olo et Ephialte,
 cum Menippus etiam
 in caelum ascendere ausus
 sit? sed nunc quidem ad
 hospitalem te coenam voca-
 mus, cras vero operam de
 negotio tibi tuo dabimus,
 ac deinde te dimittemus.*

Cum his dictis surgens ad
 eum caeli locum pergit, un-
 de facillime exaudiri possunt
 omnia. Tempus enim erat
 precum *audiendarum* causa
 assidendi. Dum progreditur,
 rogat me de his, quae in terra
 agantur? primo quidem illa,
*Quanti nunc sit in Graecia
 triticum?* et, *An vehementer
 nos superiori anno hiems per-
 strinxerit?* et, *Utrum pluri-
 bus imbribus indigeant olera?*
 postea vero interrogabat,
*Numquis adhuc reliquus esset
 de genere Phidiae?* et, *Quam
 ob causam intermitterent
 Athenienses tot annis Jovia-*

p. 780. τὸ Ὀλύμπιον αὐτῶν h). ἐπιτελέσαι διανοοῦνται; καὶ εἰ συν-
 ἤλφθησαν οἱ τὸν ἐν Δωδώνῃ νεῶν σεσυληκότες; ἐπεὶ δὲ
 περὶ τούτων ἀπεκρινάμην, εἶπέ μοι, Μένιππε, ἔφη, περὶ δὲ
 ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι; τίνα, ἔφη, δέσπο-
 τα, ἢ τὴν εὐσεβεστάτην, βασιλέα σε εἶναι πάντων θεῶν;
 παίξεις ἔχων i), ἔφη. τὸ δὲ φιλόκαινον k) αὐτῶν ἀκριβῶς
 οἶδα, κἄν μὴ λέγῃς. ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὅτε καὶ μάντις
 ἐδόκουν αὐτοῖς, καὶ ἰατροῦς, καὶ πάντα ὅλως ἦν ἐγώ,

Arat. — μεστὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,

Phaen. Πᾶσοι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί — —

v. 2. 3.

καὶ ἡ Δωδώνη τε l) καὶ ἡ Πῖσα m) λαμπραὶ, καὶ περιβλε-
 πτοι πᾶσιν ἦσαν, ὑπὸ δὲ τοῦ καπνοῦ τῶν θυσιῶν οὐδὲ
 ἀναβλέπειν μοι δυνατόν· ἐξ οὗ δὲ ἐν Δελφοῖς μὲν Ἀπόλ-
 λων τὸ μαντεῖον κατεστήσατο, ἐν Περγᾶμω δὲ τὸ ἰατρεῖον

p. 781. ὁ Ἀσκληπιὸς, καὶ τὸ Βενδίδειον ἐγένετο ἐν Θράκη, καὶ τὸ
 Ἀνουβίδειον n) ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ Ἀριεμίσιον ἐν Ἐφέσῳ,

λείπειν O.“ Sic etiam 2954. Sed ἔλειπον mallet Belin. h) αὐ-
 τῶν] αὐτῶ, ipsi Jovi, non male conj. Seager. Diar. Class.
 No. 36 Dec. 1818. p. 317. i) ἔχων] „ἐκὼν Par. Sed prius
 J. Fl. B. 1. H. S.“ k) φιλόκαινον] „Hoc revocavi ex Fl.
 Schol. et Coll. et marg. A. 1. quum φιλόκεινον Edd. cett. ha-
 berent.“ l) τε] „δὲ Fl. Vulgatum tenet P.“ m) Πῖσα] In
 prioribus erat Πῖσα. n) Ἀνουβίδειον] Vulg. per errorem
 Ἀνουβείδιον. Vid. Adnot.

lia? et, *Utrum Olympium
 suum templum exaedificare
 cogitent? et, Utrum compre-
 hensi essent, qui Dodonaeum
 templum spoliaverant?* De
 his cum respondissem, *Dic
 mihi, inquit, Menippe, de
 me quid sentiunt homines?
 Quid, inquam, Domine, aliud,
 quam religiosissimum illud,
 regem te esse omnium Deo-
 rum? Iudis tu quidem, in-
 quit. Quam novarum rerum
 studiosi sint, accurate novi,
 etsi non dicas. Fuit enim
 quondam tempus, cum et di-
 vinus ipsis viderer, et medi-*

*cus, et ego essem in univer-
 sum omnia: [Compita plena
 Jovis, fora tum Jovis omnia
 plena:] ac Dodona et Pisa
 splendidae conspicuaeque
 erant omnibus, prae fumo
 autem sacrificiorum nec pro-
 spicere poteram. Ex quo vero
 tempore Delphis quidem
 Apollo divinandi officinam
 constituit, Pergami autem
 sanandi Aesculapius, et
 Bendideum factum in Thra-
 cia, et Anubideum in Ae-
 gypto, et Ephesi Dianeum;
 ad illa currunt omnes, et heca-*

· ἐπὶ ταῦτα ο) μὲν ἄπαντες θεοῦσι, καὶ πανηγύρεις ἀνάγου- p. 781.
 -σι, καὶ ἐκατόμβας παριστᾶσιν p), ἐμὲ δὲ ὡςπερ q) παρη-
 βηκόια ἱκανῶς τετιμηκέναι νομίζουσιν, ἂν διὰ πέντε ὄλων
 ἐτῶν θύσωσιν ἐν Ὀλυμπίᾳ. τοιγαροῦν ψυχροτέρους ἂν μου
 τοὺς βῶμους ἴδοις τῶν Πλάτωνος νόμων, ἢ τῶν Χρυσίπ-
 που συλλογισμῶν. Τοιαῦτ' ἄττα r) διεξιόντες, ἀφικνούμεθα -25
 ἐς τὸ s) χωρίον, ἐνθα ἔδει αὐτὸν καθεζόμενον διακοῦσαι
 τῶν εὐχῶν. θυρίδες δὲ ἦσαν ἐξῆς, τοῖς στομίοις τῶν φρεά-
 των ἐοικυῖαι t), πῶματα u) ἔχουσαι, καὶ παρ' ἐκάστη θρό-
 νος ἔκειτο χρυσοῦς: καθίσας οὖν ἑαυτὸν. ἐπὶ τῆς πρώτης ὁ
 Ζεὺς, καὶ ἀφέλων τὸ πῶμα, παρεῖχε τοῖς εὐχομένοις ἑαυ- p. 782.
 τὸν. ἠῦχοντο x) δὲ πανταχόθεν, τῆς γῆς διάφορα καὶ παι-
 κίλα. συμπαρακύψας γὰρ καὶ αὐτὸς, ἐπήκουον ἅμα τῶν
 εὐχῶν ἦσαν δὲ τοιαῖδε, ὦ Ζεῦ, βασιλεῦσαί μοι γένοιτο:
 ὦ Ζεῦ, τὰ κρόμμυά μοι φῦναι, καὶ τὰ σκόροδα ὦ Ζεῦ γ),
 τὸν πατέρα μοι ταχέως ἀποθανεῖν. ὁ δὲ τις ἂν φαίη z),

ο) ταῦτα] „τούτοις O. et Fl. Vulgatae adsentitur P.“ p) πα-
 ριστᾶσιν] „περιστᾶσιν male O.“ q) ὡςπερ] „desideratur
 in O.“ r) ἄττα] „Sic Edd. vulgo et P. Ἄμα O. et Fl.“
 s) ἐς τὸ] „ἐς τι O.“ t) ἐοικυῖαι] „ἐοικῦαι male J.“ u) πῶ-
 ματα] „πτῶματα O. et mox iterum πῶμα.“ x) ἠῦχοντο]
 „εὔχονται in aig. A. 1. W.“ y) ὦ Ζεῦ] „ὦ θεοὶ Codd. O. P.“
 Sic tradit Reitz. vel potius Solanus. Sed Schmiederus hanc
 variationem falso ad primum votum, ὦ Ζεῦ, βασιλεῦσαι etc.
 refert. z) φαίη] „ἔφη O.“ Sic etiam 2955. omisso ἂν, quem
 secutus est Fritzsche.

*tombas statuunt: mihi vero
 tanquam decrepito satis ha-
 bitum honoris putant, si
 quinque solidis annis inter-
 jectis sacrificent mihi Olym-
 piae. Quare frigidiora mea
 altaria videas Platonis legi-
 bus, aut syllogismis Chry-
 sippi. Haec talia quaedam
 collocti pervenimus ad lo-
 cum, ubi assidentem illum
 preces audire oportebat.
 Erant autem fenestrae dein-
 ceptus puteorum orificiis simi-
 les, habentes opercula: et*

*ad unamquamque sella aurea
 posita. Ad primam harum
 assidens Jupiter, remoto
 operculo precantibus se da-
 bat. Orabant vero undique
 terrarum diversa et varia.
 Ego enim ipse quoque capite
 admoto preces simul audie-
 bam. Erant vero ejusmodi:
 Jupiter, regnare mihi con-
 tingat! Jupiter, cepae mihi
 nascantur et allia! Jupiter,
 pater mihi mox moriatur!
 Alius quidam diceret: Uti-
 nam heres sim uxoris! uti-*

P. 782. εἴθε κληρονομήσαιμι τῆς γυναικὸς, εἴθε λάθοιμι ἐπιβου-
λεύσας τῷ ἀδελφῷ, γένοιτό μοι νικῆσαι τὴν δίκην, στεφθῆ-
ναι τὰ Ὀλύμπια. τῶν πλεόντων δὲ ὁ μὲν Βορέαν ἠύχετο
ἐπιπνεῦσαι, ὁ δὲ Νότον· ὁ δὲ γεωργὸς ἦτε α) ὑετὸν, ὁ δὲ
κναφεὺς ἥλιον. ἐπακούων δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ τὴν εὐχὴν ἐκά-
στην ἀκριβῶς ἐξετάζων, οὐ πάντα ὑπισχνεῖτο·

Hom. II. XVI, 250. Ἄλλ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε. β)
τὰς μὲν γὰρ δικάϊας τῶν εὐχῶν προσίετο ἄνω διὰ τοῦ
στομίου, καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει φέρων, τὰς δὲ ἀνο-
σίους ἀπράκτους αὐθις ἀπέπεμπεν ἀποφυσῶν κάτω, ἵνα
μηδὲ πλησίον γένοιτο τοῦ οὐρανοῦ· ἐπὶ μίᾳς δὲ τινος εὐ-
χῆς καὶ ἀποροῦντα αὐτὸν ἐθεασάμην· δύο γὰρ ἀνδρῶν
τὰναντία εὐχομένων, καὶ τὰς ἴσας θυσίας ὑπισχνουμένων,
οὐκ εἶχεν ὁποτέρῳ μᾶλλον ἐπινεύσειεν αὐτῶν γ) ὥστε δὴ

P. 783. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόυθει, καὶ οὐδὲν τι ἀποφηνᾶ-
σθαι δυνατὸς ἦν, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Πύρρον ἐπέιχεν ἔτι καὶ
26 διεσκέπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐχαῖς, ἐπὶ
τὸν ἐξῆς μεταβὰς θρόνον, καὶ τὴν δευτέραν θυρίδα, κατα-

a) ἦτε] „ἔτι male O.“ b) ἀνένευσε] „ἀνένευε Fl.“ c) αὐ-
τῶν] „αὐτὸν Fl. male. Vulgatam cett. adserit P.“ Μᾶλλον νεύ-
σειεν 3011. Sed Bel. mallet μᾶλλον ἐπινεύσει αὐτῶν, ob de-
fectum scilicet particulae ἄν, quem in tali syntaxi aegre hic
Criticus ferre solēbat.

*nam lateam, dum struo fra-
tri insidias! contingat mihi
causam vincere, coronari
Olympia!* Navigantium vero
unus Boream adspirare ro-
gabat, alter vero Notum.
Agricola pluviam petebat,
solem fullo. Audiens vero
Jupiter, precibus singulis
accurate examinatis, non
pollicebatur omnia;

*Verum propitius pater hoc
dedit, abnuit illud.*

Justas etenim preces sursum
admissas per fenestellam re-
ponebat ad dextra: nefarias
autem infectas deorsum flan-

do remittebat, ut ne quidem
prope caelum venirent. In
unis vero precibus dubium
illum vidi. Duobus enim
viris contraria petentibus
et hostias pollicentibus ae-
quales, non habebat, utri
illorum magis annueret! Ita-
que illud Academicum usu
ei venit, neque quidquam
poterat pronunciare; sed
Pyrrhonis instar, sustinebat
se adhuc et dispiciebat. Cum
autem satis operam dedisset
precibus, in proximam trans-
iit sellam, ad fenestram
alteram, admotoque capite,

κύψας, τοῖς ὄρκοις ἐσχόλαζε καὶ τοῖς ὀμνύουσι. χρηματίσας p. 785. δὲ καὶ τούτοις, καὶ τὸν Ἐπικούρειον Ἑρμόδωρον ἐπιτρέψας, μετεκαθέζετο ἐπὶ τὸν ἐξῆς θρόνον, κληδόσι d), καὶ φήμαις, καὶ οἰωνοῖς προσέξων. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν τῶν θυσιῶν θυρίδα μετήει, δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀνιῶν ἀπήγγελλε τῷ Διὶ τοῦ θύοντος ἑκάστου τοῦνομα. ἀποστὰς δὲ τούτων, προσέτατε τοῖς ἀνέμοις, καὶ ταῖς ὥραις, ἃ δεῖ ποιεῖν e). Τήμερον f) παρὰ Σκύθαις ὑέτω, παρὰ Λίβυσιν ἀστραπιέτω, παρ' Ἑλλησι νιφέτω g), σὺ δὲ ὁ Βορέας h), πνεῦσον ἐν Λυδία, σὺ δὲ ὁ Νότος, ἡσυχίαν ἄγε, ὁ δὲ Ζέφυρος τὸν Ἀδριαν διακυμαινέτω, καὶ τῆς χαλάζης ὅσον μέδιμνοι χίλιοι διασκεδασθήτωσαν. ὑπὲρ Καππαδοκίας. Ἀπάντων δὲ 27, ἤδη σχεδὸν αὐτῷ διωκημένων, ἀπήειμεν εἰς τὸ συμπόσιον. δείπνου γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν, καὶ με ὁ Ἑρμῆς παραλαβὼν κατέκλινε παρὰ τὸν Πᾶνα, καὶ τοὺς Κορύβαντας, καὶ τὸν Ἄττην i), καὶ τὸν Σαβάζιον, τοὺς μετοίκους τούτους καὶ

d) κληδόσι] Contra Codd. et Edd, auctoritatem scripsi η sine jota, secundum Hermannii præceptum ad Eurip. Alcest. v. 325. Sic etiam Pro Laps. c. 8. et alibi. e) ποιεῖν] „ποιεῖν G. P. et mǎrg. A. 1. ποιεῖν Edd. et O.“ f) τήμερον] „διήμερον O.“ g) νιφέτω] „ἰφέτω male Par.“ forsan Ἑλλησιν ἰφέτω, errore (typorum. h) Βορέας] „Βορῆᾶς Fl. Nihil mutat P.“ cum Fl. facit 2955. quem secutus est Fritzscher. i) Ἄττην] Sic solus O. Vulg. Ἄττην. Vid. Adnot.

jurijurando vacavit et jurantibus. Ubi his quoque se præbuisset, et Hermodorum Epicureum obtrivisset; in proximam sellam transiit, ut omnibus, et vocibus, et auguriis attenderet. Tum inde ad sacrificiorum fenestram transgressus est, per quam ascendens fumus renuntiabat Jovi sacrificantis uniuscujusque nomen. His perfunctus, ventis atque tempestatibus quid faciendum esset injunxit: *Hodie apud Scythas pluat, apud*

Libyes fulguret, apud Graecos ningat: tu, Borea, flato per Iydiam; tu, Note, quietus esto; Zephyrus autem fluctibus agat Adriam: et grandinis mille circiter medimni spargantur per Capadociam. Omnibus fere ab illo peractis, ad convivium abiimus. Jam enim coenae tempus erat: meque assumptum Mercurius, assidere jussit apud Panem, et Corybantes, et Atten, et Sabazium, inquilinos illos et ancipites Deos. Hic panem

p. 783. ἀμφιβόλους θεούς. καὶ ἄρτον δὲ ἢ Δημήτηρ παρεῖχε, καὶ
 p. 784. ὁ Διόνυσος οἶνον, καὶ ὁ Ἡρακλῆς κρέα, καὶ μύρτα k) ἢ
 Ἀφροδίτη, καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀμ-
 βροσίας ἠρέμα καὶ τοῦ νέκταρος παρεγευόμην. ὁ γὰρ βέλτι-
 στος Γανυμήδης, ὑπὸ φιλανθρωπίας, εἰ θεάσαιτο ἀπόβλέ-
 ποντά ποι l) τὸν Δία, κοτύλην ἂν ἢ καὶ δύο τοῦ νέκταρος
 ἐνέχει μοι φέρων. οἱ δὲ m) θεοὶ, ὡς Ὅμηρός που λέγει,
 καὶ αὐτὸς, οἶμαι, καθάπερ ἐγὼ, τάκεϊ τεθεαμένος, οὔτε
 Hom. σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν n) αἶθοπα οἶνον, ἀλλὰ τὴν
 Il. V, ἀμβροσίαν o) παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκον-
 341. ται, μάλιστα δὲ ἤδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν
 καπνὸν αὐτῆς κνίσσῃ ἀνενηνεγμένον *), καὶ τὸ αἷμα δὲ τῶν
 ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσιν. ἐν δὲ τῷ
 δείπνῳ ὃ, τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε p), καὶ ὁ Σειληνὸς q)

k) μύρτα] „μύρτα Marci. Nil mutant Edd.“ l) ποι] „που O.“
 et 3011. probante Belino et Fritzschio. m) δὲ] „καὶ male
 Salm. Recte δὲ Par. H. J. aliaque.“ Tūq̄ conj. J. Seager. in
 Diar. Class. N. 36. Dec. a. 1818. p. 317. Imo rectissime habet
 vulgata. lis, quae Menippus coenavit, opponuntur Deorum ipso-
 rum ambrosia et nectar. n) οὔτε πίνειν] „οὔ πιν. O. Nil
 mut. Edd et Hom.“ Sic plane narratum in Ed. Reitz. Sed
 negligentius: certe nec Homerus habet οὔτε — οὔτε, sed οὔ —
 οὐδ' nec in textu nostro πίνειν. Hinc facile suspiceris, nec
 Oxoniensem lectionem satis recte esse relatam. o) ἀμβρο-
 σίαν] ἀμβροσίαν 2955. *) ἀνενηνεγμένον] Peccabatur
 olim scribebatur ἀνηνεγμένον. Emendavi monente Struvio Lectt.
 Lucian. P. I. p. 248 p) ἐκιθάρισε] ἐκιθάριζε 2955.
 q) Σειληνὸς] „Σειληνὸς O.“

ministrabat Ceres, et Bac-
 chus vinum, et carnes Her-
 cules, et myrta Venus, et
 Neptunus maenas. Simul
 vero etiam ambrosiam et
 nectar clanculum gustavi.
 Optimus enim Ganymedes,
 humanitate ductus, si qua
 despicientem animadverteret
 Jovem, cotylam unam aut
 duas etiam nectaris mihi in-
 fundebat propensa volunta-
 te. Dii vero, ut alicubi dicit
 Homerus; qui et ipse, puto,

non miuus quam ego, ista
 viderit, nec frumento ves-
 cuntur, nec vinum bibunt
 nigricans, sed apponitur
 ipsis ambrosia, et nectare
 inebriantur: maxime autem
 delectantur, si pro cibo hau-
 riant ascendentem cum ni-
 dore victimarum fumum, et
 sanguinem hostiarum, quem
 altaribus sacrificantes affun-
 dunt. In coena porro ci-
 thara canente Apolline cor-
 dacem saltavit Silenus, sur

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ρ. 786. φιλοσόφων. μάλιστα γε c) ὑπὸ τῆς Σελήνης, καὶ ὧν ἐκείνη μέμφεται, προτραπείς ἔγνων μηκέτ' ἐπὶ πλέον d) παρατεῖναι τὴν διάσκεψιν. γένος γάρ τι ἀνθρώπων ἐστίν, οὐ πρὸ πολλοῦ τῷ βίῳ ἐπιπολάζον, ἀργόν, φιλόνεικον, κενόδοξον, ὀξύχολον, ὑπόλιχνον, ὑπόμωρον e), τετυφωμένον, ὑβρεώς Hom. ἀνάπλεων, καὶ ἵνα καθ' Ὁμηρον εἶπω, [... ἐτώσιον ἄχθος Iliad. ἀρούρης.] οὔτοι τοίνυν εἰς συστήματα διαιρεθέντες, καὶ XVIII, 104. διαφόρους λόγων λαβυρίνθους ἐπινοήσαντες, οἱ μὲν Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν f), οἱ δὲ Ἀκαδημαϊκοὺς, οἱ δὲ Ἐπικουρείους, οἱ δὲ Περιπατητικοὺς, καὶ ἄλλα πολλῶν g) γελοιώτερα τούτων. ἔπειτα δὲ ὄνομα σεμνὸν τὴν ἀρετὴν h) περιθέμενοι, καὶ τὰς ὀφροῦς ἐπάραντες i), καὶ πώγωνας ἐπασπασάμενοι, περιέρχονται ἐπιπλάστῳ σχήματι κατάπτυστα ἦθη περιστέλλοντες, ἐμφερεῖς k) μάλιστα τοῖς τραγικοῖς ρ. 787. ἐκείνοις ὑποκριταῖς, ὧν ἦν ἀφέλη τις l) τὰ προσωπεῖα, καὶ

c) γε] „τὰ O. Plane omittit Fl.“ quam secutus est Fritzschi.
 d) πλέον] Sic ex O. Vulg. πλεῖον. Usitatiorē illam formam confirmant loca Charon. c. 19. Hermot. c. 58. Toxar. c. 53. e. a. ubi passim conjunctim occurrit ἐπιπλέον. e) ὑπόμωρον] ὑπόμορον ap. Schol. f) Στωϊκοὺς ὠνομάκασιν] „ἑαυτοὺς videtur addendum. Pell.“ Imo iis exemplis addendum hoc, quae collegerunt L. Bos De Ellipss. p. 127. Schaf. ejusque recentiores Editores. g) πολλῶν] „Sic plerique scripti et editi. Πολλῶν O. Πολλὰ Fl.“ Sic etiam Zoell. h) τὴν ἀρετὴν] omittit codex hic idem. i) ἐπάραντες] ἐπάρωντες 2955. k) ἐμφερεῖς] Sic Coll. et O. Vulgatum ἐδικότες videbatur interpretamentum esse. l) ἀφέλη τις] Vulg. ἀφέλης. Illud

illiusque querelis incitatus decrevi non diutius illam deliberationem differere. Est enim hominum genus, non ita diu seculo spumae instar innatans, pigrum, contentiosum, inanis gloriae cupidum, iracundum, gulae obnoxium, stolidum, inflatum, contumeliosum, ut Homericō verbo utar, Telluris inutile pondus. Hi ergo in turmas divisi, excogitatis diversis disputationum labyrinthis, alii Stoicos se vocarunt, alii

Academicos, Epicuros alii, alii Peripateticos, et aliis nominibus multo etiā magis ridiculis. Deinde circumposito sibi augusto virtutis nomine, superciliis sublatis, demissis barbibus, circummeunt ficto habitu despuendos mores occultantes, similes maxime Tragicis illis actoribus, quorum si personas auferas, et amictum illum auro intextum, quod relinquitur ridiculus est homuncio septem drachmis ad certamen illud

τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην στολήν, τὸ καταλειπόμενον ἔστι p. 787.
 γελοῖον ἀνθρώπιον ἐπὶ δραχμῶν εἰς τὸν ἀγῶνα μεμισθω- 30
 μένον. Τοιοῦτοι δὲ ὄντες, ἀνθρώπων μὲν ἀπάντων κατα-
 φρονοῦσι, περὶ θεῶν δὲ ἀλλόκοτα διεξέρχονται, καὶ συνά-
 γοντες εὐεξαπύτητα μειράκια, τὴν τε πολυθρύλλητον ἀρε-
 τὴν τραγωδοῦσι, καὶ τὰς τῶν λόγων ἀπορίας ἐκδιδάσκουσι·
 καὶ πρὸς μὲν τοὺς μαθητὰς καρτερίαν ἀεὶ καὶ σωφροσύνην
 ἐπαινοῦσι, καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσι, μόνοι δὲ
 καὶ καθ' ἑαυτοὺς γινόμενοι, τί ἄν λέγοι τις, ὅσα μὲν
 ἐσθίουσιν, ὅσα δὲ ἀφροδισιάζουσιν, ὅπως δὲ περιλείχουσι
 τῶν ὀβολῶν m) τὸν ῥύπον; τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι
 μηδὲν αὐτοὶ μήτε κοινόν, μήτε ἴδιον ἐπιτελοῦντες, ἀλλ'
 ἀχρεῖοι καὶ περιττοὶ καθεστῶτες, [Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ Hom.
 ἐναρίθμιοι, οὔτ' ἐνὶ n) βουλῇ.] ὅμως τῶν ἄλλων κατηγο- 11. II,
 ροῦσι, καὶ λόγους τινὰς πικροὺς συμφορήσαντες, καὶ λοι- 202.
 δορίας τινὰς ἐκμεμελετηκότες o), ἐπιτιμῶσι, καὶ ὀνειδίζου-
 σι p) τοῖς πλησίον. καὶ οὗτος αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρεσθαι p. 788.

plane legitur in O. latetque in lectione Codicis 2955. ἀφέληται
 τις, quam ipsam praefert *Belinus*, comisso τις, Passive, credo,
 τὸ ἀφέληται accipiens. *Fritzschi*um video mecum plane con-
 sensisse. m) ὀβολῶν] ὀβελῶν conj. *Gesner*. n) ἐνὶ] „ἐν
 male O.“ o) ἐκμεμελετηκότες] „ἐμμεμελ. Fl.“ p) ὀνει-
 δίζουσι] Sic O. P. 2955. in quo postremo Cod. etiam τοὺς
 πλησ. narrante *Belino* et probante. *Secutus Schm.* servato ta-

*conductus. Tales vero cum
 sint, homines quidem omnes
 contempnunt, de Diis autem
 absurda narrant, conductis-
 que adolescentulis ad deci-
 piendum opportunis, cum
 virtutem illam multis sermo-
 nibus tritam tragico clamore
 praedicant, tum disputatio-
 nes edocent, quae exitum non
 habent. Et apud discipulos
 quidem tolerantiam semper
 et temperantiam laudant,
 divitiasque et voluptatem
 despuunt: soli vero, et sibi
 cum sunt relictis, quid dicat
 aliquis, quae edant, quam*

*venerem exerceant, ut sordes
 delingant obolorum! Gra-
 vissimum vero omnium hoc
 est, quod nullam ipsi neque
 communem rem neque suam
 conferentes in medium, sed
 inutiles et supervacanei,
 Non habiles bello, non con-
 sultantibus apti, tamen ac-
 cusant reliquos; et sermoni-
 bus quibusdam amaris con-
 gestis, maledicta quaedam
 meditati, increpant, et re-
 prehendant alios: atque ille
 inter ipsos ferre primas
 videtur, qui et vocalissi-
 mus sit, et impudentissi-*

p. 7^o8. δοκεῖ, ὅς ἂν μεγαλοφρονότατός τε ἦ, καὶ ἰταμοῦτατος q),
 31 καὶ πρὸς τὰς βλασφημίας θρασύτατος. Καίτοι τὸν διατει-
 νόμενον αὐτῶν, καὶ βοῶντα, καὶ κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων,
 ἦν ἔρη, Σὺ δὲ δὴ r) τί πράττων τυγχάνεις; ἢ τί φῶμεν,
 πρὸς θεῶν, σε πρὸς τὸν βίον συντελεῖν; φαίη s) ἂν, εἰ τὰ
 δίκαια καὶ ἀληθῆ θέλοι λέγειν, ὅτι πλεῖν μὲν, ἢ γεωργεῖν,
 ἢ στρατεύεσθαι, ἢ τινα τέχνην μετιέναι περιττὸν εἶναί μοι
 δοκεῖ· κέκραγα δὲ, καὶ ἀνυπόδετος t) τοῦ χειμῶνος περιέρχομαι· καὶ ὥσπερ ὁ Μῶμος,
 τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων γιγνόμενα συκοφαντῶ· καὶ εἰ μὲν τις
 ὠψώνηκε τῶν πλουσίων πολυτελῶς, ἢ ἑταῖραν u) ἔχει,
 τοῦτο πολυπραγμονῶ, καὶ ἀγανακτῶ. εἰ δὲ τῶν φίλων τις
 ἢ ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, ἐπικουρίας τε καὶ θεραπείας
 32 δεόμενος, ἀγνοῶ. τοιαῦτα μὲν ἔστιν ἡμῖν x), ὧ θεοὶ, ταῦτα
 τὰ θρέμματα. Οἱ δὲ δὴ Ἐπικούρειοι αὐτῶν λεγόμενοι, μάλα

men Dativo Vulgō legebatur λοιδοροῦσι,, insolentiore con-
 junctione cum tertio casu. in qua tamen h. l. minus offendit
Fritzschius, quum Dativus τοῖς πλησίων cum ἐπιτιμῶσι potius
 cohaerere ipsi videatur. q) ἰταμοῦτατος] „Recte sic O.
 Ἰταμοῦτατος Edd. omnes male.“ r) δὴ] „deficit in O.“ idque
 probante *Belino*. s) φαίη] Sic sine jota subscr. Edd. vet.
 sed φαίη male recentt. excepta *Fritzschiana*. t) ἀνυπόδε-
 τος] „ἀνυπόδητος *Salm. et Amst.*“ Sic etiam 2955. *Bel. Schm.*
Fritzsch. u) ἑταῖραν] Sic correxi vulgatam scripturam
 ἑταῖραν. Vid. not. ad II. Ver. Hist. c. 18. in Varr. Lectt. x)
 ἡμῖν] „ὑμῖν *Fl. sola.*

mus, et ad maledicta auda-
cissimus. Atqui si eum, qui
contendit et clamat, et accu-
sat alios, interrogas, Tu vero
quid agis? aut quid te dica-
mus, dic per Deos, ad vitam
conferre? dicat sane, si
justa et vera velit dicere,
Navigare quidem, aut agrum
colere, aut militare, aut ar-
tem quamcunque tractare,
superfluum mihi videtur:
sed clamo, et squaleo, et
frigida labor, et nudis pedi-
bus per hiemen circumeo,

et velut Momus, quae ab
 aliis fiunt, ea calumnior.
 Et si quis divitum sumtuose
 obsonavit, aut meretricem
 habet, de hoc laboro atque
 indignor: si vero amicorum
 aliquis aut sodalium decum-
 bit aegrotus, auxilio et cu-
 ratione indigenus, ignoro.
Tales sunt nobis, Dii, istae
beluae. Illi vero eorum, qui
Epicurei vocantur, vel ma-
xime contumeliosi sunt, nec
mediocriter nos perstringunt,
nec curari res humanas di-

δὴ καὶ ὑβρισταί εἰσι, καὶ οὐ μετρίως ἡμῶν καθάπτονται, p. 789.
 μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπίνων λέγοντες τοὺς θεοὺς,
 μήτε ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν, ὥστε ὦρα ὑμῖν λογιζε-
 σθαι, διότι γ) ἦν ἅπαξ οὗτοι πεῖσαι τὸν βίον δυνηθῶσιν,
 οὐ μετρίως πεινήσετε. τίς γὰρ ἂν ἔτι θύσειεν ὑμῖν, πλεον
 οὐδὲν ἔξειν προσδοκῶν; ἃ μὲν γὰρ ἡ Σελήνη αἰτιᾶται,
 πάντες ἠκούσατε τοῦ ξένου χθῆς διηγουμένου. πρὸς ταῦτα
 βούλευεσθε, ἃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτα-
 τα, καὶ ἡμῖν z) ἀσφαλέστατα. Εἰπόντος ταῦτα τοῦ Διὸς, ἡ 33
 ἐκκλησία διετέθρουλλητο· καὶ εὐθύς ἐβρόων ἅπαντες, κεραύ-
 νωσον, κατάφλεξον, ἐπίριπον, ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν
 Τάρταρον ὡς τοὺς Γίγαντας. ἡσυχίαν δὲ ὁ Ζεὺς αὖθις
 παραγγείλας, "Ἔσται ταῦτα ὡς βούλεσθε, ἔφη, καὶ πάντες
 ἐπιτρέπονται αὐτῇ διαλεκτικῇ· - πλὴν τό γε νῦν εἶναι, οὐ
 θέμις κολασθῆναί τινα, ἱερομηνία γὰρ ἔστιν, ὡς ἴστε, μη-
 νῶν τούτων τεττάρων, καὶ ἤδη τὴν ἐκχειρίαν περιηγγει-
 λάμην a). ἐς νέωτα οὖν ἀρχομένου b) ἦρος, κακοὶ κακῶς
 ἀπολοῦνται τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ.

γ) διότι] δὴ ὅτι 2955. Hinc conjicias ἴδη ὅτι. z) ἡμῖν] re-
 ceptum ex Fl. "Ἡμῖν cett." Verum B. 3. et ipsa habet ἡμῖν,
 et Erasmi interpretatio, e regione posita, idem exprimit. a) πε-
 ριηγγειλάμην] Sic unus Cod. P. Minus proprie in cett.
 omnibus ἐπηγγειλάμην. b) οὖν ἀρχομένου] „ἀρχομένου οὖν Fl.

*centes a Diis, neque omnino,
 quae fiant, inspicere. Itaque
 tempus est, ut rationem harum
 rerum habeamus. Nam si
 semel hi persuadere saeculo
 poterunt, non mediocriter
 esurietis. Quis enim adhuc
 sacra vobis faciat, si hoc
 nihil sibi profuturum speret?
 Quae quidem Luna accuset,
 omnes heri, narrante hospite,
 audivistis. Ad haec jam,
 quae et hominibus utilissima,
 et securissima nobis sint,
 consulite. Haec ubi dixit
 Jupiter, crebis concio voci-
 bus personuit, cum omnes*

*statim clamarent, fulmina!
 combure! obtere! in barathrum!
 in Tartarum ad (ut)
 Gigantes! Imperato rursus
 silentio, Jupiter, Erunt ista,
 ut vultis, -inquit, et omnes
 cum ipsa dialectica peri-
 bunt. Verum, ut nunc est,
 puniri quemquam nefas.
 Festi enim, ut nostis, dies
 sunt per menses hosce qua-
 tuor: et jam imperavi (in-
 dixi) justitium. Novo igitur
 anno, ineunte vere, mali
 male terribili fulmine peri-
 bunt.*

Hom. Ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' ὄσει νεῦσε Κρονίων.

Il. I, Περὶ δὲ Μενίππου ταῦτα, ἔφη, μοι δοκεῖ, περιαιρεθέντα
528.
p. 790. αὐτὸν τὰ πτερά; ἵνα μὴ καὶ αὐθις ἔλθῃ c) ποτέ, ὑπὸ τοῦ

34 Ἑρμοῦ εἰς τὴν γῆν κατενεχθῆναι τήμερον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα
εἰπὼν, διέλυσε τὸν σύλλογον. ἐμὲ δὲ ὁ Κυλλήνιος τοῦ δεξιοῦ
ὠτὸς ἀποκρεμάσας, περὶ ἐσπέραν χθὲς κατέθηκε d) φέρων
εἰς τὸν Κεραμεικόν. Ἄπαντα ἀκήκοας, ἅπαντα, ὧ ἔταϊρε,
τὰ ἐξ οὐρανοῦ. ἄπειμι τοίνυν καὶ τοῖς ἐν τῇ Ποικίλῃ περι-
πατοῦσι τῶν φιλοσόφων αὐτὰ ταῦτα εὐαγγελιούμενος.

c) ἵνα μὴ καὶ αὐθις ἔλθῃ] Ad haec verba notat *Belinus*
eandem, - quam supra c. 32. variam lectionem λογίζεσθαι δὴ
ὅτι. aberrante, credo, calamo vel oculo: nam aliud haud du-
bie referre voluerat. d) κατέθηκε] κατέθεικε 2955.

Haec ubi dicta, superci-
liis pater annuit atris.

*De Menippo autem, ait, haec
mihi placent. Amputatis
alis, ne qua iterum huc ve-
niat, a Mercurio hoīe defe-
ratur in terram. His dictis,
concionem dimisit. Me, vero*

Cyllenius dextra aure su-
spensum heri circa vesperam
in Ceramico deposuit. Om-
nia audisti, Sodalis, *allata*
e caelo, omnia. Abeo jam,
ambulantibus in Poecile phi-
losophis bonum illum nun-
cium allaturus.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

A R G U M E N T U M.

Hujus dialogi dramatici scena primum est in coelo, deinde Athenis. Jupiter enim de miseria cum deorum immortalium, tum imprimis de suis infinitis curis ac negotiis graviter questus, monente Mercurio, Justitiam deam jubet Athenas petere, dijudicaturam ibi ipsam lites complures partim illas ex longo inde tempore in suspenso relictas. Idque judicium jam in arce Athenarum habetur, praecone ipso Mercurio. Lites, quae primo die disceptantur, sunt Ebrietatis contra Academiam de Polemonis raptu; Stoeae contra Voluptatem de subducto Dionysio; Virtutis contra Luxuriam de Aristippi possessione legitima, quae causa differtur; Mensariae contra Diogenem, quam ridicule importunus turbat Diogenes; Artis Pictoriae contra Pyrrhonem, qui quum non adsit, desertae litis condemnatur; denique Rhetoricae simul et Dialogi contra Syrum, i. e. Lucianum ipsum, sic ergo bis accusatum, quod vel fidem Rhetoricae datam seffellerit, vel Dialogi amasii naturam et habitum olim graviorem et excelsiorem ad ludicra et indigna detraxerit. Ab utraque accusatione quum reus se defendisset, consensu prope omnium judicium absolvitur.

ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΔΙΚΗ, ΠΑΝ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΑΛΛΟΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΣΤΟΑ, ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ,
ΑΡΕΤΗ, ΤΡΥΦΗ, ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ΡΗΤΟΡΙΚΗ,
ΣΤΡΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΖΕΥΣ. Ἄλλ' ἐπιτριβεῖεν, ὅποσοι α) τῶν φιλοσόφων παρὰ 1
μόνοις τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν εἶναι τοῖς θεοῖς. εἰ γοῦν b)

a) ὅποσοι] ὅσοι 3011. b) γοῦν] δ' οὖν id Cod.

B I S A C C U S A T U S

S E U T R I B U N A L I A.

JUPITER, MERCURIUS, JUSTITIA, PAN, ATHENIENSIS, ALIUS
ET ALIUS, ACADEMIA, STOA, EPICURUS, VIRTUS, MOLLI-
TIES, DIOGENES, RHETORICE, SYRUS, ET DIALOGUS.

Jup. Dispercant vero, quot- solos felicitatem esse Deos
quot philosophorum apud contendunt. Si enim sci-

P. 791. ἤδεσαν, ὅποσα τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα πάσχομεν, οὐκ ἂν ἡμᾶς τοῦ νέκταρος ἢ τῆς ἀμβροσίας ἐμακάριζον, Ὅμηρον πιστεύσαντες ἀνδρὶ τυφλῷ καὶ γόητι, μάκαρας καλοῦντι ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ διηγουμένῳ, ὅς οὐδὲ τὰ ἐν τῇ γῆ καθορᾶν c) ἐδύνατο. αὐτίκα γέ τοι ὁ μὲν ἥλιος οὐτοσί, ζευξάμενος τὸ ἄρμα, πανήμερος d) τὸν οὐρανὸν περιπολεῖ, πῦρ ἐνδεδυκώς, καὶ τῶν ἀκτίνων ἀποστίλβων, οὐδὲ ὅσον

P. 792. κνήσασθαι e) τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγων. ἦν γὰρ τι καὶ ὀλίγον ἐπιρῶραθυμήσας λάθῃ, ἀφηνιάσαντες οἱ ἵπποι, καὶ τῆς ὁδοῦ παρατραπόμενοι, κατέφλεξαν *) τὰ πάντα. ἡ σελήνη δὲ ἄγρυπνος καὶ αὐτὴ περιέρχεται f), φαίνουσα τοῖς κωμάζουσι, καὶ τοῖς ἄωρὶ g) ἀπὸ τῶν δείπνων ἐπανιοῦσιν. ὁ Ἀπόλλων τε αὖ h) πολυπράγμονα τὴν τέχνην ἐπανελόμενος, ὀλίγου δεῖν τὰ ὦτα ἐκκεκώφωται i) πρὸς τῶν ἐνοχλούντων κατὰ χρεῖαν τῆς μαντικῆς· καὶ ἄρτι μὲν αὐτῷ

c) καθορᾶν] ἀκριβῶς addit 2954. merito à Bel. rejectum. d) πανήμερος] Sic 3011. et Gorl. cum Fl. Vulg. πανήμεριος. Cf. Amor. c. 15. e) κνήσασθαι] „ἀλφασασθαι G. ἀλφήσασθαι P.“ Sic etiam 3011. et Gorl. *) κατέφλεξαν] καταφλέξειεν ἂν belle scilicet emend. Bel. f) περιέρχεται] περιέεισιν Gorl. g) ἄωρὶ] „Ita Salm. Par. P. et marg. A. 1. Ἄωρα cett. Edd.“ Scilicet sine jota subscr. A 1. 2. cum jota B. 1. 3. et sic legebatur ἄωρα adverbialiter Asia c. 24. h) τε αὖ] „non legitur in Fl.“ i) ἐκκεκώφωται] „restitui ex B. 2. V. 2. et Salm. ἐκκεκώφηται enim cett. omnes.“ Illud etiam in B. 3.

rent, quot hominum caussa subeamus molestias; non sane nectaris aut ambrosiae nos nomine beatos praedicarent, Homero nimirum fidem habentes, caeco homini atque impostori, beatos vocanti nos, et caelestia enarranti, qui neque videre, quae in terra sunt, poterat. Jam Sol quidem hicce curru juncto per totum diem caelum obit, igni indutus, et refulgens radiis, neque tantum otii agens, quantum auri scal-

pendae, quod ajunt, sufficiat. Si enim vel paullum per imprudentiam remittat, excussis frenis equi, et via deflectentes, comburant omnia. Luna vero pervigil et ipsa circumit, lucens commissantibus, et intempesta nocte de coena redeuntibus. Rursus Apollo, negotiosam artem qui sibi delegerit, parum abest, quin obsurdescat ab his, qui divinationis indigentes negotium illi facesunt: et jam quidem Delphis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 793. τί γὰρ ἂν, εἰ τοὺς ἀνέμους φυτουργοῦντας u). λέγοιμι, καὶ παραπέμποντας τὰ πλοῖα, καὶ τοῖς λικμῶσιν x) ἐπιπνέοντας; ἢ τὸν ὕπνον ἐπὶ πάντας πειτόμενον, ἢ τὸν ὄνειρον μετὰ τοῦ ὕπνου διανυκτερεύοντα, καὶ ὑποφητεύοντα, γ) αὐτῶ; πάντα γὰρ ταῦτα ὑπὸ φιλανθρωπίας οἱ θεοὶ ποιοῦσι, καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίον ἐκάστοις συντελοῦσι z). Κάιτοι τὰ μὲν τῶν ἄλλων μέτρια· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὁ πάντων βασιλεὺς, καὶ πατήρ, ὅσας μὲν ἀηδίας ἀνέχομαι, ὅσα δὲ

p. 794. πράγματα ἔχω πρὸς τοσαύτας φροντίδας διηρημένος; ἢ πρῶτα μὲν τὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἔργα ἐπισκοπεῖν ἀναγκαῖον, ὅπόσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττουσι a) τῆς ἀρχῆς, ὡς μὴ βλακεύωσιν ἐπ' b) αὐτοῖς· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτῶ μυρία ἄλλα πράττειν, καὶ σχεδὸν ἀνέφικτα ὑπὸ λεπτότητος. οὐ γὰρ μόνον τὰ κεφάλαια ταῦτα τῆς διοικήσεως, ὑετοῦς, καὶ χαλάζας c), καὶ πνεύματα, καὶ ἀστραπὰς αὐτὸς οἰκονομησάμε-

u) φυτουργοῦντας] „φυσσῶντας vel φουσουργοῦντας conjicit „Salanus.“ x) λικμῶσιν] „Pell. potest etiam legi λειμῶσιν, sensu optimo.“ γ) ὑποφητεύοντα] ὑποφυτεύοντα B. 1. et 3. z) συντελοῦσι] „συντελοῦντες P. ξυντελοῦντες marg. A. 1.“ Sic etiam 3011, Unde ξυντελοῦσι Schim. et Lang. Pro ἐκάστοις Seagero Diar. Class. N. 36. Dec. a. 1818. p. 317. magis placuit ἐκαστοι, explicanti: nullus eximius; nullus ἀσύμβολος. Point d' exemption. At non est certe, quod vulgata displiceat. a) συνδιαπράττουσι] ξυνδιαπρ. 3011. Schim. Lang. b) ἐπ'] ἐν 3011. quod parum aberat, quin praeferrem. c) χαλάζας] „χαλάσας male H. 1. et 2. quod emendarat in marg. Gesn.“

Quid vero si ventos dicam, plantarum cultum adjuvantes, et navigia deducentes, et adspirantes ventilantibus; aut advolantem ad omnes somnūm; aut somnia, quae cum somno pernoctant, et oracula illi subjiciunt? Haec enim omnia Dii propter hominum amore elaborant, et ad vitam in hac terrā singulis conferunt. Et tamen reliquorum negotia medioeria. Ego vero ipse et pater omnium; quot injucunda su-

stineo, quot negotia habeo, inter tot curas distractus? cui primum ipsa Deorum opera inspicere necesse sit, quotquot imperii nostri aliquam partem nobiscum administrant, ne quid negliger faciant; ac deinde sexcenta alia per me peragenda, quae vix assequi propter tenuitatem licet. Non enim, cum illa tantum, quae ad summam administrationis pertinent, pluvias, grandines, ventos et fulgura ipse

νος, καὶ διατάξας, πέπαυμαι, τῶν ἐπὶ μέρους φροντίδων p. 794. ἀπηλλαγμένος· ἀλλὰ με δεῖ καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖν, ἀποβλέπειν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπανταχόσε d), καὶ πάντα ἐπισκοπεῖν, ὥσπερ τὸν ἐν τῇ Νεμέᾳ βουκόλον, τοὺς κλέπτοντας, τοὺς ἐπιορκοῦντας, τοὺς θύοντας, εἴ τις ἔσπεισε, πόθεν ἢ κνίσσα καὶ ὁ καπνὸς ἀνέρχεται, τίς νοσῶν ἢ πλέων ἐκάλεσε· καὶ τὸ πάντων ἐπιπονώτατον, ὑφ' ἓνα καιρὸν ἐν τε Ὀλυμπίᾳ τῇ ἐκατόμβῃ παρεῖναι, καὶ ἐν Βαβυλῶνι τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν, καὶ ἐν Γέταις χαλαζᾶν, καὶ ἐν Αἰ- p. 795. θίοψιν εὐωχεῖσθαι. τὸ δὲ μεμψίμοιρον οὐδὲ οὕτω διαφυγεῖν ῥάδιον, ἀλλὰ πολλάκις οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ τε, καὶ ἄνθρωποι ἰπ- Hom. II. II, ποκορυσταὶ, εὐδουσι παννύχιοι· τὸν Δία δὲ ἐμὲ οὐκ ἔχει 1. 2. νήδυμος ὕπνος. εἰ γάρ που καὶ μικρὸν ἐπινυστάξομεν e), ἀληθῆς εὐθύς ὁ Ἐπίκουρος, ἀπρονοήτους ἡμᾶς ἀποφαίνων τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων· καὶ ὁ κίνδυνος οὐκ εὐκαταφρόνητος, εἰ ταῦτα οἱ ἄνθρωποι πιστεύουσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἄστεφάνωτοι μὲν ἡμῖν οἱ ναοὶ ἔσονται, ἀκνίσσωτοι δὲ αἱ ἀγυιαί,

d) ἀπανταχόσε] „ἀπανταχοῦσι male P. ἀπανταχοῦ marg. A 1. W.“ e) εἰ γάρ που καὶ μικρὸν ἐπινυστάξομεν] „ἦν γάρ τι κ. μ. ἐπινυστάξομεν marg. A. 1. Ἐπινυστάξομεν etiam Fl. Sed ἦν γάρ τι κ. μ. ἐπινυστάξομεν 3011. Bel. Gohl. Formam certe hujus verbi — ἴσω in Fut., licet in Lexicis nonnullis obviam, firmo niti fundamento, equidem vix contenderim.

dispensavi atque ordinavi, quietus sum et particularibus curis liber: verum facere quidem ista me oportet, sed eodem tempore usque quaque respicere ad omnia, ut illum in Nemea pastorem; ad fures, ad pejerantes, ad sacrificantes, si quis libavit, unde nidor et fumus veniat, quis aegrotus aut navigans vocaverit? quodque omnium laboriosissimum est, eodem tempore adesse Olympiae ad hecatombam, et Babylone ad inspiciendos belligerantes, et grandinem demittere

apud Getas, et epulari apud Aethiopes. Sed ne sic quidem effugere querelas facile est: verum saepe,

Dique, equitesque viri dulcem per membra quietem Per noctem capiunt: nostros, Jovis, almus ocellos Nondum somnus habet. Si qua enim vel paulum conniveamus, ilicet verus est Epicurus, qui pronunciat, rebus nos terrestribus nihil providere: nec contemnendum periculum, si homines ista illi credant; verum sine coronis ac vittis erunt nobis

p. 795. ἄσπονδοι δὲ οἱ κρατῆρες f), ψυχροὶ δὲ οἱ βωμοὶ· καὶ ὄλως, ἄθυτα καὶ ἀκαλλιέρητα g), καὶ ὁ λιμὸς πολὺς. τοιγαροῦν, ὡσπερ οἱ κυβερνῆται, ὑψηλὸς μόνος h)· ἐπὶ τῆς πρύμνης ἔστηκα τὸ πηδάλιον ἔχων ἐν ταῖν χεροῖν· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι i) ἐπιβάται μεθύουσι, καὶ, εἰ τύχοι, ἐγκαθεύδουσιν k)·

Hom. ἐγὼ δὲ ἄγρουπνος καὶ ἄσιτος l) ὑπὲρ πάντων μερμηρίζω m)
II. II, 3. κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν, μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δο-

p. 796. κεῖν τετιμημένος ὦστε ἠδέως ἂν ἐροίμην τοὺς φιλοσό-
3 φους, οἱ μόνους τοὺς θεοὺς εὐδαιμονίζουσι, πότε n)· καὶ
σχολάζειν ἡμᾶς τῷ νέκταρι καὶ τῇ ἀμβροσίᾳ νομίζουσι, μυσία ὅσα ἔχοντας πράγματα; ἰδοὺ γέ τοι o) ὑπ' ἀσχολίας
τοσαύτας ἐώλους δίκας φυλάττομεν ἀποκειμένας p), ὑπὲρ
εὐρώτος ἤδη, καὶ ἀραχνίων διεφθαρμένας· καὶ μάλιστα, ὅπως ταῖς ἐπιστήμασι q) καὶ τέχναις πρὸς ἀνθρώπους

f) κρατῆρες] „Hoc et tria seqq. omisit Fl. ab οἱ ad οἱ transiens.“ g) ἀκαλλιέρητα] πάντα splendorem suspiciatur Guyet. h) μόνος] μόνον 3011. i) ἄλλοι] deest in Gorl. sed recte tuetur et bene illustrat Fritzschius Quaestis. Luciani ann. p. 55. k) μεθύουσι καὶ, εἰ τύχοι, ἐγκαθεύδουσιν] μεθύοντες, εἰ τύχοιεν, καθεύδουσιν 3011. μεθύοντες etiam Gorl. l) ἄσιτος] „ἄθυτος Fl. Vulgatum tenet P.“ m) μερμηρίζω] „Sic Graev. et Hom. Μερμηρίζω Edd. priores male.“ Μερμηρίζων 3011. n) πότε] „ὅποτε marg. A. 1.“ Sic etiam 3011. et Gorl. o) γέ τοι] Sic marg. A. 1. 3011, et Gorl. quos, probante Belino, secutus est Schmied. Vulgo legebatur γοῦν. p) ἀποκειμένας] ὑποκειμένας 3011. quem errorem scribendi miror Belino potuisse optimae lectioni praefendum videri. q) ταῖς ἐπιστήμασι] „τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας —

aedes, nidor nullus per com-
pita, sine libamentis crate-
res, frigida altaria. In uni-
versum nec mactabitur, nec
litabitur, et famēs multa
ingruet. Quae cum ita sint,
gubernatoris instar excelsus
solus sto in puppi, governa-
culum tenens manibus. Ac
vectores reliqui ebrii sunt,
et forte dormiunt: at ego
pervigil, cibi expers, pro
omnibus *Intra animum cu-
ras, ac per praecordia verso,*

eo solo honoratus, quod do-
minus videor. Itaque liben-
ter interrogaverim philoso-
phos, qui solos Deos beatos
praedicant, quando vacare
nos nectari et ambrosiae pu-
tent, 'qui infinita adeo ha-
beamus negotia? Ecce enim
prae otii inopia antiquos tot
caussarum libellos servamus,
repositos, a rubigine et ara-
nearum telis corruptos; ex
eo praesertim genere, quos
scientiae atque artes contra

τινάς συνεστᾶσι, πάνυ γ) παλαιᾶς ἐνίας αὐτῶν. οἱ δὲ κερ- p. 796.
κράγασιν ἀπανταχόθεν, καὶ ἀγανακτοῦσι, καὶ τὴν δίκην
ἐπιβοῶνται, καὶ μὲ τῆς βραδύτητος s) αἰτιῶνται, ἀγνοοῦντες,
ὡς οὐκ ὀλιγοῖα τὰς κρίσεις ὑπερημέρους συνέβη t) γενέ-
σθαι, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς εὐδαιμονίας, ἢ συνεῖναι u) ἡμᾶς x)
ὑπολαμβάνουσι· τοῦτο γὰρ τὴν ἀσχολίαν καλοῦσι.

ΕΡΜ. Καὐτὸς, ὃ Ζεῦ, πολλὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς γῆς 4
ἀκούσας γ) δυσχεραίνοντων, λέγειν πρὸς σέ οὐκ ἐτόλμων.
ἐπεὶ δὲ σὺ περὶ τούτων τοὺς λόγους ἐνέβαλες, καὶ δὴ λέγω.
πάνυ z) ἀγανακτοῦσιν, ὃ πάτερ, καὶ σχετλιάζουσι, καὶ ἐς
τὸ φανερόν μὲν οὐ τολμῶσι λέγειν, ὑποτονθορύζουσι δὲ
συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον α). οὓς ἔδει πάλαι,
τὰ καθ' αὐτοὺς εἰδότας, στέργειν ἕκαστον τοῖς δεδίκασ-
μένοις.

συνέστησαν P. et marg. A. 1. " Cum his faciunt 3011. et Gorl.
nisi quod συνέστησαν habent, (quod quum multo praestare
dixisset *Belinus*, recepit *Schm*) et in Gorl., si recte conjicio,
Dativi vulgati leguntur. Mihi quidem illud συνεστᾶσι, ut unico
probum, minime videbatur atrectandum. γ) πάνυ] „abest a
Fl." s) βραδύτητος] βραδυτήτος A. 1. 2. B. 1. sed in B. 5.
jam recte collocatus accentus. t) συνέβη] ἐυνέβη 3011. *Schm.*
Lang. u) συνεῖναι] ξυνεῖναι iid. x) ἡμᾶς] „ὑμᾶς male
Hag. utraque." Sic etiam B. et 3. Sed in hac *Micyllus* tamen
nos reddidit. γ) ἐπὶ τῆς γῆς ἀκούσας] Sic, monente *Be-*
lino, edidi cum *Schm.* e 3011. et Gorl. cum vulgo legeretur
ἀκούων, omissis verbis ἐπὶ τῆς γῆς. z) πάνυ] „πάντες P. L. et
marg. A. 1. Nil mutant *Fl.* J. etc." Πάντες praeferri vult *Bel.*
α) τὸν χρόνον] „Sic Edd. omnes."

homines quosdam detulere,
antiq̄nos sane quosdam illo-
rum. At illi clamant undi-
que, et indignantur, et ju-
diciū invocant, et tardita-
tis me accusant, ignari, non
negligentia contigisse, ut
diu adeo differrentur judi-
cia, sed prae illa felicitate,
in qua vivere nos arbitran-
tur: sic enim vocant nostras
occūpationes.

Merc. Ipse quoque, Jupi-
ter, multa in hoc genere

Lucian. Vol. VII.

querentes in terra cum au-
direm, dicere ad te non sum
ausus. Quando vero tute
sermonem de his iniecisti,
dico nimirum. Omnino gra-
viter ferunt, pater, et con-
queruntur, et aperte quidem
dicere non audent, submur-
muran vero collatis capiti-
bus, moras accusantes: quos
oportebat olim, conditione
sua cognita, rebus judicatis
unumquemque acquiescere.

D

P. 797. ΖΕΥΣ. Τί οὖν, ὦ Ἐρμῆ, δοκεῖ b); προτίθεμεν, αὐτοῖς ἀγορὰν δικῶν, ἢ θέλεις c) εἰς νέωτα παραγγελοῦμεν d);
 ΕΡΜ Οὔμενον, ἀλλὰ ἤδη προθῶμεν.

ΖΕΥΣ Οὕτω ποίει. σὺ μὲν κήρουτε καταπτάμενος e), ὅτι ἀγορὰ δικῶν ἐστὶ κατὰ τάδε, πάντας ὅπόσοι τὰς γραφὰς ἀπενηνόχασιν, ἤκειν τήμερον εἰς f) Ἄρειον πάγον, ἐκεῖ δὲ τὴν μὲν Δίκην ἀποκληροῦν σφίσι τὰ δικαστήρια κατὰ τὸν λόγον τῶν τιμημάτων, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων. εἰ δέ τις ἄδικον οἴοιτο γεγενῆσθαι τὴν κρίσιν, ἐξεῖναι ἐφέντι g) ἐπ' ἐμὲ, δικάζεσθαι ἐξυπαρχῆς, ὡς εἰ μηδὲ τοπαράπαν ἔδεδίκαστο h). σὺ δὲ, ὦ θυγάτηρ, καθεζομένη παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποκλήρου τὰς δίκας, καὶ ἐπισκόπει τοὺς δικάζοντας.

5 ΔΙΚ. Αὐθις ἐς τὴν γῆν i); Ἴν' ἐξελαυνομένη πρὸς αὐτῶν δραπειτεύω πάλιν ἐκ τοῦ βίου, τὴν Ἀδικίαν ἐπιγελοῦσαν οὐ φέρουσα;

b) δοκεῖ] „Sic bene Fl. H. Pat. etc. δοκῆ J. et V. 2.“ nec non A. 2 c) ἢ θέλεις] „εἰ θέλεις ἢ Fl.“ ἢ θέλεις, ἢ B. 3. d) παραγγελοῦμεν] „προαγγελοῦμεν Fl.“ e) καταπτάμενος] „καταπτώμενος P“ f) εἰς] ἐς 3011. Schm. Lang. g) ἐφέντι] ἐφέντων Schol. h) ὡς εἰ — ἔδεδίκαστο] Haec verba tanquam scholion ejicienda putavit Bel. Vocem τοπαράπαν, vulgo τὸ παράπαν exaratam, in unam contractam exhibui, exemplo utriusque Ald. i) ΔΙΚ. Αὐθις ἐς τὴν γῆν] „Αὐθις ἐς τὴν γῆν. ΔΙΚ. male Fl.“

Jup. Quid ergo, Mercuri, videtur? proponimus illis forum judiciorum? an vis, ut in proximum annum denunciemus?

Merc. Non sane: sed jam proponamus.

Jup. Ita fac: devola, praeconio edic, forum esse judiciorum, in hanc formulam: Quicumque detulere causas, ut veniant hodie in Areum pagum: ibi vero Justitiam sorte assignaturam illis iudices pro portione aestima-

tionum ex omnibus Atheniensibus. Si quis vero injustum putet factum esse judicium, licere ipsi ad me provocanti, judicari de novo, quasi plane judicatum non esset. Tu vero, filia, assidens ad Severas Deas, sortire dicas, et judicantibus, attende.

Just. Rursus in terram? ut exacta ab illis denuo fangiam e vita, si ferre deridentem Injustitiam non possum?

· ΖΕΥΣ. Χρηστά ἐλπίζειν γε k) δεῖ πάντως γὰρ ἤδη p. 797.
 πεπείκασιν αὐτοὺς οἱ φιλόσοφοι σὲ τῆς Ἀδικίας προτιμῶν,
 καὶ μάλιστα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας,
 καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀποφήνας.

ΔΙΚ. Πάνυ γοῦν, ὃν φῆς, αὐτὸν ἐκεῖνον ᾤνησαν οἱ
 περὶ ἐμοῦ λόγοι· ὃς παραδοθεὶς τοῖς ἑνδεκα, καὶ εἰς τὸ D) p. 798.
 δεσμωτήριον ἐμπεσὼν, ἔπιεν ἄθλιος τοῦ κωνείου, μὴδὲ τὸν
 ἀλεκτρούνα τῷ Ἀσκληπιῷ ἀποδεδωκώς, παρὰ τοσοῦτον
 ὑπερέσχον οἱ κατήγοροι τὰναντία περὶ m) τῆς Ἀδικίας
 φιλοσοφοῦντες.

· ΖΕΥΣ. Ξένα ἔτι τοῖς πολλοῖς τὰ τῆς φιλοσοφίας ἦν 6
 τότε, καὶ ὀλίγοι ἦσαν οἱ φιλοσοφοῦντες, ὥστε εἰκότως ἐς τὸν
 Ἄνυτον καὶ Μέλιτον n) ἔρῴεπε τὰ δικαστήρια. τὸ δὲ νῦν
 εἶναι, οὐχ ὄρας, ὅσοι τρίβωνες, καὶ βακτηρία, καὶ πῆραι,
 καὶ ἀπανταχῆ ο) πάγων βαθύς, καὶ βιβλίον ἐν τῇ ἀριστε-
 ρᾷ, καὶ πάντες ὑπὲρ σοῦ φιλοσοφοῦσι; μεστοὶ δὲ οἱ περι-
 πατοι κατὰ ἴλας p), καὶ φάλαγγας, ἀλλήλοις ἀπαντῶντων q),

k) γε] σε Gorl. 3011. *Bel. Schm. et Seager. Diar. Class. N. 36. a.*
 1818. p. 317. *Mihi contra formula communior praeferenda, se*
autem per errorem e sequente versu huc delatum videbatur.
 l) εἰς] ἐς 3011. *Schm. Lang.* m) περὶ] παρὰ conj. *Seager.*
Vid. Aduot. n) Μέλιτον] „Μέλητον Edd. anteriores male.“
 ο) ἀπανταχῆ] „Et sic *Fl.* cum reliqq.“ ἀπανταχοῦ 3011.
 omisso καὶ. p) ἴλας] „Bene sic B. 1. et 2. (et 3) Ἴλας cett.
Dubie Hag.“ *Εἴλας* 3011. q) ἀπαντῶντων] „ἀπαντῶντων
 adspirate Edd. priores.“

Jur. Bona sperare fas est.
 Omnino enim jam persuase-
 runt illis philosophi, ut In-
 justitiae te praeferant, So-
 phronisci praesertim *filius*,
 qui summis justum laudibus
 extulit, et honorum maxi-
 mum esse ostendit.

Just. Valde nimirum illi
 ipsi, quem dicis, sermones
 de me habiti profuere, qui
 undecim viris traditus et
 conjectus in carcerem, de
 cicuta bibit infelix, cum nec
 gallum reddidisset Aescula-

pio: in tantum superabant
 accusatores, contraria phi-
 losophati de Injustitia.

Jur. Peregrina adhuc vul-
 go ista tempestate erat phi-
 losophia, pauci erant philo-
 sophantes: itaque non mi-
 rum erat, in Anytum et
 Melitum inclinata judicia.
 Ut vero nunc res sunt, non
 vides, quot pallia, et bacu-
 li, et perac, et ubique barba
 proluxa, et in sinistra liber,
 et ut pro te philosophentur
 omnes? plenae sunt ambu-

- ρ. 798. καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τρόφιμος τῆς ἀρετῆς εἶναι δοκεῖν βού-
 λεται. πολλοὶ γοῦν r) τὰς τέχνας ἀφέντες, ἄς εἶχον τέως,
 ἐπὶ τὴν πῆραν αἴξαντες, καὶ τὸ τριβῶνιον, καὶ τὸ σῶμα
 πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιοπίειον s) ἐπιχρᾶναντες, αὐτοσχέδιοι
 φιλόσοφοι ἐκ σκυτοτόμων ἢ τεκτόνων περινοστοῦσι t), σὲ
 καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦντες. ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν,
 ρ. 799. Θᾶττον ἂν τις ἐν πλοίῳ πεσὼν διαμάρτοι ξύλου, ἢ ἔνθα
 ἂν ἀπίδη ὁ ὀφθαλμὸς, ἀπορήσει φιλοσόφου.

7 ΔΙΚ. Καὶ μὴν οὗτοί με u), ὦ Ζεῦ, δεδίττονται, πρὸς
 ἀλλήλους ἐρίζοντες, καὶ ἀγνωμονοῦντες ἐν αὐτοῖς, οἷς περὶ
 ἐμοῦ διεξέρχονται. φασὶ δὲ καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐν
 μὲν τοῖς λόγοις προσποιεῖσθαι με ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων
 μηδὲ τοπαράπαν x) εἰς τὴν οἰκίαν παραδέχεσθαι, ἀλλὰ δή-
 λους εἶναι ἀποκλείσοντας, ἣν ἀφίκωμαί ποτε αὐτοῖς ἐπὶ τὰς
 θύρας. πάλαι γὰρ τὴν Ἀδικίαν προεπεξενῶσθαι αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐ πάντες, ὦ θύγατερ, μοχθηροὶ εἰσιν· ἰκα-

r) γοῦν] δὲ 2954. s) Αἰθιοπίειον] Αἰθιοπικόν Gorl. fortassis
 vere. t) περινοστοῦσι] Sic G. P. marg. A. 1. 3011. et
 Gorl. quod jam Schm. vulgato περιέρχονται praetulit. Cf. Ad-
 not. u) με] γε 3011. x) τοπαράπαν] Sic junctim A. 1. 2.
 separatim cett. τὸ παράπαν, ut supra c. 4.

lationes turmatim et per
 phalanges sibi invicem oc-
 currentium, et nemo est,
 quin virtutis videri alumnus
 velit. Multi enim, relictis,
 quae ad eum diem habebant,
 opificiis, ad peram ruentes
 et pallium, corpusque ad
 Solem, Aethiopum colore
 inficientes, extemporales
 philosophi ex cerdonibus
 aut fabris circumeunt, te
 tuamque laudantes virtutem.
 Itaque, quod est in prover-
 bio, facilius aliquis in navi-
 gio cadens lignum non con-
 tingat, quam oculus quocun-

que respiciens non incidat
 in philosophum.

Just. Quin illi ipsi metum
 mihi incutiunt, Jupiter, qui
 contendunt inter se, et ipsi,
 quae de me disputant, igno-
 rent. Ajunt vero etiam,
 plerosque illorum in suis
 quidem disputationibus me
 affectare, in rebus autem
 gerendis ne in domum qui-
 dem recipere, sed sine du-
 bio exclusuros, si quando
 ad fores illorum veniam:
 olim enim Injustitiam ho-
 spitio ante ah illis receptam.

Jup. Non omnes, filia,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 800. καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττεις) ὅποιοι γεγέννηται, καὶ εἰ δυνατὴ μοι παρ' αὐτοῖς ἡ μονή.

ERM. Νῆ Δία, ἀδικοίην γὰρ ἄν, πρὸς ἀδελφὴν σε οὔσαν μὴ λέγειν οὐκ ὀλίγα γὰρ h) πρὸς τῆς φιλοσοφίας ὠφέληνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν· καὶ γὰρ εἰ μηδὲν ἄλλο, αἰδοῖ γούν τοῦ σχήματος, μετριοτέρω διαμαρτάνουσι· πλὴν ἀλλὰ καὶ μοχθηροῖς τισιν ἐντεύξῃ αὐτῶν, (χρὴ γὰρ, οἴμαι, τὰληθῆ λέγειν) ἐνίοις δὲ ἡμισόφοις καὶ ἡμιφάυλοις. ἐπεὶ i) γὰρ αὐτοὺς μετέβαπτεν ἡ φιλοσοφία παραλαβοῦσα, ὅποσοι μὲν ἐς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, χρηστοὶ ἀκριβῶς k) ἀπετελέσθησαν, ἀμιγεῖς ἑτέρων χρωμάτων, καὶ πρὸς γε τὴν σὴν ὑποδοχὴν οὗτοι ἐτοιμώτατοι l): ὅσοι δὲ ὑπὸ τοῦ πάλαι ῥύπου μὴ ἐς βάθος παρεδέξαντο m) ὅποσον δευσοποιὸν τοῦ φαρμάκου, τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἀτελεῖς δὲ ὅμως, καὶ μί-
p. 801. ξόλευκοι, καὶ κατεστιγμένοι, καὶ παραδαλωταὶ τὴν χροάν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μόνον ψαύσαντες ἐκτροσθεν τοῦ λέβητος ἄκρω τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιχρισάμενοι τῆς ἀσβόλου, ἱκανῶς οἶον-

h) γὰρ] „non habet Fl.“ i) ἐπεὶ] „ἔτι P. et marg. A. 1. Nil mutat Fl.“ ἔτι etiam 3011. k) ἀκριβῶς] ἀκριβεῖς 3011. l) ἐτοιμώτατοι] ἐτοιμώτατοι B. 1. et 3. Recte reliq. m) παρεδέξαντο] παραδέξαιντα 3011.

(forensis enim es, et in concionibus praeconium facis) quales facti sint, et utrum fieri possit, ut apud illos maneam.

Merc. Sane potest: injustus enim sim, si tibi, sorori, non dicam: non parvum enim e philosophia fructum vulgus illorum cepit. Etenim, si nihil aliud, reverentia certe habitus, moderatius aliquanto peccant. Verum enimvero etiam in pravos illorum quosdam incides, nam verum, puto, dicendum est; in quosdam vero semisa-

pientes et semipravos. Cum enim illos novo colore inficiendos, philosophia, suscipit, quotquot ad saturitatem biberunt illius tincturae, plane boni facti sunt, colore nullo admixto alio: atque ad te recipiendam hi sunt paratissimi. Qui vero prae antiquis sordibus non satis profundo receperunt vim illam medicamenti penetrabilem, hi meliores reliquis, imperfecti tamen, et ex albo varii, et punctis pardalium instar maculosi. Sunt vero, qui, ubi extra solum summo digito alienum contingere, fu-

ται καὶ οὗτοι μεταβεβάσθαι. σοὶ μίντοι δῆλον ὅτι μετὰ ρ.801.
τῶν ἀρίστων ἢ διατριβὴ ἔσται. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη 9
πλησιάζομεν τῇ Ἀττικῇ· ὥστε τὸ μὲν Σοῦνιον ἐν δεξιᾷ
καταλείπομεν, ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀπονεύωμεν η) ἤδη· καὶ
ἐπεὶ περ καταβεβήκαμεν, αὐτὴ μὲν ἐνταῦθα που ἐπὶ τοῦ
πάγου κάθησο ο), ἐς τὴν πύκα ὄρωσα, καὶ περιμένουσα,
ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρὰ τοῦ Διός· ἐγὼ δ' ἐς τὴν ἀκρόπο-
λιν ἀναβὰς, ῥᾶον οὕτως ἅπαντας ἐκ τοῦ ἐπηχέου προσκα-
λέσομαι.

ΔΙΚ. Μὴ πρότερον ἀπέλθης, ὦ Ἑρμῆ, πρὶν εἰπεῖν,
ὅστις οὗτος ὁ προσιών ἐστιν, ὁ κερασφόρος, ὁ τὴν σύριγγα,
ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελεῖν.

ΕΡΜ. Τί φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν ρ) Διονύσου
θεραπόντων τὸν βακχικώτατον; οὗτος ὄκει μὲν τὸ πρόσθεν·
ἀνὰ τὸ Παρθένιον· ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος ἐπίπλουε, καὶ τὴν
Μαραθῶναδε ς) τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν, ἦκεν ἄκλιτος

η) ἀπονεύωμεν] „Sic FL. J. Ald. Hag. Salm. etc.“ Ἀπονεύσω-
μεν P. et marg. A. 1.“ ο) κάθησο] „rescripsi ex G. L. et
marg. A. 1. quae κάθησω. Καθίσθαι Edd.“ Κάθησο etiam
Soll. sequente praepos. ἐς, quam Belino probatam Schm. iu-
servit, etiam Gohl. Codice accedente. ρ) τῶν] τοῦ Schol. per
eigorem, ut videtur. ς) Μαραθῶναδε] „ἐν Μαραθῶν P. Μαρα-
θῶνα δὲ Par. Ἐν Μαραθῶν marg. A. 1.“ Μαραθῶναδε iam
ante Reitz. legebatur in Ald. utraque.

ligine inuncta, satis ipsi quo-
que mutasse colorem sibi
videntur. Apertum vero,
futuram tibi consuetudinem
esse cum optimis. Sed dum
loquimur, iam appropinqua-
mus Atticae. Itaque, relicto
a dextris Sunio, ad arcem
jam deflectamus: et quan-
doquidem modo descendi-
mus, ipsa quidem hic in colle
censidere poteris, concio-
nem prospiciens, exspe-
ctansque, dum mandata a Jo-
ve edixero. Ego vero con-
scensa arce sic facilius omnes

de loco ad exaudiendum apto
advocavero.

Just. Noli prius abire,
Mercuri, quam dicas, quis
sit ille, ad nos viam affe-
ctans, cornutus, cum fistula,
hirsutis cruribus.

Merc. Quid ais? Pana
ignoras, illum Bacchi famu-
lorum maxime Bacchicum?
Hic olim quidem ad Parthe-
nium habitabat, post appul-
sum vero Datidis, et exscen-
sionem barbarorum in Mara-
thona, non vocatus auxilio
venit Athoniensibus, et ab

p. 801. τῆς Ἀθηναίους σύμμαχος r) καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, τὴν ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει σπήλυγγα ταύτην ἀπολαβόμενος, οἰκεῖ μικρὸν ὑπὲρ s) τοῦ Πελασγικοῦ, ἐς τὸ μετοίκιον ι) συντελῶν υ),
 p. 802. καὶ νῦν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων x), πρόσσει γ) δεξιωσόμενος.

10 ΠΑΝ. Χαίρετε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Δίκη.

ΕΡΜ z). Καὶ σὺ γε, ὦ Πάν, μουσικώτατε καὶ πηδητικώτατε Σατύρων ἀπάντων, Ἀθήνησε δὲ καὶ πολεμικώτατε.

ΠΑΝ. Τίς δὲ α) ὑμᾶς, ὦ Ἑρμῆ, δεῦρα χρεῖα ἤγαγεν;

ΕΡΜ. Αὕτη σοι διηγήσεται τὰ πάντα· ἐγὼ δὲ ἐπὶ *) τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ κήρυγμα.

r) σύμμαχος] ξύμμαχος 3011. Schm. Lang. s) ὑπὲρ] Sic e Gorl. pro vulg. ὑπό. ι) μετοίκιον] Sic Gorl. P. et marg. A. 1. pro vulg. μετοικικόν. Nollem in nota ad Lexiph. c. 25. Tom. V, p. 527. ad hunc locum provocassem. υ) συντελῶν] ξυντ. 3011. Schm. Lang. x) ἐκ γειτόνων] Sic vulgo Edd. assentientibus Codd. 3011. et Gorl. Sed ἐν γειτόνων ex P. edidit Reitz. et post eum Schm. Vid. quos Schaeferus laudat ad L. Bos Ellipss. p. 296. sq. Ceterum post ἰδὼν eum Schm et Lang. ἡμᾶς, quod vulgo desideratur, e 3011. inserui. γ) πρόσσει] „πρόσέχεται P. et marg. A. 1.“ z) ΕΡΜ.] Reitzius sic ediderat: ΕΡΜ. Καὶ . . . ΔΙΚ. Καὶ σὺγε etc. cum hac nota: „Longo spatio haec sejungit J. conjungit Fl item Par. nisi quod punctum post καὶ. collocat, aequae ac ceterae.“ Schimiederus Praef. Tom. II. p. XVI. maluit: ΕΡΜ. καὶ ΔΙΚ. Sed quum in Gorl. voces ΕΡΜ. καὶ plane omissae sint, rectius idem Schm. eas ut suspectas notavit; unice autem recte Langius potius amisit καὶ ΔΙΚ. et sequentia verba, cui debentur, Mercurio tribuit. α) δὲ] δαὶ 3011. Schm. Lang. *) ἐγὼ δὲ ἐπὶ] ἐγὼ δὲ εἴμι ἐπὶ legi jubet Struv. Lectt. Luciana. P. I. p. 248.

eo inde tempore istam sub arce speluncam nactus, ibi habitat prope Pelasgicum, censeturque inter inquilinos, et nunc, ut videtur, ex propinquo nos visos salutatum accedit.

Pan. Salvete, Mercuri et Justitia.

Merc. Tu quoque salve,

Pan, canendi et saltandi inter Satyros omnes peritissime, Athenis autem etiam pugnacissime!

Pan. Quod vero vos, Mercuri, negotium huc deduxit?

Merc. Haec tibi narrabit omnia: ego ad arcem et praecanium.

ΔΙΚ. Ὁ Ζεὺς, ὦ Πᾶν, κατέπεμψέ με ἀποκληρώσουσαν *b)* τὰς δίκας· σοὶ δὲ πῶς τὰ ἐν Ἀθήναις ἔχει;

ΠΑΝ. Τὸ μὲν ὄλον οὐ κατ' ἀξίαν πράττω παρ' αὐτοῖς *c)*, ἀλλὰ πολὺ καταδέεστερον τῆς ἐλπίδος· καὶ ταῦτα, τηλικούτον ἀπωσάμενος κυδοιμὸν, τὸν ἐκ τῶν βαρβάρων. ὅμως δὲ δὶς ἢ τρὶς τοῦ ἔϊους ἀνιόντες, ἐπιλεξάμενοι τράγον ἔνορχιν θύουσί μοι, πολλῆς τῆς κινάβρας ἀπόζοντα, εἴτ' εὐωχοῦνται τὰ κρέα. ποιησάμενοί με τῆς εὐφροσύνης μάρ- *p. 803.* τυρα, καὶ ψιλῶ τιμήσαντες τῷ κρότῳ· πλήν ἀλλὰ ἔχει τινὰ μοι ψυχαγωγίαν ὁ γέλωσ αὐτῶν, καὶ ἡ παιδιά.

ΔΙΚ. Τὰ ἄλλα δὲ, ὦ Πᾶν, ἀμείνους πρὸς ἀρετὴν *11* ἐγένοντα ὑπὸ τῶν φιλοσόφων *d)*;

ΠΑΝ. Τίνας λέγεις τοὺς *e)* φιλοσόφους; ἄρ' ἐκείνους τοὺς κατηγεῖς, τοὺς σκυθρωποὺς ξύναμα *f)* πολλοὺς, τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους *g)* ἐμοὶ, τοὺς λάλους *h)*;

b) κατέπεμψέ με ἀποκληρώσουσαν] „κατέπεμψεν ἀποκληρώσουσας Fl.“ Alteram hanc vocem etiam exhibet marg. A. 1. *c)* πράττω παρ' αὐτοῖς] „τιμῶσι με marg. A. 1. Sed hoc certe glossa est.“ Sic etiam 3011. *d)* φιλοσόφων] Non interrogative A. 1. et 2. *e)* ταὺς] omisit Gori. et inclusit Schm. injuria. *f)* ξύναμα] „νῦν ἅμα Fl. omisso σκυθρ. At P. σκυθρωποὺς συνάμα.“ Τοὺς ξύναμα πολλοὺς conj. Fritzsck. Quaestst. p. 195. non male. Pro ξυνάμα autem accentu in antepenultimam retracto scripsi cum Fritzschio ξύναμα, ut Pisc. 51. et jam saepius. *g)* ὁμοίους] „οὐχ ὁμοίους Edd. vet. male. Delevit negationem Salm. et Amst. quae recte abest in Cod. P. Ἀνομοίους L. etiam bene, si οὐκ serves.“ Deleta negatio etiam in B. 3. et in versione Micylli: non dissimiles. *h)* τοὺς

Just. Demisit me, Pan, ad sortiēda judicia, Jupiter. Tibi vero quomodo Athenis vivitur?

Pan. In universum non pro dignitate apud illos ago, sed multo, quam speraveram, tenuius, idque cum tantum defenderim tumultum, quantum fuit ille a barbaris. Tamen bis aut ter anno ascendentes, delectum caprum non castratum mihi sacrificant, hircosissime olentem:

tum carnes epulantur, testem me advocantes laetitiae, et tenui honorantes plausu. Veruntamen affert quandam mihi oblectationem risus illorum et jocus.

Just. Cacterum vero, Pan, meliores ad virtutem facti sunt a philosophis?

Pan. Quos mihi narras philosophos? numquid illos demisso vultu, tristes, simul multos, illos mento tenus mihi similes, loquaces illos?

p. 803. ΔΙΚ. Καὶ μάλα.

ΠΑΝ. Οὐκ οἶδα ὅλως i), ὅ, τι καὶ λέγουσιν, οὐδὲ συν-
 ἴημι k) τὴν σοφίαν αὐτῶν. ὄρειος γὰρ ἔγωγε, καὶ τὰ κομψὰ
 ταῦτα ῥημάτια, καὶ ἀστικά l), οὐ μεμάθηκα, ὡς Δίκη. πό-
 θεν γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ σοφιστῆς; ἢ φιλόσοφος; μέγροι τοῦ
 πλαγίου καλάμου n); καὶ τῆς σύριγγος, ἐγὼ σοφός· τὰ δ'
 ἄλλα αἰπόλος, καὶ χορευτῆς, καὶ πολεμιστῆς n), ἣν δέη.
 πλὴν ἀλλ' ἀκούω γε αὐτῶν αἰ κεκραγόντων o), καὶ ἀρετῆν
 p. 804. τινα, καὶ ιδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἀγνώ-
 στα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ πρῶτα μὲν εἰρηρικῶς
 ἐνάροχονται τῶν πρὸς ἀλλήλους λόγων· προΐούσης δὲ τῆς
 συνουσίας p) ἐπιτείνουσι τὸ φθῆγμα μέγροι πρὸς τὸ q) ὄρ-
 θιον· ὥστε ὑπερδιατεινομένον, καὶ ἅμα r) λέγειν ἐθελόν-
 των, τό, τε πρόσωπον ἐρυθριᾷ, καὶ ὁ τραχὴλος οἰδεῖ, καὶ
 αἱ φλέβες ἐξανιστανται, ὡς περ τῶν ἀυλητῶν, ὅπότεν εἰς s)

λάλους] „τοῖς ἄλλοις male Fl.“ i) ὅλως] vulgo deficiens
 restitui e Gorl. h) συνίημι] συνίημι 5011. Schm. Lang.
 l) ἀστικά] ἀστυκὰ e 5011. admiserunt, *Belino* monente, Schm.
 et Lang. Sed vid. Deor. Dial. XX, 7. ibique Aduot. Ed. maj.
 Tom. II. p. 561. m) καλάμου] „αὐλοῦ P. et marg. A. 1.“
 Nec non Gorl. n) πολεμιστῆς] Sic marg. A. 1. Gorl. et
 5011. pro vulg. πολεμικός, quod e glossemate videtur ortum.
 o) αἰ κεκραγόντων] „omisit Fl.“ p) συνουσίας] συνου-
 σίως 5011. Schm. Lang. q) τὸ] „τὸν Pell. (n νόμον “) r)
 ἅμα] Sic, suadente *Fritzschio* Quaest. p. 172. edere placuit e
 Codd. P. et Gorl. pro μεγάλα. s) εἰς] ἐς 5011. Schm. Lang.

Just. Sane.

Pan. Quid dicant, nescio
 omnino, nec sapientiam illo-
 rum intelligo: monticola
 enim ego, et comtula ista
 dicta atque urbana non di-
 dici, Justitia: unde enim in
 Arcadia Sophista aut Philo-
 sophus? ad obliquam arun-
 dinem usque, et fistulam ego
 sapiens: caeterum caprarum
 pastor, et saltator, et, si
 opus sit, pugnax. Verum
 audio tamen illos semper
 clamantes, et virtutem quan-

dam, et species, et naturam,
 et expertia corporis profer-
 re, ignorabilia mihi et pere-
 grina nomina. Ac primo
 quidem pacifice occipiunt
 suos inter se sermones: pro-
 cedente vero disputatione,
 ad orthium usque modum
 vocem intendunt; adeo ut
 a nimia contentione, et simul
 dicendi studio, et vultus
 rubescat, et intumescant cer-
 vices, et venae surgant velut
 tibicinum, cum in angusta
 inflanda tibia vim sibi ad-

στενὸν τὸν αὐτὸν ἐμπνεῖν βιάζονται. διαταράξαντιές γε οὖν p. 804.
 τοὺς λόγους, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπούμενον *t*) συγγέαν-
 τες *u*), ἀπίασι λαιδορησάμενοι ἀλλήλοις οἱ πολλοὶ, τὸν ἰδρωῖτα
 ἐκ τοῦ μετώπου ἀγκύλω τῷ δακτύλῳ ἀποξυόμενοι *x*). καὶ
 οὗτος κρατεῖν ἔδοξεν, ὅς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ἦ, καὶ
 θρασύτερος, καὶ διαλυομένων ἀπέλθῃ ὕστερος *y*). πλὴν ἀλλ'
 ὅ γε λεῶς ὁ πολὺς τεθήπασιν αὐτούς· καὶ μάλιστα ὀπόσους
 μηδὲν τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀσχολεῖ *z*)· καὶ παρεστᾶσι, πρὸς
 τὸ θράσος καὶ τὴν βοήν κεκηλημένοι *a*). ἐμοὶ μὲν οὖν *b*) p. 805.
 ἀλαζόνες τινὲς ἐδόκουν ἀπὸ τούτων, καὶ ἠνιωμένην ἐπὶ τῇ
 τοῦ πάγωνος ὁμοιότητι. εἰ δὲ καὶ *c*) δημωφελὲς τε ἐνῆν τῇ

t) ἐπισκοπούμενον] ἐπισκοπούμενοι *Par.* et *Hag.* *u*) συγγέαντες] *ξυγγ.* *3011.* *Schm.* *Lang.* *x*) ἀποξυόμενοι] *Sic* *3011.* et *Gorl.* *pro vulg.* ἀπεξεσμένοι. *y*) ἦ, καὶ — ὕστερος] *Hunc locum vulgo sic mutilatum: ὅς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ἦ θρασύτερος varie restituunt Codd. et 3011. quidem, quem, Belino probante, secutus est Schm. αὐτῶν ἦ, καὶ θρασ. uberius P. αὐτῶν ἦ (sic) καὶ θρασ. διαλυομένων ἀπελθῇ (sic). plenissime Gorl. qui ad haec addit ὕστερος. Hunc ego secutus modo ἦ in ἦ, et ἀπελθῇ in ἀπέλθῃ, mutavi cf. Icarom. c. 30. fin. Quamquam haud diffiteor non minus recte scribi potuisse ἦν καὶ (cum 3011) et ἀπῆλθεν, reliquis e Gorl. admissis. Ὅς ἂν cum Indicativis junctum satis, opinor, vindicavi in not. ad *Diall. Mortt.* IX, 2. Ed. min. II. 72) *z*) ἀσχολεῖ] „περὶ ασχολεῖ] Ita conjunctim omnes, praeter *Fl.* quae ἀσχολεῖ tantum, *περὶ* prorsus ejecto.“ Cum *Fl.* facit 2954. et jam etiam *Schm. Graev.* conj. *περὶ ἀσχ.* et sic edidit *Lang.* Perperam *Abresch. Lectt. Aristaenn.* p. 164. corrigi voluit: ὀπόσοι *περὶ* μηδὲν τῶν ἀναγκαιοτέρων ἀσχολοῦνται. *a*) κεκηλημένοι] „Sic dedit *Solan.* *Κεκηλημένοι* Edd. hac priores.“ *Solan.* emendationem confirmavit *maigo Codicis 2954.* *b*) οὖν] abest a *Gorl.* *c*) δὲ καὶ] Sic *maig.* A. 1. W. *3011.* *Gorl.* *Vulg.* δέ γε. Ceterum *δημωφελὲς* editum in utraque *Ald.* vitiose.*

hibent. Perturbatis igitur *invicem* sermonibus, et confuso quaestionis statu abeunt plerique conviciantes sibi invicem, sudorem de fronte digito incurvato detergentes: et ille vicisse videtur, qui vocalior est et audacior, et discedentium abiit posterior. Interim vulgus illos stupet, maxime si quos nihil

magis necessarium occupatos tenet, atque adstant, audacia illorum atque clamoribus defixi *ac deliniti*. Mihi igitur his *indiciis* vani homines esse videbantur, acgreque ferebam illam barbae similitudinem. Utrum vero aliquid publice utile insit in illo eorum clamore, aut quid illis boni ex verbis istis exo-

p. 803. - ΔΙΚ. Καὶ μάλα.

ΠΑΝ. Οὐκ οἶδα ὄλωσι), ὅ, τι καὶ λέγουσιν, οὐδὲ συν-
 ἴημι k) τὴν σοφίαν αὐτῶν. ὄρειος γὰρ ἔγωγε, καὶ τὰ κομψὰ
 ταῦτα ῥημάτια, καὶ ἀστικά l), οὐ μεμάθηκα, ὡς Δίκη. πύ-
 θεν γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ σοφιστῆς; ἢ φιλόσοφος; μέγροι τοῦ
 πλαγίου καλάμου n), καὶ τῆς σύριγγος, ἐγὼ σοφός· τὰ δ'
 ἄλλα αἰπόλος, καὶ χορευτῆς, καὶ πολεμιστῆς n), ἦν δέη.
 πλὴν ἀλλ' ἀκούω γε αὐτῶν αἰεὶ κεκραγόντων ο), καὶ ἀρετῆν
 p. 804. τινὰ, καὶ ἰδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἀγνώ-
 στα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ πρῶτα μὲν εἰρηρικῶς
 ἐνάροχονται τῶν πρὸς ἀλλήλους λόγων· προΐούσης δὲ τῆς
 συνουσίας p) ἐπιτείνουσι τὸ φθίγμα μέχρι πρὸς τὸ q) ὄρ-
 θιον· ὥστε ὑπερδιατεινομένον, καὶ ἅμα r) λέγειν ἐθελόν-
 των, τό, τε πρόσωπον ἐρυθρίῃ, καὶ ὁ τράχηλος οἰδεῖ, καὶ
 αἱ φλέβες ἐξανισιανται, ὡς περ τῶν ἀυλητῶν, ὅπότεν εἰς s)

λάλους] „τοῖς ἄλλοις male Fl.“ i) ὄλωσι] vulgo deficiens
 restitui e Gorl. k) συνίημι] ξυνίημι 5011. Schm. Lang.
 l) ἀστικά] ἀστυκὰ e 5011. admiserunt, *Belino* monente, Schm.
 et Lang. Sed vid. Deor. Dial. XX, 7. ibique Aduot. Ed. maj.
 Tom. II. p. 561. m) καλάμου] „αὐλοῦ P. et marg. A. 1.“
 Nec non Gorl. n) πολεμιστῆς] Sic marg. A. 1. Gorl. et
 5011. pro vulg. πολεμικός, quod e glossemate videtur ortum.
 o) αἰεὶ κεκραγόντων] „omisit Fl.“ p) συνουσίας] ξυνου-
 σίας 5011. Schm. Lang. q) τὸ] „τὸν Pell. (u νόμον “) r)
 ἅμα] Sic, suadente *Fritzschio* Quaest p. 172. edere placuit e
 Codd. P. et Gorl. pro μεγάλα. s) εἰς] ἐς 5011. Schm. Lang.

Just. Sanc.

Pan. Quid dicant, nescio
 omnino, nec sapientiam illo-
 rum intelligo: monticola
 enim ego, et comtula ista
 dicta atque urbana non di-
 dici, *Justitia*: unde enim in
 Arcadia Sophista aut Philo-
 sophus? ad obliquam arun-
 dinem usque, et fistulam ego
 sapiens: caeterum caprarum
 pastor, et saltator, et, si
 opus sit, pugnax. Verum
 audio tamen illos semper
 clamantes, et virtutem quan-

dam, et species, et naturam,
 et expertia corporis profer-
 re, ignorabilia mihi et pere-
 grina nomina. Ac primo
 quidem pacifice occipiunt
 suos inter se sermones: pro-
 cedente vero disputatione,
 ad orthium usque modum
 vocem intendunt; adeo ut
 a nimia contentione, et simul
 dicendi studio, et vultus
 rubescat, et intumescant cer-
 vices, et venae surgant velut
 tibicinium, cum in angusta
 inflanda tibia vim sibi ad-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 805. βῶν αὐτῶν, καὶ τί d) ἄγαθὸν ἐκ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἀνεφύετο αὐτοῖς, οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. πλὴν ἄλλ' εἴ γε δεῖ μηδὲν ὑποστειλόμενον τᾶληθῆς διηγῆσασθαι, (οἰκῶ γὰρ ἐπισκοπῆς, ὡς ὄρας) πολλοὺς αὐτῶν πόλλάκις ἤδη ἐθεασάμην περὶ δειλὴν ὄψιν e). . . .

12 ΔΙΚ. Ἐπίσχες, ὦ Πάν· οὐχ ὁ Ἑρμῆς σοι κηρύττειν ἔδοξε;

ΠΑΝ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Ἀκούετε, λεῶς, ἀγορὰν δικῶν ἀγαθῆ τύχη f) καταστησόμεθα g) τήμερον, Ἐλαφηβολιῶνος ἐβδόμη ἰσταμένου. ὅποσοι γραφῆς ἀπήνεγκαν, ἤκειν εἰς h) Ἄρειον πάγον, ἐνθα ἡ Δίκη ἀποκληρώσει τὰ δικαστήρια i), καὶ αὐτὴ παρέσται τοῖς δικάζουσιν· οἱ δικασταὶ ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων k) ὁ μισθὸς τριώβολον l) ἐκάσσης δίκης· ἀρι-

p. 806. θμὸς τῶν δικαστῶν κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματος. ὅποσοι δὲ ἀποθέμενοι γραφὴν, πρὶν εἰσελθεῖν m), ἀπέθανον, καὶ τού-

d) καὶ τί] Sic corrigere placuit vulgatum καὶ τι. e) ὄψιν] Abrupti sermonis signum, olim neglectum, posui praeeruntibus Wiel., Bel., Schm. et Lang. Quale autem illud sit, quod supprimit Par, vide sis supra Icarom. c. 21. et alibi passim. f) τύχη]. „δικη B. 1. et 2.“ et 3. g) καταστησόμεθα] „Revocavi lect. Fl. (et B. 3.) καταστήσόμεθα Edd. cett.“ h) εἰς] ἐς 3011. 2954; Schm. Lang. i) τὰ δικαστήρια] Sic ē Gorl. pro vulg. τὸ δικαστήριον. k) ἀπάντων Ἀθηναίων] „ἀπάντων ἀχθῆναι Ἀθηναίων Fl. l) τριώβολον] τριόβολον B. 1, 3. Par. Hag. m) εἰσελθεῖν] ἐσελθεῖν 3011. Schm. Lang.

riatur, non equidem dixerim. Verum si absque dissimulatione rem ipsam dicere fas est, (habito enim hic, ut vides, in specula) multos illorum saepe jam vidi, sero vespere. . . .

Just. Exspecta, Pan. Nonne Mercurius concionari tibi visus est?

Pan. Nempe.

Merc. Audito, popule. Forum judiciorum, quod felix faustumque sit, agemus

hodie, Februarii ineuntis septimo. Quicumque causas detulerunt, veniant in Areopagum: ibi Justitia sortietur dicas et ipsa aderit judicantibus. Judices, ex omnibus Atheniensibus: merces uniuscujusque causae triobolum. Numerus judicum pro portione criminis. Quicumque vero dato libello ante, quam in iudicium venirent, mortui sunt, eos quoque remittat Aeacus. Si quis

τους ὁ Αἰακὸς ἀναπεμψάτω. ἦν δὲ τις ἄδικα δεδικασθαι p. 806, οἶηται, ἐφέσιμον ἀγωνιέται n) τὴν δίκην. ἢ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία.

ΠΑΝ. Βαβαὶ τοῦ θορύβου, ἤλικον, ὦ Δίκη, ἀνεβόησαν. ὡς δὲ καὶ σπουδῇ συνθέουσιν ο) ἔλκοντες ἀλλήλους πρὸς τὸ ἄναντες εὐθύ τοῦ Ἀρείου πάγου; καὶ ὁ Ἑρμῆς δὲ ἦδη πάρεστιν. ὥστε ὑμεῖς μὲν ἀμφὶ τὰς δίκας ἔχετε, καὶ ἀποκληροῦτε, καὶ διακρίνετε, ὥσπερ ὑμῖν νόμος· ἐγὼ δὲ, ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἀπελθὼν, συρίζομαί τι μέλος τῶν ἐρωτικῶν, ὦ τὴν Ἥχῶ εἴωθα ἐπικερτομεῖν· ἀκροάσεων δὲ, καὶ λόγων τῶν δικανικῶν, ἄλις ἔμοιγε p), ὁσημέραι τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικαζομένων ἀκούοντι q).

ΕΡΜ. Ἄγε, ὦ Δίκη, προσκαλῶμεν,

13

ΔΙΚ. Εὖ λέγεις. ἀθρόοι γοῦν, ὡς ὄρας, προσίασι r) p. 807. θορυβοῦντες, ὥσπερ οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκραν.

ΑΘΗΝ. Εἴληφά σε, ὦ κατάρατε.

ΑΛΛ. Συκοφαντεῖς.

n) ἀγωνιέται] „ἀνιέται Fl. Ἀγανιέται P.“ ο) συνθέουσι] „συνθέουσιν 3011. Schm. Lang. p) ἔμοιγε] restitui ex L. qui ἐμοὶ, et ex Pell. qui ἐμολγε. Absurde enim ἔχοιμι Edd.“ Scribi certe debebat ἔμοιγε. Ceterum nec male Solanus et Gesnerus conjecerunt ἔχει μοι. q) ἀκούοντι] „ἀκούων, τι male B. 2. (et 5.) quum bene esset in B. 1. etc.“ r) προσίασι] „ξυνθέουσι Gorl.

injuste in sua caussa judicatum esse putet, provocatione certabit: est autem ad Jove[m] provocatio.

Pan. Vah tumultus! Quantos tollunt, Justitia, clamores! Quam studiosè vero concurrunt trahentes alii alios arduo ascensu in collem Martium! Jam vero adest etiam Mercurius. Itaque vos quidem occupaminor in judiciis, et sortiminor, et judicatote, ut vobis legitimum est. Ego vero, discedens in speluncam, fistula canam

amatoriam quandam cantilenam, qua cavillari soleo Echonem. Auditionum vero et judicialium orationum satis mihi fuerit, qui quotidie in Areopago litigantes audiam.

Merc. Age, Justitia, advocemus.

Just. Bene mones. Densi enim, ut vides, cum tumultu accedunt, vesparumque instar bombum circa arcem faciunt.

Athen. Teneo te, sceleste.

Alius. Calumniator es.

p. 807.

ΑΛΛ. Δώσεις ποτέ ἤδη τὴν δίκην.

ΑΛΛ. Ἐξελέγξω σε δεινὰ εἰργασμένον.

ΑΛΛ. Ἐμοὶ πρώτῳ s) ἀποκλήρωσον.

ΑΛΛ. Ἐπου, μιὰρὲ, πρὸς τὸ δικαστήριον.

ΑΛΛ. Μὴ ἄγγε με.

ΔΙΚ. Οἶσθα ὃ δράσομεν, ὦ Ἐρμῆ; τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἐς τὴν αὔριον ὑπερβαλώμεθα, σήμερον δὲ κληρώμεν τὰς τοιαύτας, ὅποσαι τέχναις, ἢ βλοῖς, ἢ ἐπιστήμαῖς, πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐπηγγελμένοι. καὶ μοι ταύτας ἀνάδος τῶν γραφῶν.

ΕΡΜ. Μέθῃ κατὰ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὲρ Πολέμωνος ἀνδραποδισμοῦ.

ΔΙΚ. Ἐπτα κλήρωσον.

ΕΡΜ. Ἡ Στοὰ κατὰ τῆς Ἠδονῆς, ἀδικίας, ὅτι τὸν ἐραστὴν αὐτῆς Διονύσιον ἀπεβουκόλησε.

ΔΙΚ. Πέντε ἱκανοί.

ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Τρουφῆ πρὸς Ἀρετῆν.

p. 808.

ΔΙΚ. Πέντε καὶ τούτοις δικασάτωσαν t).

ΕΡΜ. Ἀργυραμοιβικὴ δρασμοῦ Διογένει.

b) πρώτῳ] Sic Gorr. pro vulg. πρώτον. t) δικασάτωσαν] δικαζέτωσαν Gorr.

Alius. Dabis tandem aliquando poenas.

Alius. Convincam te fecisse horribilia.

Alius. Mihi prius sortire.

Alius. In jus veni, impure.

Alius. Noli mihi collum obtorquere.

Just. Scin', quid agamus, Mercuri? Causas alias differemus in crastinum: hodie vero sortiamur illas, quae ab artibus, vel vitae generibus, vel scientiis, contra viros delatae sunt. Et cedo hujus mihi generis libellos.

Merc. *Ebrietas contra Academiam pro Polemone, plagii.*

Just. Sortire septem iudices.

Merc. *Porticus [Stoa] contra Voluptatem, injuriarum, quod suum amatorem Dionysium abduxit.*

Just. Quinque sufficiunt.

Merc. *De Aristippo Voluptas contra Virtutem.*

Just. Quinque et his litem judicanto.

Merc. *Mensaria fugae crimen intendit Diogeni.*

ΔΙΚ. Τρεῖς ἀποκλήρου μόνους.

p. 808.

ΕΡΜ. Ἡ μ) Γραφικὴ κατὰ Πύρρονος λειποταξίου.

ΔΙΚ. Ἐννέα κρινάτωσαν x).

ΕΡΜ. Βούλει καὶ ταύτας ἀποκληροῦμεν y), ὡς Δίκη, 14
τὰς δύο, τὰς πρώην, τὰς ἀπενηνεγμένας, κατὰ τοῦ ρήτορος;

ΔΙΚ. Τὰς παλαιὰς πρότερον διανύσωμεν z). αὐταὶ δὲ
εἰς a) ὕστερον δεδικάζονται.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ὅμοιαι γε καὶ αὐταὶ, καὶ τὸ ἔγκλημα,
εἰ καὶ μὴ παλαιὸν b), ἀλλὰ παραπλήσιον τοῖς προαποκε-
κληρωμένοις c). ὡςτε ἐν τούτοις διασθῆναι ἄξιον.

ΔΙΚ. Ἐοικας, ὡς Ἐρμῆ, χαριζομένω-τὴν δέησιν d).
ἀποκληροῦμεν δ' e) ὅμως, εἰ δοκεῖ· πλήν ἀλλὰ ταύτας μόνας,
ικανὰ γὰρ αἱ ἀποκεκληρωμένα. δὲ τὰς γραφάς.

ΕΡΜ. Ῥητορικὴ κακώσεως τῷ Σύρω f). Διάλογος
τῷ αὐτῷ g), ὕβρεως.

μ) Π] „Caret articulo Fl.“ x) κρινάτωσαν] Sic 3011. et
Gorl. pro κρινέτωσαν. y) ἀποκληροῦμεν] Quaeras, an ἀπο-
κληροῦμεν; At est Atticae formae Futurum, in quo omnes con-
sentiant libi Cf. θέλεις διηγήσομαι; Hermot. c. 80. et vid.
Adnot. postquam ad Catapl. c. 9. Tom. III. p. 606. De forma
autem ipsa Matthiae Gramm. maj. §. 178. 2. d. z) διανύ-
σωμεν] Sic G. Gorl. et 3011. pro vulg. διαλύσωμεν. a) εἰς]
ἐς 3011. Schm. Lang. b) μὴ παλαιὸν] Sic P. Gorl. et
3011. pro vulg. νεαρόν. c) προαποκεκληρωμένοις] „ἀπο-
κληρωμένοις Fl.“ d) τὴν δέησιν] τῇ δεήσει Guyet. e) δ']
δὲ 3011. Schm. Lang. f) τῷ Σύρω] „τὸν Σύρον Fl. Vulga-
tum firmat P.“ Cum Fl. facit Gorl. g) τῷ αὐτῷ] „τὸν αὐ-
τὸν Fl. Prius tenet P.“ Cum Fl. facit Gorl.

Just. Tres solos sortire.

Merc. *Pictoria contra
Pyrrhōnem deserti ordinis.*

Just. Novem judicent.

Merc. Visne illas quoque
sortiamur, Justitia, duas nu-
peras, delatas contra rheto-
rem?

Just. Antiquas prius ex-
pediamus: hac postridie ju-
dicabuntur.

Merc. Verum similes illae
quoque, et crimen, licet non
antiquum, tamen finitimum

his, quae modo sortiti sumus.

Itaque inter haec judicari
aequum est.

Just. Videris, Mercuri,
gratificari velle alicujus pre-
cibus. Sortiamur tamen, si
videtur. Verum solas hasce:
satis multae enim judices
sortitae sunt. Cedo libellos.

Merc. *Rhetorica malae
tractationis dicam scribit
Syro: Dialogus eidem, con-
tumeliae.*

p. 808. ΔΙΚ. Τίς δὲ ἡ) οὗτός ἐστιν; οὐ γὰρ ἐγγέγραπται ἰ) τοῦνομα.

p. 809. ΕΡΜ. Οὕτως ἀποκλήρου, τῷ ῥήτορι τῷ Σύρω. κωλύσει κ) γὰρ οὐδὲν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνομάτος.

ΔΙΚ. Ἴδου καὶ τὰς ὑπερορούς λ) ἤδη Ἀθήνησιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἀποκληρώσομεν, ἄς ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην καλῶς εἶχε δεδικάσθαι· πλὴν ἀλλὰ κλήρου μ) ἕνδεκα τοὺς αὐτοὺς ν) ἑκατέρῳ τῶν δικῶν.

ΕΡΜ. Εὐγε, ᾧ Δίκη, φεῖδῃ ο), μὴ πολὺ ἀναλίσκεσθαι τὸ δικασικόν.

15 ΔΙΚ. Οἱ πρῶτοι καθήσθωσαν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ Μέθῃ, σὺ δὲ τὸ ὕδωρ ἔγχει. προτέρα δὲ σὺ λέγε ἢ Μέθῃ. τί σιγᾶ, καὶ διανεύει ρ); μαθὲ ρ), ᾧ Ἐρμῆ, προσελθών.

ΕΡΜ. Οὐ δύναμαι, φησι, τὸν ἀγῶνα εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου τὴν γλῶτταν πεπεδημένη, μὴ καὶ τ) γέλωτα ὄφλω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, μόγις σ) δὲ καὶ ἔστηκεν τ), ὡς ὄρῳς.

h) δὲ] δαὶ 3011. Schm. Lang. i) ἐγγέγραπται] „Recte sic Fl. Fr. B. 1. Hag. Par. Salm. Ἐγγέγραπται male J. et V. 2.“ i. e. Ald. 2, k) κωλύσει] κωλύει Gorl. neque id male. l) ὑπερορούς] Sic G. pro vulg. ὑπερορίας. m) ἀλλὰ κλήρου] Sic Codd. G. et P. pro vulg. ἀποκλήρου. n) τοὺς αὐτοὺς] τοσοῦτους conj. Sam. Petit. o) φεῖδῃ] „φίλη male Fl.“ p) τί σιγᾶ καὶ διανεύει;] Vulg. τί σιγᾶς καὶ διανεύει; Veram lectionem servavit Gorl. q) μαθὲ] In prioribus erat μάθε. r) καὶ] „non habet Fl.“ s) μόγις] „μόλις Fl.“ t) ἔστηκεν] Sic probabilius A. 1. W. et Gorl. quam quod vulgo habent ἔστηκα.

. *Just.* Quis vero hic est? neque enim adscriptum est nomen.

. *Merc.* Sic modo sortire, *Rhetori Syro*: nihil enim impedit, etiam sine nomine.

Just. En extraneas jam etiam Athenis in Areopago sortiēmur *dicas*; quas trans Euphratem judicatas esse oportebat. Verumtamen sortire undecim, eosdem utrique *dicae*.

Merc. Bene tu quidem,

Justitia, parca es, ne multum insumatur in sportulas iudicum.

Just. Primi sedeant *Academiae* et *Ebrietati*. Tu vero aquam infunde. Prior tu dic, *Ebrietas*. Quid tacet, et nutat? Accede. *Mercuri*, et audi.

Merc. Non possum, ait, causam meam agere mero compedita lingua, ne ludibrium debeam in iudicio. Vix autem stat, ut vides.

ΔΙΚ. Οὐκοῦν συνήγορον ἀναβιβασάτω τῶν δεινῶν *u)* p. 809.
τούτων τινά· πολλοὶ γὰρ οἱ *x)* καὶ ἐπὶ τριωβόλῳ διαρρή-
γῆναι ἔτοιμοι.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐδεὶς *γ)* ἐθέλησει ἐν γε *z)* τῷ φάνερα *p.* 810.
συναγορεύσαι Μέθῃ· πλὴν εὐγνώμονά γε ταῦτα ἔοικεν
ἄξιον.

ΔΙΚ. Τὰ ποῖα;

ΕΡΜ. Ἡ Ἀκαδημία αἰὲν πρὸς ἀμφοτέρους παρεσκευά-
σται τοὺς λόγους, καὶ τοῦτ' ἀσκεῖ, τὰναντία καλῶς δύνα-
σθαι λέγειν. αὕτη τοίνυν, φησὶν, ὑπὲρ ἐμοῦ πρότερον *a)*
εἰπῆν· εἶτα ὕστερον ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐρεῖ.

ΔΙΚ. Καινὰ μὲν ταῦτα· εἰπέ δὲ ὁμοῦ, ὧ Ἀκαδημία,
τὸν λόγον ἑκάτερον, ἐπεὶ σοι ῥάδιον.

ΑΚΑΔ. Ἀκούετε, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρότερα *b)* τὰ 16
ὑπὲρ τῆς Μέθῃς· ἐκείνης γὰρ τό γε νῦν ῥέον. ἠδίκηται
δὲ *c)* ἢ ἀθλία τὰ μέγιστα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας *d)* ἐμοῦ,
ἀνδράποδον ὃ μόνον εἶχεν εὔνου καὶ πιστὸν αὐτῇ, μηδὲν

u) δεινῶν] „κοινῶν *Fl.* Vulgata est in cett. item in P. L.“
x) οἱ] In prioribus omnibus οἱ, minus commode: valde dis-
pliceat oratio sic expleta: πολλοὶ γὰρ εἰσιν, οἱ — ἔτοιμοι εἰ-
σιν. Imo cf. Rhet. Praec. c. 20. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι.
et alia ejusdem formae. *γ)* οὐδεὶς] οὐδὲ εἰς 3011. *z)* ἐθε-
λήσει ἐν γε] „restitutum ex P. G. nam ἐθέλησειέ γε Edd.
male.“ *a)* πρότερον] Sic J. marg. A. 1. et Gorl. pro vulg.
προτέρα, quod sententiam pervertit. *b)* πρότερα] Sic *Fl.* et
Gorl. pro vulg. πρότερον. *c)* δὲ] „non comparet in *Fl.*“ *d)* ὑπὸ
τῆς Ἀκαδημίας] „ὑπ' Ἀκαδ. *Fl.*“

Just. Itaque patronum ad-
hibeat, de acribus illis ali-
quem. Multi enim, etiam
trioboli causa dirumpere se
parati.

Merc. Sed nemo temere
volet causam Ebrietatis pa-
lam suscipere. Et tamen cum
ratione istuc videtur petere.

Just. Quid?

Merc. Academia semper
in utramque partem dicere
parata est, et hoc ipsum me-
ditatur, contraria bene posse

dicere. Haec ergo, ait, pro
me primum dicat, deinde
posterius pro se verba faciet.

Just. Nova quidem ista
ratio. Sed dic tamen, Aca-
demia, utramque causam,
quando tibi facile est.

Acad. Audite, Judices,
primum quae pro Ebrietate
dicentur: illius enim nunc
aqua fluit. Maxima vero in-
felix injuria a me, Acade-
mia, affecta est, mancipio,
quod solum habebat amicum

- p. 810. αἰσχρὸν ὦν e) πράξειεν f) οἰόμενον, ἀφαιρεθεῖσα τὸν Πολέμωνα ἐκεῖνον, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐκώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης. ψαλτρίας g) ἔχων, καὶ καταδόμενος ἔωθεν εἰς h) ἐσπέραν, μεθύων ἀεὶ καὶ κραιπαλῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις διηνηθισμένος. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ, μάρτυρες Ἀθηναῖοι ἅπαντες, οἳ μηδὲ πώποτε νήφοντα Πολέμωνα εἶδον i). ἐπεὶ δὲ ὁ κακοδαίμων ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας ἐκώμασεν, ὥσπερ ἐπὶ πάντας εἰώθει, ἀνδραποδισαμένη αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Μέθης ἀρπάσασα μετὰ βίας, καὶ
- p. 811. πρὸς αὐτὴν ἀπαγαγοῦσα k), ὑδροποιεῖν τε κατηνάγκασε l), καὶ νήφειν μετεδίδαξε, καὶ τοὺς στεφάνους περιέσπασε, καὶ δέον πίνειν κατακείμενον, ῥημάτια σχολιὰ m) καὶ δύστηνα, καὶ πολλῆς φροντίδος ἀνάμεστα ἐπαίδευσεν· ὥστε ἀντὶ τοῦ τέως ἐπανθούντος αὐτῷ ἐρυθήματος, ὠχρὸς ὁ ἄθλιος n),

e) ὦν] „δ Fl.“ f) πράξειεν] Sic P. Gorl. et marg. A. 1. pro vulg. προστάξειεν, pro quo temere *Belinus* scribi voluit προσέταξεν vel προστάξειεν ἄν. g) ψαλτρίας] e Gorl. pro vulg. ψάλτριαν. h) εἰς] εἰς 3011. *Schm. Lang.* i) εἶδον] „ιδόντες Fl.“ k) ἀπαγαγοῦσα] Sic emendavit *Solan.* vulgata ἀγαγοῦσα ex P. cum quo consentiunt 3011. et Gorl. nec *Schm.* dubitavit his obsequi auctoritatibus. l) κατηνάγκασε etc.] κατηνάγκασμα, ac deinde μετεδίδαξα, περιέσπασα et ἐπαίδευσα Gorl. et 3011. a prima manu. Sed servare placuit varium orationis colorem vel ob praecedentia ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας. m) σχολιὰ] „restitutum ex B. 1. J. *Fr. Salm.* etc. nam σχολιὰ *Hag.* 1. et 2. ac *Par.* n) ὠχρὸς ὁ ἄθλιος] Inserui articulum vulgo omissum ex probissima *Solani* conjectura.

et fidele sibi, quod nihil eorum, quae ipsa agebat, turpe putaret, privata, isto, dico, Polemone: qui interdium commissabundus vagabatur per forum medium, cum psaltriis, canentibus aures praebens a mane inde ad vesperam, ebrius, vino gravis, floreo caput serto redimitus. Haec vera esse, testes Athenienses universi, qui ne unquam quidem sobrium videre Polemonem. Cum autem ad

Academiae portam commissatum veniret infelix, ut ad alias omnes solebat; illa plagio usa, vi ereptum e manibus Ebrietatis ad se deduxit, aquam bibere coegit, sobrium esse de novo instituit, coronas ei detraxit, et cum in lecto bibendum esset, tortuosas illum quasdam voculas, miscrasque, et multae sollicitudinis plenas edocuit. Itaque pro illo, qui tum in ipso efflorescebat, rubore

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 812. ἤπερ αὐτῆ τα πολλὰ ξυμπουργεῖ u), διέφθειρε τὸν ἄθλιον x), τοῖς κώμοις, καὶ ταῖς ἑταίραις παρασχοῦσα ἔκδοτον, ὡς μηδὲ μικρὸν αὐτῶ τῆς αἰδοῦς ὑπολείπεσθαι· καὶ ἅ γε ὑπὲρ ἑαυτῆς λέγεσθαι μικρὸν ἔμπροσθεν αἴετο, ὑπὲρ ἐμοῦ εἰρησθαι νομίσατε. περιηε γὰρ ἔωθεν ὁ ἄθλιος ἐστεφανωμένος, κραιπαλῶν, διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης καταυλούμενος, οὐδέποτε νήφων, κωμάζων ἐπὶ πάντας, ὕβρις τῶν προγόνων, καὶ τῆς πόλεως ὅλης, καὶ γέλως τοῖς ξένοις. ἐπεὶ μέντοι γ) παρ' ἐμὲ ἦκεν, ἐγὼ μὲν ἔτυχον, ὡςπερ εἶωθα ποιεῖν, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων λόγους τινὰς περὶ ἀρετῆς z) καὶ σωφροσύνης διεξιούσα. ὁ δὲ μετὰ τοῦ αὐλοῦ, καὶ τῶν στεφάνων ἐπιστάς, τὰ μὲν πρῶτα ἐβόα, καὶ συγγεῖν a) ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν συνουσίαν b), ἐπιταράξας τῆ βοῆ. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἡμεῖς ἐπεφροντίκειμεν αὐτοῦ, κατ' ὀλίγον (οὐ γὰρ τέλειον ἦν διάβροχος τῆ Μέθῃ) p. 813. ἀνένηφε πρὸς τοὺς λόγους, καὶ ἀφηρεῖτο c) τοὺς σιεφάνους,

u) ξυμπουργεῖ] „ὑπουργεῖ Fl.“ x) διέφθειρε τὸν ἄθλιον] Sic Schm. e Gorl. pro διέφθειρεν ἄθλιον. γ) μέντοι] γε addit Gorl. z) περὶ ἀρετῆς] ἀρετῆς περὶ mallet Bel. ut elegantius. a) συγγεῖν] συγγεῖν Zoi. Schm. Lang. b) συνουσίαν] ξυνουσίαν iidem. c) ἀφηρεῖτο] Vulg. ἀφίρει τε. Sed ἀφαιρεῖται Zoi. et Gorl. probante Bel. Unde Schm. mallet ἀφίρετο, quippe cogitans de Imperfecto Medii, quod jam legitime restitutum.

adjuvante Voluptate, quae et ipsi frequenter ministrat, corruptitque miserum, commissationibus et meretricibus dediticium tradens, ut ne parum quidem pudoris illi relinqueretur. Ea vero, quae pro se dici paullo ante putabat, pro me dicta putatote. Circumibat enim infelix a mane inde, coronatus, crapula gravis, per medium forum, tibiis aures intendens, nec unquam sobrius, commissatum veniens ad quoscunque, contumelia

majorum suorum, et totius civitatis, risus hospitibus. Verum ad me cum venisset; equidem, ut facere soleo, apertis januis ad sodalium quosdam praesentes verba forte faciebam de virtute et temperantia. At ille cum tibia et coronis adstans primo quidem clamabat, tentabatque nos confundere, turbans clamore nostram disputationem. Cum vero nihil illum curarem; paulatim, neque enim plane ab ebrietate permaduérat, ad sobrie-

καὶ τὴν αὐλητρίδα κατεσιώπα, καὶ ἐπὶ τῇ πορφυρίδῃ ἤσχύνειτο. καὶ ὡςπερ ἐξ ὕπνου βαθείος ἀνεγρόμενος d), ἑαυτὸν τε ἑώρα ὅπως διέκειτο, καὶ τοῦ πάλαι βίου κατεγίγνωσκε, καὶ τὸ μὲν ἐρύθημα τὸ ἐκ τῆς Μέθης ἀπήνθει, καὶ ἠφάνιζετο. ἠρουθρία δὲ κατ' αἰδῶ τῶν δρωμένων, καὶ τέλος, ἀποδράς ὡςπερ εἶχεν, ἠυτομόλησε παρ' ἐμέ, οὔτε ἐπικαλεσαμένης, οὔτε βιασαμένης e), ὡς αὐτὴ φησιν, ἐμοῦ, ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸς ἀμείνω ταῦτα εἶναι ὑπολαμβάνων, καὶ μοι ἤδη κάλει αὐτὸν, ὅπως καταμάθητε, ὃν τρόπον διάκειται πρὸς ἐμοῦ e). τοῦτον, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, παραλαβοῦσα, γελοίως ἔχοντα, καὶ f) μῆτε φωνὴν ἀφιέναι, μῆτε ἐστάναι ὑπὸ τοῦ ἀκράτου δυνάμενον, ἐπέστρεψα g), καὶ ἀνένηψα, καὶ ἀντὶ ἀνδραπόδου κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα, καὶ πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἕλλησιν ἀπέδειξα. καὶ μοι αὐτὸς τε h) χάριν οἶδεν ἐπὶ τούτοις, καὶ οἱ προσήκοντες ὑπὲρ αὐτοῦ. εἶρηκα: ὑμεῖς p. 814. δὲ ἤδη σκοπεῖτε, ποτέρῃ i) ἡμῶν ἀμεινον ἦν αὐτῶ συνέιναι.

- d) ἀνεγρόμενος] „Sic Par. et P. Ἀνεγειρόμενος J. Fl. Hag. Fr. Salm. etc“ e) οὔτε βιασαμένης] „deficiunt in Fl.“ e) πρὸς ἐμοῦ] „Nihil hic variare Edd. noiat Solan.“ f) καὶ] „non legitur in Fl.“ g) ἐπέστρεψα] „Sic dedi ex Fl. Ἐπέστρεψα aliae.“ Ἐπόστρεψα (sic) 3011. h) τε] „omittit Fl.“ i) ποτέρῃ] πότερα B. 1. sed Ald. utraque. ποτέρῃ sine jota,

tatem ab illa disputatione rediit, abstulitque coronas, et tacere jussit tibicinam, et purpuræ illum puduit: et tanquam e profundo somno expergefactus, tum se, quomodo affectus esset, inspexit, tum vitam condemnavit superiorem. Hinc ille ab ebrietate rubor deflorescens evanuit, cum a pudore potius eorum, quæ fecerat, erubesceret: et tandem, ut erat, ad me venit transfuga, neque vocantem, neque vim adhibentem, ut ista dicit; sed quod ipse sua sponte hæc meliora putaret. Et

iam illum mihi voca, ut discatis, quomodo a me affectus sit. Hunc ego, Judices, cum accepissem ridicule se habentem, et neque vocem mittere, neque stare præ mero valentem, converti, ad sobrietatem reduxi, et pro mancipio virum honestum, et sobrium, et quantivis pretii Graecis reddidi. Et mihi tum ipse gratiam habet harum rerum causa, tum pro ipso necessarii. Dixi. Vos autem jam considerate, cum ultra nostrum esse illi fuerit melius.

p. 814. *ERM.* Ἄγε δὴ k) μὴ μέλλετε, ψηφοφορήσατε, ἀνά-
18 σιτητε l), καὶ ἄλλοις m) χρὴ δικάζειν.

ΔΙΚ. Πάσαις ἢ Ἀκαδημία κρατεῖ, πλήν μιᾶς.

ERM. Παράδοξον οὐδὲν, εἶναί τινα καὶ k) τῇ Μέθῃ
19 τιθέμενον. Καθίσατε o) οἱ τῇ Στοᾷ πρὸς τὴν Ἑδονὴν λα-
χόντες περὶ τοῦ ἔραστοῦ δικάζειν. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ· ἢ
κατάγραφος, ἢ τὰ ποικίλα; σὺ ἤδη λέγε.

20 *ΣΤΟΑ.* Οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς πρὸς
εὐπρόσωπόν μοι τὴν ἀντίδικον ὁ λόγος ἔσται, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν
τούς πολλούς ὄρω πρὸς μὲν ἐκείνην ἀποβλέποντας, καὶ
μειδιῶντας πρὸς αὐτήν, ἐμοῦ δὲ καταφρονοῦντας, ὅτι ἐν
χρῶ κέκαρμαι, καὶ ἀρῥενωπὸν βλέπω, καὶ σκυθρωπὴ δοκῶ·
ὅμως δὲ, ἦν ἐθελήσητε ἀκοῦσαί μου λεγούσης, θαρρῶ πολὺ
δικαιότερα ταύτης ἔρεῖν. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἐγκλη-

p. 815. μά ἔστιν, ὅτι οὕτως ἔταιρικῶς ἐσκευασμένη τῷ ἐπαγωγῶ
τῆς ὄψεως, ἔραστήν ἐμὸν ἄνδρα τότε σώφρονα p) τὸν Διο-

quod e B. 3. restituit Reitz. k) Ἄγε δὴ] „ἄγετε Fl. sine
δὴ. Vulgata vero est in P “ l) ἀνάσσητε] „deficit in Fl.“
m) ἄλλοις] „Sic Fl. ἄλλους cett.“ n) καὶ] „abest a Fl.“
o) Καθίσατε] Sic emendavi vulgatum errorem καθήσατε,
pro quo etiam scriptum potuit κάθησθε, ut supra c. 13. pr. κα-
θήσθωσαν. Sed cf. Asin. c. 10. ubi pro eodem vitiō vulgato
κάθησον. Codex 2955. suppeditavit κάθισον. Ceterum notat
Schmied. in Gorl. aliam personam haec loqui usque ad τὸ
ὕδωρ. p) σώφρονα] „σώφρονα male Fl.“

Merc. Age sane, nolite
cunctari, ferte suffragia, sur-
gite. Judicare oportet etiam
alios.

Just. Omnibus, una ex-
cepta, vincit Academia.

Merc. Mirum non est, esse
aliquem, qui suum Ebrietati
calculum adjecerit. Sedete
jam, quibus sortito obvenit
judicare caussam Porticus
contra Voluptatem de ama-
tore. Infusa jam est aqua.
Tu jam, varie picta, [*Poe-
cile*] dicito.

Port. Non ignoro equidem,

Judices, quam speciosam con-
tra adversariam mihi dicen-
dum sit, quin vestrūm etiam
plerosque video conjectis in
istam oculis ei arridere, me
autem despiciere, quod in
cute sum tonsa, virili vultu,
et tristis atque severa videor.
Tamen si volueritis audire
me dicentem, confido, multo
me justiora prae ista dictu-
ram. Nimirum hoc ipsum
etiam praescus crimen est,
quod meretricie ita ὀρνατά,
illo vultu illice, meum ama-
torem, virum tunc tempe-

·νύσιον φενακίσασα, πρὸς ἑαυτὴν περιέσπασα, καὶ ἦν γε οἱ p. 815.
 πρὸ ὑμῶν q) δίκην ἐδίκασαν τῇ Ἀκαδημίᾳ, καὶ τῇ Μέθῃ,
 ἀδελφῇ τῆς παρούσης δίκης ἐστίν· ἐξετάζειτε γὰρ ἐν τῷ
 παρόντι, πότῃρα χοίρων δίκην νενευκότας κάτω, ἠδομένους
 χρῆ βιοῦν, μηδὲν σεμνὸν μηδὲ r) μεγαλόφρον ἐπινοοῦντας,
 ἢ ἐν δευτέρῳ τοῦ καλῶς ἔχοντος ἠγησαμένους τὸ τερπνόν,
 ἐλευθέρους ἐλευθέως φιλοσοφεῖν· μήτε τὸ ἀλγεινὸν ὡς
 ἄμαχον δεδιότας, μήτε τὸ ἠδὺ ἀνδραποδωδῶς προαιρουμέ-
 νους, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦντας ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ταῖς
 ἰσχάσι. τοιαῦτα γὰρ αὐτῇ δελέατα τοῖς ἀνοήτοις προτεί-
 νουσα, καὶ μορμολυττομένη τῷ πόνῳ, προσάγεται αὐτῶν s)
 τοὺς πολλοὺς, ἐν οἷς καὶ τὸν δαίλαιον ἐκεῖνον ἀφηνιάσαι t)
 ἡμῶν πεποίηκε u), νοσοῦντα τηρήσασα. οὐ γὰρ ἂν ὑγιαίνων
 ποτὲ προσήκατο τοὺς παρὰ ταύτης λόγους. καίτοι τί ἂν
 ἐγὼ ἀγανακτοίην· κατ' αὐτῆς, ὅπου μηδὲ τῶν θεῶν φεῖδεται,

q) ὑμῶν] „correxist Solan. et marg. A. 1. ἡμῶν enim Edd. om-
 nes male.“ Sed ἐμοῦ Codd. 3011. et Gorl. r) χρῆ βιοῦν,
 μηδὲν σεμνὸν μηδὲ] Pro his vulgo haec sola legebantur:
 δεῖ ζῆν, μηδὲν, omissis σεμνὸν μηδὲ. Explevi et mutavi locum
 auctore Cod. Gorl., praeterquam quod minus recte in illo legi-
 tur οὐδὲν et οὐδὲ. s) αὐτῶν] „deest in Fl.“ t) ἀφηνιάσαι]
 ἀφηνιῦσαι minus recte B. 1. et 3. ἀφηνιάζειν enim, non ἀφην-
 νιάειν, Lucianum est, ut Deorum Diall. XXV, 1. c. a. u) πε-
 ποίηκε] ἐποίησε Gorl.

rantem, Dionysium, dece-
 ptum ad se traduxit: quam-
 que ante vos modo causam
 iudicantibus iudices inter Aca-
 demiam atque Ebrietatem,
 ea praesenti causae gemina
 est. Dispiciate enim nunc,
 utrum porcorum instar hu-
 mum spectantes in voluptate
 vivere deceat, nihil grave
 nec magnanimum cogitantes;
 an post honestatem colloca-
 to, quod delectat, liberos
 liberaliter philosophari, ne-
 que dolorem, ut invictum
 quiddam, metuentes, neque

suave quod est mancipiorum
 more sequentes, quaeren-
 tesque felicitatem in melle
 et ficibus? Tales enim escas
 imprudentibus ista propo-
 nens, et laborem velut terri-
 culamentum quoddam osten-
 tans, plerosque ad se allicit:
 in quibus etiam miserum
 istum, nostras ut habenas
 excuteret, adduxit, cum ob-
 servasset aegrotantem: ne-
 que enim sanus unquam ora-
 tionem illius admissurus erat.
 Verum quid ego isti indi-
 gner, quae no Dis quidem

p. 816. ἀλλὰ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν διαβάλλει; ὥστε εἰ σωφρονεῖτε, καὶ ἀσεβείας ἂν δίκην λάβοιτε παρ' αὐτῆς. ἤκουον x) δὲ ἔγωγε ὡς οὐδὲ αὐτὴ παρεσκευάσται ποιήσασθαι τοὺς λόγους, ἀλλὰ τὸν Ἐπίκουρον ἀναβιβάζεται συναγορεύσόντα· οὕτως ἐντροφᾶ τῷ δικαστηρίῳ. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνά γε αὐτὴν ἐρωτᾶτε γ), οἴους ἂν οἶεται γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν ὑμέτερον z) Θησέα, εἰ πεισθέντες a) τῇ ἡδονῇ, ἔφυγον τοὺς πόρους; οὐδὲν γὰρ ἂν b) ἐκώλυε μεστὴν ἀδικίας εἶναι τὴν γῆν, ἐκείνων μὴ πονησάντων. ταῦτα εἶπον, οὐ πάνυ τοῖς μακροῖς τῶν λόγων χαίρουσα. εἰ δὲ γε ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωτωμένη, τάχιστα ἂν γνωσθεῖη τὸ μηδὲν οὔσα. πλὴν ἀλλὰ ὑμεῖς γε τοῦ ὄρκου c) μνημονεύσαντες, ψηφίσασθε ἤδη τὰ εὖορκα, μὴ πιστεύσαντες Ἐπικούρῳ λέγοντι μηδὲν ἐπισκοπεῖν τῶν παρ' ἡμῖν γιγνομένων τοὺς θεούς.

ΕΡΜ. Μετάστηθι. Ὁ Ἐπίκουρος, ὑπὲρ τῆς Ἡδονῆς λέγε.

x) ἤκουον] „ἀκούω Fl.“ neque hoc male. γ) ἐρωτᾶτε] „πρότερον ἐρωτᾶτε G.“ ἐρωτῶ 3011. sed Gorl. αὐτὸν ἐρωτῶ, ποτέρους. vitiose. z) ὑμέτερον] Sic Schol. et versiones Gesn. et Wiel. pro vulg. ἡμέτερον. a) πεισθέντες] „restitui ex Angl. G. P. et marg. A. 1. προσθέντες Edd. male.“ b) ἂν] „omittit Fl.“ c) γε τοῦ ὄρκου] τε τῶν ὄρκων Gorl.

parcat, sed eorum calumniatur providentiam? Itaque si sanum sequi iudicium volueritis, impietatis etiam poenam ab ista sumseritis. Audivi equidem, neque ipsam ad dicendum se comparasse, sed Epicurum adducturam esse patronum: adeo tribunalis majestatem per delicias conculcat. Verum illud certe istam interrogate, quales putet futuros fuisse Herculem et vestrum Theseum, si, voluptatis castra secuti, fugissent labores. Nihil enim

impediebat, quo minus justitiae plena esset terra, illis detrectantibus laborem. Haec dixi, non vehementer gaudens longis orationibus. Si vero voluerit in brevi altercatione mihi respondere, celerrime, quam nihil sit, intelligatur. Verum vos jurisjurandi memores, religiose jam ite in suffragia, nec Epicuro credite dicenti, nihil inspicere eorum, quae apud nos fiunt, Deos.

Merc. Transi. Tu, Epicure, pro Voluptate dicito.

ΕΠΙΚ. Οὐ μακρὰ, ὧ δ) ἄνδρες δικασταί, πρὸς ὑμᾶς p 817.
 ἐρῶ. δεῖ γὰρ οὐδὲ πολλῶν μοι(τῶν λόγων ἀλλ' εἰ μὲν ἐπω- 21
 δαῖς τισιν, ἢ φαρμάκοις, ὃν φησιν ἐραστὴν ἑαυτῆς ἢ Στοᾶ
 τὸν Διονύσιον κατηνάγκασε, ταύτης μὲν ἀπέχεσθαι, πρὸς
 ἑαυτὴν δὲ ἀποβλέπειν e) ἢ Ἡδονῇ, φαρμακίς ἂν εἰκότως
 ἔδοξε, καὶ ἀδικεῖν ἐκέκριτο, ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἐραστὰς
 μαγγανεύουσα. εἰ δέ τις ἐλεύθερος, ἐν ἐλευθέρῳ τῇ πόλει,
 μὴ ἀπαγορευόντων τῶν νόμων, τὴν παρὰ ταύτης ἀηδίαν
 μυσαχθεῖς f), καὶ ἣν φησιν ἐπὶ κεφαλαίῳ g) τῶν πόνων
 τὴν εὐδαιμονίαν παραγίγνεσθαι h) λῆρον οἰηθεῖς, τοὺς μὲν
 ἀγκύλους i) ἐκείνους λόγους, καὶ λαβυρίνθοις ὁμοίους k)
 ἀπέφυγε· πρὸς δὲ τὴν ἡδονὴν ἄσμενος ἐδραπέτευσεν, ὥσπερ
 δεσμὰ τινα διακόψας l) τὰς τῶν λόγων πλεκτάνας, ἀν-
 θρώπινα καὶ οὐ βλακώδη φρονήσας· καὶ τὸν μὲν πόνον,
 ὅπερ ἐστὶ, πονηρὸν, ἡδεῖαν δὲ τὴν ἡδονὴν οἰηθεῖς, ἀπο- p. 818.
 κλείειν ἐχρῆν αὐτὸν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίου λιμένι πρὸς νέον-

d) ὧ] „non habet Fl.“ e) ἀποβλέπειν] Sic Gorl. pro vulg. βλέπειν. f) μυσαχθεῖς] „Recte sic Fl. Par. V. 2. Salm. (et B. 3.) Μυσαχθῆς J. Fr. H. B. 1. nec non A. 1. et 2. g) φησιν ἐπὶ κεφαλαίῳ] Sic Codd. G. P. et Gorl. pro φησι κεφαλαίον, quod omnes exhibent Edd. h) παραγίγνεσθαι] ejici voluit Guyet. i) ἀγκύλους] „ἀγγύλους J. H. 1. et 2. male.“ Sic etiam A. 1. et 2. k) λαβυρίνθοις ὁμοίους] „λάβυρίνθους ὁμοίως Fl. Nil mutat P.“ l) διακόψας] „restitutum P. L. Ἀποκόψας Angl. Ἀπορόψας Edd. absurde.“

Epic. Non longa apud vos oratione utar, Judices: neque enim multum mihi argumentis opus est. Sed si quidem incantationibus quibusdam aut venenis, quem amatorem suum dicit Porticus, Dionysium, adegit Voluptas, ab ista ut segregatus ad se respiceret; venefica videatur merito, et damnetur injuriarum, usa nimirum veneficiis in amatores alienos. Si quis vero liber in civitate libera, legibus non prohibentibus, exosus istius in-

suavitatem, et quam pro summa laborum venire tandem ait felicitatem, nugas esse ratus, evitatis tortuosis illis argumentationibus et labyrinthorum similibus, ad voluptatem transfugit lubens, rescissis velut vinculis quibusdam illis argumentorum cirris, hominem sapiens, non stipitem, et laborem, id quod est, malum, suavem autem voluptatem arbitratus: huncne excludere oportebat, tanquam ex naufragio adnatantem ad portum, et

- p. 818. τα m), καὶ γαλήνης ἐπιθυμοῦντα, συνωθοῦντας ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸν πόνον n), καὶ ἔκδοτον τὸν ἄθλιον παρέχειν ταῖς ἀπορίαις, καὶ ταῦτα, ὡςπερ ἰκέτην o) ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου p) βωμὸν ἐπὶ q) τὴν ἡδονὴν καταφυγόντα r); ἵνα τὴν πολυθροῦλλητον ἀρετὴν δηλαδὴ ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἰδρῶτι πολλῶ ἀνελθὼν ἴδῃ, κᾶτα δι' ὅλου πονήσας τοῦ βίου, εὐδαιμο-
- p. 819. νήσῃ μετὰ τὸν βίον; καίτοι τίς ἂν κριτῆς δικαιότερος δόξειεν αὐτοῦ ἐκείνου, ὃς καὶ τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς εἰδῶς, εἰ καὶ τις ἄλλος, καὶ μόνον τέως τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενος εἶναι, μεταμαθῶν ὡς κακὸν ὁ πόνος ἦν, τὸ βέλτιον ἐξ ἀμφοῖν δοκιμασθὲν s) εἴλετο. ἐώρα γὰρ, οἶμαι, τοὺς περὶ τοῦ καρτερεῖν καὶ ἀνέχεσθαι πόνους t) πολλὰ διεξιόντας,
- p. 820. ἰδίᾳ δὲ u) τὴν ἡδονὴν θεραπεύοντας, καὶ μέχρι μὲν τοῦ λόγου x) νεανιευομένους, οἴκοι δὲ κατὰ τοὺς τῆς ἡδονῆς νόμους βιοῦντας, αἰσχυνομένους μὲν, εἰ φανοῦνται χαλῶντες

m) προσνέοντα] „προσλόντα (sic) L. προσνεύοντα Fl. Ceterae quod edidimas.“ n) πόνον] „πόντον, melius respoudet allegoriae, Pell.“ Sic etiam Gesnero visum. o) ἰκέτην] „receptum ex G. Οἰκέτην Edd.“ p) ἐλέου] „ἐλαίου Fl. male.“ q) ἐπὶ] „mallet abesse Schm.“ r) καταφυγόντα] Sic G. et Gorl. pro vulg. καταφεύγοντα. s) δοκιμασθὲν] Sic Codd. Gorl. et 3011. cum Edd. Par. et Amst. probante Belino pro vulg. δοκιμάους. t) τοὺς — πόνους] „τούτους — τοὺς πόνους Fl. sola.“ u) δὲ] „offendit Solanum adeo, ut abesse mallet. x) μέχρι μὲν τοῦ λόγου] „Secutus sum Par. P. et marg. A. 1. Μέχρι τούτου νεαν. enim Edd. cett. Μέχρι τοῦ λόγου etiam Codd. B. L.“

tranquillitatis cupidum, praecipitemque impellere ad laborem, et *velut* dediticium tradere infelicem hominem desperationi, idque cum *velut* supplex ad misericordiam, *sic* ad voluptatem confugerit: ut nimirum celebratissimam illam Virtutem, per ardua multo sudore enissus, videat, ac deinde tota vita in aerumnis consumpta, beatus sit post vitam? Ecquis vero justior iudex hoc ipso videri potest? qui etiam

eorum, quae a Porticu docentur, gnarus, si quis alius, et solum, quod honestum est, idem bonum ad eum diem arbitratus, cum deinde didicisset malum esse laborem, quod ex duobus melius probaverat, illud elegerit. Videbat nempe, arbitror, eos, qui de tolerantia et patientia doloris multa disputant, privatim colere Voluptatem: et quantum ad disputationem gerere se fortiter, domi vero ad Volu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 820. δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.] εἴρηκα· ὑμεῖς h) δ' ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε.

22 ΣΤΟΑ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ὀλίγα μοι συνερωτῆσαι ἐπι-
p. 821. τρέψατε.

ΕΠΙΚ. Ἐρώτησον, ἀποκρινούμαι γάρ.

ΣΤΟΑ. Κακὸν ἢ γῆ τὸν πόνον;

ΕΠΙΚ. Ναί.

ΣΤΟΑ. Τὴν ἡδονὴν δὲ ἀγαθόν;

ΕΠΙΚ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΤΟΑ. Τί δέ i); οἴσθα τί k) διάφορον καὶ ἀδιάφορον, καὶ προηγμένον καὶ ἀποπροηγμένον l);

ΕΠΙΚ. Μάλιστα.

ΕΡΜ. Οὐ φασιν, ὦ Στοά, συνιέναι οἱ δικασταὶ τὰ δισύλλαβα ταῦτα ἐρωτήματα· ὥστε ἡσυχίαν ἄγετε. ψηφοφορήσουσι m) γάρ.

ΣΤΟΑ. Καὶ μὴν ἐπράτησα ἄν, εἰ συνηρώτησα ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀναποδείκτων σχήματι.

ΔΙΚ. Τίς ὑπερέσχεν;

h) ὑμεῖς] „ἡμεῖς male V. 2. (A. 2.) Recte aliae.“ i) δέ] *δαλ* 5011. *Bel. Schm.* k) *τl*] *Sic Solan. e Cod. P. pro vulg. ὅ, τι, pro quo in nonnullis Edd. vet. reperitur ὅτι.* l) *προηγμένον καὶ ἀποπροηγμένον*] „προηγούμενον καὶ ἀποπροηγούμενον P. et marg. A. 1.“ m) *ψηφοφορήσουσι*] „ψηφοφοροῦσι *Fl.*

accuset, gaudere verbis, mentem habere ibi tamen. Dixi. Vos autem de his ferte suffragia.

Port. Nequaquam. Sed pauca interrogare mihi permittite.

Epic. Interroga: respondebo enim.

Port. Malum putas laborem?

Epic. Nempe.

Port. Voluptatem autem bonum?

Epic. Omnino equidem.

Port. Quid vero? nosti quid differens et indifferens, productum et rejectum?

Epic. Omnino.

Merc. Negant Judices, intelligere se dissyllabas illas interrogatiunculas. Itaque quiescite. Ferent enim suffragia.

Port. Verum viceram, si peregissem interrogationes in tertia figura indemonstrabilium.

Just. Quis superavit?

ΕΡΜ. Πάσαις ἢ Ἡδονῇ.

p. 821.

ΣΤΟΑ. Ἐφίημι ἐπὶ τὸν Δία.

ΔΙΚ. Τύχῃ τῇ ἀγαθῇ. σὺ δὲ ἄλλους κάλει.

ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Ἀρετῆ n) καὶ Τρυφῆ, καὶ 23
Ἀριστίππος δὲ αὐτὸς παρέστω.

ΑΡΕΤ. Προτέρων ἐμὲ χρὴ λέγειν τὴν Ἀρετὴν, ἐμὸς γάρ ἐστιν Ἀριστίππος, ὡς δηλοῦσιν οἱ λόγοι, καὶ τὰ ἔργα.

ΤΡΥΦ. Οὔμενον, ἀλλ' ἐμὲ τὴν Τρυφὴν· ἐμὸς γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἐστιν ὄραν ἀπὸ τῶν στεφάνων, καὶ τῆς πορφυρίδος, καὶ τῶν μύρων.

ΔΙΚ. Μὴ φιλονεικεῖτε ο), ὑπερκείσεται γὰρ καὶ αὕτη p. 822.
ἢ δίκη ἔστ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ περὶ τοῦ Διονυσίου p), παρα-
πλήσιον γάρ τι q) καὶ τοῦτο ἔοικεν εἶναι, ὥστ' εἰάν r) μὲν
ἢ Ἡδονὴ κρατήσῃ, καὶ τὸν Ἀριστίππον ἔξει ἢ Τρυφὴ·
νικώσης δὲ αὖ τῆς s) Στοᾶς, καὶ οὗτος ἐστὶ τῆς Ἀρετῆς
κεκριμένος. ὥστε ἄλλοι παρέστωσαν: τὸ δεῖνα μέντοι t),

n) Ἀρετῇ] Ἀρετῇ etc. conj. Solan. citra necessitatem. o) φι-
λονεικεῖτε] Sic O. A. 2. et Fl (in qua postrema tamen φι-
λονεικεῖτε) In cett. vulgo φιλονεικῆτε- p) Διονυσίου] „Διονύ-
σου male O. Prius recte Fl. Fr. J. etc.“ q) τι] „abest a Fl.“
r) ὥστ' εἰάν] Sic scripsi, quum vulgo legeretur ὥστε ἂν, pro
quo in 3011. est ὥστε εἶναι. s) αὖ τῆς] „αὐτῆς male Par. Recte
aliae. Αὖ abest ab O.“ nec non Gorl. Dubitavi tamen abjicere
vel ob locum Charon. c. 16. τοῦτον μὲν ἐκείνου — ἐκεῖνον δὲ
αὖ τούτου. t) τὸ δεῖνα μέντοι etc.] Totum locum sic vulgo
distinctum: τὸ δεῖνα μέντοι μὴ λαμβανέτωσαν οὗτοι, τὸ δίκαστι-
πὸν, ἀδ. etc. et hinc male intellectum, ad Seageri normam

Merc. Omnibus calculis
Voluptas.

Port. Provoco ad Jovem.

Just. Quod bene vertat!
Tu vero voca alios.

Merc. De Aristippo Vir-
tus et Luxuria. Aristippus
autem ipse quoque adsit.

Virt. Priorem me oportet
dicere, Virtutem. Meus
enim est Aristippus, ut ser-
mones illius indicant et opera.

Lux. Nequaquam; sed me,
Luxuriam. Meus enim vir

est, ut videre licet e coronis,
et purpura, et unguentis.

Just. Nolite contendere.
Differetur enim haec quoque
caussa, usque dum Jupiter
pronunciet de Dionysio. Vi-
cinum enim quiddam etiam
hoc esse videtur. Igitur si
vicerit Voluptas, etiam Ari-
stippum habebit Luxuria:
vincente contra Porticu,
etiam hic Virtuti adjudica-
tus erit. Quare alii jam
adsunto. Verum quid ais?

p. 822. μὴ λαμβανέτωσαν οὗτοι τὸ δικαστικὸν, ἀδίκαστος *) γὰρ ἡ δίκη μεμύνηκεν αὐτοῖς.

ΕΡΜ. Μάτην οὖν ἀνεληλυθότες ὧσι γέροντες ἄνδρες οὕτω μακρὰν τὴν ἀνάβασιν υ);

ΔΙΚ. Ἰκανὸν, εἰ τριτημόριον λάβοιεν. ἄπιτε, μὴ ἀγα-
ρακτεῖτε, αὐθις δικάσετε x).

24 ΕΡΜ. Διογένη Σινωπέα παρεῖναι καιρὸς, καὶ σὺ τοί-
νυν γ) ἢ Ἀργυραμοιβικὴ λέγε.

ΔΙΟΓ. Καὶ μὴν ἄν γε μὴ παύσηται ἐνοχλοῦσα, ὧ
Δίκη, οὐκ ἔτι δραμοῦ δικάσεται μοι, ἀλλὰ πολλῶν καὶ
βαθέων τραυμάτων, ἐγὼ γὰρ αὐτίκα μᾶλα πατάξω τῷ ξύλῳ.

ΔΙΚ. Τί τοῦτο; πέφευγεν z) ἢ Ἀργυραμοιβικὴ, ὃ δὲ
διώκει ἐπὴρμένος τὸ βάκτρον· οὐ μέτριόν τι κακὸν ἢ ἀθλία
ἔοικε λήψεσθαι. τὸν Πύρρωνα κήρυτε.

p. 823. ΕΡΜ. Ἄλλ' ἢ μὲν Γραφικὴ πάρεστιν, ὧ Δίκη, ὃ
25 Πύρρων δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε· καὶ ἔωκει τοῦτο
πράξειν.

polivi et interpretatus sum. Vid. Adnot. *) ἀδίκαστος] „ἀδικος male O.“ υ) ἀνάβασιν] Post hanc vocem interro-
gationis notam posui, quam in prioribus non invenio. Int. βού-
λει, unde pendeat Coniunctivus. De significatione vocis μάτην
et omnino de hac orationis forma cf. Diall. Mortt. XXII, 1.
ibique Adnot. Tom II. p. 618. x) δικάσετε] „restitui ex O.
Δικάσατε Edd. priores.“ γ) τοίνυν] „omittit Fl.“ et Gori.
z) πέφευγεν] Sic O. 3011. et Schol. pro vulg. ἀπέφευγεν.

ne capiant hi sportulam.
Neque enim judicaverunt causam.

Merc. Nequidquam (gratis) ergo adscenderint viri senes viam tam longam?

Just. Satis fuerit, si tertiam partem accipiant. Abite. Nolite indignari: rursus judicabitis.

Merc. Diogenem Sinopensem adesse tempus est. Tu igitur, Mensaria, dic.

Diog. Verum, Justitia, si non desierit mihi molesta

esse, non amplius fugae mihi litem intendet, sed multorum profundorumque vulnerum. Ego enim jam statim fuste illam percutiam.

Just. Quid hoc? Fugit Mensaria, ille vero sublato eam baculo persequitur: non leve malum misera nanciscetur, puto. Pyrrhonem praedica.

Merc. Verum Pictoria quidem adest, Justitia: Pyrrho autem ne venit quidem, et olim sic facturum putabam.

ΔΙΚ. Διὰ τί, ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι οὐδὲν ἠγεῖται κριτήριον ἀληθὲς εἶναι.

p. 823.

ΔΙΚ. Τοιγαροῦν ἐρήμην αὐτοῦ καταδικασάτωσαν. τὸν λογογράφον ἤδη κάλει τὸν Σύρον· καίτοι πρώην ἀπηνέχθησαν κατ' αὐτοῦ αἱ γραφαί, καὶ οὐδὲν ἠπειγεν ἤδη κερῖσθαι· πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ ἔδοξε, προτέραν ἐσάγαγε α) τῆς Ῥητορικῆς τὴν δίκην. βαβαί, ὅσοι συνελήλυθασιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ὦ Δίκη· τὸ, τε γὰρ μὴ ἔωλον εἶναι τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καινὴν καὶ ξένην, χθῆς, ὥσπερ ἔφης, ἐπηγγελμένην β), καὶ τὸ ἐλπίζειν ἀκούσεσθαι Ῥητορικῆς μὲν καὶ Διαλόγου γ) ἐν τῷ μέρει κατηγορούντων, ἀπολογουμένου δ) δὲ πρὸς ἀμφοτέρους τοῦ Σύρου, τοῦτο πολλοὺς ἐπήγαγε τῷ δικαστηρίῳ. πλὴν ἀλλὰ ἄρξαι ποιεῖ, ὦ Ῥητορικῆ, τῶν λόγων.

ΡΗΤ. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς 26 εὐχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχουσα διατελώ *De-* τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' *mosth.* *De Co-* *ron. in.*

a) ἐσάγαγε] Sic *Schm.* assentiente *Belino e Zotti.* et *Gorl.* pro vulg. εἰσαγε. In *Ox.* est ἀπάγαγε. b) χθῆς — ἐπηγγελμένην] „Quatuor haec desunt in *O.*“ c) Διαλόγου] „Διαλόγων male *Fl.* Διαλογουμένου *O.* omissis quinque sequentibus verbis. *Vulgata* est in *P.*“ d) ἀπολογουμένου] „διαλογουμένου marg. *A.* 1.“

Just. Quid ita, Mercuri?

Merc. Quia nullum verum putat esse iudicium.

Just. Itaque desertae illum litis condemnent. Librorum auctorem Syrum jam voca: quamquam nuper demum nomen ipsius delatum est, nec quidquam urgebat, eas causas nunc judicari. Verum quando ita visum est, primam agi jube causam Rhetorices. Vali quot convenerunt ad audiendum!

Merc. Nec immerito, Justitia. Quod ehim non obso-

Ieta est causa, sed nova et insolens, heri demum, ut dicebas, delata; et quod sperant, se audituros Rhetoricen et Dialogum per vires accusantes, causam vero adversus ambo dicentem Syrum: ea res multos allexit ad iudicium. Verum incipe tandem orationem, Rhetrice.

Rhet. Primum quidem, Athenienses, Deos Deasque precor universos, ut quanta est semperque fuit mea adversus urbem et vos omnes

p. 824. ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. ἔπειθ' e) ὅπερ ἐστὶ f) μάλιστα δίκαιον, τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν g), τὸν μὲν ἀντίδικον σιωπᾶν κελεύειν· ἐμὲ δὲ, ὡς προήρημαι καὶ βεβούλημαι h), τὴν κατηγορίαν ἔᾶσαι ποιήσασθαι. οὐχὶ δὲ ταῦτα παρίσταται μοι i) γινώσκειν, ὅταν τε εἰς k) ἅ πέπονθα III. in: ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω. τοὺς μὲν γὰρ λόγους ὡς ὁμοιοτάτους τοῖς ἐμοῖς οὗτος l) ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς· τὰ δὲ πράγματα, εἰς τοῦτο προήκοντα ὄψεσθε m), ὥστε n), ὅπως μὴ χεῖρόν τι πείσωμαι o) πρὸς αὐτοῦ, σκέψασθαι δέον p). ἀλλὰ γὰρ, ἵνα μὴ μακρὰ προοιμιάζωμαι, τοῦ ὕδατος πάλαι εἰκῆ q) ῥέοντος, ἄρξομαι τῆς κατηγορίας. 27 Ἐγὼ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ r), τουτονὶ s) κομιδῆ μειράκιον ὄντα, βάρβαρον ἔτι τὴν φωνήν, καὶ μονονουχὶ κἀνδυν ἐνδεδυκότα ἐς τὸν Ἀσσύριον τρόπον, περὶ τὴν Ἰω-

e) ἔπειθ'] Sic O. et Gorl. cum *Demosth.* pro vulg. εἰθ'. f) ὅπερ ἐστὶ] rescripsi e vett. Edd. et ipso *Demosth.* pro eo quod *Reitz.* et recentt. habent ὅπερ ἐστίν. g) ὑμῖν] „Sic bene O. *Fl. Fr. J. Par.*“ h) καὶ βεβούλημαι] „non habet *Fl.*“ i) οὐχὶ δὲ ταῦτα παρίσταται μοι] Vulgo legebatur: οὐχὶ ταῦτα (*Reitz.* et recentt. τ' αὐτὰ. sed *Fl.* τὰ αὐτὰ, in cett. vett. ut editum) δέ μοι παρ. γ. Sed παρίσταται μοι, omisso δὲ, O. Nos secuti sumus *Demosthenem*, cum quo consentit Cod. Gorl. k) εἰς] ἐς 3011. *Schm.* et mox iterum. l) οὗτος] „οὓς αὐτὸς P. Nil mutat *Fl.*“ m) ὄψεσθε] „ὄψεσθαι male O.“ n) ὥστε] „non habet O.“ o) πείσωμαι] πείσωμαι B. 1. et 3. p) δέον] δεῖν conj. *Seager.* in *Diar Class.* N. 36. a. 1818. p. 318. q) εἰκῆ] εἰκεῖ A. 2. r) δικασταὶ] „omisit *Fl.*“ s) τουτονὶ] Sic *Schm.* ex Ox. pro vulg. τοῦτον. Perperam *Par.* τοῦτο.

benevolentia, talis a vobis mihi in praesenti certamine tribuatur. Deinde, quod justissimum est, eam vobis mentem dare Deos, ut adversarium tacere jubeatis, meque, ut in animum induxi atque deliberavi, accusationem peragere patiamini. Non idem autem mihi sentiendum videtur, cum ad ea, quae acciderunt mihi, respicio, et cum ad verba, quae audio. Verba enim quam si-

millima meis hic apud vos faciet: actiones autem eo pertinere videbitis, ut omnino, ne quod majus detrimentum ab eo capiam, prospiciendum sit. Verum enimvero, ne longo utar exordio, aqua olim temere fluente, accusationem aggrediar. Ego enim, Iudices, istum admodum adolescentem, lingua adhuc barbarum, et tantum non Candye Assyrio more indutum, circa Joniam ober-

νίαν εὐρουῖσα πλαζόμενον ἔτι, καὶ ὅ, τὴν χρῆσαιτο t) ἑαυτῶν p. 824. οὐκ εἰδότες, παραλαβοῦσα ἐπαίδευσά· καὶ ἐπεὶ u) ἔδόκει μοι εὐμαθῆς εἶναι, καὶ ἀτενὲς ὄραν εἰς x) ἐμὲ, ὑπέπτησέ γ) τε p. 825. γὰρ ἔτι τότε καὶ ἐθεράπευε, καὶ μόνην ἐθαύμαζεν, ἀπολιποῦσα τοὺς ἄλλους, ὅποσοι ἐμνήστευόν z) με πλούσιοι, καὶ καλοὶ, καὶ λαμπροὶ τὰ προγονικὰ, τῶν ἀχαρίστων τούτων a) ἑμαυτὴν ἐνεγγύησα πένητι, καὶ ἀφανεῖ, καὶ νέῳ, προῖκα οὐ μικρὰν ἐπέσενεγκαμένη b), πολλοὺς καὶ θαυμασίους λόγους. εἶτα ἀγαθοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς φυλῆτας τοὺς ἐμοὺς, παρενέγραψα c), καὶ ἀστὸν ἀπέφηνά· ὥστε τοὺς διαμαρτόντας d) τῆς ἐγγύης ἀποπνίγεσθαι. δόξαν δὲ αὐτῶν περινοστεῖν ἐπιδειξομένῳ τοῦ γάμου τὴν εὐποτιμίαν e), οὐδὲ τότε περιελείφθη f)· ἀλλὰ πανταχοῦ ἐπομένη, ἄνω καὶ κάτω περιηγόμην g), καὶ κλεινὸν αὐτὸν καὶ αἰοίδιμον ἐποίουν, κατα-

t) ὅ, τὴν χρῆσαιτο] ὅ, τὴν ἂν χρῆσαιτο more suo mallet *Bel.* Ceterum in vett. Edd. scriptum ὅτι. u) ἐπεὶ] Sic Codd. P. O. Gorl. et *Thom. M* v. ἀτενὲς. Vulgo erat ἐπειδὴ, in nonnullis etiam ἐπειδὴν, testante quidem *Reitzio*. x) εἰς] εἰς 3011. *Schm. Lang.* γ) ὑπέπτησέ γ)] „ὑπέπτησε male J.“ Sic tamen etiam *Lang.* forsā incuria. z) ἐμνήστευον] ἐμνηστεύοντο Gorl. ad legitimam normam, quam alibi observavit noster, ut *Tox.* c. 37. H. I. videtur hoc interpretamentum esse. Cf. infra c. 29. τρυφῶν μνηστευόντων. *Eurip.* *Alcest.* v. 730. *Herm.* a) τούτων] „deest in O.“ b) ἐπέσενεγκαμένη] „ἐπέσεινεγκ. O. ἐπενεγκ. *Fl.*“ c) παρενέγραψα] „παρέγγραψα *Fl.*“ d) διαμαρτόντας] „ὑμαρτάνοντας *Fl.* Nil inulat P.“ *Διαμαρτάνοντας Lang.* audaciore consilio. e) εὐποτιμίαν] Sic *Schm.* suadente *Belino* ex O. 3011. et Gorl. pro vulg. εὐπορίαν. f) περιελείφθη] ἀπελείφθη 3011. et Gorl. in quo posteriore etiam οὐδέποτε pro οὐδὲ τότε. g) ἄνω καὶ κάτω

rantem adhuc, et quid se faceret dubium, assumsi, atque institui. Et cum docilis mihi videretur, et intentis me oculis respicere, (tum nempe recrebatur me adhuc, et colebat, et solam admirabatur) relictis aliis, quicumque me petebant, divites, et honesti, et claris majoribus, ingrato me isti desponsavi, pauperi, ignobili, juveni, dotem asserens non

parvam, multas admirabilesque orationes: deinde ad tribules illum meos deductum, adventitium hominem tabulis adstripsi, et civem feci: adeo ut qui spe nuptiarum mearum exciderant, angerentur. Cum vero illi visum esset circumire ad nuptiarum felicitatem ostentandam, neque tum destitui (*relicta sum*); sed ubicunque illum secuta, sursum decor-

- p. 825. κοσμοῦσα καὶ περιστέλλουσα. καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Ἰωνίας, μέτρια· ἐς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἀποδημῆσαι ἐθέλησαντι h) αὐτῶ, τὸν Ἰόνιον i) συνδιέπλευσα, καὶ τὰ τελευταῖα, μέχρι τῆς Κελτικῆς συναπάρασα, εὐπορεῖσθαδ ἐποίησα. καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ πάντα μοι ἐπέιθετο, καὶ συνῆν αἰὶ k), μηδεμίαν νύκτα ἀπόκοιτος γιγνόμενος παρῆμων. Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐπεσιύισατο, καὶ τὰ πρὸς τὴν l) εὐ-
 28 ὄοξίαν εὖ ἔχειν αὐτῶ ὑπέλαβε, τὰς ὄφρῦς m) ἐπάρας, καὶ μέγα φρονήσας n), ἐμοῦ μὲν ἠμέλησε, μᾶλλον δὲ, τέλεον o) εἴασεν· αὐτὸς p) δὲ τὸν γενειήτην ἐκεῖνον, τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὸν Διάλογον, Φιλοσοφίας υἱὸν εἶναι λεγόμενον, ὑπεράγαπήσας μάλα ἐρωτικῶς πρεσβύτερον αὐτοῦ ὄντα, τούτῳ σύνεστι· καὶ οὐκ αἰσχύνεται, τὴν μὲν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ἄνετον τῶν ἐν q) ἐμοὶ λόγων συντεμῶν· εἰς μικρὰ

περιηγόμην] „καὶ κάτω περιεγομένη O. omisso ἄνω.“ Περιηγούμενη 3011. vitiose, rectius περιεγομένη Gorl. ut Ox. quos secutus est Schm. quod quo minus et ego facerem, impedivit proxime sequens καὶ, quod plane necesse est copulative sumi. h) ἐθέλησαντι] „θέλησ. O.“ et Gorl. i) Ἰόνιον] „Ἰώνιον Edd. priores. Vid. Adnot. k) αἰὶ] Sic Schm. ex O. 3011. et Gorl. pro vulg. μοι, probantibus Belino et Jacobo Quaestst. Luciann. Spec. I. cap. 3. l) τὴν] „Consentit O.“ m) ὄφρῦς] ὄφρῦς A: 2. sola, ut et alibi. n) μέγα φρονήσας] Sic O. P. 3011. Gorl. Bel. Schm. pro vulg. μεγαλοφρονήσας. o) τέλεον] „καὶ τέλεον O.“ p) αὐτὸς] „reposuit Solan. ex G. P. O. et marg. A. 1. Αὐτὸν editum ante.“ Αὐτὸς etiam Schol. q) ἐν] „abest ab O.“

sum circumduci me passa, celebrem illum et nobilem ornando et componendo reddidi. Mediocria sunt, quae per Graeciam atque Ioniam feci. Cum vero per Italiam peregrinari vellet, Jonium cum eo sinum trajeci: et denique in Celticam usque cum illo solvens, ibi eum locupletavi. Ac diu quidem per omnia mihi obsequebatur, semperque mecum consuérat, ut ne semel quidem abnoctaret. Cum vero satis

sibi jam viaticatus esse, et satis gloriae habere videretur: sublatis superciliis, et sumta superbia, me neglexit, vel potius plane deseruit; istum vero barbatum, istum habitu noscendum facile, qui Philosophiae dicitur filius, supra modum et amatoris instar, se licet seniore, diligere coepit, cum hoc habet consuetudinem: nec erubescit, libertatem, et illud meis in verbis solutum, concidere, atque in parvas, et

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 828. τοσούτων μνηστευόντων b), καὶ κόπτουσι αὐτοῖς τὴν θύραν, καὶ τοῦνομα ἐπιβοωμένοις μεγάλη τῆ φωνῆ, οὔτε ἀνοίγειν, οὔτε ὑπακούειν βούλομαι· ὄρω γὰρ αὐτοὺς οὐδὲν πλέον τῆς βοῆς κομίζοντας. οὗτος δὲ οὐδὲ οὕτως ἐπιστρέφεται πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐρώμενον βλέπει, τί, ὦ θεοί, χρηστὸν παρ' αὐτοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν; ὃν οἶδε τοῦ c) τρίβωνος οὐδὲν πλέον ἔχοντα. εἶρηκα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμεῖς δὲ, ἦν εἰς d) τὸν ἐμὸν τρόπον τῶν λόγων ἀπολογεῖσθαι θέλη, τοῦτο μὲν e) μὴ ἐπιτρέπετε f). ἄγνωμον γὰρ ἐπ' ἐμέ τὴν ἐμὴν μάχαιραν ἀκονᾶν. κατὰ δὲ τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, τὸν Διάλογον, οὗτος g) ἀπολογεῖσθω, ἦν δύνηται.

p. 829. *ERM.* Τοῦτο μὲν ἀπίθανον: οὐ γὰρ οἶόν τε, ὦ Ῥητορικῆ, μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι κατὰ τὸ σχῆμα h) τοῦ Διαλόγου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς εἰπάτω.

30 *ΣΥΡ.* Ἐπεὶ καὶ τοῦτο, ὦ ἄνδρες δικασταί i), ἡ ἀντίδικος ἠγανάκτησεν, εἰ μακρῶς χρήσομαι τῷ λόγῳ, καὶ αὐτὸ

b) μνηστευόντων] „μνημονευόντων male O.“ c) ὃν οἶδε τοῦ] Vulgo ὃν τοῦ et ὄρω post οὐδέν. Sic, ut edidimus, O. et Gorl. d) εἰς] ἐς 3011. Schmi. Lang. e) μὲν] „ex O. insertum; aberat ab Edd.“ f) ἐπιτρέπετε] ἐπιτρέπητε Gorl. et 3011. probante Bel. g) οὗτος] οὕτως verterat Gesner. imprudenter, ut omnem hunc locum, quem nunc castigatum habes. h) τὸ σχῆμα] Articulum, qui vulgo deerat, restitui ex O. et Gorl. i) δικασταί] „recepti ex O. aberat ab Edd.“

rantur homines, patronamque suam profitentur. Ego vero tot prócis adhuc renitor, et fores pulsantibus, nomenque meum magna voce inclamantibus neque aperire volo, ne audiré quidem. Video quippe; nihil praeter clamorem illos afferre. Iste autem ne sic quidem ad me convertitur, sed ad amasium suum respicit, quid tandem, Dii boni, bonum recepturum se ab illo exspectans? quem sciat praeter pallium nihil habere. Dixi, Iudices. Vos autem, si mea ratione in

caussa dicenda uti voluerit, hoc nolite concedere. Ingrati enim animi est, meum in me gladium acuere. Imo secundum amasii sui, Dialogi, rationem iste causam dicat, si possit.

Merc. Hoc quidem probari non potest, Rhetorica. Neque enim fieri potest, ut solus ipse causam dicat dialogi habitu, sed perpetua oratione ipse quoque utatur.

Syr. Quandoquidem, hoc etiam, Iudices, indigne tulit adversaria, si longa oratione utar, qui ipsam hanc dicendi.

τὸ κ) δύνασθαι λέγειν παρ' ἐκείνης λαβῶν, πολλὰ μὲν οὐκ p. 829.
 ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, τὰ κεφάλαια δὲ αὐτὰ λ) ἐπιλυσάμενος τῶν
 κατηγορηθέντων, ὑμῖν ἀπολείψω σκοπεῖν περὶ ἀπάντων.
 πάντα γὰρ ὅποσα διηγήσατο περὶ ἐμοῦ, ἀληθῆ ὄντα διηγή-
 σατο· καὶ γὰρ ἐπαίδευσε, καὶ συναπεδήμησε, καὶ εἰς m) τοὺς
 Ἕλληνας ἐνέγραψε, καὶ κατὰ γε τοῦτο χάριν ἂν εἰδείην
 τῷ γάμῳ· δι' ἧς δὲ αἰτίας ἀπολιπὼν αὐτὴν ἐπὶ τουτονὶ n)
 τὸν Διάλογον ἐτραπόμην, ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες δικασταί,
 καὶ με μηδὲν τοῦ χρησίμου ἔνεκα ψεύδεσθαι ὑπολάβοιτε ο).
 Ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταύτην οὐκ ἔτι σωφρονοῦσαν, οὐδὲ μένου- 31-
 σαν p) ἐπὶ τοῦ κοσμίου σχήματος, οἷόν ποτε ἐσχηματισμέ-
 νην αὐτὴν ὁ Παιανιεὺς ἐκεῖνος ἠγάγετο, κοσμουμένην δέ, p. 830.
 καὶ τὰς τρίχας εὐθετίζουσαν εἰς q) τὸ ἐταιρικόν, καὶ φυ-
 κίον ἐντριβομένην, καὶ τὸ ὄφθαλμῶ ὑπογραφομένην, ὑπώ-
 πτευον εὐθύς, καὶ παρεφύλαττον ὅποι r) τὸν ὄφθαλμὸν
 φέροι s). καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔῳ· καθ' ἑκάστην δὲ τὴν νύκτα
 ὁ μὲν στενωπὸς ἡμῶν ἐνεπίμπλατο μεθύοντων ἐραστῶν,

κ) αὐτὸ τὸ] „ταῦτα Fl.“ λ) αὐτὰ] „αὐτὸς Fl. male. Vul-
 gatam firmant P. L.“ m) εἰς] ἐς 3011. Schm. Lang. n)
 τουτονὶ] „τοῦτον O.“ ο) ὑπολάβοιτε] „ὑπολάβετε O.“
 p) μένουσαν] Sic O. et Gori. pro vulg. ἐμμένουσαν. q) εἰς]
 ἐς 3011. Schm. Lang. r) ὅποι] „ὅπου O.“ s) φέροι] „φέ-
 ρει Fl.“ Accedunt 3011. et Gori. probante Belino, aut vult
 ἔφερε, modo. Optativus summoveatur.

facultatem a se habeam :
 multa quidem apud vos non
 dicam. Capitibus vero ipsis
 eorum, quae crimini mihi
 dedit, dissolutis, permittam
 vobis videre de omnibus.
 Quaecunque nimirum de me
 narravit, vere narravit.
 Etenim instituit me, pere-
 grinata est mecum, Graecis
 me adscripsit, et harum re-
 rum nomine gratissimum
 mihi fuerit illius conjugium.
 Quas vero ob causas, re-
 licta illa, ad hunc me Dia-
 logum converterim, audite,

Judices: neque quidquam
 utilitatis me meae causa
 mentiri cogitaveritis. Ego
 namque videns istam non
 amplius temperantem esse,
 neque in decenti illo habitu
 permanere, quo usam olim
 Paeaniensis ille Rhetor du-
 xerat; sed ornare se, et ca-
 pillos meretricio more dispo-
 nere, et infucare faciem, et
 genas pingere: statim suspi-
 cabar aliquid, et, quo ocu-
 lum ferret, observabam. Ac
 reliqua praetermitto. Sin-
 gulis vero noctibus impleba-

p. 830. κωμάζοντων ἐπ' αὐτήν, καὶ κοπτόντων τὴν θύραν, ἐνίων δέ, - καὶ εἰσβιάζεσθαι t) σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τολμώντων u). αὕτη δὲ ἐγέλα, καὶ ἤδετο τοῖς δρωμένοις, καὶ τὰ πολλὰ ἢ x) παρέκλυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγους, ἀδόντων γ) ἀκούουσα z) τραχεία τῇ φωνῇ ὡδὰς τινὰς ἐρωτικὰς a), ἢ καὶ παρανοίγουσα τὰς θύρας b), ἐμὲ οἰομένη λανθάνειν c), ἠσέλγαινε d), καὶ ἐμοιχεύετο πρὸς αὐτῶν. ὅπερ ἐγὼ μὴ φέρων, γράψασθαι e) μὲν αὐτὴν μοιχείας οὐκ ἐδοκίμαζον f). ἐν γειτόνων δὲ οἰκοῦντι τῷ Διαλόγῳ προσελθὼν ἠξίουν καταδεχθῆναι 32 ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ τὴν Ῥητορικὴν μεγάλην ἠδίκησα. καίτοι εἰ καὶ μηδὲν αὐτῇ τοιοῦτο ἐπέπρακτο, καλῶς εἶχέ μοι ἀνδρὶ ἤδη τετραράκοντα εἴη σχεδὸν γεγονότι, p. 831. θορύβων μὲν ἐκείνων, καὶ δικῶν, ἀπηλλάχθαι, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ἀτρεμεῖν ἔῃν, καὶ τυράννων κατηγορίας, καὶ ἀριστέων g) ἐπαίνους ἐκφυγόντα h). ἐς δὲ τὴν

t) εἰσβιάζεσθαι] εἰσβιάζ. 3011. Schm. Lang. u) τολμώντων] τολμώντων Ald. 1. 2. mendose. x) ἢ] „omittit Fl.“ γ) ἀπὸ τοῦ τέγους, ἀδόντων] „Quatuor haec desunt in O.“ Itidem in Gorl. Et idem narrat Bel. de tribus prioribus vocibus. z) ἀκούουσα] „ἀκοῦσαι Fl. Vulgatum est in P.“ a) ἐρωτικὰς] ἐταιρικὰς Gorl. b) θύρας] „Sic O. et marg. A. 1. Ουρίδας Edd.“ c) λανθάνειν] Sic O. 3011. et Gorl. pro vulg. λαθεῖν. d) ἠσέλγαινε] „Bene sic O. P. B. 1. (et 3.) Salm. ἠσέλγε male J. Fl. Hag. Fr.“ e) γράψασθαι] „γράψασθαι O. Γράψαι Th. Mag.“ f) οὐκ ἐδοκίμαζον] „Haec et sequentia male desunt in O.“ g) ἀριστέων] „Sic etiam Fl.“ h) ἐκφυγόντα] Sic Schm. e conj. Gesneri et

tur vicus noster ebriis amatoribus, ad illam commissatum euntibus, pulsantibusque fores, quibusdam etiam vi irrumperere sine morè modoque audentibus. At illa ridere, et his, quae fierent, delectari: ac saepe aut de tecto despicerere, et audire aspera voce canentes amatoria quaedam cantica; aut etiam apertis clanculum foribus, me, ut putabat, ignaro, lascivire, et cum illis adulterari: quod ego non

ferens, nomen illius de adulterio deferendum non putavi; sed accedens ad habitantem in vicinia Dialogum, recipi ab eo petii. Hae sunt magnae illae, quibus affeci Rhetoricen, injuriae. Quamquam si vel nihil ejusmodi ab ea actum esset, concedendum mihi erat, homini quadraginta fere annos nato, a tumultibus illis et litibus discedere, et quiescere pati judices: evitatisque tyrannorum accusationibus et lau-

Ἀκαδημίαν, ἢ εἰς τὸ Λύκειον ἐλθόντα; τῷ βελτίστῳ τούτῳ p. 831. Διαλόγῳ συμπεριπατεῖν, ἠρέμα συνδιαλεγομένους, τῶν ἐπαίνων, καὶ κρότων οὐ δεομένους i). πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἤδη παύσομαι. ὑμεῖς δὲ εὖορκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε.

ΔΙΚ. Τίς κρατεῖ;

ΕΡΜ. Πάσαις ὁ Σύρος, πλὴν μιᾶς.

ΔΙΚ. Ρήτωρ τις ἔοικεν εἶναι ὁ τὴν ἐναντίαν θέμενος.

Ὁ Διάλογος ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγει. ὑμεῖς δὲ περιμείνατε, 33 διπλάσιονα ἀποισόμενοι k) τὸν μισθὸν ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς δίκαις.

ΔΙΑΛ. Ἐγὼ δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ Δ), μακροῦς μὲν ἀποτείνειν τοὺς λόγους οὐκ ἂν ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς m), ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, ὥσπερ εἶωθα n). ὅμως δὲ, ὡς νόμος ἐν τοῖς δικαστηρίοις, οὕτω ποιήσομαι τὴν κατηγορίαν, ἰδιώτης πάντ' ἀπασί καὶ ἄτεχνος τῶν τοιούτων ὢν. καὶ μοι τοῦτο ἔστω πρὸς ὑμᾶς τὸ ο) προοίμιον. ἃ δὲ ἠδίκημαι, καὶ

Cod. Gorl. pro vulg. ἐκφυγόντι. i) συνδιαλεγομένους — δεομένους] Sic scripsi e Codd. G. P. 3011. et Gorl. Vulgo legebatur συνδιαλεγόμενον, omissis plane, quae jam inserta habes. Κρότου vulgatum, quod etiam in G. et P. est, rectius, opinor, κρότων legitur in Gorl. et 3011. k) διπλάσιονα ἀποισόμενοι] „διπλάσιον οἰσόμενοι Fl.“ Ποιησόμενοι Gorl. pro ἀποισόμενοι. l) δικασταὶ] „non habet Fl.“ m) πρὸς ὑμᾶς] absunt a Gorl. n) ὥσπερ εἶωθα] „ὥσπερ δὲ νόμος Fl. omissis reliquis.“ o) τὸ] „sine articulo Fl.“

dibus virorum fortium, in Academiam aut Lyceum ingredi, *ibique* cum optimo hoc Dialogo inambulare, placide disputantes, laudes ac plausum non desiderantes. Multa cum dicere habeam, jam desinam. Vos vero religiosum ferte suffragium.

Just. Quis vincit?

Merc. Omnibus Syrus, praeter unum.

Just. Rhetor videtur esse, qui contrarium tulit. Jam tu dic, Dialoge, iisdem ju-

dicibus. Vos autem manete, duplicem laturo mercedem utriusque causae.

Dial. Ego vero, Iudices, longam extendere apud vos orationem nolim, sed breviter more meo *agere*. Tamen ut in iudiciis fert consuetudo, sic accusationem instituam, ignarus licet undique sim talium et rudis. Et hoc mihi sit apud vos exordium. Injuriae autem et contumeliae, quibus ab isto sum affectus, hae fere sunt: quod me gravem ad

p. 831. περιύβρισμαί πρὸς τούτου, ταῦτά ἐστιν· ὅτι με σεμνὸν
 τέως ὄντα, καὶ θεῶν τε p) πέρι, καὶ φύσεως, καὶ τῆς τῶν
 Plat. ὅλων περιόδου σκοπούμενον, ὑψηλὸν, ἄνω που τῶν νεφῶν
 Phaedr. ἀεροβάτουντα, ἐνθα ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα
 p. 832. ἐλαύνον φέρεται, κατασπάσας αὐτὸς ἤδη κατὰ τὴν ἀψίδα q)
 πετούμενον, καὶ ἀναβαίνοντα ὑπὲρ τὰ νῶτα τοῦ οὐρανοῦ r),
 καὶ τὰ πτερὰ συντρίψας, ἰσοδίαιτον τοῖς πολλοῖς ἐποίησε.
 καὶ τὸ μὲν τραγικὸν ἐκεῖνο καὶ σαφρονικὸν προσώπειον
 ἀφείλε μου. κωμικὸν δὲ ἄλλο καὶ σατυρικὸν ἐπέθηκε μοι,
 καὶ μικροῦ δεῖν γελοῖον. εἶτά μοι ἐς τὸ αὐτὸ φέρων συγκα-
 θεῖρξε s) τὸ σκῶμμα t), καὶ τὸν Ἰαμβον, καὶ κυνισμόν, καὶ
 τὸν Εὐπολιν, καὶ τὸν Ἀριστοφάνην u), δεινούς ἄνδρας ἐπι-
 κερτομήσαι x) τὰ σεμνά, καὶ χλευάσαι τὰ καλῶς y) ἔχοντα.
 τελευταῖον δὲ, καὶ Μένιππὸν τινα τῶν παλαιῶν κυνῶν μάλα
 ὑλακτικόν, ὡς δοκεῖ, καὶ κάρχαρον ἀνορούξας, καὶ τοῦτον
 ἐπέισηγάγε μοι φοβερόν τινα ὡς ἀληθῶς κύνα, καὶ τὸ

p) τε] „non habet Fl.“ nec B. 3. q) ἀψίδα] Sic correxi vul-
 gatam ἀψίδα ad praeceptum Grammaticorum veterum. Spitz-
 ner. Prosod. Gr. p. 36. r) ὑπὲρ τὰ νῶτα] Sic G. marg.
 A. 1. W, et Gorl. pro vulg. ὑπεράνω. s) συγκαθεῖρξε] μοι,
 quod vulgo addiderant, quum omittat 3011., ejecerunt, monen-
 tibus Solano, Gesnero, Reitzio, Belino, Schiniederus, Bipon-
 tinus Editor, Langius. t) σκῶμμα] „σκομμα male Par. Hag.
 utraque. Recte Fr. Fl. Salm. etc.“ u) Ἀριστοφάνην] „Αρι-
 στοφάνη Fl.“ x) ἐπι κερτομήσαι] ἐπὶ τὰ κερτομήσαι Gorl.
 y) καλῶς] „ὀρθῶς marg. A. 1.

eum diem, atque de Dīs, ac
 natura, et universi circuitu
 disputantem, sublimem, su-
 pra nubes incedentem per
 aëra, ubi *magnus in caelo*
Jupiter volūcrem currum
agens fertur, detractum in-
 de, cum ad ipsam jam absi-
 dem volarem, et supra caeli
 terga pararem escendere,
 confractisque alis, ad vulgi
 consuetudinem detrusit, et,
 tragica illa modestaque per-
 sona detracta, aliam comi-
 cam Satyricamque mihi, ac

tantum non ridiculam, im-
 posuit. Deinde in unum
 collata inclusit mecum, jo-
 cum mordacem, et Jambum,
 et Cynicam licentiam, cum
 Eupolide Aristophanem, ho-
 mines idoneos ad traducen-
 dum, quae sunt maxime se-
 vera, ad irridendum, quae
 bene habent. Denique Me-
 nippum quendam de antiquis
 canibus, latrantem valde et
 mordacem, ut videtur, ef-
 fossum ad me introduxit ter-
 ribilem vere canem, et oc-

δῆγμα λαθραῖον z), ὅσῳ καὶ γελῶν ἅμα ἔδακνε. πῶς οὖν p. 833. οὐ δεινὰ ὑβρισμαὶ μηκέτ' ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχήματος a) διαμένων b), ἀλλὰ κωμῳδῶν, καὶ γελωτοποιῶν, καὶ ὑποθέσεις ἀλλοκότους ὑποκρινόμενος αὐτῶ; τὸ γὰρ πάντων ἀτοπώτατον, κρᾶσιν τινα παράδοξον κέκραμαι, καὶ οὔτε πεζός εἰμι, οὔτε ἐπὶ τῶν μέτρων c) βέβηκα· ἀλλὰ ἵπποκενταύρου δίκην, σύνθειόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ.

ΕΡΜ. Τί οὖν πρὸς ταῦτα ἔρεῖς, ὦ Σύρε;

34

ΣΥΡ. Ἄπροσδόκητον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζομαι παρ' ὑμῖν. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπιστα, ἢ d) τὸν Διάλογον τοιαῦτα ἔρεῖν περὶ ἐμοῦ, ὃν παραλαβὼν ἐγὼ, σκυθρωπὸν ἔτι τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνεχῶν ἐρωτήσεων κατασκληρότα, καὶ ταύτῃ e) αἰδέσιμον μὲν εἶναι δοκοῦντα, οὐ πάντῃ δὲ ἡδὺν, οὐδὲ τοῖς πλήθει κεχαρισμένον, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ γῆς βαίνειν p. 83i.

z) λαθραῖον] „Sic Fl. Par. Hag. Salm. etc. Adolphian J. et Gorl. a) σχήματος] „omisit Fl.“ b) διαμένων] „restitutum ex P. Διακείμενος Edd.“ Recens collati Codd. videntur in διαμένων consentire, quum nihil ab iis, qui contulerunt, notatum sit varietatis. Cf. supra c. 31. in. c) μέτρων] „Sic dedit Solanus ex L. P. et Ms. Gr. Μετεώρων ante editum.“ d) ἢ] olim post διάλογον positum huc transposuerat Schm. e Codd. P. et G. Omnino omisit Lang. e) ταύτῃ] „διὰ τοῦτο L. et marg. A. 1. sed omisso καὶ.“ Sic etiam Gorl. et 3011.

culte mordacem, quatenus ridens etiam mordet. Quidni ergo gravi injuria affectus sim, qui non servem habitum proprium ac domesticum, sed comoedias isti, et ridicularia, et prodigiosa quaedam argumenta agere cogar? Quod enim omnium absurdissimum est, mirabili quādam permixtione temperatus sum, neque pedestris sum, neque per metra incedo: sed hippocentauri instar, compositum quoddam et peregrinum spectrum audientibus videor.

Merc. Quid igitur ad ista, Syre, dicis?

Syr. Nec opinatum, Iudices, hoc certamen apud vos subeo. Quidvis enim potius de Dialogo sperabam, quam ista de me dicturum: quem ego talem cum accepissem, qui tristis adhuc vulgo videretur, et a perpetuis interrogationibus in ariditatem quandam contractus, eamque ipsam ob causam venerabilis ille quidem, sed non omnino suavis, neque graciosus multitudini haberetur; primo quidem humi

p. 834. εἴθισα εἰς τὸν f) ἀνθρώπινον g) τοῦτον τρόπον. ματὰ δὲ h), τὸν αὐχμὸν τὸν πολὺν ἀποπλύννας, καὶ μειδιᾶν καταναγκάσας, ἠδῖω τοῖς ὀρῶσι παρεσκευάσα. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν κωμῳδίαν αὐτῷ παρέξευξα, καὶ κατὰ τοῦτο i) πολλήν οἱ μηχανώμενος τὴν εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀκούοντων, οἳ τέως τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐτῷ k) δεδιότες, ὡσπερ τὸν ἔχινον, λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας ἐφυλάττοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ' ὅπερ l) μάλιστα λυπεῖ αὐτὸν, ὅτι μὴ τὰ γλίσχρα m) ἐκεῖνα καὶ λεπτὰ κάθημαι πρὸς αὐτὸν σμικρολογούμενος n), εἰ ἀθάνατος ἢ ψυχὴ, καὶ πόσας κοτύλας ὁ θεὸς, ὅποτε τὸν κόσμον κατεσκευάζετο o), τῆς ἀμιγυῖς καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐχούσης οὐσίας ἐνέχεεν εἰς τὸν κρατῆρα, ἐν ᾧ τὰ πάντα p) ἐκεράννυτο, καὶ, εἰ Ἰηιορικὴ πολιτικῆς μορίου εἶδωλον q), κολα-

sed ex glossemate credo. f) τὸν] „τὸ Fl.“ g) ἀνθρώπινον] „άνινον marg. A. 1. W.“, Ceterum ordinem verborum clementiorem restituerunt e Cod. 3011. Schm. et Lang. Legabatur enim prius: εἰς τὸν ἀνθρώπινον εἴθισα τοῦτον τρόπον. h) ματὰ δὲ,] In prioribus pessime sic distinguebatur: ματὰ δὲ τὸν αὐχμὸν τὸν πολὺν, ἀποπλύννας, etc. i) τοῦτο] „τοῦ τὸ male Fl.“ k) τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐτῷ] „Quinque haec desunt in Fl.“ λόγους ἀκανθώδεις, i. e. dialogos philosophicos, vide Diall. Mortt. X, 8. et eandem, quae h. l. cum echinis comparationem Pisc. c. 51. l) ὅπερ] ἄπερ Gorl. m) γλίσχρα] Sic L. G. P. marg. A. 1 et Gorl. pro vulg. ἰσχνά. n) κάθημαι — σμικρολογούμενος] Sic Codd. G. 3011. et Gorl. pro vulg. καθήμενος — σμικρολογοῦμαι. o) κατεσκευάζετο] Sic marg. A. 1. 3011. et Gorl. pro vulg. εἰργάσατο. p) τὰ πάντα] Vulgo omissum articulum e Codd. 3011. et Gorl. suadente Belino restituerunt Bip. et Lang. q) μορίου

incedere illum hoc humano more docuerim; deinde multo illo squalore purgatum, et subridere coactum, jucundiores reddiderim videntibus. Super omnia vero comoediam illi conjunxi, ea quoque re multam ipsi machinatus ab audientibus benevolentiam: qui ante illum diem spinas, quae in illo sunt, veriti, tanquam erinacium, in manus illum sumere cavebant. Sed novi ego,

quid maxime illum male habeat: quod non subtilia ista atque tenuia, assideo, minutim cum illo disputans, Utrum immortalis sit anima? et, Quot sextarios Deus, cum mundum faceret, illius incommiscibilis, et quae semper unius modi suique similis erat, materiae in illam temperationem, in qua miscbatur universum, infuderit? et, Utrum Rhetorice civilitatis particulae simula-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 836. παύσαιτο α) φθονῶν τοῖς ἀρίστοις. ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἄπιτε ἀγαθῇ τύχῃ· αὔριον δὲ τὰς λοιπὰς δικάσομεν.

cilius, censueratque legendum οὕτως φέρειν, quod jám confirmatum Codice Gorl. probavit *Fritzsch*. Quaestst. *Lucianus*. p. 195. qui idem etiam τούτω ἔθος, neque id improbabiliter, scribendum arbitratur. α) καὶ μὴ παύσαιτο] „μὴ παύσαιτο τούτου, sine καὶ P.“ Similiter Gorl. μὴ παύσαιτο τούτου. Laborat adhuc locus, cui sic mederi conatus *Marcil.* καὶ μὴ παύσαι φθονεῖν τοῖς ἀρίστοις.

mis quibusque invidere. Sed feliciter. Cras judicabimus vos quidem discedite nunc reliquas.

ΗΤΟΙ ΟΤΙ ΤΕΧΝΗ Η ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ.

A R G U M E N T U M.

Dialogus hic est, in quo ad exemplum Socratis Platonici Simo parasitus satis festive demonstrat, artem, quam ipse profiteatur, parasiticam vere esse artem, i. e. systema perceptionum consentientium et coexercitatarum ad finem vitae utilem; argumenta autem petit tum ex ipsa natura tum e fine parasiticae. Deinde ostendit hanc artem optimam esse ac praestantissimam omnium et singularum; idque efficitur potissimum comparatis aliis disciplinis, maxime philosophia et rhetorica. Denique probat honestam esse eandem, innoxiam aliisque vel maxime commodam et utilem.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ.

ΤΥΧ. Τί ποτε ἄρα, ὦ Σίμων, οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι, 1
καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι, τέχνην ἑκαστός τινα ἐπίστανται,
δι' ἧς αὐτοῖς α) τέ εἰσι καὶ ἄλλω χρήσιμοι· σὺ δὲ, ὡς
ἔοικεν, ἔργον οὐδὲν ἔχεις, δι' οὗ ἂν τι ἢ αὐτὸς ἀπόναιο,
ἢ ἄλλω μεταδώης β);

α) αὐτοῖς] Sic Gori. pro vulg. ἑαυτοῖς. β) μεταδώης] Sic Schm. e 3011. et Gori. pro vulg. μεταδοίης. Vid. ad Hermot. c. 19. Tom. IV. p. 397.

D E P A R A S I T O

SIVE ARTEM ESSE PARASITICAM.

TYCHIADES ET PARASITUS.

Tych. Quid tandem igitur sunt et alii utiles; tu vero, est, Simo, quod alii homines, liberi pariter ac servi, ut videtur, opus habes nullum, artem unusquisque aliquam capias, unde vel ipse fructum norunt, per, quam et sibi impertias? vel alii quidquam

p. 836. ΠΑΡ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾶς, ὦ Τυχιάδη, οὐδέπω οἶδα. πειρῶ δὴ σαφέστερον ἐρωτᾶν.

ΤΥΧ. Ἔστιν ἢν τινα τυγχάνεις ἐπιστάμενος τέχνην, οἷον μουσικήν;

ΠΑΡ. Μὰ Δία.

ΤΥΧ. Τί δέ, ἰατρικήν;

ΠΑΡ. Οὐδέ c) ταύτην.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ γεωμετρίαν;

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς.

ΤΥΧ. Τί δέ, ῥητορικήν; φιλοσοφίας μὲν γὰρ τοσοῦτον ἀπέχεις, ὅσον καὶ ἡ κακία.

p. 837. ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, εἰ οἷόν τε εἶναι d), καὶ πλεῖον. ὥστε μὴ δόκει e) ταῦτο καθάπερ ἀγνοοῦντι ὄνειδίσαι· φημὶ γὰρ κακὸς εἶναι, καὶ χείρων ἢ σὺ δοκεῖς.

ΤΥΧ. Ναί. ἀλλὰ ταύτας μὲν ἴσως τὰς τέχνας οὐκ ἐξέμαθες διὰ μέγεθος αὐτῶν καὶ δυσκολίαν· τῶν δὲ δημοτικῶν τινα f), τεκτονικήν, ἢ σκυτοτομικήν; καὶ γὰρ οὐδέ

c) οὐδέ] Olim οὐδέπω. Correxī e Gorl. d) εἶναι] plane inducendum, putat *Fritzscher*. Quaest. p. 150. aut scribendum εἶη. Aliud sane est *Catapl.* c. 11. ubi vid. not. Tom. III. p. 608. e) δόκει] „δοκεῖν P. minus recte. Nil a vulgata abit *Fl.*“ *Δοκεῖ* B. 3. et *Schol.* in prioribus nostra Edd. f) τινα] Sic melius, spero, scripsi pro vulg. τίνα. Sonat sic etiam interpretatio Latina.

Par. Quid sibi haec tua, Tychiade, interrogatio velit, nondum intelligo. Stude ergo interrogare apertius.

Tych. Estne ars, quam tu forte noris? verbi causa Musicam?

Par. Non, per Jovom.

Tych. Quid vero, Medicinam?

Par. Neque hanc.

Tych. Sed Geometriam?

Par. Nequaquam.

Tych. Quid igitur? Rhetoricen? A Philosophia enim

tantundem abes, quantum abest pravitas.

Par. Equidem si fieri posset, longius etiam *abesse optem*. Itaque noli putare, te hoc mihi objicere tanquam ignorantī. Ajo enim malum me esse, et pejorem etiam, quam tu putes.

Tych. Sit ita. Verum has forte artes non didicisti propter magnitudinem illarum ac difficultatem; sed popularium unam, fabrilem, aut cerdoniam? Neque enim

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 837. ΤΥΧ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο σπουδάξω μαθεῖν.

ΠΑΡ. Εἰσαῦθις, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ἤδη λέγε, εἰ μήπερ ἄρα αἰσχύνῃ.

ΠΑΡ. Ἡ Παρασιτικὴ.

2 ΤΥΧ. Κατὰ εἰ μὴ μαίνοιτό τις, ὦ Σίμων, τέχνην ταύτην ὁ φαίη ἄν;

p. 838. ΠΑΡ. Ἐγωγε εἰ δέ σοι μαλνεῖσθαι δοκῶ; τοῦ μηδε-
μῖαν m) ἄλλην ἐπίστασθαι τέχνην αὐτὴν αἰτίαν εἶναι μοι
τὴν μανίαν n) δόκει, καὶ με τῶν ἐγκλημάτων ἤδη ἀφήσεις ο).
φασὶ γὰρ τὴν δαίμονα ταύτην τὰ μὲν ἄλλα χαλεπὴν εἶναι
τοῖς ἔχουσι, παραιτεῖσθαι δὲ τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦς,
ὡςπερ διδάσκαλον ἢ παιδαγωγὸν p) τούτων ἀναδεχομένην
εἰς αὐτὴν τὰς αἰτίας.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν, ὦ Σίμων, ἡ παρασιτικὴ τέχνη ἐστὶ;

ΠΑΡ. Τέχνη γάρ. καὶ γὰρ ταύτης δημιουργός.

ΤΥΧ. Καὶ σὺ ἄρα παράσιτος;

in Edd. neque Codd. 1) ταύτην] „abest a Fl.“ m) μηδε-
μῖαν] „Ita Par. Μὴ δὲ μῖαν J. Fl. Hag. Bas. Fr. Ald. Salm.“
n) τὴν μανίαν] „Nihil mutant Edd.“ Scilicet Marcilius vo-
luerat τῆς μανίας. ο) ἀφήσεις] Sic Fl. pro vulg. ἀφίει, quod
etiam in Cod. P. esse tradunt. Sed ἀφίεις marg. A. 1. quod
proprius ad Flórentinam lectionem, quam ad vulgatam, acce-
dere videtur, p) παιδαγωγὸν] „πατέρα P.“

Tych. Atqui eam ipsam ob
causam cupio discere.

Par. Alias, Tychiade.

Tych. Nequaquam; sed
nunc dicito, nisi tamen pu-
dore impeditis.

Par. Parasitica.

Tych. Tum aliquis, qui
non idem insaniat, hanc ar-
tem dixerit?

Par. Ego nimirum. Si
vero insanire tibi videar, at
tu etiam insaniam illam in
caussa esse putato, quod
aliam nullam artem novi, et

criminibus me jam absolves.
Ajunt enim, Deam illam,
Insaniam, gravem caetero-
quin esse habentibus, sed
excusare illorum peccata,
quorum causas, magistri
aut paedagogi instar, in se
recipiat.

Tych. Igitur, Simon, Pa-
rasitica ars est?

Par. Ars quippe. Et ego
illius auctor.

Tych. Et tu Parasitus
ergo?

ΠΑΡ. Πάνυ ὠνειδίσας *q)*, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Ἄλλ' οὐκ ἐρυθριάς, παράσιτον σαυτὸν ἀποκα-
λῶν *r)*;

p. 838.

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς, αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν, εἰ μὴ λέγοιμι.

ΤΥΧ. Καὶ νῆ Δία, ὅποταν σε βουλώμεθα γνωρίζειν
τῶν οὐκ ἐπισταμένων τῷ *s)*, ὅτε χρήσοι μαθεῖν, ὃ παράσι-
τος δηλάνοτι φήσομεν;

ΠΑΡ. Πολὺ μᾶλλον τοῦτο λέγοντες *t)* ἐμέ, ἢ Φειδίαν
ἀγαλματοποιόν *u)*. χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ οὐδέν τι ἤτιον, ἢ
Φειδίας ἔχαιρε τῷ Διῷ.

p. 839.

ΤΥΧ. Καὶ μὴν ἐκεῖνό μοι σκοποῦντε πρόωστα *x)* γέ-
λως πάμπολυς *y)*.

ΠΑΡ. Τὸ ποῖον;

ΤΥΧ. Εἰ *z)* ταῖς ἐπιστολαῖς ἄνωθεν, ὥσπερ ἔθος, ἐπι-
γράφοιμεν, Σίμωνι παρασίτῳ.

q) Πάνυ ὠνειδίσας] Πάνυ ὀρθῶς ὠνόμασας conj. Seager. Diar. Class. N. 36. a. 1818. p. 318. male, iudice etiam Fritzsche Quaestst. p. 87. qui recte cum Scholiaste facit, ironi- cumque vocis πάνυ usum satis bene illustrat. *r)* ἀποκαλῶν] Sic marg. A. 1. W. P. Gorl. 3011. probante Belino pro vulg. καλῶν. *s)* τῷ] „Sic dedi ex Fl. Τῷ cett.“ excepta tamen Ald. 1. Deinceps εἴ τε mallet Bel. et ὃ, τε perperam dedit Schm. In B. 1. et 3. autem est χρήσει. *t)* τοῦτο λέγοντες] „λέγοντες τοῦτο Fl. *u)* ἀγαλματοποιόν] χαρίσασθε ἂν addendum conj. Jens. τιμήσετε, aut simile, Guyet. At vid. Adnot. *x)* πρόωστα] Sic scripsi e conj. Jacobsii pro vulg. προοῖσται. *y)* πάμπολυς] πολὺς 3011. *z)* Εἰ] εἰξέσαι 3011. et Gorl. quod Belinus mendose scriptum putat pro εἰ γέ σοι, ego; si liceat conijcere, potius pro: Τί γὰρ, εἰ etc. Sed nolo tamen

Par. Egregie vero male-
dixisti.

Tych. Sed non erubescis,
cum Parasitum te vocas?

Par. Nequaquam: sed si
non ita me vocarem, eru-
bescerem.

Tych. Et, per Jovem, si
designare te velimus eorum
alicui, qui te non norunt,
isque cupiat nosse; nempe
dicemus, Parasitus?

Par. Multo magis desi-
Lucian. Vol. VII.

gnaveritis istuc dicentes,
quam si Phidiam vocetis sta-
tuarium. Nec minus enim
ego hac arte, quam suo ille
Jove, gaudeo.

Tych. Atqui illud mihi
consideranti multus erupit
risus.

Par. Quid?

Tych. Si epistolis in sum-
mo, uti moris est, inscriba-
mus, *Simoni Parasito*.

p. 839. ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἂν ἔμοι μᾶλλον χαρίζοιο, ἢ Δίωνε a) ἐπιγράφων φιλοσόφῳ.

3 ΤΥΧ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενος, οὐδὲν ἢ μικρόν μοι μέλει· σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὴν ἄλλην ἀτοκίαν.

ΠΑΡ. Τίνα μὴν;

ΤΥΧ. Εἰ καὶ ταύτην ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐγκαταλέξομεν. ὥστε, ἐπειδὴν πυνθάνηται τις, ὅποια b) τις αὐτῆ τέχνη ἐστὶ; λέγειν, (ὅτιον γραμματικῆ, ἰατρικῆ,) παρασιτικῆ.

p. 840. ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, ὡς Τυχιάδῃ; πολὺ μᾶλλον ταύτην, ἢ τινα ἑτέραν τέχνην φαίην ἂν· εἰ δέ σοι φίλον ἀκούειν, καὶ ὅπως οἴομαι, λέγοιμι ἂν, καίπερ οὐ πάντα πᾶσιν ὦν c), ὡς ἔφθην εἰπὼν, ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένος.

ΤΥΧ. Οὐδὲν d), εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις, ἀληθῆ δὲ, διοίσει.

hujus Sphingis haberi interpres, quae certe documento esse potest, maximum Codicis 3011. et Gorl. esse consensum, ut maxime sit probabile, vel unum ex altero, vel utrumque ex eodem fonte manasse. a) Δίωνε] Διονυσίῳ conj. Solan. b) ὅποια] Sic correxi vulgatum vitium ὅποια. ut saepius alibi. c) ὦν] „ὅμως ὦν Fl.“ d) Οὐδὲν] Sic Solanius rescripsit ex Fr. Οὐθὲν erat in cett. Personae ΤΥΧ. et ΠΑΡ. Fl. hic omisit, ab οὐθὲν novam periodum incipiens “ Omisit easdem personarum notas etiam Gorl. Tanto facilius οὐδὲν, quod vulgo cum antecedentibus jungebatur plane otiosa illud; vel potius inepta, ratione, ad sequentia, quo haud dubie pertinet, referri potuit. Verba autem Tychiadae, quae antea mutilata et corrupta sic legébantur: Εἰ καὶ σμικρὰ δὲ τοῖς ἀληθέσι διοίσει, cum Jacobsio Codicum ope ad maxime probabilem rationem revocavi. Pro vulg. enim δὲ τοῖς legunt δέ τοι 3011. et 2954. δέοι P. δὲ simpliciter Gorl. Pro ἀληθέσι autem ἀληθῆ δὲ οὐ P. ἀληθῆ δὲ Gorl. et ἀληθῆ Pariss. Gesnerus, in vulgatis ac-

Par. Atqui gratius hoc modo mihi feceris, quam si Dioni inscribas, Philosopho.

Tych. Verum tu quomodo vocari gaudeas, nihil aut parum curo. Sed videnda etiam absurda reliqua.

Par. Quae ergo?

Tych. An hanc etiam in reliquarum artium numero ponemus? ut, cum interrogaverit aliquis, Qualis haec ars sit, respondeatur, (sicut

Grammatica, Medicina,) Parasitica.

Par. Equidem, Tychiade, multo hanc magis, quam ullam aliam, ar em dixerim. Si verò audire tibi placet, quomodo istud ita putem, dixerò, licet non omnino, ut modo dicebam, ad hoc paratus.

Tych. Etsi pauca dicas, modo vera, nihil intererit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 841.

ΤΥΧ. Τέχνη γὰρ, εἴπερ οὕτως ἔχοι ο).

p. 842.

ΠΑΡ. Φέρε δὴ καθ' ἕναστον τοῖς τῆς ρ) τέχνης εἶδου-
σιν ἐφαρμόζοντες τὴν παρασιτικὴν, εἰ συνάδει, σκοπῶμεν,
καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, ἀλλὰ μὴ ς) καθάπερ αἱ πονηραὶ
χίτραι διακρούμεναι, μὴ σαθρὸν τ) ἀποφθέγγηται. s). δεῖ
τοίνυν εἶναι καὶ ταύτην ὥσπερ t) καὶ πᾶσαν τέχνην, σύ-
στημα ἐκ καταλήψεων u). πρῶτον μὲν τὸ δοκιμάζειν, καὶ
διακρίνειν ὅστις ἂν ἐπιτήδειος γένοιτο τρέφειν αὐτόν x). καὶ
ὅτω γ) παρασιτεῖν ἀρξάμενος, οὐκ ἂν μεταγνοίη z). ἢ τὸν
μὲν ἀργυρογνώμονα τέχνην τινὰ φήσομεν ἔχειν, εἴπερ a)
ἐπίστατο διαγιγνώσκειν τὰ τε κίβδηλα τῶν νομισμάτων,
καὶ τὰ μὴ· τοῦτον b) δὲ ἄνευ τέχνης διακρίνειν τοὺς τε κί-
βδηλους τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ ταῦτα,

ο) ἔχοι] ἔχει 3011. ρ) τῆς] „abest a Fl.“ ς) ἀλλὰ μὴ] de-
sunt in Fl. et 3011. τ) σαθρὸν] „σαπρὸν Edd. priores.“
Quod Gesnerus secutus est et Reitzius recentioresque. Edd.
admiserunt; conjecerat sic Casaubon. ad Pers. III, 21. s) ἀπο-
φθέγγηται] „ἀποφθέγγονται marg. A. 1. et Fl. male.“
Sic etiam 3011. Totum locum Fritzschijs Quaestst. p. 154.
sic suspicatur legendum: λόγος, μὴ καθάπερ αἱ πονηραὶ χίτραι
διακρούμεναι σαπρὸν ἀποφθέγγονται. t) εἶναι καὶ ταύτην
ὥσπερ] desunt in 3011. u) ἐκ καταλήψεων] „Sic Salm.
et Amst. Ἐγκαταλήψεων cett. et P. Ἐγκαταλήψεως Fl.“ x)
αὐτόν] Sic B. 3. Reitz. et recentt. Αὐτόν A. 1. 2. B. 1. mi-
nus bene. γ) ὅτω] „recepti ex P. L. Οὕτω cett. Sed mox ὅτω
eadem recte.“ z) μεταγνοίη] μεταγνοίη Reitz. et plerae-
que vet. Sed μεταγνοίη Codd. 3011. Gort. et Edd. Salm.
Amst. Bip. Schm. probante Bel. a) εἴπερ] „ἤπερ vult Mar-
cil. Sed prius Edd.“ b) τοῦτον] „Nil mutant Coll. et Fl.“
ὄκει, pensés-tu? subaudit Bel. Rectius φήσομεν mente repetetur.

Tych. Ars enimvero, si
quidem res ita se habeat.

Par. Age ergo singulatim
artis formis applicantes Pa-
rasiticam, an conveniat ratio
illius, videamus, nec, ut vi-
tiosae cum pulsantur testae,
maligne respondeat. Oportet
ergo hanc, ut unamquamque
artem, compagem esse rerum
certo perceptarum. Primum

quidem est explorare ac dis-
cernere, quis idoneus sit ad se
nutriendum, quemque cum
parasitus esse coeperit, non
poeniteat. Nisi forte num-
mularium habere artem
quandam dicemus, si dignos-
cere sciat adulterina numis-
mata ab his, quae non sunt
talìa; hunc autem sine arte
dignoscere fallaces homines
a bonis: idque cum non, ve-

οὐχ ὥσπερ c) τῶν νομισμάτων, καὶ τῶν ἀνθρώπων μὴ d) φανεραῶν εὐθύς ὄντων; αὐτὰ μέντοι ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης καταμέμφεται, λέγων·

Ἄνδρῶν δ' ὅτω χρῆ τὸν κακὸν διειδένα e),

Οὐδεὶς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι

ὣ δὴ καὶ μείζων ἢ τοῦ παρασίτου τέχνη, ἤγε f) καὶ τὰ οὕτως ἀδηλα καὶ ἀφανῆ, μᾶλλον τῆς μαντικῆς γνωρίζει τε καὶ οἶδε. Τὸ δέ γε ἐπίστασθαι λόγους λέγειν ἐπιτηδείους, καὶ πράγματα πράττειν, δι' ὧν οἰκειώσεται, καὶ εὐνούστατον ἑαυτὸν τῷ τρέφοντι ἀποδείξει, ἄρ' οὐ συνέσεις καὶ καταλήψεις ἐρῶμένης εἶναι σοι δοκεῖ;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα.

ΠΑΡ. Τὸ δέ γε ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν αὐταῖς, ὅπως παντὸς g) ἀπέλθοι h) πλεόν ἔχων, καὶ παρευδοκιμῶν τοὺς μὴ τὴν αὐτὴν αὐτῷ κεκτημένους τέχνην, ἄνευ βιῶς λόγου καὶ σοφίας πλάττεσθαι i) οἶει;

c) οὐχ ὥσπερ] Sic conj. *Marcil.* Vulgo aberat negatio, quam praeuenite *Solanus* restituumus. Vid. Adnot. d) μὴ] „Hoc habent Ms. Angl et *Par.* Abest in Edd. cett.“ e) διειδένα] „διειέναι male *Fl.* Vulgatum tuetur P.“ f) ἤγε] Vulgo erat τέχνη πέφυκεν, εἴ γε. Sed *Gorl.* omittit πέφυκεν, quod haud dubie e superiore versu huc aberravit, et habet ἤ γε pro εἴ γε. g) παντὸς] „Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solanus.* h) ἀπέλθοι] Sic *Gorl.* et *3011.* pro vulg. ἀπέλθη. i) πλάττεσθαι] „Nihil mutant Edd. Πλάττεσθαι legit *Gesner.*“

lut nummi, sic homines aperti statim sint. Verum id ipsum accusat etiam vir sapiens Euripides, dicens:

In qua virum queas malum dignoscere,

Innata nulla corpori certa est nota.

Unde etiam natura major Parasiti ars est, quae quidem res quoque obscuras adeo, et minime manifestas, magis quam divinatio, intelligit ac novit. Scire vero dicere ac facere idonea, qui-

bus in familiaritatem perveniat, et benevolentissimum se alenti ostendat, nonne intelligentiae, et robustae ad percipiendum facultatis esse tibi videtur?

Tych. Omnino.

Par. Ut vero in ipsis cocinis meliori quam quisquam conditione, discedat aliquis, et jucundior conviva habeatur illis, qui non eandem, quam ipse, artem habent, idne sine ratione ac sapientia putas effici?

Eurip.
Med.
v. 515.
Matth.
p. 843.

5

p. 843. ΤΥΧ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡ. Τί k) δὲ, τὸ ἐπίστασθαι τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας τῶν ὄψων καὶ τῶν σιτίων, πολυπραγμοσύνην l) ἀτέχνου τινὸς εἶναι σοι δοκεῖ; καὶ ταῦτα, τοῦ γενναιοτάτου

Plat. Πλάτωνος οὕτωςι λέγοντος, Τοῦ μέλλοντος ἐστιάσεσθαι m) Theaet Ed. μὴ μαγειρικοῦ ὄντος, σκευαζομένης θοίνης ἀκυροτέρα ἢ

Stallb. κοίσις. "Ὅτι γε μὴν οὐκ ἐκ καταλήψεως μόνον, ἀλλὰ συγ- Tom. I. γεγυμνασμένης ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ, μάθοις ἂν ἐνθένδε ῥα- p. 233.

p. 844. δίως αἰ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τεχνῶν καταλήψεις καὶ ἡμέ- 6 ρας, καὶ νύκτας, καὶ μῆνας, καὶ ἐνιαυτοὺς πολλάκις ἀσυγ- γύμναστοι μένουσι, καὶ ὅμως οὐκ ἀπόλλυνται παρὰ τοῖς

κεκτημένοις n) αἱ τέχναι· αἱ δὲ τοῦ παρασίτου καταλή- ψεις, εἰ μὴ καθ' ἡμέραν εἶεν, ο) ἐν γυμνασίῳ, ἀπολλῦσιν p)

οὐ μόνον, οἶμαι, τὴν q) τέχνην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τεχνί- 7

την. Τὸ γε μὴν, πρὸς τὶ τέλος εὐχρηστον τῷ βίῳ, μὴ καὶ r)

k) Τί] Το Gori. l) πολυπραγμοσύνην] Hunc locum sic distinctum praebet B. 3. τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας τῶν ὄψων, καὶ τῶν σιτίων πολυπραγμοσύνην, ἀτέχνου etc. errore manifesto. Vide tamen, an scripserit auctor: πολυπραγμοσύνης ἀτέχνου τινὸς etc. m) ἐστιάσεσθαι] „ἐστιάσθαι Exc. Fl. Sed prius celt. cum P. et Plat. l. d.“ n) τοῖς κεκτημένοις] „τοὺς κεκτημένους Exc. Fl. Sed reliquae cum P. prius praeferunt.“ o) εἶεν] Sic e conj. Guyet. quam confirmatam Codd. 3011. et Gori. probante Belino recepit Schm. pro vulg. εἶη. p) ἀπολλῦσιν] Vulg. ἀπόλλυσιν. Conjecerant Guyet. ἀπολλύουσιν, Bel. ἀπόλλυνται in scite, unice vere Reitz. sic, uti cum Schm. et nos edidimus. q) τὴν] „Abest articulus a Fl. r) καὶ] ἂν mallet Bel. hoc necessarium ratus ad expellendum soloecismum, illud se capere negans.

Tych. Minime vero.

Par. Quid vero, nosse virtutes et vitia obsoniorum ciborumque, curiositatem inertis viri esse, tibi videtur? idque cum generosissimus Plato sic dicat: *Si is, qui epulaturus est, coquinariae non sit peritus, paratae coenae minus firmum iudicium.* Esse autem non ex perceptione modo, sed coexercitatum etiam Parasiticam,

ex his facile discas. Nam aliarum perceptiones artium et dies, et noctes, et menses, et annos saepe sic durant, ut non simul exercentur; et tamen non pereunt apud eos, qui ipsas habent: at Parasiti perceptiones, nisi quotidie sint in sua palaestra, perdunt non solum, puto, artem, sed ipsum etiam artificem. De illo vero, *ad finem vitae utilem*, nonne

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 845. ΠΑΡ. Οὐκοῦν καὶ z) παράσιτος ὑπὸ τῆς παρασιτικῆς, εἴπερ ἦν ἀτεχνία, οὐκ ἂν ἐσώζετο;

ΤΥΧ. Ναί.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν τέχνη σῴζεται, ἀτεχνία δὲ οὐ;

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Τέχνη ἄρα a) ἐστὶν ἡ παρασιτικῆ.

ΤΥΧ. Τέχνη, ὡς εἶπες.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν κυβερνήτας μὲν ἀγαθοὺς, καὶ ἠνιόχους τεχνίτας ἐκπεσόντας τῶν δίφρων οἶδα ἐγὼ πολλάκις, καὶ τοὺς μὲν ξυντριβέντας, τοὺς δὲ καὶ πάμπαν διαφθαρέντας· παρασίτου δὲ νανάγιον οὐδὲ εἷς ἔχει b) τοιοῦτον εἰ-
p. 846. πειν. οὐκοῦν εἰ μήτε ἀτεχνία ἐστὶν ἡ παρασιτικῆ, μήτε δύναμις, σύστημα δέ τι, καὶ ἐκ καταλήψεων c) γεγυμνασμένων, τέχνη δηλονότι διωμολόγηται ἡμῖν d) σήμερον.

9 ΤΥΧ. Ὅσον ἐκ τούτου εἰκάσω· ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπως e) καὶ ὄρον ἡμῖν τινα γενναῖον ἀποδώσ f) τῆς παρασιτικῆς.

z) Οὐκοῦν καὶ] Οὐκοῦν ἄρα παρ. 3011. narrante *Bel.* Sed quum mox, referente quidem *Schmiedero*, in *Gorl.* legatur: Οὐκοῦν ἄρα τέχνη etc. alterutrum suspicor falso retulisse; in utrum vero haec suspicio cadat, tanto minus nunc curo, quum in neutro loco ἄρα admitti posse videatur. a) ἄρα] οὖν ἄρα 3011. b) ἔχει] Sic *Gorl.* et 3011. pro vulg. ἔχει, pro quo *Bel.* etiam maluisset ἐν ἔχει. c) ἐκ καταλήψεων] ἐκκατάλ. junctim *Ald.* utraque. d) ἡμῖν] καὶ 3011. e) ὅπως] ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει δὴ, ὅπως 2954. *Bel.* *Schm.* Inserit σκόπει etiam *Schol.* Sed merito *Fritzschius* Quaestst. p. 31. pro interpretatione habet. f) ἀποδώσ] Subscripsi jota, prioribus omissum. Cf. δῶς *Hermat.* c. 74. Pro *Imagg.* c. 24. e. a.

Par. Ergo etiam a Parasitica non servaretur Parasitus, si ea inertia esset?

Tych. Nempe.

Par. Ergo arte servatur, inertia autem non?

Tych. Scilicet.

Par. Ars igitur est Parasitica.

Tych. Ars, ut videtur.

Par. Atqui gubernatores quidem bonos, et aurigas artifices sedibus ego novi saepe excussos, et contusos al-

teros, alteros autem omnino pereuntes: Parasiti vero naufragium tale nemo dicere Potest. Ergo si neque inertia est Parasitica, neque facultas, sed corpus quoddam concinnatum e comprehensionibus exercitatis, artem nempe esse, inter nos hodie convenit?

Tych. Quantum ex istis colligo, Verum illud *superest*, ut etiam finitionem nobis bonam reddas Parasiticae.

ΠΑΡ. Ὁρθῶς σὺ γε g) λέγων. δοκεῖ γὰρ δὴ μοι οὕτως ἂν μάλιστα διωρισθαι, παρασιτικὴ ἐστὶ τέχνη ποτέων, καὶ βρωτέων, καὶ τῶν διὰ ταῦτα λεκτέων, τέλος δὲ αὐτῆς τὸ ἠδύ.

ΤΥΧ. Ὑπέρευγέ h) μοι δοκεῖς ὀρίσασθαι τὴν σεαυτοῦ τέχνην. ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει, μὴ πρὸς ἐνίους τῶν φιλοσόφων μάχη σοι περὶ τοῦ τέλους ἦ.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἀπόχρη γε, εἴπερ ἔσται τὸ αὐτὸ τέλος εὐδαιμονίας καὶ παρασιτικῆς. Φανεῖται δὲ οὕτως. ὁ γὰρ 10 σοφὸς Ὅμηρος τὸν τοῦ παρασίτου βίον θαυμάζων, ὡς ἄρα i) μακάριος καὶ ζηλωτὸς εἶη μόνος,

Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί k) τέλος χαριέστερον εἶναι l), *Hom. Od. IX, 5.*
 Ἦ ὅταν εὐφροσύνη m) μὲν ἔχη κάτα n) δῆμον ἅπαντα,
 — — παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι *p. 847.*

Σίτου καὶ κρειῶν o), μέθυ δ' ἔκ p) κρητῆρος ἀφύσσω

g) σὺ γε] „σὺ Fl.“ h) Ὑπέρευγέ] „Sic Edd. Ὑπερ εὐ ad-levit Solanus non addens conjectura an varia lectio sit.“ i) ἄρα] ἂν mallet Bel. k) φημί] „Sic Homer. l. d. item P. et Par. Φησὶ male Fl. Ald. Hag.“ l) εἶναι] „Sic Hom. L. Fl. V. 2. et Par. Ἐμμεναι male cett. φησὶ χαριέστερον ἔμμεναι ἄλλο marg. A. 1.“ m) εὐφροσύνη] „εὐφροσύνην male Edd. omnes.“ n) ἔχη κάτα] Vulgo ἔχη κατὰ, quod Guyetus e quibusdam Edd. Homeri in ἔχει κάτα inutandum censuit. In altera voce nos facile sumus obsecuti. o) κρειῶν] „κρεῶν Edd. quod corrigendum esse etiam Guyetus monuit. p) δ' ἔκ] „restitutum ex Hom. Δὲ Edd. omissa praepositione.“ Eundem errorem etiam in Maximo Tyrio Dissertt. VII, 3. correxit Reiskius, respiciens hunc quoque Luciani locum.

Par. Recte tu illud postulas. Videtur enim mihi recte ita finiri: *Parasitica est ars esculentorum et poculentorum, atque propter ista dicendorum, finis autem illius voluptas.*

Tych. Pulcherrime definiisse mihi tuam artem videris. Sed illud dispice, ne cum philosophorum quibusdam pugna tibi sit de fine.

Par. Quin sufficit, modo sit idem finis felicitatis et

Parasiticae. Apparebit autem ita. Saepiens enim Homerus, admiratus Parasiti vitam, beatam nempe et invidendam esse solam,

Non equidem finem potiorum ullum arbitror esse, Quam si laetitiae populum tenor oocupet omnem.

— — *Si mensa exstructa sit alte*

Pane ac carne, merumque cavis crateribus haustum

p. 847. Οἰνοχόος φορέησιν, καὶ ἐγγελησ) δεπάεσσιν·
καὶ ὡς οὐχ ἰκανῶς ταῦτα θαυμάζων, μᾶλλον τὴν αὐτοῦ
γνώμην ποιεῖ φανερωτέραν, εὖ λέγων·

Τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι,
οὐχ ἕτερόν τι ἐξ ὧν φησιν, ἢ τὸ παρασιτεῖν, εὐδαιμον νο-
μίζων. καὶ μὴν r) οὐδὲ τῷ τυχόντι ἀνδρὶ περιτέθεικε τού-
τους τοὺς λόγους, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ s) τῶν Ἑλλήνων t),
καίτοι γε εἶπερ ἐβούλετο Ὀδυσσεὺς τὸ κατὰ τοὺς Στωϊ-
κοὺς ἐπαινεῖν τέλος, ἐδύνατο ταυτὶ λέγειν, ὅτε τὸν Φιλο-
κτήτην ἀνήγαγεν ἐκ τῆς Λήμνου, ὅτε τὸ Ἴλιον ἐξεπόρθη-
σεν, ὅτε τοὺς u) Ἕλληνας φεύγοντας κατέσχευεν, ὅτε εἰς Τρο-
ίαν εἰσῆλθεν, ἑαυτὸν μαστιγώσας, καὶ κακὰ καὶ Στωϊκὰ

p. 848. ῥάκη ἐνδύς· ἀλλὰ τότε οὐκ εἶπε τοῦτο τέλος χαριέστερον·
ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ τῶν Ἰπικουρείων βίῳ γενόμενος αὐθις
παρὰ τῇ Καλυψοῖ, ὅτε αὐτῷ ὑπῆρχεν ἐν ἀργίᾳ τε βιοτεύ-
ειν, καὶ τρυφᾶν, καὶ βνεῖν τὴν Ἀτλαντος θυγατέρα, καὶ
κινεῖν πάσας τὰς λείας x) κινήσεις, οὐδέποτε γ) εἶπε τοῦτο

q) ἐγγελη] „ἐγγεῆ P.“ Sic etiam 2954. et Edd. B. 1. 3. r)
εὐδαιμον νομίζων. καὶ μὴν] εὐδαιμονίζων. καὶ οὐ μὴν
Gorl. s) σοφωτάτῳ] „φιλοσοφωτάτῳ P.“ Sic etiam 2954.
t) Ἑλλήνων] „Sic L. Par. Hag. Ὀλων cett. et P. Λόγων
Fl. et marg. A. 1.“ u) τοὺς] „Articulo caret Fl.“ x) λείας]
„τελείας marg. A. 1. et L. Nil mutant Edd.“ Τελείας etiam
2954. γ) οὐδέποτε] οὐδὲ τότε conj. Fritzscher. Quaestst. p. 77.
ad modum probabiliter.

*Circum omnes pincerna
ferat, cyathisque mini-
stret.*

Et quasi non satis illa admi-
ratus esset, suam ipsius sen-
tentiam manifestiorem red-
dit, bene dicens:

*Haec nostro nobis pul-
cherrima corde videntur:*
nihil aliud, quantum dicit,
beatum putans, quam para-
sitari. Ac non vulgari viro
illos sermones tribuit, sed
Graecorum sapientissimo.
Atqui si voluisset Ulysses
Stoicum illum finem lauda-

re; poterat ea dicere; cum
Philocteten reducit e Le-
mno, cum vastat Ilium, cum
fugientes Graecos retinet,
cum Trojam ingreditur; fla-
gellis a se ipso sectus, ma-
losque et Stoicos indutus
pannos. Verum eo tempore
non dixit hunc potiore finem.
Quin etiam in Epicu-
reorum vivendi ratione con-
stitutus rursus apud Caly-
psonem, cum liceret ipsi in
otio vivere, et luxuriari, et
Atlantis filiam subigere, et
mollibus omnibus moveri

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 849. τῶν θεῶν, εἴτε εἰσὶν, εἴτε οὐκ εἰσὶ, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ τέλους αἰὲν πολεμῶν, καὶ διαφερόμενος πρὸς τινὰς, οὐ μόνον ἐν ἀνθρωπίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἐστὶν ὀχλήσεσιν. ὁ δὲ παράσιτος, πάντα e) καλῶς ἔχειν οἰόμενος, καὶ πεπειστυκῶς μὴ ἄλλως ταῦτα ἔχειν ἄμεινον, ἢ ἔχει, μετὰ πολλῆς ἀδείας καὶ γαλήνης, οὐδενὸς αὐτῷ τοιούτου παρενοχλοῦντος, ἐσθίει, καὶ κοιμᾶται ὑπτίως, ἀφεικῶς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, ὡςπερ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τῆς σχεδίας f) ἀπο-
 12 πλέων οἴκαδε Καὶ μὴν οὐχὶ κατὰ ταῦτα μόνον οὐδὲν προσήκει τὸ ἡδὺ τῷ Ἐπικούρῳ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκεῖνα. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστὶν ὁ σοφὸς, ἤτοι φαγεῖν ἔχει, ἢ οὐ. εἰ μὲν οὐκ ἔχει, οὐχ ὅπως ἡδέως οὐ ζήσεται g), ἀλλ' οὐδὲ ζήσεται· εἰ δὲ ἔχει, εἴτε παρ' ἑαυτοῦ, εἴτε παρὰ ἄλλου· εἰ μὲν οὖν παρ' ἄλλου τὸ φαγεῖν ἔχοι h), παράσιτός
 p. 850. ἐστὶ, καὶ οὐχ ὅς i) λέγει· εἰ δὲ παρ' ἑαυτοῦ, οὐχ ἡδέως ζή-
 σεται.

TYCH. Πῶς οὐχ ἡδέως;

e) πάντα] πάνυ 2954. f) ἐπὶ τῆς σχεδίας] ἀπὸ τῆς *Schedias* vult *Solan.* quam ingeniosam solertiam facilius, quam oportuerat, secutus est *Wieland.* g) οὐ ζήσεται] „Et sic *Fl.* cum cett.“ h) ἔχοι] ἔχει *Schm.* e 2954. et *Gorl.* i) ὅς] Sic necessario corrigendum erat vulgatum ὡς, quod jam offeuderat *Jacobsium* in *Porson.* *Adverss.* p. 299. conjicientem εἰ καὶ ἄλλως λέγει. Mecum facere videt *Fritzschi* *Quaestst.* p. 34. sq.

tudine solis, ac distantiss, de primis elementis, ac de Diis, sintne an non sint? qui de ipso bonorum fine semper pugnat, et ab aliis dissidet; ille non in humanis modo, sed in mundanis etiam est molestiss. At Parasitus, qui bene habere omnia putet, credatque, non meliori haec esse loco posse, quam sunt: cum securitate multa et tranquillitate, nulla re tali ipsum interpellante, edit et dormit supinus, pedibus manibusque remissis, ut Ulysses in rate domum navigans. Quin non

hanc solum ob rationem nihil pertinet ad Epicurum voluptas; verum etiam ob ista. Epicurus enim iste, quicumque demum est ille sapiens, aut habet quod edat, aut non habet. Si non habet, tantum abest, ut suaviter vivat, ut ne vivat quidem. Si vero habet, aut a se habet, aut ab alio. Si ab alio habeat, Parasitus est, et non, ut ait, *Philosophus*: si vero a se, non vivet suaviter.

Tych. Quomodo non suaviter?

ΠΑΡ. Εἰ γὰρ ἔχοικ) τὸ φαγεῖν παρ' ἑαυτοῦ, πολλά p. 850. τοι, ὡ Τυχιάδη; τῷ-τοιούτῳ βίῳ παρακολουθεῖν ἀνάγκη· καὶ ἄθρει πύσα. δεῖ τὸν μέλλοντα βιώσεσθαι καθ' ἡδονὴν τὰς ἐγγινομένας ὀρέξεις ἀπάσας ἀναπληροῦν. ἢ τί φῆς;

ΤΥΧ. Κάμοι δοκεῖ

ΠΑΡ. Οὐκοῦν, τῷ μὲν συχνὰ κεκτημένῳ ἴσως τοῦτο παρέχει l) τῷ δὲ ὀλίγα καὶ m) μηδὲν, οὐκέτι· ὥστε πένης οὐκ ἂν σοφὸς γένοιτο, οὐδὲ ἐφικνοῖτο τοῦ n) τέλους· λέγω δὲ o) τοῦ ἡδέος. ἀλλ' οὐδὲ μὴν p) ὁ πλούσιος, ὁ παρὰ τῆς οὐσίας ἀφθόνως ταῖς ἐπιθυμίαις χορηγῶν, δυνήσεται τοῦδε ἐφικέσθαι· τί δήποτε; ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν ἀναλίσκοντα τὰ ἑαυτοῦ πολλαῖς περιπίπτειν ἀηδίαις, τοῦτο μὲν, τῷ μαγείῳ κακῶς σκευάσαντι τὸ ὕψον μαχόμενον, ἢ, εἰ μὴ q) μάχοιτο, φαῦλα παρὰ τοῦτο i) ἐσθίοντα τὰ ὕψα, καὶ τοῦ ἡδέος ὑστερεῖν s). τοῦτο δὲ, τῷ οἰκονομοῦντι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καλῶς οἰκονομοίῃ, μαχόμενον. ἢ οὐχ οὕτω; P. 851.

k) ἔχοι] ἔχει iterum, ut supra, 2951. Gorl. *Schm.* qua mutatione neutro loco opus erat. l) παρέχει] „Forsau πάρεστι Pell.“ Magis ὑπάρχει placeret *Fritzschio* Quaestst. p. 168. nisi sana ipsi videretur vulgata. m) καὶ] Mallem ἢ. n) τοῦ] „deest in FL.“ o) δὲ] δὴ Gorl. p) μὴν] μὲν id. q) ἢ εἰ μὴ] „Sic B. 2. (et 3.) *Par.* II μὴ omisso εἰ cett. *El* μὴ omisso ἢ L.“ r) τοῦτο] τούτου conj: *Gesner.* quem jure suo castigat *Fritzs.* Quaestst. p. 125. s) ὑστερεῖν] ὑστεροῦντα conj. *Seager.* *Diar. Class.* N. 56. a. 1818. p. 518. Et sic sane

Par. Quia si cibum a se habeat, multa sane, Tychiade, hanc vitam consequi necesse est. Et vide, quot ac quanta? Oportet eum, qui suaviter vivere velit, cupiditates omnes explere. Aut aliquid contra dicis?

1) *Tych.* Etiam mihi sic videtur.

Par. Igitur ei, qui multa possidet, hoc forte suppedi-
taverit: illi vero, qui parum aut nihil, non item. Itaque pauper non fiat sapiens, neque ad finem per-

veniat, dico autem voluptatem. Sed neque divēs, de suis opibus copiose ministrans cupiditatibus, poterit ad illum pervenire. Quid ita? quia necesse est, eum, qui sua impendat, in multas incidere injucunditates: cui nunc pugnandum sit cum coquo, si male paravit cibum, aut, si non pugnet, mali idcirco edendi cibi, et voluptate carendum: nunc cum dispensatore rei familiaris, si male dispenset, pugnandum. An non ita est?

p. 851.

ΤΥΧ. Νῆ Δία, καμοὶ δοκεῖ.

ΠΑΡ. Τῷ μὲν οὖν) Ἐπικούρῳ πάντα συμβαίνειν εἰ-
κὸς, ὥστε οὐδέποτε τεύξεται τοῦ τέλους· τῷ δὲ παρασίτῳ
οὔτε μάγειρός ἐστιν, ἢ χαλεπήνη, οὔτε ἀγρός, οὔτε οἰκο-
νόμος^{u)}, οὔτε ἀργύρια, ὑπὲρ ὧν ἀπολλυμένων^{x)} ἀχθε-
σθείη^{y)}, καὶ πάντα ἔχει, ὥστε καὶ φάγοι καὶ πίοι^{z)}, μό-
νος οὔτις ὑπὸ μηδενός, ὧν ἐκείνους ἀνάγκη^{a)}, ἐνοχλούμε-
13 νος. Ἄλλ' ὅτι μὲν τέχνη ἐστὶν ἢ παρασιτικὴ, καὶ τούτων
καὶ τῶν ἄλλων ἱκανῶς δέδεικται. λοιπὸν, ὅτι καὶ ἀρίστη,
δεικτέον, καὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ὅτι κοινῇ
πασῶν διαφέρει τῶν τεχνῶν· εἶτα ὅτι καὶ ἰδίᾳ ἐκάστης.
κοινῇ μὲν οὖν ἀπασῶν οὕτω διαφέρει. πάσης γὰρ τέχνης^{b)}
ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγὰς, ἅπερ
οὐκ ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν ἀπεύξαιτο· ταύτην δὲ τὴν τέχνην,

expectabatur; quamquam nolim auacoluthon sine auctoritate extrudi, in quo auctor paullo negligentior superioris Infinitivi περιπίπτειν recordatus esse videtur. t) οὖν] vulgo omissum inseruerat Schm. e Gorl. Ita etiam Seagero visum. u) οἰκονόμος] οἰκῆαι vel συνοικῆαι conj. Solan. x) ἀπολλυμένων] „restitutum ex G. Τῶν ἀπολλύμενος L. et marg. A. 1. Ἀπολογούμενος Edd.“ y) ἀχθεσθείη] ἂν Belinus, ut solet, addendum putat: z) φάγοι καὶ πίοι] φάγη καὶ πῆ. 3011. Gorl. a) ὧν ἐκείνους ἀνάγκη] Vulgo legebatur ὧν ἐκεῖνος, ἀνάγκη, sed novissimum hoc vocabulum sine jota scriptum in Edd. vet. ἐκείνους autem in Edd. J. et B. 3. nec non in L. et marg. A. 1. Sic in promptu statim erat emendatio, in quam eandem incidit etiam Fritzschius Quaestst. p. 195. b) πάσης γὰρ τέχνης] πάσαις γὰρ τέχναις conj. Guyet. At vid. Adnot.

Tych. Per Jovem, mihi quoque videtur.

Par. Epicuro quidem evenire ista possunt omnia. Itaque nunquam consequetur finem. Sed Parasito neque coquus est, cui irascatur, neque ager, neque dispensator, neque vasa argentea, de quibus deperditis gravetur; et habet omnia, ut solus ipse edat ac bibat, earum, quibus isti necessario conflictantur, molestiarum a nulla inter-

pellatus. Verum artem esse Parasiticam, tum ex his, tum ex reliquis satis demonstratum est. Superest, ut demonstremus, etiam esse optimam: idque non simpliciter; sed primo quidem, communiter artibus omnibus esse praestantio-rem; deinde etiam singulatim unaquaque. Communiter ergo omnibus ita praestat, quod omnis artis disciplina necessario adhibet laborem, nec-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 852. αὐτῷ τῷ i) μανθάνειν, καὶ ἅμα τε ἄρχεται, καὶ ἐν τῷ τέλει ἐστίν. αἰ k) μέντοι τῶν ἄλλων τεχνῶν l) οὐ τινές, ἀλλὰ πᾶσαι ἐπὶ μόνην τὴν τροφήν γέγονασιν· ὁ δὲ παράσιτος
- p. 853. εὐθύς ἔχει τὴν τροφήν ἅμα τῷ m) ἄρξασθαι τῆς τέχνης. ἢ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι μὲν γεωργὸς γεωργεῖ, οὐ τοῦ γεωργεῖν ἕνεκα, καὶ ὁ τέκτων τεκταίνεται, οὐ τοῦ τεκταίνεσθαι ἕνεκα, ὁ δὲ παράσιτος, οὐχ ἕτερον μὲν, τι n) διαώκει, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
- 15 καὶ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ, καὶ οὐ ἕνεκα γίνεται; Καὶ μὴν ἐκεῖνά γε οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅτι οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας ἐργαζόμενοι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ταλαπυροῦσι, μίαν δὲ ἢ δύο μόνας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἱερὰς ἀγούσι. καὶ αἱ πόλεις δὲ, τὰς μὲν δι' ἔτους, τὰς δὲ ἐμμήνουσ ἐορτὰς διατελοῦσι, καὶ εὐφραίνεσθαι λέγονται τότε. ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας ἱερὰς ἀγει.

Ego quidem αὐτὸ invenī in B. 1. et 3. non αὐτοῦς. Sed αὐτὰς habent Gorl. et 3011. probantē *Belino*. i) τῷ] „Sic B. 1. et 2. (et 3.) *Par.* P. recte. Tò male J. *Fl. Salm.* etc.“ k) αἰ] καὶ conj. *Seager.* valde improbabiliter. l) τεχνῶν] τέχνηαι legendum arbitratur *Fritzsch.* Quaestst. p. 51. At vero per totam hanc artium comparisonem a parasitica non distinguuntur αἰ τῶν ἄλλων τέχνηαι, quod etiam vereor ut satis recte dici potuerit, sed semper, id est, plus decies, αἰ ἄλλαι τέχνηαι, vel αἰ λοιπαὶ τ. Si cui autem contractior loci natura fraudi fuerit, suaserim huic, ut fingat auctorem minus Lucianeum scripsisse: οὐ μέντοι τῶν ἄλλων τεχνῶν τινές, ἀλλὰ πᾶσαι αἰ (ἄλλαι τέχνηαι) etc. m) τῷ] „bene *Par.* B. 1. (et 3.) et G. Tò rursus male Edd. cett.“ n) μὲν τι] Sic corrigendum videbatur vulg. μέντοι. Eandem suspicionem proponit et docte illustrat

vero sola reliquarum, statim ipso disciplinae tempore, sua arte fruitur; et simul, dum incipit; finem etiam suum consequitur. Ac non quaedam reliquarum artium, sed universae ad sola alimenta *paranda* natae sunt: Parasitus autem statim cum incipit artem, alimenta habet. An non cogitas, agrum coli ab agricola non agriculturae causa: et struere fabrum domos non struendi causa:

sed Parasitum nihil sequi aliud; verum idem et opus ipsius esse, et illud, cujus causa suscipitur? Etiam reliqua nemo est qui nesciat: ut, qui in reliquis artibus elaborant, reliquo tempore aerumnabili labore fungi, unum autem aut duo solos in mense dies festos habere; ipsasque civitates, alios annuos, alios autem menstruos dies festos obire, ac tum exhilarari dici: Parasitum vero

πᾶσαι γὰρ δοκοῦσιν αὐτῶ εἶναι τῶν θεῶν. Ἔτι οἱ μὲν p. 853.
 βουλόμενοι τὰς ἄλλας τέχνας κατορθοῦν, ὀλιγοσιταῖς καὶ 16
 ὀλιγοποσίαις χρῶνται, καθάπερ οἱ νοσοῦντες. πολυποσίαις
 δὲ καὶ πολυσιταῖς οὐκ ἔστιν εὐφραινόμενον μανθάνειν. Καὶ 17
 αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι χωρὶς ὀργάνων οὐδαμῶς τῶ κεκτημένῳ
 ὑπηρετεῖν δύνανται· οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἐνὶ χωρὶς αὐλῶν, οὔτε
 ψάλλειν ἄνευ λύρας, οὔτε ἰππεύειν χωρὶς ο) ἵππου. αὕτηρ)
 δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ, καὶ οὐ βαρεῖα τῶ τεχνίτῃ, ὥστε καὶ p. 854.
 ὑπάρχει μηδὲν ἔχοντι ὄπλον χρῆσθαι ρ) αὐτῇ. Καὶ, ὡς 18
 ἔοικε, τὰς ἄλλας τέχνας μανθάνομεν μισθὸν διδόντες, ταύ-
 την δὲ, λαμβάνοντες. Ἔτι τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν εἰσι δι- 19
 δάσκαλοι τινες, τῆς δὲ παρασιτικῆς οὐδεὶς, ἀλλ' ὡςπερ ἡ
 ποιητικὴ, κατὰ Σωκράτην ρ), καὶ αὕτη θεία τινὶς) μοῖρα
 παράγινεται. Κακεῖνο δὲ σκόπει, ὅτι τὰς μὲν ἄλλας τέχνας 20
 ὀδεύοντες, ἢ πλείοντες, οὐ δυνάμεθα διαπράττεσθαι· ταύ-
 τη) δὲ ἐστὶ χρῆσθαι καὶ ἐν ὀδῶ, καὶ πλείοντι.

TYCH. Πάνυ μὲν οὖν.

Fritzsch. Quaestst. p. 21. sq. ο) χωρὶς] ἄνευ Gorr. p) αὕ-
 τη] „αὐτῇ Edd. priores.“ Coirexerunt Jens. et Solan. ρ)
 χρῆσθαι] χρῆσθαι Fl.“ r) Σωκράτην] „Σωκράτη Fl.“
 s) θεία τινὶς] Sic Gorr. Sed vulgo θεία omittebatur. t) ταύ-
 τη] αὐτῇ 3011.

triginta mensis dies festos
 agere. Omnes enim Deorum
 esse illi videntur. Porro qui
 in reliquis artibus recte ver-
 sari volunt, ii paucio cibo et
 potu paucio utuntur, aegro-
 torum instar: qui enim co-
 pioso potu aut cibo gaudeat,
 ille non didicerit facile. Et
 reliquae artes sine instru-
 mentis nullo modo ministra-
 re possunt artificii: neque
 enim tibia canere licet sine
 tibia, neque psallere sine
 lyra, neque sine equo equi-
 tare. Haec vero ita commo-
 da, ita non gravis artificii, ut

etiam nihil armorum habens
 uti ea possit. Et, quod nec
 iniquum est, alias artes di-
 scimus mercede data; hanc
 accepta. Insuper aliarum ar-
 tium quidam sunt magistri;
 Parasiticae autem nullus:
 sed quemadmodum poëtica,
 auctore Socrate, ita haec
 divina sorte contingit. Etiam
 illud mihi considera, quod
 reliquas artes, qui iter fa-
 ciunt, aut navigant, exer-
 cere non possunt; hac in via
 etiam et naviganti licet uti.

Tych. Utique.

H

p. 854. ΠΑΡ. Καὶ μέντοι, ὦ Τυχιάδη, αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι
21 δοκοῦσί μοι ταύτης ἐπιθυμεῖν, αὐτῇ u) δὲ οὐδεμιᾶς ἑτέρας.

ΤΥΧ. Τί δέ, οὐχ οἱ τὰ ἀλλότρια λαμβάνοντες ἀδικεῖν
σοι δοκοῦσι;

ΠΑΡ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΤΥΧ. Πῶς οὖν ὁ παράσιτος τὰ ἀλλότρια λαμβάνων,
οὐκ ἀδικεῖ μόνος;

22 ΠΑΡ. Οὐκ ἔχω λέγειν. Καὶ μὴν τῶν ἄλλων τεχνῶν
αἱ ἀρχαὶ φαῦλαι τινες καὶ εὐτελεῖς εἰσι, τῆς δὲ παρασιτι-
κῆς ἢ ἀρχὴ πάνυ γενναία x) τις τὸ γὰρ θρυλλούμενον τοῦ-
το τῆς φιλίας ὄνομα, οὐκ ἄλλο τι εὐροῖς y), ἢ ἀρχὴν πα-
ρασιτικῆς.

ΤΥΧ. Πῶς λέγεις;

ΠΑΡ. Ὅτι οὐδεὶς ἐχθρὸν, ἢ ἀγνώστῳ ἄνθρωπον, ἀλλ'
οὐδὲ συνήθη μετρίως, ἐπὶ δεῖπνον καλεῖ, ἀλλὰ δεῖ z) πρότε-
ρον, οἶμαι, τοῦτον γενέσθαι φίλον, ἵνα κοινωνήσῃ σπον-
p. 855. δῶν, καὶ τραπέζης, καὶ τῶν τῆς τέχνης ταύτης μυστηρίων.
ἐγὼ γοῦν πολλάκις ἤκουσά τινων λεγόντων, ποταπὸς δὲ οὐ-
τος ὁ φίλος, ὅστις οὐ βέβρωκεν οὐδὲ πέπωκε μεθ' ἡμῶν;

u) αὐτῇ] „Nil mutant Edd.“ Nisi quod B. 3. habet αὐτῇ et
Schm. αὐτῇ, Jensio, opinor, auctore. x) γενναία] Vulga-
tum scribendi vitium γενναία correxerat Schm. y) εὐροῖς]
εὐροῖς 3011. quod temere probat Bel. aut scribi jubet οὐκ ἄν.
ἄλλο εὐροῖς. z) δεῖ] δὴ male Fl.“

Par. Verum etiam, Ty-
chiade, videntur hanc appe-
tere artes ceterae, ipsa vero
alteram nullam.

Tych. Quid vero? nonne
qui aliena sumunt, injuste
agere tibi videntur?

Par. Quidni?

Tych. Quomodo igitur Pa-
rasitus, sumens aliena, solus
non injuste agit?

Par. Non habeo, quod di-
cam. Verum aliarum artium
prava quaedam ac vilia sunt
initia: Parasiticae vero ori-

go plane generosa. Illud enim
tritum amicitiae nomen non
aliud invenies, quam Parasiti-
ticae initium.

Tych. Quid ita?

Par. Quia nemo inimicum
aut ignotum hominem,
sed neque mediocriter fami-
liarem ad coenam vocat: sed
oportet, puto, hunc prius
amicum fieri, ut particeps
fiat libationum et mensae, et
artis huius mysteriorum.
Ego ergo saepe audivi dicen-
tes, Qualis autem hic fit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 855. χθαί μοι δοκῶ. φέρε δὴ ὡς καὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστης διαφέ-
ρει, σκοπῶμεν. τὸ μὲν δὴ ταῖς βαναύσοις τέχναις παρα-
βάλλειν αὐτὴν, ἀνόητόν ἐστι· καὶ μᾶλλον πῶς d) καθαι-
p. 856. ροῦντος τὸ ἀξίωμα τῆς τέχνης. ὅτι γε μὴν τῶν μεγίστων
καὶ καλλίστων τεχνῶν διαφέρει, δεικτέον. ὡμολόγηται γὰρ
δὴ πρὸς πάντων, τὴν τε ῥητορικὴν, καὶ τὴν φιλοσοφίαν e),
ᾧς διὰ γενναιότητα καὶ ἐπισιτήμας ἀποφαίνονται f) τινες.
ἐπειδὴν γοῦν καὶ τούτων ἀποδείξαιμι g) τὴν παρασιτικὴν
πολὺ κρατοῦσαν, (σχολῆ) h) δηλονότι τῶν ἄλλων τεχνῶν
δόξει προφερεστάτη, καθάπερ ἡ Ναυσικάα τῶν θεραπευ-
27 νίδων. Κοινῆ μὲν οὖν ἀμφοῖν διαφέρει, καὶ τῆς ῥητορι-
κῆς, καὶ τῆς φιλοσοφίας, πρῶτον κατὰ τὴν ὑπόστασιν. ἡ
μὲν γὰρ ὑφέστηκεν, αἱ δὲ οὐί). οὔτε γὰρ καὶ τὴν ῥητορι-

d) πῶς] πῶς male Schm. cum nonnullis vett. Edd. e) τὴν φι-
λοσοφίαν] „Articulum omittit Fl.“ Inserit autem Marcill.
μεγίστας τε καὶ καλλίστας εἶναι, ᾧς etc. Certe tale quid sane
desideratur, vere, opinor, ab auctore scriptum. f) ἀποφα-
ίνονται] „ἀποφαίνουσι Fl.“ g) ἀποδείξαιμι] ἀπέδειξα mal-
let Bel. minus vitium majoris ope corrigere conatus. „Vitium
enim h. l. et mihi sane videtur esse ἐπειδὴν cum Opt. ubi ne-
cessario Coniunctivus requirebatur. In illis enim locis Amor.
c. 16. Asin. c. 21. et similibus, ubi ἐπειδὴν cum Opt. reperi-
tur junctum, ἐπειδὴν est quoties fere, quod quam parum h.
l. conveniat, facile perspicitur. Malui tamen nunc timidioris
religionis, quam nimiae audaciae, crimine argui. h) σχολῆ] Deest in Gorl. unde mihi admodum suspectum est, ut nota
lectoris cujuscumque censoria, qui de veritate hujus rationis dubi-
tasset. Seagerus aut ironiam dicit inesse, quam equidem ab
h. l. alienissimam puto, aut reponendum πολὺ. i) οὔ] „male
omissum in Fl.“

artibus, ostendisse mihi vi-
deor. Age vero etiam, quan-
tum singulatim unaquaque
sit praestantior, considere-
mus. Ac sellulariis quidem
artibus illam conferre, im-
prudens fuerit, et potius il-
lius, qui destruere dignita-
tem artis velit. Sed quan-
tum maximis pulcherrimis-
que praestet artibus, osten-
dendum. In confesso est
enim apud omnes, Rhetori-
cam et Philosophiam esse
principes: quas propter
praestantiam etiam scientias
quidam dicunt. Si igitur his
quoque longe potiolem esse
Parasiticam ostendero; sine
dubio nimirum reliquarum
quoque artium princeps, ut
inter famulas Nausicaa, vi-
debitur. Ergo communiter
quidem ambabus praestat, et
Rhetorica et Philosophia,
primo ob id ipsum, quod in

κῆν ἔν τε καὶ τὸ αὐτὸ νομίζομεν, ἀλλ' οἱ μὲν τέχνην, οἱ p.856.
 δὲ τοῦναντίον, ἀτεχνίαν, ἄλλοι δὲ κακοτεχνίαν, ἄλλοι δὲ
 ἄλλο τι. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν φιλοσοφίαν κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ
 ὡσαύτως ἔχουσιν. εἰέρωσ μὲν γὰρ Ἐπικούρω δοκεῖ τὰ πρά- p.857.
 γματα ἔχειν, εἰέρωσ δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, εἰέρωσ δὲ
 τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας, εἰέρωσ δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ Περιπά-
 του, καὶ ἀπλῶς, ἄλλος ἄλλην ἀξιοῖ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι.
 καὶ μέχρι γε νῦν, οὔτε οἱ αὐτοὶ γνώμης k) κρατοῦσιν, οὔτε
 αὐτῶν ἢ τέχνη μία φαίνεται. ἐξ ὧν δῆλον ὅ,τι l) τεκμαίρε-
 σθαι καταλείπεται. ἀρχὴν γὰρ φημι μήτε εἶναι τέχνην m),
 ἧς οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. ἐπεὶ τί n) δὴ ποτε; ἀριθμητικὴ
 μὲν μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ, καὶ δις δύο παρά τε ο) ἡμῖν, καὶ
 παρὰ Πέρσαις, τέσσαρά ἐστι, καὶ συμφωνεῖ ταῦτα καὶ
 παρὰ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. φιλοσοφίας δὲ πολλὰς καὶ δια-
 φόρους ὁρῶμεν, καὶ οὔτε ἀρχὰς οὔτε τὰ τέλη σύμφωνα
 πασῶν.

k) γνώμης] „γνώμῃς Pell.“ l) δῆλον ὅ,τι] Sic Seager. pro
 vulg. δηλονότι. Iam non est, quod καταλείπεται Jacobsio cre-
 damus corrigendum esse καὶ τὰ λοιπὰ ἔστιν. m) τέχνην] τέχ-
 νης 3011. n) ἐπεὶ τί] ἐπεὶ τοι conj. Guyet. o) τε] Sic cor-
 rexi vulg. γε cum Fritzchio Quaestst. p. 122.

rerum natura adest: nam de
 hac constat; de istis non
 item. Neque enim Rhetori-
 cen quoque unum idemque
 putamus omnes: sed quidam
 artem; alii contra ea iner-
 tiam; alii vero maleficium;
 alii aliud. Similiter vero
 Philosophiam, quae eodem
 se modo atque aequaliter ha-
 bet, non idem putamus om-
 nes: aliter enim se res ha-
 bere videntur Epicuro, ali-
 ter vero Stoicis, aliter Aca-
 demicis, aliter denique Pe-
 ripateticis; simpliciterque
 aliam alius putat esse Phi-
 losophiam: atque in hunc

certe diem neque in eadem
 sententia iidem manent, ne-
 que ars illorum una esse vi-
 detur. Ex quibus non ob-
 scurum est, quid conijcere
 relinquatur. Neque enim
 omnino artem esse dico,
 quam ne esse quidem cer-
 tum sit. Nam quid tandem?
 Arithmetica una est et ea-
 dem; et bis duo apud nos
 pariter et apud Persas, qua-
 tuor sunt; et convenit de
 his inter Graecos pariter et
 Barbaros: Philosophias vero
 multas ac diversas videmus;
 et neque principia omnium,
 neque fines consentire.

- p. 857. ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις. μίαν μὲν γὰρ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι λέγουσιν· αὐτοὶ δὲ αὐτὰς ποιοῦσι πολλάς.
- p. 858. ΠΑΡ. Καὶ μὴν καὶ p) τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ 28 τι q) κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον r) εἶη, καὶ παρέλθοι s) τις συγγνώμης ἀξιώσαστ), ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι, καὶ αἱ καταλήψεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι, προσδεκτέος ἂν εἴη u). φιλοσοφίαν δὲ τίς x) ὡς ἀναγκαίαν ἀνάσχοιτο μὴ μίαν εἶναι, καὶ μηδὲ σύμφωνον αὐτὴν ἑαυτῇ μᾶλλον τῶν ὀργάνων γ); μία μὲν οὐκ ἔστι φιλοσοφία, ἐπειδὴ ὄρω καὶ ἄπειρον οὔσαν, πολλαὶ δὲ οὐ δύνανται εἶναι· ἐπειδήπερ ἡ φιλοσοφία μία. 29 Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ῥητορικῆς ταῦτα φαίη τις ἂν. τὸ γὰρ περὶ ἐνὸς προκειμένου ταῦτα μὴ λέγειν ἅπαντας, ἀλλὰ μάχην εἶναι φορᾶς ἀντιδόξου, ἀπόδειξις μεγίστη τοῦ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦ-
- p. 859. το, οὐ μία κατάληψις οὐκ ἔστι. τὸ γὰρ ζητεῖν τὸ, τί μάλ-

p) Καὶ μὴν καὶ] „Sic Fl. Non adest καὶ posterius in aliis.“ Κατὰ μὴν τὰς μὲν etc. conj. Seager. non. video quamobrem. q) τι] „τις Fl. Et contra innox τι, ubi celt. τις.“ r) ἀσύμφωνον] „ἀσύμφωνος Fl.“ s) παρέλθοι] παρελθῆ 3011. t) ἀξιώσαστ)] „ἀξίός ἐστι Fl.“ u) προσδεκτέος εἶη] „Tria haec absunt a Fl. et merito. Vid. nott.“ Προσδεκτέον conj. Jens, probante Seagero. x) δὲ τίς] δέ τις sine interrogationis nota Edd. vett. quem errorem Reitz. correxit. Τίς ἂν ὡς mallet Bel. γ) ὀργάνων] ὀργανικῶν corrigi vult Seager. Cf. Adnot.

Tych. Vera dicis. Nam unam quidem Philosophiam dicunt; ipsi vero illas faciunt multas.

Par. Verum artes reliquas; ut etiam aliquid in iis sit parum consentiens, si in medium progressus aliquis venia dignas censeat, eo quod mediae cujusdam ancipitisque videantur naturae, neque omnis erroris expertes illarum perceptiones, illo audiendus esse videatur. Quis vero Philosophiam, tanquam necessariae verita-

tis disciplinam, ferre possit non unam esse, neque magis inter se consonare, quam diversi generis instrumenta musica? Iam una quidem non est Philosophia: infinitam enim esse video. Multae autem non possunt esse: quandoquidem una est, si est Philosophia. Ergo nulla est. Similiter de eo, utrum sit Rhetorice? haec eadem aliquis dixerit. Quod enim de uno argumento proposito non eadem dicunt omnes, sed pugna est euntium in

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 857. ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις. μίαν μὲν γὰρ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι λέγουσιν· αὐτοὶ δὲ αὐτὰς ποιοῦσι πολλάς.
- p. 858. ΠΑΙ'. Καὶ μὴν καὶ ρ) τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ 28 τι q) κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον r) εἶη, καὶ παρέλθοι s) τις' σύγγνώμης ἀξιώσασθ), ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι, καὶ αἱ καταλήψεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι, προσδεκτέος ἂν εἴη u). φιλοσοφίαν δὲ τίς x) ὡς ἀναγκαίαν ἀνάσχοιτο μὴ μίαν εἶναι, καὶ μηδὲ σύμφωνον αὐτῇ ἑαυτῇ μᾶλλον τῶν ὀργάνων γ); μία μὲν οὐκ ἔστι φιλοσοφία, ἐπειδὴ ὄρω καὶ ὑπείρον οὔσαν, πολλαὶ δὲ οὐ δύνανται εἶναι· ἐπειδήπερ ἡ φι- 29 λοσοφία μία. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ῥητορικῆς ταῦτα φαίη τις ἂν. τὸ γὰρ περὶ ἑνὸς προκειμένου ταῦτα μὴ λέγειν ἅπαντας, ἀλλὰ μάχην εἶναι φορᾶς ἀντιδόξου, ἀπόδειξις μεγίστη τοῦ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦ-
- p. 859. το, οὗ μία κατάληψις οὐκ ἔστι. τὸ γὰρ ζητεῖν τὸ, τί μᾶλ-

p) Καὶ μὴν καὶ] „Sic Fl. Non adest καὶ posterius in aliis.“ Κατὰ μὴν τὰς μὲν etc. conj. Seager. non, video quamobrem. q) τι] „τις Fl. Et contra innox τι, ubi cett. τις.“ r) ἀσύμφωνον] „ἀσύμφωνος Fl.“ s) παρέλθοι] παρελθῆ 3011. t) ἀξιώσασθ] „ἀξίός ἐστι Fl.“ u) προσδεκτέος εἴη] „Tria haec absunt a Fl. et merito. Vid. nott.“ Προσδεκτέον conj. Jens, probante Seagero. x) δὲ τίς] δέ τις sine interrogationis nota Edd. vett. quem errorem Reitz. correxit. Τίς ἂν ὡς mallet Bel. γ) ὀργάνων] ὀργανικῶν corrigi vult Seager. Cf. Adnot.

Tych. Vera dicis. Nam unam quidem Philosophiam dicunt; ipsi vero illas faciunt multas.

Par. Verum artes reliquas, ut etiam aliquid in iis sit parum consentiens, si in medium progressus aliquis venia dignas censeat, eo quod mediae cujusdam *ancipitisque* videantur naturae, neque omnis erroris expertes illarum perceptiones, ille audiendus esse videatur. Quis vero Philosophiam, tanquam necessariae verita-

tis disciplinam, ferre possit non unam esse, neque magis inter se consonare, quam *diversi generis instrumenta musica*? Iam una quidem non est Philosophia: infinitam enim esse video. Multae autem non possunt esse: quandoquidem una est, *si est Philosophia. Ergo nulla est.* Similiter de eo, utrum sit Rhetoricæ? haec eadem aliquis dixerit. Quod enim de uno *argumento* proposito non eadem dicunt omnes, sed pugna est euntium in

λον αὐτῶν ἔστι, καὶ τὸ μηδέποτε ὁμολογεῖν μίαν z) εἶναι, p.859.
 τοῦτο αὐτὴν ἀναιρεῖ τοῦ ζητουμένου τὴν οὐσίαν. Ἡ μὲν- 30
 τοι παρασιτικὴ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ ἐν
 βαρβάροις μία ἐστὶ, καὶ κατὰ ταῦτα a), καὶ ὡσαύτως. καὶ
 οὐκ ἂν εἶποι τις ἄλλοις μὲν τοῦςδε, ἐτέρως δὲ τοῦς b), πα-
 ρασιτεῖν. οὐδὲ εἰσὶν, ὡς ἔοικε, παράσιτοί τινες c), οἶον d)
 Στωϊκοὶ, ἢ Ἐπικούρειοι, δόγματα ἔχοντες διάφορα, ἀλλὰ
 πᾶσι πρὸς ἅπαντας ὁμολογία τίς ἐστὶ, καὶ συμφωνία e) τῶν
 ἔργων, καὶ τοῦ τέλους· ὥστε ἔμοιγε δοκεῖ ἡ παρασιτικὴ κιν-
 δυνεύειν, κατὰ γε τοῦτο, καὶ σοφία εἶναι.

ΤΥΧ. Πάνυ μοι δοκεῖς ἱκανῶς ταῦτα εἰρηκέναι. ὡς 31
 δὲ καὶ τὰ ἄλλα χείρων ἐστὶν ἢ φιλοσοφία τῆς σῆς τέχνης,
 πῶς ἀποδεικνύεις;

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἀνάγκη πρῶτον εἰπεῖν, ὅτι φιλοσοφίας
 μὲν οὐδέποτε ἠράσθη παράσιτος, παρασιτικῆς δὲ πάμπολ-

z) μίαν] „*an Fl. et marg. A. 1. W.*“ a) ταῦτα] ταῦτα B. 3.
 b) δὲ τοῦς] „*Et sic esse in Fl. adscripsit Solanus. Sed est
 et in cett. praeter B. 1. quae τοῦς δὲ παρασιτεῖν. Τούςδε B. 2.*“
 „*Ἐτέρως τοῦςδε Schm. nihil monens, cur ita. Vid. Aduot* c)
 Παράσιτοί τινες] Sic *Fritzscher*. Quaestst. p. 195. sq. e Cod.
 Goil. cum quo *Schol.* quodammodo videtur conspirare, pro
 vulg. ὡς ἔοικεν, ἐν παρασίτοις τινές. d) οἶον] „*oí Schol. et
 Coll.*“ e) καὶ συμφωνία] „*omisit Fl.*“

diversa sententiarum, ex illo
 ipso maxime demonstratur,
 plane non esse in rerum na-
 tura illud, cujus una non
 sit perceptio. Quod enim
 disputatur, Quid deorum
 potius illud sit? et nun-
 quam in uno aliquo conve-
 nitur; illud ipsam tollit ejus,
 de quo quaeritur, substan-
 tiam. Verum non ita se ha-
 bet Parasitica: sed inter
 Graecos pariter ac Barbaros
 una est, et circa eadem eo-
 dem modo *versatur*: neque
 est, ut dicat quisquam, ali-
 ter hos, aliter vero illos pa-
 rasitari: neque sunt, ut vi-

detur, Parasiti quidam, qui,
 velut Stoici aut Epicurei,
 decreta habeant diversa, sed
 omnibus respectu omnium
 est consensus aliquis et con-
 venientia actionum pariter
 ac finis. Itaque, quantum
 mihi videtur, Parasitica for-
 te hoc respectu etiam sa-
 pientia fuerit.

Tych. Satis omnino de his
 dixisse mihi videris. Verum
 quantum ad reliqua etiam
 deteriorẽm esse tua arte Phi-
 losophiam, quomodo demon-
 stras?

Par. Igitur illud primum
 dicendum est: Philosophiam

p. 860. λοι ἐπιθυμήσαντες μνημονεύονται φιλόσοφοι, καὶ μέχρι γε νῦν ἐρώσι.

ΤΥΧ. Καὶ τίνας ἂν ἔχοις εἰπεῖν φιλοσόφους, παρασιτεῖν σπουδάσαντας;

ΠΑΡ. Οὓς τινὰς μέντοι, ὧ Τυχιάδη, καὶ σὺ γιγνώσκων, ὑποκρίνη ἀγνοεῖν καὶ μέ, ὡς f) κατὰ τινὸς αὐτοῖς αἰσχύνῃς ἐντεῦθεν γιγνομένης, οὐχὶ τιμῆς.

ΤΥΧ. Οὐ, μὰ τὸν Δί, ὧ Σίμων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀποροῶ, οὓς τινὰς καὶ εὗροις g) εἰπεῖν.

ΠΑΡ. ὦ γενναῖε, σὺ μοι δοκεῖς ἀνήκοος εἶναι καὶ τῶν ἀναγραψάντων τοὺς ἐκείνων βίους· ἐπεὶ πάντως ἂν καὶ ἐπιγνώσῃαι, οὓς τινὰς λέγω, δύναιο.

ΤΥΧ. Καὶ μέντοι, νῆ τὸν Ἡρακλέα, ποθῶ δὴ ἀκούειν, τίνες εἰσὶν.

ΠΑΡ. Ἐγὼ σοι δείξω, καὶ h) καταλέξω αὐτοὺς ὄντας οὐχὶ τοὺς φαύλους, ἀλλ' ὧν i) ἐγὼ δοκῶ, τοὺς ἀρίστους, καὶ οὓς ἤκιστα οἶμι. Αἰσχίνης μέντοι ὁ Σωκρατικὸς οὗτος, ὁ τοὺς μακροὺς καὶ ἀστείους διαλόγους γράψας, ἤκέ ποτε

f) ὡς] „ahest a Fl Δῖτα Pell. (et Gesn.) pro κατὰ.“ Καὶ Guyet. conj. satis probabiliter. g) καὶ εὗροις] καὶ εὗρης. Gorl. et Zorn. probante Bel. cui etiam ἂν εὗροις placeret. h) δείξω καὶ] „Utrumque omittit Fl.“ i) ὧν] ὡς legit et vertit Gesn.

nemo unquam Parasitus ad-amavit: Parasiticam vero appetiisse, multi memorantur Philosophi, et in hunc diem appetunt.

Tych. Et quos dicere possis Philosophos, parasitandi studiosos?

Par. Quos nimirum tu quoque, Tychiade, cum benenoris, ignorare me quoque simulas, velut turpitudine quaedam illis inde, non honos accedat.

Tych. Non; ita me Jupiter, Simon: sed vehementer

dubito, quos inventurus sis.

Par. Videris mihi; vir optime, non audisse eos, qui vitas illorum scripsere, alioquin omnino posses, quos dicam, agnoscere.

Tych. Verum cupio; mehercules, audire, qui sint.

Par. Ego tibi ostendam, et recensebo, eosque non viles, sed, ut mihi videtur, praestantissimos, et quos tu minime putes. Igitur Aeschines quidem Socraticus ille, qui longos illos urba-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 861. δευτέρῳ στόλῳ ἐπέπλευσε τῇ Σικελίᾳ· καὶ δειπνήσας πάλιν
 p. 862. ὀλίγας ἡμέρας, ὑπὸ ἀμαθίᾳς ἐξέπεσε· καὶ αὕτη ἡ συμφο-
 ρὰ Πλάτωνι περὶ Σικελίαν, ὁμοία δοκεῖ γενέσθαι τῇ Νι-
 κίου.

TYCH. Καὶ τίς, ὦ Σίμων, περὶ τούτου λέγει;

35 *PAR.* Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, Ἀριστόξενος δὲ ὁ μου-
 σικὸς, πολλοῦ λόγου ἄξιός, καὶ αὐτὸς δὲ παράσιτος Νη-
 λέως ἦν. Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελάῳ μέχρι τοῦ θά-
 νάτου παρέσιτει, καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντως ἐπί-
 36 στασαι. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τῆς παρασιτικῆς ἤρξατο μό-
 37 νον, ὡςπερ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. Φιλοσόφους μὲν οὖν,
 ὡςπερ ἦν, παρασιτία q) σπουδάσαντας ἔδειξα. παράσιτον
 38 δὲ οὐδεὶς ἔχει φράσαι φιλοσοφεῖν ἐθελήσαντα. Καὶ μέντοι
 εἰ ἔστιν εὐδαιμον τὸ μὴ πεινῆν, μηδὲ διψῆν, μηδὲ ῥιγοῦν,
 ταῦτα οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει, ἢ παρασίτῳ. ὥστε φιλοσόφους
 μὲν ἂν τις πολλοὺς καὶ ῥιγοῦντας καὶ πεινῶντας εὔροι),
 παράσιτον δὲ οὐ. ἢ οὐκ ἂν εἴη παράσιτος, ἀλλὰ δυστυχῆς
 τις, ἢ πτωχὸς ἄνθρωπος, ἢ φιλόσοφῳ ὅμοιος.

q) παρασιτία] „Ita cum puncto subscr. *Par. Fr.* (et B. 3.)
 Sine eo cett. *Περὶ σιτία V. 2.*“ r) εὔροι] εὔρη 3ο11.

non haberet, excidit: atque Athenas regressus, ubi multo se labore ad eam rem paraverat, altero cursu denuo navigavit in Siciliam, coenatusque paucos dies propter inscitiam excidit: similisque videtur illa, quae Platoni in Sicilia evenit calamitas, cladi ad eandem Niciae.

Tych. Et quis, Simon, hac de re narrat?

Par. Cum alii multi, tum Aristoxenus Musicus, vir commemorabilis, qui et ipse Parasitus fuit Nelei. Jam Euripidem Archelao ad mortem usque parasitatum esse,

et Anaxarchum Alexandro, omnino nosti. Aristoteles vero inchoavit tantum, ut reliquas artes, ita et Parasiticam. Ergo Philosophos, ut res erat, Parasiticae vitae operam dantes, ostendi: Parasitum vero nemo dicere potest, philosophari qui voluerit. Jam si beatum est non esurire, neque sitire, neque rigere; haec nulli adsunt alii, nisi Parasito. Itaque Philosophos quidem aliquis multos et rigentes inveniat, et esurientes: Parasitum vero non inveniat; aut illo non fuerit Parasitus, sed infelix aliquis aut men-

ΤΥΧ. Ἰκανῶς ταῦτά γε. ὅτι δὲ καὶ κατὰ πολλὰ δια- p. 863.
φέρει φιλοσοφίας, καὶ ῥητορικῆς ἢ παρασιτικῆς, πῶς ἐπι- 39
δεικνύεις,

ΠΑΡ. Εἰσὶν, ὦ βέλτιστε, καιροὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων
βίου, ὃ μὲν τις εἰρήνης, οἶμαι, ὃ δ' ε) αὖ πολέμου. ἐν δὴ
τούτοις πᾶσα ἀνάγκη φανερὰς γίνεσθαι τὰς τέχνας, καὶ
τούς ἔχοντας ταύτας, ὅποιοί τινές εἰσι. πρότερον δὲ, εἰ δο-
κεῖ, σκοπώμεθα τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν, καὶ τίνες ἀν-
εἶεν μάλιστα χρησιμώτατοι, ἰδίᾳ τε ἕκαστος αὐτῶ, καὶ
κοινῇ τῇ πόλει.

ΤΥΧ. Ὡς t) οὐ μέτριον ἀγῶνα καταγγέλλεις τῶν ἀν-
δρῶν· καὶ ἔγωγε πάλα γελῶ κατ' ἑμαυτὸν, ἐννοῶν, ποῖος
ἂν εἶη συμβαλλόμενος παρασίτῳ φιλόσοφος.

ΠΑΡ. Ἴνα τοίνυν μὴ πάνυ θαυμάξης, μηδὲ τὸ προᾶγ- 40
μὰ σοι δοκῇ u) χλεύης ἄξιον, φέρε προτυπωσώμεθα παρ'
ἡμῖν αὐτοῖς, ἠγγέλθαι μὲν αἰφνίδιον εἰς τὴν χώραν ἐμβε-
βληκένοι πολεμίους, εἶναι δὲ ἀνάγκην ἐπεξιέναι, καὶ μὴ
περιορᾶν ἔξω δηουμένην x) τὴν γῆν· τὸν στρατηγὸν δὲ πα-

ς) ὃ δ'] Sic B. 1. 3. In reliquis ὃ δ'. t) Ὡς] deest in Gori.
et 3011. haud improbante *Belino*. u) δοκῇ] „δοκεῖ male *Fl.*“
x) δηουμένην] Sic 3011. et Gori. et hinc *Schm.* monente
Belino pro vulg. δηϊουμένην.

dicus mortalis, aut Philoso-
pho similis.

Tych. Satis ista. Sed mul-
tum etiam praestare Philoso-
phiae ac Rhetoricae Parasi-
ticam, quomodo demonstras?

Par. Sunt, vir optime,
tempora vitae hominum, al-
terum pacis, arbitror, alte-
rum vero belli. In hisce
vero necesse omnino est,
manifestas fieri artes, ea-
rumque professores, quales
sint. Prius autem, si vide-
tur, consideremus tempus
belli, et quales maxime vi-
deantur tum privatim sibi,
tum reipublicae utilissimi.

Tych. Quam non medio-
cre certamen virorum de-
nuncias! et olim intra me
rideo equidem, qualis sit col-
latus Parasito Philosophus.

Par. Ut igitur non nimis
admireris, nec ludibrio tibi
dignares videatur, age, apud
animum ipsi nostrum finga-
mus, nunciatum subito, ho-
stes irruptionem in patriam
nostram fecisse, necessita-
tem autem postulāre, ut con-
tra ipsos erumpamus, nec
agros vastari extra patia-
mur: imperatorem ad nu-
meros vocare, quicumque
militari sunt aetate, et ve-

- p. 863. ραγγέλλειν ἅπαντας εἰς τὸν κατάλογον τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, καὶ δὴ χωρεῖν γ) τοὺς ἄλλους, ἐν δὲ δὴ τούτοις, φιλοσόφους τινὰς, καὶ ῥήτορας, καὶ παρασίτους. πρῶτον τοίνυν ἀποδύσωμεν αὐτοὺς, ἀνάγκη γὰρ τοὺς μέλλοντας ὀπλίζεσθαι, p. 864. γυμνοῦσθαι πρότερον. θεῶ δὴ τοὺς ἄνδρας, ὧ γενναῖε, καθ' ἕκαστον, καὶ δοκίμαζε τὰ σώματα. τοὺς μὲν τοίνυν αὐτῶν ὑπὸ ἐνδείας ἴδοις ἂν λεπτοὺς καὶ ὠχροὺς πεφροκότες, ὥσπερ ἤδη τραυματίας παρειμένους. ἀγῶνα μὲν γὰρ, καὶ μάχην σταδιαίαν, καὶ ὠθισμὸν, καὶ κόνιν, καὶ τραύματα, μὴ γελοῖον ἢ λέγειν, δύνασθαι φέρειν ἀνθρώπους, 41 ὥσπερ ἐκείνους, τινὸς δεομένους ἀναλήψεως; ἄθρει δὲ πάλιν μεταβὰς τὸν παράσιτον, ὁποῖός τις φαίνεται. ἅρ' οὐχ ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον πολὺς, καὶ τὸ χρῶμα ἡδύς; οὐ μέλας δὲ, οὐδὲ λευκός, (τὸ μὲν γὰρ γυναικί, τὸ δὲ δούλῳ προσέοικεν) ἔπειτα θομοειδής, δεινὸν βλέπων, ὁποῖον ἡμεῖς, μέγα καὶ ὕφαιμον. οὐ γὰρ καλὸν δεδοικότες καὶ θῆλυν ὀφθαλμὸν εἰς πόλεμον φέρειν. ἅρ' οὐχ ὁ τοιοῦτος καλὸς μὲν γένοιτ' ἂν, καὶ ζῶν ὀπλίτης, καλὸς δὲ καὶ εἰς) ἀποθάνου 42 καλῶς; Ἄλλὰ τί δεῖ α) ταῦτα εἰκάζειν, ἔχοντας αὐτῶν πα-

γ) χωρεῖν] „χορεῖν male J. et V. 2. nec non A. 2. z) καὶ εἰ] „εἰ καὶ Fl.“ Deinceps ἀποθάνη 3ο11. a) δεῖ] „restitut. ex J. et V. 2. Δὴ cett. male.“

nire sane reliquos, in his vero etiam Philosophos quosdam, et Rhetoras, et Parasitos. Primo igitur illos exuamus. Oportet enim, qui armandi sunt, primum nudari. Inspice vero viros, o bone, singulatim, et proba corpora. Quosdam igitur illorum prae indigentia videbis tennes et pallidos horridosque, quasi jam saucios *in acie* relictos. Certamen quidem, et pugnam statariam, et impressionem, et pulverem, et vulnera, nonne ridiculum fuerit dicere, per-

ferre posse homines, quales illi sunt, refectione quaedam indigentes? Vide autem contra *in alteram partem* transgressus Parasitum, qualis appareat. Nonne iste multum primo corporis habet, et colore est jucundo? neque niger neque albus, quorum alterum mulieri, servo alterum convenit. Deinde animosus, vultu, ut nos, minaci, et sanguine repleto: non enim honestum est oculum timidum et effeminatum ferré in pugnam. Nonne talis et pulcher fue-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 865. νὸς ἐν αὐτοῖς ἦν φίλος. ὁ Ὑπερίδης δὲ, καὶ Δημοσθένης,
καὶ Λυκούργος, οἳ γε δοκοῦντες ἀνδρειότεροι i), καὶ k) ταῖς
ἐκκλησίαις ἀεὶ θορυβοῦντες καὶ λοιδορούμενοι τῷ Φιλίππῳ,
τί ποτε ἀπειργάσαντο γενναῖον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ;
καὶ Ὑπερίδης μὲν καὶ Λυκούργος οὐδ' ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐδὲ
p. 866. ὅλως ἐτόλμησαν μικρὸν ἔξω παρακύψαι τῶν πυλῶν, ἀλλ'
ἐντειχίδιοι ἐκάθηντο l) παρ' αὐτοῖς, ἤδη πολιορκούμενοι,
γνώμια καὶ προβουλευμάτια συντιθέντες. ὁ δὲ δὴ κορυ-
De- φαιότατος m) αὐτῶν, ὅτ' αὐτὶ λέγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συνε-
mosth. χῶς, Φίλιππος γὰρ ὁ Μακεδόνων n) ὄλεθρος, ὅθεν οὐδὲ
Phil. III. ἀνδράποδον πρίατο τίς ποιεῖ,“ τολμήσας προελθεῖν εἰς τὴν
P. 92. Βοιωτίαν, πρὶν ἢ ξυμμίξαι τὰ στρατόπεδα, καὶ ξυμβαλεῖν
Vol. I. εἰς χεῖρας, ῥίψας τὴν ἀσπίδα ἔφευγὲν. ἢ οὐδέπω ταῦτα
Dind. πρότερον διήκουσας οὐδενὸς, πάνυ γνώριμα ὄντα, οὐχ ὅπως

ita, ut etiam Guyetus voluerat. i) ἀνδρειότεροι] „recte quaedam. Aliae ἀνδριότεροι.“ k) καὶ] Sic Ald. utraque. In cett. omnibus est καὶ. l) ἐκάθηντο] Sic e Gort. et 3011. auctore Belino; correxit Schmiederus vulgatum κάθηντο. m) κορυφαιότατος] Sic 3011. 2954. et Gort. non reluctante Belino pro vulg. κορυφαῖος. Sic idem noster Quom. Histor. Conscr. c. 34. licet ipse huic Superlativum damnasse videatur Sólœc. c. 5. ubi vid. not. n) Μακεδόνων] Μακεδῶν mal- lent, Solano innuente, Bel. et Schafer. ad Demosth. Annot. Tom. I. p. 570. Μακεδῶν ὢν Valcken. Diatr. de Phil. p. 273. Cf. Wyttenbach. Bibl. Crit. Vol. III. P. I. p. 78.

derunt, manseruntque Athe-
nis sic, ut semper rempubli-
cam ad illius voluntatem tra-
ctarent. Itaque si quis etiam
Atheniēnsis alius in illis par-
tibus militaret, ipse quoque
inter ipsorum erat amicos.
At Hyperides, et Demosthe-
nes, et Lycurgus, qui for-
tiores videbantur, quique in
concionibus tumultus semper
ciebant, maledicebantque
Philippo, quod tandem egre-
gium facinus in bello contra
ipsum patrarunt? Ac Hype-
rides quidem et Lycurgus

nōn exierunt, quin ne caput
quidem exserere ultra muros
ausi sunt, sed post moenia
desidentes, domi suae jam
obsessi, sententiolas quas-
dam et consultiunculas
componebant. Sed princeps
illorum, qui ista perpetuo di-
ctitaret in concionibus, Phi-
lippus ille Macedonum per-
nicies, unde neque servulum
quis emat; progredi ausus
in Boeotiam, ante quam com-
mitterentur acies, et ventum
ad manus esset, abjecto cly-
peo fugit. An nunquam ista

Ἀθηναίοις, ἀλλὰ Θραξὶ καὶ Σκύθαις, ὅθεν ἐκεῖνο τὸ κά- p.866.
θαρμα ἦν.

ΤΥΧ. Ἐπίσταμαι ταῦτα. ἀλλ' οὗτοι μὲν ῥήτορες, καὶ 43
λόγους λέγειν ἡσκηκότες, ἀρετὴν δὲ ο) οὔ. τί δὲ περὶ τῶν
φιλοσόφων λέγεις; οὐ γὰρ δὴ τούτους, ὡςπερ ἐκείνους, p.867.
ἔχεις p) αἰτιᾶσθαι.

ΠΑΡ. Οὗτοι πάλιν, ὧ Τυχιάδῃ, οἱ περὶ τῆς ἀν-
δρίας q) ὁσημέραι διαλεγόμενοι, καὶ κατατρίβοντες τὸ τῆς
ἀρετῆς ὄνομα, πολλῶ μᾶλλον τῶν ῥητόρων φανοῦνται δει-
λότεροι, καὶ μαλακώτεροι. σκόπει δὲ r) οὔτω. πρῶτον μὲν,
οὐκ ἔστιν ὅστις εἰπεῖν s) ἔχοι φιλόσοφον ἐν πολέμῳ τετελευ-
τηκότα. ἦτοι γὰρ οὐδὲ ὅλως ἐστρατεύσαντο, ἢ εἴπερ ἐστρα-
τεύσαντο, πάντες ἔφυγον. Ἀντισθένης μὲν οὖν, καὶ Διογέ-
νης, καὶ Κράτης, καὶ Ζήνων, καὶ Πλάτων, καὶ Αἰσχίνης,
καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ πᾶς οὗτος ὁ ὄμιλος, οὐδὲ t) εἶδον
παράταξιν· μόνος δὲ τολμήσας ἐξελθεῖν εἰς τὴν ἐν τῇ πό-
λει u) μάχην ὁ σοφὸς αὐτῶν Σωκράτης, φεύγων ἐκεῖθεν ἀπὸ

o) δὲ] καὶ B. 3. in qua totus hic locus corruptus. p) ὡςπερ
ἐκείνους ἔχεις] Alio ordine, qui praestantior visus *Belino*,
3011. ἔχεις ὡςπερ ἐκείνους, et sic *Schm.* quoque. q) ἀνδρίας]
ἀνδρείας 3011. Cf. De Salt. c. 12. et Hermot. c. 7. ibique Varr.
Lectt. r) δὲ] δὴ vulgo. Necessario correxi, monente etiam
Fritzschio Quaestst. p. 196. quod confusionis genus saepissime
jam a nobis per hos libros notatum. s) ὅστις εἰπεῖν] „εἰ-
πεῖν ὅστις *Fl.*“ *Belinus* conj. ὅστις ἂν εἰπεῖν vel ὅστις εἰπεῖν ἔχη.
t) οὐδὲ] Sic *Gorl.* 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. οὔτε. u) ἐν

prius a quoquam audisti, quae
sint notissima, non dico
Atheniensibus, sed Thraci-
bus ac Scythis, unde purga-
mentum illud fuit?

Tych. Novi ista. Sed hi
Rhetores, et verbis facien-
dis exercitati, ad virtutem
non item. Quid vero ais de
Philosophis? neque enim
sane habes, quod hos, quem-
admodum illos, accuses.

Par. Hi rursus, *Tychia-*
de, de fortitudine disputan-
tes quotidie, et virtutis no-

men conterentes, multo
etiam timidiores oratori-
bus apparebunt mollioresque.
Considera vero ita. Primo
non est, qui nominare queat
Philosophum in proelio mor-
tuum. Aut enim plane non
militarunt, aut, si milita-
runt, fugerunt omnes. An-
tisthenes quidem, et Dioge-
nes, et Crates, et Zeno, et
Plato, et Aeschines, et Ari-
stoteles, et omnis illa turba,
ne viderunt quidem aciem.
Solutus vero ausus progredi in

p. 868. τῆς Πάρονηθος x), εἰς τὴν Ταυρέου παλαίστραν κατέφυγε· πολὺ γὰρ αὐτῷ ἀστειότερον ἐδόκει μετὰ τῶν μειρακυλλίων καθεζόμενον ὀαρίζειν γ), καὶ σοφισμάτια προβάλλειν z) τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἢ ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ α) μάχεσθαι.

ΤΥΧ. ὦ γενναῖε, ταῦτα μὲν ἤδη καὶ παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, οὐ, μὰ Δία, σκώπειν αὐτοὺς καὶ ὀνειδίζειν βουλομένων· ὥστε οὐδὲν τι μοι δοκεῖς χαριζόμενος τῆ·σεαυ-
44 τοῦ τέχνη καταψεύδεσθαι τῶν ἀνδρῶν· Ἄλλ' εἰ, δοκεῖ, ἤδη φέρε καὶ σὺ τὸν παράσιτον, ὁπότις τις ἐστὶν ἐν πολέμῳ, καὶ α) λέγε, καὶ εἰ ὅλως λέγεται παράσιτός τις γενέσθαι τῶν παλαιῶν;

ΠΑΡ. Καὶ μὴν, ὦ φιλότης, οὐδεὶς ἀνήκοος b) Ὀμήρου, οὐδ' ἂν πάμπαν ἰδιώτης τύχη, ὅστις c) οὐκ ἐπίσταται
p. 869. παρ' αὐτῷ τοὺς ἀρίστους τῶν ἠρώων παρασίτους ὄντας. ὅ

τῆ πόλει] ἐπὶ Δηλῶ conj. Palm. ἐν τῇ Ποτιδαλα Gesn. Bel. Heindorf. ad Platon. Charm. in εἰς τὴν Ἀμφιπόλιν, deleta voce μάχην, Guyet. εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως μάχην Menag. ad Diog. Laërt. II, 22. x) ἐκ τῆς Πάρονηθος] suspecta fuerunt Heindorfio l. l. γ) ὀαρίζειν] Vulg. ὠραίζειν. Sed ὀορίζειν Cod. G. et marg. A. 1. W. Unde certissima conjectura fecit Graevius ὀορίζειν. z) προβάλλειν] „παραβάλλειν marg. A. 1.“ α) Σπαρτιάτῃ] σπαρτιῶ conj. Kuster. α) καὶ] suspectum Gesnero, haud, opinor, immerito. b) οὐδεὶς ἀνήκοος] οὐδεὶς μὴ ἂν. conj. Marcil. ἀνηκοὸς Solan. οὐδ. ουτως ἂν. Fritzschn. Quaestst. p. 196. et ante eum jam Seager Diar. Class. Vol. XIX. p. 24. bene quidem omnino, at vereor, ut necessario. c) ὅστις] „Sic Fl. B. 1. Par. aliaeque. ὅς J.“ Sic etiam Gorl.

pugnā sapiens illorum Socrates, inde a Parnethe fugiens in Taureae se palaestram abdidit. Multo enim illi videbatur urbanus sedentem cum adolescentulis amatorias nugas garrere, et argutiolas objicere in quos incideret, quam cum viro Spartano pugnare.

Tych. Vir optime, ista jam ex aliis quoque audivi, non profecto irridere volentibus illos, aut maledictis

incessere. Itaque non videris mihi quidquam tuae arti condonans contra illos mentiri. Sed, si videtur, age jam et tu, Parasitus in bello qualem se praestet, dicito: et an omnino antiquorum quisquam Parasitus fuisse dicatur?

Par. Atqui nemo, amice, Homerum non audivit, etsi aliarum omnium rerum rudis sit: nemo ergo est, qui nesciat, apud illum praestantis-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 870. ΠΑΡ. — Σὸν δὲ πλεῖον h) δέπας i) αἰεὶ
 Hom. "Ἔστηχ", ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι k).
 II. IV, 262. ἐνταῦθα γὰρ τὸ αἰεὶ πλέον δέπας εἴρηκέν, οὐχ ὅτι τὸ πο-
 τήριον διαπαντός l) πλήρες εἰστήκει m) τῷ Ἰδομενεΐ, καὶ
 μαχομένῳ καὶ καθεύδοντι, ἀλλ' ὅτι αὐτῷ δι' ὄλου n) τοῦ
 βίου μόνῳ συνδειπνεῖν ὑπῆρχε τῷ βασιλεΐ, οὐχ ο) ὥσπερ
 τοῖς λοιποῖς στρατιώταις πρὸς ἡμέρας τινὰς καλουμένοις p).
 τὸν μὲν γὰρ Αἴαντα, ἐπεὶ καλῶς ἐμινομάχησε τῷ Ἑκτόρῳ,
 Hom. εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον q), φησὶ, κατὰ τιμὴν ἀξιοθέντα
 II. VII, 312. ὄψε τοῦ παρὰ τῷ βασιλεΐ δείπνου· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς, καὶ ὁ
 312. Νέστωρ, ὁσημέραι συνεδείπνου τῷ βασιλεΐ, ὡς αὐτὸς φησι.
 Νέστωρ δὲ παράσιτός μοι δοκεῖ τῶν βασιλέων μάλιστα
 τεχνίτης καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνο-
 νος ἄρξασθαι τῆς τέχνης, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐπὶ Καινέως καὶ

h) πλεῖον] Sic Solan. ex Hom. pro vulg. πλέον. i) δέπας] δέπα Bip. et Schm. per errorem. k) ἀνώγοι] ἀνώγει Gorl. et 3011. quod eo usque placuit Belino, ut etiam in Homero soloecismum, quem dicit, vulgatum corrigi juberet. l) διαπαντός] Sic A. 1. et 2. In cett. διὰ παντός. m) εἰστήκει] Sic 3011. Bel. Schm. pro vulg. ἔστηκει. n) δι' ὄλου] „Quaedam διόλου.“ o) οὐχ] „recte Fl. Par. Bas. Οὐκ J.“ Quod praemissum vulgo erat ἀλλ', monente Fritzschio Quaestst. p. 154. auctore Codice Gorl. plane expunxi, Schmiederus ut suspectum notaverat. p) καλουμένοις] Sic J. et Gorl. vulg. προσκαλ. q) ἄγον] „Sic. Fl. et Hom. Ἄγων Edd. cett.“

Par. — Tibi pocula semper
 Plena stetero, velut mihi,
 si potare luberet.

Hic enim plena semper pocula dixit, non quo poculum perpetuo plenum steterit Idomeni, et pugnanti et dormienti; sed quod ipsi per totam vitam liceret soli coenare cum rege, non ut reliquis militibus, qui certis modo quibusdam diebus vocarentur. Ajacem enim so-

litaria contra Hectorem pugna praeclare defunctum, Ad divum, ait, Agamemnona ducunt, honoris causa coenae regis adhibendum. Idomeneus vero atque Nestor coenabant cum rege quotidie, ut ipse ait. Nestor vero Parasitus mihi videtur regum maxime artifex et bonus fuisse, nec enim coepisse artem in Agamemnone, sed superiori tempore in Caeneo et Exadio: videtur autem

Ἐξαδίου δοκεῖ δὲ οὐδέ ἄν παύσασθαι r) παρασιτῶν, εἰ p. 870.
μὴ s) Ἀγαμέμνων ἀπέθανε.

ΤΥΧ. Οὕτως μὲν γενναῖος ὁ παράσιτος. εἰ δὲ καὶ
ἄλλους τινὰς οἴσθα, πειρῶ λέγειν.

ΠΑΡ. Τί οὖν, ὦ Τυχιάδη, οὐχὶ καὶ Πάτροκλος τοῦ p. 871.
Ἀχιλλέως παράσιτος ἦν, καὶ ταῦτα, οὐδενὸς τῶν ἄλλων 46
Ἑλλήνων φαυλότερος, οὔτε τὴν ψυχὴν, οὔτε τὸ σῶμα,
νεανίας ὢν; ἐγὼ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ μοι δοκῶ τοῦ Ἀχιλλέως
τεκμαίρεσθαι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ χεῖρω t) εἶναι· τὸν τε γὰρ
Ἔκτορα ῥήξαντα τὰς πύλας, καὶ παρὰ ταῖς ναυσὶν εἴσω
μαχόμενον, οὗτος ἐξέωσε, καὶ τὴν Πρωτεσιλάου ναῦν ἤδη
καιομένην ἔσβεσε· καίτοι ἐπεβάτευον αὐτῆς οὐχ οἱ φαυλό-
τατοι, ἀλλ' οἱ τοῦ Τελαμῶνος Αἴας τε καὶ Τεῦκρος, ὁ μὲν
ὀπλίτης ἀγαθός, ὁ δὲ τοξότης. καὶ πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινε
τῶν βαρβάρων, ἐν δὲ δὴ τούτοις καὶ Σαρπηδόνα τὸν τοῦ
Διὸς υἱὸν u), ὁ παράσιτος τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ ἀπέθανε δὲ
οὐχὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' αὐτὸν μὲν Ἔκτορα Ἀχιλλεὺς

r) ἄν παύσασθαι] In prioribus omnibus ἀναπαύσασθαι.
Sed desiderabat sententia particulam ἄν, et ἀναπαύσασθαι, quod
semper et natura sua vim habet *requiescendi viresque debili-
tatas colligendi et restaurandi*, incommodissimum est h. l.
Sic in promptu erat emendatio, quam neminem facile credo
fore, qui jure quodam damnet. s) εἰ μὴ] Addiderant olim
καὶ, exeepta Fl. quae illud omittit. Etiam Schm. pro suspecto
inclusit uncis. t) χεῖρω] χείρωνα Fl. u) τὸν τοῦ Διὸς
υἱὸν] τὸν παῖδα τοῦ Διὸς 3011.

nec desisse parasitari, nisi
mortuo Agamemnone.

Tych. Hic quidem prae-
clarus Parasitus. Si vero
alios etiam nosti, tenta di-
cere.

Par. Quid ergo, Tychia-
de, nonne etiam Parasitus
Achillis fuit Patroclus, isque
nec ullo Graecorum aliorum
deterior, neque mente neque
corpore, licet esset adhuc
juvenis? Etenim nec ipso il-
lum Achille deteriore esse,
ex operibus illius intelligere

mihī videor. Hectorem enim
perruptis portis, ad naves
intra vallum pugnantes hic
expulit, et navem Protesilai
jam ardentem restinxit: licet
vectores in ea essent non
vilissimi, sed Ajax et Teu-
cer Telamonis filij, miles
alter egregius, alter sagitta-
tor: ac barbarorum quidem
interfecit multos, in his vero
etiam Sarpedonem Jovis fi-
lium, Parasitus Achillis: nec
sicut alii mortuus est: cum
ipsum Hectorem Achilles in-

p. 871. ἀπέκτεινεν, εἷς ἕνα, καὶ αὐτὸν Ἀχιλλέα Πάρις τὸν δὲ παράσιτον θεὸς καὶ δύο ἄνθρωποι. καὶ τελευτῶν δὲ φωνὰς ἀφῆκεν, οὐχ οἷας ὁ γενναιότατος Ἑκτωρ προσπίπτων x) τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύων, ὅπως ὁ νεκρὸς αὐτοῦ γ) τοῖς ὀκείοις ἀποδοθῆ, ἀλλ' οἷας εἰκὸς ἀφεῖναι παράσιτον.

ΤΥΧ. z) Τίνας δὴ ταύτας;

Hom.
II. XVI,
847.
p. 872.

ΠΑΡ. Τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες κ' α) αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δα-
μέντες

47 ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανά b). ὅτι δὲ μὴ φίλος, ἀλλὰ παράσιτος ἦν ὁ Πάτροκλος τοῦ Ἀχιλλέως, πειρῶ λέγειν.

ΠΑΡ. Αὐτὸν, ὃ Τυχιάδη, τὸν Πάτροκλον ὅτι παράσιτος ἦν λέγοντά σοι παρέξομαι.

ΤΥΧ. Θαυμάστα λέγεις.

ΠΑΡ. Ἄκουε τοίνυν αὐτῶν τῶν ἐπῶν.

Hom.
II.

XXIII,
83.

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι c) ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,

x) προσπίπτων] καὶ προσπ. 3011. quam particulam; monente *Belino*, recepit *Schm.* quo jure, non capio. γ) αὐτοῦ] αὐτοῦ sola, quantum vidi, B. 3. z) ΤΥΧ.] „Aberat persona ΤΥΧ. et seq. ΠΑΡ. in Edd. Adjeci ex *Jensio*.“ - a) κ'] Sic omnes Edd. vett. pariter ac Codd. *Luciani*. Sinistre itaque *Solanus*, ex *Homero*, ut ait, ἄν restituit, et sic restitutum receperunt *Reitz*, et recentt., quum vice versa κ' non solum in *Luciano* servandum, sed etiam *Homero* ipsi restituendum esset. β) ἱκανά] ἱκανόν 3011. c) τιθήμεναι] „recte *Salm.* et *Hom.* Τιθέμεναι Edd. cett. male.“

terfecerit solum solus, et ipsum Achillem Paris; Parasitum vero Deus, et homines duo. Moriensque voces edidit, non quales Hector fortissimus, qui Achillis genibus advolutus supplicavit, ut cadaver suum redatur suis; sed quales convenit emittere Parasitum.

Tych. Quas ergo?

Par. Viginti tales si me contra arma tulissent, Unusquisque mea domitus jacuisset ab hasta.

Tych. Sufficiunt ista. Ast, non amicum fuisse Patroclum, sed Parasitum, illud tenta dicere,

Par. Ipsum, Tychiade, Patroclum praebebo tibi, dicentem, se Parasitum fuisse.

Tych. Mira narras.

Par. Ipsa ergo audi verba;

Ne mea, Achille, tuis procul ossibus ossa recondè,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 873. ἐπιεικῶς γὰρ οἱ παράσιτοι καὶ ἔρασταὶ τῶν τρεφόντων εἰ-
 σίν. οὗτος τοίνυν πάλιν ὁ παράσιτος τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 τυραννουμείην εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο l)· καὶ νῦν ἔστηκε
 χαλκοῦς ἐν τῇ ἀγορᾷ μετὰ τῶν παιδικῶν. οὔτις μὲν δὴ,
 49 τοιοῖδε m) ὄντες μάλα ἀγαθοὶ, παράσιτοι ἦσαν. Σὺ δὲ δὴ
 ποῖόν τινα εἰκάξεις ἐν πολέμῳ τὸν παράσιτον; οὐχὶ πρῶτον
 μὲν ὁ τοιοῦτος ἀριστοποιησάμενος ἔξεισιν ἐπὶ τὴν παρά-
 p. 874. ταξιν, καθάπερ καὶ ὁ n) Ὀδυσσεὺς ἀξιοῖ; οὐ γὰρ, ἀλλ' ὅν
 ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησιν ἐστίασει o), καὶ p) εὐθύς ἅμα
 ἔω μάχεσθαι δέοι q)· καὶ ὅν ἄλλοι στρατιῶται χρόνον ὑπὸ
 δέους, ὁ μὲν τις ἀκριβῶς ἀρμόζει τὸ κράνος, ὁ δὲ θωρά-
 κιον ἐνδύεται, ὁ δὲ αὐτὰ τὰ δεινὸν ὑποπτέυων τοῦ πολέμου,
 τρέμει, οὗτος δὲ r) ἐσθίει τότε μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ,
 καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον εὐθύς ἐν πρώτοις διαγωνίζεται· ὁ δὲ
 τρέφων αὐτὸν s) ὀπισθεν ὑποτέτακται τῷ παρασίτῳ, καὶ κεῖ-

l) ἀφείλετο] „Nil mutare Edd. addidit Solan.“ m) τοιοῖδε] τοιοῦτοι 3011. n) καὶ ὁ] absunt a Gorl. o) ἀλλ' ὅν — ἐστίασει] Haec sic refingi vult Bel. ἀλλ' ὅν δεῖ ἐν πολ. μ φ. ἐστίασειν, qua emendatione nullo pacto est opus. Nec placet cum Guyeto verba, ὅν ἐν πολ. μάχεσθαι φησιν, pro glossemate haberi, quibus aegre carere possumus. p) καὶ] Sic placebat vulgatum καὶ corrigere, pro quo Guyet. Solan. et Gesn. voluerant καὶν, melius etiam Perizon. εἰ καὶ. q) δέοι] δέει 3011. r) οὗτος δὲ] „οὗτός δε emendat Gesn.“ Absit haec emendatio. Nihil hoc anacolutho apud nostrum frequentius, s) αὐτὸν] αὐτὸν A. 2.

est, ut Parasiti iidem etiam sint alentium se amatores. Hic igitur rursus Parasitus Athenarum urbem, tyrannide oppressam, vindicavit in libertatem. Et nunc stat aeneus in foro suo cum amasio. Hi ergo, viri fortissimi cum essent, fuere iidem Parasiti. Tu vero qualem suspicaris in bello futurum Parasitum? Nonne primum talis pransus ibit in aciem, sicut etiam Ulysses aequum esse censet? Etenim quem

in proelio pugnare iubet, eum etiam excipiet epulis, etsi statim a lucis exortu pugnandum sit. Quoque tempore milites alii praemetu, alius quidem accurate aptat galeam, thoracem induit alius, alius ipsa belli metuenda suspicans tremit; eo tempore hic noster hilari vultu cibum capit, est post egressionem in primis statim pugnam capessit: sed qui illum alit, altero stat ordine post Parasitum, quem ille,

νος αὐτὸν ὡςπερ ὁ Αἴας τὸν Τεῦκρον ὑπὸ τῷ σάκει κα-ρ. 874.
 λύπτει, καὶ τῶν βελῶν ἀφιεμένων, γυμνώσας ἑαυτὸν, τοῦ-
 τον σκέπει. βούλεται γὰρ ἐκεῖνον μᾶλλον σῶζειν, ἢ ἑαυτὸν. 50
 Εἰ δὲ δὴ καὶ πέσοι t) παράσιτος ἐν πολέμῳ u), οὐκ ἂν ἐπ'
 αὐτῷ δήπου οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης αἰσχυνθείη, με-
 γάλῳ τε ὄντι νεκρῷ, καὶ ὡςπερ ἐν συμποσίῳ καλῶς κατα-
 κειμένῳ· ὡς ἄξιόν γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν τούτῳ παρα-
 κείμενον, ξηρὸν, ῥυπῶντα, μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα, προ-
 τεθνηκότα τῆς μάχης, ἀσθενῆ ἄνθρωπον. τίς οὐκ ἂν κα-
 ταφρονήσειε ταύτης τῆς πόλεως, τοὺς ὑπασπιστάς x) αὐτῆς
 οὔτω κακοδαίμονας ὄρων; τίς δὲ οὐκ ἂν εἰκάσαι χλωρούς y)
 καὶ κομήτας ὄρων ἀνθρωπίσκους κειμένους, τὴν πόλιν
 ἀποροῦσαν συμμάχων, τοὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ z) κακούργους
 ἐπιλῦσαι τῷ πολέμῳ; τοιοῦτοι μὲν ἐν πολέμῳ a) πρὸς ῥή-
 τορας καὶ φιλοσόφους εἰσὶν οἱ παράσιτοι. Ἐν εἰρήνῃ δὲ P. 875.

51

- t) καὶ πέσοι] καταπέσοι legi vult *Bel.* quia καταπέση 3011.
 u) ἐν πολέμῳ] ἐν τῷ πολ. imprudens edidit *Schm.* e 3011.,
 ut putarat, qui *Codex*, tradente quidem *Belino*, non hic, sed
 infra sub finem capituli, articulum immittit. x) ὑπασπιστάς]
 „Nil mutant Edd.“ Scilicet *Anonymus* voluerat ὑπερασπ. quo
 minime opus est. y) χλωρούς] χλορούς male *Hag.* 1. et 2.
 z) εἰρκτῇ] Sic *Bip.* et *Schm.* rectius quam quod olim ha-
 buerant εἰρκτῇ leui spiritu. Cf. *Ver. Hist.* II, 30. ubi vulgo in
 omnibus, et *Asin.* c. 41. ubi saltem in *Courier.* Ed. asperum
 invenias. a) ἐν πολέμῳ] ἐν τῷ πολ. 3011. *Belino* probante
 sine justa caussa. Supra saepius in hac formula, ubi omnino
 significatur in quovis bello, omissus articulus; ut mox in con-
 traria formula, ἐν εἰρήνῃ.

ut Teucrum Ajax, suo cly-
 peo occultat, emissisque te-
 lis, suo nudato corpore, hunc
 tegit; quippe qui hunc po-
 tius, quam se, servare cu-
 piat. Si vero cadat etiam
 in proelio Parasitus, non
 sane illius *interfecti* neque
 ductorem ordinis, neque mi-
 litem pudeat, magni nempe
 corporis, et sicut in convi-
 vio pulchre jacentis. Et ope-
 rae pretium est juxta jacens
 videre Philosophi cadaver

aridum, squalidum, longam
 habens barbulam, jam ante
 pugnam demortuum, imbe-
 cillum homuncionem. Quis
 non contemnat eam civita-
 tem, pròpugnatores illius ita
 miseros si videat? Quis vero
 non conjiciat, pallidos et
 comatos homunciones si ja-
 centes videat, civitatem au-
 xiliis egentem maleficos de
 carcere belli caussa solvisse?
 Tales quidem in bello ad
 Philosophos et oratores com-

p. 875. τοσοῦτόν μοι δοκεῖ καὶ διαφέρειν παρασιτικὴ φιλοσοφίας, ὅσον αὐτὴ ἢ εἰρήνη πολέμου. καὶ πρῶτον, εἰ δοκεῖ, σκοπῶμεν τὰ τῆς εἰρήνης χωρία b).

ΤΥΧ. Οὐπω ξυνίημι ὅ, τι c) τοῦτό πως βούλεται. σκοπῶμεν δὲ ὅμως.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἀγορὰν, καὶ δικαστήρια, καὶ παλαίστρας, καὶ γυμνάσια, καὶ κυνηγέσια, καὶ συμπόσια ἔγωγε φαίην ἂν πόλεως χωρία;

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Ὁ τοίνυν παράσιτος εἰς ἀγορὰν μὲν καὶ δικαστήρια οὐ πάρεισιν, ὅτι, οἶμαι, τοῖς συκοφάνταις πάντα τὰ χωρία ταῦτα μᾶλλον προσήκει, καὶ ὅτι οὐδὲν μέτριόν ἐστι τῶν ἐν τούτοις γιγνομένων τὰς δὲ παλαίστρας, καὶ τὰ γυμνάσια, καὶ τὰ συμπόσια διώκει, καὶ κόσμεῖ μόνος οὔτος. ἐπεὶ τίς ἐν παλαίστρᾳ φιλόσοφος, ἢ ῥήτωρ ἀποδύς, ἄξιός συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι; ἢ τίς ἐν γυμνασίᾳ τούτων ὀφθαῖς, οὐκ αἰσχύνῃ τοῦ χωρίου μᾶλλον ἐστι; καὶ μὴν ἐν ἐρημίᾳ τούτων οὐδεὶς ἂν ὑποστραίῃ θηρίον

b) χωρία] σχόλια (loisirs, divertissemens) vult *Bel.* et hic, et mox pro πόλεως χωρία. sine ullo iudicio et sensu. c) ὅ, τι] Sic *Reitz.* et recentt. cum B. 3. in qua tamen mox πῶς circumflexum. In reliquis vett. ὅτι.

parati sunt Parasiti. In pace vero tantum mihi videtur Parasitorum ars Philosophiae praestare, quantum ipsa pax bello. Ac primo, si vis, consideremus loca pacis.

Tych. Nondum intelligo, quid hoc sibi velit. Videamus tamen.

Par. Nonne igitur forum, et judicia, et palaestras, et gymnasia, et venationes, et coenationes, loca urbis dixerim?

Tych. Omnino.

Par. Igitur Parasitus in

forum quidem et ad judicia non accedit, quod, puto, sycophantis omnia illa loca magis conveniunt, et quod nihil moderatum fieri in his solet. At palaestras et gymnasia, et convivium persequitur, et ornat ipse. Quandoquidem quis in palaestra Philosophus aut Rhetor exutus cum Parasiti corpore conferri meretur? aut quis horum in gymnasio visus, non dedecus potius loci est? Etiam in solitudine nemo horum subsistat occurren-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- P. 876. ἀλλὰ πάντας, ὑπὸ τύφου καὶ δόξης τριβέντας. καὶ οὐ δόξης μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τούτου αἰσχίον k) ἐστίν, ἵπ' ἀργυρίου. καὶ ὁ μὲν παράσιτος οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον, ὡς οὐκ ἄν τις οὐδὲ πρὸς τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας ἀμελῶς ἔχοι, καὶ οὐδὲν αὐτῷ δοκεῖ διαφέρειν τὸ χρυσίον τοῦ πυρός. οἱ γε μὴν ῥήτορες, καὶ ὁ δεινότερόν ἐστι, καὶ οἱ φιλοσοφεῖν φάσκοντες, πρὸς αὐτὰ οὕτω διάκεινται κακὸ-δαιμόνως, ὥστε τῶν μάλιστα νῦν εὐδοκιμούντων φιλοσόφων (περὶ μὲν γὰρ τῶν ῥητόρων τί δεῖ λέγειν;) ὁ μὲν δικάζων δίκην δώροισ ἐπ' αὐτῇ ἐάλω· ἄλλος δὲ μισθὸν σοφιστεῦαν
- P. 877. εἰσπράττεται τοὺς μανθάνοντας l). ὁ δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως ὑπὲρ τοῦ συνεῖναι ὁμοίως m) μισθὸν αἰεῖ, καὶ οὐκ αἰσχύνεται, ὅτι n) πρεσβύτης ἀνὴρ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖ, καὶ μισθοφορεῖ, καθάπερ Ἰνδὸς ἢ Σκύθης αἰχμάλωτος· καὶ
- 53 οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα αἰσχύνεται, ὃ λαμβάνει o) Εὐροῖς δ'.

jam contra se ipsos vindicaverint Solan. et Gesn. k) αἰσχίον] αἰσχιστον 3011. et 2954. l) ἄλλος δὲ — μανθάνοντας] „Integer hic versus deest in Fl.“ Item in Gorl. m) ὁμοίως] „Et hoc deest in Fl.“ nec non in Gorl. n) οὐκ αἰσχύνεται, ὅτι] Vulg. οὐκ αἰσχύνεται, ἔτι etc. Correxī corruptum locum ita, ut vestigia lectionis Junt. et marg. A. 1. W. εἴ τι pro ἔτι sequeretur. Alias VV. DD. conjecturas vide in Adnott. o) λαμβάνει] λαμβάνει A. 2. Olim legebatur, ὅτι μισθός, ὃ λαμβάνει. Sed verba ὅτι μισθός, quum in Fl. desint, in Codd. vero Gorl. et 3011. οἷον ὅτι μισθός, i. e. plane sic, legantur, ut in Scholio ad h. l., sine cunctatione extinxi. Omnino adsentitur Fritzschn. in Edit. Alexandri etc. p. 324.

superbia et gloria conteri, et non a gloria solum, sed, quod turpius illo est, a pecunia. Ac Parasitus quidem ad pecuniam ita affectus est, ut vix aliquis sparsos per litora calculos negligentius habeat; neque quidquam ipsi videtur inter pecuniam atque ignem interesse. Verum enimvero Rhetores, et, quod indignius est, illi, qui philosophari se dicunt, ad eandem infeliciter adeo animati sunt, ut e numero Philoso-

phorum, qui maxime jam celebrantur, (de Rhetoribus enim quid attinet dicere?) alius, dum res judicat, corruptionis munerum damnatus sit; alius mercedem argutiarum a discentibus exigat; alius pro suo convictu mercedem a rege et ipse poscat, nec erubescat, quod senex vir propterea peregrinatur et mercede, ut Indus aliquis aut Scythia captivus, operam locat: nec ipsum quoque nomen erubescit,

ἂν οὐ μόνον ταῦτα περὶ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πάθη· p. 877. οἷον λύπας, καὶ ὀργὰς, καὶ φθόνους, καὶ παντοίας ἐπιθυμίας. ὃ γὰρ μὴν παράσιτος ἔξω q) τούτων ἐστὶν ἀπάντων· οὔτε γὰρ ὀργίζεται δι' ἀνεξικακίαν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅτῳ r) ὀργισθεῖη. καὶ εἰ ἀγανακτήσειε δέ ποτε, ἢ ὀργὴ αὐτοῦ χαλεπὸν μὲν, οὐδὲ σκυθρωπὸν οἶδεν ἀπεργάζεται, μᾶλλον δὲ γέλωτα, καὶ εὐφραίνει τοὺς ξυνόντας. λυπεῖται γὰρ μὴν καὶ ἠκιστα s) πάντων, τοῦτο τῆς τέχνης παρασκευαζούσης αὐτῷ, καὶ χαριζομένης, μὴ ἔχειν, ὑπὲρ ὅτου λυπηθεῖη t). οὔτε γὰρ χρήματά ἐστιν αὐτῷ, οὔτε οἶκος, οὔτε οἰκέτης, οὔτε γυνή, οὔτε παῖδες, ὧν διαφθειρομένων πᾶσα u) ἀνάγκη ἐστὶ λυπεῖσθαι τὸν ἔχοντα αὐτὰ, [ἐπεὶ ταῦτα ἀπόλλυνται x)] ἐπιθυμεῖ δὲ οὔτε δόξης, οὔτε χρημάτων, ἀλλ' οὐδὲ ὠραίου τινός.

ΤΥΧ. Ἄλλ', ὧ Σίμων, εἰκός γε ἐνδεία τροφῆς λυπη- 54
θῆναι αὐτόν.

p) τούτους] τούτοις *Reitz.* quem errorem propagarunt recentt. In vett. omnibus est τούτους, ut in 3011. q) ἔξω] „ἔξωθς *Fl.*“ r) ὅτῳ] addit ἂν *Bel.* pro more suo. s) καὶ ἠκιστα] Priorem voculam vulgo omissam restitui e *Gorl.* et 3011. probante etiam *Belino.* t) λυπηθεῖη] addit ἂν *Bel.* pro more suo. u) πᾶσα] Sic marg. A. i. W. *Gorl.* et 3011. pro vulg. πάντως. x) ἐπεὶ ταῦτα ἀπόλλυνται] ineptissimum additamentum, e glossemate vocis διαφθειρομένων ortum; quod

quod accipit. Invenias autem non haec modo circa istos, sed perturbationes etiam alias, tristitias, ut hoc utar, et iras, et invidias, et omnis generis cupiditates. Verum Parasitus extra haec omnia est. Neque enim irascitur, ob malorum tolerantiam, et quia nec est, cui irascatur. Si vero etiam indignetur aliquando, ira illius difficile aut triste nihil quidquam efficit, sed risum potius. Sic exhilarat, quibuscum versatur, ipse quidem tristitia minime omnium afficitur; hanc

ipsi commoditatem parante arte sua atque largiente, ut non habeat, quod doleat. Neque enim opes illi sunt, neque domus, neque servus, neque uxor, neque liberi, quibus pereuntibus omnino tristitia affici, qui illa habeat, necesse est, (cum tamen soleant interire.) Sed neque gloriae cupidus est, neque opum, neque formosi cujusquam.

Tych. Verum, Simo, victus penuria angi illum probabile est.

p. 878. ΠΑΡ. Ἄγνοϊς, ὡς Τυχιάδῃ, ὅτι ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ παράσιτός ἐστιν οὗτος, ὅστις ἀπορεῖ τροφῆς. οἷδὲ γὰρ ἀνδρείος ἀπορία ἀνδρείας ἐστὶν ἀνδρείος, οὐδὲ φρόνιμος ἀπορία φρενῶν ἐστὶ φρόνιμος· ἄλλως γε οὐδὲ γ) παράσιτος ἂν εἶη. πρόκειται δὲ ἡμῖν περὶ παρασίτου ζητεῖν ὄντος, οὐχὶ μὴ ὄντος. εἰ δὲ μὴ ὁ ἀνδρείος οὐκ ἄλλως z) ἢ παρουσία ἀνδρειότητος, καὶ ὁ φρόνιμος παρουσία φρονήσεως, καὶ ὁ παράσιτος δὲ παρουσία τοῦ παρασιτεῖν παράσιτος ἔσται. ὡς εἴ γε τοῦτο μὴ ὑπάρχει αὐτῷ, περὶ ἄλλου τινὸς, καὶ οὐχὶ παρασίτου, ζητήσομεν.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν οὐδέποτε a) ἀπορήσει παράσιτος τροφῆς;

55 ΠΑΡ. Ἐοικεν αἷστε οὗτ' ἐπὶ τούτῳ, οὗτ' ἐπ' ἄλλῳ ἐστὶν, ὅτιω λυπηθεῖη ἄν. Καὶ μὴν καὶ πάντες ὁμοῦ φιλόσοφοι, καὶ ῥήτορες φοβοῦνται μάλιστα· τοὺς γέ τοι πλείστους αὐτῶν εὔροι τις ἂν μετὰ ξύλου προϊόντας· οὐκ ἂν δὴ πού, εἰ μὴ ἐφοβοῦντο, ὠπλισμένους, καὶ τὰς θύρας δὲ

postquam sensisset Solanus, - accesserunt Belin. Bip. Schm. et Jacobus Quaestst. Spec. I. p. 21. γ) οὐδὲ] Sic necessario corrigendum erat vulg. οὔτε, ut visum etiam Fritzschio Quaestst. p. 196. a quo tamen dissentio, quatenus etiam γε in γὰρ mutandum censuit. Vis limitandi et simul intendendi huic particulae propria, si usquam, hoc certe loco tenenda. z) οὐκ ἄλλως] Priorem vocem, in Edd. vulgo omissam, restitui, Belino auctore, e 3011. et Gorl. a) οὐδέποτε] „οὐδέπω Fl.“

Par. Ignoras, Tychiade, illum omnino Parasitum non esse, cibo qui indigeat. Neque enim fortis, cum abest ab illo fortitudo, fortis est; neque prudens, cum destituitur prudentia, est prudens. Alioquin enim neque Parasitus fuerit. Propositum vero nobis est quaerere de eo, qui Parasitus est, non de eo, qui non est. Si vero fortis non aliter, quam praesente fortitudine, et prudens, prudentia praesente; etiam Parasitus parasitandi

facultate Parasitus censebitur: adeo ut nisi hoc in illo fuerit, de alio, nec jam de Parasito, quaeramus.

Tych. Ergo nunquam cibi copiam non habebit Parasitus?

Par. Sic consentaneum est. Itaque neque hac re, neque alia ulla, est ut doleat. Jam Philosophi simul omnes et Rhetores maxime timent. Plerosque certe illorum cum clava prodire videas, non armatos nempe, nisi metuerent: etiam januas firmiter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 876. αὐτὸ μὲν τοῦτο, ὅπερ ἔστιν, ἀποβάλλει, ἀναλαμβάνει δέ, ὃ ἀδικεῖ. ἀδικήματα δὲ τοιαῦτα ῥητόρων καὶ φιλοσόφων ἄφθονα οὐ μόνον ἴσμεν αὐτοῖς γεγονότα καθ' ἡμᾶς; ἀλλὰ καὶ 1) τοῖς βιβλίοις ἀπολελειμμένα ὑπομνήματα ἔχομεν; ἃν ἠδίκησαν. ἀπολογία μὲν γὰρ Σωκράτους ἔστι m), καὶ Αἰσχίνου, καὶ Ὑπερίδου, καὶ Δημοσθένους, καὶ τῶν πλείστων σχεδὸν τῶν ῥητόρων, καὶ σοφῶν· παρασίτου δὲ οὐκ ἔστιν ἀπολογία, οὐδ' ἔχει τις εἰπεῖν δίκην πρὸς παράσιτόν τινι n) γεγραμμένην.

57 TTX. ο) Ἄλλὰ, νῆ Δία, ὃ μὲν βίος τοῦ παρασίτου κρείττων ἔστι τοῦ p) τῶν ῥητόρων καὶ τῶν φιλοσόφων· ὃ δὲ θάνατος φαυλότερος;

p. 880. ΠΑΡ. q) Πάνυ μὲν οὖν τούναντίον παραπολὺ εὐδαιμονέστερος. φιλοσόφους μὲν γὰρ ἴσμεν ἅπαντας, ἢ τοὺς πλείστους; κακοὺς κακῶς ἀποθανόντας, τοὺς μὲν ἐκ καταδίκης ἐαλωκότας ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι, φαρμάκῃ· τοὺς δὲ καταπρησθέντας τὸ σῶμα ἅπαν· τοὺς δὲ ἀπὸ δυσ-

1) καὶ ν] καὶ ν B. 1. 3. m) ἔστι] Vulg. ἔστι. n) τινι] „τινὶ Fl. cum accentu. Τινι cett. Τίνα. J. sola.“ ο) TTX.] „Deest hic nomen personae in Fl.“ item in Gorl. p) τοῦ] Monitus Bipontinus Editor a Cod. 3011. et Belino, nec non Edd. Salm. et B. 4. collatis, restituit hunc articulum, qui in sola Reitz. deerat. q) ΠΑΡ.] „Et hanc personam omittit Fl.“ item Gorl.

committat, ipsum hoc, quod est, amittit, id vero, quod commisit, suscipit. Scelera vero talia Oratorum et Philosophorum plurima non nostra modo aetate patrata ab illis novimus, sed relictā etiam in libris monumenta male ab illis factorum habemus. Nam defensio exstat Socratis, et Aeschinis, et Hyperidis, et Demosthenis, et plerorumque fere Rhetorum ac Sapientium: Parasiti vero non exstat defensio, neque potest

quisquam memorare lixem Parasito intentatam.

Tych. Sed, per Jovem, vita quidem Parasiti melior forte Rhetorum et Philosophorum vita: at mors miserior?

Par. Quin contra eo multo beatior. Philosophos enim novimus, aut omnes, aut plerisque certe, male malos periisse, alios de sententia iudicum, maximorum criminum damnatos, veneno; alios toto corpore combustos; alios ex

ουρίας φθινήσαντας r), τοὺς δὲ φυγόντας. παρασίτου δὲ p. 880.
 θάνατον οὐδείς ἔχει τοιοῦτον εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸν εὐδαιμονέ-
 στατον, φαγόντος καὶ πiónτος. εἰ δέ τις καὶ δοκεῖ βιαίω
 τετελευτηκέναι θανάτω, ἀπεπτήσας s) ἀπέθανε.

ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανῶς διημιλλήται σοι τὰ πρὸς τοὺς 58
 φιλοσόφους ὑπὲρ τοῦ παρασίτου t). λοιπὸν δὲ, εἰ καλὸν καὶ
 λυσιτελές ἐστὶ τὸ κτήμα τοῦτο τῷ τρέφοντι, πειρῶ λέγειν.
 ἔμοι μὲν γὰρ δοκοῦσιν *) ὥσπερ εὐεργετοῦντες καὶ χαριζό-
 μενοὶ τρέφειν αὐτοὺς οἱ πλούσιοι, καὶ εἶναι τοῦτο αἰσχύνην
 τῷ τρεφομένῳ.

ΠΑΡ. Ὡς ἠλίθιά γέ σοι, ὦ Τυχιάδη, ταῦτα, εἰ μὴ
 δύνασαι γινώσκειν, ὅτι πλούσιος ἀνὴρ, εἰ καὶ τὸ Γύγου u)
 χρυσίον ἔχει, μόνος ἐσθίων, πένης ἐστὶ, καὶ προῖων ἄνευ
 παρασίτου, πτωχὸς δοκεῖ, καὶ ὥσπερ στρατιώτης χωρὶς
 ὀπλων ἀτιμότερος, καὶ ἐσθῆς ἄνευ πορφύρας, καὶ ἵππος
 ἄνευ φάλαρων, οὕτω καὶ πλούσιος ἄνευ παρασίτου ταπει-
 νός τις καὶ εὐτελής φαίνεται. καὶ μὴν ὁ μὲν πλούσιος κο-

r) φθινήσαντας]. „Sic Edd. φθινύσ. vult Gesn.“, s) ἀπ-
 επτήσας] „Sic Edd. quas monitu *Wetstenii* sequor. Ἀποπτή-
 σας, *evolans*, dederat *Gesner*.“ Similiter etiam *Obsopoeus*:
mortuus avolasse creditur. t) τοῦ παρασίτου] „τῶν παρα-
 σίτων J. et V. 2.“ nec non *Gorl.* *) δοκοῦσιν] δοκεῖ 2954.
 u) Γύγου] „Sic Edd. omnes habere notat *Solanus*.“ Vid.
Adnot.

urinae difficultate interiisse,
 alios in exilio: Parasiti au-
 tem mortem id genus nemo
 dixerit, sed beatissimam
 edentis ac bibentis. Si quis
 vero etiam violenta morte
 videatur finiisse, ille cru-
 ditate mortuus est.

Tych. Satis tibi hoc contra
 Philosophos pro Parasito
 certatum certamen est. Su-
 perest, ut dicere coneris,
 An etiam honesta atque uti-
 lis alenti sit ista possessio?
 Nam mihi videntur tanquam
 a patronis, et liberalitate

quadam pasci a divitibus; id
 ipsum autem pudori esse ei,
 qui sic pascitur.

Par. Quam puerilis es;
Tychiade, si non potes in-
 telligere, virum divitem, si
 vel *Gygis* haberet aurum,
 solus si cibum capiat, pau-
 perem esse; et si progred-
 iatur in publicum sine Pa-
 rasito, mendicum videri. Et
 quemadmodum miles sine
 armis eo contemptior, et
 vestis sine purpura, et sine
 phaleris equus, sic etiam
 dives sine Parasito, humilis

P. 881. σμεῖται ὑπ' αὐτοῦ· τὸν παράσιτον πλούσιος οὐδέποτε κοσμεῖ.
 59 Ἄλλως τε οὐδὲ ὄνειδος αὐτῷ ἐστίν, ὡς σὺ φῆς, τὸ παρασι-
 τεῖν ἐκείνῳ, δηλονότι x) ὡς κρείττονι χείρονα· ὅπως y) γε
 μὴν τῷ πλουσίῳ τοῦτο λυσιτελές ἐστίν, τὸ τρέφειν τὸν πα-
 ράσιτον. ὦ γε μετὰ τὸ z) κοσμεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀσφα-
 λεια πολλὴ ἐκ τῆς τούτου δόρουφορίας ὑπάρχει. οὔτε γὰρ
 μάχη ῥαδίως ἂν τις ἐπιχειρήσῃ τῷ πλουσίῳ, τοῦτον ὄρων
 παρεστῶτα· ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθάνοι φαρμάκῳ οὐδεὶς, ἔχων
 παράσιτον. τίς γὰρ ἂν τολμήσειεν ἐπιβουλεύσαι τινὶ, τού-
 του προεσθίουτος καὶ προπίνοντος; ὥστε ὁ πλούσιος οὐχὶ
 κοσμεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων ὑπὸ
 τοῦ παράσιτου σώζεται. οὔτω μὲν ὁ παράσιτος διὰ φιλο-
 στοργίαν πάντα κίνδυνον ὑπομένει, καὶ οὐκ ἂν παραχωρή-
 σειε τῷ πλουσίῳ φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν αἰρεῖ-
 ται σύμφαθόν.

60 ΤΥΧ. Πάντα a) μοι δοκεῖς, ὦ Σίμων, διεξελεῖν,
 ὑστερήσας οὐδέν τῆς σεαυτοῦ τέχνης, οὐχ, ὡςπερ αὐτὸς
 ἔφασκες, ἀμελέτητος ὢν, ἀλλ' ὡςπερ ἂν τις ὑπὸ τῶν μεγί-

x) δηλονότι] cum Gesnero ad sequentia retuli, quum vulgo
 in Edd. comma post hanc vocem poneretur. y) ὅπως] ὅμως
 conj. Seager. z) τὸ] „τοῦ Pell.“ a) πάντα] „ταῦτα Fl.“

homo vilisque videtur. Quin
 ornatur ab illo dives: Para-
 situm autem dives ornat nun-
 quam. Alioquin nec probrum
 illi est, ut tu ais, isti para-
 sitari, nempe tanquam prae-
 stantiori viliozem; cum di-
 viti hoc utile sit, nutrire
 Parasitum, cui praeterquam,
 quod ab hoc ornatur, etiam
 securitas multa ab hujus sa-
 tellitio contingat. Neque
 enim temere pugna quis in-
 vadat divitem, hunc ei ad-
 stantem videns: sed neque
 veneno facile moriatur, Pa-
 rasitum qui habeat. Quis
 enim insidiari alicui audeat,

hoc cibum potumque prae-
 gustante? Itaque dives non
 ornatur modo, sed maximis
 etiam ex periculis a Parasito
 liberatur. Adeo Parasitus,
 quidquid est periculi, amore
 ductus subit, ac non tantum
 in edendo diviti nihil con-
 cesserit, verum etiam in
 convictu illius mori non de-
 trectat.

Tych. Omnia mihi, Simon,
 videris persecutus, neque
 ulla in re artem tuam de-
 stituisse, non, ut dicebas
 ipse, imparatus, sed ut exer-
 citatus aliquis in rebus ma-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 882.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἰππεύειν, ἢ τὸ παριππεύειν;

ΤΥΧ. Τὸ παριππεύειν.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἀκοντίζειν, ἢ τὸ παρακοντίζειν;

ΤΥΧ. Τὸ παρακοντίζειν.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ὁμοίως ἂν ἐθέλοις d) καὶ τοῦ ἐσθίειν e) μᾶλλον τὸ παρασιτεῖν;

p. 883. ΤΥΧ. Ὁμολογεῖν ἀνάγκη καὶ σοι λοιπὸν, ὥσπερ οἱ παῖδες, ἀφίξομαι καὶ ἐῷος f) καὶ μετ' ἄριστον, μαθησόμενος τὴν τέχνην· σὺ δέ με g) αὐτὴν δίκαιος διδάσκειν ἀφθόμως, ἐπεὶ καὶ πρῶτος μαθητὴς σοι γίγνομαι. φασὶ δὲ καὶ τὰς μητέρας μᾶλλον τὰ πρῶτα φιλεῖν τῶν τέκνων.

d) ἂν ἐθέλοις] Sic J. V. 2. marg. A. 1. W. et Gorl. pro vulg. ἐθ' ἔλοιο, pro quo Seager. conj. ἀνθέλοι ἂν. e) ἐσθίειν] „Anon. Forsan σιτεῖν, adscripsit.“ Deberet σιτεῖσθαι, notat Schmied. f) ἐῷος] Vulg. sine jota subscr. g) με] „μοι Fl.“

Par. Quid vero, equitare? an juxta equitare?

Tych. Juxta equitare.

Par. Quid autem, jaculari, an juxta jaculari?

Tych. Juxta jaculari.

Par. Nonne ergo similiter etiam malis juxta edere, cum aliis, (hoc enim est parasitari) quam edere simpliciter?

Tych. Necesse est tibi assentiri. Atque in posterum ego ibi, ut pueri, mane veniam et post prandium, discendae hujus artis causa. Aequum autem est, ut eam tu me sine invidia doceas, quandoquidem primus ego tibi sum discipulus. Ajunt vero, a matribus etiam magis amari primogenitos.

A N A X A P Σ I Σ

p 885.

H Π Ε Ρ Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Ν.

A R G U M E N T U M.

Anacharsis Scytha, advena Atheniensis, cum Solone hospite de exercitationum juventutis Graecae, imprimis Atticae, gymnico- rum ratione et utilitate disputat ita, ut usum earum vel serio ne- get, vel jocosè perstringat et in risum vertat. Contra Solon has artes defendit ostendens, quanta utilitas in universam civitatem, sive pace, sive bello, ex illis redundet. De qua re quum postremo nondum omni ex parte sibi persuasum habeat simplicior scilicet adversarius, in suspensio quodammodo relinquitur caussa; ita ta- men, ut cum Graeci Luciani aequales, institutis istis adhuc ad- haerentes, tum hodie quoque praeoccupati quorundam hominum ani- mi vix dubitare possint, quin Solonis facunda sapientia certami- nis palmam reportaverit; ii vero, qui minus praepeditis sint men- tibus, facile cum Belino (Convers. Francogall. Tom. IV. p. 75.) le- pidam quandam adversus illas posteriorum aetatum exercitationes satyram agnoscere possint. Ansam autem ad hunc dialogum con- scribendum praebuerunt, opinor, Galéni, clarissimi tum tempo- ris medici, graves hujus, quam vocare solebat, κωροτεχνίας accu- sationes, quas Anacharsidis rudior, si ita vis, sapientia non mi- nus festive, quam subtiliter, omnino haud leviter, fulcire ac sta- bilire videtur. Conferas tamen etiam quae de hac re monuerunt Wieland. Convers. German. Tom. IV. p. 323. sq. et Aug. Pauly Praef. ad convers. hujus libelli vernaculam, quae prodiit Tubingae a. 1823. et ad singularem ejus cum Somnio et Patriae Encomio edi- tionem, Tubing. 1825. p. xvi. sq.

p. 883.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ^{a)} ΚΑΙ ΣΟΛΩΝ.

1 ΑΝΑΧ. Ταῦτα δὲ ὑμῖν^{b)}, ὦ Σόλων, τίνος ἕνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν; οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι, ἀλλήλους ὑποσκελίξουσιν, οἱ δὲ ἄγχουσι καὶ λυγίζουσιν, καὶ ἐν τῷ πληῶ συναφύρονται καλινδούμενοι^{c)}, ὥσπερ σύες. καίτοι κατ' ἀρχῆς^{d)} εὐθύς ἀποδυσάμενοι (ἑώρων γὰρ) λίπα τε ἠλείψαντο, καὶ κατέψησε μάλα εἰρηνικῶς ἄτερος τὸν ἕτερον^{e)} ἐν τῷ μέρει. μετὰ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅ, τι παθόντες, ὠθοῦσί τε ἀλλήλους συννενευκότες^{f)}, καὶ τὰ μέτωπα συναράττουσιν, ὥσπερ οἱ κριοί. καὶ ἦν ἰδοῦ^{g)} ἀράμενος ἐκείνοσιν, τὸν ἕτερον ἐκ τοῖν σκελοῖν, ἀφῆκεν εἰς τὸ ἔδαφος· εἶτ' ἐπικαταπεσὼν, ἀνακύπτειν οὐκ ἔα, συνωθῶν κάτω εἰς τὸν πληλόν· τέλος δὲ, ἦδη

a) ΑΝΑΧ.] „Nomina personarum in fronte non habet J. nec Fl. etc. Αναχάρσιος καὶ Σόλωνος B. 1. et 2.“ nec non B. 3.
b) ὑμῖν] „ἡμῖν Fl. Ceterae ὑμῖν cum M.“ c) καλινδούμενοι] „Sic Fl. J. Ald. Fr. etc. Κυλινδ. M.“ d) κατ' ἀρχῆς] καταρχῆς A. 1. et 2. e) ἕτερον] „Sic M. Fl. Ald. Par. Fr. B. 1. et 2. Hag. Ἄτερον J.“ f) συννενευκότες] „rescripti ex W. Συνεν. Edd.“ g) ἦν ἰδοῦ] „Sic Edd. et M. Ἦνιδε Pell. Καί νυ ἰδοῦ Marc.“ Καὶ μὴν ἰδοῦ Bel.

A N A C H A R S I S
SIVE DE EXERCITATIONIBUS
(vulgo de Gymnasiis.)

ANACHARSIS ET SOLON.

Anach. Ista vero, Solon, apud vos juvenes cuius rei gratia faciunt? Alii complexi se invicem alter alterum supplantant: alii angunt, et inflectunt, et in luto volutati se mutuo conspurcant ut sues. Quamquam ab initio cum primum se exuerunt, (vidi enim) pingui se ungre solent, et mutuo mul-

cere alter alterum plane pacate: deinde vero, nescio quo instinctu, tradunt se invicem pronis capitibus, et frontibus arietum instar concurrunt. Et ecce iste alterum cruribus sublatum prostravit humi, ipse deinde superincumbens tollere se illum non sinit, contruditque deorsum in lutum. Tan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 885. μων· οὕτως αἵματος αὐτῶ q) καὶ ψάμμου ἀναπέπληστα
τὸ στόμα, πύξ, ὡς ὕραξ, παταχθέντος r) ἐς τὴν γνάθον.,
ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρχων οὕτως διΐστησιν αὐτοῦς, καὶ λύει τὴν
μάχην, τεκμαίρομαι γὰρ τῇ πορφυρίδι τῶν ἀρχόντων τινὰ
4 τοῦτον s) εἶναι. Ὁ δὲ καὶ ἐποιρύνει, καὶ τὸν πατάξαντα
ἐπαινεῖ· ἄλλοι δὲ ἀλλαχόθι πάντες ἐγκονοῦσι, καὶ ἀναπη-
δῶσιν, ὡς περ θεόντες, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες, καὶ ἐς τὸ
p. 886. ἄνω συναλλόμενοι, λακτίζουσι τὸν αἶρα. Ταῦτα οὖν ἐθέλω
5 εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ t) ἂν εἴη ποεῖν· ὡς ἔμοιγε μανία u)
μᾶλλον εἰκέναι δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν
ῥαδίως μεταπείσειέ με, ὡς οὐ παραπαίουσιν οἱ ταῦτα
δρῶντες.
6 ΣΟΛ. Καὶ εἰκότως, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιαῦτά σοι τὰ
γιγνόμενα φαίνεται ξένα γε ὄντα, καὶ πάμπλου τῶν Σκυ-
θικῶν ἐθῶν ἀπάδοντα, καθάπερ καὶ ὑμῖν πολλὰ εἰκὸς εἶναι
μαθήματα, καὶ ἐπιτηδεύματα, τοῖς Ἑλλησιν ἡμῖν ἀλλόκοτα
εἶναι δόξαντα x) ἂν, εἴ τις ἡμῶν ὡς περ σὺ νῦν ἐπισταίη

q) αὐτῶ] „αὐτοῦ L.“ quod in Addendis probat Reitz. et rece-
pit Schm. r) παταχθέντος] „παιαχθέντες male M.“ s)
τοῦτον] „τούτων male Fl.“ t) ἀγαθοῦ] „ἀγαθὸν W. Vul-
gatum firmit Fl.“ u) μανία] „cum puncto subscr. M. Salm.
Amst. ceterae sine eo, male.“ x) δόξαντα] „Sic Edd. et
M.“ Voluit scilicet δόξοντα Salan..

miser ipsos videtur dentes
exspuere: adeo sanguine illi
atque arena os oppletum est,
pugno, ut vides, mala illi
percussa, Sed neque iste
praefectus illos separat, aut
pugnam solvit: e purpura
enim, de magistratu aliquem
hunc esse, colligo. Quin iu-
oitat etiam, et, qui percus-
sit, eum laudat. Alii vero
alio loco celeriter se movent,
et exsultant quasi currentes,
cum eodem in loco maneant;
et jactato in altum corpore
calcibus aëra petunt. Haec
igitur, scire vclim, cui bono

sit facere: nam mihi furori
potius similis res videtur,
nec est, qui facile hoc mihi
eripiat, non insanire, qui
ista faciunt.

Sol. Nec mirum est, Ana-
charsi, talia tibi, quae hic
fiunt, videri, cum peregrina
tibi sint, et multum a Scy-
thicis moribus abhorrentia;
quemadmodum vicissim vo-
bis multas et disciplinas esse
et studia verisimile est, quae
aliena videantur Graecis no-
bis, si quis nostrum, ut tu
jam hisce, illis adstet. Sed
crede mihi, vir optime, non

αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ θάρρει, ὧ γὰρ οὐ γὰρ μανία τὰ γι- p. 886.
γνόμενά ἐστιν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει οὗτοι παίουσιν ἀλλήλους, καὶ
κυλίουσιν ἐν τῷ πηλῷ, ἢ ἐπιπάττουσι τὴν κόνιν· ἀλλ' ἔχει
τινὰ χρεῖαν οὐκ ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀκμὴν οὐ μικρὰν
ἐπάγει γ) τοῖς σώμασιν. ἦν γοῦν ἐνδιατρίψης, ὥσπερ οἴμαι
σε ποιήσειν, τῇ Ἑλλάδι, οὐκ εἰς μακρὰν εἰς καὶ αὐτὸς ἔση
τῶν πεπηλωμένων, ἢ κεκουμένων. οὕτω σοι τὸ πρᾶγμα
ἠδύ τε ἅμα καὶ λυσιτελὲς εἶναι δόξει.

ANAX. "Απαγε, ὦ Σόλων. ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ p. 887.
ἄφελιμα, καὶ τερπνά· ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διά-
θειῆ, εἴσεται ὡς οὐ μάτην παρεζώσμεθα z) τὸν ἀκινάκην.
Ἄτὰρ εἰπέ μοι, τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομένοις; ἢ τί 7
φῶμεν ποιεῖν αὐτούς;

ΣΟΛ. Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ὧ Ἀνάχαρσι, γυμνάσιον
ὑφ' ἡμῶν ὀνομάζεται, καὶ ἔστιν ἱερόν Ἀπόλλωνος τοῦ Λυ-
κίου a)· καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ
κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν τὸ τόξον ἔχοντα· ἢ δεξιὰ δὲ

γ) ἐπάγει] „Ita M. Fl. Ald. B. 1. Hag. Par. Fr. Salm. Παρέ-
χει J. et marg. A. 1.“ z) παρεζώσμεθα] Sic correxi vul-
gatum διεζώσμεθα ex M. marg. A. 1. W. Ed. Fl. et Cod. 3011.
in quo Codice praeterea nullam per hunc libellum lectionis
varietatem, quae quidem alicujus momenti sit, réperiri tradit
Belinus. a) Λυκίου] „Λυκείου Fl. Vulgatum probat M. et
Edd. cett.“ Florentina lectio placet Belino Vers. Vol. IV. p. 80.

sunt furor, quae fiunt, ne-
que injuriae caussa isti se
invicem percutiunt, et in
luto provolvunt, aut con-
spergunt pulvere; verum
utilitatem ea res habet non
injucundam, et robur non
parvum corporibus conciliat.
Si proinde moraberis, quod
facturum te spero, aliquam-
diu in Graecia, non ita multo
post unus et ipse eris de il-
lis luto aut pulvere oppletis:
adeo tibi ea res jucunda pa-
riter atque utilis videbitur.

Anach. Apage, Solon, vo-

bis eveniant utilia ista atque
jucunda. Mihi quidem si
vestrum aliquis tale quid
faciat, sentiet, non frustra
nos accinctos acinace. Ve-
rum dic mihi, quod nomen
posuistis his, quae hic fiunt,
aut quid facere istos dicamus?

Sol. Locus ipse, Anacharsi,
Gymnasium a nobis appella-
tur, et est illud Apollini
Lycio sacrum. Vides signum
illius, illum ad columellam
se acclinantem, sinistra ha-
bentem arcum: dextra vero
supra caput reflexa velut e

p. 887. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη, ὥσπερ ἐκ καμάτου μα-
 8 κροῦ ἀναπαυόμενον δείκνυσι τὸν θεόν. Τῶν γυμνασμάτων b)
 δὲ τούτων, τὰ μὲν ἐν τῷ πηλῷ ἐκείνῳ πάλη καλεῖται, οἱ δ'
 ἐν τῇ κόνει παλαίουσι καὶ αὐτοί. τὸ δὲ παῖειν ἀλλήλους ὀρ-
 θοσιάδην παγκρατιάξιν λέγομεν. καὶ ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐστὶ
 γυμνάσια τριαῦτα πυγμῆς c), καὶ δίσκου, καὶ τοῦ ὑπεράλ-
 λεσθαι d), ὧν ἐπάντων ἀγῶνας προτίθεμεν. καὶ ὁ κρατή-
 σας ἄριστος εἶναι δοκεῖ τῶν καθ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεῖται
 τὰ ἄθλα.

p. 888. ANAX. Τὰ δὲ ἄθλα τίνα ὑμῖν ταῦτά ἐστιν;

9. SOL. Ὀλυμπιάσι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, Ἴσθμοῖ δὲ
 ἐκ πίτυος, ἐν Νεμείᾳ δὲ σελίνων πεπλεγμένος. Πυθοῖ δὲ
 μήλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Παναθη-
 ναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. τί ἐγέλασας, ὦ Ἀνά-
 χαρσι; ἢ e) διότι μικρά σοι ταῦτα εἶναι f) δοκεῖ;

ANAX. Οὐκ· ἀλλὰ πάνσεμνα; ὦ Σόλων, κατέλεξας
 τὰ ἄθλα, καὶ ἄξια τοῖς τε διαθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμεῖσθαι

b) γυμνασμάτων] Sic Fl. „B. 1. Ald. Fr. Hag. Par. Salm.
 Γυμνασίων J. et W.“ c) πυγμῆς] „πηγμῆς male J.“ d)
 ὑπεράλλεσθαι] „Bene sic Edd. principes septem et Salm.
 Ὑπερβάλλεσθαι J. sola.“ e) ἢ] resutui e vett. Edd. Prave ἢ
 Reitz. et recentt. Vide, quae de his particulis disserui in mi-
 nore Edit. Diall. Deor. X, (XIV.) 1. et ibid. in Ind. f) ταῦ-
 τα εἶναι] „εἶναι ταῦτα W.“

longo labore requiescentem ostendit Deum. Exercitationum autem istarum ea, quae fit in luto isto, lucta vocatur; isti in pulvere, luctantur ipsi quoque: illud, quod erecto corpore se invicem feriunt, paneratio certare dicimus. Sunt autem nobis alia quoque id genus exercitamenta pugilatus, et disci, et saltus: quorum omnium certamina proponimus, et, qui vicerit, ille praestantissimus inter suos videtur, et reportat praemia.

Anach. Quae sunt autem illa apud vos praemia?

Sol. Olympiae corona oleagina; in Isthmo de pinu; Nemeae de apio plexa; in Pythiis poma de sacris Deo; apud nos Panathenaicis, oleum ex Minervae olea. Quid rides, Anacharsi? an quod parva tibi videntur ista?

Anach. Non: sed magnifica dixisti praemia, et digna, in quibus liberalitate certarent, qui ea constituerunt; digna, pro quibus au-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 890. σιτελές, ὅτε πάντες αὐτοὺς ὄψονται ἐστεφανώμενους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐπαινέσονται, πολὺ πρότερον οἰκτείραντες ἐπὶ ταῖς πληγαῖς· οἱ δὲ εὐδαιμονήσουσιν, ἀντὶ τῶν πόνων μῆλα, καὶ σέλινα ἔχοντες k).

ΣΟΛ. "Ἀπειρος εἶ, φημί, τῶν ἡμετέρων ἔτι· μετὰ μικρὸν δὲ ἄλλα σοι δόξει l) περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴν ἐς τὰς πανηγύρεις ἀπιῶν, ὄρας m) τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θεῖαν τῶν τοιούτων, καὶ θεάτρα μυριάνδρα συμπληρούμενα, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπαινουμένους, τὸν δὲ καὶ νικῆσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομιζόμενον.

11 ANAX. Αὐτὸ τοῦτο, ᾧ Σόλων, καὶ τὸ οἰκτιστόν ἐστιν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγων ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐν τοσοῦτοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι τῆς ὕβρεως, οἳ δηλαδὴ εὐδαιμονήσουσιν n) αὐτοὺς, αἵματι ῥαινομένους ὄρωντες, ἢ ἀγχόμενους πρὸς ο) τῶν ἀντιπάλων. ταῦτα γὰρ τὰ εὐδαιμονέστατα πρόσεστι τῇ νίκῃ αὐτῶν. παρ' ἡμῖν p) δὲ τοῖς Σκύ-

k) ἔχοντες] Interrogationis formam hic et modo post πληγαῖς notavit *Pauly*, inius ad Lucianae orationis colorem accommodate Τοῦτο φησὶ simpliciter dicit Anacharsis, lepide cavillans colligendo ex antecedd. quae Solon nollet. Eandem prope vim habet in dialogo Luciano *μανθάνω*, et quae sunt ejusdem naturae. l) δόξει] „Sic M. cum *Fl. Fr.* etc. Δόξη J.“ m) ὄρας] „Sic Edd. et M.“ n) εὐδαιμονήσουσιν] „εὐδαιμονίζουσιν M.“ o) πρὸς] „ὑπὸ W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett.“ p) ἡμῖν] ὑμῖν B. 1.

lem, quod omnes illos videbunt coronatos, et victoriae causa laudabunt, qui diu (*multum*) ante miserati illos fuerant propter plagas. Atqui hi jam felices erunt; qui pro laboribus poma habeant et apia.

Sol. Imperitus es, inquam, rerum nostrarum adhuc: Paulo post aliter de iis senties, cum delatus in conventus illos collectam videbis tantam hominum multitudinē talium spectaculorum causa, et impleta theatra

tot millium capacia, et laudatos athletas, et honore Diis aequatum, qui vicerit reliquos.

Anach. Ipsum hoc vero, Solon, miserrimum est, si non paucis arbitris ista subeunt, sed apud tot spectatores, ac testes contumeliae, qui nempe beatos illos praedicabunt, videntes ut sanguine fluant, aut angantur ab adversariis. Haec enim beatissima sunt in illorum victoria. Apud nos vero

θαις, ἢν τις, ὦ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν, ἢ p. 890.
 ἀνατρέψῃ προσπεσῶν, ἢ θοιμάτιον γ) περιρῥήξῃ, μεγάλας
 οἱ πρεσβῦται τ) τὰς ζημίας ἐπάγουσι, κἄν ἐπ' ὀλίγων τῶν
 μαρτύρων τοῦτο πάθῃ τις· οὔτοι γε s) ἐν τηλικούτοις θεά-
 τροις, οἷα σὺ διηγῇ τὸ Ἴσθμοῖ, καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. οὐ
 μὴν ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγωνιστὰς, οἰκτείρειν t) μοι ἔπεισιν, ὧν
 πάσχουσι· τῶν δὲ θεατῶν, οὗς φῆς ἀπανταχόθεν τοὺς ἀρί-
 στούς παραγίγνεσθαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ θαυ-
 μάξω, εἰ τὰναγκαῖα παρέντες, σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιού- p. 891.
 τοις. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό πω δύναμαι κατανοῆσαι, ὅ, τι u) τοῦ-
 το τερπνὸν αὐτοῖς, ὄρᾶν παιομένους γε, καὶ διαπληκτιζο-
 μένους ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τὴν γῆν ἀραττομένους, καὶ
 συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.

ΣΟΛ. Εἰ καιρὸς ἦν, ὦ Ἀνάχαρσι, Ὀλυμπίων, ἢ 12
 Ἴσθμίων, ἢ Παναθηναίων x), αὐτὸ ἄν σε τὸ γιγνόμενον
 ἐδίδαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐσπουδάκαμεν ἐπὶ τούτοις. οὐ γὰρ

γ) θοιμάτιον] „θοιμάτια M. et Fl. male.“ τ) πρεσβῦται] In prioribus omnibus πρεσβύται. δ) οὔτοι γε] Sic confiden-
 ter scripsi contra omnium librorum auctoritatem pro vulg. οὐτε
 γε, quippe confisus certissimo, ut mihi quidem videtur, prae-
 cepto *Hermannii* ad *Viger.* p. 803. sq. t) οἰκτείρειν] οἰκτεί-
 ρων B. 3. u) ὅ, τι] Sic scribendum putabam pro vulg. ὅτι.
 Neque jam opus est, ut mox pro vulg. γε, jubente *Fritzschio.*
 Quaestst. p. 123. ponatur τε. Explanantis est γε h. l. x) Παν-
 αθηναίων] „παρ' Ἀθηναίων male M.“

Scythas, Solon, si quis aut
 pulset civium quemquam,
 aut impetu facto evertat,
 aut vestem deripiat, magnas
 illi poenas nostri seniores
 infligunt, etiamsi cui paucis
 testibus hoc eveniat, nedum
 in tantis theatris, quanta tu
 narras, Isthmi atque Olym-
 piae. Verum certatorum qui-
 dem misereri subit *ob ea*,
 quae patiuntur: spectatores
 autem, quos ais undique con-
 venire praestantissimos ad
 istas celebritates, et ipsos

valde miror, si necessariis
 relictis otium sibi sumunt
 ad talia. Nondum enim illud
 possum intelligere, quae sit
 illis jucunditas, videre fe-
 rientes se et conflictantes
 homines, et terrae allisos,
 et alterum ab altero contri-
 tos.

Sol. Si tempus esset, Ana-
 charsi, Olympiorum, aut
 Isthmiorum, aut Panathe-
 naeorum, ipsa te res doceret,
 quam non temere studium
 in his rebus ponamus. Ne-

p. 891. οὕτω λέγων ἄν τις προσβιβάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρα-
μένων, ὡς εἰ καθιζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεαταῖς,
βλέποις ἀρετὰς ἀνδρῶν, καὶ κάλλη σωμάτων, καὶ εὐξίας
θαυμαστάς, καὶ ἐμπειρίας δεινὰς, καὶ ἰσχὺν ἄμαχον, καὶ
τόλμαν, καὶ φιλοτιμίαν, καὶ γνώμας ἀηττήτους, καὶ σπου-
δὴν ἄληκτον γ) ὑπὲρ τῆς νίκης. εὖ γὰρ δὴ οἶδα, ὡς οὐκ ἂν
ἐπαύσω ἐπαινῶν, καὶ ἐπιβοῶν, καὶ ἐπικροτῶν.

13 ANAX. Νῆ Δί', ὦ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προσέτε
καὶ ἐπιχλευάζων. ἅπαντα γὰρ ὅποσα κατηριθμήσω ἐκεῖνα,
τὰν ἀρετὰς, καὶ τὰς εὐξίας, καὶ τὰ κάλλη, καὶ τόλμαν,
ὄρῳ οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν, οὔτε
πατρίδος κινδυνευούσης, οὔτε χώρας πορθουμένης, οὔτε φί-
λων ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦταί γε-
λοιότεροι ἂν εἶεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φῆς, ὄντες, μάτην δὲ
τοσαῦτα πάσχοντες, καὶ ταλαιπωρούμενοι, καὶ αἰσχύνοντες

p. 892. τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη z) τῇ ψάμμῳ, καὶ τοῖς ὑπωπίοις,
ὡς μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο νικήσαντες. ἡδὺ

γ) ἄληκτον] „ἄλεκτον W. male.“ z) τὰ μεγέθη] „Nil mu-
tare in hoc verbo Edd. et M. adscripsit Solan.“

que enim dicendo quisquam
ita te admovere quasi possit
voluptati eorum, quae ibi
fiunt, quam si sedens ipse
inter medios spectatores,
videas virtutes virorum, pul-
chritudines corporum, et
habitus ad valetudinem ad-
mirabiles, et horribiles peri-
tias, et robur invictum, et
audaciam, et honoris cupi-
ditatem, et animos insupe-
rabiles, et studium nunquam
deficiens victoriae: bene
equidem novi, finem te lau-
dandi, et inclamandi, et
plaudendi non facturum.

Anach. Per Jovem, So-
lon, et irridendi insuper at-

que cavillandi. Omnia enim
illa, quae modo enumerabas,
virtutes, et habitus bonos,
et pulchritudines, et auda-
ciam, video nullius magnae
rei causa vobis desperare,
cum neque patria sit in peri-
culo, neque regio vastetur,
neque amici aut familiares
abripiantur ad contumeliam.
Itaque tanto fuerint magis
ridiculi, si, cum sint, ut ais,
praestantissimi, nequidquam
tot ac tanta patientur, et
malis conflictentur, ac pul-
chritudines istas ac magni-
tudines arena foedent ac li-
voribus, ut pomò aut oleae
ramo potiantur victores.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 892. ANAX. Καὶ μὴν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σκυθίας ἦκω παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διοδεύσας, μέγαν δὲ τὸν Εὐξεινον, καὶ δυσχείμερον, περραιωθεὶς, ἢ ὅπως νόμους τε τοὺς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι, καὶ ἔθνη παρ' ὑμῖν κατανοήσαιμι, καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσασαιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων καὶ ξένου g), προκειλόμην κατὰ κλέος, ἐπεὶπερ ἤκουον νόμων τε τινῶν ξυγγραφέα h) εἶναί σε, καὶ ἔθῶν τῶν ἀρίστων εὐρετήν, καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητήν, καὶ ὅλως, πολιτείας τινὸς συναρμοστήν· ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις διδάσκων με, καὶ μαθητὴν ποιούμενός, ὡς ἔγωγε ἠδέωξ ἂν ἄσιτός σοι, καὶ ἄποτος παρακαθεζόμενός, ἐς ὅσον ἂν αὐτὸς διαρκοίης λέγων, κεχῆνώς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας τε i) καὶ νόμων διεξιόντος.

15 ΣΟΛ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥᾶδιον, ὦ ἑταῖρε, διελθεῖν ἐν βραχεῖ· ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιῶν, εἴση ἕκαστα, οἷα μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων, ἢ περὶ γάμων, ἢ τῶν ἄλλων ὁσ-

g) ξένου] „Sic W. et Fl. Xenon Edd.“. h) τινῶν ξυγγραφέα] „ξυγγραφέα τινὰ M.“. i) τε] ex Longol. Excc. pro vulgato τε, in quo assentitur M.

Anach. Quin ego, Solon, nulla alia causa e Scythia ad vos venio, tantis terrae spatiis superatis, magnum Euxinum ac procellosum transvectus, nisi ut leges Graecorum ediscam, et, qui sint apud vos mores, cognoscam, et formam reipublicae optimam meditando assequar: quae de causa etiam te maxime ex omnibus Atheniensibus hospitemque delegi ex fama, quandoquidem audieram, legum te quarundam scriptorem esse, et morum optimorum inventorem, teque instituta utilia introduxisse,

atque in universum rempublicam quandam constituisse. Igitur quamprimum me doce, et discipulum tibi habe: nam ego jucunde vel sine cibo et potu tibi assidens, quousque ipse durare dicendo possis, hiansque audiam te tum de republica, tum de legibus disputantem.

Sol. Universa quidem, sodalis, breviter enarrare non facile est: sed si per partes obire ea mecum velis, singula intelliges, quae de Diis, quae de parentibus, quae de nuptiis, reliquisque rebus

κεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ περὶ τῶν νέων γινώσκομεν, καὶ ὅπως αὐ- p. 893.
 τοῖς χρώμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἄρξωνται συνιέναι τε τοῦ
 βελτίονος, καὶ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι, καὶ ὑφίστασθαι
 τοὺς πόνους· ταῦτα ἤδη σοι διέξειμι k), ὡς μάθοις, οὐ
 τινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐτοῖς,
 καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον ἔνεκα
 τῶν ἀγῶνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι· ἐπ'
 ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦσιν, ἀλλὰ
 μεῖζόν τι ἀπάσῃ τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου, καὶ αὐτοῖς
 ἐκείνοις, προσκτώμενοι. κοινὸς γὰρ τις ἀγὼν ἄλλος ἅπασι
 τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται, καὶ στέφανος οὐ πίτυος,
 οὐδὲ κοίνου, ἢ σελίνων, ἀλλ' ὅς l) ἐν αὐτῷ συλλαβαῖν ἔχει p. 894.
 τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν. οἷον ἐλευθερίαν λέγω αὐτοῦ τε
 ἐκάστου ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος, καὶ πλοῦτον, καὶ
 δόξαν, καὶ ἐορτῶν πατριῶν m) ἀπόλαυσιν, καὶ οἰκείων σω-
 τηρίαν· καὶ συνόλων, τὰ κάλλιστα, ὧν ἂν τις εὔξαιτο γενέ-
 σθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν. ταῦτα πάντα τῷ στεφάνῳ, ὃν
 φημι, συναναπέπλεκται, καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου περιγι-
 γνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὗται, καὶ οἱ πόνοι ἄγουσιν.

k) διέξειμι] „resitutum ex W. Διεξίειμι Edd. priores.“ l) ὅς] ὡς B. 1. m) πατριῶν] „παντοίων L. et marg. A. 1. W.“

nobis placeant. Quae vero de juvenibus decernamus, et quomodo illos tractemus, ubi primum intelligere, quid sit melius, incipiunt, et virile robur accipere, et pares esse laboribus; haec jam tibi enarrao, uti discas, cujus rei gratia hasce illis exercitationes proposuerimus, et labore subigere corpus illos cogamus: nempe non propter certamina solum, ut auferre possint praemia; ad illa etenim pauci ex omnibus perveniunt: sed majus quiddam toti civitati ex ea re bonum, atque ipsis adeo, conciliamus. Commune enim quoddam

certamen aliud bonis omnibus civibus propositum est: et corona non ex pinu, neque olca, aut apio, sed quae hominum in se felicitatem complectatur, velut libertatem privatim uniuscujusque, et communiter patriae, et divitias, et gloriam, et feriarum patriarum fructum, et rei familiaris conservationem, et in universum pulcherrima quaevis, quae a Diis contingere sibi aliquis optaverit: ea huic coronae, de qua loquor, implexa sunt omnia, et certamine illo parantur, ad quod exercitationes istae et labores ducunt.

p. 894. *ANAX.* Εἶτα, ὦ θαυμάσιε Σόλων, τοιαῦτά μοι καὶ
 16 τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι, μῆλα καὶ σέλινά διηγοῦ,
 καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας, καὶ πίτυν;

ΣΟΛ. Καὶ μὴν, ὦ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι δύ-
 ξει μικρὰ εἶναι, ὅποταν ἃ λέγω καταμάθῃς n). ἀπὸ γάρ
 τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίνεται, καὶ μέρη πάντα ταῦτά
 ἐστὶ μικρὰ τοῦ μείζονος ἐκείνου ἀγῶνος, καὶ τοῦ στεφάνου,
 ὃν κατέλεξα τοῦ πανευδαίμονος. ὁ δὲ λόγος, οὐκ οἶδ' ὅπως
 ὑπερβάς τὴν τάξιν, ἐκείνων προτέρων ἐπεμνήσθη, τῶν
 Ἰσθμοῦ γιγνομένων, καὶ Ὀλυμπιάσι καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν
 ἀλλὰ νῶ, (σχολὴν γὰρ ἄγομεν, καὶ σὺ, ὡς φῆς, προθυμῆ
 ἀκούειν) ἀναδραμούμεθα ῥαδίως, πρὸς τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸν
 κοινὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

p. 895. *ANAX.* Ἄμεινον, ὦ Σόλων, οὕτω ο). καθ' ὁδὸν γὰρ
 ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροίη, καὶ τάχ' ἂν ἴσως ἀπὸ
 τούτων πεισθείην, μηδ' p) ἐκείνων ἔτι καταγελαῖν, εἴ τινα
 ἴδοιμι σεμνυνόμενον κοτίνῳ, ἢ σελίνῳ ἐστεφανωμένον. ἀλλ'
 εἰ δοκεῖ, ἐς τὸ σύσκιον ἐκεῖσε ἀπελθόντες, καθίσωμεν ἐπὶ q)

n) καταμάθῃς] „Sic W. Καταμύθοις Edd.“ ο) οὕτω] „οὕ-
 τως Fl. et W.“ Vid. Adnot. p) μηδ'] Vulg. μήδ', accentu
 retracto. q) ἐπὶ] „Sic recte Par. aliaeque. Ἐπεὶ male J. Fl.“

Anach. Tum tu, Solon,
 vir admirabilis, talia ac tanta
 praemia cum recensenda ha-
 beres, mala narrabas et apia,
 et silvestris olivae ramum,
 et pinum?

Sol. Verum, Anacharsi,
 nec illa parva tibi videbun-
 tur, si, quae dico, percepe-
 ris. Eodem enim consilio ista
 fiunt, et partes ista omnia
 parvae sunt illius certaminis,
 et coronae illius, quam modo
 enarrabam, undique beatae.
 At sermo meus, migrato,
 nescio qua ratione, ordine,
 illorum prius mentionem
 fecit, quae in Isthmo fiunt,

et Olympiae, et Nemeae.
 Sed nos jam, otiosi enim
 sumus, et tu, ut ais, audiendi
 cupidus, recurremus facile
 ad principium, ad commune
 illud certamen, propter quod
 ajo studiose omnia illa agi.

Anach. Melius ita, Solon,
 fuerit. Sic enim magis ordi-
 ne nobis sermo processerit:
 et forte celeriter hinc didi-
 cero non amplius illos irri-
 dere, si quem videam olca
 sibi placentem, aut corona-
 tum apio. Sed, si videtur,
 in umbrosum illum locum
 progressi assideamus in sedi-
 libus, ne turbent nos, qui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 895. πλίου δεόμεθα, ὅς τὴν ἀκτῖνα κωλύσει καθικνεῖσθαι τῆς
 p. 896. κεφαλῆς. ἀπίωμεν δ' οὖν. Καὶ ὅπως μὴ, καθάπερ νόμοις,
 17 προσέξεις z) οἷς ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἐξάπαντος πιστεύειν
 αὐτοῖς, ἀλλ' ἔνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῆ, ἀν-
 τιλέγειν εὐθύς, καὶ διευθύνειν τὸν λόγον. δυοῖν γὰρ θατέ-
 ρου πάντως οὐκ ἂν ἀμάροισιν, ἢ σέ βεβαίως πεισθῆναι
 ἐκχέαντα, ὅποσα οἷε ἀντιλεκτέα εἶναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆ-
 ναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ
 πᾶσα ἂν σοι ἢ πόλις ἢ Ἀθηναίων, οὐκ ἂν φθάνοι χάριν
 ὁμολογοῦσα. α) ὅσα β) γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσης, καὶ μεταπεί-
 σης πρὸς τὸ βέλτιον, ἐκείνην τὰ μέγιστα ἔση ὠφελήκως.
 οὐδὲν γὰρ ἂν ἀποκρυψαίμην αὐτήν c), ἀλλ' εὐθύς εἰς τὸ
 μέσον καταθήσω φέρων, καὶ καταστάς ἐν τῇ πρυκί, ἐρῶ
 πρὸς ἅπαντας, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἐγράψα
 τοὺς νόμους, οἷους ἂν ὤμην ὠφελιμωτάτους ἔσεσθαι τῇ
 πόλει· ὁ δὲ ξένος οὕτως (δείξας σέ, ὦ Ἀνάχαρσι) Σκύ-
 p. 897. θης μὲν ἐστὶ σοφὸς δὲ ὢν, μετεπαιδεύσέ με, καὶ ἄλλα βελ-

z) προσέξεις] „προσέξης W.“ et hinc Schm. Vid. Adnot. a)
 ὁμολογοῦσα] „emendatum recent. manu in W. Sed in mar-
 gine scriptum ὁμολογήσουσιν.“ b) ὅσα] „recepti ex W. L. et
 marg. A. 1. „Ὅσω Edd. priores.“ c) αὐτήν] „αὐτῇ. Sed
 vulgatum firmat M.

lèo, qui prohibeat ad caput
 pervenire radium. Sed abea-
 mus nempe. Et *fac*, ut non
 tanquam legibus his atten-
 das, quae dicturus sum, ut
 omnino illis fidem habeas:
 sed ubi tibi aliquid non recte
 dici videbitur, contradicere
 statim et examinare meum
 sermonem *memineris*. Alte-
 rutrum enim duorum omni-
 nò consequemur, aut fir-
 miter ut in hanc traducere
 sententiam, effusis, quae con-
 tra dicenda putabis, omni-
 bus, aut ego ut meliora edo-
 cear, tanquam qui recte de
 hisce rebus non sentiam:

eaque in re tota Athenien-
 sium civitas gratiam se tibi
 habere profitebitur: quate-
 nus enim me institueris, et
 ad meliorem traduxeris sen-
 tentiam, maximo illam be-
 neficio affeceris. Nihil enim
 illam equidem celavero: sed
 in medium statim illud con-
 feram, ac stans in concione
 dicam omnibus, *Ego qui-
 dem, Athenienses, scripsi
 vobis leges, quales utilissi-
 mas fore civitati putabam.*
*At hic hospes, (hic te osten-
 dam, Anacharsi) Scythia ille
 quidem, sed vir sapiens, ali-
 ter me instituit, et aliam me*

τίω μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδάξατο ὥστε εὐεργέτης p. 897.
 ὑμῶν ὃ ἀνὴρ ἀναγεγράφθω d); καὶ χαλκοῦν αὐτὸν ἀναστή-
 ῶσατε παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἐν πόλει e) παρὰ τὴν Ἀθηναῖν.
 καὶ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ αἰσχύνοιο f) ἢ Ἀθηναίων πόλις,
 παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμφέροντα ἐκμανθάνοντες.

ANAX. Τοῦτο ἐκεῖνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν g) 18
 ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἶητε εἰρωνες ἐν τοῖς λόγοις.
 ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ, νομᾶς καὶ πλάνης ἀνθρώπος, ἐφ' ἀμα-
 ξης βεβιωκῶς, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, πόλιν δὲ οὔτε
 οἰκήσας πώποτε, οὔτε ἄλλοτε ἢ νῦν ἐωρακῶς h), περὶ πο-
 λιτείας διεξίοιμι, καὶ διδάσκοιμι αὐτόχθονας ἀνδρας, πόλιν
 ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσούτοις ἤδη χρόνοις ἐν ἐυνομίᾳ κα-
 τοικηκότας; καὶ μάλιστα σέ i), ὃ Σόλων; ᾧ τοῦτο, ὡς φασὶν k),
 ἐξ ἀρχῆς καὶ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι l), ὅπως ἂν ἄρι-
 στα πόλις οἰκοῖτο, καὶ οἷς τισι νόμοις χρωμένη, εὐδαιμονή-
 σειε m). πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη πειστέον n) σοί p. 898.

d) ἀναγεγράφθω] „ἀναγραφέσθω J. et V. 2. item marg. A. 1.
 At prius celt. et M.“ e) ἐν πόλει] ἢ ἐν πόλει conj. Odozfr.
 Muller. Vid. Adnot. f) αἰσχύνοιο] „αἰσχυνοῖτο] αἰσχύνιται
 W.“ Vitium linguae vulgatum correxi. g) ὑμῶν] „Bene sic
 Fl. aliaeque. Ἡμῶν male J. et V. 2.“ h) ἐωρακῶς] „ἑω-
 ρακῶς M. male.“ i) σέ] „omissum in M.“ k) ὡς φασὶν]
 „Haec verba in W. post ἐγένετο collocantur. l) ἐπίστασθαι]
 „ἐπίστασθε W. male.“ m) εὐδαιμονήσειε] „εὐδαιμόνησε]
 Fl. et W.“ n) πειστέον] „πιστέον male M. Nihil a vulgato

*meliozem discendi ac vivendi
 rationem docuit. Itaquetan-
 quam beneficus erga vos scri-
 batur hic vir; et aeneum il-
 lum statuete juxta conditores,
 in urbe, juxta Minervam.
 Et bene noris, non ductu-
 ram sibi pudori Athenien-
 sium civitatem, a barbaro
 et peregrino discere, quae
 prosunt.*

Anach. Illud nempe erat,
 quod audiebam de vobis
 Atheniensibus, irrisores cum
 dissimulatione vos esse in
 sermonibus. Nam unde ego,

pastoricus et vagus homo,
 qui in plaustro consumsi vi-
 tam, nunc hanc nunc aliam
 terram obiens, qui urbem
 habitavi nunquam, nec alias
 praeterquam nunc vidi, de
 civitate disputem, et doceam
 homines solum, in quo pri-
 mum orti sunt, incolentes,
 qui urbem hanc antiquissi-
 mam per tot jam saecula bo-
 nis legibus habuerunt? et te
 praesertim, Solon, cui haec,
 ajunt, ab initio statim di-
 sciplina fuerit, scire, quo-
 modo optime civitas insti-

p. 898. καὶ ἀντεροῶ, ἦν τι μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς βεβαιότερον μάθοιμι. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἐκφυγόντες τὸν ἥλιον, ἐν τῷ συνηρέφει ο) ἔσμεν καὶ καθέδρα μάλα ἠδεῖα καὶ εὐκαιρος, ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ λίθου. λέγε οὖν τὸν λόγον, ἐξ ἀρχῆς; καθότι τοὺς νέους παραλαβόντες; ἐκ παίδων εὐθὺς διαπονεῖτε, καὶ ὅπως ὑμῖν ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ τῶν ἀσκημάτων τούτων, καὶ τί ρ) ἢ κόνις, καὶ τὰ κυβιστήματα συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς; τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς λ) εὐθὺς ἐπόθουν ἀκοῦσαι τὰ δ' ἄλλα εἰς ὕστερον διδάξῃ με κατὰ καιρὸν ἕκαστον ἐν τῷ μέρει. ἐκείνου μέντοι, ὧ Σόλων, μέμνησό μοι παρὰ τὴν ῥῆσιν, ὅτι πρὸς ἄνδρα βάρβαρον ἔρεῖς. λέγω δέ, ὡς μὴ περιπλέκης, μηδὲ ἀπομηκύνῃς τοὺς λόγους. δέδια γὰρ, μὴ ἐπιλανθάνωμαι τῶν πρώτων, εἰ τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρροῖοι ρ).

19 ΣΟΛ. Σὺ τοῦτο, ὧ Ἀνάχαρσι, ταμιεύσῃ ἄμεινον,

abit Fl.“ ο) συνηρέφει] „recepti ex M. et Salm. Συνηρεφεί enim Edd. cett.“ ρ) τί] „ὅτι Fl. Prius cett. et M.“ Genuinum fortassis ὄ, τι. q) ἐξ ἀρχῆς] ἐξαρχῆς junctim, ut solet, Ald. utraque. r) ἐπιρροῖοι] Sic legis certae, nou librorum, auctoritate motus correxi vulgatum ἐπιρροῖῃ. Alibi, ut Timon. c. 19. Diall. Deor. VII, 2. Diall. Morit. III, 2. ad vitandum vitium εἰ in ἦν mutatum. Vide loco omnium Porpon. ad Xenoph. Cyrop. III. 3, 50.

tuatur, et quibus usa legibus beata esse queat. Verum enimvero illa quoque in re parendum tibi, velut legislatori: et contra dicam, si quid minus recte mihi dictum videbitur, ut eo discam firmitus. Et ecce jam evitato sole, in opaco sumus, et jucunda hic sedes atque opportuna in saxo frigido. Itaque ab initio inde exorsus rationem doce, cur assumptos a pueris inde adolescentulos statim labore subigatis, et quomodo vobis optimi viri evadant a luto, et ab exer-

citationibus hisce; et quid pulvis et volutationes ad virtutem illis conferant? Hoc enim praesertim ab initio statim cupiebam audire: reliqua vero in posterum per partes suo quodque loco me docebis. Illud vero mihi, Solon, in oratione tua memineras, te acturum esse cum barbaro: hoc eo dico, ne implices aut producas sermonem. Metuo enim, ne priorum obliviscar, si multa postea adfluant.

Sol. Hoc tute, Anacharsi, dispensabis melius, ubicun-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 899. εἰς ληρεῖν πρὸς τὴν βουλὴν, καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, οἷς γυμνὰ τὰ γεγεννημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται z) βλέποιν. ὥστε καὶ σὲ, ὦ Ἀνάχαρσι, Ἀρεοπαγίτην ἐν τῷ παρόντι ποιῶμαι ἔγωγε, καὶ κατὰ τὸν τῆς βουλῆς μου νόμον ἄκουε, καὶ σιωπᾶν κέλευε. ἦν αἰσθη καταρῶτορευόμενος a) ἄχρι δ' ἂν οἰκεῖα τῇ πράγματι λέγηται, ἐξέσιω ἀπομηκύνειν. οὐδὲ γὰρ ὑφ' ἡλίῳ ἔτι ποιησόμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἀχθεσθαι, εἰ ἀποτείνοιτο ἡ ῥῆσις· ἀλλὰ ἡ τε σκία πυκνὴ, καὶ ἡμεῖς σχολὴν ἄγομεν.

p. 900. ANAX. Ἐγγνώμονά σου ταῦτα, ὦ Σόλων, καὶ ἔγωγε ἤδη χάριν οὐ μικρὰν οἶδά σοι καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι παροργον τοῦ λόγου καὶ τὰ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνόμενα ἐδιδάξω με, θαυμάσια ὡς ἀληθῶς, καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν ἔργα, πρὸς ἀλήθειαν οἰσούτων τὴν ψῆφον. ἐπὶ τούτοις οὖν ἤδη λέγε, καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγὼ, (τοῦτο γὰρ ἔθου με) κατὰ σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσομαι σου.

z) Ἀρεοπαγῖται] Sic. W. et hic et paullo post bis pro vulg. Ἀρεωπ. Quo jure Pauly formam Ἀρεοπ. corruptam dicat, non video. Cf. Hermot. c. 64. Nec video, quam recte Lobeckius Parerg. ad Phrynich, p. 698. legitimis formis accenseat Ἀρεωπ. quam formam certe hujus loci auctoritate non poterat satis tueri, quum variae lectionis magnam esse momentum videatur. a) καταρῶτορευόμενος] „καταρῶτορευόμενος W.“

cibus struunt Rhetorum filii: progressus in medium prae co silentium statim imponit, neque patitur ineptias agere apud iudices, aut oblinere quasi et involvere causam verbis, ut nuda, quae facta sunt, videant Areopagitae. Sic etiam te, Anacharsi, Areopagitam in praesens mihi constituto equidem; et ex mei consilii lege audi, et tacere jube, si sentias, rhetoricas tibi insidias strui; quamdiu domestica causae dicentur, producere orationem liceat. Neque enim sub sole jam

disputabimus, ut molestum sit, si extendatur oratio: verum et umbra densa est, et nos otiosi sumus.

Anach. Aequa dicis, Solon. Et gratiam equidem tibi jam habeo non mediocrem ea causa, quod obiter etiam, quae in colle Martio fiunt, me docuisti, admiranda sane et bonorum iudicum opera, qui ex vero calculum lataturi sint. Hac ergo conditione jam dicito; et ego Areopagita, hunc enim tibi me posuisti, ad formam illius consilii te audiam,

ΣΟΛ. Οὐκοῦν δια βραχέων προακοῦσαι χρή σε, ἃ p. 900. 3
 περὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἡμῖν δοκεῖ. πόλιν γὰρ ἡμεῖς οὐ 20
 τὰ οἰκοδομήματα ἡγούμεθα εἶναι, οἷον τείχη, καὶ ἱερά, καὶ
 νεωσοίκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἐδραῖον, καὶ
 ἀκίνητον ὑπάρχειν ἐς ὑποδοχὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολι-
 τευομένων, τὸ δὲ πᾶν κῦρος ἐν τοῖς πολίταις τιθέμεθα. τού-
 τους γὰρ εἶναι τοὺς ἀναπληροῦντας, καὶ διατάττοντας, καὶ
 ἐπιτελοῦντας ἕκαστα, καὶ φυλάττοντας· οἷόν τι ἐν ἡμῖν b)
 ἕκαστῳ ἐστὶν ἡ ψυχὴ. τοῦτο δὴ τοῖνυν κατανοήσαντες, ἐπι-
 μελούμεθα μὲν, ὡς ὄρας, καὶ τοῦ σώματος τῆς πόλεως,
 κατακροσμοῦντες αὐτὸ, ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἶη, ἔνδοθεν τε
 οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον, καὶ ταῖς ἔκτοσθεν c) ταύ-
 ταις περιβολαῖς, ἐς τὸ ἀφαλέστατον περιπεφραγμένον· d) p. 901:
 μάλιστα δὲ καὶ ἐξάπαντος τοῦτο προνοοῦμεν, ὅπως οἱ πο-
 λιται ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυχὰς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώματα γί-
 γνουντο. τοὺς γὰρ τοιούτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρή-
 σεσθαι ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευομένους, καὶ ἐκ πολέμου σώ-

b) ἡμῖν] „Sic M. etiam cum Eld. Sed ἡμῶν cum Solano lego.“
 Vid. Adnot. c) ἔκτοσθεν] Sic A. 1. 2. Reitz. et recentt.
 Sed ἔκτοθεν B. 1. et 3. Promiscue utraque occurrit forma,
 illa De Merc. Cond. c. 3. 41. Bis Accus. et saepius; haec
 Vit. Auct. c. 26. Gall. c. 24. e Cod. Gorl. d) περιπεφρα-
 γμένον] „πεφραγμένον W.“

Sol. Igitur paucis ante re-
 liqua audiendum tibi est,
 quae de civitate statuamus
 ac civibus. Civitatem enim
 non in aedificationibus in-
 esse iudicamus, ut sunt moe-
 nia, et templa, et navalia:
 sed ista quidem uti corpus
 quoddam firmum, et immo-
 bile esse, ad receptionem et
 securitatem civium: vim
 vero omnem ponimus in ci-
 vibus: hos enim esse, qui
 ista impleant, et gubernent,
 et perficiant omnia, et cu-
 stodiant, quale quid in no-
 bis unicuique est anima. Hoc

igitur considerantes, cura-
 mus quidem, ut vides, etiam
 corpus civitatis, ornamusque,
 uti quam pulcherrimum no-
 bis sit, cum intus paratum
 aedificiis, tum etiam exter-
 nis illis munimentis ad sum-
 mam securitatem circum-
 septum. At maxime et ex
 omni parte illud provide-
 mus, uti cives boni quantum
 ad animas, et valentes fiant
 corporibus. Tales enim et
 suae vitae modum pulchre
 habituros re publica in pace
 gerenda, et in bello serva-
 turos civitatem, liberamque

p. 901. σείν τὴν πόλιν, καὶ ἐλευθέραν καὶ εὐδαίμονα διαφυλάξειν. τὴν μὲν δὴ πρώτην ἀνατροφὴν αὐτῶν μητράσι, καὶ τίτθαις, καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέπομεν ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν τε καὶ τρέφειν αὐτούς. ἐπειδὴν δὲ συνετοὶ ἤδη γίγνονται τῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ αἰδῶς, καὶ ἐρούθημᾶ, καὶ φόβος, καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀρίστων ἀναφύηται e) αὐτοῖς, καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα ἀξιόχρεα δοκῆ πρὸς τοὺς πόνους, παγιώτερα γιγνόμενα, καὶ πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμεγα, τὴν καὶ αὐτὰ ἤδη παραλαμβάνοντες αὐτούς διδάσκόμεν, ἄλλα μὲν τῆς ψυχῆς μαθήματα καὶ γυμνάσια προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες. οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν ἔδοξε τὸ μόνον φῦναι ὡς ἔφυ ἕκαστος, ἢ τοῦ κατὰ τὸ σῶμα, ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παιδευσέως καὶ μαθημάτων ἐπ' αὐτούς δεόμεθα, ὅφ' f) ὦν τὰ τε εὐφύως διακείμενα βελτίω παραπολυ γίγνοιτο g) ἂν, καὶ τὰ φανύως ἔχοντα μετακῶμοιτο πρὸς τὸ βέλτιον. καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν παρὰ τῶν γεωργῶν, οἳ τὰ φυτὰ, μέχρ' ἂν πρόσγεια καὶ νήπια ἔστι, σκέπουσιν, καὶ περι-

e) ἀναφύηται] „Sic Fl. cum reliquis.“ Αναφύεται W. f) ὅφ'] „recepit ex Fl. M. et marg. A. i. W.“ ὅφ' Edd. cett. g) γίγνοιτο] „Ita Edd. omnes et M.“ Vid. Adnot.

et beatam custodituros. Ac primam quidem illorum educationem matribus, et nutricibus, et paedagogis permittimus, ut liberali eos disciplina educant atque nutriant. Cum vero jam intelligentes sunt eorum, quae bene se habent; ac pudor, et rubor, et metus, et rerum optimarum cupiditas, enascitur in illis, et ipsa jam corpora idonea laboribus videntur, compactiora dum fiunt, et ad robur majus consistentia: tum assumptos docemus, aliis animae disciplinis atque exercitationibus propositis, alia

vero ratione labori corporibus adsuefaciendis. Neque enim satis nobis videtur, eo modo ingenio esse unumquemque, uti natus est, sive quantum ad corpus, sive quod ad animum; verum institutione apud illos indigemus ac disciplina, a quibus cum ea, quae feliciter nata sunt, meliora multo fiant, tum quae male habent, transformantur in melius. Exemplum nobis est ab agricolis, qui plantas, quamdiu humiles sunt ac tenerae, tegunt ac sepiunt, ne laedantur a ventis; cum vero jam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 902. ὥστε αὐτὸς ἑμαυτῷ m) σιωπᾶν προστάττω, οὐ περιμείνας
p. 903. τὸν κήρυκα, οὐδὲ τὸν Ἀρεοπαγίτην n) σέ, ὃς ὑπ' αἰδοῦς,
οἶμαι, ἀνέχη ληροῦντα ἤδη τοσαῦτα ἔξω τοῦ πράγματος.

ANAX. Εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ
ἀναγκαιότατα ο) μὴ λέγοντας ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἀλλὰ ἀπο-
σιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ πρόστιμον ἐπινευόηται;

ΣΟΛ. Τί τοῦτο ἤρου με; οὐδέπω γὰρ δῆλον.

ANAX. Ὅτι τὰ κάλλιστα, καὶ ἐμοὶ ἀκούσαι ἡδίστα
παρεῖς τὰ περὶ τῆς ψυχῆς, τὰ ἥττον ἀναγκαῖα λέγειν δια-
νοῆ, γυμνάσια, καὶ διαπονῆσεις τῶν σωμάτων.

ΣΟΛ. Μέμνημαι γὰρ, ὦ γενναῖε, τῶν ἀπ' ἀρχῆς
προρρήσεων, καὶ ἀποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, μὴ
σου ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιρρέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦ-
τα ἔρω διὰ βραχείων, ὡς οἶόν τε. τὸ γὰρ ἀκριβὲς τῆς περὶ
22 αὐτῶν διασκέψεως ἑτέρου ἂν εἴη λόγου. Πυθμίζομεν οὐν
τὰς γνώμας αὐτῶν, νόμους τε τοὺς κοινοὺς ἐκδιδάσκοντες,
οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμ-
μασιν ἀναγεγραμμένοι p), κελεύοντες ἅ τε χρῆ ποιεῖν, καὶ

m) ἑμαυτῷ] „ἐαυτῷ Fl.“ n) Ἀρεοπαγίτην] Sic M. pro
vulg. Ἀρεωπ. quod tamen Fl. tuetur. Vid. supra c. 19. ibique
not. ο) τὰ ἀναγκαιότατα] „τὰ μὴ ἀναγκαιότατα W. male.“
p) ἀναγεγράμμενοι] Vulg. ἅμα ἀναγεγρ. Sed ἅμα γεγρ.
Fl. et W. Denique ἀναγεγρ. sine ἅμα Ms. Graev. Unde ἅμα

cone, aut ipso te Areopagita,
qui prae pudore, credo, su-
stines jam tantum extra caus-
sam blaterantem.

Anach. Dic mihi, Solon,
in eos, qui necessaria non
dicunt in colle Martio, sed
reticent, nulla a consilio
poena excogitata est?

Sol. Quid hoc me inter-
rogasti, nondum enim ap-
paret.

Anach. Quia praetermis-
sis, quae pulcherrima sunt,
et mihi ad audiendum jucun-
dissima, minus necessaria
dicere cogitas, gymnasia, et

laboriosas exercitationes cor-
porum.

Sol. Nempe memor sum,
vir optime, eorum, quae in
principio dicta sunt, nec
volo inde sermonem abdu-
cere, ne copiose nimis ad-
fluens memoriam tuam tur-
bet. Verumtamen ista quo-
que dicam breviter, quoad
ejus fieri potest: accurata
enim earum rerum conside-
ratio alterius disputationis
fuerit. Mentem igitur illorum
ad concinnitatem quandam
formamus, partim communes
leges dum illos edocemus,

ᾧν ἀπέχεσθαι· καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνουσίαις, παρ' ᾧν p. 903.
 λέγειν τὰ δέοντα ἐκμανθάνουσι, καὶ πράττειν τὰ δίκαια,
 καὶ ἐκ τοῦ ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι, καὶ μὴ ἐφίεσθαι
 τῶν αἰσχροῶν, καὶ ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν, βίαιον δὲ μηδὲν
 ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι q) πρὸς p. 904.
 ἡμῶν ὀνομάζονται. καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ θέατρον συνάγον-
 τες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν ὑπὸ κωμῳδίαις, καὶ τρα-
 γῳδίαις, ἀρετὰς τε ἀνδρῶν παλαιῶν, καὶ κακίας θεωμέ-
 νους, ὡς τῶν μὲν ἀποτρέπουντο, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ σπεύδοιεν r).
 τοῖς δὲ γε κωμῳδοῖς καὶ ἀπησκώπτειν καὶ λοιδορεῖσθαι ἐφίε-
 μεν ἐς τοὺς πολίτας, οὓς ἂν αἰσχροὰ καὶ ἀνάξια τῆς πό-
 λέως ἐπιτηδεύοντας αἰσθάνονται, αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν,
 ἄμεινους γὰρ αὐτῶ γίνονται ὀνειδισόμενοι, καὶ τῶν πολ-
 λῶν, ὡς φεύγοιεν τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἔλεγχον.

ANAX. Εἶδον, ᾧ Σόλων, οὓς φῆς τοὺς τραγωδοὺς s), 23
 καὶ κωμωδοὺς, εἴ γε ἐκεῖνοί εἰσιν. ὑποδήματα μὲν βαρέα,

uncis incluserunt *Sohm.* et *Paul.* ego propterea eieci ut incom-
 modum et per errorem e sequente ἀνα ortum. q) φιλόσο-
 φοι] σοφοὶ corrigi voluit *Bel.* r) σπεύδοιεν] „σπεύδειν. *W.*
 Sed vulgatum tenet *M.* s) οὓς φῆς τοὺς τραγωδοὺς]
 Comma vulgo post φῆς interpositum, delevi. monente *Fritz-*
schio. Quaestst. p. 88.

quae publice omnibus pro-
 positae ad legendum magnis
 literis descriptae, tum quae
 facienda sint jubent, tum
 quibus abstinendum; partim
 virorum bonorum consue-
 tudine, a quibus et dicere,
 quae opus est, discant, et
 quae justa sunt facere, et ex
 aequo secum invicem con-
 versari publice, neque con-
 cupiscere turpia, et honesta
 appetere, nihil autem quid-
 quam per vim agere. Illi
 porro viri Sophistae apud
 nos et Philosophi appellantur.
 Verum etiam in thea-
 trum conductos publice eru-

dimus in Comoediis et Tra-
 goediis, virtutes dum spe-
 ctant veterum virorum et
 vitia: ab his ut avertantur,
 ad illa vero contendant. Co-
 moedis vero etiam ridicula
 jacere in cives, et male illis
 dicere permittimus, quos
 quidem turpia, et indigna
 hac civitate agentes sentiant,
 idque cum illorum ipsorum
 causa, meliores enim sic
 fiunt maledictis; tum multi-
 tudinis, ut fugiant propter
 similia reprehendi.

Anach. Vidi, Solon, quos
 dicis Tragoedos et Comoe-
 dos, si quidem illi sunt. Cal-

p. 904. καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρύσαϊς δὲ ταινίαις τὴν ἐσθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια, κέχρητότα πάμμεγεθες, αὐτοὶ δὲ ἐνδοθεν μεγάλα τε ἐκεκράγεσαν, καὶ διέβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι. Διοῦνίσω δὲ, - οἶμαι, τότε ἡ πόλις ἐώρταξεν. οἱ δὲ κωμῶδοι, βραχύτεροι μὲν ἐκείνων, καὶ πέξοι καὶ ἀνθρώπινώτεροί, καὶ ἥττον ἐβόων, κράνη δὲ πολὺ γελοιότερα, καὶ τὸ θεάτρον γοῦν ἅπαν ἐγέλα ἐπ' αὐτοῖς. ἐκείνων δὲ τῶν ὑψηλῶν, σκυθρωποὶ ἅπαντες ἤκουον, οἰκτεῖροντες, οἶμαι, αὐτοῦς, πέδας τηλικαύτας ἐπισυρομένους.

ΣΟΛ. Οὐκ ἐκείνους, ὧ γὰρ ἐ, οἰκτεῖρον, ἀλλὰ ποιητῆς ἴσως ἀρχαίαν τινὰ συμφορὰν ἐπεδείκνυτο τοῖς θεαταῖς, καὶ ῥήσεις οἰκτρὰς ἐτραγῶδει πρὸς τὸ θεάτρον, ὑφ' ὧν ἐς δάκρυα κατεσπῶντο οἱ ἀκούοντες. εἰκὸς δὲ σε καὶ αὐλοῦντας ἐώρακέναι τινὰς τότε, καὶ ἄλλους συνάδοντας, ἐν κύκλῳ συνεστῶτας. οὐδ' αὐτὰ, ὧ Ἀνάχαρσι, ἀχρεῖα ἄσμα-
p. 905. τα t) καὶ αὐλήματα. τούτοις δ' οὖν ἅπασι, καὶ τοῖς τοιού-

t) ἄσματα] „Edd. sine puncto (praeter B. 1. et 3.). Sed W. ἄσματα recte. Verum nescio num. ubique in hac Ed. observatum sit.“ Ego. certe illud ne usquam, negligeretur, quantum in me erat, sedulo curavi. Contra ὧδε in seqq. et ubique praeunte fere Ald. utraque, sine jota scripsi, licet reclamantibus cett. vett. et recentt. fere omnibus Edd. *Lehm.*

ceos habent graves et altos, vestem taeniis distinctam aureis, galeas impositas gestant omnino ridiculas, immane quantum hiantes: ipsi vero intus magnos ciebant clamores, et nescio quomodo factum, ut tamen firmiter illis in calceis incederent. Baccho autem arbitror ferias tum agebat civitas. Comoedi vero breviores illi quidem istis, et pedestres, et humaniores, et minus clamabant; galeae autem eorum multo magis ridiculae: ac theatrum universum illos ridebat: excel-

sos vero illos tristes audiebant universi, miserati illos, putò, qui compedes tantas traherent.

Sol. Non illos miserabantur, bone vir, sed poeta forte antiquam spectatoribus calamitatem ostendebat, et verba miserabilia tragico cantu versus theatrum proferebat, a quibus ad lacrimas, qui audiebant, pertraherentur. Verisimile est autem, te etiam tibiis canentes quosdam tum vidisse, et alios concinentes, consistentes in circulo. Neque ista, Anacharsi, inutilia

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 905. ἀφειδῆν, καὶ προσέτι ἐρῶσθαι καὶ καρτεροὺς εἶναι. ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συννευκότες γ) παλαίουςι, καταπίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι, καὶ ἀνίστασθαι εὐμαρῶς, καὶ ὠθισμοὺς, καὶ περιπλοκάς, καὶ λυγισμοὺς, καὶ ἄγχεσθαι δύνασθαι, καὶ ἐς ὕψους ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, οὐκ
- p. 906. ἀχρεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐκμελετῶντες, ἀλλὰ ἐν μὲν τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον ἀναμφιβόλως ἠτώμενοι. δυσπαθέστερα γὰρ, καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίνονται αὐτοῖς διαπονούμενα. ἕτερον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν. ἔμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τούτου καθίστανται, εἴ ποτε ἀφίκοντο εἰς χρεῖαν z) τῶν μαθημάτων τούτων ἐν ὅπλοις δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμῶν ἀνδρὶ ὁ τοιοῦτος συμπλακεῖς α), καταρῥίψει τε θάπτον ὑποσκέλισας, καὶ καταπесῶν εἴσεται ὡς ῥᾶστα ἐξανίστασθαι. πάντα γὰρ ταῦτα, ὧ Ἀνάχαρσι, ἐπ' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα ποριζόμεθα τὸν ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ ἠγούμεθα πολὺ ἀμείνοσι χρήσασθαι τοῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὴν πρότερον αὐτῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλάξαντες καὶ διαπονήσαντες, ἐρῶμενέστερα καὶ ἀλκιμώτερα ἐξεργασώμεθα, καὶ κοῦφα, καὶ εὔτονα, καὶ τὰ αὐτὰ βαρῆα τοῖς ἀνταγω-

y) συννευκότες] „Sic W. Συνεν. cett. et Edd.“ z) χρεῖαν] χρεῖαν B. 1. 3. a) συμπλακεῖς] „συμπλεκεῖς W.“

efficit, dum animosos reddit illos ad pericula, et qui corporibus non parcant, et insuper ut robusti ac patientes sint. Quotquot vero illorum deorsum vergentes luctantur, ii cadere discunt sine periculo, et facile surgere, et impulsiones, et complexus, et inflexiones, et ut angustari queant, et in altum tollere adversarium, non inutilia exercentes isti quoque, sed unum quidem primum et maximum sine controversia sibi parantes. Mipus enim obnoxia malis, et patientiora corpora illis, dum

ita labore subiguntur, fiunt. Alterum vero nec ipsum parvum est. Usu enim inde edocentur, si quando opus sit ista disciplina in armis. Manifestum enim est, futurum, ut celerius hostem etiam talis vir complexus supplantatum dejiciat, et, ipse si ceciderit, surgere facilius possit. Nempe, Anacharsi, ad illud in armis certamen suppeditare studemus omnia, putamusque multo melioribus nos usuros his, qui ita exercitati sint, cum prius nuda illorum corpora subigendo laboribus valentiora

μισταῖς. Ἐννοεῖς γὰρ, οἶμαι, τὸ μετὰ τοῦτο b), οἷους εἰκὸς p. 906. σὺν ὄπλοις ἔσεσθαι τοὺς καὶ γυμνοὺς ἂν φόβον τοῖς δυσ- 25 μενέσιν ἐμποιήσοντας, οὐ πολυσαρκίαν ἀργὸν, καὶ λευκὴν, ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ὠχρότητος ἐπιδεικνυμένους, οἷα γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιᾷ μεμαρασμένα, τρέμοντα, ἰδρωτὶ τε p. 907. εὐθύς πολλῶ c) ῥεόμενα d), καὶ ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τῷ κράνει, καὶ μάλιστα ἦν καὶ ὁ ἥλιος, ὡςπερ νῦν, τὸ μεσημβρινὸν ἐπιφλέγη. οἷς τί ἂν τις χρήσαιτο διψῶσι, καὶ τὸν κονιορτὸν οὐκ ἀνεχομένοις, καὶ εἰ αἷμα ἴδοιεν, εὐθύς ταραττομένοις, καὶ προἀποθνήσκουσι, πρὶν ἐντὸς βέλους γενέσθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις. οὔτοι δὲ ἡμῖν ὑπέρυθροι ἐς τὸ μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεχρωσμένοι, καὶ ἀρῥενωποὶ, πολὺ τὸ ἔμψυχον e), καὶ θερμὸν, καὶ ἀνδρῶδες ἐπιφαίνοντες, τοςαύτης εὐεξίας ἀπολαύοντες f), οὔτε ῥικνοὶ, καὶ κατεσκληρότερες, οὔτε περιπληθεῖς ἐς βάρος, ἀλλὰ ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, τὸ μὲν ἀχρεῖον τῶν σαρκῶν, καὶ περιττὸν, τοῖς ἰδρωσιν ἐξαναλωκότες. ὁ δὲ g) ἰσχὺν καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγῆς τοῦ φαύλου περιλελειμ-

b) τοῦτο] „τούτου M.“ c) εὐθύς πολλῶ] „πολλῶ εὐθύς M.“ d) ῥεόμενα] „ῥέοντα V. 2. et marg. A. 1. Ῥέονθα J. Vulgatum servat M.“ e) ἔμψυχον] „εὐψυχον J. sola. f) ἀπολαύοντες] „ἀπολάμποντες W. Nil mutat Fl.“ Vid. Adnot. g) ὁ δὲ] τὸ δὲ mallet Bél. quod equidem quī fieri possit, non video.

et robustiora reddiderimus, et levia, et contentioni apta, et ob id ipsum graviora adversariis. Vides enim, puto, quid sequatur, quales futuros esse armatos probabile sit, qui nudi etiam metum hostibus injiciant: qui non pigram carnis albamque mollem, neque pallidam maciem prae se ferant, qualia sunt mulierum corpora in umbra marcescentia, trementia, sudore statim multo fluentia, et spiritum difficulter sub galea trahentia, praesertim si etiam sol, ut nunc, circa

meridiem aestum augeat: quibus quid facias? sitientibus, pulverem non ferentibus, qui ad solum sanguinis conspectum turbentur statim, praemorianturque ante, quam intra teli jactum et ad manus hostibus venerint. At hi nobis rubicunduli, fuscum a sole colorem trahentes, et virili adspectu juvenes, multum animi, et caloris, et virtutis ostendentes, boni adeo habitus fructu gaudentes, neque rugosi atque aridi, neque sua sibi mole graves, sed ad justam quasi proportio-

p. 907. μένον h), ἐρῶμένως φυλάττοντες. ὅπερ γὰρ δὴ οἱ λικμῶν-
 τες τὸν πυρὸν, τοῦτο ἡμῖν καὶ i) τὰ γυμνάσια ἐργάζεται ἐν
 p. 908. τοῖς σώμασι, τὴν μὲν ἄχνην καὶ τοὺς ἀθήρας ἀποφυσῶντα,
 καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν διευκρινουῦντα k) καὶ προσσωρεύ-
 26 οντα l). Καὶ διὰ τοῦτο m) ὑγιαίνειν τε ἀνάγκη, καὶ ἐπι-
 μήκιστον n) διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις. ὅψέ τε ἂν ἰδίειν ὁ
 τοιοῦτος ἄρξαιτο, καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθενῶν φανείη· ὡς περ
 ἂν, εἰ πῦρ τις φέρων, ἅμα ἐμβάλοι ἐς πυρὸν αὐτὸν, καὶ
 ἐς τὴν καλάμην αὐτοῦ, καὶ ἐς τὴν ἄχνην· αὐθις γὰρ ἐπὶ
 τὸν λικμῶντα ἐπάνειμι) θάττον ἂν, οἶμαι, παραπολύῃ ἢ
 καλάμη ἀναφλεγείη. ὁ δὲ πυρὸς κατ' ὀλίγον, οὔτε φλογὸς
 μεγάλης ἀνισταμένης, οὔτε ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρμῇ, ἀλλὰ καταμι-
 κρὸν o) ὑποτυφόμενος, χρόνῳ ὑστερον p) καὶ αὐτὸς ἂν
 κατακαυθείη. οὐ τοίνυν οὐδὲ νόσος, οὐδὲ κάματος, ἐς τοι-
 οῦτό σῶμα ἐμπεσόντα, ῥαδίως ἐλέγξειεν ἂν, οὐδ' ἐπικρα-

h) περιλελειμμένον] „περιλελειμμένου M.“ i) καὶ] „abest
 a Fl. adest in cett. et M.“ k) διευκρινουῦντα] „διακρι-
 νοῦντα V. 2. Prius reliquae omnes et M.“ l) προσσωρεύ-
 οντα] Sic Paul. e conj. Reitz. pro vulg. προσωρ. Vid. Adnot.
 in) διὰ τοῦτο] διατοῦτο A. 1. et 2. n) ἐπιμήκιστον]
 Sic M. et Edd. praeter Fl. quae ἐπὶ μήκιστον.“ Sic cum Fl.
 etiam B. 1. et 3. o) καταμικρὸν] Sic junctim A. 1. 2. B.
 1. 3. Sed κατὰ μικρὸν Reitz. et recentt. p) ὑστερον] ὑστέρῳ
 conj. Goller. Actis Monacc. T. I. p. 212. ut Vit. Auct. c. 14.
 Sed non tentandum putabam vulgatum. Cf. Ver. Hist. I, 22.

nem circumscripti; qui si
 quid inutile est carniū et
 superfluum, sudoribus ab-
 sumserint, quod autem vim
 ac tenorem praestat, since-
 rum omnis vitii relictum
 valide servent. Quod enim
 ventilantes tritico, hoc nobis
 exercitationes praestant in
 corporibus, glumam nempe
 atque paleas flatu abigunt,
 fructum autem purum sepa-
 rant, et acervant. Hinc va-
 lere illos necesse est, et quam
 longissime durare in labori-
 bus: seroque sudare talis

incipiat, raro infirmus esse
 deprehendatur. Quemadmo-
 dum si quis ignem simul in-
 jiciat in triticum atque ejus
 stipulam, atque in paleas,
 redeo enim ad ventilantem:
 multo, arbitror, celerius
 stipula conflagret, triticum
 vero paullatim, neque flamma
 surgente magna, neque uno
 impetu, sed paullatim fumi-
 gans, aliquamdiu post et ip-
 sum comburatur. Non igitur
 neque morbus, neque labor,
 in tale corpus incidens facile
 illud redarguat, aut superet

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 909. ἀσκοῦνται ἡμῖν γ), ἔτι καὶ μολυβδίδας z) χειροπλήθεις ἐν ταῖν χερσῶν ἔχοντες. εἶτα περὶ ἀκοντίου βολῆς ἐς μῆκος ἀμιλλῶνται. εἶδες δὲ καὶ ἄλλο τι ἐν τῷ γυμνασίῳ χαλκοῦν, περιφερὲς, ἀσπίδι μικρᾷ ἑοικὸς, ὄργανον οὐκ ἐχούση, οὐδὲ τελαμῶνας. καὶ ἐπειράθης γε αὐτοῦ, κειμένου ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἐδόκει σοι βαρὺ, καὶ δύσληπτον ὑπὸ λειότητος. ἐκεῖνο
 p. 910. τοίνυν ἄνω τε ἀναρῶπιτοῦσιν a) εἰς τὸν αἶρα καὶ ἐς τὸ πόρρω, φιλοτιμούμενοι, ὅστις ἐπιμήκιστον ἐξέλθοι, καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερβάλοιτο b). καὶ ὁ πόνος οὕτως ὤμους τε αὐτῶν
 28 κρατύνει, καὶ τόνον τοῖς ἀκροῖς c) ἐντίθησιν. Ὁ πηλὸς δὲ καὶ ἡ κόνις, ἅπερ σοι γελοιότερα ἐξ ἀρχῆς ἔδοξεν, ἄκουσον, ὧ θαυμάσιε, ὅτου ἔνεκά ὑποβέβληται d). πρῶτον μὲν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταιὸν ἢ πτώσις αὐτοῖς γίγνοιτο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτοιεν. ἔπειτα, καὶ τὸν ὀλισθον e) ἀνάγκη πλείω γίγνεσθαι f), ἰδρῶντων ἐν τῷ πηλῷ,

γ) ἡμῖν] „Punctum hic est in M.“ Id si est minoris distinctionis signum, recte illud h. l. positum, post ἔτι autem, ubi vulgo ponebatur, omisum. Nempé conjunge ἔτι καὶ, *praeterea etiam*; quam formulam nemo est qui ignoret. z) μολυβδίδας] Sic W. et FL. probante *Schneidero* in Lex. et sequentibus auctoritates illas *Schm.* et *Paul.* pro vulg. μολυβδίνας. a) ἀναρῶπιτοῦσιν] „Sic Edd. Ἀναρῶπιτουσιν W.“ b) ὑπερβάλοιτο] „ὑπερβάλλοιτο M.“ c) ἀκροῖς] non tentandum, quod vere factum, vid. Adnot. d) ὑποβέβληται] Sic male, ut ait *Reitzius*, recte, ut ego censeo, pro vulg. ὑποβέβληται exhibent FL. et W. Ex ἅπερ scilicet finge verbi subjéctum. e) τὸν ὀλισθον] „Ita et M. cum Edd.“ f) γίγνεσθαι] „γίνεσθαι M.“

aliud, etiam ad hoc nobis exercentur, etiam plumbea pondera manum implentia manibus tenentes. Tum de projiciendis in longum jaculis certant. Vidisti vero etiam aliud quid in Gymnasio aeneum, rotundum, parvo clypeo simile, ansam non habenti neque lora: ac tentasti illud, cum jaceret in medio, videbaturque tibi grave, et difficile ob laevitatem comprehensu. Illudigitur et sursum jactant in aërem, et in

longinquum, certamine quodam, quis longissime progressus superet reliquos. Ac labor iste tum humeros illorum roborat, tum contendendi facultatem conciliat digitis pedūm. Lutum vero et pulvis, quae aliquantum tibi ridicula ab initio videbantur, audi, o noster, cujus rei causa subjecta sint. Primo quidem ne in durum impingant, sed in molle cadant sine periculo: deinde magis omnia lubrica fiant ne-

ὁ σὺ ταῖς ἐγγέλυσιν g) εἴκαζες, οὐκ ἀχρεῖον, οὐδὲ γελοῖον p. 910.
 ὄν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐς ἰσχὺν καὶ τόνον οὐκ ὀλίγα συνελεῖ,
 ὅπoταν οὕτως ἐχόντων ἀλλήλων ἀναγκάζονται ἐγκρατῶς
 ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ συνέχειν διολισθαίνοντας h). αἴρεσθαί
 τε ἐν πηλῶ ἰδρωκῶτα μετ' ἐλαίου, ἐκπεσεῖν καὶ διαρῆυῆναι
 τῶν χειρῶν σπουδάζοντα, μὴ μικρὸν εἶναι νόμιζε. καὶ ταῦτα
 πάντα, ὥσπερ ἔφην ἔμπροσθεν, ἐς τοὺς πολέμους καὶ i)
 χρήσιμα, εἰ δέοι φίλον τρωθέντα ῥαδίως ἀράμενον ὑπεξε-
 νεγκεῖν, ἢ καὶ πολέμιον συναρπάσαντα ἤκειν k) μετέωρον
 κομίζοντα. καὶ διὰ τοῦτο ἐς ὑπερβολὴν ἀσκοῦμεν, τὰ χαλε-
 πώτερα προτιθέντες, ὡς τὰ μικρότερα μακρῶ εὐκολώτερον
 φέροισιν. Τὴν μέντοι κόνιν τούναντιον l) χρησίμην οἰό- 29
 μεθα εἶναι, ὡς μὴ διολισθάνοισιν συμπλεκόμενοι. ἐπειδὴν
 γὰρ ἐν τῷ πηλῶ ἀσκηθῶσι συνέχειν τὸ διαδιδράσκον m) p. 911.
 ὑπὸ γλισχροῦτος, ἐθίζονται καὶ n) ἐκφεύγειν αὐτοὶ ληφθέν-
 τες ἐκ τῶν χειρῶν· καὶ ταῦτα, ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι. καὶ

g) ἐγγέλυσιν] „ἐγγέλεσιν M.“ quod recepit Pauly. h) διολι-
 σθαίνοντας] „διολισθάνοντας W.“ i) καὶ] transponendum
 videtur, καὶ ἐς τοὺς πολέμους χρ. k) ἤκειν] εἴκειν, recedere,
 legendum suspicatur Dorvill. ad Charit. p. 264. et 617. Ed.
 Lips. minime vel necessario, vel probabiliter, etsi alibi ἤκειν et
 εἴκειν facile commutari inter se potuisse probavit. l) τούναν-
 τιον] „ἐπὶ τὸ ἐναντίον Fl. et M.“ m) διαδιδράσκον]
 „διαδιδρασκόμενον W. et marg. A. 1. Vulgatum tenet Fl.“ n)
 καὶ] „omittit Fl. et M.“

cesse est, cum madescunt in
 luto, quod tu anguillis com-
 parabas: idque nec inutile
 est neque ridiculum, sed
 ipsam quoque ad robur et
 contentionem non parum
 confert, cum ita se habentes
 cogantur fortiter alteri al-
 teros prehendere, et conti-
 nere elabentes; tollere sane
 eum, qui praeter oleum in
 luto permaduit, elabi et ef-
 fluere manibus studentem,
 noli parvum quiddam putare.
 Atque haec omnia, ut dicebam
 ante, in bello etiam utilia, si

oporteat amicum vulneratum
 facile sublatum acie efferre,
 aut etiam hostem comprehen-
 sum sublimem rapere. Ac pro-
 pter hoc ultra modum illos
 exercemus, propositis diffici-
 lioribus, uti minora multo fe-
 rant facilius. Pulverem au-
 tem contra ea ad hoc utilem
 putamus, ne de complexu ela-
 bantur: postquam enim in
 luto edocti sunt continere
 illud, quod prae lubricitate
 facile effugit, adsuefiunt etiam
 effugere, ipsi comprehensi si
 fuerint, e manibus, idque

- p. 911. μὴν καὶ τὸν ἰδρωῖτα συνέχειν δοκεῖ ἢ κόνις, ἀθρόον ἐκχεόμενον, ἐπιπαττομένη, καὶ ἐπιπολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν, καὶ κώλυμα γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἀραιοῖς τότε καὶ ἀνεωγόσι ο) τοῖς σώμασιν ἐπιπτόντων. ἄλλως τε καὶ τὸν ῥύπον ἀποσμά, καὶ στιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα. καὶ ἔγωγε ἠδέως ἂν παραστησάμενος πλησίον τῶν τε λευκῶν τινα ἐκείνων, καὶ ὑπὸ σκιᾷ δεδιητημένων, καὶ ὃν ἂν ἔλη τῶν ἐν τῷ Λυκείῳ ρ) γυμναζομένων, ἀποπλύναι q) τὴν κόνιν καὶ τὸν πηλὸν, ἐροίμην ἂν σε, ποτέρῳ ἂν ὅμοιος εὐξαιο γενέσθαι; οἶδα γὰρ ὡς αὐτίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώτης προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθείης ἐκατέρου, συνεστηκῶς καὶ συγκεκροτημένος εἶναι μᾶλλον, ἢ θρύπτεσθαι, καὶ διαρρεῖν r), καὶ λευκὸν s) εἶναι ἀπορία.
- 30 καὶ φυγῆ εἰς τὰ εἶσω τοῦ αἵματος. Ταῦτ' ἐστίν, ὧ Ἀνάχαρσι, ἃ τοὺς νέους ἡμεῖς ἀσκοῦμεν, οἴομενοι φύλακας ἡμῖν τῆς πόλεως ἀγαθοὺς γενέσθαι t), καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ

ο) ἀνεωγόσι] ἀνεωγῶσι B. 1. et 3. ρ) Λυκεῖῳ] „Fl. et M. quoque λυκεῖῳ habere notat Solanus, nescio quare, nisi quod minore λ id habeant, sed hoc solemne est Edd. antiquioribus.“ Vid. Hemsterh. ad Diall. Mortt. I, 1. q) ἀποπλύναι] „Sic et Fl. cum reliquis et M.“ Volebat autem Solanus ἀποπλύννας, assentiente Reitzio, sed Paul. ἀποπλυνόμενον. r) διαρρεῖν] „διαίρειν male M.“ s) λευκὸν] λευκός conj. Conr. Reitz. t) γενέσθαι] γενήσεσθαι conj. Seager. At vide simillimum

etiamsi, unde fugere difficile sit, teneantur. Verum etiam sudorem inspersus pulvis continere videtur, ne densus nimis effluat: et facit, uti diutius durent vires, atque impedimento est, ne damnum a ventis percipiat, qui laxatis tum atque apertis corporibus incidunt. Caeterum sordes etiam detergit, ac nitidiorcm reddit hominem. Atque ego libenter, in proxime collocatis cum alborum istorum uno, qui sub umbra vixere, tum quem-

cunque delegeris ex eo numero, qui in Lyceo exercitati sunt, ut pulverem et lutum abluat; interrogaverim te, utri similis fieri praeoptes? Novi enim, te statim ex primo adspectu electurum, etiamsi neutrum factis tentaveris, consistentem et compactum esse potius, quam esse delicatum, et diffluere, et album esse defectu, et fuga interiora versus, sanguinis. Haec sunt, Anacharsi, ad quae juvenes nos exercemus, rati, custodes

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 912. τὸ κράνος ὑποβαλόντες τὸν πῆχυν. καὶ ἢ Δί', οἱ μὲν τοξεύσουσι δηλονότι, καὶ ἀκοντιοῦσιν, ὑμῶν δέ, ὡς περ ἀνδριάντων, οὐ καθίξεται τὰ βέλη, κεχρωσμένων πρὸς τὸν ἥλιον. καὶ πολὺ τὸ αἷμα πεπορισμένων. οὐ γὰρ καλάμη z) καὶ ἀθέρες ὑμεῖς ἐστε, ὡς τάχιστα ἐνδιδόναι. πρὸς τὰς πληγὰς, ἀλλὰ ὄψε ποτε ἂν, καὶ μόλις, κατατεμνόμενοι βαθέσι a) τοῖς τραύμασιν, αἷμα ὀλίγον ὑποδείξετε b). τοιαῦτα

32 γὰρ φῆς, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα τοῦ παραδείγματός. Ἡ τὰς πανοπλίας ἐκείνας τότε ἀναλήψεσθε, τὰς τῶν κωμῶδων τε, καὶ τραγωδῶν. καὶ ἦν προτεθῆ ὑμῖν ἔξοδος c), ἐκεῖνα τὰ κράνη περιθήσεσθε τὰ κεκηνότα, ὡς φοβερώτεροι

p. 913. εἴητε τοῖς ἐναντίοις, μορμολυττόμενοι d) αὐτούς, καὶ ὑποθήσεσθε τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα δηλαδή. φεύγουσὶ τε γὰρ, ἦν δέη, κοῦφα, καὶ ἦν διώκητε, ἄφρυκτα τοῖς πολεμίοις ἐστὶ, ὑμῶν οὕτω μεγάλα διαβαινόντων ἐπ' αὐτοῖς. ἀλλ' ὄρα, μὴ ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ κομψὰ λῆρος ἦ, καὶ παιδιὰ ἄλλως, καὶ διατριβαὶ ἀργοῦσι καὶ ῥαθυμεῖν ἐθέλουσὶ τοῖς νεανί-

z) καλάμη] κάλαμοι B. 3: male. Cf. c. 26. a) βαθέσι] „ἂν βαθέσι Fl. praemisso ἂν etiam retentō.“ b) ὑποδείξετε] „Sic dedit Solanus ex W. ὑποδείξετε Edd. priores.“ c) ἔξοδος] ἔξοδον A. 2. prave. d) μορμολυττόμενοι] „μορμολυτιούμενοι W.“

et, per Jovem, alii sagittas arcu mittent nimirum, et jaculabuntur; in vos vero tanquam in statuas, non penetrabunt tela, qui colorem a sole traxeritis, et multo sitis sanguine instructi: neque enim stipula vos estis aut paleae, qui celeriter cedatis plagis; sed sero tandem aliquando, et vix, profundis confossi vulneribus, paullum sanguinis subostenderitis. Talia enim dicis, nisi plane aberravi a sensu similitudinis. Aut forte illa tunc arma sumetis Comoedorum et

Tragoëdorum, et si eruptio vobis proposita sit, galeas illas imponetis hiantes, ut formidabiliores sitis hostibus, quos sic larvati pertereatis: altosque illos induetis calceos nimirum, levēs enim, si ita opus sit, fugientibus, et, si ipsi persequamini, effugere ea hostes non poterunt, magnos ita gradus illorum ope vobis facientibus. Verum enimvero vide, ne illa, quae ita Iepida vobis videntur, nugae sint et ludus merus, et occupatio otiosorum, ac remittere ani-

σχοις. εἰ δὲ βούλεσθε πάντως ἐλεύθεροι καὶ εὐδαίμονες εἶναι, p 913.
 ἄλλων ὑμῖν γυμνασίων δεήσει, καὶ ἀσκήσεως ἀληθινῆς τῆς
 ἐν τοῖς ὄπλοις. καὶ ἡ ἄμιλλα οὐ πρὸς ἀλλήλους μετὰ παι-
 διας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ἔσται, μετὰ κινδύνων μελε-
 τῶσι τὴν ἀρετὴν. ὥστε ἀφέντας e) τὴν κόνιν καὶ τὸ ἔλαιον,
 διδάσκετε f) αὐτοὺς τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν, μὴ κοῦφα
 διδόντες g) τὰ ἀκόντια, καὶ οἷα διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀνε-
 μον, ἀλλ' ἔστω λόγχη βαρεῖα, μετὰ συρισμοῦ ἑλιττομένη,
 καὶ λίθος χειροπληθῆς, καὶ σάγαρις, καὶ γέροδον ἐν τῇ ἀρι-
 στιῶν, καὶ θώραξ, καὶ κράνος. Ὡς δὲ νῦν ἔχετε, θεῶν 33
 τινος εὐμενείᾳ σώζεσθαι μοι δοκεῖτε, οἳ μηδέπω ἀπολώλατε
 ὑπὸ τινῶν ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπεσόντων. ἰδοὺ γέ τοι ἦν σπα- p 914:
 σάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον h) τὸ παρὰ τὴν ζώνην,
 μόνος ἐπεισπέσω i) τοῖς νέοις ὑμῶν ἅπασιν, αὐτοβοεὶ ἂν
 ἔλοιμι τὸ γυμνάσιον, φυγόντων ἐκείνων k), καὶ οὐδενὸς
 ἀντιβλέπειν τῷ σιδήρῳ τολμῶντος· ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀνδριάν-
 τας ἂν περιϊστάμενοι, καὶ περὶ τοὺς κίονας κατακρυπτό-

e) ἀφέντας] „Et sic Fl cum cett. et M. Possset et ἀφέντες
 conijci.“ Cf. Aduot 1) διδάσκετε] „δίδασκε M. Διδασκετε
 accentu in prima collocato Fl.“ g) διδόντες] „διδούς M.
 Nihil a vulgato abit Fl.“ h) ξιφίδιον] „ξιφείδιον W.“ i)
 ἐπεισπέσω] „Nihil mutat Fl.“ k) ἐκείνων] „Punctum post
 ἐκ — habet Fl. et spatium vacuum quod vel novem literas ca-
 peret; nihil tamen omisit.“

mum volentium adolescentu-
 lorum. Si vero volueritis
 liberi omnino ac beati esse,
 aliis vobis gymnasiis opus
 erit, et exercitatione vera,
 quae fit sub armis: ac cer-
 tamen non inter vos cum
 ludo, sed contra inimicos
 vobis instituetur, inter peri-
 cula virtutem meditantibus.
 Itaque, relicto pulvere atque
 oleo, sagittare illos docete
 et jaculari, nec date levia
 illis jacula, quae ventis fe-
 rantur; sed esto lancea lon-
 ga, quae cum sibilo contorta

feratur, et lapis manum im-
 plens, et securis, et in sini-
 stra scutum, et thorax, et
 galea. Ut vero nunc habetis,
 Deorum cujusdam benevo-
 lentia servari mihi videmini,
 qui nondum ab ingruentibus
 paucis levis armaturae mili-
 tibus perieritis. Certe, si
 stricto isto parvo ad zonam
 gladiolo solus irruam in ju-
 venes illos vestros omnes,
 ipso primo clamore capiam
 Gymnasium, fugientibus illis,
 et nemine contra intueri
 ferrum auso, sed circum-

p. 914. μενοί, γέλωτα ἄν μοι παράσχοιεν, θακρύνοντες οἱ πολλοὶ, καὶ τρέμοντες. καὶ τότε ἄν ἴδοις οὐκ ἔτι ἐρυθριῶντας αὐτοὺς τὰ σώματα, οἷοι νῦν εἰσιν, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅπαντες αὐτίκα γένοιντ' ἄν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ μεταβαφέντες. οὕτως ὑμᾶς ἡ εἰρήνη διατέθεικε λ) βαθεῖα οὔσα, ὡς μὴ ἄν ῥαδίως ἀνασχέσθαι λόφον ἕνα κράνουσ πολεμίου ἰδόντας.

34 ΣΟΛ. Οὐ ταῦτα μ) ἔφασαν; ὦ Ἀνάχαρσι, Θρακῶν τε ὅσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν, καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν, αἱ μετὰ Ἰππολύτης ἐλάσασαι ἐπὶ τὴν πόλιν, οὐδὲ ἄλλοι ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. ἡμεῖς γὰρ, ὦ μακάριε, οὐκ ἐπειδήπερ ν) οὕτω γυμνὰ τὰ σώματα ἐκπονοῦμεν τῶν νέων, διὰ τοῦτο καὶ ἄνόπλα ἐξάγομεν ἐπὶ τοὺς κινδύνους· ἀλλ' ἐπειδὴν καθ' αὐτοὺς ἄριστοι ο) γένωνται, ἀσκοῦνται τὸ μετὰ τοῦτο ξὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ πολὺ ρ) ἄμεινον χρήσαιντ' ἄν αὐτοῖς, οὕτω διακείμενοι.

ΑΝΑΧ. Καὶ ποῦ τοῦτο ὑμῖν ἐστι τὸ γυμνάσιον τὸ ἐν

λ) διατέθεικε] „μετατέθεικε Fl. quod et adpictum orae A. 1. W. Vulgatum est in M.“ μ) ταῦτα] ταῦτά conj. Paul. bene, nec tamen necessario. ν) ἐπειδήπερ] „ἐπέπερ Fl. et W.“ ο) ἄριστοι] ἄριστα Schm. manifesto errore typogr., quem tamen reddidit Paul. ρ) πολὺ] „πολλοὶ male Fl. et marg. A. 1. W.“

stantes statuas, et occultati circa columnas, risum mihi lacrimis plerique suis ac trepidatione praebeant. Ac tunc videas illos non, ut nunc, rubentes corporibus, sed pallidi statim fiant omnes, tincti aliter a timore. In eum vos statum longinqua pax adduxit, ut non facile cristam unam hostilis galeae videre sustineatis.

Sol. Non dicebant ista, Anacharsi, Thracum illi, quotquot cum Eumolpo expeditionem contra nos susce-

perunt, neque illae vestrae mulieres, quae Hippolyta duce urbem nostram invasere, neque alii, quicumque periculum nostri fecerunt in armis. Nos vero, beate, non quoniam nuda sic juvenum corpora labore subigimus, propterea etiam inermia educimus ad pericula: sed ubi pro se sunt optimi, postea exercentur cum armis; quibus sic affecti multo jam utantur melius.

Anach. Et ubi est illud vobis armatorum gymna-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 915. ξυμπολιτευομένων γ), ἀναγκαῖον αἰεὶ τὸν σίδηρον ποιεῖ, ὡς πλησίον εἶναι ἀμυνοῦντα, εἴ τις βιάζοιτο.

35 ANAX. Εἶτα, ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδενὸς ἀναγκαίου ἔνεκα περιττὸν ὑμῖν δοκεῖ, καὶ τῶν ὀπλων φείδεσθαι z), ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιο· ἀλλὰ φυλάττετε ἀποκείμενα, ὡς χρησόμενοι τότε, τῆς χρείας ἐπιστάσης· τὰ δὲ σώματα τῶν νέων, οὐδενὸς δεινοῦ ἐπείγοντος, καταπονεῖτε παῖοντες, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμενοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τὰς ἀλκὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῆ ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ κόνει ἐκχέοντες.

p. 916. ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιόνδε α) τι δυνάμεως πέρρι ἐννοεῖν, ὡς οἴνω ἢ ὕδατι, ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ὁμοίαν αὐτὴν οὔσαν· δέδιας οὖν, μὴ ὥσπερ ἐξ ἀγγείου κεραμεοῦ λάθῃ διαρροεῖσα ἐν τοῖς πόνοις, κατὰ ἡμῖν κενὸν καὶ ξηρὸν ὀχνηται τὸ σῶμα κατάλιποῦσα, ὑπὸ μηδενὸς ἐνδοθεν ἀναπληρούμενον. τὸ δὲ αἶχ οὕτω ἔχει σοι· ἀλλ' ὅσω τις ἀν αὐτὴν ἐξαντλῇ τοῖς πόνοις, τοσῶδε μᾶλλον ἐπιρροεῖ, κατὰ

γ) ξυμπολιτευομένων] Sic scripsi, e W. et marg. A. 1. W. pro vulg. ξυμπολιτεύεσθαι. z) φείδεσθαι] Hanc veterem lectionem, monente Fritzschio, Quaest. p. 132. restituendam putabam, quum Solanus, Reitzius et recentt. scripsissent φείδεσθε. a) τοιόνδε] Sic veteres Edd. secutus scripsi Reitz. τοῖόν δέ, minus recte; sed vitiosissime recentt. τοῖον δέ. Vid. ad Hermot c. 20. et 22. in Varr. Lectt. Tom. IV. p. 29. et 32.

rum faciunt; ut prope sit, quo defendatis, si quis vim inferat.

Anach. Tum vobis, Solon, ferrum quidem sine necessitate gestare superfluum videtur, et armis parcendum, ne, si in manibus sint, perdantur; sed reposita custoditis, ut, cum opus fuerit, utamini: corpora autem juvenum, nullo urgente incommodo, labore subigitis, feriendo et exhauriendo sudoribus, non reponentes ad necessitatem illorum robora,

sed temere in luto atque pulvere effundentes.

Sol. Videtis, Anacharsi, tale quid cogitare de viribus, quasi vino, aut aquae, aut alii liquorum eae sint similes: metuis ergo, ne velut ex fictili vase furtim inter labores effluant, ac deinde inane nobis et aridum corpus relinquentes abeant, cum nihil sit, a quo intus suppleatur. At illud non ita se habet: verum quanto quis magis illas laboribus exhauriat, tanto magis adfluunt,

τὸν τῆς "Υδράας b) μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας, ὡς ἀντὶ μιᾶς p. 916.
κεφαλῆς τμηθείσης, δὴ c) αἰεὶ ἄλλαι ἀνεφύοντο. ἦν δὲ ἀγύ-
μναστος ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἄτονος ἦ, μηδὲ διαρκῆ τὴν ὕλην
ἔχη ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν καμάτων βλάπτοιο ἄν,
καὶ καταμαραίνοιο, οἷόν τι ἐπὶ πυρὸς καὶ λύχνου γίγνεται d).
ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φυσήματι, τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἄν,
καὶ μείζον ποιήσειας ἐν βραχεῖ e), παραθήγων τῷ πνεύ-
ματι· καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας, οὐκ ἔχον ἀπο-
χρῶσαν τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν, ὡς διαρκῆ εἶναι πρὸς τὸ
ἀντιπνέον. οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς, οἶμαι, τῆς ῥίζης ἀνεφύετο.

ANAX. Ταυτὶ γὰρ, ὦ Σόλων, οὐ πάνυ συνίημι. 36
λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ εἴρηκας, ἀκριβοῦς τίνος φρον-
τίδος, καὶ διανοίας ὄξυ δεδορκυίας δεόμενα. ἐκεῖνο δὲ μοι
πάντως εἶπε, τίνος ἐνεκὰ οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς f)
Ὀλυμπιάσι, καὶ Ἰσθμοῖ, καὶ Πυθοῖ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅποτε
πολλοὶ, ὡς φῆς, συνίασιν ὀψόμενοι τοὺς νέους ἀγωνισομέ-
νους, οὐδέ ποτε ἐν ὀπλοῖς ποιείσθε g) τὴν ἀμίλλαν, ἀλλὰ P. 917.

b) τῆς "Υδράας] „περὶ τῆς "Υδράας W.“ c) δὴ] „Nil mutat Fl.
nec M.“ d) γίγνεται] Sic Schm. et Paul. e M. pro vulg.
γίνεται. e) ποιήσειας ἐν βραχεῖ] „ἐν βραχεῖ ποιήσειας M.“
f) τοῖς] „τῷ „neque id male, me quidem arbitro. g) ποιεί-
σθε] „ποιείσθαι W. inale.“

secundum illam Hydræ fa-
bulam, si quam audisti, ut
pro uno abscisso capite, duo
semper alia succreverint. Si
vero ab initio non exercean-
tur, neque contendantur,
nec satis ipsis suppeditetur
materiae, tum demum lae-
datur a laboribus et consu-
matur: quale quid in igne et
lucerna solet fieri. Eodem
enim flatu vel accendas
ignem, et majorem brevi
tempore facias, quippe quem
spiritu quasi acuas; vel ex-
stinguas flammam lucernae,
si non satis materiae illi

suppeditetur, ut durare ad-
versus vim flatus possit: nec
enim flammam ejusmodi satis
firma de radice existit.

Anach. Ista enim vero, So-
lon, non plane intelligo. Sub-
tiliora enim, quam pro meo
captu, dixisti, accurata qua-
dam cogitatione et mente
acutum cernente indigentia.
Illud vero mihi omnino di-
cito, Cur non etiam in Olym-
picis certaminibus, et in
Isthmo, et Pythone, et reli-
quis, cum multi, ut ais, con-
veniunt visuri juvenes cer-
tantes, interdum in armis

P. 917. γυμνοὺς ἐς τὸ μέσον παραγαγόντες, λακτιζομένους καὶ παιο-
μένους ἐπιδείκνυτε, καὶ νικήσασιν μῆλα καὶ κότινον δίδοτε ;
ἄξιον γὰρ εἶδέναι τοῦτό γε, οὗ τινος ἔνεκα οὕτω h) ποιεῖτε.

ΣΟΛ. Ἡγούμεθα γὰρ, ὦ Ἀνάχαρσι, τὴν ἐς τὰ γυ-
μνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι i) αὐτοῖς,
εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἰδαίην τιμωμένους, καὶ ἀνα-
κηρυττομένους ἐν μέσοις τοῖς Ἑλλησι, καὶ διὰ τοῦτο k) ὡς
ἐς τοσοῦτους l) ἀποδυσόμενοι, εὐεξίας τε ἐπιμελοῦνται, ὡς
μὴ αἰσχύνοντο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιολικότερον ἕκαστος
αὐτὸν m) ἀπεργάζεται n). καὶ τὰ ἄθλα, ὡς περ ἔμπροσθεν
εἶπον, οὐ μικρὰ, ὁ ἔπαινος ὁ παρὰ τῶν θεατῶν, καὶ τὸ
ἐπισημότερον γενέσθαι, καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ, ἀρι-
στον εἶναι τῶν καθ' ἑαυτὸν o) δοκοῦντα. τοιγάρτοι πολλοὶ
τῶν θεατῶν, οἷς καθ' ἡλικίαν ἐτι ἢ p) ἄσκησις, ἀπίασιν
οὐ μετρίως ἐκ τῶν τοιούτων ἀρετῆς καὶ πόνων ἐρασθέντες
ὡς εἴ γέ τις, ὦ Ἀράχαρσι, τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβά-

b) οὕτω] Sic e M. pro vulg. τοῦτο, vindice, etiam *Fritzsche*
Praef. ad *Ed. Alex.* etc. p. XXXI. i) ἐγγενέσθαι] „γενέ-
σθαι *Fl. Vulgatum* probat M.“ k) διὰ τοῦτο] „διατοῦτο. J.“
nec non A. 1. et 2. l) τοσοῦτους] „Hoc praetuli ex *Fl.* et
W. *Τούτους* Edd. vulgo.“ Ceterum verba ὡς ἐς τοσοῦτους ἀπο-
δυσόμενοι tanquam scholion e textu proscibenda censuit *Beli-
nus*. m) αὐτὸν] αὐτὸν sola A. 2. n) ἀπεργάζεται] „Sic
Edd. et M.“ o) ἑαυτὸν] „αὐτὸν W.“ p) ἢ] abest ab M.“

instituitis pugnam, sed nu-
dos in medium producitis,
calcibusque petendos et fe-
riendos ostenditis, victori-
busque mala datis, atque
oleam? Dignum enim scitu
est, cur ita faciatis.

Sol. Putamus enim, Ana-
charsi, majorem ita exerci-
tationum amorem in illis
oriturum, si eos, qui primas
in his tulerint, ita honorari
videant, et in mediis Grae-
cis celebrari praeconio. Ac
propterea, ut qui in tanta
multitudine exuendi sint, et

bono habitu esse student, ne
pudeat ipsos nudari, et dignis-
simum se reddit unusquisque
victoria. Praemia vero, ut
ante dicebam, non parva,
laus a spectatoribus, et quod
maxime sit insignis, et digito
monstratur, tanquam aequa-
lium suorum praestantissi-
mus. Proinde multi specta-
torum, quibus tempesta
adhuc propter aetatem exer-
citatio, discedunt non me-
diocri ab hisce virtutis ac
laborum amore inflammati.
Nam si quis, Anacharsi, bo-
nae famae amorem e vita

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 918. σκαιὸν, καὶ πρὸς ἐτι γέ ἀλυσιτελὲς ἀποσφάττειν τοὺς ἀρί-
 38 στούς, καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον χρήσαιτο κατὰ τῶν δυσμε-
 νῶν. Ἐπεὶ δὲ φῆς, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα
 ἐπελεύσεσθαι, μέμνησο, ἣν ποτε καὶ εἰς Λακεδαίμονα ἔλθης,
 μὴ καταγελάσαι μηδὲ ἐκείνων, μηδὲ οἶεσθαι μάτην πονεῖν
 p. 919. αὐτοὺς, ὅποταν ἢ σφαιράς πέρι x) ἐν τῷ θεάτρῳ συμπε-
 σόντες, παίωσιν γ) ἀλλήλους, ἢ εἰς χωρίον ἐσελθόντες, ὕδατι
 περιγεγραμμένον, εἰς φάλαγγα διαστάντες, τὰ πολεμίων ἀλ-
 λήλους ἐργάζονται, γυμνοὶ καὶ αὐτοὶ, ἄχρῃς ἂν ἐκβάλωσι
 τοῦ περιγράμματος τὸ ἕτερον σύνταγμα οἱ ἕτεροι, τοὺς
 κατὰ Λυκούργον οἱ καθ' Ἡρακλέα, ἢ ἔμπαλιν, συνωθοῦν-
 τες εἰς τὸ ὕδωρ z), (τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη λοιπὸν) καὶ
 οὐδεὶς ἂν ἐτι παίσειε. μάλιστα δὲ ἦν ὄρας μαστιγουμένους
 αὐτοὺς ἐπὶ τῷ βωμῷ, καὶ αἵματι ῥεομένους, πατέρας δὲ
 καὶ μητέρας παρεστῶσας a), οὐχ ὅπως ἀνιωμένας ἐπὶ τοῖς
 γιγνομένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλούσας, ἦν b) μὴ ἀντέχοιεν πρὸς
 τὰς πληγὰς, καὶ ἰκετευούσας ἐπιμήκιστον διαρκέσαι πρὸς

x) πέρι] περιδινούμενοι conj. *Wytttenbach*. *Animadvv. ad Plu-
 tarch. Opp. Morr. T. I. p. 467. Vid. Adnot.* γ) παίωσιν]
 „παλουσιν W.“ z) συνωθοῦντες εἰς τὸ ὕδωρ] glossema
videntur Guyeto. a) παρεστῶσας] „παρεστῶτας W. male.“
Παριστώσας B. 3. et hoc mendose. b) ἦν] „εἰ M.“ At ἦν cum
 Optativo vid. *Hermot. c. 53. et, quae illic collata sunt, locis;*
praeterea, si placet, Pro Imagg. c. 19. Gall. c. 1. e. a.

quibus melius aliquis utatur
 adversus inimicos. Cum au-
 tem dicas, Anacharsi, te
 reliquam etiam Graeciam
 peragraturum, memento, ubi
 Lacedaemonem veneris, ne
 derideas illos, neque putes,
 frustra illos laborare, cum
 aut de pila in theatro cer-
 tantes impetu facto, alteri
 alteros caedunt; aut ingressi
 in locum aqua circumdatum,
 divisique in suam quisque
 phalangem, hostiliter, nudī
 et ipsi, se mutuo invadunt,
 donec circumscripto illo loco

alterum agmen alteri eji-
 ciant, nempe Lycurgi factio-
 nem Herculani, aut contra,
 detrudentes in aquam; hoc
 enim facto pax caeterum,
 neque quisquam alterum per-
 cusserit: maxime vero si
 videas, cum flagris caedun-
 tur ad altare, et sanguine
 fluunt; patres vero aut ma-
 tres adstantes adeo indigne,
 quae aguntur, non ferunt,
 ut etiam minentur, si non
 durent ad plagas, atque illis
 supplicent, ut quam longis-
 sime ferant molestiam, et

τὸν πόνον, καὶ ἐγκατερῆσαι τοῖς δεινοῖς· πολλοὶ γοῦν καὶ p. 919.
 ἐναπέθανον τῷ ἀγῶνι, μὴ ἀξιῶσαντες ἀπαγορευσαὶ ζῶντες
 ἔτι, ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων, μηδὲ εἶξαι τοῖς σώμασιν·
 ὧν καὶ τοὺς ἀνδριάντας ὄψει τιμωμένους δημοσίᾳ, ὑπὸ τῆς
 Σπάρτης ἀνασταθέντας c). ὅταν τοίνυν ὄρᾳς κἀκεῖνα, μήτε
 μαίνεσθαι ὑπολάβης αὐτοὺς, μήτε εἴπης, ὡς d) οὐδεμιᾶς
 ἔνεκα αἰτίας ἀναγκαίας ταλαιπωροῦσι, μήτε τυράννου βια-
 ζομένου, μήτε πολεμίων διατιθέντων e) εἴποι γὰρ ἂν σοι p. 920.
 καὶ ὑπὲρ ἐκείνων Λυκούργος ὁ νομοθέτης αὐτῶν πολλὰ τὰ
 εὖλογα, καὶ ἃ συνιδῶν κολάζει αὐτοὺς, οὐκ ἐχθρὸς ὧν,
 οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ f) ὄρῶν, οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πό-
 λεως εἰκῆ παραναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτους g), καὶ
 παντὸς δεινοῦ κρείττονας ἀξιῶν εἶναι τοὺς σώζειν h) μέλ-
 λοντας τὴν πατρίδα. καίτοι κἄν μὴ ὁ Λυκούργος εἴπῃ, ἐν-
 νοεῖς, οἶμαι, καὶ αὐτὸς, ὡς οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖς ὁ τοιοῦτος
 ἐν πολέμῳ, ἀπόρρητόν τι ἐξείποι τῆς Σπάρτης, αἰκίζομέ-
 νων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καταγελαῶν αὐτῶν, μαστιγοῖτο ἂν,

c) ἀνασταθέντας] „Sic M. J. V. 2. Ἀνασταθέντας L. Ἀνα-
 τεθέντας Edd. cett.“ d) ὡς] „omittit Fl. et M.“ e) διατι-
 θέντων] „π—ως δ—ες Pell.“ Ἐπιτιθεμένων mallet Paul.
 f) αὐτὸ] „αὐτὰ L.“ g) καρτερικωτάτους] καρτερικोट.
 B. 1. et 3. h) σώζειν] „σῴζειν W. cum puncto subscr.“

mala tolerant. Multi ergo huic certamini immortui sunt, cum nolent se victos fateri, dum vita superesset, in oculis suorum, neque cedere corpore: quorum etiam statuas videbis honorari publice, a Spartanorum republica positas. Etiam ista proinde cum videbis, noli putare illos furere, neque dicito, illos nulla idonea caussa aerumnas sustinere, neque tyranno cogente, neque hostibus illam necessitatem imponentibus. Dicat enim pro illis etiam Lycur-

gus illorum legislator multa rationabilia, quidque spectans illos ita castiget, qui non ut hostis, neque odio illud faciat, nec qui sobolem civitatis ita consumere velit temere, sed quod postulet, ut patientissimi, et malo omni superiores sint, qui servaturi sint patriam. Quamquam, etsi non dicat Lycurgus, ipse, puto, intelligis, quam non unquam captus in bello talis arcanum quoddam Spartaee enunciaturus sit, hostibus ipsam torquentibus; sed, derisis illis, ita

p. 920. ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν παῖοντα, ὡς i) πρότερος ἀπαγορεύσειεν.

39 ANAX. Ὁ Λυκούργος δὲ καὶ αὐτὸς, ὧ Σόλων, ἐμαστιγοῦτο ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκπρόθεσμος ὢν ἤδη τοῦ ἀγῶνος, ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανιεύσατο;

ΣΟΛ. Πρεσβύτης ἤδη ὢν ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς Κρήτηθεν ἀφικόμενος· ἀποδεδημήκει δὲ παρὰ τοὺς Κρηῆτας, ὅτι ἤκουσεν k) εὐνομοτάτους εἶναι, Μίνωος, τοῦ Διὸς, νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς.

ANAX. Τί οὖν οὐ καὶ σὺ, ὧ Σόλων l), ἐμιμήσω Λυκούργον, καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους; καλὰ γὰρ ταῦτα m), καὶ ἄξια ὑμῶν ἐστίν.

p. 921. ΣΟΛ. Ὅτι ἡμῖν ἱκανὰ, ὧ Ἀνάχαρσι, ταῦτα τὰ γυμνάσια, οἰκεῖα ὄντα· ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικὰ οὐ πάνυ ἀξιοῦμεν.

ANAX. Οὐκ· ἀλλὰ n) συνίης, οἶμαι, οἷόν τι ἐστὶ μαστιγοῦσθαι γυμνὸν, ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαίροντα, μηδενὸς

ὡς] δς conj. *Conr. Reitz.* frustra. k) ἤκουσεν] „ἤκουεν W.“ l) οὐ καὶ σὺ, ὧ Σόλων] „ὧ Σόλων, οὐχὶ καὶ σὺ W.“ m) γὰρ ταῦτα] „γὰρ καὶ ταῦτα M.“ *Insertum καὶ assumserunt Schm. et Paul.* n) Οὐκ· ἀλλὰ] *Gesn.* Οὐκ; ἀλλὰ etc. interpretatus: *Non? Verum* etc. contra usum linguae tum communem, tum proprium Luciani, deliquit. Quare nec textum mutavi, et versionem Latinam textui genuino accommodavi.

flagellandum se praebiturum, ut ad certamen provocet ferientem, uter prius fatigetur.

Anach. Utrum vero ipse quoque; mi Solon, Lycurgus, juvenis cum esset, pulsatus est; an egressus jam aetatem certaminis illius propriam, secure talia juvenili velut petulantia constituit?

Sol. Senex jam erat, cum has illis leges scriberet, e Creta redux: eo autem peregrinatum abierat ad Creten-
ses, quod optimis illos legibus florere audierat, quarum

Minos, Jovis filius, conditor fuerit.

Anach. Cur igitur tu quoque, Solon, non imitaris Lycurgum, et flagellas adolescentulos? pulchra enim ista, et vobis digna.

Sol. Quod istae nobis sufficiunt exercitationes, domesticae quae sint: peregrina autem aemulari non admodum dignum nobis putamus.

Anach. Nequaquam. Verum intelligis nempe, quid sit, flagellis caedi nudum, manibus in altum protensis, nullius bonae rei causa,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 922. *ANAX.* Δικαιότατα μὲν οὖν, ὦ Σόλων, καὶ ἔγωγε διηγῆσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως, οὐδὲ καθ' ὑμᾶς, οἳ γε οὐδὲ κατὰ κόρῃς παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν πληγὴν· δειλοὶ γάρ ἐσμεν· ἀλλὰ εἰρήσεται γε, ὅποια ἂν εἴη. ἐς αὖριον μέντοι, εἰ δοκεῖ, ὑπερβαλώμεθα τὴν συνουσίαν, αἴς ἄ, τε αὐτὸς ἔφησ' u), ἔτι μᾶλλον ἐννοήσαιμε καθ' ἡσυχίαν, ἄ, τε· χρὴ εἰπεῖν, συναγάγοιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθών· τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἀπίωμεν ἐπὶ τούτοις, ἐσπέρα γὰρ ἤδη.

u) ἔφησ'] in iisdem Edd. vett. scriptum ἔφης cum jota.

Anach. Justissime tu quidem istuc, Solon. Et enarrabo tibi Scytharum legitima, non ita splendida fortasse, neque vestris similia, qui neque alapam mala unam excipere audeamus, meticulosi homines; sed dicetur tamen, qualia sint. Verum

in crastinum, si videtur, differamus disputationem, ut et, quae ipse dixisti, magis adhuc silentio perpendam, et quae dicenda sint, memoria percurrens cogitem. Nunc autem ut se res habet, his ita dictis abeamus. Jam enim est vespera.

A R G U M E N T U M.

Quemadmodum in libello de Sacrificiis, ita etiam in hoc, patronum LUCIANUS agit sanae rationis adversus religiosas vulgi superstitiones, quippe ostendens nunc argumentando, nunc ridendo, tum varias, quas teneat vulgus, de Orco opiniones vanas, tum ritus, quos vulgo observent, funebres ridiculos esse et absurdos. Cf. Argum. libelli De Sacrificiis Tom III. p. 74.

Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῦς πένθεσι 1
γιγνόμενα, καὶ λεγόμενα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν παραμυθουμένων
δῆθεν αὐτοῦς αὖθις a) λεγόμενα, καὶ ὡς ἀφόρητα ἠγοῦνται
τὰ συμβαίνοντα σφίσι τε αὐτοῖς οἱ ὀδυρόμενοι, καὶ ἐκεί-
νοισι b) οὔς c) ὀδύροντάι, οὐ, μὰ τὸν Πλούτωνα, καὶ Περ-
σεφόνην, κατ' οὐδὲν ἐπιστάμενοι σαφῶς, οὔτ' εἰ πονηρὰ
ταῦτα καὶ λύπης ἄξια, οὔτε d) εἰ τούναντίον ἠδῖα e) καὶ

a) αὖθις] „αὖ Fl.“ Αὖθις αὖ 3011. b) ἐκείνοισι] „αὐτοῖς
ἐκείνοισι Fl.“ Sic etiam Codd. 3011. Gorr. Aug. Sed videtur
hoc αὐτοῖς e praecedentibus iteratum, certe ob illud ipsum
αὐτοῖς, quod praecedit, non iterum admittendum. c) οὔς]
οῖς Aug. d) οὔτε] εἴτε 3011. e) ἠδῖα] ἠδέα 3011.

D E L U C T U.

Operae pretium sane fuerit
observare, quae a vulgo fiunt
in luctu ac dicuntur, quae-
que vicissim ab his, qui con-
solantur istos, dicuntur; et
ut intolerabilia lamentantes
putant, cum quae sibi eve-

niunt ipsis, tum quae illis,
quorum vicem dolent: non
illi, per Plutonem ac Pro-
serpinam! ulla ex parte
scientes dilucide, nec sintne
mala ista ac dolore digna,
neque an contra ea suaviora

- p. 922. βελτίω τοῖς παθοῦσι, νόμῳ δὲ καὶ συνηθείᾳ τὴν λύπην ἐπ-
τρέποντες. ἐπειδὴν τοίνυν ἀποθάνῃ τις, οὕτω ποιούσι.
μᾶλλον δὲ πρότερον εἰπεῖν βούλομαι, ἄς τινες περὶ αὐτοῦ
p. 923. τοῦ θανάτου δόξας ἔχουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται φανερόν, οὐ
2 τινος ἔνεκα τὰ περιττὰ ἐκείνα ἐπιτηδεύουσιν f). Ὁ μὲν δὴ
πολὺς ὄμιλος, οὗς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ g) καλοῦσιν, Ὀμήρῳ
τε καὶ Ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις μυθοποιοῖς περὶ τούτων
πειθόμενοι, καὶ νόμον θέμενοι τὴν ποίησιν αὐτῶν, τόπον
τινὰ ὑπὸ τῆ γῆ βαθὺν, Ἄιδην ὑπειλήφασιν, μέγαν δὲ καὶ
πολύχωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερόν h) καὶ ἀνήλιον, οὐκ
οἶδ' ὅπως αὐτοῖς φωτίζεσθαι δοκοῦντα, πρὸς τὸ καὶ καθο-
ρᾶν τῶν ἐνόητων ἕκαστον. βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελ-
φὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον (ὡς μοι τῶν τὰ τοι-
αστα δεινῶν τις ἔλεγε) διὰ τὸ πλουτεῖν τοῖς νεκροῖς τῆ
προσηγορία τετιμημένον. τοῦτον δὲ τὸν Πλούτωνα τὴν παρ'
αὐτῷ i) πολιτείαν, καὶ τὸν κάτω βίον καταστήσασθαι τοι-
οῦτον k). κεκληρωθῆναι μὲν γὰρ αὐτὸν ἄρχειν τῶν ἀποθα-

f) ἐπιτηδεύουσιν] ἐπιτηδεύονται 3011. g) σοφοὶ] πολλοὶ
3011. h) ζοφερόν] φοβερόν 2954. improbante Jacobo Quaestst.
Luciann. Spec. I. p. 21. i) αὐτῷ] „Sic Fl. Par. Hag. Ald.
Salm. etc. Αὐτῶν J. et marg. A. 1. W.“. k) τοιοῦταν] τὸν
τοιοῦτον vulgo. Sed omittunt articulum Fl. Aug. 3011. et 2954,
et hinc Schm. Vid. Adnot.

sint ac meliora his, quibus eveniunt; sed institutis et consuetudini illum dolorem suum condonantes. Cum igitur mortuus fuerit aliquis, sic faciunt. Quin illud prius volo dicere, de morte ipsa quas habeant sententias: sic enim apparebit, cuius rei caussa in supervacuis illis elaborent. Vulgus igitur promiscuum, quos idiotas appellant docti, Homero atque Hesiodo, et fabularum auctoribus caeteris, fidem qui habeant, et legem sibi statuunt illorum fictionem, lo- cum quendam sub terra pro- fundum esse putant inferos, eumque magnum et spatio- sum esse, et tenebricosum, ac sole carentem; eundem tamen nescio qua ratione illustrem in tantum, ut, quae in eo sunt, conspici possint omnia. Imperare autem in magno illo hiatu fratrem Jo- vis, Plutonem [s. Ditem] nomine, qua quidem appel- latione (ut aliquis mihi ta- lium peritissimus retulit) ideo cohonestatus est, quod dives sit mortuis. Hunc porro Ditem suae civitatis, et vi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 924. προςβλέπων, τοὺς δὲ πειρῶντας ἀποδιδράσκειν r) ὑλακτῶν,
 5 καὶ τῷ χάσματι δεδιπτόμενος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην
 εἰς τὸ εἶσω, λειμῶν ὑποδέχεται μέγας, τῷ ἀσφοδέλω κατά-
 φυτος, καὶ ποτὸν, μνήμης πολέμιον. Λήθης γοῦν διὰ
 τοῦτο s) ὠνόμασται t). ταῦτα γὰρ ἀμέλει διηγήσαντο τοῖς
 πάλαι ἐκεῖθεν ἀφιγμένοι Ἀλκηστὶς τε, καὶ Πρωτεσίλαος οἱ
 Θεΐταλοι, καὶ Θησεὺς ὁ τοῦ Αἰγέως, καὶ ὁ τοῦ Ὀμήρου
 Ὀδυσσεὺς, μάλα σεμνοὶ καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες, ἐμοὶ
 δοκεῖν, οὐ πίνοντες τῆς πηγῆς, οὐ γὰρ ἂν ἐμέμνηντο αὐτῶν.
- p. 925. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων, ὡς ἐκεῖνοι ἔφασαν, καὶ ἡ Περσε-
 6 φόνη, δυναστεύουσι, καὶ τὴν τῶν ὅλων δεσποτείαν ἔχουσιν·
 ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς, καὶ τὴν ἀρχὴν συνδιαπράττουσιν,
 ὄχλος πολὺς, Ἐριννύες τε, καὶ Ποιναι, καὶ Φόβοι, καὶ
 7 ὁ Ἐρμῆς· οὗτος μὲν γε οὐκ αἰεὶ u) συμπαρών. Ἵπαρχοι δὲ,
 καὶ σατράπαι, καὶ δικασταὶ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ
 Ῥαδάμανθυς, Κρηῖτες ὄντες, καὶ x) υἱοὶ τοῦ Διός. οὗτοι
 δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν, -καὶ δικαίους, καὶ κατ'

r) ἀποδιδράσκειν] διαδιδράσκειν 2954. s) διὰ τοῦτο] δια-
 τοῦτο una voce A. 1. et 2. t) ὠνόμασται] „ὠνόμασται vult
Solan ex *Fl.* Vid. nott.“ u) αἰεὶ] „Sic Edd. constanter.“
 Modo vox Φόβοι corrupta videbatur *Solano*, sed injuria. x)
 καὶ] abest a Gorr. cum quo. fere facit Aug. οἱ Κρηῖτες, ὄντες
 υἱοὶ τ. Δ.

gis genitus, cui custodia il-
 lius credita, et prope illum
 triceps canis, asperrimus, qui
 advenientes quidem amico
 vultu et pacato adspiciat,
 fugere autem si qui conen-
 tur, latratu atque rictu ter-
 reat. Hunc qui lacum supe-
 rarunt, eos intus pratum
 suscipit magnum, consitum
 asphodelo, et potus expu-
 gnator memoriae: Lethes
 [oblivionis] enim potus pro-
 pter hoc ipsum appellatus
 est. Haec nimirum narra-
 runt antiquis, qui inde re-
 dierunt, Alcestis atque Pro-

tesilaus, Thessali, et Aegei
 Theseus *filius*, et Homeri-
 cus Ulysses, graves et digni
 fide testes, ut mihi videtur,
 qui de fonte illo non bibe-
 runt, neque enim alias me-
 moriam eorum retinissent.
 Dis ergo, ut illi dixerunt,
 et Proserpina, imperant, at-
 que in dominio habent omnia;
 ministrant vero illis, et im-
 perium una exercent, turba
 multa, Furiae, Poenae, Ter-
 rores, et Mercurius: hic
 quidem non semper prae-
 sens. Magistratus vero et
 Satrapae et iudices sedent

ἀρετὴν βεβιωκότας, ἐπειδὴν συναλισθῶσι πολλοὶ, καθάπερ p. 925.
εἰς ἀποικίαν τινὰ, πέμπουσιν εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, τῶ
ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους. Ἄν δέ τινας τῶν πονηρῶν λά- 8
βωσιγ), ταῖς Ἐρινύσι παραδόντες, εἰς τὸ τῶν ἀσεβῶν χω-
ρίον z) ἐσπέμπουσι, κατὰ λόγον τῆς ἀδικίας κολασθησο-
μένους. ἔνθα δὴ τί τῶν κακῶν οὐ πάσχουσι, στρεβλούμενοί
τε καὶ καόμενοι a) καὶ ὑπὸ γυπῶν ἐσθιόμενοι, καὶ τροχῶ
συμπεριφερόμενοι b), καὶ λίθους ἀνακυλίοντες; ὁ μὲν γὰρ
Τάνταλος, ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτός c) ἔστηκε, κινδυνεύων p 926.
ὑπὸ τοῦ δίψους ὁ κακοδαίμων ἀποθανεῖν. Οἱ δὲ τοῦ μέσου 9
βίου, πολλοὶ ὄντες οὔτοι, ἐν τῷ λειμῶνι πλανῶνται ἄνευ
τῶν σωμάτων, σκιαὶ γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τῇ ἀφῆ καθάπερ
καπνὸς ἀφανιζόμενοι. τρέφονται δὲ ἄρα d) ταῖς παρ' ἡμῖν
χοαῖς, καὶ τοῖς καθαγιζομένοις ἐπὶ τῶν τάφων· e) ὡς εἶ-
τω f) μὴ εἴη καταλελειμένος ὑπὲρ γῆς φίλος, ἢ συγ-

y) λάβωσι] λαβῶσι B. 3. z) εἰς τὸ τῶν ἀσεβῶν χωρίον]
Sic 3011. Gorg. Aug. cum Fl. pro vulg. εἰς τὸν — χώρον.
Deinceps ἐσπέμπουσι J et Aug. pro vulg. ἐκπ. Vid. Adnot. a)
καόμενοι] ;καιόμενοι] Sic Fl. B. 1. Par. etc. recte καόμενοι
J. Contra vid. eundem Reitz. in Varr. Lectt. ad De Sacrif.
c. s. extr. cf. Diall. Marr. IV, 2. ibique notulam. b) συμ-
περιφερόμενοι] Hanc optimam *Belini* conjecturam, cui etiam
Seagerus assentitur, non dubitavi recipere pro vulg. συμπερό-
μενοι. cf. Diall. Deor. VI. extr. Ceterum omnino haec verba
καὶ ὑπὸ γυπῶν — συμπερόμενοι in Aug. desunt. c) αὐτός]
„receptum ex G. L. et marg. A. 1. Αὐτός Edd. omnes.“ d)
ἄρα] abest a Gorg. e) τῶν τάφων] τὸν τάφον 3011. f) εἶ-
τω] εἰ τῷ B. 3. εἶπω 3011. Μοχ καταλελειμένος in eadem illa B. 3.

duo; Minos ac Rhadamánthus
Cretenses, et Jovis filii. Hi
v̄ero bonos quidem viros et
justos; qui cum virtute
vixere, ubi plures convene-
runt, tanquam in coloniam
quandam mittunt in campum
Elysium, ubi vitam agant
beatissimam. Si vero malos
deprehendant, traditos Furiis
in impiorum locum detru-
dunt, pro portione suae in-
justitiae puniendos. Ibi vero
quid non malorum patien-

tur? torti, ustulati, carpti
a vulturibus, a rota circum-
acti, saxa per arduum vol-
ventes. Tantalus quidem, ad
ipsum stans lacum siccus, siti
mori miser metuit. Sed me-
diae cujusdam vitae homines,
magnus sane numerus, per
pratam oberrant sine cor-
poribus, umbrae facti, qui-
que sub ipso tactu fumi in-
star evanescant. Nutriuntur
ergo libaminibus nostris, et
inferiis, quas tumulis illo-

p. 926. γενῆς, ἄσιτος οὗτος νεκρός, καὶ λιμώτταν ἐν αὐτοῖς πολι-
 10 τεύεται. Ταῦτα οὕτως ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλοὺς,
 ὥστε ἐπειδὴν τις ἀποθάνῃ τῶν οἰκείων, πρῶτα μὲν φέ-
 ροντες ὄβολόν, ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ g), μισθὸν
 τῷ πορθμεῖ τῆς ναυτιλίας γενησόμενον· οὐ πρότερον ἐξετά-
 σαντες, ὅποιον τὸ νόμισμα νομίζεται, καὶ h) διαχωρεῖ παρά
 τοῖς κάτω, καὶ εἰ δύναται παρ' ἐκείνοις Ἀττικὸς, ἢ Μα-
 κεδονικὸς, ἢ Αἰγυναῖος ὄβολός· οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἦν
 μὴ ἔχειν τὰ πορθμῖα i) καταβαλεῖν. οὕτω γὰρ ἂν, οὐ πα-
 ραδεξαμένου τοῦ πορθμέως, ἀναπόμπιμοι k) πάλιν ἐς τὸν
 11 βίον ἀφικνοῦντο. Μετὰ ταῦτα δέ, λούσαντες αὐτοὺς, ὡς
 οὐχ ἱκανῆς τῆς κάτω λίμνης λουτρον εἶναι τοῖς ἐκεῖ, καὶ
 p. 927. μύρω τῷ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα πρὸς δυσωδίαν ἤδη
 βιαζόμενον l) καὶ στεφανώσαντες τοῖς ὠραίοις ἄνθεσι, προ-
 τίθενται, λαμπρῶς ἀμφιέσαντες, ἵνα μὴ ῥιγῶεν δηλονότι
 12 παρὰ τὴν ὁδὸν, μηδὲ γυμνοὶ βλέποιντο τῷ Κερβέρῳ. Οἰ-

g) ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ] μεθῆκαν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ 3011. h) καὶ] καὶ εἰ vulgo. Sed expunxi, auctore Cod. 3011., importunum εἰ, ex sequente, opinor, versu huc per errorem importatum. Sic non opus erit ad Seageri conjecturam confugere, qua alterum εἰ ante δύναται ejiciatur. i) πορθμῖα] πορθμεῖα B. 1. et 3. contra usum linguae imprimis Lucianeum. Vid. Adnot. k) ἀναπόμπιμοι] ἀναπέμπει μοι 3011. pessime corrupta. l) βιαζόμενον] „Sic Fl. J. Fr. Par. etc.“ Vid. Adnot.

rum mittimus. Itaque si cui non sit relictus supra terram amicus aut cognatus, ille esurit mortuus, et fame cruciatus inter illos vitam agit. Haec firmiter adeo occuparunt vulgus, ut, si quis moriatur familiarium, primo quidem obolum in os illi imponant, mercedem futuram portitori trajectus, non explorato prius, quod numi genus lege ibi receptum sit et apud inferos commeet? valeatne apud illos Atticus, an Macedonicus, an Aegi-

neticus obolus? neque illud cogitant, multo esse melius, si qui pro vectura solvere non possint, sic enim portitore non admittente reiecti in vitam rursus redeant. Postea vero cum abluerunt illos, (quasi non sufficiat pro lavacro infernus iste lacus his, qui ibi sunt) et unguento optimo unxerunt proclive jam ad foetorem corpus, et floribus illud tempestivis coronarunt, splendide vestitum proponunt, ne videlicet in via frigeant, vel nudi con-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

P. 928. γαμήσας, οὐ παιδοποιησάμενος, οὐ στρατευσάμενος q), ὕ-
 γεωργήσας, οὐκ εἰς γῆρας ἔλθων, οὐ κωμάση r) πάλιν
 οὐδ' ἐρασθήσῃ, τέκνον, οὐδ' ἐν συμποσίῳ μετὰ τῶν
 14 ἡλικιωτῶν μεθύσθῃσῃ. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα φή-
 σει, οἰόμενος τὸν υἱὸν δεῖσθαι μὲν ἔτι τούτων, καὶ ἐπι-
 θυμεῖν καὶ μετὰ τὴν τελευταίην, οὐ δύνασθαι δὲ μετέ-
 χειρ αὐτῶν. καίτοι τί ταῦτα φημί; πόσοι γὰρ καὶ ἵπ-
 πους, καὶ παλλακίδας, οἱ δὲ καὶ οἰνοχόους s), ἐπικατέσφα-
 ξαν t), καὶ ἐσθῆτά, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατέφλεξαν,
 15 ἢ συγκατώρουξαν, ὡς χρησομένοις ἐκεῖ, καὶ ἀπολαύσουσιν u).
 αὐτῶν κάτω; Ὁ δ' οὖν πρεσβύτης ὁ πενθῶν οὕτως x),
 πάντα ταῦτα, ὅποσα εἶρηκε y), καὶ ἔτι τούτων πλείονα,
 οὔτε τοῦ παιδὸς εἴνεκα γ) τραγωδεῖν ἔοικεν. (οἶδε γὰρ οὐκ

q) οὐ στρατευσάμενος] non leguntur in Aug. r) κωμάση] κωμήση 3711. s) οἰνοχόους] οἰνόχους B. 3. t) ἐπικατέσφαξαν] „ἢ συγκατώρουξαν male inserit Fl.“ u) ἀπολαύσουσιν] Sic B. 3. et recentt. Ἀπολαύσωσιν male B. 1. A. 1. et 2. x) οὕτως] „Et sic Fl.“ οὕτως legi vult Fritzschi. Quaestst. p. 197. Dubitabam sequi, adversantibus libris ad unum omnibus, sed comma ponebam post οὕτως, quod aliis omnino omissum erat, aliis importunissimo loco ante hanc vocem collocatum. y) εἶρηκε] „Absurdissimum, ait idem Fritzschius; certo in εἶρηκα debet converti. Redii ad c. 13.“ Hoc quid sit, adeo equidem non capio, ut paene credam, a Seagero, qui idem jam conjecerat, seductum Fritzschiium hanc assumpsisse falsissimam opinionem. Quodsi enim de absurditate quadam h. l. omnino quaeratur, certo crimen ejus non in εἶρηκε, sed e contrario in εἶρηκα, conjiciendum. Rediās modo ad ipsum illud c. 13. γ) εἴνεκα] „scripsi ex Fl. Ald. J. B. 1. (et 3.) Salm. Ἐνεκα Fr. Hag. Par.“

αἰτίγιστι militiam, agrum
 non coluisti, non pervenisti
 ad senectutem! Non comis-
 sabis iterum, non amabis,
 fili, non inebriaberis in con-
 vivio cum aequalibus! Haec
 autem atque his similia di-
 cēt, putans, filium suum ad-
 huc indigere talibus, et ap-
 petere ea etiam post mor-
 tem, participem autem eo-
 rum non posse fieri. Quam-
 quam, quid ista dico? Quot.

enim etiam equos, et pelli-
 ccs, alii vero etiam pocilla-
 tores jugularunt in funere,
 vestemque et alium mundum
 una combusserunt; defode-
 runtve, quasi usuris ibi et
 fruituris apud inferos? Se-
 nex igitur iste lugens, quae-
 cunque dixit, et his etiam
 plura, neque filii causa tra-
 gica voce proclamasse vide-
 tur; novit enim non audi-
 turum, etsi plusquam Sten-

ἀκουσόμενον, οὐδ' ἂν μείζον ἐμβοήσῃ τοῦ Στέντορος·) οὔτε p. 920.
 μὴν αὐτοῦ z). φρονεῖν γὰρ οὕτω, καὶ γινώσκειν a), ἱκανὸν
 ἦν καὶ ἄνευ τῆς βοῆς. οὐδεὶς γὰρ δὴ πρὸς ἑαυτὸν δεῖται
 βοᾶν. λοιπὸν οὖν ἐστὶν αὐτὸν τῶν παρόντων ἕνεκα ταῦτα p. 929.
 ληρεῖν, οὔθ' ὅ, τι b) πέπονθεν αὐτῷ ὁ παῖς, εἰδότα, οὔθ'
 ὅποι κεχώρηκε, μᾶλλον δὲ οὔτε c) τὸν βίον αὐτὸν d) ἐξε-
 τάσαντα ὁποῖός ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν τὴν ἐξ αὐτοῦ μετάστασιν
 ὥς τι τῶν δεινῶν ἐδυσχέραιεν. Εἴποι δ' ἂν οὖν πρὸς αὐ- 16
 τὸν ὁ παῖς, παραιτησάμενος τὸν Δίακὸν καὶ τὸν Ἰδωνέα
 πρὸς ὀλίγον τοῦ στομίου ὑπερκύψαι, καὶ τὸν πατέρα παῦ-
 σαι ματαιάζοντα e), ὦ κακὸδαιμον ἄνθρωπε, τί κέκραγας;
 τί δέ μοι παρέχεις πράγματα; παῦσαι τιλλόμενος τὴν κό-
 μην, καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ ἐπιπολῆς ἀμύσσω· τί μοι λοι-
 δορῆ, καὶ ἄθλιον ἀποκαλεῖς καὶ δύσμορον, πολὺ σου βελτίω
 καὶ μακαριώτερον γεγεννημένον; ἢ f) τί σοι δεινὸν πάσχειν

z) αὐτοῦ] ἑαυτοῦ maluit Solan. frustra. a) γινώσκειν] „Ita
Fl. B. 1. (et 3.) Fr. Ald. V. 2. Par. Hag. Γινώσκειν Salin.
Amst. Γινώσκειν J.“ b) ὅ, τι] *Scripturam Edd. vett. ὅτι cor-*
rexerat Jensius, c) οὔτε] οὐδὲ legi jubet *Fritzschi l. 1. At*
οὔτε est illud ipsum οὔθ', quod modo bis praecesserat, cum
ratione repetitum. d) αὐτὸν] *Vulg. αὐτοῦ. Sed αὐτὸν unice*
vere Aug. et, si quid video, L. Solanus scilicet, haec Longoliz
Excerpta inspiciens, haeserat, αὐτὸν illic an αὐτῶν exaratum.
Ceterum αὐτὸν probatum etiam Fritzschio. e) ματαιάζον-
 τα] „*Consentiunt Fl. J. Fr. Par. etc. Ματαιάζοντα Suid.*“
 f) ἢ] *Sic Edd. vett. praeter J. et V. 2. ubi ἢ, quod Reitz.*
et recentt. minus recte praetulerunt.

torea voce inclamet: neque
 sua ipsius, cum sic sentire
 et arbitrari etiam sine cla-
 more sufficiat; nemo quippe,
 ut ad se ipse clamet, opus
 habet. Relinquitur ergo, il-
 lum praesentium caussa sic
 delirare, qui neque quid filio
 acciderit sciat, neque quor-
 sum abierit; quin, qui ne-
 que vitam ipsam, qualis fue-
 rit, explorarit: alioquin
 enim ipsius inde transitum
 non tanquam malum quid-
 dam graviter ferret. Dicat

ergo illi filius, exorato Aeaco
 et Dite, ut paullum prospici-
 cere de illo *inferorum* ostio
 sibi liceat, et a vanis quere-
 lis patrem revocare, *Quid*
clamas, homo infelix? quid
molestias mihi facessis? De-
sine comas vellere, et faciei
cutem cruentare. . Quid ma-
ledicis mihi, et miserum me
vocas, et fato malo usum,
qui multum te melior factus
sim ac beatior? Aut quid
mali pati tibi videor? illud-
ne, quod non talis, qualis

- p. 929. δόκῳ; ἢ διότι g) μὴ τοιουτοσὶ γέρων ἐγενόμην, οἷος εἶ
 σὺ, φαλακρὸς μὲν τὴν κεφαλὴν, τὴν δὲ ὄψιν ἐρύτυιδωμέ-
 νος, κύφος h), καὶ τὰ γόνατα νωθῆς, καὶ ὄλως i), ὑπὸ
 τοῦ χρόνου, σαθρὸς, πολλὰς τριακάδας, καὶ Ὀλυμπιάδας
 ἀναπλήσας k), καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα, παραπαίων ἐπὶ
 τοσούτων μαρτύρων; ὦ μάταιε, τί σοι χρηστὸν εἶναι δο-
 κεῖ παρά l) τὸν βίον, οὐ μηκέτι μεθέξομεν m); ἢ n) τοὺς
 πότους ἐρεῖς δηλονότι, καὶ τὰ δεῖπνα, καὶ ἐσθῆτα, καὶ
 Ἀφροδίσια; καὶ δέδιας, μὴ τούτων ἐνδεὴς γενόμενος, ἀπό-
 λωμαι; οὐκ ἐννοεῖς δέ, ὅτι τὸ μὴ διψῆν, πολὺ κάλλιον τοῦ
 p. 930. πιεῖν, καὶ τὸ μὴ πεινῆν, τοῦ φαγεῖν, καὶ τὸ μὴ ῥιγοῦν,
 17 τοῦ ἀμπεχόνῃς εὐπορεῖν; Φέρε τοίνυν, ἐπειδὴ εἰκας ἀγνο-
 εῖν, διδάξομαί o) σε θρηνεῖν ἀληθέστερον, καὶ δὴ ἀναλα-
 βῶν ἐξ ὑπαρχῆς βόα, Τέκνον ἄθλιον, οὐκέτι διψήσεις,
 οὐκέτι πεινήσεις, οὐδὲ ῥιγώσεις. οἴχη μοι, κακόδαιμον,

g) ἢ διότι] Sic Edd. vett. pleraeqne. Sed νή δι' ὅτι J. ἢ διότι
 V. 2. et ἢ τί σοι marg. A. 1. Perperam Reitz. et recentt. ἢ
 διότι. h) κύφος] καὶ κύφος 2954. i) ὄλως] ὄλος sola, quod
 sciam, B. 3. k) ἀναπλήσας] ἀνατλήσας 3011. et Aug. l)
 παρά] „recepit ex Fl. nam περὶ Edd. cett.“ m) μεθέξο-
 μεν] μεθέξομαι 3011. et Gorl. et hinc Schm. n) ἢ] „ἢ] Ita
 interrogantis more dedi ex marg. A. 1. pro vulg. ἢ.“ Et hoc
 vitium amplexi sunt recentt. o) διδάξομαί] „Servavi scri-
 pturam Edd. Salm. Par. licet διδάξομαί sit in J. Fl. Ald. B. 1.
 (et 3.) Hag. Fr.“ Scilicet ut recte se haberet conjunctivus,
 ita saltem Aoristo Medii non erat locus. Vid. ad Somn. c. 2.
 Tom. I. p. 172. sq.

*tu es, senex factus sum, calvo
 capite, facie rugosa, incur-
 vus, imbecillis genibus, at-
 que in universum a tempore
 ipso veterosus, post menses
 multos atque Olympiadas im-
 pletas denique sic delirans
 sub tot testibus? Stolide, quid
 boni tibi videtur in vita, cu-
 jus non amplius futuri si-
 mus participes? Potationes
 dices nimirum, et coenas, et
 vestes, et res Venereas; ac
 metuis, ne hisce carens mi-
 ser sim? Non cogitas autem,*

*non sitire multo esse, quam
 bibere, melius; et non esu-
 rire, quam edere; et non ri-
 gere, quam copiam habere
 vestium? Age vero, quando-
 quidem ignorare videris, do-
 cebo te lamentari verius. Ita-
 que repetito initio clama,
 Fili miser, non amplius sities,
 non esuries amplius, non al-
 gebis. Abiisti mihi, infelix,
 effugisti morbos, febrim non
 amplius metuis, non hostem,
 non tyrannum. Non amor
 tibi facesset negotium, non*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 931. κυτὸς ὑμῶν ὀνίνησι, καὶ ἡ πρὸς τὸν αὐλὸν αὕτη στερονοτυπία, καὶ ἡ τῶν γυναικῶν περὶ τὸν θρῆνον ἀμετρία; τί δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ τάφου λίθος ἐστεφανωμένος z); ἢ τί ὑμῖν δύναται τὸν ἄκρατον ἐπιχεῖν; ἢ νομίζετε καταστάξειν αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, καὶ μέχρι τοῦ Ἄιδου διΐξεσθαι; τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν καθαγισμῶν a), καὶ αὐτοὶ ὁρᾶτε, οἶμαι, ὡς τὸ μὲν νοστιμώτατον τῶν παρεσκευασμένων b) ὁ καινὸς παρὰ λαβῶν, ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν οἴχεται, μηδὲν τι ἡμᾶς ὀνήσας c) τοὺς κάτω· τὸ δὲ καταλειπόμενον, ἢ κόνις, ἀχρεῖον, ἔκτος εἰ μὴ τὴν σποδὸν ἡμᾶς σιτεῖσθαι πεπιστεύκατε. οὐχ οὕτως ἄσπορος, οὐδὲ ἄκαρπος ἡ τοῦ Πλούτωνος ἀρχή, οὐδ' ἐπιλέλοιπεν ἡμᾶς ὁ ἀσφόделος, ἵνα παρ' ὑμῶν d) τὰ σιτία μειαστελλώμεθα. ὥστε μοι, νῆ τὴν Τισιφόνην, πάλαι δὴ ἐφ' οἷς ἐποιεῖτε καὶ ἐλέγετε, παμμέγεθες ἐπήει ἀνακαγχάσαι· διεκώλυσε δὲ ἡ ὀθόνη, καὶ τὰ ἔρια, οἷς μου e) τὰς σιαγόνας ἀπεσφίγξατε.

20

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε.

Hom. πρὸς Διὸς f), ἂν λέγη ταῦτα ὁ νεκρὸς ἐπιστραφεὶς, ἀνα-

Il.
XVI,
502.
p. 932.

Codd. 5011. et Gorl. favente Belino. z) ἐστεφανωμένος] „στεφανωμένος J.“ a) καθαγισμῶν] καταγ. B. 1. et 3. b) παρεσκευασμένων] παρασκευασμάτων 5011. c) ὀνήσας] ὀνήσαν Aug. d) ὑμῶν] „ἡμῶν J. e) μου] μοι Aug. f) πρὸς Διὸς] δὲ, quod vulgo addunt, omisi praeunte Fl. et monente etiam Fritzschio Quaestst. p. 197.

moderata lamentatio? Quid vero coronatum in sepulcro saxum? Aut quid apud vos valet infundere illi merum? an putatis destillaturum illud ad nos, penetraturumque esse ipsos ad inferos? Quod enim ad inferiarum sacrificia, et ipsi, puto, videtis, cum, quae suavissima sunt, fumus auferat, ea ad superiora in caelum abire, neque quidquam nobis prodesse inferis: quod autem relinquitur, pulverem inutilem, nisi forte cineribus vesci

nos creditis. Non adeo sterile nobis atque infrugiferum Ditis imperium est, neque asphodelus nobis deficit, a vobis cibos ut arcessamus. Itaque, sic me Tisiphone, olim propter ea, quae faciebatis dicebatisque clarum cachinari subiit: at impediit linteam ac lanae, quibus mihi devinxistis maxillas.

Haec orantem atris penitus mors abdidit alis.

Per ego vos Jovem obsecro, si dicat talia conversus mor-

κλίνας αὐτὸν g) ἐπ' ἀγκῶνος, οὐκ ἂν οἰώμεθα h) δικαιο- p.932.
 τατα ἂν αὐτὸν εἰπεῖν; ἀλλ' ὅμως οἱ μάταιοι καὶ βοῶσι,
 καὶ μεταστειλόμενοι τινα θρήνων σοφιστήν, πολλὰς συνει-
 λοχότα i) παλαιὰς συμφορὰς, τούτῳ συναγωνιστῇ, καὶ
 χορηγῷ τῆς ἀνοίας καταχρῶνται, ὅκοι' ἂν k) ἐκεῖνος ἐξάρ-
 χῃ, πρὸς τὸ μέλος ἐπαιάζοντες. Καὶ μέχρ' ἔτι θρήνων, 21
 ὁ αὐτὸς ἅπασιν l) νόμος τῆς ἀβελτερίας m). τὸ δ' ἀπὸ
 τούτων, διελόμενοι κατὰ ἔθνη τὰς ταφὰς, ὁ μὲν Ἕλληνα
 ἔκαυσεν, ὁ δὲ Πέρσης ἔθαψεν, ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ n) περι-
 χρίει o), ὁ δὲ Σκύθης κατεσθίει, ταριχεύει δὲ ὁ Αἰγύ-
 πτιος. οὗτος μὲντοι (λέγω δὲ ἰδῶν) ξηράνας τὸν νεκρὸν,
 σὺνδειπνον καὶ συμπότην ἐποίησατο, πολλάκις δὲ καὶ δεο-
 μένω χρημάτων ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ, ἔλυσε τὴν ἀπορίαν, ἐνέ- p.933.
 χυρον ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ πατὴρ γενόμενος ἐν καιρῷ p).

g) αὐτὸν] αὐτὸν A. 1. et 2. h) οἰώμεθα] οἰόμεθα B. 1. et
 3. minus h. l. recte. Vid. *Fritzschi*. l. l. p. 198. i) συνει-
 λοχότα] Sic Ang. confirmans *Guyeti* et *Jensii* conj. pro vulg.
 συνειληχότα. *Συνανεχότα* 3011. et, nisi *Schm.* narrando erravit,
Gorl. *Συνειληφότα* *Reitz.* conj. k) ὅκοι' ἂν] ex emendatione
Fritzschi l. l. pro vulg. ὅποι' ἂν, l) ἅπασιν] ἅπασιν B. 1.
 et 3. m) ἀβελτερίας] Vulg. scribebatur ἀβελτηρίας. Vid.
 ad *De Sacriff.* c. 1. n) ὑάλῳ] „ὑέλῳ *Fl.* *Σιάλῳ* *Edd. Cogn.*
 In ὑάλῳ consentiunt nostri *Codd.* et *Edd.*“ *Ἐέλῳ* tamen etiam
 3011. o) περιχρίει] „Emenda περιχύει vel περιχέει, quod
Guyet. etiam inonuit.“ Item *Menag.* et *Wiel.* p) γενόμε-
 νος ἐν καιρῷ] ἐν καιρῷ γεν. *Schm.* nescio an praeter volun-
 tatem Editoris.

tuus, et nixus cubito; nonne
 aequissima nobis videatur
 dicere? Sed tamen stolidi
 homines et vociferantur, et
 arcessito quodam lamentatio-
 num Sophista, qui veteres
 multas calamitates collegerit,
 hoc adjutore et praecentore
 quasi suae amentiae utuntur,
 et qualiacunque ille incepit,
 suas querelas illius cantui
 subjiciunt. Et quantum ad
 lamentationes, eadem omni-
 bus lex ineptiarum. Quod

vero superest, divisi per gen-
 tes quantum ad sepulturae
 rationem, Graecus illos cre-
 mat, humat Persa, Indus
 vitro quodam oblinit, Scytha
 vero edit, *succis velut* muria
 condit Aegyptius. Hic vero
 (quae vidi, narro) siccatum
 cadaver convivam suam et
 compotorem solet facere.
 Saepe etiam pecuniae indi-
 genti Aegyptio solvit inopiam
 pignori oppositus in tempore
 frater paterve. Aggesti qui-

p. 933. Χώματα q) μὲν γὰρ, καὶ πυραμίδες, καὶ στήλαι, καὶ ἐπι-
 22 γράμματα, πρὸς r) ὀλίγον διαρκοῦντα, πᾶς οὐ περιττὰ,
 23 καὶ παιδιαῖς προσεικότα; Καίτοι καὶ ἀγῶνας ἔνιοι διέθε-
 σαν, καὶ λόγους ἐπιταφίους εἶπον ἐπὶ τῶν μνημάτων, ὥσπερ
 συναγορεύοντες, ἢ μαρτυροῦντες παρὰ τοῖς κάτω δικασταῖς
 24 τῷ νεκρῷ. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸ περιδειπνον, καὶ πάρεισιν
 οἱ προσήκοντες, καὶ τοὺς γονέας παραμυθοῦνται τοῦ τετε-
 λευτηκότος, καὶ πείθουσι γεύσασθαι ὡς οὐκ ἀηδῶς, μὰ
 Δί', οὐδ' αὐτοὺς ἀναγκαζομένους, ἀλλ' ἤδη ὑπὸ λιμοῦ
 p. 934. τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. καὶ μέχρι μὲν τίνος s), ὃ
 οὗτος, ὀδυρόμεθα; ἔασον ἀναπαύσασθαι τοὺς τοῦ μακαρί-
 του δαίμονας· εἰ δὲ καὶ τοπαράπαν t) κλάειν u) διέγνωκας,
 αὐτοῦ γε x) τούτου ἔνεκα χρὴ μὴ ἀπόσιτον εἶναι, ἵνα καὶ
 διαρκέσης πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος. τότε δὴ τότε πρὸς
 ἀπάντων ῥαψαδοῦνται δύο τοῦ Ὁμήρου στίχοι·

Hom.

II.

XXIV.

602.

Καὶ γὰρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου. καὶ,

q) χώματα] „χρώματα Fl. male.“ r) πρὸς] „καὶ πρὸς Fl. male.“ s) μὲν τίνος] Sic scripsi re ipsa flagitante. Vulg. μὲν τίνος, partim cum interrogationis nota post ὀδυρόμεθα, partim sine illa. t) τοπαράπαν] Sic rursus ex Ald. et 2. ut c. 2. pro vulg. τὸ παράπαν. u) κλάειν] Sic sine jota subscr. e Fl. In cett. κλάειν. Vid. ad Vit. Auct. c. 15. Varr. Lectt. x) γε] Sic necessario scribendum ducebam pro vulg. τε, jubente etiam Fritzschio Quaestst. p. 198.

dem tumuli, et pyramides, et cippi, et inscriptiones parvo tempore durantes, qui non superflua, et lusibus similia? Verum etiam ludorum certamina quidam instituerunt, et funebres ad monumenta orationes habuerunt, quasi causam defuncti agerent, aut testimonium illi perhiberent apud illos inferorum iudices. Post haec omnia sunt parentales epulae. Adsunt cognati, et parentes consolantur defuncti, et gustare illos cogunt, ut qui non

inviti, per Jovem, cogendos se praebeant, sed jam trium dierum fame macerati ferre inedia diutius non possint. Et, *quo usque tandem, ajunt, lugemus? amice. Pater requiescere felicis pueri manes. Si vero omnino plorare decrevistis, illius ipsius rei causa oportet cibo non abstinere, ut magnitudini luctus sufficias.* Tunc sane, tunc in omnium ore sunt duo Homeri versus:

Pulchricoma haud Niobe tamen est oblita ciborum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ARGUMENTUM.

Valedicit Lucianus rhetoricae studio et usui, acerbè perstringens cum omnino pravas rhetorum aequalium rationes et turpes mores, tum potissimum unius cujusdam, de quo hodie non liquet, ignorantiam, audaciam, fastum vitaeque omnis impuritatem, quem sistit auctor artis et virtutis suae ipsum peritissimum et impudentissime disertum praeceptorem.

1 Ἐρωτᾶς, ὃ μαιράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ
σεμνότατον τοῦτο καὶ πάνδημον α) ὄνομα, σοφιστῆς b) αὐ-
p. 2. τὸς εἶναι δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναι σοι φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην
τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον
εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἀπάντων,
καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἑλλησι
δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές
ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὃ παῖ·

a) πάνδημον] „Sic Fl. Ald. B. 1. et 2. (et 3.) Hag. Par. etc. Πάντιμον J. V. 2. Ms. Graev. et L.“ Sic et 3011. b) σοφιστῆς] „ὁ σοφιστῆς J. sola.“

RHETORUM PRAECEPTOR.

Quaeris, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud et omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse videaris. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendò facul-

tatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, et conspicuus, et quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecunque

καὶ μάλιστα, ὅποτε c) νέος τις αὐτὸς ὦν ὀρεγόμενος τῶν p. 2.
 ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς, ὅθεν d) ἂν ταῦτα ἐμπορίσαιτο, ἱερὸν
 τι χρῆμα τὴν συμβουλήν οὔσαν, καθάπερ σὺ νῦν e), τοῦτο
 αἰτοίη f) προσελθὼν. ὥστε ἄκουε τὸ γέ ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ
 θαρρόων, ὡς τάχιστα g) δεινὸς ἀνὴρ h) ἔση γνῶνοί τε τὰ
 δέοντα, καὶ ἐρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἣν τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσης
 αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν ἀκούσης i) παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπό-
 πως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἔστ'
 ἂν ἀφίκη πρὸς τὸ τέλος. Τὸ μὲν οὖν θήραμα k) οὐ σμι- 2
 κρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλ' l) ἐφ' ὅτι
 καὶ πονῆσαι πολλά, καὶ ἀγρουπνῆσαι, καὶ πᾶν ὀτιοῦν ὑπο- p. 3.
 μείναι ἄξιον. σκόπει γοῦν, ὅποσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδο-
 ξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νῆ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν ἀπὸ
 τῶν λόγων. — Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος 3
 τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπειθήσης, μυρίους τινὰς τοὺς πό-

c) ὅποτε] εἴ ποτε vult *Bel.* pro more suo. d) ὅθεν] ὀπόθεν
 3011. et Gori. e) σὺ νῦν] Vulg. νῦν σὺ. Gori. καὶ σὺ νῦν,
 unde, missō καὶ, ordinem vocum mutavi, auctore *Fritzsch.*
Quaestst. p. 154. f) αἰτοίη] „αἰτοίης *Fl.* sine commate post
 σὺ“ Sic etiam 3011. g) τάχιστα] „Ita dedit *Solan.* ex *L.*
Μάλιστα Edd. priores. *Τάχιστα* etiam marg. A. 1.“ h) ἀνὴρ]
 „omittit *Fl.*“ i) ἀκούσης] „ἀκούση *FL.*“ k) τὸ μὲν οὖν
 θήραμα] desunt in 3011. et Gori. l) ἀλλ'] Sic *Schm.* e
 3011. pro vulg. ἀλλὰ.

tandem sint, studes ediscere.
 Vērum nulla, puer, invidia
 est: inprimis ubi juvenis
 aliquis, optimarum ipse re-
 rum cupidus, ignarus autem
 unde haec petat, illud *tan-*
quam consilium, rem san-
 ctam, uti tu modo; rogatum
 veniat. Audi ergo, quod in
 mea potestate est, et cum
 fiducia, ut quam celerrime
 vir accr fias, tum ad cogno-
 scendum quae opus est, tum
 ad explicandum, si postea
 manere in illis, quae a nobis
 audies, volueris, et diligen-
 ter ea meditari, et studiose

viam pergere, donec ad me-
 tam perveneris. Atque illud,
 quod venaris, non parvum
 est, neque parvae curae in-
 digum, sed in quo multum
 laborare, et vigilare, et nihil
 non sustinere acquum sit.
 Vide enim, quot homines,
 qui antea nihil essent, nobi-
 les, et divites, et, per Jo-
 vem, generosissimi, ob di-
 cendi facultatem visi sint.
 Interim tamen noli metuere,
 neque te magnitudo eorum,
 quorum spes proponitur,
 ipsa assequendi difficultate
 rejiciat, qui putes, infinitos

ρ. 4. τοὺς γραματοφόρου, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κο-
 μίζοντας b). ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίνετο ἡ
 ρ. 5. ὁδός· ἐκπεριῦέναι c) ἄρ' ἔδει τὰ ὄρη, εἴτ' αὖθις διὰ τῆς Βαβυ-
 λωνίας εἰς c) τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἴτ' αὖθις ἐρήμην πολλὴν
 ἐλάσαντας d), ἀφικεθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἰκόσιν
 μηκίστους ἀνδρὶ εὐζίῳ σταθμοὺς τούτους διανύσαντας e).
 ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τε
 παρακινεῖν ἀκούων, ἃ εἶχε διαταχέων ἐμπέμπειν τοῖς σα-
 τράπαις τὰ δοκοῦντι οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ f) ὁ Σιδώ-
 νιος ἔμπορος, Ἐγὼ γὰρ, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνουμαι δεί-
 ξειν ὁδόν, οὐ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς g) Αἴγυπτον· εἰ γάρ
 τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐ-
 τὰ μάλα ἐν Αἰγύτῳ οὗτός ἐστι, καὶ εἶχεν οὕτως· πλην
 ὅ γε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν
 ἔμπορον ᾤετο. οὕτως ἡ παράδοξος τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον
 6 ἔδόκει τοῖς πολλοῖς. Ἀλλὰ μὴ σὺ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴση
 γὰρ πειρώμενος, ἃ οὐδὲν σε κωλύσει h) ῥήτορα δοκεῖν

b) κομίζοντας] κομιόντας 3011. Bel. c) ἐκπεριῦέναι] ἔμπ.
 B. 3. c) εἰς] ἐς 11. Schm. d) ἐλάσαντας] ἐπελάσαντας
 Gorl. e) διανύσαντας] „rescriptum ex J. et V. 2. Διανύ-
 σαντα enim cett.“) δὴ] „δὲ Fl.“ g) εἰς] ἐς 3011. Schm.
 ut solet auctor per anc narratiunculam. h) κωλύσει] „Sic

bellarios, perferent: Ale-
 xandri impèria. Po o mul-
 tum erat ex Persis i Aegy-
 ptum viae. Circmeundi

er... tes, deinde per

I... vergenum in

des ta re-

at per-

ntam,

to

ntavit. Itaque quod praeter

n promittebatur, incre-

Sidonius mercatur, Ego tibi,

inquit, Rex, promitto, me

ostensurum viam non longam

e Persis in Aegyptum. Si

quis enim montes istos su-

peret, superaverit vero triduo,

ille statim est in Aegypto.

Et res ita se habuit. Verum

non credidit Alexander, sed

impostorem esse mercatorem

ntavit. Itaque quod praeter

n promittebatur, incre-

μίας οὐδ' ἴ-
 σὺν ἐς Αἴ-
 κείνος ἴ-
 τὴν ὁδόν,
 ἧς ἔργον ἴ-
 λου καθ' ἑ-
 θείας κίρ-
 βροῦν ἐπὶ
 ὄρη, προ-
 καὶ ἡ ἰσχύ-
 τὴν, ἔργον
 πλεσιθω-
 γῆ μαμα-
 ἠ ἰπποπο-
 μικροὶ δὲ ἴ-

Fl. Ma-
 non Gen-
 Adam-
 3011. p-
 3011.
 nov. I-
 p. 30-
 via.
 Cubiti-
 tabula-
 τὸν J-
 et rom-

nec solid-
 jecto mon-
 ggyptum.
 prius, ut
 verbis
 viam oste-
 sunt, qua-
 toricem,
 critter ada-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- ρ. 3. νους προπονήσειν m) οἰηθεῖς. οὐ γὰρ σε τραχεῖάν τινά, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἰδρωτὸς μεστήν ἡμεῖς γε n) ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἠγοῦνται, μακράν, καὶ ἀνάντη, καὶ καματηράν, καὶ ὡς τὸ πολὺ ο) ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τό γε παρ' ἡμῶν ἐξαιρέτον τῆς συμβουλῆς τοῦτό ἐστιν ρ), ὅτι ἠδίστην τὲ ἅμα καὶ ἐπιτομωτάτην, καὶ ἰππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ q) θυμηδία καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιών r), ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρα, καὶ ἀγρεύσεις s) οὐ καμών, καὶ, νῆ Δί', εὐωχῆσῃ t) κατακείμενος, ἐκείνους u), ὅπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπώρειά τῆς ἀνόδου ἐτι
- ρ. 4. κατὰ δυσβάτων καὶ ὀλισθηρῶν τῶν κρημναῖν μόλις ἀνέρ-

m) προπονήσειν] προπονήσαι 3011. n) γε] „abest a. Fl.“
 o) τὸ πολὺ] „Sic Fl. Ald. Hag. Par. etc. Ἐπιτοπὸλὺ J.“
 ρ) τοῦτό ἐστιν] τοῦτ' ἐστι 3011. Bel. Unde Schm. tacite τοῦτ' ἐστιν. q) τῇ] excidit in Gorl. ob sequentem, opinor, syllabam. r) ἀνιών] προσιών 3011. s) ἀγρεύσεις] „αἰρήσεις L. et marg. A. 1. W.“ Unde αἰρήσεις Solan. ut in Gorl. t) εὐωχῆσῃ] εὐωχῆσεις 3011. u) ἐκείνους] „restitutum ex Fl. et Salm. Ἐκπνοὺς cett. male. Ἐκπνοὺς Marcil. frustra. Ἐκείνους etiam marg. A. 1. sed deletum deinde Gesner. vulgatum tueri conatur.“ Ἐκπνοὺς etiam 3011. quod ob antithesin sic magis notatam non omnino displicet Guil. Langio in Dissert. acad. Animadv. ad quosdam Luciani libellos Hal. 1795. p. 25.

tibi ante subeundos labores. Neque enim nos quidem asperam te, neque arduam, et plenam sudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla Parte meliores essemus reliquis, qui consuetae illius duces sunt, longae, et praeruptae, et laboriosae, et ut plurimum desperatae. Verum eximium in consilio nostro illud est, quod per jucundissimam simul et maxime

compendiariam, et equos etiam capientem viam, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida et umbram solidam, otiose incedens, sine sudore stabis in summo, et praedam nullo labore capies, et, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum illos, quotquot alteram illam viam secuti sunt, ab alto videbis; circa imum adhuc adscensum per difficilia et lubrica prae-

ποντας, ἀποκυλιόμενους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ p. 4.
 τραύματα λαμβάνοντας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ
 δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔση,
 ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς
 μονονουχὶ καθεύδων λαβῶν. Ἡ μὲν δὴ ὑπόσχεσις οὕτω 4
 μεγάλη· ἀλλὰ x) πρὸς Φιλίου Διὸς γ), μὴ ἀπιστήσης z),
 εἰ ῥᾶστα τε ἅμα καὶ ἠδίστά· σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν.
 τί α) γὰρ Ἡσιόδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λα-
 βῶν, αὐτίκα μάλα ποιητῆς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἦδε
 θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος·
 ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἐνερθε τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστίν,
 ἐν βραχεῖ καταστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχί-
 στην ὁδόν; Ὡς ἔγωγε καὶ διηγῆσασθαι σοι βούλομαι 5
 Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελεῆ γε-
 νόμενήν, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἦδη
 Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δα-
 ρεῖον καθηρηκῶς· ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς διαθεῖν

x) ἀλλὰ] „σὺ δὲ L. et marg. A. 1.“ nec non Gorl. γ) Διὸς]
 „non habet Fl.“ probantibus Reitzio, Belino, et, qui etiam
 uncis seclisit, Schmiedera. Vid. Adnot. z) ἀπιστήσης] „ἀπο-
 στήσης. marg. A. 1. W.“. α) εἰ] ἦ σου. Guyet. Vid. Adnot.

capitula vix repentes, devo-
 lutos nonnunquam in caput,
 et vulnera multa asperis in-
 rupibus accipientes: tu con-
 tra ea olim supra coronatus,
 felicissimus eris, qui brevi
 tempore, quaecunque bona
 sunt, a Rhetorice tantum
 non dormiens acceperis. Pro-
 missio sane quam magna. Sed
 per ego te amicitiae praesi-
 dem Jovem rogo, ne fidem
 nobis deneges, si facillima
 simul et suavissima haec tibi
 nos ostensuros esse dicimus.
 Si enim Hesiodus, paucis ex
 Helicone sumtis foliis, poeta
 statim de pastore factus est,

et Deorum genera atque ho-
 minum, a Musis obsessus
 cecinit: Rhetoremne, quod
 multum infra poetica ma-
 gniloquentiam est, brevi
 tempore fieri posse negabi-
 mus, si celerrimam quis viam
 ediscat? Quorsum ego etiam
 enarrare tibi volo Sidonii
 cujusdam mercatoris inven-
 tum, quod ob negatam illi
 fidem caruit successu, et
 utilitatem audienti nullam
 attulit. Imperabat jam Persis
 Alexander, post devictum
 praelio ad Arbela Darium.
 Opus autem erat per omnes
 imperii partes discurrere ta-

p. 4. τοὺς γραματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας b). ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίνετο ἡ
 p. 5. ὁδός· ἐκπεριιέναι c). γὰρ ἔδει τὰ ὄρη, εἴτα διὰ τῆς Βαβυλωνίας εἰς c) τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἴτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας d), ἀφικέσθαι ποτὲ μολίς ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζάνῳ σταθμούςς τούτους διανύσαντας e). ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε διαταχέων ἐμπέμπειν τοῖς σατραπῆσι τὰ δοκοῦντά οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ f). ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγὼ σοί, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνούμαι δεῖξαι ὁδὸν, οὐ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς g). Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίῃ τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίῃ δ' ἂν τριτῆος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἴγύπτῳ οὗτός ἐστι, καὶ εἶχεν οὕτω· πλήν ὁ γε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο· οὕτω τὸ παράδοξον αἰῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον
 6 ἔδόκει τοῖς πολλοῖς. Ἀλλὰ μὴ σὺ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴση γὰρ πειρώμενός, ὡς οὐδὲν σε κωλύσει h) ῥήτορα δοκεῖν

b) κομίζοντας] κομισοντας 3011. Bel. c) ἐκπεριιέναι] ἔμπ. B. 3. c) εἰς] ἐς 3011. Schm. d) ἐλάσαντας] ἐπελάσαντας Gorl. e) διανύσαντας] „rescriptum ex J. et V. 2. Διανύσαντα enim cett.“ f) δὴ] „δὲ Fl.“ g) εἰς] ἐς 3011. Schm. ut solet auctor per hanc narratiunculam. h) κωλύσει] „Sic

bellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestè hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo

Sidonius mercatur, Ego tibi, inquit, Rex, promitto, me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto. Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 6. τοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι). τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσκει δὴ σὺ ὁ ἔραστής, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα q) γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθῶν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῦ γαμήσιου. ἔπειτα ἐπειδὴν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοίον σοὶ εἶναι δοκεῖ, ὁποῖον r) ἢ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπόξυρον s) αὐτὴν ἀπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑπερπιῆναι ῥαδίαν, Διονύσου τινός, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθῆσεσθαι, δεομένην. τὰυτὰ σοὶ δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὄρας δύο τινὰς ὁδοὺς· μᾶλλον δὲ ἢ μὲν ἀτραπὸς ἐστὶ στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἰδρωῖτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει t)· ἢ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ u) ἀνθηρὰ, καὶ εὐδρος, τοιαύτη, οἷαν μικρῶ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ x) αὐτὰ

q) ὅτι τάχιστα] ὀτιτόχιστα A. 1. 2. et aliae quaedam vet.
r) ὁποῖον] Sic e Goul. et Zon. pro vulg. οἷα. s) ἀπόξυρον] „ἀπόξηρον Fl. male.“ t) δεήσει] Vulg. δεήση. Sed οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεήσει J. et L. Unde scripsi, quod debebam, monente etiam Fritzschio Quaestst. p. 199. u) καὶ] „abest a Fl.“ x) καὶ τὰ] „Rio καὶ, πολλάκις hic habet Fl. postea τὸ, πολλάκις omittens.“

Ium puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam sunt Plausus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerime in summo esse, ut et ipsam uxorem ducas, ubi escenderis, et omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plausus: lege enim fiunt omnia mariti. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, et similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo

ad transvolandum facilem; Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta, et spinis obsita, et aspera; sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te,

λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον. p. 7.
 Πλὴν τό γε τοσοῦτον γ) προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι z) ἢ δ
 μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάπτης, οὐ πολλὰ ἔχνη τῶν ὁδοί- p. 8.
 πόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· καὶ ἔγωγε κατ'
 ἐκείνην ἀθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμῶν, οὐδὲν δέον· ἢ
 ἐτέρα δὲ ἄτε ὁμαλή οὔσα, καὶ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα; πόρ-
 ρωθέν μοι ἐφάνη; οἷα a) ἐστίν, οὐχ ὀρεύσαντι αὐτῷ. οὐ
 γὰρ ἑώρων νέος ἐτι ὦν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τὸν ποιητὴν ἐκεῖ-
 νον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τῶν πόνων φύεσθαι τὰ
 ἀγαθὰ. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως· ἀπονητὶ γούν ὀρώ τοὺς πολ-
 λούς μειζόνων ἀξιουμένους, εὐμοιρίᾳ τῆς αἰρέσεως τῆς b)
 τῶν λόγων καὶ ὁδῶν. ἐπεὶ c) δ' οὖν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικό-
 μενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, καὶ ἤδη ἀπορεῖς, ὀποτέραν
 καὶ d) τραπητέον. τί οὖν e) ποιήσας ἤδη, ῥᾶστα ἐπὶ τὸ

γ) τοσοῦτον]. Sic *Schm.* e 3011. et *Ed. Par.* pro vulg. τοσοῦτο. z) ὅτι] διότι 3011. et 2954. a) οἷα] Vulg. in prioribus οἷα. b) τῆς] abest a *Gorl.* c) ἐπεὶ] „Melius ita *Fl. J. V. 2. Par. Salm. Ἐπὶ male L. Hag. Fr. B. 1. et 2. (et 3.) et Ald.* sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ' ἔση *Pell.* Ἐπεὶ δ' οὖν εἰς τ. α. αφ. scripsi e conj. *Jacobsii*, cum qua convenire videtur *Marcilii* emendatio: ἐπεὶ δ' οὖν εἰ (i. e. εἰ) τ. α. αφ. Sed *Schm.* e *Codd. Gorl.* et 3011. edidit: ἐπὶ δ' οὖν τὴν ἀρχὴν αφ. omisso εἰς, quod sic vulgo legitur. d) καὶ] male omittunt 2954. 3011. *Gorl. Bel. Schm.* e) τί οὖν] Vulg. ὡς οὖν — δόξει, ἐγὼ σοι φράσω. Sed ὡς ἂν J. ὅ ἂν L. ὅ οὖν *Gorl.* ὅ, τι οὖν 3011. cujus lectionis vestigium secutus scripsi τί οὖν, et omnino addidit locum ita, ut bene monstraverat *Fritzsche.* Praef. ad *Alex.* p. XXI: *Schm.* edidit ὅ, τι οὖν cum 3011.

cum jam Rhetor esse posses, Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa habuisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine causa laboribus. Altera vero, utpote aequalis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim,

juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poetam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consecutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Quando igitur primum adveneris, dubitabis, scio, et jam dubitas, in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime ascendes in

p. 8. ἀκρότατον ἀναβήσῃ, καὶ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, καὶ
 θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις; Ἐγὼ σοὶ φράσω· ἰκανὸν γὰρ τὸ
 αὐτὸν f) ἐξαπατηθῆναι, καὶ ποιῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα καὶ
 9 ἀνήροτα φρέσσω πάντα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Κρόνου. Εὐθύς
 p. 9. οὖν πρὸς εἰσὶ σοὶ καρτερός τις ἀνὴρ, ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης
 τὸ βάδισμα, πόλυν τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ σώματος δεικνύς g),
 ἀρόεντοῦ τὸ βλέμμα, ἐγρηγορώς, τῆς τραχείας ἐκείνης ὁδοῦ
 ἡγεμῶν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σέ, ἐπεσθαί
 οἱ παρακελευόμενος, ὑποδεικνύς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ
 Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς
 νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ, ὑπὸ τοῦ χρόνου,
 καὶ φῆσει h) εὐδαιμόνα' σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν
 ῥητορικὴν, εἰ κατὰ τούτων i) ὁδεύσεις, ὡς περ οἱ ἐπὶ τῶν
 κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρὸν τι παραβαίης, ἢ ἔξω
 τῆς εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθεῖης τῇ βάσει k),
 ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγούσης ἐπὶ τὸν
 γάμον. εἰτά σε κелеύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους

f) αὐτὸν] Sic e Gorl. et marg. A. 1. pro vulg. ξαντόν. g) ἐπὶ
 τοῦ σώματος δεικνύς] ἐπὶ τῷ σώματι δεικνύων 3011. h)
 φῆσει] „recepti ex J. Φησὶν cett.“ Cum his etiam 3011. i)
 τούτων] „τούτων Fl. male.“ k) βάσει] „ῥοπή marg. A. 1.
 W.“ nec non 3011. Gorl. et Schol.

summum, et beatus eris, et
 illam duces, et admirabilis
 omnibus videberis? Ego tibi
 dicam. Satis enim est, quod
 ipse deceptus laboravi. At
 tibi sine semine et aratro
 nascantur omnia, ut sub Sa-
 turno. Statim ergo accedit
 ad te robustus vir quidam,
 subdurus, virili incessu, mul-
 tum in corpore solem osten-
 dens, masculo vultu, vigilax,
 asperae illius dux viae, nu-
 gas quasdam stolidus ille
 apud te enarrans, uti se se-
 quaris adhortans, monstrans
 tibi Demosthenis, et Platonis,

et aliorum quorundam vesti-
 gia, magna illa quidem, et
 his, quae nunc sunt, majora,
 sed obscurajam, et pleraque
 a tempore evanida: ac dicet,
 beatum te futurum, et lege
 ducturum esse. Rhetoricen,
 per haec si incedas, ut qui
 per funes eunt; si vero vel
 pauxillum quiddam aut trans-
 grediare extra lineam, aut
 in alterutram partem magis
 inclines vestigium, futurum
 esse, uti ducente ad nuptias
 recta via excidas. Deinde
 imitari te jubebit antiquos
 illos viros, obsoletis oratio-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 10. ὡς ἀληθεῖς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν
παλαιούσ προτιθεῖς ι), καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι
κατορωρυγμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθόν, μαχαιροποιοῦ
υῖόν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ, ζηλοῦν
p. 11. ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε
Ἀλεξάνδρου ἐπιτάττοντος ιι), ὅπου τὰ ἐκείνων τέως κ), ἐδό-
κει χρήσιμα γ)· οὐκ εἰδῶς, ὅποια νῦν κεκαινοτόμηται, τα-
χειᾶ καὶ ἀπράγμων ζ), καὶ ἐς τὸ εὐθύ τῆς ῥητορικῆς ὁδός α).
σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, μή σε β)
ἐκτραχηλίση που παραλαβὼν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσας
τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ· ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχι-
στα ἐθέλεις τῆς ῥητορικῆς συνεῖναι, ἀκμάζων εἶ, ὡς c). καὶ
ἀπουδάξοιο πρὸς αὐτῆς, ἴθι d) τῷ μὲν δασεῖ e) τούτῳ, καὶ
πέραν f) τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε, ἀνα-
βαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὅπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται,

ι) προτιθεῖς] „προτίθεσθαι Fl.“ ιι) ἐπιτάττοντος] „Nihil
variant Edd. nec O.“ κ) τέως] ἕως 3011. et hinc Schmie-
derus, seductus inscito iudicio Belhni, qui et ipse seductus
Gesneri interpretatione, τέως ob ὅπου pleonastice dictum pu-
taret, quasi τέως idem nunquam significare possit, ac τότε. γ)
χρήσιμα] τὰ χρήσιμα 3011. ζ) ταχειᾶ καὶ ἀπράγμων]
„βραχεία καὶ ἀπραγμονα O.“ ο) ὁδός] „ἡ ὁδός O.“ β) μὴ
σε] „καὶ σε O.“ c) ὡς] „non habet O.“ d) ἴθι] „recepti ex
O. Ἰσθι Edd.“ e) δασεῖ] „λασεῖ male O.“ f) πέραν] „Et
sic Fl.“

quidem ista dicet, insolens
homo et obsoletus vere et
Saturnum olens, qui mortuos
antiquos ad imitationem pro-
ponat, et eruere te postulet
rationes olim sepultas, tan-
quam maximum quoddam
bonum gladiatorum fabri fili-
um, et alium Atrometigram-
matistae, aemulari te iubens;
idque in pace, neque Philip-
po invadente, neque impe-
rante Alexandro, ubi illo-
rum ratio utilis tum videba-
tur; nesciens, quae nunc
recens inventa sit, brevis,

et minime laboriosa, et di-
recta via Rhetorices. At tū
noli credere, neque atten-
dere illi, ne te forte assum-
tum evertat, aut denique,
ante tempus ut consenes-
cas laboribus, efficiat. Verum
si omnino amas Rhetoricē,
et quam celerrime illa vis
potiri, pleno adhuc vigore
dum frueris, ut etiam ab
illa colare; videlicet hirsu-
tum illum, et ultra medio-
critatem virilem, longum
valere jube, escendere ipsum,
et alios, quotquot decipere

ἀνάγειν, καταλιπὼν ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῶ ἰδρῶτι συνόν- p. 11.
 τας g). Σὺ δὲ πρὸς h) τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὐρήσεις πολ- 11
 λούς μὲν καὶ i) ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα,
 καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικε-
 κλασμένον τὸν αὐχένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ p. 12.
 φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφα-
 λὴν κινώμενον· ὀλίγας μὲν ἔτι, οὐλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς
 τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κι-
 νύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα· τὸν τῆς τραγωδίας ἐπέραςτον
 ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ, ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις k) αὐ-
 τὸν, μηδέ σε οὕτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ
 καὶ Χάρισι, διαλάθοι καίτοι τί φημι; κἄν, εἰ μύοντι γάρ
 σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα,
 καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφείη l), μάθοις ἂν, ὡς οὐχὶ τῶν
 καθ' ἡμᾶς τίς m) ἔστιν, οἷ ἄρουρης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλὰ

g) ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῶ ἰδρῶτι συνόντας] „ἀσθμαίνοντας καὶ ἰδρ. π. συνόντας O. et Fl., Sic. etiam Gorl. et hinc Schm. h) Σὺ δὲ πρὸς] Sic 3011. Gorl. O. et marg. A. 1. et hinc Schm. probante Bel. pro vulg. Πρὸς δὲ, omisso σύ. i) πολλοὺς μὲν καὶ] „Sic O. Μὲν in Edd. aberat.“ k) γνωρίζοις] γνωρίζεις 3011. l) ἀφείη] Vulgatum ἀφίη correxi, monentibus etiam Jacobsio ad *Achill. Tat.* p. 400. et Fritzschi. Quaestst. p. 199. Idem a me factum Scyth. c. 5. et De Saltat. c. 18. quam rem, etsi pusillam, Fritzschius, quum non ignoraret, non debebat certe tacere. m) τίς] „abest ab O.“

potest, educere; an^h elantesque et multo sudore diffluentes relinque. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam et usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, infracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispis ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sarda-

napalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indicibus agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Graeciis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, et consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum

- p. 12. τὸ ξέγον φάσμα δρόσω ἢ ἀμβροσία τρεφόμενον. τούτω τρί-
 νυν προσελθὼν καὶ παραδοὺς σεαυτὸν n), αὐτίκα μάλα
 ῥήτωρ ἔση o), καὶ περίβλεπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς,
 p. 13. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καταστήσει, τὰ τέθριππα
 ἐλαύνων τοῦ λόγου. διδάξεται γὰρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα
 12 μὲν ἐκεῖνα. Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ
 ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιῆσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον
 ὑποκριτὴν ἴσως τῶν τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συν-
 τρίψω που πεσὼν τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη ἄν. p)
 τοιγαροῦν πρὸς σέ ᾧδέ πως, ἐπισπασάμενος q), ὅποσον ἔτι
 λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο,
 καὶ ἀπαλὸν, οἷον εἶωθεν, *Αὐτοθαΐδα* r) τὴν κωμικὴν, ἢ
Μαλθάκην, ἢ *Γλυκέραν* τινὰ μιμήσάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ
 φθέγγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρένωπὸν, καὶ οὐ πρὸς
 13 ἄβροῦ s) καὶ ἐρασμίου ῥήτορος. Φήσει δ' οὖν t) πάνυ με-
 τριάξων ὑπὲρ ἑαυτοῦ μῶν σε, ᾧ ἀγαθὲ u), ὁ Πύθιος

n) σεαυτὸν] „εαυτὸν Fl“ o) ἔση] „non adest in O.“ p) ἄν]
 Desideratur haec particula in O.“ φαίη τοιγ. ἄν. 3011. q) ἐπι-
 σπασάμενος] „restitutum ex L. G. O. et marg. A. 1. Ασπα-
 σάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte.“ Quid ita? r)
Αὐτοθαΐδα] „αὐτὸς, Θαΐδα G. O.“ nec non 3011 et Gori.
 s) ἄβροῦ] „τοῦ ἄβροῦ G.“ t) δ' οὖν] „Sic Fl. B. 1. et 2.
 Hag. Par. Salm. 21' οὖν male J. Τολμυρ O.“ Sic et Gori. u)
 ᾧ ἀγαθὲ] „ᾧ ἀγαθὲ magis Attice O.“

quoddam monstrum, rore
 pastum vel ambrosia. Ad
 hunc igitur si accesseris, huic
 te si tradideris, e vestigio
 Rhetor eris, et conspicuus,
 et, ut ipse appellat, rex in
 dicendo sine labore consti-
 fueris, quadrigis orationis
 in vectus: assumptum enim te
 prima statim ista docebit.
 Potius vero ipse te alloqua-
 tur: ridiculum enim fuerit,
 pro eo me Rhetore verba
 facere, malum forte talium
 tantorumque *ut metus sit*,
 ne lapsus alicubi personam

Herois, quam ago, conteram.
 Dicat ergo ad te ita fere,
 ubi prius quantum adhuc
 superest comae demulserit,
 ac venustulum illud atque
 molle, ut solet, subriserit,
 Comicam Autothaidem, aut
 Malthacen, vel Glyceram
 quandam blanditia vocis imi-
 tatus: rusticus enim est vi-
 rilis ille vultus, nec delica-
 tum amabilemque Rhetorem
 decens. Dicet igitur modeste
 admodum de se: *Numquid*
te, vir optime, Pythius misit
ad me, quem Rhetorum vo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 15. οἷς ἂν ἐπιτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοί παραφύλαττε g).
 μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ πτοηθεὶς h),
 εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὅποσα ἢ
 ἄλλη προπαιδεία i) τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολ-
 λοῦ καμάτου ὀδοποιεῖ. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δεήσει k). ἀλλ᾽
 ἀνίπτοις τοῖς l) ποσὶν (ἢ παροιμία φησὶν) ἔμβαينه, οὐ
 μείον ἔξων διὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν
 τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γὰρ τι παρὰ m) πάντα ταῦτα ὁ
 15 ῥήτωρ. Λέξω δὲ πρῶτον μὲν, ὅποσα χρῆ αὐτὸν σε οἰκό-
 θεν ἔχοντα ἤκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ἐπι-
 σιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα
 καὶ n) αὐτὸς, ἃ μὲν προιόντι ἐπιδεικνύς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ
 δὲ καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥήτορά σε ὑπὲρ τοὺς
 p. 16. πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτὸς εἰμι, ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα,
 καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων ἔχων.
 κόμιζε ο) τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θρά-

g) παραφύλαττε] „φύλαττε O.“ h) μηδὲ πτοηθεὶς] „μὴ
 δὲ πτοηθῆς O. Μηδὲ discretim etiam J. aliaequē quaedam, hic
 et fere ubique.“ i) προπαιδεία] In vett. προπαιδεια. Sed
 correxerat accentus collocationem Reitz. k) δεήσει] Sic O.
 pro vulg. δεήσει. l) τοῖς] „omittit O.“ m) παρὰ] „restit-
 tut. ex Fl. et O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero παρὰ ταῦ-
 τα, omisso πάντα.“ n) ἔπειτα] „ἔπειτα δὲ καὶ Thom. Mag.“
 ο) ἔχων. κόμιζε] „Deest ἔχων in O. et pro κόμιζε legit νό-

te uti jussero, accurate mihi
 observa. Quin potius jam
 procéde, nihil cunctatus, ne-
 que perterritus, si non ini-
 tiatus ante sis illis, quae
 ante Rhetoricen altera illa
 praevia disciplina dementi-
 bus et vanis hominibus multo
 cum labore tanquam viam
 substernit. Nihil enim iis
 opus erit Sed illotis pedibus,
 ait proverbium, ingredi, ne-
 nihil propter hoc deteriore
 conditione futurus, etiamsi
 neque communissimum illud
 scias scribere literas. Aliud
 enim quid Rhetor, supra ista

omnia. Dicam vero prius,
 quae oporteat ipsum te via-
 tici instar ad hoc iter domo
 afferre, et quomodo commea-
 tum parare, ut quam celer-
 rime emetiri illud possis.
 Tum ipse quoque partim
 progredienti in via osten-
 dens, partim admonens, ante
 solem occasum Rhetorem su-
 pra omnes efficiam, qualis
 ipse sum, qui extra contro-
 versiam primas et medias et
 ultimas feram eorum, qui
 audent dicere. Affer igitur
 maximum quidem inscitiam,
 deinde confidentiam post

ὅς ἐπὶ τούτοις· καὶ ἄλλοις δὲ ρ), τόλμαν· καὶ ἀναίσχυντιαν. p. 16.
 αἰδῶ δέ, ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκου
 ἀπόλιπε. ἀχρεΐα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ
 μὴν q) καὶ βοήν r) ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ
 βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν· ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ μόνα s)
 ἐστὶν ὅτε ἰκανά. ἢ ἐσθῆς t) δὲ ἔστω. εὐανθής, καὶ λευκή,
 ἔργον u) τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ
 σῶμα· καὶ ἢ κορηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία x), τὸ πολυ-
 ὄχιδές· ἢ γ) ἐμβὰς Σικυωνία, πύλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα,
 καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον· αἰεὶ ταῦτα μὲν αὐτὸν
 χρὴ συντελεῖν. Ταῦτα δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προῖων ὄρα 16
 καὶ ἄκουε. καὶ δὴ σοι z) τοὺς νόμους· δίδειμι, οἷς χρώμενόν p. 17.
 σε ἢ· Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται a), οὐδὲ b). ἀπο-
 στραφήσεται καὶ σκορακιεῖ c), καθάπερ ἀτέλεστον d) τὴν α-

μιζε. Deest ἔχων etiam in 3011. probante Belino. Uncis in-
 clusit Schm. p) τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ] Pro his τούτοις καὶ
 tantum O. Sic Schm. cum Solan. q) μὴν] „omittit O.“
 r) βοήν] βοήν A: 2: s) μόνα] „Et hoc deest in O.“ t) ἢ
 ἐσθῆς] „καὶ ἢ ἐσθῆς O.“ u) ἔργον] „ἔργον O. et mox male
 Ταραντίνης.“ Ἡ λευκὴ ἔργον (ἔργον?) τῆς 3011. unde Belinus
 vult, ἢ λευκὴ ἔργον τῆς T. x) γυναικεία] In prioribus
 γυναικεία. Quae modo praecessit copula καὶ, eam non habet O.
 nec Gorl. y) ἢ] Sic e conj. Gesn. pro vulg. ἢ. z) δὴ σοι]
 „σοὶ δὲ Fl.“ a) προσήσεται] προσεῖάσεται 3011. b) οὐδὲ]
 „Quaedam οὐδὲ, ut solent.“ (Sic scil. correxi Reitzii notam:
 οὐδὲ] „Quaedam οὐδὲ, ut solent.“ c) καὶ σκορακιεῖ] „καὶ
 οὐδὲ σκορακιεῖ 3011. Bel.“ d) ἀτέλεστον] „ἀταλέστατον O.“

haec, et praeterea audaciam
 atque impudentiam: pudorem
 vero, aut aequitatem,
 aut modestiam; aut ruborem,
 domi relinque: inutilia enim
 et contraria negotio. Verum
 enimvero clamorem quam ma-
 ximum affer, et modulatio-
 nem impudentem, incessum-
 que qualis meus est. Haec
 vero necessaria omnino, et
 quae sola interdum suffi-
 ciant. Vestis autem sit flo-
 rida, et candida, de Taren-
 tino textrino, ut corpus per-

luceat: crepida Attica, et
 muliebris, illa scissilis: aut
 calceus Sicyonius, qui in al-
 bis coactilibus magis deceat.
 Sint etiam pedisequi multi,
 et semper liber. Et haec
 ipsum te conferre oportet.
 Reliquum in via jam inter pro-
 grediendum vide atque audi.
 Nimirum leges tibi explico,
 quibus utentem agnoscat te
 Rhetorice atque admittet, ne-
 que aversabitur et jubebit
 facessere; tanquam non ini-
 tiatum, et mysteriorum ex-

p. 17. καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. ἀλλὰ e) σχήματος μὲν τὸ
 πρῶτον ἐπιμελήσθηναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου τῆς ἀνα-
 βολῆς, ἔπειτα f) πεντεκαίδεκά που, ἢ οὐ g) πλείω γέ τῶν
 εἴκοσιν. Ἀττικὰ ὀνόματα h) ἐκλέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκρι-
 βῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε,
 τὸ ἄττα, καὶ κᾶτα i), καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶστε,
 καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα
 ἐπίπαττε αὐτῶν. μελέτω δὲ μὴδὲν τῶν ἄλλων, εἰ k) ἀνόμοια

p. 18. τούτοις, καὶ ἀσύμφυλα l) καὶ ἀπαρδᾶ. ἢ πορφύρα μόνον
 ἔστω καλῆ, καὶ εὐάνθης, καὶ m) σισύρα τῶν παχειῶν τὸ

17 ἱμάτιον ἢ. Μετὰ δὲ ἀπορρήτα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπα-
 νιάκις ὑπὸ τῶν πάλαι n) εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας o)
 ἀποτόξευε προχειριζόμενος ἔς p) τοὺς προσομιλοῦντας. οὗτοι
 γὰρ σε ὁ λεῶς ὁ πολὺς ἀποβλέπονται, καὶ θαυμαστὸν ὑπο-
 λήφονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦς, εἰ ἀποστλεγγί-

e) ἀλλὰ] „deest in Fl.“ etiam in 3011. probante *Belino*. f) ἔπειτα] „ἔπειτα δὲ O.“ Sic etiam *Gorl.* et *Schm.* g) ἢ οὐ] „omisit Fl.“ h) Ἀττικὰ ὀνόματα] „Ἀττικῶν ὀνομάτων O.“ i) καὶ κᾶτα etc.] „καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O.“ k) εἰ] Sic *O. Gorl.* et *marg.* A; 1. pro vulg. ἐάν, quod vix ferri potest, et ex sequenti voce formatum. videtur. l) ἀσύμφυλα] „Recte sic *Par. Salm.* J. (et *B. 3.*) Ἀσύμφυλα male *Fl. Ald. B. 1. Hag. Fr.*“ m) καὶ] „καὶ finxit in versione *Bel.* pessime. n) πάλαι] „Et sic habere *Fl. cum J. Fr.* et *Ox.* notat *Solan.*“ o) συμφορήσας] *ξυμφ. 3011. Schm.* p) ἔς] „πρὸς O.“ et 3011.

ploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda est, et decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecunque collecta, eaque diligenti meditatione comprehensa, in promptu et extrema lingua habeto, illud ἄττα et κᾶτα et μῶν, et ἀμηγέπη, et λῶστε, et similia, et in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adsperge: reliquorum vero nulla cura

sit, si dissimilia his, et ex alia quasi tribu sint, et absona. Purpura modo pulchra sit, et florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum. Postea abstrusa sunt et peregrina verba, et rarerent a veteribus dicta. Atque haec collecta in promptu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabunt, cujus supra captum suum sit eruditio, si

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 19. ὄντες ὑποβάλωσι f) τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς τῶν g) λόγων, ἅπαντα μὲν, ὅποσα ἂν ἦ δυσχερῆ, λεγέσθω h), καὶ ἐκφραυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὄλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἐλομένων·
 p. 20. μηδὲ μελλήσας i), λέγε ὅ, τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν k) ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθεὶς, ὡς τὸ πρῶτον, ὡσπερ οὖν καὶ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ προσήκοντι l), καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκείνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσόν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἦν οὕτω τύχη, περὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἢ κνημῖς, περὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἢ κόρυς· πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σῦνιρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. καὶ περὶ ὑβριστοῦ τινος, ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ γένοιτο· καὶ αἰεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεξευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν Περσικῶν m) βελῶν σκεπέσθω, καὶ

f) ὑποβάλωσι] „ὑπολάβωσι male O.“ g) τῶν] Sine articulo Fl.“ h) λεγέσθω] „An ἐκλεγέσθω; Pell.“ Δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω conj. Gesn. i) μηδὲ μελλήσας] „καὶ μὴ μελλήσας] μηδὲν ἐπιμελήσας O. et marg. A. 1. δὲ μὴ μελήσας Edd.“ Re-stitui locum ad vestigia variarum lectionum, assentiente Fritschio Quaestst p. 200. k) ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν] Vulg. corrupte ἐπὶ κε ῥῆμα γλ. Omittit κε Fl. Mutavit Gesn. ἐπὶ γε γλῶτταν ῥῆμα, et sic interpretatus est. Nos vero correximus ad exemplum loci Quom. Hist. Conscr. c. 32. ubi paene eadem ratione libri variant. Vid. omnino Adnot. l) προσήκοντι] „τῷ προσήκοντι O.“ m) Περσικῶν] „Μηδικῶν O.“ et Gorl.

beas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu, depromas. Si vero etiam dicendum sit, et argumenta quaedam praesentes subjiciant, atque dicendi materiam: quaecunque difficilia sunt, dicantur, et contemnantur, quasi virile omnino nihil ipsi elegerint: tu vero nihil cunctatus dicito, quidquid tandem in buccam venerit, nihil curans ista; ut primum, sicut nempe primum est, suo tempore di-

cas, et secundum post hoc, et post illud tertium: sed quod subierit primum, primum dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea circumdetur, et galea cruri. Verum insta, et verba continua, et modo ne tace. Et si de stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur et Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon et Cynaegirus, sine quibus nihil fiat: et semper navigetur Athos, et pedibus

Ξέρξης φευγέτω, καὶ ὁ Λεωνίδας *n*) θαυμαξέσθω, καὶ τὰ *p. 20.*
 Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμίς,
 καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ Πλαταιαὶ *o*), πολλὰ ταῦτα καὶ
 πυκνά· καὶ ἐπὶ πᾶσι *p*) τὰ ὀλίγα *q*) ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπι- *p. 21.*
 πολαζέτοι; καὶ ἐπανθείτω *r*), καὶ συνεχές τὸ ἄττα καὶ τὸ
 δήπουθεν, κἄν μηδαμοῦ *s*) αὐτῶν δέη· καλὰ γάρ ἐστι καὶ
 εἰκῆ λεγόμενα. Ἦν δέ ποτε καὶ ἄσαι καιρὸς εἶναι δοκῆ, **19**
 πάντα ἀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἄν ποτε ἀπορήσης
 πράγματος ὠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας
 ἐμμελῶς, πεπληρωκένας οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι
 τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς πατασέσθω, καὶ λα-
 ρύγγιζε *u*), καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε
 μεταφέρων τὴν πυχὴν. καὶ ἦν μὲν σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγα-
 νάκτει, καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἦν δὲ ὀρθοὶ ἐστήκωσιν *x*'),
 ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἔτοιμοι, καθέζε-
 σθαι κέλευε, καὶ ὄλως, τυραννὶς τὸ προἄγμα ἔστω. Ὅπως
 δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τῶν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλια-

n) ὁ Λεωνίδας] Sine articulo *Fl.* Λεωνίδης marg. A. 1. *o*)
 Πλαταιαί] „restitut. ex O. Πλατεαὶ Edd. male.“ *p*) ἐπὶ
 πᾶσι] Sic *Fl.* et marg. A. 1. Vulg. ἐπιπαστα, cujus lectionis
 originem subtiliter explicat *Fritzsch.* Quaestst. p. 200. *q*) τὰ
 ὀλίγα] „Articulum habent J. *Fl.* V. 2. Omittunt cett. et O.“
r) ἐπανθείτω] „συνανθείτω O.“ *s*) μηδαμοῦ] „Sic Edd.
 omnes Μηδὲν O.“ *t*) ἀδέσθω] „σοι ἀδέσθω O.“ *u*) λαρύγγιζε]
 κελάρυζε *Schol.* et 2954. *x*) ἐστήκωσιν] „ἐστήκασιν male *Fl.*

trānseatur Hellespontus, te-
gaturque sol a sagittis Per-
sicis, et fugiat Xerxes, et
Leonidas in admiratione
sit, et legantur sanguineae
Othryadis literae, et audian-
tur Salamis, et Artemisium,
ac Plataeae. Multa haec
sunto et crebra: tum super
omnibus pauca illa nomina
in summo quasi natent, et
florum instar praeniteant:
perpetuumque sit illud ἄττα,
atque δήπουθεν, licet nus-
quam illis sit opus: pulchra
enim sunt, etiam cum dicun-

tur temere. Si vero aliquando
etiam cantandi tempus esse
videatur, cantentur omnia et
fiant cantilena. Et si quando
non habeas, quod cantari
aptum sit, appellandis, flexa
in cantum voce, iudicibus
impletam tibi harmoniam
existima. Atque illud hei
malorum! frequens esto, et
percutiatur femur, tum mo-
dulanti gutture pronuncia,
et screatu verba distingue,
et inter agendum fluctuante
podice ingredi. Et si te
non laudent, indignator il-

p. 21. κῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, ἢ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῆ, καταβίβαξε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ
 p. 22. νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, οἷ γ) μάλιστα μὲν σιωπήσονται ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ καὶ z) λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ σχῆμα a), καὶ φωνήν, καὶ βάδισμα b), καὶ περίπατον, καὶ μέλος, καὶ κρηπίδα, καὶ τὸ ἄττα σου ἐκεῖνο θαυμάσονται c), καὶ τὸν ἰδρῶτα ὀρῶντες, καὶ τὸ ἄσθμα, οὐχ ἔξουσιν d) ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναι σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, οὐ σμικρὰν e) ἔχει τὴν ἀπόλογίαν, καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε f) ὄρα, μήποτε γράψης, ἢ σκεψάμενός.

21 παρέλθης. ἔλεγχος γὰρ σαφῆς ταῦτά γε. Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν αἰεὶ, καὶ μισθὸν τῶν δείπνων g) ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἰσθοντό σε καταπεσοῦμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὐρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων διαλείμμασι. καὶ γὰρ αὐ καὶ τοῦδε μελέτω σοι τὸν

γ) οἷ] „καὶ O.“ z) καὶ] „Hic vero abest καὶ ab O.“ a) καὶ σχῆμα] „τὸ σχῆμα sine καὶ O.“ Sic et Gorl. b) καὶ βάδισμα] „Utrumque omittit FL.“ c) θαυμάσονται] „τεθή-
 πασι O.“ et Gorl. d) οὐχ ἔξουσιν] „οὐχ ἔχουσιν O. Vulgatum tuetur FL. J. etc.“ e) σμικρὰν] „μικρὰν O. f) ὥστε] ὥσπερ Reitz. typhetae, opinor, culpa. g) τῶν δείπνων] „τὸν δείπνον male O.“

*lis, et maledicito: sin pu-
 dore quodam stent suspensi,
 ad abeundum parati, assi-
 dere illos iubeto, atque in
 universum, regnum quoddam
 exerceto. Ut vero vulgus
 etiam copiam admirentur
 rerum dicendarum, ab Ili-
 acis inde temporibus facto
 initio, aut, per Jovem, a
 Deucalionis et Pyrrhae nu-
 ptiis, si videatur, ad illum,
 qui nunc est status rerum,
 orationem deducito. Nam
 qui intelligunt, pauci; ii-
 que maximam partem boni-
 tate quadam reticebunt: si*

*quid verò dicant etiam, in-
 vidia quadam videbuntur
 facere. Sed vulgus habitum,
 et vocem, et incessum, et
 inambulationem, et cantil-
 lationem, et crepidam, et
 illud tuum ἄττα admirabun-
 tur, ac viso sudore tuo atque
 anhelatione, non poterunt non
 credere, formidandum te in
 dicendo certatorem esse. In-
 primis vero etiam illa extem-
 poralitas excusationem non
 parvam praestat, atque apud
 populum admirationem. Ita-
 que vide, ne unquam scribas,
 aut post aliquam cogitatio-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 23. χεῖρα, εὐτελὲς γὰρ, μὴδ' ἀνάστῃς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δις
 τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος γίγνου· r)
 μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις· ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ
 τῶν μέμψεων s) τοῖς συκοφαντικοῖς τὰ ὤτια t). τὰ δὲ ἄλλα,
 χρὴ θαρρόειν· ἢ τόλμα γὰρ, καὶ ἢ ἀναισχυντία, καὶ τὸ
 ψεῦσμα u) πρόχειρον, καὶ ὄρκος ἐπ' ἄκροις αἰεὶ τοῖς χεῖ-
 p. 24. λεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία,
 καὶ διαβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε αἰοίδιμον ἐν βραχεῖ καὶ
 περίβλεπτον x) ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερά καὶ τὰ
 23 ἔξω. Ἰδίᾳ γ) δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυ-
 βεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, ἢ αὐχεῖν z)
 γε a), καὶ μὴ ποιήσης, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ
 γραμμάτια ὑποδεικνύναι b), ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα·
 καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν
 σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο
 ἀνοίσουσιν οἱ πολλοὶ, ὡς διὰ τοῦτό σου καὶ ἄχρι τῆς γυ-

r) γίγνου] „γίνου O.“ s) τῶν μέμψεων] „τῆς μέμψεως O.“
 t) τὰ ὤτια] „desunt in Fl.“ u) τὸ ψεῦσμα] „ψεῦδος, et
 sine articulo O.“ x) καὶ περίβλεπτον] „omiserat O. sed in
 marg. additum.“ y) ἰδίᾳ] „Beue sic Ald. Hag. Par. etc.
 Male sine puncto J et Fl.“ z) ἢ αὐχεῖν] Sic Schm., ex O.
 Vulg. ἢ aberat. a) γε] „Hoc reposuit Solan. ex O. pro τε,
 quod Edd. habebant.“ b) ὑποδεικνύναι] „ἐπιδεικνύειν O.“

*spicuum: et tacentibus omni-
 bus peregrinam quandam
 laudationem subjicere me-
 mento, quae aures prae-
 sentium advertat et offendat,
 ut nauseent omnes ad ver-
 borum insolentiam, et aures
 obturent. Neque vero manum
 saepe ad laudandum moveas,
 vile enim id est: neque assur-
 gas, nisi semel forte aut bis
 ad summum. Subride autem
 frequenter, et ostende, non
 placere tibi, quae dicuntur.
 Ancipites autem sunt repre-
 hendendi occasiones apud eos,
 qui pronas ad calumniandum
 aures habent. Caeterum con-*

*fidendum est: audacia enim,
 et impudentia, et mendacium
 in promptu, et jusjurandum
 in extremis semper labiis, et
 invidia contra omnes, et
 odium, et maledicentia, et
 calumniae probabiles. Haec
 celebrem te brevi et conspi-
 cuum facient. Atque talia
 sunt, quae extra sunt et
 apparent. In privato autem
 facinora omnia committere
 tibi decretum sit, aleatorem
 esse, inebriari, libidinari,
 moechari, aut certe gloriari,
 etsi non feceris, idque apud
 omnes dicere, et literulas
 ostendere scriptas a mulieri-*

ναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος c)· καὶ τὸ d) δεῖνα δέ, μὴ p. 24.
αἰδεσθῆς e), εἰ καὶ f) πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐραῖσθαι
δοκοίης· καὶ ταῦτα, γενειήτης, ἢ καὶ, νῆ Δία, φαλακρὸς
ἦδη ὦν. ἀλλ' ἔστισαν οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες· ἦν δὲ
μὴ ὦσιν, οἱ g) οἰκέται ικανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοι-
ούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα παραγίγνεται. πλείων
ἢ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὄρας ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖ-
κες, καὶ λοιδοροῦνται περισσῶς, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ
δὴ τὰ ὅμοια πάσχοις h), καὶ κατὰ ταυτίγε i) διοίσεις τῶν
ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιπτοῦσθαι k) χρὴ μάλιστα μὲν τὰ p. 25.
πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δε σοι τὸ στόμα
πρὸς ἅπαντα ἠδέως l) κεχηνέτω, καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετεῖτω
καὶ πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὅποσα ἂν δύνη-
ται. δύναται δὲ οὐ σολοικίζειν μόνον, οὐδὲ m) βαρβαρίζειν,
οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ διαβάλλειν,

- c) σου — εὐδοκιμοῦντος] „σοι — εὐδοκιμοῦντι male Fl.“
d) τὸ] „τὸν Fl.“ Post δὲ comma posui, in prioribus omnibus
neglectum. Vid. Adnot. e) αἰδεσθῆς] „Sic dedi ex J. V. 2.
O. L. Αἰδεσθεις Edd. cett.“ f) εἰ καὶ] Sic scripsi cum
Fritzsch. pro vulg. κἔν, idque ex O. g) οἱ] Caret articulo
O.“ h) πάσχοις] „Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd.“ i)
καὶ κατὰ ταυτίγε] Haec verba, quae vulgo in Edd. desunt,
ex mente Solani restitui duce Florentina, quae καὶ καταυτίγε
habet, unde Schm. scripsit καὶ ταυτίγε. k) πιπτοῦσθαι]
πιπτοῦσθαι mendose B. 3. l) ἠδέως] „ὁμοίως O.“ et Gorl.
Ἐτοίμως conj. Jacobs. Animadv. ad Achill. Tat. p. 965.
m) οὐδὲ] „καὶ O.“

*bus. Etenim pulcheresse velle
debes, et hoc agere, ut mulie-
res studiose videantur te se-
ctarē. Nam hoc quoque ad
Rhetoricen vulgo referent,
quasi ea causa in ipsa quo-
que gynaeconitide gratiosus
sis. Sed interim! ne pudeat
te, etiamsi a viris alterius
rei causa amari videare,
idque barbatus cum jam sis,
aut, ita me Jupiter, calvus.
Sed sint, qui etiam hac ipsa
causa te utantur. Si vero
non sint, servi certe suffi-*

*cient. Multa enim ex hac
etiam re commoda facultati
dicendi utilia accedunt: ma-
jor certe impudentia atque
audacia. Vides, ut loqua-
ciores sint mulieres, et abun-
de maledicant, ac supra vi-
ros. Si ergo idem quod il-
lae patiaris, his quoque in
rebus praeelles reliquis. Ve-
rum etiam pice velli oportet
maxime sane per omnia: si
vero minus, omnino quidem
illa... Ipsum vero os tibi ad
omnia hiet facile, et mini-*

p. 25. καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑποτελεῖν· καὶ
 24 μάλιστα ἦν n) πρὸς οὕτω πολλοὺς τοὺς ἔρωτας μὴ διαρκέ-
 σης o). πάντα αὐτῆ γε p) ἐπιστάσθω, καὶ γονιμωτέρα γι-
 γνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποστρεφείσθω. Ἦν q) ταῦτα, ὧ παῖ,
 καλῶς ἐκμάσθης, (δύνασαι δέ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ)
 θαρρόων ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα,
 καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μετὰ τοῦτο δέ, οὐκ
 ἐμὲ χρὴ λέγειν, ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ
 παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὄρας γὰρ r) ἐμὲ, ὅς πατρός μὲν
 ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρώς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ
 Ξοῖν καὶ Θμοῦν δεδούλευκότος, μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, ἐπα-
 φροδίτου s) τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ παντάπασιν ἀδό-
 p. 26. κιμος t) εἶναι δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ ψιλῶ τῶ τρέφε-
 σθαι συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρω ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ
 τὴν ὁδὸν ταύτην ῥάστην οὔσαν κατεῖδον, καὶ διεκπερά-
 σας u), ἐπὶ τῶ ἄκρῳ ἐγενόμην, (ὑπῆρχε γὰρ μοι, ὧ φίλη

n) ἦν] ἢ B. 3. o) διαρκέσης] „διαρκέση O. et marg. A. 1.“
 p) γε] „τε Fl.“ q) ἦν] „ἐν male O.“ r) γὰρ] „omisit O.“
 s) ἐπαφροδίτου] Sic e Cod. Graev. qui plane ita habet,
 et e vestigiis lectionum ἐπ' ἀφοδίτου marg. A. 1. et ἀμφο-
 δίου O. scripsi pro vulg. ἐπ' ἀμφοδίου. t) ἀδόκιμος] „re-
 cipi ex Fl. quum ἀδόκιμον esset in cett.“ u) διεκπεράσας]
 „διεκπαύσας O.“ et Gorl. x) Ποθεινός] „bene J. Hag. Par.
 Salm. etc. Ποτεινός B. 1. et 2.“ nec non 3.

*stret lingua cum ad sermo-
 nes, tum ad alia, quaecun-
 que poterit. Potest autem
 non soloecismos tantum com-
 mittere aut barbarismos, ne-
 que nugari solum, aut pe-
 jerare, aut maledicere, aut
 calumniari, ac mentiri; sed
 noctu aliud quoque subire
 ministerium, imprimis ad
 multos adeo amores si non
 sufficias. Omnia quidem illa
 norit, et nativa magis fiat,
 neque quidquam aversetur.
 Haec si, puer, diligenter
 edidiceris, potes vero; ne-
 que enim quidquam est in*

*illis difficile: confidenter tibi
 polliceor, non longo inter-
 jecto tempore optimum te
 Rhetora et nobis similem red-
 ditum iri. Quod sequitur,
 non opus est uti ego dicam,
 quot brevi bona a Rhetorice
 ad futura tibi sint. Vides
 enim me, qui ignobili patre
 natus sim, et ne pure qui-
 dem libero, ut qui ultra Xoin
 et Thmuin servierit, matre
 autem sarcinatrice venerea
 quadam. Ipse vero, qui for-
 ma viderer esse non omnino
 contemnenda, primo solorum
 alimentorum pretio fui cum*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 27. θύρα γλωροί, καὶ ἐστεφανωμένοι f)· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρωμαί τοῖς δελείασι. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς g) ἀπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναι με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρότατον ἐν πάσῃ
- p. 28. κακία λεγόμενον, οὐ μικρὸν ἔμοιγε h) δοκεῖ ταῦτά σοι παραινῶ, νῆ i) τὴν πάνδημον, πολὺ πρότερον ἑμαυτῷ παραινέσας, καὶ χάριν ἑμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος k). Εἶεν· ὁ μὲν γεννάδας l) εἰπὼν ταῦτα πεπαύσεται m)· σὺ δὲ ἦν πεισθῆς τοῖς εἰρημένους, καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε, οἷπερ ἔξαρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν· καὶ οὐδὲν σε κωλύσει ἐπόμενον τῷ νόμῳ n) ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις κρατεῖν o) καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέραστον εἶναι, καὶ γαμῆν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐκεῖνο p) πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνοντα

f) καὶ ἐστεφανωμένοι] Copulam vulgo omissam inserui ex O. et Gorl. g) πρὸς] „πρὸ male O.“ h) ἔμοιγε] „μοι tantum O.“ i) νῆ] „μὰ O.“ k) ἐπισπασάμενος] ἐπιστάμενος αὐτοῖς Zolli. Schol. probante Belino. l) γεννάδας] „γεννάσθας male O.“ m) πεπαύσεται] „πέπαυσαι male O.“ n) τῷ νόμῳ] „τοῖς νόμοις O.“ et Gorl. o) κρατεῖν] „κρατεῖν male O.“ p) ἐκεῖνο] „omissum in O.“

pollicens. Et plerumque causa equidem cado: sed palmae tamen in janua virides, et in coronam plexae. Illa enim ad infelices esca utor. Sed id ipsum quoque, quod odio sum omnibus, et quod insignis sum ob morum perversitatem, et prius etiam orationis, quodque digito ostendor, atque ipse princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecipi, eaque ratione gratiam

mihī non parvam conciliavi. Sint ista satis! Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi illi obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, et amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator et magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere,

φέρεισθαι, σοὶ μάλλον πρέπειν q) περὶ σεαυτοῦ εἰπεῖν, ἢ p. 28.
 ἐκείνω περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννῆς γὰρ καὶ δειλὸς εἰμι)
 ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ
 ἐπιπολάζων r), ἀσύμβολος s) ὧν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα.
 μάλλον δὲ ἤδη πέπαυμαι t)· ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε,
 καὶ θαυμάζεσθε, μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
 ἡμῶν u) κεκρατήκατε, ἀκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥάστην
 καὶ πρηνῇ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

q) *πρέπειν*] „Et hoc neglexit O.“ r) *ἐπιπολάζων*] *ἐπι-
 πελαζων* conj. Guyet. plane inutile commentum. s) *ἀσύμ-
 βολος*] „restitui ex V. 2. Ἀσύμβουλος cell. et O.“ Vid. Adnot.
 t) *πέπαυμαι*] „πεπαύσομαι O. minus recte.“ u) *ἡμῶν*]
ὑμῶν legi jubet Fritzsck. Quaestst. p. 200 convenienter cum
 versionibus Latinis. At ego nec necessitatem mutandi, neque
 rationem idoneam, vidi.

te Platonis illo volucris curru
 vectum ferri, quam ipsum
 de Jove *dicere decuit*. Ego
 vero, ignavus enim et timi-
 dus sum, de via vobis dece-
 dam, et desinam Rhetoricen
 sectari, qui non eadem, quae
 vos, ad eam conferre pos-
 sim. Vel potius jam desii.

Itaque sine pulvere praedi-
 candos vos atque admiran-
 dos praebete, illud solum
 recordati, non celeritate vos
 vestra vicisse, qui veloci-
 res judicati sitis, verum quod
 facillimam et declivem viam
 elegistis.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΟΣ a).

A R G U M E N T U M.

Narrat amicus amico ut rem maxime mirabilem, non modo multitudinem hominum, sed etiam eruditissimos et sapientissimos, qui quidem vulgo habeantur, viros mendaciis vanissimis et absurdissimis adeo fere addictos inhaerere, ut veritati et sanae rationi in sempiternum valedixisse videantur. Refert scilicet confabulationem maximorum illius aetatis philosophorum e diversissimarum formularum asseclis, qui quum forte ad Eucratem aegrotantem visendum convenissent, variis narrationibus, ex sua ipsorum vita repetitis et anili arte mirum in modum conflatis et exornatis, Luciano nostro incredulo — is enim est Tychiades — de incredibilibus quibusdam morborum curationibus, de spectrorum visionibus, de viribus magicis, de medicamentis amatoris, et quae alia sunt ejus generis, persuadere conjuncta opera contendunt; eo tamen successu, ut tandem taedio affectus Tychiades hunc indignissimorum philosophorum consessum cum quadam indignatione relinquat et in erectioris sapientiae sinum confugiat.

1 ΤΥΧ. Ἐχεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγεται, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιᾶς λέγοντας, καὶ τοῖς ταῦτοιαῦτα διεξιούσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν;

a) ΤΥΧΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΟΣ] Sic B. 1. 3. Sine personarum notatione A. 1. 2. Τυχιαδης και φιλοκλεις vitiose Reitz. et recentt. nescio unde. Scribi enim saltem debebat Φιλοκλῆς.

PHILOPSEUDES SIVE INCREDULUS.

TYCHIADAE AC PHILOCLIS.

Tych. Potesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentendi libidinem homines allicit, ut et ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, et narrantibus talia maxime attendant?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 30. αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χεῖριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται;

TYX. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγὼ σοὶ δείξαιμι, συνετούς τ' ἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψεύδεις ὄντας, ὡς ἀνιάσθαι με; εἴ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς f) τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιούς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναί, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὀμηρον αὐτὸν, ἀοίδιμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι g) κεχρημένους; ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ

p. 31. μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖσθαι τὸ ψεῦδος, ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὅποταν Οὐρανοῦ τομῆν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γυγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Αἴδου πᾶσαν τραγωδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικὸς τις ἐς

f) αὐτούς] αὐτοῦς B. 3. g) ψεύσματι] ψεύματι ead. B. 3. quae omnino per hunc libellum minus etiam quam alias est castigata; veluti statim legas ibi κεχρημένους pessime.

amentiam, dicendum est, quod verum non dicunt, quando quod pessimum est pro optimo eligunt?

Tych. Hoc nihil est: quandoquidem plurimos ego tibi ostenderim, prudentes alioqui, et admirabili sapientia, nescio quomodo illo malo captos et mendaciorum studiosos, adeo ut male me habeat, si tales viri, optimi reliqua omnia, tamen gaudent seque et illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius, quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, et Ctesiam Cnidium, et ante

hos, poëtas, Homerumque adeo ipsum, viros celeberrimos, scripto usos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores suos deciperint, sed ad nos etiam mendacium successione quadam, verbis versibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque saepe subit illorum vicem pudere, cum Caëli castrationem et vincula Promothei enarrant, et seditionem Gigantum, et totam inferorum tragoediam, et ut propter amorem Jupiter sit taurus vel cycnus factus, et ut ex muliere in

ὄρνειον h) ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ p.31.
 Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα,
 πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τεράστια μυθίδια, παίδων ψυχὰς κη-
 λειν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμῶν, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων. 3.
 Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις
 ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς
 οὐ γέλοϊον; εἰ Κρηῖτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ
 αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς
 ἀναδοθῆναι φασὶ, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς
 Ἀττικῆς i) ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνό-
 τερον οὗτοι τῶν Θεβαίων, οἳ ἐξ ὄφρα ὀδόντων, Σπαρ-
 τοὺς τινὰς ἀναβεβλαστηκέναι διηγοῦνται· ὅς δ' ἂν οὖν p. 32.
 ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ'
 ἐμφρόνως k) ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαρ-
 γίτου νομίζου l) τὸ πείθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ
 τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων, ἢ Πᾶνα m) ἤκειν
 ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ

b) ἐς ὄρνειον] ἐς τι ὄρνειον 2954. i) τῆς Ἀττικῆς] „τῆς γῆς
 Ἀττικῆς G. Τῆς etiam additum in marg. A. 1.“ k) ἐμφρό-
 νως] „εὐφρόνως Fl.“ l) νομίζου] Sic ob praecedens οἴηται
 cogites de νομίζῃ corrigendo, cf. certe Toxar. c. 37. et quae ibi
 in Varr. Lectt. notata sunt. m) Πᾶνα] Πᾶνα in prioribus
 omnibus.

avem aut ursam aliqua mu-
 tata sit. Ad haec vero Pe-
 gasos, et Chimaeras, et Gor-
 gones, et Cyclopes, et quae
 sunt ex eo genere, absurdae
 omnino et portentosae fa-
 bellae, puerulorum mentes
 mulcere aptae, qui Larvam
 Lamiamque metuunt. Quam-
 quam poëtarum forte tole-
 rabilia fuerint mendacia.
 Quod vero jam civitates et
 gentes multae, cōmmuniter,
 et publice, mētiuntur, qui
 non ridiculum? Si Creten-
 ses, Jovis sepulcrum osten-
 dentes, non erubescunt, Athe-

nienses vero Erichthōnium
 de terra exstitisse ajunt, pri-
 mosque homines, olerum in-
 star, de Attico solo enatos:
 multo hi quidem speciosius,
 quam Thebani; qui de ser-
 pentis dentibus Spartos [*sa-
 tivos*] quosdam germinasse
 narrant. Si quis vero haec
 tam ridicula non putet vera
 esse, sed, iis prudenter exa-
 minatis, Coroebi cujusdam
 aut Margitae judicet, cre-
 dere, aut Triptolemmum per
 aëra vectum alatis draconi-
 bus, aut Pana venisse ex
 Arcadia auxiliatum in Ma-

p. 32. τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσιβῆς οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς n) ἔδοξεν, οὕτω προδήλοισι καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

4 ΦΙΛ. Ἄλλ' οἱ μὲν ποιηταί, ὧ Τυχιάδῃ, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὄν, ἐγκαταμιγνύντες ο) τῇ γραφῇ, οὐπερ μάλιστα δέονται πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρως ἀποφαίνονται τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἄν κωλύσῃ λιμῶ τοὺς περιηγητάς αὐτῶν p) διαφθαρεῖν, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τ' ἀληθῆς ἀκούειν ἐθελήσαντων. οἱ δὲ μηδὲ μίας ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιον εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5 ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτους ἤκω σοι τοῦ πάνυ, πολλὰ τὰ ἀπίστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον

n) αὐτοῖς] αὐτὸς 2954. ο) ἐγκαταμιγνύντες] Ita hic Reitz. cum recentt. correxerat vulgatam olim formam ἐγκ — ὕντες non item Ver. Hist. I, 7. vocem παραμιγνύντες, ubi vid. Varr. Lectt. p) αὐτῶν] τῶν ἀληθῶν edi jussit Bel. pravam et ridiculam habens vulgatam, quae tamen unice genuinam exprimit auctoris sententiam: *enarratores scilicet rerum fabulosa- rum*, qui hactenus quidem hac vice functi erant. Modo pro κωλύσῃ vix dubito, quin verius scribatur κωλύσαι. cf. Scyth. c. 5. Varr. Lectt.

rathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius et amens illis videri solet, qui manifestis adeo et veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

Phil. Sed poëtae, Tychiade, et civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, et si qui alii, augustiores tali-

bus commentis reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospites audire verum velint. At qui nulla tali causa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

Tych. Recte istuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adsum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis et fabulosis auditis, vel potius in

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 34. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι, ἦν τινα τὴν ἀλαξονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πάγωνι ἔσκεπεν.

5 ΤΥΧ. Εἶωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὧν Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος, (ἐταῖρος δέ μοι, ὡς οἴσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδός, ὡς παρ' Εὐκράτην ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἔνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, καὶ κείνῳ ἴδοιμι, (ἠγνοήκειν γὰρ, ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτὸν· εὕρισκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι, (ἐφθάκει γὰρ, ὡς ἔφασκον s), ὀλίγον προεξεληλυθώς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν, ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκός, καὶ Ἰων· οἴσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρός, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι t) δυνάμενον. ὄρας, οἴους ἄνδρας σοι φημι, πανσόφους, καὶ p. 35. παναρέτους, ὅ·u), τι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἐκάστης

s) ἔφασκον] ἔφασκεν 2954. t) ὑποφητεῦσαι] ὑποφντεῦσαι male 2954. u) παναρέτους] Interrogationis nota, quam post hanc vocem vulgo posuerant, sublata, sequentia arctius cum antecedentibus conjunxi et Gesneri interpretationem: quodque caput rei est, de unaquaque secta, correxi, monitu Schäferi ad Dionys. Halic. p. 145. et Fritzschi Quaestst. p. 38.

chiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

Tych. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leontichio convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque causa, ut nempe et Leontichum convenirem, et viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac

Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, et Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum, qui Platonicarum disputationum causa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, et interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem, sapientia omni et virtute praeditos, florem ipsum de unaquaque

προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβεροῦς p. 35.
 τὴν πρόσοψιν. ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατὰ
 χρεῖαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθεὶς, καὶ ῥᾶον ἐδόκει ἤδη
 ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συντρόφων ἦν. τὸ
 ῥεῦμα γὰρ ἐς τοὺς πόδας αὐτῆς αὐτῇ κατεληλύθει. καθέ-
 ζεσθαι οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέ-
 λευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὅποτε
 εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου τι, μεταξὺ
 εἰσιῶν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα πεφυλαγμένως x), μὴ ψαύ-
 σαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦ-
 τα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς, ἐπεὶ ἔμαθον, δρο-
 μαῖος ἔλθοιμι γ), ἐκαθεζόμεν πλυσίον. Οἱ μὲν δὲ ἐτύγγα- 7
 νον ἤδη ὑπὲρ z) τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες,
 τὰ δὲ καὶ α) τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς
 ἕκαστος ὑποβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ,
 τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυ-
 γαλῆς b), οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς

x) πεφυλαγμένως] „πεφυλαγμένος B. 2. sola.“ nec aliter B. 1.
 et 3. Mox pro more suo *Belinus* vult scribi μὴ ψαύσαιμι ἄν,
 et mox ὡς ἄν ἀγνοήσαιμι. γ) ἔλθοιμι] „ἔξελθοιμι mai g. A. 1.
 W.“ z) ὑπὲρ] „περὶ *Fl.* sola“ nec non 2954. probante *Be-*
lino. a) τὰ δὲ καὶ] τὰ μὲν δὲ καὶ 2954. quae, licet maxime
 depravata, tamen „sine cunctatione adoptat“ *Belinus.* b) μυ-

secta, venerabiles omnes, ac
 tantum non, adspectu ipso
 terribiles. Insuper verò ade-
 rat Antigonus Medicus, mor-
 bi causa, puto, advocatus.
 Ac jam mollius videbatur
 habere Eucrates, eratque
 familiaris illi morbus: de-
 fluxio enim iterum in pedes
 illi descenderat. Igitur assi-
 dere me apud se in lectulo
 iussit Eucrates, submissa
 paulum ad infirmitatem si-
 gnificandam voce, cum me
 vidisset, quamquam claman-
 tem illum, et contentā voce
 aliquid dicentem, in ipso in-

gressu audirem. Et ego,
 summa cautione adhibita, ne
 forte pedes illius attingerem,
 excusatione illa vulgari pro-
 lata, me morbum ipsius igno-
 rasse, audito autem, cursim
 statim venisse, prope illum
 assedi. Illi forte jam de mor-
 bo partim dixerant, partim
 adhuc disputabant, iusuper
 vero etiam curationes unus-
 quisque nonnullas subjicie-
 bant. Nam Cleodemus, si
 ergo, inquit, sinistra aliquis
humi tollat dentem mustelae,
ita uti dixi interfectae, et
excoriati modo leonis. pelle

p. 35. δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ
 p. 36. σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ ἄλγημα. οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ
 Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα, ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι πυρθένου
 καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὡκὺ γὰρ
 ἢ ἔλαφος, καὶ ἔρῶται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων
 ἄλκιμος μὲν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ
 αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πάγωνος αἱ ὀρθαί, μεγάλα δύναιτο, εἴ
 τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ τῆς οἰκείας ἐπωδῆς
 ἐκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἠκίστα ἐπαγγέλλεται c). καὶ αὐτὸς,
 ἦδ' ὅς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίνωσκον ἐλάφου χρῆ-
 ναι τὸ δέρμα d) εἶναι, διότι ὡκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς
 ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μετεδίδαξέ με εἰπὼν ὡκυτέρους
 εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἰρουῶσιν
 αὐτὰς διώκοντες. ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, αἷς εὖ εἰπόντος
 8 τοῦ Λίβυος. Ἐγὼ δὲ, οἶεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπωδαῖς τισι τὰ
 τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν παραροτήμασι, τοῦ κακοῦ
 ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι
 ἦσαν κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπι-

γαλῆς] In prioribus omnibus μυγᾶλης. c) ἐπαγγέλλεται]
 „δύναται marg. A. 1.“ d) τὸ δέρμα] „διὰ τὸ δέρμα J. sola
 frustra, cum marg. A. 1.“ Sic etiam 2954. et χρῆσθαι id.
 pro χρῆται.

*deliget, ac deinde circum-
 ponat cruribus, statim cessat
 dolor. Non leonina, inquit
 Dinomachus, audiui equi-
 dem, sed cervae virginis et
 nondum initae: et probabi-
 lior sic res est: celere enim
 cervae et robustum maxime
 pedibus. Et leo fortis ille
 quidem, atque adeps illius
 et manus dextra, et pili de
 barba recti, multum valeant,
 si quis cum suo quodque car-
 mine adhibere possit. Pedum
 vero' curationem minime pro-
 mittit. Ipse quoque, inquit
 Cleodemus, ita olim puta-
 bam, cervae oportere pellem*

*esse, propterea quod velox
 cervae. Sed nuper e Libya vir
 sapiens talium, aliter me
 docuit, cum diceret, velo-
 ciores esse leones cervis. Ni-
 mirum, dicebat, capiunt illos
 etiam persecuti. Laudabant
 praesentes Libyn, qui recte
 dixisset. At ego, Putatis enim,
 dicebam, incantationibus
 quibusdam talia sedari, aut
 rebus extra appensis, cum
 tamen intus habitet malum?
 Ridebant in hoc sermone
 meo, ac manifestum erat,
 condemnari ab illis multam
 meam inscitiam, quando ne-
 scirem, quae essent mani-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 37. οντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν ὀλοκλήρῳ k) τῷ αὐτοῦ l) δέρματι.
 9 Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον ὠφελεῖ m) τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καὶ μοι n) δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῦτα, τῶν ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τῶν ἐρπειῶν τὰς καταθέξεις, καὶ βουβῶνων ἰάσεις, καὶ τᾶλλα ὅποσα καὶ αἱ γράες ἤδη ποιούσιν εἰ δὲ ἐκεῖνα γίννεται ἅπαντα, τί ο) δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἰήσῃ γίννεσθαι ὑπὸ τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἤλω, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον. οὐδὲ γὰρ ἂ φῆς, ταῦτα δῆλα μετὰ τοιαύτης δυνάμεως γιννόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσης πρότερον ἐπάγων τὸν λόγον p), διότι φύσιν ἔχει γίννεσθαι, τοῦ τε q) πυρετοῦ καὶ τοῦ οἰδήματός δεδιότος ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν,
 p. 38. καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ βουβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι r) σοι
 10 γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι. Σὺ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὅς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν,

k) ὀλοκλήρῳ] „Sic Edd. magno consensu. Ὀλίγω male J. et marg. A. 1.“ l) αὐτοῦ] αὐτοῦ B. 3. m) ὠφελεῖ] „ὁμιλεῖ Fl.“ n) καὶ μοι] καί μοι 2954. Bel. Schm. o) τί] „ὅτι marg. A. 1. et Fl. male.“ o, τι etiam 2954. p) τὸν λόγον] „τῷ λόγῳ Fl.“ et 2954. q) τοῦ τε] „οὕτω τε τοῦ J. cum V. 2. et marg. A. 1.“ οὔτε πυρ. 2954. r) ἔτι] ἔτεόν conj. Jacobs.

lore in integra sua pelle vidi. Omnino nimirum idiota es, ait Dinomachus, neque talia discere curasti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, prosint: ac videris mihi ne manifestissima quidem ista recipere, febrium intermittentium depulsiones, et serpentium mulcedines, et tumorum inguinalium sanationes, et reliqua, quae jam et anus faciunt. Si vero illa fiunt omnia, quidni et ista putabis fieri a similibus? Ea, quae non consequuntur, in-

quam, concludis, Dinomache, et clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifestum est. Nisi enim prius eo conversa disputatione persuaseris, quomodo fieri ista possint, metuente febris aut tumore, vel divinum nomen, vel sermonem Barbaricum, et propterea de inguinibus aufugiente; adhuc quae dicis, aniles sunt fabulae. Videris tu mihi, ait Dinomachus, talia qui dicas, neque Deos credere, si quidem non

εἴ γε μὴ οἶει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων P. 38.
 γίνεσθαι. τοῦτο μὲν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κω-
 λύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ
 εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ
 ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρι-
 κῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἄσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες
 αὐτοῦ, ἥπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦν-
 τας, οὐ λέοντας καὶ μυγαλᾶς s) περιάπτοντες. "Ἐὰ τοῦ- 11
 του, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι.
 ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη
 σχεδόν· ἦκε δὲ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαυ τὸν ἀμπε-
 λουργόν, ἐρῶμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργατικόν, ἀμ-
 φι πλήθουσιν ἀγορᾶν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κείσθαι ἤδη
 σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ
 ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσεργύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν
 κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ κατὰδῦ-
 ναι αὐτὸς ἐς τὸν t) φωλεόν, τὸν δὲ οἰμῶζειν, ἀπολλύμενον P. 39.
 ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαυ
 ἕωρῶμεν u) αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προς-

s) μυγαλᾶς] In omnibus prioribus μυγάλας Cf. c. 7. et 8. t)
 τὸν] „Recte sic Fl. Fr. Par. etc. Τὴν J. et V. 2.“ u) ἕωρῶ-

putas fieri posse, ut per di-
 vina nomina sanationes con-
 tingant. Illud quidem, in-
 quam, noli dicere, vir opti-
 me. Nihil enim prohibet,
 etiamsi Dii sunt, tamen talia
 esse mendacia. Ego vero et
 colo Deos, et curationes il-
 lorum video, et quae bene
 faciunt laborantibus, quos
 medicamentorum et medici-
 nae opera restituant. Aescu-
 lapius enim ipse, ejusque
 filii, medicamentis bonis
 miscendis sanabant aegro-
 tos, non leonibus mustelisque
 alligandis. Omitte istum,
 inquit Ion. Ego mirabile

quiddam vobis enarrabo.
 Adolescentulus eram circa
 quatuor et decem fere annos.
 Venit autem aliquis patri
 nuncians, Midam vinitorum,
 robustum caetera servum, et
 efficacem, pleno foro a ser-
 pente morsum, jacere jam
 putrescente crure. Deliganti
 enim palmites; et palis ap-
 plicanti, adrepentem vipe-
 ram, morsu appetuisse polli-
 cem, ac subito suam rursus
 cavernam subiisse: illum
 vero plorare, qui periret do-
 loribus. Haec igitur nuncia-
 bantur: ac Midam videba-
 mus ipsum in grabato afferrī

p. 39, κομιζόμενον, ὅλον ᾤδηκότα, πελιδνόν, μυδῶντα τὴν ἐπιφάνειαν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένω δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις παρῶν x), Θάρρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὡς γ) φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς ἰάσεται z) τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων, ἤκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδα, ἐπαυθῆ τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναριήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς σιήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τὸν σκίμποδα, ἐφ' οὗ a) ἐκεκόμιστο, ᾗχετο ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἢ ἐπαυθῆ ἐδυνήθη, καὶ ὁ σιηλίτης

12 ἐκεῖνος λίθος. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια ὡς ἀληθῶς. ἐς τὸν ἀγρὸν b) γὰρ ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν ἱερατικά c) τινὰ ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείω καὶ θαδὶ καθαγνίσας τὸν τόπον, περιελθὼν ἐς τρεῖς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἐρπειτὰ ἐντὸς τῶν d) ὄρων. ἤκον οὖν ὡςπερ ἐλκόμενοι

μεν] ὁρῶμεν 2954. x) παρῶν] „παρελθὼν Fl.“ y) ὡς] Rectius et forsau verius scriberetur οὗς. Certe hoc reddiderunt interpretes ad unum omnes. De his Chaldaeis vid. ad Hermot. c. 6. Tom. IV. p. 383. z) ἰάσεται] „ἰάσαιτο Fl. Ἰάσειτο marg. A. 1. W.“ Cum Fl. consentit 2954. a) οὗ] ᾧ conj. *Elsner.* e loco sacro Marc. II, 4. sed frustra. b) ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ] Sic *Schm.* e 2954. probante *Fritzsch.* Quaestst. p. 100. pro vulg. ἐς γὰρ τὸν ἀγρὸν. c) ἱερατικά] „ἱερά Ven. et marg. A. 1.“ d) τῶν] „omittit Fl.“

a conservis, totum tumoribus inflatum, luridum, putrescentem jam, quod oculis cerneret, aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, inquit, ego enim tibi Babylonium hominem, de Chaldaeis, quos vocant, statim arcesso, qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam, venit Babylonius, restituit Midam, carmine quodam ejiciens de corpore venenum, cum alligaret in super pedi illius lapidem,

quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur: quamquam ipse Midas, sublato, in quo portatus fuerat, grabato, discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit et ille lapis de sepulcro. At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset, mane, pronuntiatis ex veteri libro sanctis septem nominibus, loco per sulphur et facem tribus circuitibus lustrato, quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 40. τον i) εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον, (ἐξ Ἑπερ-
βορέων δὲ ἦν, ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ἐπι-
πολὺ ἀντισχῶν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὄρῶντα διὰ τοῦ
ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντά,
καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῆ, καὶ βάρην; σὺ ταῦτα,
p. 41. ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ἑπερβόρειον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ἐπὶ
τοῦ ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε
καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ
σμικρὰ ταῦτα, τί γρηὶ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας
ἐπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους
ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστάς, καὶ
14 τὴν Σελήνην κατασπῶν. Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ
εἶδον γένόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλείους k).
ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντιος, παραλα-
βὼν τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς Δημαινέτου l) θυ-
γατρὸς. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρήτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ
εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν
ἦδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὅς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης

i) τοπρῶτον] Sic rursus, ut saepissime alibi, ex A. 1. et 2. scripsi pro vulg. τὸ πρῶτον. k) Ἀλεξικλείους] „Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀναξ—habent.“ l) Δημαινέτου] „Sic Fl. J. Fr. etc. Δημέου Schol.

barbarum, erat autem, ut dictitabat, ex Hyberboreis, credidi, et diu reluctatus tandem vinci me passus sum. Quid enim facerem, qui viderem illum, sudo die, per aërem ferri, super aqua incedere, per ignem transire otiose et gradatim? Tu haec, inquam ego, vidisti, Hyperboreum hominem volare, et super aqua incedere? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, im-

mittendis amoribus, daemonebus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum, patre vix mortuo, adisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur: ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui vel duodeviginti

ᾧν, ἀνέλυε, καὶ τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετεληλύθει εἰς τέ- p. 41.
 λος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ
 δὲ, ὡςπερ εἰκὸς ἦν διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρειον ἐκεί-
 νον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ μναῖς τέσσαρασι μὲν τὸ
 παραυτίκα· (ἔδει γὰρ προτελέσαι τῆ πρὸς τὰς θυσίας) ἐκ-
 καίδεκα δὲ, εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος· ὃ δὲ αὐξομένην τηρή-
 σαι τὴν σελήνην, (τότε γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ m) τὰ τοιαῦτα p. 42.
 τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς
 οἰκίας, περὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν
 Ἀναξικλέα n) τὸν πατέρα τοῦ Γλαυκίου, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν
 τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρον ἐπὶ τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργί-
 ζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἔρᾶν. μετὰ δὲ,
 τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ
 τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θεάμα, καὶ ἄλλοτὲ
 ἄλλοῖόν τι φανταζόμενον· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν
 μορφήν ἐπεδείκνυτό, εἶτα βούς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύ-
 λαξ ἐφαίνετο. τέλος δ' οὖν ὁ Ὑπερβόρειος ἐκ πηλοῦ ἔρῳ-

m) ἐπιτοπολὺ] „Sic J. Par. Hag. Salm. etc. Ἐπιπολὺ Fl.“

n) Ἀναξικλέα] „Sic jam J. Fl. Fr. Par. Hag. Salm. etc.
 nec quidquam Codd. juvant.“

*annorum adolescens jam
 analysi uteretur, et acroa-
 maticos de natura libros ad
 finem usque pertractasset.
 Attamen consilii circa suum
 amorem inops, omnia mihi
 indicat. Ego vero, quod ma-
 gistrum decebat, Hyperbo-
 reum illum magum ad eum
 deduco, quatuor in praesens
 minarum mercede interposi-
 ta; oportebat enim statim
 numerare aliquid ad sacri-
 ficia: sexdecim vero, si frui
 daretur Chryside. Ille vero
 plenam cum servasset Lunam,
 (tum enim plerumque talia
 sacra peraguntur) fossa in
 subdivali domus depressa,*

*circa mediam noctem evoca-
 vit nobis primo quidem Aná-
 xiclem, patrem Glauciae,
 ante menses septem defun-
 ctum: Graviter autem ferebat
 senex amorem, atque irasce-
 batur: denique vero tamen
 amare illi permisit. Post
 vero Hecaten evocavit, quae
 Cerberum secum duceret; et
 Lunam detraxit, multiforme
 spectaculum, diversamque
 prae se speciem ferens. Pri-
 mo quidem muliebrem prae
 se formam gerebat: tum bos
 fiebat pulcherrima: deinde
 catella videbatur. Tandem
 Hyperboreus de luto cum fin-
 xisset parvulum Cupidinem;*

- p. 42. *τιὸν τι ἀναπλάσας, "Απιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μεταμικρὸν ο) δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὸν Ἰλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν, ἄχρι δὴ ἀλεκτρούων ἠκούσαμεν ἀδόντων. τότε δὴ ἢ τε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἢ Ἐκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφάνισθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ*
- 15 *αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές. Εἰ ταῦτα *) εἶδες, ὦ Τυ- χιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας p) εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπι- δαῖς χρήσιμα. εὖ λέγεις q), ἦν δ' ἐγὼ, ἐπίστευον γὰρ ἂν,*
- p. 43. *εἴ γε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξύδεοκεῖν ἔχω· πλὴν ἄλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἦν λέγεις, ἐραστὴν r) γυναῖκα καὶ πρόχειρον s)· οὐχ ὁρῶ δέ- τίνος ἔνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ἑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἦν εἴ- κοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ἑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπιφθὴν ἢ γυνή, καὶ τὸ*

ο) μεταμικρὸν] Sic iterum, ut cap. 12., ex utraque *Ald.* pro vulg. *μετὰ μικρόν.* *) ταῦτα] ἂν 2954. p) ἠπίστησας] *ἐπίστ B. 3. turpi mendo.* q) εὖ λέγεις] „*Aliam personam hic addendam monet marg. A. 1. W.*“ r) ἐραστὴν] „*Et sic Fl. cum cett.*“ s) πρόχειρον] *πρόθυμον 2954.*

Abi, inquit, adduc Chrysi- dem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pul- sans januam: et ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuit- que cum illo, dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in cae- lum, et terram Hecate sub- iit, et reliqua spectra eva- nuere, et emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chry- sidem. Haec si vidisses, Ty- chiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse mul- ta in incantationibus utilia.

Recte, inquam, mones. Cre- derem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute, ut vos, videre talia possum. Verum enimvero, novi enim Chrysidem, quam dicis, ama- tricem mulierem, facilemque et promptam, non video, quam ab caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsa- que adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, et contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum au-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p.44. δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὄθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὄθεν ἐπῆλθεν εἰς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὄρκους ἐπάγων, εἰ δὲ μὴ πεισθείη a), καὶ ἀπειλῶν ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. οὐ μέγα b), ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὄραν, ὦ Ἴων, ὧ γε καὶ αἱ ιδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἄς c) ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θεάμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττους Μόνος d) γάρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα e) εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν f), οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ' ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς
p.45. αὐτὰ, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἔθους, οὐδὲν τι παράλογον ὄραν μὲν δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα; - ἐξ οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ Ἄραβ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὴν ἐπωδὴν g) ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κάμοι ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι

a) μὴ πεισθείη] „ἀπειθολή Fl. sine μῆ.“ Sic etiam 2954. probante Belino. b) οὐ μέγα] „Et hic alius personae nomen praemittendum. monet marg. A. 1.“ c) ἄς] „ὄσα J. et marg. A. 1. Vulgatum tenet. Fl. Fr. Par. etc.“ d) μόνος] „Hic rursum aliam personam inserit marg. A. 1.“ e) τὰ τοιαῦτα] ταῦτα 2954. f) ἐντετυχήκεσαν] Suspicio scripsisse auctorem ἐντετυχίμασιν. g) ἐπωδὴν] „ἐπαιοιδὴν Fl.“

Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, et, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore et fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos, qui caecutimus. Nempe solus talia, Eucrates inquit, vi-

dit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdium? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar. Jam vero ob consuetudinem inusitatum nihil videre mihi videor: et nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, et carmen me multorum nominum docuit: nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo,

Εὐκράτει-τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ, καὶ μάλιστα ἐλευθε- p. 45.
 ρίως h) τὰ δοκοῦντά οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξου-
 σίας i); Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἧδ' ὅς ὁ Εὐκρά- 18
 τῆς, ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες, φαινόμενον k),
 καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέροισι, τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ
 μόνον ἀκούσεως ἄν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπάν-
 των. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη,
 εἰσιῶν ἐν τῇ αὐλῇ ἐστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημη-
 τρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν
 δ' ἐγὼ, φῆς, τὸν ἐπικεκυφότα κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέ-
 σεως, ἀπεστραμμένον εἰς τὴν l) δισκοφόρον, ἠρέμα ὀκλά-
 ζοντα τῷ ἐτέρῳ, εἰκότα ξυναναστησομένῳ m) μετὰ τῆς
 βολῆς; οὐκ ἐκεῖνον, ἧδ' ὅς, ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἔργων ἐν p. 46.
 καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τὸν παρ'
 αὐτόν φημι, τὸν διαδούμενον τὴν κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τὸν
 καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ

h) καὶ μάλιστα ἐλευθερῶς] Ita ex Fl. pro vulg. μάλιστα,
 καὶ ἐλευθ. i) οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξου-
 σίας] „σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl.“ nec non ita 2954. Ἐπ'
 ἐξουσίας hinc praefert Fritzs. Quaestst. p. 138. quia frequen-
 tius Luciano. Imo propter hanc ipsam causam servandum duxi
 vulgatum, cuius illud videretur esse glossema. k) φαινόμε-
 νον] „Sic Edd. omnes. Φαινομένου corrigit Solanus.“ idque
 satis jejune. l) τὴν] „Sic Edd. omnes, excepta Amst. quae
 τὸν casu magis quam consilio.“ m) ξυναναστησομένῳ]

inquam, non credam Eucrati
 Dinonis filio, sapienti viro,
 et liberrime, quae sibi vi-
 dentur, et cum auctoritate,
 domi-suae dicenti? Illud
 enim de statua, inquit Eu-
 crates, quod domesticis omni-
 bus quot noctibus apparet,
 et pueris, et adolescentibus,
 et senibus, illud igitur non
 ex me solo audias, sed ex
 nostris omnibus. De qua,
 inquam, statua? Non vi-
 disti, inquit, ingrediens, in
 aula stans signum pulcher-
 rimum, Demetrii opus, sta-

tuarum humanarum artifi-
 cis? Num discobolon, in-
 quam, dicis, incurvantem
 se ad habitum emittendi jam
 disci, reflexo vultu ad eam,
 quae discum fert manum,
 paullum submisso genu al-
 tero, ut in ipso statim jactu
 surrecturus una videatur?
 Non, inquit, illud, quan-
 doquidem Myronis operum et
 ipsum est, discobolus, quem
 dicis. Neque illud juxta stans
 dico, illud taenia redimitum
 caput, pulchrum; istud enim
 Polycleti opus. Sed omitte,

- p. 46. δεξιά εἰσιόντων ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριίου τοῦ Νησιώτου
 πλάσματα ἔστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα παρὰ
 τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιρρέον εἶδες προγαστορα, φαλαντίαν, ἡμί-
 γυμνον τὴν ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τοῦ πάγωνος τὰς τρίχας
 ἐνίας, ἐπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπων ὅμοιον, ἐκεῖνον
 19 λέγω, Πέλιχος n) ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ. Νῆ
 Δί', ἣν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ἐπὶ τὰ ο) δεξιά τοῦ Κρόνου,
 ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, κεχρυσωμένον p)
 πετάλοις τὸ στήθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύ-
 σωσα, ὅποτε μ' ἰάσατο q) διὰ τρίτης ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου
 ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος
 p. 47. οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὅς ὁ Εὐκράτης·
 ἢ σε, οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ, ὅσον
 δύναται οὗτος ὁ ὑπὸ σοῦ γελῶμενος ἀνδριάς· ἢ οὐ νομίζεις
 τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι,
 εἴ γε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἴλεως, ἦν δ' ἐγὼ,
 ἔστω ὁ ἀνδριάς, καὶ ἠπιος οὕτως ἀνδρεῖος ὢν. τί δ' οὖν
 καὶ ἄλλο ποιοῦντα r) ὄρατε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ;

„ξυναντησομένῳ Fl. male.“ n) Πέλιχος] Πέλλιχος scribi ju-
 bet Bel. Vid. Adnot. o) τὰ] „Caret articulo Fl.“ p) κεχρυ-
 σωμένον] „Sic Par. Hag. B. 1. (et 3.) Salm. Κεχρησωμ.
 male J. Fl. Ald.“ q) μ' ἰάσατο] „Nihil mutant Fl. J. Fr.
 Par. etc.“ r) ποιοῦντα] „Bene Fl. Hag. Par. Salm. etc.

quae sunt ad dextram in-
 troëuntium, in quibus Critiae
 Nesiotae opera stant, Ty-
 rannicidae. Tu vero si quam
 vidisti statuam ad influen-
 tem aquam, ventre promi-
 nulo, calvam, seminudam
 amictu, cujus barbae pilos
 aliquot ventus videtur ja-
 ctare, insignes habentem
 venas, indiscreta hominis
 similitudine, illam dico: Pe-
 lichus Corinthiorum dux vi-
 detur. Per Jovem, inquam,
 vidi quandam ad dextram
 Saturni, vittas habentem et
 corollas aridas, cujus pectus
 bracteis inauratum est. At

ego, inquit, Eucrates, in-
 auravi illa, cum me sanas-
 set, tertium jam febris quer-
 quera pereuntem. Fuit nempe
 medicus etiam optimus ille
 Pelichus? Est: et noli ir-
 ridere, inquit Eucrates, aut
 non ita multo post ille te vir
 ulciscetur. Novi ego, quid
 possit ista derisa a te statua.
 Aut non putas ejusdem esse
 immittere, quibus velit, quer-
 queras, si expellere potest?
 Propitia, inquam, sit et pla-
 cata virilis adeo statua! quid
 igitur aliud quoque facien-
 tem, quicumque in domo estis,
 videtis? Cum primum, in-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- P. 48. ποδοῖν αὐτοῦ; καὶ ἄλλα νομίσματα ἓνια ἀργυρᾶ γ) πρὸς τὸν μηρὸν, κηρῶ ζ) κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαὶ τινὸς, ἢ μισθὸς ἐπὶ τῇ ἰάσει, ὅποσοι δὲ αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῶ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατος, ἱπποκόμος. οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καταβεβήκῃτα ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω περιεσυσλημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα ὅπως ἡμύνατο, καὶ κατεφώρασε τὸν Λίβυν. δὲ ὅλης γὰρ τῆς νυκτὸς περιήει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν ἄθλιος α), ἐξελθεῖν οὐ δυνάμενος, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσὼν, ἄχρι δὴ κατελήφθη ἔχων τὰ φώρια, γενομένης τῆς β) ἡμέρας. καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλούς· οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιούς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἐκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιούσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ c) ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καὶ ἐμὲ, ὥσπερ τὸν d) Μίνωος ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὐκράτες, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστ'.
- P. 49.

γ) ἀργυρᾶ] „omittit Fl.“ ζ) κηρῶ] κερῶ utraque Ald. α) ἄθλιος] „Nihil mutare Fl. addidit Solan.“ β) τῆς] „abest a Fl.“ c) αὐτοῦ] „τοῦ marg. A. 1. Forsan τῶ voluit.“ d) τὸν] „Ita Fl. Par. Hag. B. 1. Salm. Τοῦ J. Sed eodem redit.“ Non certe omnino.

nummi aliquot alii argentei ad femur ipsius cera agglutinati, et argenti bracteolae, votum cujusdam, aut satisfactionis merces eorum, qui per ipsum febrī erant liberati. Erat vero nobis servus e Libya, sacer homo, equiso. Hic ausus est noctu suffurari omnia illa, et suffuratus est, observato tempore, ubi descenderat statua. Cum primum vero rediens cognovit, se spoliatum esse, Pelichus, vide quomodo ultus sit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem cir-

cumit infelix, qui exire non posset, velut in Labyrinthum delapsus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehensus plagas accepit non paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, et Pelichum deride, et me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, quamdiu quod aes est, aes

ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ Ἄλω- p. 49.
 πεκῆθεν e) εἰργασμένος ἦ, οὐ θεοποιὸς τις, ἀλλ' ἀνθρω-
 ποποιὸς ὢν, οὐποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Περίχου,
 ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι. Ἐπὶ τού- 21
 τοις Ἀντίγονος f) ὁ ἰατρὸς εἶπε· κἄμοι, ὦ Εὐκράτες,
 Ἰπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς
 μόνον ἐπειδὴν ἢ θρυαλλίς g) ἀποσβῆ, περιείσι τὴν οἰκίαν
 ὄλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ
 τὰ φάρμακα συγγέων, καὶ τὴν θύραν περιτρέπων, καὶ
 μάλιστα ἐπειδὴν τὴν θυρίαν ὑπερβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ
 ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν ἀξιοῖ γὰρ, ἣν δ' ἐγὼ, καὶ Ἰπ-
 ποκράτης ἤδη ὁ ἰατρὸς h) θύεσθαι αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ,
 ἣν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' i) ἱερῶν τελείων ἐστιαθῆ; ὃν ἔδει
 ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρατον ἐπιοπεύσειεν, p. 50!
 ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλὴν. Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ k) Εὐ- 22
 κράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε l)
 εἶδον. ἐτύγγανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὃν· ἐγὼ δὲ
 ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσοῦσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφείς

e) Ἄλω πεκῆθεν] „Ἄλωπεκῆθεν Edd. priores.“ f) Ἀντί-
 γονος] „Ἀντίγονος male Fl.“ g) θρυαλλίς] „Bene Fr.
 Salm. Amst. θρυαλλίς male cett.“ h) ὁ ἰατρὸς] „Non habet
 Fl. nec opus est.“ i) ἐφ'] „Sic J. V. 2. marg. A. 1. et 5.
 Ἄφ' Edd. cett. demta Fl. quae ὑφ'. k) ὁ] „ὦ male Fl.“ l)
 πέντε] ποτὲ 2954. male, ait Bel.

*erit, et opus illud Demetrius
 Alopeciensis elaboraverit,
 non Deorum faber, sed ho-
 minum statuarius; nunquam
 ego statuam Pelichi timuero,
 quem, neque si vivus mihi
 minatus esset, valde metuis-
 sem. Post haec Antigonus
 Medicus ait: Etiam mihi,
 Eucrates, aeneus Hippocra-
 tes est, cubitali circiter ma-
 gnitudine, qui tantum, ubi
 linum lampadis extinctum
 est, totam orbe domum cir-
 cumit, perstrepat, pyxides
 evertit, medicamenta confun-
 dit, convertit januam, prae-*

*sertim ubi rem sacram dif-
 ferrimus, quam singulis an-
 nis ei facimus. Postulat ergo,
 inquam, modo etiam Hip-
 pocrates sacrificari sibi, et
 indignatur, si non suo tem-
 pore optimis epuletur hostiis?
 Quem contentum esse dece-
 bat, si quis inferias illi mit-
 tat, aut libet mulsum, aut
 caput coronet. Audi ergo,
 inquit Eucrates, idque sub
 testibus, quod ante quinque
 annos vidi. Erat tempus
 anni circa vindemiam: ego
 vero, relictis in agro circa
 meridiem operis, solus abii*

p. 50. τοὺς ἐργάτας, κατ' ἑμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπήειν, μεταξὺ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρηφείῃ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶ γὰρ εἰκαζον Μνάσωνα τὸν υἱὸν, ὡς περ εἰώθει, παίζειν καὶ κύνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον m). μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τὸ δ' n) οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου, καὶ βοῆς, οἶον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὄρω προσιοῦσαν φοβεράν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾶδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἐνερθεν ὀφιοίπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφορῆς τὸ βλέμμα, φημί, καὶ τὸ φοικῶδες o) τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο p), εἰλουμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μεταξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ἐπὶ τοῦ πήχεος τρίχας πᾶσιν q), ὀρθὰς ὑπὸ
 23 τοῦ φόβου. Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἰωνα, καὶ τὸν Δεινό-

m) λάσιον] In 2954. supra scriptum λαγεῖον. n) τὸ δ'] τὸ δ', vel τὸ δ' in omnibus prioribus. o) φοικῶδες] „φοικῶδες male Fl.“ p) βοστρυχηδὸν περιέκειτο] „περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἰλ.“ q) πᾶσιν] „Sic Edd. πάσας Solan. Sed in nott. mutavit sententiam.“

in silvam, cogitans interim aliquid et commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: et ego arbitrabar, Mnasonem filium pro more ludere, et venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, et sono, qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, et in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quan-

tum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu, inquam, et adspectu horribili: et pro coma dracones erant, cincinnorum in modum circumjacentes, et implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes. Hic, Videte, inquit, amici, quam inter narrandum perhorruerim! et cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore. Ion igitur, et Dinomachus, et Cleodemus, hiantes atque intenti hominem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 51. σίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν· εἶτα ἐώραν τὰ ἐν Ἄιδου ἅπαντα, τὸν Πυρίφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκροὺς, ὥστε γνῶριζειν ἐνίους αὐτῶν· τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς, αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν κάτεθάψαμεν· τί δὲ ἔπραττον, ὃ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράτες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἢ δ' ὅς, ἢ κατὰ φύλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ τοῦ γ) ἀσφοδέλου κατακείμενοι; ἀντιλεγέτωσαν οὖν ἔτι, ἢ δ' ὅς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτην ἔγωγε, ἢ δ' ὅς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς. ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλάκρος, καὶ προγαστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τὰληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἐώρακα z), καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καὶ τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρῳίας· οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν οὐπὼ a) τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἶπε, Πυρρῳία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νῆ Δί', ἔφη ὁ Πυρρῳίας, καὶ

y) τοῦ] „omittit Fl.“ z) ἀκριβῶς ἐώρακα] ἱκανῶς ἐώρακει Schol. a) οὐπὼ] „Recte sic Fl. Fr. Par. etc. Οὕτω J.“

proximo enata, ne vertigine oborta praecipua incidere. Tum vidi, quae sunt apud inferos, omnia, Pyriphlegthontem, lacum, Cerberum, mortuos, adeo quidem, ut quosdam illorum agnoscerem. Patrem quidem meum accurate noram, iisdem adhuc indutum, in quibus eum sepeliveramus. Quid vero agebant, inquit Ion, animae, mi Eucrates? Quid aliud, inquit, quam per gentes et tribus cum amicis et cognatis agunt, accumbentes in asphodelo? Contradicant ergo adhuc, inquit Ion, Epi-

curei divino Platoni et libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem et Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem, inquit, neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat et ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, et hiatus clausus est, et quidam servorum requirerent me, et in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatus. Dic, Pyrrhia, utrum verum di-

ύλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμ- p. 52.
πειν ἀπὸ τῆς θαλάσσης μοι ἐδόκει. καὶ γὰρ ἐγέλασα, ἐπιμετρή-
σαντος b) τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ. Ὁ Κλεό- 25
δημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶ-
δες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόνδ' ἐτι c)
ἐθεασάμην. ἐπεσκόπεο δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος
οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὃ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος
σφοδρότερος d). ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας,
ἐπικλεισάμενοι e) τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ
ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθεῖν εἰς ὕπνον τρέ-
πεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταται μοι f) νεανίας ἐγρηγορότι g), p. 53.
πάγκαλος, λευκὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος· εἶτα ἀναστήσας,
ἄγει διὰ τινὸς χάσματος εἰς τὸν Ἄϊδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώ-
ρισσα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ
μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον
ἐγενόμην, (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ
Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὃ μὲν τις ὥσπερ βασιλεὺς, ὃ

b) ἐπιμετρήσαντος] „Alii επιμαρτυρήσαντος Coll. Vulgatam tenent Fl. J. etc.“ c) τοιόνδ' ἐτι] Sic A. 1. et 2. Τοῖόν δ' ἐτι B. 1. et 3. Τοῖόν δ' ἐτι Reitz. et recentt. Cf. Hermot. c. 20. cum Varr. Lectt. d) καύσωνος σφοδρότερος] „Nihil mutant Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G.“ e) ἐπικλεισάμενοι] „ἐγκλεισ. marg. A. 1.“ f) μοι] omittit Fl.“ g) ἐγρηγορότι] „ἐγρηγοροῦντι Fl.“

cam? Per Jovem, ait Pyrrhias, etiam latratum audivi per hiatum, et ignis subluere de face mihi videbatur. Et ego risi; corollarium addente teste latratum atque ignem. Cleodemus autem, Non nova, inquit, neque non visa aliis haec spectasti, cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visabat me autem et curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis fori-

bis extra exspectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere: Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilantibus undique pulcherrimus, veste candida indutus: deinde surgere me jussum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut statim conspectu primo agnoscerem Tantalum, et Tityum, et Sisyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero essem apud tribunal, (aderat autem Aeacus quoque et Charon, et Parcae, et Furiae) aliquis velut rex, Pluto, ut

p. 53. Πλούτων, μοὶ δοκεῖ *l*), καθῆστο, ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνη-
 ξομένων τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέ-
 βαιεν εἶναι. ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ·
 ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα
 με, Οὔπω πεπλήρωταί, φησι, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω.
 σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρα-
 κτον ἤδη βιοῖ. καὶ γὰρ ἄσμενος ἀναδραμῶν, αὐτὸς μὲν ἤδη *i*)
 ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγελλον *k*) δ' ἄπασιν, ὡς τεθνήξειται Δη-
 μύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ὄκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς, ὡς
 ἀπηγγέλλετο καὶ μεταμικρὸν *l*) ἠκούομεν οἰμοιγῆς ὀδυρο-
 26 μένοι ἐπ' αὐτῷ *m*). Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος;
 ἐγὼ γὰρ οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἧς *n*) ἐτάφη,
 ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ *o*)
 ἀνέσιη, τὸν ἀνθρώπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν
 ἡμέραις οὔτε ἐμύθησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ

l) μοὶ δοκεῖ] „Constans lectio.“ Cf. Adnot. *i*) ἤδη] „deest
 in Fl.“ *k*) ἀπήγγελλον] Sic Schm. e Fl. pro vulgata forma
 vitiosa ἀπήγγειλον, pro qua equidem, nisi respicerem prin-
 cipis Editionis auctoritatem, conjicerem ἀπήγγελλον. *l*) μετα-
 μικρὸν] Sic rursus A. 1. et 2. pro vulg. μετὰ μικρὸν. Cf.
 supra c. 12. 14. etc. *m*) αὐτῷ] „αὐτὸν Fl.“ *n*) ἧς] Ita,
 monente Schafero ad L. Bos Ellipss. p. 552., e 2954. Fl. et
 inarg. A. 1. edidi pro vulg. ἧ. quod in Vat. mutatum in ἧ ἧ.
 Vid. Bast. Additam. ad Ep. Crit. p. VII. et Epimetr. II. ad
 Append. Epist. crit. in Aristoph. Plut. edit. Hemsterh. Lips.
 1811. *o*) ἐπεὶ] ἀφ' οὗ 2954.

*mihī videtur, assidebat, pro-
 nunciāns eorum, qui paullo
 post morituri essent, nomina,
 quos ultra diem ipsis dictum
 in vita manere contigerat.
 At juvenis me illi sistebat.
 Sed Pluto indignabundus ad
 ductorem meum, Nondum,
 inquit, impletum illius filum
 est: abeat igitur. Tu vero
 jam fabrum adhuc Demy-
 lum: jam enim supra colum
 vivit. Et ego laetus recur-
 rens ipse quidem jam sine
 febris eram, denunciabam vero
 omnibus, moriturum mox esse*

*Demylum: in vicinia autem
 nostra habitabat, aegrotans
 ipse quoque, ut nunciabatur.
 Et paullo post audiebamus
 planctum eorum, qui illum
 deplorarent. Quid mirabile,
 ait Antigonus? Ego enim
 novi, quendam vicesimo die
 post, quam sepultus fuerat,
 revixisse, qui et ante mor-
 tem, et cum redisset in vi-
 tam, hominem curaverim.
 Et quomodo, inquam, vi-
 ginti diebus neque putruit
 corpus, neque alioquin fame
 periit? nisi forte tu Epi-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 54. σίον, ὡςπερ νῦν Εὐκρατίδης οὔτοσι, δείξας τὸν νεώτερον τῶν υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἴδ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακείς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακωκῦ-
- p. 55. σας· ἢ δὲ οὐκ εἶα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτό με, ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλιον χρυσοῖν ὄντιον, οὐ κατακαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτὸ, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῇ, καὶ διὰ τοῦτο γ) ἡμεῖς οὐχ εὐρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὄν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἢ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακίην. τὸ μέντοι σανδάλιον εὐρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῇ· καὶ κατεκαύθη ὕστερον.
- 28 Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὃ Τυχιάδῃ, ἄξιον ἐναυγέειν οὔσι, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐλάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλω γε χρυσοῦ ἐς τὰς πυγὰς, ὡςπερ τὰ παῖδιά, παῖεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ οὕτως
- 29 ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ

γ) διὰ τοῦτο] διατοῦτο A. 1. 2. ut Anach. c. 36. et alibi.

maeneta ipsa illa, et prope assidet, ut nunc Eucratides hic, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. Ego vero, pergit Eucrates, cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc lo-

quentibus nobis, execrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postea crematum est. Adhucne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, et quae singulis diebus appareant? Non per Jovem, inquam: quandoquidem digni fuerint, quorum aureo sandalio nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, et impudenter adeo veris repugnent. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu ve-

τοῦ προσώπου, οἷσθα τὸν εὐόιδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν p. 55.
 ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. καὶ γὰρ μὲν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέ-
 πνεύσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἤκειν μοι νομίσας, πέλεκύν τινα κατὰ
 τῶν ψευσμάτων. ἐπιστομιεῖ γὰρ αὐτούς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς
 ἀνὴρ, οὕτω τεράστια διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν
 ἀπὸ μηχανῆς ἐπειςκυκληθῆναι z) μοι τοῦτον ᾄμην ἀπὸ α) p. 56.
 τῆς τύχης. ὁ δὲ ἐκεῖ ἐκαθέζετο, ὑπελστάντος· αὐτῷ τοῦ
 Κλειοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τῆς νόσου ἤρετο· καὶ αἷς ῥᾶον
 ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δέ, ἔφη, πρὸς
 ἀλλήλους b) ἐφιλοσοφεῖτε c) ; μετὰ γὰρ εἰσιῶν ἐπήκουσα d).
 καὶ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τὴν διατριβήν.
 τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τουτοῦ τὸν ἀδαμάντινον
 πείθομεν δείξας ἐμὲ) ἠγεῖσθαι δαίμονας τινας εἶναι, καὶ
 φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ
 φαίνεσθαι οἷς ἂν e) ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρουθρίασα,
 καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεῖς τὸν Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὄρα,

z) ἐπειςκυκληθῆναι] Sic e praestantissima Kusteri et Guyeti
 conj. cui Solanus, Reitzius et Belinus fauerunt, pro vulg.
 ἐπειςκληθῆναι. Eandem horum verborum variationem vid. Con-
 cil. Deor. c. 9. qui locus nunc potest Codicum instar haberi.
 a) ἀπὸ] „Et sic Fl.“ Melius haud dubie legeretur ὑπὸ, quod
 nescio an priori ἀπὸ cesserit. Sed facilius nunc fertur ἀπὸ,
 ubi Kusteri emendationem admisimus. b) ἀλλήλους] „αὐ-
 τοὺς marg. A. 1. cum Fl.“ et 2954. c) ἐφιλοσοφεῖτε] „Admisi ex Fl. φιλοσοφεῖτε cett.“ d) ἐπήκουσα] „Sic Edd.
 Γρηγ. vult Solan.“ e) ἂν] deest in B. 3.

nerabili: nosti illum sa-
 pientiae caussa celebrem,
 divini cognomine insignem.
 Atque ego illo conspecto re-
 spirabam, illud ipsum venire
 mihi ratus, securim contra
 mendacia. Os enim, cogi-
 tabam, istis hic obturabit vir
 sapiens, prodigiosa adeo nar-
 rantibus. Et, quod est in
 proverbio, e machina Deum
 immisum mihi hunc a For-
 tuna putabam. Ille vero cum
 assedisset, assurgente illi
 Cleodemo, primo quidem
 percontari de morbo, et cum

mollius jam habere, ab Eu-
 crate audisset, *Ecquid vero?*
 inquit, *inter vos philosopha-*
bamini? dum enim intro,
audivi: et videtur mihi, bene
vos esse disputationem col-
locaturos. Quid vero aliud,
 inquit Eucrates, *quam ada-*
mantino huic, me autem
ostendebat, persuadere stu-
demus, uti putet, daemones
quosdam esse, et spectra, et
vita functorum animas va-
gari in terra, et, quibus ve-
lint, apparere. Igitur eru-
 bui equidem, et vultum Ari-

p. 56. ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τῶν βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλω γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τῶν κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γὰρ τοῦτο λέγει, οὐ πάνυ ἀπόβλητα φήσει. μὰ Δί', ἦδ' ὅς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα
 30 ὁρᾶσθαι οἶεται. Πῶς λέγεις, ἦδ' ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, δορυμὸν ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα, πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; ἀπολελόγησθε f), ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τῶν ἄλλων· εἰ δὲ ἐώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὡσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὅς, ἦν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθης, ἔρου g), ἐνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδὴν σοι
 p. 57. δειχθῆ παρὰ τὸ Κράνειον h), παρελθὼν ἐς ταύτην λέγε πρὸς τὸν θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις i) ἰδεῖν, ὅθεν τὸν

f) ἀπολελόγησθε] „Απολογήσομαι L. Ἀπολογῆ Fl. ac marg. A. 1. Vulgatum servant ceteri.“ Ἀπολελόγησθαι B. 3. - g) ἔρου] Sic e marg. A. 1. scripsi pro vulg. ἔρου, quod idem vellem etiam Vit. Auct. c. 7. vel invitis omnibus libris fecissem. h) Κράνειον] „Ita Fl. Fr. J. B. 1. Hag. Ald. Salm. Κράνιον Par.“ i) ἐθέλοις] ἐθέλεις vult. Bel.

gnoti verecundia dejecit. Atque is, vide, inquit, Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspendarit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem, respondebat Dinomachus, sed plane non esse talia, neque consistere illa, ut videri possint, arbi-

tratur. Quid ais? inquit Arignotus, torvum me intuens; nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, paene dixero, videant? Jam causam pro me dixistis, inquam, si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum, dicebat ille, si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: et cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingressus in eam dic ad janitorem Tibium, velle de videre, unde dae-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 57. πòθεν κρατίσειε, καί ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνώμενος, ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδέστατην ἐπίρρησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα κατέδων αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδου, τολοιπὸν ρ) ἀνεπανόμην. ἔωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὐρήσειν με οἰομένων, κα-
- p. 58. θάπερ τοὺς ἄλλους, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασιν, πρόσειμι q) τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος r) αὐτῷ, ὅτι καθάραν αὐτῷ s) καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτὸν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς, (εἶποντο γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, οὗ καταδευκότα τὸν δαίμονα ἐωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὐρέθη ὡς ἐπ' ὄργυιαν κατορωρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνον τὰ ὀστέα κατὰ σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἢ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου, t) ἐπαύσατο ἐνο-

p) τολοιπὸν] Sic ex *Ald.* utraque pro τὸ λοιπὸν. Cf. *Hermot.* c. 57. *Icarom.* c. 11. q) πρόσειμι] „προσέρομαι marg. A. 1. Sed glossa est.“ r) εὐαγγελιζόμενος] εὐαγγέλλων sine αὐτῷ 2954. s) αὐτῷ] „αὐτοῦ Fl.“ t) τὸ ἀπ' ἐκείνου] Sic vulgo. Sed τοῦ ἀπ' ἐκείνου duabus vocibus A. 1. et 2. quae eadem alibi etiam una tantum voce τοῦ ἀπ' ἐκείνου, ut *Demon.* c. 11. *Toxar.* 25.

ab omni parte me invadere, si forte posset vincere: et nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero, deprompta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum sermone usus, incantando illum adegī in angulum quendam tenebricosi conclavis. Animadverso autem, ubi subierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum desperassent omnes, et mortuum me inventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nun-

cium allaturus, puram et metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso, tum aliis pluribus, sequentibus enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsūm locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris et ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore

χλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἄρι- p. 58.
 γνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, 32
 οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίνωσκε μου
 πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτο,
 Ἄριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν
 κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην,
 ὦ Ἄριγνώτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἢ μόνῃ ἐλπίς τῆς
 ἀληθείας, καπνοῦ μεσιτὸς καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ
 λόγου ἐκεῖνο, "Ανθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δέ,
 ἦδ' ὃς ὁ Ἄριγνώτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε
 Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, p. 59.
 φέρε, εἶπέ, τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἢ γῆ
 τὰναντία ἡμῖν λέγοντα; νῆ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμα-
 στὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς οὕτως
 ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον.
 ὥστε u), ἐπειδὴ καθείρξας x) ἑαυτὸν ἐς μνήμα ἕξω πυλῶν,
 ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ

u) ὥστε] Sic pro vulg. ὥσγε scripsi e conj. Solani, probata illa
 etiam Fritzschio Quaestst. p. 48. x) καθείρξας] καθείρξεν
 conj. Seager. inepte. Loci structuram, frequentissime apud
 Lucianum obviam, ut in eodem libello supra c. 15, saepius
 notavi, ut ad Hermot. c. 27. Tom. IV. p. 410. quod Fritz-
 schius, ubi de hac ratione agit, ignorare nec potuit, nec de-

infesta spectris esse desiit.
 Haec cum dixisset Arigno-
 tus, divina vir sapientia et
 venerabilis omnibus; nemo
 jam erat praesentium, quin
 maguae me accusaret amen-
 tiae, qui fidem talibus non
 haberem, idque ipso di-
 cente Arignoto. Ego vero
 nihil trepidans, neque ob
 comam, neque ob opinionem
 de viro, *Quid istuc, inquam,*
Arignote, tunc etiam talis
es, sola spes veritatis, idem
tamen fumi et spectrorum
plenus? Ergo tu nobis, qui
thesaurus eras, ut est in pro-

verbis, carbones appares?
Tu vero, inquit Arignotus,
si neque mihi credis dicenti,
neque Dinomacho, aut huic
Cleodemo, neque ipsi Eu-
crati, age dic, ecquem fide
digniore putas contraria
nobis dicentem? Per Jovem,
inquam, admirabilem virum,
Abderitanum illum Demo-
critum, qui nempe adeo cer-
tus erat, nihil horum con-
sistere posse, ut, cum inclu-
sisset se in monumentum ex-
tra portas, ibique perpetuo
scriberet et commentaretur
nocte atque interdiu, ado-

p. 59. μεθ' ἡμέραν· καὶ τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεσχελεῖν βουλό-
 μενοι αὐτὸν, καὶ δειματοῦν, στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι
 μελαίνῃ, καὶ προσωπίοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις περι-
 στάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπη-
 δῶντες· ὁ δὲ οὔτε ἔδρασε τὴν προσποίησιν αὐτῶν γ) οὔτε
 ὄλωσ ἀνέβλεψε z) πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύ-
 σασθε, ἔφη, παίζοντες· οὔτω βεβαίως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι
 τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φῆς,
 ἦδ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημό-
 33 κριτον γενέσθαι, εἴ γε οὕτως ἐγίγνωσκεν. Ἐγὼ δὲ ὑμῖν
 καὶ ἄλλο διηγῆσομαι, αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκού-
 σας· τάχα α) γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδῃ, ἀκούων, προς-
 βιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὅποτε
 γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ
 παιδείας προφάσει ἀποσταλεῖς, ἐπεθύμησα ἐς Κόπτον b)
 p. 60. ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκούσαι τὸ
 θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον.

buit. Adde, si opus sit, Fritzschanis et nostris exemplis
 Demon. c. 15. Amor. c. 28. Alc. c. 46. Rhet. Praec. c. 4.
 γ) αὐτῶν] „αὐτὸν male J. sola.“ cum A. 2. z) ἀνέβλεψε]
 „Hoc recepi ex Fl. idque etiam adpictum marg. A. 1. Ἐνέ-
 βλεψε vulgo.“ a) τάχα] „Sic Fl. Ald. Fr. B. 1. et 2. Hag.
 Salm. recte. Ταχὺ J. V. 2. et L. cum marg. A. 1.“ b) Κό-
 πτὸν] Κόπτων mutata accentus sede B. 1. Κόπτων mendose B. 3.

lescentulis quibusdam ludi-
 ficari illum et perterrere vo-
 lentibus, quod mortuorum
 instar nigra veste ornati, et
 personis ad craniorum simi-
 litudinem effictis, illum cir-
 cumstarent, crebris passibus
 exsultantes: nihil ipse hanc
 illorum assimulationem me-
 tuerit, nec omnino ad illos
 respexerit, sed inter scriben-
 dum illud solum dixerit, De-
 sinite ludere! Adeo firmiter
 credebat, nihil amplius esse
 animas, cum sunt extra cor-
 pora. Hoc ais, inquit Eu-
 crates, amentem hominem

etiam Democritum fuisse, si
 quidem ita statuit. Ego au-
 tem vobis etiam aliud quid-
 enarrabo, quod mihi usu ve-
 nit, non auditum ab alio.
 Fortasse enim tu quoque,
 Tychiade, audiens, vi qua-
 dam ad narrationis verita-
 tem adigaris. Cum in Ae-
 gypto viverem juvenis ad-
 huc, doctrinae causa eo mis-
 sus a patre, cupido incessit
 animum, Coptum inde ad-
 verso flumine petere, ad Me-
 mnonem audiendum, mira-
 biles illos sonos oriente sole
 edentem. Atque illius qui-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 61. ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς, ἔγνω· ἱερὸν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ καταμικρὸν k) φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῶ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μετὰ τοῦτο l) οὕτω διήγομεν.
- 35 Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν m) εἰς τι καταγώγιον. λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, περιβαλὼν ἱματίοις; ἐπειπὼν τινα ἐπαίδην ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὼν ὕδωρ τε ἀπὴντλει, καὶ ὠψώνει n), καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν· εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι o) τῆς διακονίας, αὐθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπαίδην ἐπειπὼν, ἐποίει ἂν p). τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακούς, οὐκ εἶχον ὅπως q) ἐκμά-
 p. 62. θοιμι παρ' αὐτοῦ· ἐβάσκαينه γὰρ αὐτοῦ r), καίτοι πρὸς

k) κατὰ μικρὸν] Sic A. 1. et 2. pro vulg. κατὰ μικρόν. l) τὸ μετὰ τοῦτο] τὰ μετατοῦτο A. 1. et 2. m) ἔλθοιμεν] ἔλθομεν (sic) Bel. legi iubet. n) ὠψώνει] Vulgo ὀψώνει. Rectam formam exhibet B. 5. et Contr. Reitz. Index. o) ἔχοι] εἶχε Bel. temere, ut solet in talibus. p) ἂν] idem eadem temeritate expungi vult. q) ὅπως] idem ἂν addi vult, ut fastidias iterum iterumque tam obstinatam inscitiam referre. r) αὐτοῦ] „non adest in Fl.“ nec in 2954.

adulari caudis; divinum quendam hominem esse agnovi: et cum paulatim blanditiis ad illius amicitiam adspirarem, opinione celerius sodalis ipsius ac familiaris factus sum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, et tandem persuasit mihi, ut, servis omnibus Memphi relictis, solus ipse se sequerer, neque enim defuturos ministros. Ac postea ita viximus. Quoties in stabulum quoddam veneramus, sumtum ille vir vectem de janua, aut scopas,

aut pistillum, vestibibus induebat, et carmine quodam pronunciato, ut incederet, efficiebat, ut aliis omnibus homo esse videretur: isque abiens et aquam hauriebat, et obsonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, ministrabatque. Tum ubi satis ministerio illius usus esset, rursus scopas, aut pistillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo studio non potui tamen impetrare ab eo, uti

τὰ ἄλλα προχειρότατος ὢν. μιᾷ δὲ ποτε ἡμέρᾳ λαθῶν ἐπή- p. 62.
 κούσα τῆς ἐπωδῆς s), ἣν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκο-
 τεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ὄχετο εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐντειλά-
 μενος τῷ ὑπέρω, ἃ ἔδει t) ποιεῖν. Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὕστε- 36
 ραίαν ἐκείνου τι κατὰ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν
 τὸ ὑπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς,
 ἐκέλευον u) ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὸν ἀμφορέα
 ἐκόμισε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι
 αὐθις ὑπερον. τὸ δὲ οὐκέτι μοι πείθεσθαι ἠθέλει, ἀλλ'
 ὑδροφόρει αἰεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν
 ἐπαντλοῦν x). ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι, (ἐδεδίειν
 γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ
 ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὑπερον εἰς δύο μέρη·
 τὰ δὲ, ἐκάτερον γ) τὸ μέρος, ἀμφορέα z) λαβόντα ὑδρο-
 φόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι a). ἐν
 τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεῖς τὸ γενό-

s) τῆς ἐπωδῆς] „τὴν ἐπωδὴν Fl.“ t) ἔδει] „Sic Par. Salm:
 Ἔδοι Fl. J. Ald. Hag. etc. Lege igitur δέοι.“ Imo lege ἔδει,
 quod ut probum per se est, ita etiam habetur in B. 5 et ex
 ἔδει facilius, quam e δέοι, fieri potuit ἔδοι. u) ἐκέλευον]
 „Ita Fl. Ald. Par. Salm. aliaeq. Ἐκέλευσα J.“ x) ἐπαν-
 τλοῦν] „ἐπαντλοῦν male Fl.“ γ) ἐκάτερον] „ἐτάτερα inarg.
 A. I.“ Ἐκάτερον A. 2. manifesto errore. z) ἀμφορέα] „ἀμφο-
 ρέας Fl.“ a) οἱ διάκονοι] Sic Reitz. et vet. Edd. Sed

*discerem: illo enim invidio-
 bat, licet ad alia esset prom-
 tissimus. At certo tandem
 die elancutum sublegi in-
 cantationem, erat vero trium
 syllabarum, prope adstans
 in angulo tenebricoso. Atque
 ille in forum abiit, cum
 praecepisset pistillo, quid
 facto opus esset. Ego vero
 postriedie illius diei, ipso
 atiquid in foro negotii ha-
 bente, sumo pistillum, exor-
 natumque, dictis similiter
 syllabis, aquam afferre ju-
 beo. Cum vero plenam am-
 phoram attulisset; desinc,*

*inquam, nec amplius affer
 aquam, sed rursus esto pi-
 stillus. At ille non amplius
 parere mihi voluit, verum
 afferre aquam perrexit, do-
 nec aqua haurienda domum
 oplevisset. Ego^a consilii
 inops, (metuebam enim, ne
 aegre ferret rediens Pan-
 crates, quod etiam factum est)
 securi arrepta bifariam pi-
 stillum disseco. Sed utraque
 illa pars, captis amphoris,
 aquam ferebat, ac pro uno
 duo mihi jam erant ministri.
 Inter haec adest etiam Pan-
 crates, intellectoque quid*

- p. 52. μενον, ἐκεῖνά μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς ἐπωδῆς b). αὐτὸς δὲ ἀπολιπὼν με λαθῶν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανῆς ὄχετο ἀπιῶν. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα κἄν ἐκεῖνο, ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νῆ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἶόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν
- 37 ἐπικλυσθῆναι c) τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην. Οὐ παύεσθε, p. 53. ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἄν τῶν μεираκίαν τούτων ἔνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβεράς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει' συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τῆς δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα. Εὐγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὅς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γὰρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων,

ὑδροφόροι sine articulo 2954. Unde διάκονοι sine articulo Bip. et Schm. monitu Belini. b) ἐπωδῆς] „ἐπαιιδῆς marg. A. 1.“ c) ἐπικλυσθῆναι] „ἐπικλεισθῆναι Edd. priores.“ Illud e certissima Gronovii conj.

actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam, me relicto, subduxit se nescio quorsum, et conspicui desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aquarius: sed elueretur nobis, illo semper hauriente, domus. Non desinitis, inquam, talia portenta loqui senes viri? Sin minus,

at certe horum adolescentulorum causa in aliud tempus differte incredibiles istas horribilesque narrationes, ne sensim impleantur terroribus, et absurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adsuefacere talibus audientibus, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, et ad unumquemque strepitum meticulosos facient, variaque superstitione implebunt. Recte me mones, inquit Eucrates, superstitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis di-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 64. τους λέγοντος, ἰδὼν οὐκ ἔστι τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνήροχετο τῆς περὶ τὰ χρησιμώτα τραγωδίας, οὐ δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν ἰ) μόνος ἀντιλέγειν ἅπαντα, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι διαπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλόν, (καὶ γὰρ συνίην κ), ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῆ τῶν ψευσμάτων) Ἄλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφη, Λεόντιχον ἐπιζητήσω· δέομαι γὰρ αὐτῷ τί συγγενέσθαι. ἡμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ ἠγεῖσθε λ) τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ὑμῖν τῶς μυθολογουμένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξήειν. οἱ δὲ

p. 65. ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκὸς, αὐτοὺς μ) καὶ ἐνεφοροῦντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἤκω, νῆ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πίνοντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος· ἠδέως δ' ἂν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐρ-

c. 24 et not. Tom. VI. p. 54. h) οὐκ ἔστι] „οὐκ ἔστι J. male.“ Sic etiam A. 2. i) δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] „Pro his tribus δοκιμάσας tantum Fl. Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. A. 1. sine dubio ex Fl.“ k) συνίην] „Sic et Fl. cum cett. Ἄνε συνίην;“ Sic et ego quæram. l) ἠγεῖσθε] „ἠγεῖσθε Fl. male“ m) αὐτοὺς] Sic, in vitis omnibus libris, scripsi pro vulg. αὐτούς.

rem, quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragœdiam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam, illos præsentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) Ego vero, inquam, disceolo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate

Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores: et cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem et ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui mustum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde et magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum, quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me residens illo-

γάσῃται με ἢ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουρούσα. τέρατα γούν, p.65.
καὶ δαίμονας, καὶ Ἐκάτας ὄραῖν μοι δοκῶ.

ΦΙΛ n). Καὶ αὐτὸς, ὧ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι ἀπέ- 40
λαυσα ο) τῆς διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ
τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὅπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκω-
σιν, ἀλλὰ καὶ τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκη, ἴσα τῷ
κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ καὶ κείνος φοβεῖται.
ταὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολ-
λῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι καὶ μοι τοῦ δήγματος. οὕτω
δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας.

ΤΥΧ ρ). Ἀλλὰ θαρρόωμεν, ὧ φιλότης, μέγα τῶν τοι-
ούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν ἐπι-
πᾶσι λόγον ὀρθόν. ὧ χρωμένους ἡμᾶς, οὐδὲν οὐ q) μὴ τα-
ράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

n) ΦΙΛ.] „Persona haec omissa erat in Edd. At in *Fl.* designa-
batur lacuna, ut solet.“ In B. 1. et 3. non neglecta haec per-
sonae notatio. ο) ἀπέλαυσα] „restitui ex *Fl.* quod marg.
A. 1. W. etiam adscivit. Ἀπίλαυσα cett. inale.“ p) ΤΥΧ.]
„Et haec persona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.*“ excepta
certe B. 3. ubi non abest. q) οὐδὲν οὐ] „μηδὲν sine οὐ *Fl.*“

rum memoria. Portenta enim, et Daemones, et Hecatas videre mihi videtur.

Phil. Ipse etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abstuli. Dicunt certe, non solum insanire et aquam metuere, quos canes rabiosi momorderint; sed etiam, si quem homo morsus mordeat, eandem, quam canis, vim habere illum morsum, eademque illum quoque metuere. Et tu

igitur morsus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morsus impertisse, ita daemonebus mihi mentem oplevisti.

Tych. Sed bono simus animo, amice; magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, et rectam in omnibus rationem, qua usas nos de vanis hisce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

A R G U M E N T U M.

Est haec laudatio balnei, ab Hippia, magni ingenii, doctrinae et artis architecto, lucri, credo, privati caussa recens exstructi, cujus adumbrationem F. Weinbrenner, clarissimus nostrae nationis et aetatis architectus, edidit in opere sic inscripto: Entwürfe und Ergänzungen antiker Gebäude. Carlsruh. 1822. gr. fol. Fasc. I. Voluit scilicet Lucianus frequentem ejus usum ab aedificii magnificentia, elegantia, arte et commoditate commendare; adductus, ni fallor, ad hoc consilium, cui minus parem eum fuisse Wielandius dicit, ab ipso artifice, non quidem junior, ut opinatur idem Wielandius, sed fama jam et auctoritate quadam pollens, qua compensari quodam modo posset exigua artis ipsius peritia.

1 *Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὅποσοι μὴ λόγους μόνον δεξιούς παρέσχοντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἐκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὃ γε νοῦν ἔχων οὐ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυνάμενους μεταστελεῖται α) νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς προᾶξαι β) τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικός, οἶμαι, οὐ*

a) μεταστελεῖται] μεταστέλλεται 2954. et Gorl. b) προᾶξαι] In prioribus πράξαι. Cf. Abdic. c. 32. Jov. Trag. c. 32. etc.

H I P P I A S S E U B A L N E U M.

Eruditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus, non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 67. λιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ διαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις καταφλέξαντα i) τῇ τέχνῃ. καὶ
- p. 68. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἄλυν περιήγαγεν, οὐ μηχανικὸς οὗτος γινόμενος, σοφὸς δὲ καὶ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ
- 3 συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται. Ἐν δὲ τούτοις καὶ Ἰππίου τουτουῖ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνησθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὄντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέος k), καὶ ἐρμηνεῦσαι σαφειάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τὴν τῆς τέχνης ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν l), ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ηὐτύχησαν m), κατὰ δὲ τὸν γεωμετρικὸν λόγον, ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασὶν, εὐθείας n) τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς συνισταμένου ο).

i) καταφλέξαντα] „Nihil abit Fl. nec Wech. id est Wéche-
liana Ed. aliquot dialogorum.“ k) ὀξέος] Correxī valgatum
ὀξέως. Cf. Hermot. c. 64. Zenx. c. 2. etc. l) ὑποσχέσεσιν]
ὑποθέσεσιν conj. Gesn. Vid. Adnot. m) ηὐτύχησαν] „εὐτύ-
χησαν Fl.“ n) εὐθείας] deleri vult Bel. Vid. Adnot. o) συνι-

dione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combusserit. Atque ante hos Milcsius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, et ad intelligendum vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam eum

reliquis descendisse in illum dicitur. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in intelligendo acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, et artis suae professionem implentis, non in argumentis modo talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in data quacunque recta triangulum accu-

καίτοι τῶν γε ἄλλων ἕκαστος ἔν τι τῆς ἐπιστήμης ἔργον p. 63.
 ἀποτεμόμενος, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναι τις ὅμως ἔδο-
 ξεν ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὧν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν,
 ἔτι δὲ ἀρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκα-
 στον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον
 ἐπιστάμενος. τὴν μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων,
 καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ἣ
 παιῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν
 εἶη ἐπαινεῖν. Ἄ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τῶν ἔργων κατε- 4
 πλάγην, οὐκ ὀκνήσει εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ
 τοῦ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλή, βαλανείου κατασκευῆ·
 περίνοια δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ σύνεσις p) θαυμαστή.
 Τόπος μὲν ἦν οὐκ ἐπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ
 ὄρθιος, ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπει- p. 70.
 νόν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπίδα μὲν βεβαιοτάτην
 ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλόμενος q), καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν

σταμένου] „Et sic Fl. cum Wech. ceterisque.“ (συνιστά-
 μενον id. Bel. Sed συνιστάμενοι, delete superiore δὲ, Solan.
 Totum locum inde a verbis: οὐκ ἐν τοιαύταις etc. usque ad
 συνισταμένου pro spurio habet Guyet. p) σύνεσις] „Σύντεσις
 male Fl. cum marg. A. 1.“ q) βαλόμενος] Sic e Fl. scri-
 psi pro vulg. βαλλόμενος.

rate construentis. Atqui re-
 liquorum unusquisque, si in
 uno quodam artis opere, sibi
 desumto, bene rem gessis-
 set, tamen esse aliquid visus
 est: hunc vero et mechani-
 corum principem, et geome-
 trarum, et harmonicorum,
 musicorumque esse apparet:
 et tamen unumquodque ho-
 rum adeo perfecte *in se esse*
 ostendit, quasi illud ipsum
 unum modo sciret. Scien-
 tiam de radiis, et refractio-
 nibus, et speculis, insuper
 etiam Astronomiam, in qua
 effecit, ut pueri videantur
 superiores, laudare, non

parvi temporis fuerit. Quae
 vero illius opera nuper cum
 stupore viderim, enarrare
 non pigror. Argumentum
 quidem commune, et in vita
 nostra satis frequens balnei
 aedificatio: at ingenium, et
 intelligentia in re ita vulgari
 admirabilis. Locus erat non
 aequabilis planitiei, sed ac-
 clivis admodum et erectus,
 quem cum accepisset ab una
 parte vehementer humilem,
 solo alterius aequavit, sub-
 jecta toti operi firmissima
 crepidine, eorumque, quae
 imponenda erant, securitate,
 positus rite fundamentis,

- p. 70. ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, ὕψει r) δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν οὐνεχομένοις τὸ ὄλον κρα-
 τυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα. τῷ τε τοῦ τόπου μεγέ-
 θει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ τῆς s) κατασκευῆς ἀρμο-
 5 διώτατα, καὶ τὸν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα. Πυλοῖν
 μὲν ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὑπτίος μᾶλλον ἢ
 ὀρθίος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦ-
 τον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκο-
 λούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβὴν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν ἐς
 τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων t). βαλανείῳ δ' οὖν
 καὶ ταῦτα προεπωδέστατα, χαρίεσσα, καὶ φωτὶ πολλῷ κατα-
 p. 71. λαμπόμενάι ὑποχώρησεις· εἴτ' ἐχόμενος αὐτῶν οἶκος, πε-
 ριττὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρον, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὴν
 τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχὴν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκάτέρω-
 θεν διαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος
 ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ φωτὶ u) φαιδρότατος, ψυχροῦ

r) ὕψει] „ἄψει Pell.“ Imo ἄψει voluit, ut Solan. probante etiam Wielandio. Vid. Adnot. s) τῆς] „καὶ τῆς Fl.“ t) τῶν ἐς τρ. παρεσκευασμένων οἰκημάτων] τὰ ἐς τρ. π — ἓνα οἰκήματα Guyet. Vid. Adnot. u) φωτὶ] „Bene Hag. Par. Salm. male φωτὶ Fl. Fr. J. Wech.“ et Ald. 2.

stabilita. Altitudinibus autem *monitum* praeruptis valde, et ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, et respondentem sibi fenestrarum rationem servant. Porta alta, gradus ad ascendendum latos habens, supina magis quam ardua, ad ascendendum commoditatem. Per hanc qui ingressus fuerit, cum excipit oecus communis, bene ma-

gnus, ubi morari commode pedissequi et ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi et multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus, supervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at necassarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; et medius *inter ea* oecus altissimus et *multa* luce laetissi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 72. αὐτῶν οἶκον αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν, δι' ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρῃ b) ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ πανταχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ Pind. τὸν καλὸν Πίνδαρον, Ἀρχομένου c) ἔργου, πρόσωπον χρῆ Ol. VI, θέμεν d) τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐγῆς e) μάλι-
4. στα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῶν φωταγωγῶν f) μεμηχανη-
p. 73. μένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς ἀληθῶς Ἰππίας τὸν μὲν ψυχροδύ-
χον οἶκον, εἰς βορρῶν g) προκεχωρηκότα h) ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ αἴερος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὖρω, καὶ ζεφύρω ὑπέθηκε.
8 Τί ἂν σοι τὸ i) ἐπὶ τούτῳ λέγοιμι παλαιστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων κατασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ

b) τῇ ἔνδον ἡμέρῃ] τῇ ἡμέρῃ ἔνδον Gorl. c) ἀρχομένου] Sic 2957. et marg. A. 1. W. ubi tamen ἀρχομένου mendose, idque convenienter cum Pind. Vulgo erat ἀρχομένους, quod tamen Schmiaderus jam mutavit, auctore Belino. d) θέμεν] θέμεναι 2957. e) αὐγῆς] „restitui ex L. et Fl. Αὐτῆς Edd. ceti.“ f) φωταγωγῶν] „Φωθ. male Amst. Salm. Recte Fl. J. Par. etc.“ g) βορρῶν] „Boràν Edd. priores male.“ h) προκεχωρηκότα] προσκεχ. 1428. 2954. 2957. Bel. i) τὸ] „omittit Fl. et merito.“ Imo immerito; nec Schmiaderus debebat mea quidem sententia uicis includere. Hunc articuli

per eosdem redire oecos, sed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, et multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, et latitudines longitudinibus proportionem respondentem, et multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e splendore, e

luce, et fenestris, si quis machinetur. Sapiens enim vere Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem, qui tepore multo indigent, noto et euro atque zephyro subiecit. Quid deinde tibi dicam palæstras, et communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacia nec per ambages transitum, utilitatis pariter causa et

χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μὴ με ὑπολάβῃ τις p. 73.
 μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι.
 τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς καινὰ k) ἐπινοῆσαι κάλλους δείγμα-
 τα, οὐ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, ὅσον καὶ τόδε τὸ
 ἔργον ὃ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, πάσας l) ἔχον
 τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὐκαιρον, τὸ εὐ-
 φεγγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν
 χρεῖαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ περινοίᾳ
 κεκοσμημένον, ἀφόδων m) μὲν ἀναγκαίων δυσὶν n) ἀναχω- p. 74.
 ρήσεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον· ὠρῶν o) δὲ διτ-
 τὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκῆματος, τὴν δὲ
 δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδοῦναι τὸν
 πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ, βασκάνου μοι p) εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν
 οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δη-

pleonasmum quis est qui ignoret? maxime Luciani familiarium.
 k) καινὰ] κοινὰ 2957. l) πάσας] „πᾶσας male J.“ m) ἀφό-
 δων] „Sic dedi ex Fl. et Schol. Ἀμφόδων Edd. cett.“ n)
 δυσὶν] „Sic recte L. B. 1. (et 3.) Par. Δυσοῖν Fl. J. V. 2.
 Hag. Fr. Salm.“ nec non A. 1. et 2. o) ὠρῶν] „Bene
 Wech. Par. Ὀρῶν male cett.“ praeter B. 1. et 3. ubi recte
 ὠρῶν. p) ἀλλὰ καὶ — μοι] „ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρί-
 στου μοι μᾶλλον marg. A. 1.“ et Gort. Ceterum „μὴ male J.“
 habet pro μοι.

salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimen, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum

praebeat: et praeterea caetero apparatu ornatum, sellarum familiaricarum duobus secessibus, et januis pluribus apertum: horarum gemina indicia, alterum per aquam et mugitum, alterum per solem, exhibens. Haec si quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non stupidus modo, sed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus et opus, et artificem, atque auctorem

ρ. 74. μιούργον ἡμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς παράσχοι καὶ
 λούσασθαι ποτε, πολλοὺς οἶδα καὶ ἄλλους ρ) ἔξων τοὺς
 κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

ρ) καὶ ἄλλους] „omisit FL“

muneris oratione remunera-
 tus sum. Si vero deus prae-
 buerit quandoque copiam

lavandi, multos novi et alios
 in partem laudum mearum
 venturos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 75. ἔκφρονες *h*) καὶ μεμνηῦται, κίττω ἔστεμμένα, νεβρίδας ἐνημμένα, δόρατά τινα *i*) μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κίττοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα πελτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο, (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δὲ τινὰς ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐράς ἔχοντας, κεράστας *k*),

2 οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ὑποφύεται. Καὶ τὸν μὲν p. 76. στρατηλάτην αὐτῶν *l*), ἐφ' ἄρματος ὀχεῖσθαι παρδάλεων ὑπεξευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρεῖαν, κερασφόρον, βοτρυοῖς *m*) ἑστεφανωμένον, μίτρα τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑπόστρατηγεῖν δὲ δύο, ἓνα μὲν τινα βραχὺν *n*) πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ἄτα μεγάλα ὄρθια *) ἔχοντα, ὑπότρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ'

h) ἔκφρονες] ἔκφρόρονες B. 3. mendose. *i*) δόρατά τινα] δοράτια, omissō τινα, Gort. et Aug. *k*) κεράστας] „καὶ κέρατα Marc. et L. In vulgato conspirant Edd.“ *l*) αὐτῶν] αὐτὸν emendaverat nescio quis in Cod. Aug. Et interpretes quoque reddiderunt ipsūm, sensum quendam suū non improbum secuti. *m*) βοτρυοῖς] βότρουσι Vat. quidam, teste Bastio Epist. Crit. ad Boisson. p. 199. ut conjecerat Conr. Reitz. in Ind. At vid. Corayum ad Heliodor. p. 10. sq. et Schäfer. Meletemm. p. 110. *n*) βραχὺν]. „Sic Fl. Ald. V. 2. Fr. Hag. B. 1. Par. Salm. Τραχὺν J. et marg. A. 1“ nec non Schol. ut videtur. *) ὄρθια] ὄνεια C. Ang. in textu, vulgata superscripta.

res insanas et fures, hederas coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis et ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimilabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos corniculis, qualia recens natis hae-

dis subnascuntur. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, et auro calcematum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis et erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, eumque

όνου τὰ πολλὰ ἰππεύοντα, ἐν κροκωτῷ ο) καὶ τοῦτον, πάνυ p-76.
πιθανόν ρ) τινὰ συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τερά-
στιον ἄνθρωπον, τράγω τὰ νέρθεν, εἰκότα, κομήτην τὰ
σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν,
θατέρα μὲν σύριγγά φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύ-
λην ἐπηρομένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον.
καὶ τὰ γυναῖκα δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμωμένας ς)
τὰς κόμας, ὅποτε προσίοι, καὶ βοᾶν, εὐοί r). τοῦτο s. δ' P. 77.
εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην· τὰς δ' οὖν ποι-
μνας, διηρπάσθαι ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπᾶσθαι
ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα t). ὠμοφάγους γὰρ τινὰς αὐτὰς
εἶναι. Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, 3
ἐγέλων, ὡς τὸ εἶκος, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάτε-
σθαι ἠξίου· ἀλλ' εἶπερ ἄρα u), τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν
αὐτοῖς, εἰ πλησίον γένοιτο, σφίσι δὲ καὶ νικῶν αἰσχρὸν

ο) κροκωτῷ] „Recte Salm. sola. Κροκοτῷ media correpta
cett. omnes male.“ Ceterum voces καὶ τοῦτον inonitu Fritzs-
schii Quaestst. p. 85. cum antecedentibus, ut par erat, con-
iuncti, non, ut vulgo, cum sequentibus. ρ) πιθανόν] „Cou-
stans lectio. Ἀπιθανόν vult Solan.“ ς) ἠνεμωμένας] ἠνε-
μωμένας sola Reitz. eriore typhetae. r) εὐοί] „Εὐοί] Sic
J. Ald. Salm. B. 1. (et 3.) Εὐοί Wech. Εὐοί Fl. Εὐοί Par.
Hag.“ Cur Wecheliamam secutus sim, vid. Adnot. s) τοῦτο]
„τοῦτον Pell.“ t) θρέμματα] τρέμματα B. 3. u) εἶπερ
ἄρα] Comma post haec vulgo omissum recte restituerat Schm.

crocota indutum, congruen-
tem plane agminis sub illo
ductorem; alterum porro
prodigiosum hominem, ca-
pro inferiori parte similem,
cruribus hirsutis, cornutum,
barba proluxa, iracundum et
vehementem, qui altera ma-
nu ferat fistulam, dextra
vero baculum incurvum in-
tentans, exercitum totum
circumsaltet: territas autem
ab illo mulierculas, iactare
permissos ventis capillos ad
illius adventum, et clamare

Evoc; suspicari autem, hac
voce appellari ab illis domi-
num. Greges porro iam di-
reptos a mulieribus, et dila-
ceratas viyas adhuc pecudes:
esse enim illas crudivoras.
Audientes ista Indi et rex il-
lorum, ridebant, ut probabile
est, neque contra educere
exercitum, aut aciem strue-
re, operae pretium cense-
bant. Sed, (si modo omnino
educere contra eos placeat)
mulieres iis immittere, si
propo venissent; ipsis autem

- p. 77. ἔδούκει, καὶ φονεύειν γυναῖα μεμνηότα, καὶ θηλυμίτρην x) ἄρχοντα, καὶ μεθύον σμικρὸν γερόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνήτας γ) ὀρχηστάς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγέλλετο z) πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους a) καταφλέγων, καὶ ἀνάπτων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν πυρὸς b) ἐμπεπληκῶς, (ὄπλόν γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῶον αὐτῷ, καὶ κ c) p. 78. τοῦ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελάμβανον τὰ ὄπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισάξαντες d), καὶ ἐγγαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὄμως, καὶ συντρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ στρατοπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην. Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ προτάξαντες e) τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆ-

x) θηλυμίτρην] Sic correxi vulgatam formam θηλυμίτρην, quam jure suo vitiosam vocat *Lobeck*. ad *Phrynich.* p. 628. γ) γυμνήτας] Vulgatum γυμνήτας correxi ad exemplum loci *Ver. Hist.* I, 38. Cf. γυμνήτες *Zeux.* c. 8. Voce γυμνήτης *Lucianus* non facile usus. z) ἠγγέλλετο] „ἠγγελο *Fl.* et marg. A. 1. W.“ nec non *Aug.* vulgata tamen superscripta. a) αὐτάνδρους] ἀντάνδρους B. 3. b) πυρὸς] „Sic *Fl. Wech. Par.* etc. Φλογὸς J. et L.“ Hoc habent etiam 2957. et *Aug.* omittunt plane *Gorl.* et 3011. Unde suspicor alienae manus hanc vocem esse et deinceps corrigendum ἐμπεπληκῶς. e) καὶ κ] τὸ ἐκ conj. *Jacobs.* eleganter. d) ἐπισάξαντες] ἐπεισάξαντες B. 1. et 3. e) προτάξαντες] „Ita dedi ex J. *Hag. Ald.* B. 1. *Salm.* (et B. 3.) προστάξαντες *Fl. Par.* quod et adscriptum margini A. 1.“

viris etiam vincere indecorum videbatur, et interficere mulieres furentes, et mitratum muliebriter ducem, et ebrium parvum seniculum, et alium semimilitem, et saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, et cum ipsis hominibus cremare urbes, et silvas incendere, et Indiam universam brevi tempore implere incendiis, (nam Bac-

chi arma ignis, patrius illi et de fulmine) hic jam festinanter sumere arma, et ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, et atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem. Cum vero prope et in conspectum venissent, Indi, constitutis in prima acie ele-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- p. 79. δοκοῦσι (καὶ, πρὸς Χαρίτων, μὴ με κορύβαντιᾶν, ἢ τέλειως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τὰμὰ εἰκάσω τοῖς θεοῖς) ὁμοίον τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι m) γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοῖά τινα, καὶ κομιδῇ κωμικά παρ' ἡμῶν ἀκούεσθαι n), τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι ο) δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυιαικείοις, καὶ σκιριτήμασι Σατυρικοῖς; καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἤκουτες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὐρόντες, οὐδ' οὕτως ἐπαινεῖν p) τολμῶσι τῷ παρα-
- p. 80. δόξω τοῦ πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαρρόων ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἦν καὶ νῦν, ὡς πρότερόν ποτε, τὴν τελετὴν q) ἐθελήσωσιν ἐπιθεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ σύμπόται κώμων r) κοινῶν τῶν τότε καιρῶν,

ἀπροςδιόνυσος, quae mox c. sq. occurrit non sine horum verborum respectu, quod vel patet ex οὐδ' αὐτῷ, illic adjuncto. m) οἰόμενοι] αἰόμενοι conj. et vertit Gesn. Vid. Adnot. n) ἀκούεσθαι] ἀκούσεσθαι Fl. quod Solanus recipi voluit. Sic etiam in Aug. o) ὅ, τι] Sic Reitz. veterum Edd. scripturam ὅτι moniti Jensi emendaverat. p) ἐπαινεῖν] ἐπανεῖναι vel ἐπανεῖναι conj. et vertit Gesn. probante Belino. q) τελετὴν] Bene Fl. Fr. Wech. Par. etc. Τελευτήν male J. r) κώμων] κώμων male J. sola.

vos Gratias oro, ne me fanatico furōre agi aut plane ebrium esse putetis, si me eum Diis comparēm) similitudine quōsdam, atque Indos illos, ad novitatem disputationum affectos esse, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt (putent) Satyrica, et ridicula quaedam, et plane Comica a nobis recitari, talia ea esse credunt, nescio qua de me sententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quasi non oporteat descen-

dentes de elephantibus aures praebere commissationibus muliebribus, et Satyricis saltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant. invento pro hedera ferro, neque sic redire (laudare) audent, inopinata re perturbati. Verum audacter illis denuncio, si nunc etiam, ut prius olim, cacrimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, et recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint

καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι p. 80.
 δὲ εἰς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, ἐμβακχεύσειν s) καὶ αὐ-
 τοὺς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν t) ἐρεῖν τὸ εὐοί u). Οὗτοι 6
 μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοή) ποιούντων ὅ, τι καὶ φίλον.
 ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν
 διηγήσασθαι τι τῶν ἐκεῖθεν, οὐκ ἀπροσδιόνυσον x) οὐδ'
 αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιῶμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μα-
 χλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐ-
 τοῦ βλέπειν γ), ἐπινεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν κα-
 θήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλλος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ
 μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιστὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπε-
 λῶι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιῶσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι
 τρεῖς καλλίστου καὶ διειδεστάτου z) ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου,
 ἡ δὲ Πάνος, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ οἱ a)
 Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι
 τῶν πηγῶν οὐχ ἀπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ

s) ἐμβακχεύσειν] „Ἐμβακχεύσειν male Fl.“ t) ἡμῶν] ὑμῶν
 B. 3. u) εὐοί] „Εὐοί] Eὐοί rursus Fl. Eὐοί Par.“ x)
 οὐκ ἀπροσδιόνυσον] restitutum ex L. et Bas. Οὐχ ἄπρὸς
 τὸν Διόνυσον cett.“ Basileensis tertia est, ubi lego οὐχ ἀπρο-
 σδιόνυσον. Primae insidet commune vitium. γ) βλέπειν] βλέ-
 ποῖς Aug. z) διειδεστάτου] „διεδεστάτου male B. 2. (et 3.)
 Recte cett.“ a) οἱ] „male abest ab J.“

Satyros ac Silenos, biberint-
 que ad satietatem de hoc
 cratere; futurum, us ipsi
 quoque occupentur Baccho,
 et saepe nobiscum Evoc. il-
 lud ingeminent. Atque hi
 quidem (liberum enim au-
 dire) faciant, quidquid pla-
 cuerit. Ego vero, quando
 adhuc inter Indos versamur,
 volo etiam aliud vobis de il-
 lis rebus enarrare, nec ipsum
 abhorrens à Baccho, nec ab
 instituto nostro alienum.
 Apud Indos Machlaeos, qui
 ad sinistra Indi amnis, si

secundum flumen respicias,
 pascentes ad Oceanum usque
 perveniunt: apud hos igitur
 nemus est in consepito, re-
 gione non admodum magna,
 sed opaca, hedera enim multa
 et vites plane illam inum-
 brant. Hic fontes sunt tres,
 pulcherrimae et pellucidis-
 simae aquae, Satyri unus,
 alter Panis, tertius Sileni.
 Intran illud nemus Indi quo-
 tannis semel, sacrum facien-
 tes Deo, bibuntque de fon-
 tibus non omnibus omnes,
 sed pro diversa aetate, ado-

ρ. 80. μὲν μεράκια τῆς τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τῆς Πανι-
7 κῆς· τῆς δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ. "Α μὲν οὖν πά-

ρ. 81. σχουσιν· οἱ παῖδες ἐπειδὴν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τυλ-
μῶσι κατεχόμενοι τῷ Πανί, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' β)
οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ
ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὴν πῖη ὁ γέρον, καὶ κατάσχη αὐτὸν
ὁ Σειληνός, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ κάρηβαροῦντι c)
καὶ βεβαπτισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρά, καὶ
φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ
λαλίστατος ἐξ ἄφωνοτάτου ἐστίν· οὐδ' ἂν ἐπιστομίσας παύ-

Hom. συνέρειν. συνετὰ μέντοι πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν

II, III, 222. "Ομήρου ἐμείνον ῥήτορα, νηράδεσσι γὰρ ἔοικότα χειμερίησι
διεξέρχονται. οὐδ' ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν"

Id. εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ d) τετυγῶδές τι πυκνὸν καὶ ἐπίτρο-
ibid. χον· συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἐσπέρας. τούντεῦθεν δὲ ἦδη
III, 151. ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἀνατρέχουσι. τὰ μέντοι παραδοξότατον οὐδέπω εἶπον. ἦν

b) δ'] δὲ B. 3. c) κάρηβαροῦντι] „καρηβαρῶντι Fl.“ c)
ἀλλὰ] καὶ addit Gorl. non male, nec tamen necessario.

lescentes nimirum de Saty-
rorum fonte, de Panico viri,
de Sileni autem mei aqua-
les. Quae igitur adolescen-
tulis, cum biberunt, eve-
niant, aut quae viri audeant
occupati a Baccho, longum
fuerit dicere. Sed quae senes
faciant aqua illa ebrii, nar-
rare haud alienum. Cum bi-
bit senex, et occupavit il-
lum Silenus, primo aliquam-
diu mutus est, et crapula
laboranti atque bene madido
similis. Deinde subito vox
splendida, et loquela vehe-
mens, et spiritus modulatus
illi contingit, et est ex plane
muto loquacissimus, quem

nec ore obturando ad quic-
tem redigas, ne perpetuo
loquatur, et longos sermo-
nes continet: prudentia
tamen omnia, et decentia,
et, ad Homericum illius ora-
toris exemplum, *nivibus si-
milis hibernis*, proferunt.
Neque satis fuerit cyncis
illos propter aetatem com-
parare, sed cicadarum more
confertum quiddam et volu-
bile ad seram usque vespe-
ram perpetuant. Inde autem,
jam dimissa ebrietate, ta-
cent, et ad pristinam ratio-
nem redeunt. Verum, quod
maxime admirabile est, non-
dum dixi. Si enim senex

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A R G U M E N T U M.

Herculem, Gallis Ogmium dictum, ut eloquentiae praesidem describit auctor e mira quadam ejus pictura Gallica, cujus vim et consilium suae personae eloquentiaeque senili lepide accommodat.

- 1 Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κέλτοὶ Ὀγμιον c) ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι· γέρον ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφаланτίας, πολὺς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς d) τὸ δέρμα, καὶ διακεκαυμένος ἐς τὸ μελάντατος, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρανα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον e) ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἀνεικάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τὴν f) Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνήπται g) τὴν τοῦ

a) ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] „Προλαλία Schol. Prius Edd.“ Cum Scholio consentit 3011. b) Η] „O Schol. Vulgatum servant Fl. J. Wech. Par. etc. c) Ὀγμιον] Ὀμόγμιον conj. Tourp. Vid. Adnot. d) ῥυσὸς] δὲ addit Gorl. e) μᾶλλον] ἄλλον Aug. f) τὴν] Si^c Schm. ex Aug. pro vulg. τοῦ. Rectius fortasse scripsissem τὴν τοῦ Ἡρ. ut mox ἐς τὴν μορφὴν τὴν τοῦ Ἡρ. g) ἐνήπται] „ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.“ Ἐνδέδνται Aug. in marg.

PRAEFATIO SEU HERCULES.

Herculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis, qui supersunt, capillis, rugosa cutē, et ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari

opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, et omnia potius, quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, et clavam dextra prae-

λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυ- p.82.
 τὸν h) παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντετάμενον ἢ ἀριστερᾷ
 προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστὶ ἰαυτὰ γε i). Ἰβριμὴν 2
 οὖν ἐφ' ὕβρει τῶν Ἑλληνίων k) θεῶν τοιαῦτα παρανομεῖν p.83.
 τοὺς Κέλτους ἐς τὴν μορφὴν τὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνο-
 μένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ l) γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ
 αὐτῶν ἐπήλθε λείαν m) ἐλαύνων, ὅποτε τὰς Γηουόου ἀγέ-
 λας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ τῶν ἐσπερίων γενῶν. Καί- 3
 τοι τὸ παραδοξότατον οὐδέπω ἔφη τῆς εἰκόνοσ. ὁ γὰρ δὴ
 γέρον Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος
 ἔλκει ἐκ τῶν ὠτων ἅπαντας δεδεμένους. τὰ δεσμὰ n) δέ
 εἰσὶν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμένα,
 ὅμοις εἰοικυῖαι τοῖς κάλλιστοις. καὶ ὅμως ἀφ' οὕτως ἀσθε-
 νῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἄν

h) γωρυτὸν] γωρυτὸν B. 3. i) ταυτὰ γε] „Haec periori δ,
 connectere malit J. J. Wetstenius.“ Sic vere interpungitur in
 Aug. Vulgo scilicet post ἐστὶ maxima erat distinctio, quam
 jure reliquit Schm. assentiente Fritzschio Quaestst. p. 149.
 Minus feliciter Jacobs. in Porson. Adverss. p. 300. πρῶτά γε
 conj. ab initio sequentis sententiae collocata. Infelicissime Be-
 linus post ταυτὰ γε requiri censet ἰδῶν, aut simile verbum.
 k) Ἑλληνίων] „Sic et Fl. cum J. Fr. Wech. Par. etc.“
 l) τοιαύτῃ] non legitur in Gorl. m) λείαν] „λειαν male
 Wech.“ n) τὰ δεσμὰ] Articulum, quem olim omiserant,
 restituit Schm. e 2954. et Aug, cujus posterioris auctoritatem
 secutus idem Schm. scripsit εἰσι σειραὶ, -omisso pronomine en-
 clitico.

fert, et pharetrā appensa,
 et intentum arcum sinistra
 ostendit: atque in univēsum
 est Hercules hac quidem ex
 parte. Itaque suspicabar, ut
 contumelia afficerent Grae-
 corum Deos, talia Gallos in
 figuram Herculis designasse,
 quem tali pictura ulcisci vel-
 lent, qui suam quondam re-
 gionem invaserit, ac praedas
 ibi egerit, cum quaerens
 Geryonis greges multas per
 occidentem gentes percurre-

ret. Verum quod insolent-
 tissimum in illa pictura, non-
 dum dixi. Nempe senex ille
 Hercules, hominum magnam
 multitudinem trahit, auri-
 bus omnes revinctos. Vin-
 cula autem illi sunt tenues
 catenae, ex auro atque ele-
 ctro elaboratae, monilibus
 pulcherrimis similes. Et ta-
 men ab infirmis adeo catellis
 tracti, neque fugam moliun-
 tur, cum possint facile, ne-
 que omnino contra tendunt,

- p. 83. εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιτείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερεί-
 δουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ
 φαιδροὶ ἔπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦν-
 τες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν
 ἐπιχαλῶντες, εἰκοότες ἀχθεσθησομένοις ο), εἰ λυθῆσονται.
 ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ
 τοῦτο εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψει ταῖς
 σειραῖς p) τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη
 p. 84. τὸ ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ
 θεοῦ τὴν γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἐλκομένους αὐτοὺς
 ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπται γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.
 4 Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ εἰστήκειν ὄρων, καὶ θαυμάζων,
 καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν. Κελτὸς δὲ τις παρεστῶς οὐκ
 ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φω-
 νὴν ἀφιεῖς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγὼ σοι, ἔφη,
 ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττο-

ο) ἀχθεσθησομένοις] ἀχθησομένοις Gorl. Unde Struvius
 Gramm. Gr. p. 228. vult ἀχθεσομένοις. Cf. tamen Heindorf.
 ad Plat. Hipp. maj. c. 28. p) ταῖς σειραῖς] Importunis-
 simas voces, in quibus etiam Gesnerus offendit, ejiciendas pu-
 tat Jacobs. Ταῖν χειρῶν corrigi vult Seager. Mihi τῆς σειρᾶς—
 sic enim Scholiasten scripsisse arbitror — e glossemate τῶν
 δεσμῶν ortum videtur.

aut obnituntur pedibus, re-
 supinati in contrariam ei,
 qua ducuntur, partem: sed
 sequuntur hilares, et gau-
 dentes, et ductorem suum
 laudant, atque urgent omnes,
 et, dum praevenire student,
 laxant vinculum, quasi ae-
 gre laturo, si solvantur.
 Quod vero omnium maxime
 portentosum mihi videtur,
 non pigror ipsum quoque
 dicere. Cum non haberet
 pictor, unde principia cate-
 nae suspenderet, quippe cum
 dextra clavam, arcum vero

sinistra haberet: perforata
 Dei lingua extrema, tractos
 ex illa fecit; et retorquet
Hercules ad illos, qui ducun-
 tur, vultum subridentem.
 Haec ego stabam intuens, nec
 sine admiratione, dubius si-
 mul, et indignatus. Sed Gal-
 lus aliquis adstans, non ine-
 ruditus etiam nostris literis,
 quod declaravit, accurate
 loquens Graece, popularium
 suorum more, ut arbitror,
 philosophus, *Ego vero*, in-
 quit, *solvam tibi, hospes,*
picturae hujus aenigma: vi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 85. ταύτη τερούπηται. - μέμνημαι γούν, ἔφη, καὶ κωμικῶν τινῶν
 ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν μαθῶν,

Ignot.
 auct.

. . . τοῖς γὰρ λάλοισιν u) ἔξ ἄκρου

Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ x) τετροπημένη.

6 Τὸ δ' ὄλον, καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα
 ἠγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πείθοι τὰ
 πλείστα βιάσασθαι. καὶ τὰ γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν,
 οἶμαι, ὄξεις, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τι-
 τρώσκοντες. πτερόεντα γούν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι.
 7 τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός. Ἐμοὶ δὲ ἠνίκα περὶ τῆς δεῦρο πα-
 ρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἑμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι,
 τηλικῶδε γ) ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὐ-
 θὺς ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ψῆφον δίδόναι τοσοῦτοις δικάσαις, κατὰ
 καιρὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνης. τέως μὲν γὰρ
 ἐδεδίειν, μὴ τινι ὑμῶν δόξαιμι z) κομιδῆ, μειρακιῶδη ταῦτα
 ποιεῖν, καὶ παρ' ἠλικίαν νεανιεύεσθαι. κατὰ τις Ὀμηρικὸς
 νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

u) λάλοισιν] Sic scripsi ex emendatione Casaub. ad Theophr.
 p. 103. et Gesneri, pro vulg. λάλοις. Vitiosos jambos dedērant
 Reitz. et recentt. sejunctos voce λάλοις. x) ἐστὶ] „ἐστίν] ἐστὶ
 melius legas.“ Si recte Reitzius consulisset Edd. veteres, in-
 venisset constantem lectionem eam, qua sanē opus erat. y)
 τηλικῶδε] τηλικῶ τε (potius τηλικῶ τε) mavult Bel. frustra.
 z) δόξαιμι] ἂν addi jubet Bel. pro more suo.

hac parte perforatum esse.
 Memini enim, pergebat,
 etiam quorundam de comoe-
 dia jamborum, quos a vobis
 didici,

Extrema enim loquacibus
 Pertusa lingua est, omni-
 bus foramine.

In universum autem puta-
 mus, oratione Herculem per-
 fecisse omnia, sapientem vi-
 rum, et eloquentiae viribus
 pleraque expugnasse. Et
 tela ipsius orationes puto
 sunt, acutae, collineantes ad
 scopum, celeres, quibusque
 vulnerentur animi. Alata

nempe. verba vos quoque esse
 dicitis. Haec tum Gallus.
 Mihi vero, cum apud me
 considerarem, deceretne huc
 me progredi, hoc aetatis ho-
 minem, quique hoc decla-
 mandum genus olim desissem,
 et iursus de me calculum
 dare tot iudiciis; oppor-
 tune in mentem venit, ejus
 imaginis memoria. Ante
 enim metuebam; ne cui ve-
 strum viderer plane ado-
 lescentuli more istuc facere,
 et praeter aetatem juvenari;
 ac deinde Homericus aliquis
 juvenis increparet mihi illud,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ, Hom. II. VIII. 103. p. 85.
 Χαλεπὸν γῆρας κατελληφέ σε a), 8. p. 86.
 Ἠπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι·
 εἰς τοὺς πόδας b) τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνή-
 σθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προά-
 γομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιάτης ὦν
 τῆς εἰκόνας. Ὡστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ
 ὅσα τοῦ σώματος c) ἀγαθὰ, χαιρέτω, καὶ ὁ Ἔρως ὁ σὸς,
 ὃ Τῆϊε ποιητὰ, εἰσιδὼν d) με ὑποπόλιον γένειον e), χρυσο-
 φαέννων f) εἰ βούλεται πτερούγων, ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω,
 καὶ ὁ Ἴπποκλείδης οὐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλι-
 στα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὄραν εἶη, καὶ
 ἔλκειν τῶν ὠτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ τοξεύειν g)
 πολλάκις, ὡς οὐδὲν γε θεός, μὴ κενωθεῖς λάθοι ὁ γωρυτὸς
 αὐτῷ. ὄρας ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας
 τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλημένου

a) κατελληφέ σε] ὀπάζει vult Bel. ut in Homero est, omnino-
 que versus duo Homericos accurate restituendos putat. b) τοὺς
 πόδας] τὰς ποδῆς inepte conj. Bel. c) τοῦ σώματος]
 Articulum vulgo omissum restituit Schm. ex Aug. d) εἰσιδὼν]
 εἰσιδὼν Schm. ex Aug. e) γένειον] deleri vult Guyet. τὸ
 γένειον legi Reitz. Alii pro με maluerunt μου, vel μεν. Vid.
 Fragmenta Anacreont. in Ed. Fischer. p. 289. f) χρυσο-
 φαέννων] „χρυσοφαέων Fl. Idem adscriptum margini Ald.“
 χρυσοφαέννοιον — πτερούγων Gesn. χρυσοφαέννοις — πτέρουσι de
 Pauw. ad Anacr. g) τοξεύειν] „τοξεύει Fl.“

*Jam perit tua vis, gravis
 arripuitque senectus,
 Invalidusque tibi famu-
 lus, tardique cavalli,
 in pedes hoc ultimum ja-
 ciens. Sed ubi recordor se-
 nis illius Herculis, ad agenda
 omnia provehor, nam me
 pudet talium ausorum, qui
 imaginis propositae aequalis
 sim. Itaque robur, et cele-
 ritas, et pulchritudo, et
 quaecunque corporis bona
 sunt, valeant: ac tuus, Teie
 poeta, Cupido, intuens me,
 Lucian. Vol. VII.*

*sensim canente mento, aura-
 tis vectus, si voluerit, alis,
 aut aquilis praetervolato: ac
 non curabit Hippoclydes. At
 dicendi facultate vel maxime
 rejuvenescere, et florere, et
 vigere tempestivum fuerit,
 et auribus trahere, quam
 fieri possit, plurimos, et
 sagittas emittere saepius, cum
 metus non sit, ne imprudenti
 vacua fiat pharetra. Vides,
 quomodo meam ipse acta-
 tem senectutemque consoler.
 Et hac ipsa causa ausus sum*

U

p. 86. τὸ ἀκάτιον κατασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας,
 αὐθις ἀφείναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἶη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιά, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιοστίου
 p. 87. τε, καὶ ἐσθλοῦ, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεόμεθα, ἵνα, εἰ ἄξιον
 φανοίμεθα, καὶ ἡμῖν h) τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγγη-
 ταί i) τις,

Hom. Οἶην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.

Od.

XVIII, h) ἡμῖν] „ὑμῖν male Fl.“ i) ἐπιφθέγγηται] „ἐπιφθέγγου-
 73. το Fl.“

subductum olim navigiolum
 iterum deducere, et pro co-
 pia instructum, in medium
 mare dimittere. Adspiret
 modo a vobis, Dii, dex-
 tra aura! Nunc enim vel maxi-
 me implente vela, et bono,

et secundo vento indigemus,
 ut, si quidem digni videamur,
 etiam nobis Homeri-
 cum illud inclamet aliquis,
*Quod femur e pannis se-
 nior tam vilibus effert!*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

p. 88. κόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον
 2 ἔχοιμι. Καὶ δὴ οὐ προπολλοῦ b), κατ' ἄλλο μὲν τι c) χρέος,
 ἦκον d) δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ (ἔδει γὰρ ἀνα-
 πλεῖν κατὰ τὸν Ἡριδανόν,) οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ
 περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοῦνομα τοῦ Φαέ-
 θοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ
 διαπυθνομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιζόμεθα,
 τὰς τὸ ἤλεκτρον ἐκδιδούσας e); ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίου
 σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοισι· κἀγὼ τὸν μῦθον διη-
 γούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦ-
 τον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι
 τὸ ἄρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦ-
 ναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς
 αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' ὑμῖν f), ἵνα-
 περ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι,
 3 καὶ δακρύειν ἔτι g) ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον. Τίς ταῦτά σοι,

b) προπολλοῦ] Sic A. 1. et 2. pro vulg. πρὸ πολλοῦ Cf. Sal-
 tat. c. 27. e. a. c) μὲν τι] Vulg. μέντοι Emendavi monitu
Fritzschi Quaestst. p. 21. sq. qui omnino de hoc loco bene
 meritus est. d) ἦκον] „Nihil mutant Edd. Ἡκων vult *Solan*.“
 Parenthesi verbis ἔδει — Ἡριδανόν inclusis, quod priores Edi-
 tores facere neglexerant, bene jam procedit et cohaeret oratio.
 Cf. *Fritzs.* l. 1. e) ἐκδιδούσας] „omittit *FL*.“ et Gorl.
 f) ὑμῖν] „ἡμῖν] restitutum“ ex L. et *Venet.* ἤμῖν cett.“ Imo
 ὑμῖν restituendum videbatur. Vid. Adnot. g) ἔτι] Inserui hanc

et expanso sinu excepturum
 paucas lacrimas, ut electrum
 habeam. Et sane non ita diu
 est, cum alterius quidem rei
 caussa, sed veni tamen in
 locā illa: oportebat enim
 adverso Eridano navigare.
 Sed nec populos vidi, dili-
 genter licet circumspiciens,
 neque electrum: quin neque
 nomen Phæthontis noverant
 incolae. Requirente enim me
 atque interrogante, quandò
 veniremus ad populos, ele-
 ctrum reddentes? ridebant
 nautae, postulabantque, uti

clarius, quid mihi vellem,
 dicerem. Hic ego fabulam
 ipsis enarro, Phaëthontem
 fuisse Solis filium, et hunc,
 adultus cum esset, petiisse
 a patre currus ipsius agendi
 facultatem, ut et ipse diem
 unum faceret: illum dedisse,
 hunc excussum curru' periis-
 se, et sorores ipsius dum lu-
 gerent hic circiter, dicebam,
 apud vos, ubi etiam cecidit,
 apud Eridanum; populos
 factas esse, et lacrimari
 etiamnum propter eum suc-
 cina. *Quis haec tibi*, dicebant,

ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεῶν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; p.88.
 ἡμεῖς δὲ οὔτε ἠνίοχόν τινα ἐκπίπτοντᾶ εἶδομεν, οὔτε τὰς
 αἰγείρους, ἃς φῆς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἶει ἡμᾶς
 δυοῖν ὀβολοῖν ἔνεκα ἐρέττειν ἄν, ἢ ἔλκειν τὰ πλοῖα πρὸς
 ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντίας τῶν αἰ-
 γείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν οὐ μετρίως μου καθίκετο.
 καὶ ἐσιώπησα διαισχυνηθεὶς, ὅτι παιδίου τινὸς ὡς ἀληθῶς p.89.
 ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα οὔτω
 ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιᾶς ἀρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν
 δὴ ταύτης ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθά-
 περ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέ-
 πλαττον, ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ. Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ 4
 ἀληθῶς h) ὥμην εὐρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς
 ἄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὐθις i) ἠρώ-
 των τοὺς ναύτας, (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἄλλ' οἷ γε κύκνοι,
 πηνίκα ὑμῖν k) τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ἄδουσιν l)· ἐφεστῶτες τῷ
 ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔκθεν; φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρόδρους

hanc vocem e Gorl. vulgo omissam. h) ἀληθῶς] „ἀληθῆς
 Fl.“ i) αὐθις] „bene Fl. Fr. Wech. Par. Αὐτις male J.“
 k) ὑμῖν] „ἡμῖν] recte L. et J. Ἰμῖν Fl. cum cett. male.“
 Hoc „male“ equidem non intelligo. l) ἄδουσιν] „Fl. ἄδου-
 σιν sine puncto subscripto.“

*narravit impostor et mendax
 homo? Nos vero neque auri-
 gam quemquam excidere vi-
 dimus, neque habemus, quas
 ais, populos. Si vero quid
 esset tale, putasne nos duo-
 rum obolorum causa remi-
 gaturos, aut tracturos ad-
 verso flumine navigia, cum
 divitibus nobis esse liceret,
 legendis populorum lacri-
 mis? Hic sermo non medio-
 criter me momordit. Et ta-
 cui, cum puderet me, cui
 re vera accidisset, quod pue-
 ro, ut poëtis crederem impro-
 babilia adeo mentientibus,
 ut sanum nihil illis placeat.*

Una igitur hac spe non parva
 falsus, aegre ferebam, quasi
 ex ipsis manibus electrum
 perdidissem, qui jam imagi-
 natus fueram, ad quot res et
 quomodo illo usus essem.
 Illud tamen, et quidem cer-
 to, quatabam me apud illos
 reperturum, cycnos multos
 canentes in ripis fluvii: ac
 rursus interrogabam nautas,
 (nam adhuc adverso flumine
 navigabamus) *Verum cycni
 certe quando vobis modula-
 tum illud cårmen canunt ad-
 stantes hinc et hinc fluvio?
 Ajunt enim, illos Apollinis
 comites, homines canendi*

p. 89. αὐτοὺς ὄντας, ὠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ
 ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομέ-
 5 νους τῆς μουσικῆς. Οἱ δὲ σὺν γέλῳτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ
 ἄνθρωπε, οὐ παύσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας
 ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ αἰεὶ πλείοντες, καὶ σχεδὸν
 ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἑριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους
 ἐνίοτε ὀρῶμεν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν
 οὔτιοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενῆς, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς
 κολοιοὺς Σειρῆνας m) εἶναι πρὸς αὐτοὺς· ἀδόντων δὲ ἡδὺ,
 καὶ οἶον σὺ φῆς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν,
 6 πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν. Πολλὰ τοιαῦτα
 p. 90. ἕξαπατηθῆναι ἐνι n), πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μείζον ἕκα-
 στα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶ γὰρ νῦν δέδια ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, μὴ
 ὑμεῖς ἄρτι ἀφικμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι
 ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὐρήσειν παρ'
 ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθῃτε καταγελῶντες τῶν ὑπο-
 σχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις.
 ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ

m) Σειρῆνας] μὲν addebatur vulgo. Sed recte omisit Fl. probante etiam Fritzschio Quaestst. p. 210. n) ἐνι] „ἔστι L.“

peritos, hic aliquando in volucres abiisse, et propterea adhuc canere, non oblitos Musicae. At illi cum risu, Tu homo, inquit, non desines hodie mentiri de regione nostra atque fluvio? Nos vero semper navigantes, et a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in palustribus ripis fluminis; et crocitant hi quiddam plane alienum a Musis, et imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes sint ad illos. Canentes autem suaviter, atque ut tu ais, ne per somnium quidem qui-

dem' audivimus. Itaque mirari subit, unde ista de nobis ad vos pervenerint. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum sollicitus, ne qui modo venistis, et jam primum nos auditis, electa quaedam et cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui, pretiosa id genus multa inesse nostris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A R G U M E N T U M.

Laudatio muscae, exercendi ingenii causa, ut Gilb. Cognatus putavit, et ex tempore, ut Wielandio visum, habita; quod perorandi genus illius aevi sophistis admodum fuit frequentatum.

1 Ἡ μυΐα ἔστι μὲν οὐ τὸ a) σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἔμπισι, καὶ κώνωσι, καὶ τοῖς ἔτι λεπιοτέροις παραβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προὔχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ b) αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομᾶν τοῦ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι c), ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστιν d) ὑμενόπτερος, τοσοῦτον ἀπάλωτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἢ Ἰνδικῆς λεπιοτέρα, καὶ e) μαλακωτέρα· καὶ μὴν διήνθι-

a) οὐ τὸ] „Sic et *Fl.* cum *J. Par.* etc. Οὕτω *L.*“, b) τὰ] „omisit *J.* non item *Fl.* aliaeque.“ c) ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] insititia habet *Guyet.* d) ἔστιν] μὲν, quod vulgo addebatur, ejeci praeunte *Fl.* et imperante *Fritzschio* Quaestst. p. 174. Ortum puto e sequentis vocis initio. Abest etiam ab *Aug.* ex quo praeterea ἔστιν scripsi pro vulg. ἔστι. e) καὶ] τε καὶ *Aug.*

M U S C A E E N C O M I U M.

Non est minima volucrum musca, in quantum culicibus diversi generis, et minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plu-

mis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum, et cicadarum, apiumque, pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veste Indica est tenuior et delicatior. Et

σταί f) κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέπων ἐς αὐτήν, p.92.
 ὅπότεν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, πτερούσσηται g). Ἡ 2
 δὲ πτησίς οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας εἰρεσία συνεχεῖ τῶν
 πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὔδὲ h)
 ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπῆς πρὸς ὃ, τὸ
 ἂν μέρος ὀρμήσῃ τοῦ ἀέρος· καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσιστιν αὐ-
 τῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ
 ἀπηνῶς i) οἷα k) κωνάπων, καὶ ἐμπίδων, οὔδὲ τὸ βαρύβρο-
 μον τῶν μελιτῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερόν, καὶ ἀπειλη-
 τικὸν ἐνδεικνυμένης l). ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρωτέρα m),
 ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι. Τὸ δὲ 3
 ἄλλο σῶμα, ἢ μὲν κεφαλὴ λεπτότατα τῷ αὐχένι συνέχεται,
 καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκυῖα, ὡσπερ ἢ τῶν
 ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχον-

f) διήνθισται] „διήθησθαι *Wech.*“ Διήνησται B: 1. g)
 πτερούσσηται] Sic *Schm.* ex Aug. pro vulg. ἐκπερούσσηται.
 Praepositio originem videtur debere praecedenti ἐκπετάσασα.
 h) οὔδὲ] οὔτε *Schm.* ex emendatione interlineari Codicis Aug.
 inscite. Sexcenties enim οὔδὲ inveneris post οὔτε. Cf. infra
 cap. 9. i) ἀπηνῶς] „Sic Edd. constanter. Ἀπηνῶς vult So-
 lan.“ k) οἷα] Sic monente *Fritzschio*, id quod jam saepius
 a me factum, correxi vulgatum οἷα. l) ἐνδεικνυμένης]
 ἐνδεικνυμένη *Gorl.* frustra. Vid. *Fritzschi.* Quaestst. p. 173. m)
 λιγυρωτέρα] Sic *Bip.* et *Schm.* ex *Reitz.* ubi tamen cum
 accentus vitio legitur λιγυρώτερα. In vet. erat λιγυροτέρα, quod
 et ipsum mendum supra De Electr. c. 6. emendavi.

sane floreat pavonum instar
 colores habet, si quis intente
 illam respiciat, cum expan-
 sis ad solem pennis volatum
 meditatur. Volatus illius est
 non qualis vesperilionum
 in perpetuo alarum remigio,
 neque locustarum instar cum
 saltu *conjunctus*, neque cum
 perstrepeute impetu, ut ve-
 sparum, sed flexilis in quam-
 cunque partem aëris tendat.
 Etiam hoc illi inest, quod
 non silentio, verum cum
 cantu quodam volat, non in-

festo, qualis est culicum;
 neque graves fremitus apum,
 aut terribiles minacesque
 vesparum imitante, sed in-
 tantum est modulatio, quan-
 tum tuba atque cymbalis ti-
 biae sunt placidiores. Quan-
 tum ad reliquum corpus,
 caput tenuissimo canali con-
 tinetur cervicibus, et cir-
 cumactu est facile, non ad-
 natum quale locustarum:
 oculi autem solide eminentes,
 multum habentes de
 cornu: pectus compactum,

p. 92. τες· στέρνον εὐπαγές, καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ
 p. 93. κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγμένοι. ἡ γαστήρ δὲ ὠχύρω-
 ται καὶ αὐτῇ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολί-
 δας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι οὐ κατὰ τὸ ὀρθόπυγιον ὡς
 σφήξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι,
 ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασιν καὶ αὐτῇ ἔχουσα προνο-
 μεύει n) τε καὶ ἐπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κο-
 τυληδόνι κατὰ τὸ ἄκρον ἔοικυῖα ο). ἐκ δὲ αὐτῆς ὁδοὺς p)
 προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τοῦ αἵματος· πίνει μὲν γὰρ
 καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης
 ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἐξάπους δὲ οὔσα, τοῖς μὲν τέσ-
 σαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυοῖ καὶ ὅσα q)
 χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οἷν αὐτὴν ἐπὶ τετάρων βεβηκυῖαν,
 ἔχουσαν zi ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως
 4. πάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς. Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη,

n) προνομεύει] „προνομένει *Wech. male.*“ ο) ἔοικυῖα] ἔοικυῖαν scribendum, putat *Jacobs. Animadvr. ab Achill. Tat.* p. 699. Oblitus sui haud dubie auctor, ant, si malis, sibi constans strictioris regulae immemor neglectis verbis superioribus, ἣν - ἔχουσα postremum in κατέχει reliquisque verbis subjecti loco cogitavit proboscidem. Sic certe excuset auctorem, quum parum referat, ipsa Musca, an ejus proboscis habeatur subjectum. p) ὁδοὺς] „ὁδοὺς adspirate *Fl.*“ q) καὶ ὅσα] ὅσα καὶ legi jubet *Fritzsch. Quaestst. p. 202.* At loca collata non evincunt corrigendi necessitatem. Non enim illinc patet, quidni etiam καὶ ὅσα dici potuerit.

e quo enati pedes non omnino, ut in vespis, adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas et squamas habens. Uliciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, et apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo, quo elephanti, instructa et ante se pascitur, et comprehendit, et adhaerescens continet, cum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi papu-

git, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit; anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Hom. τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάξει, ἀλλὰ τῷ γ) θάρσει τῆς μυίας, καὶ
 II. τῷ αἰρέστω, καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θρά-
 XVII. σος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰρογο-
 570. μένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσταται, ἀλλ' ἐφέται τοῦ δῆγμα-
 P. 95. τος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάξεται τὴν μυῖαν, ὥστε
 οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις,
 οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη. ἄρτι μὲν γὰρ τὴν
 ἀγλαίαν πτησὶν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν
 Ἀθηναίων ὅποτε τοῦ Μενέλεω 2) τὸ βέλος ἀποκρούεται a),
 ὡς μὴ ἐπὶ τὰ καιριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένη
 κοιμωμένου αὐτῆ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὐθις ἐπεισάγει
 τῷ παράδειγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτω καλλίστω αὐτὰς
 ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπῶν, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη
 6, καλῶν. Οὕτω δὲ ἰσχυρὰ ἐστίν, ὡςθ' ὅποταν τι δάκνη,
 P. 95. τιτρώσκει οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοῶς, καὶ
 ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεια-
 δυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς b) προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέ-
 θους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων

γ) τῷ] „τὸ male Ald.“ 2) Μενέλεω] Μενελάου Aug. a) ἀπο-
 κρούεται] „ἀποκρούσεται Fl. male, ex qua tamen idem ad-
 scriptum marg. A 1.“ b) αὐτῆς] Vulgatum αὐτῆς omnino
 videbatur corrigendum.

audaciae muscae, et intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ut in vitalia

illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus, comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, et turbam illarum vocavit *gentes*. Adeo autem robusta est, ut morsu vulneret non hominis modo cutem, sed bovis etiam et equi. Quin elephantem dolore afficit, intra rugas illius dum repit, et sua proboscide proportionem magnitudinis suae sauciat. Coitus, et Veneris, et

πολλή τις αὐταῖς ἢ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄρῶν οὐ κατὰ τοὺς p. 96.
 ἀλεκτρούνας ἐπιβάς εὐθύς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ
 θηλείᾳ ἐπιπολύ c)· καὶ κείνη φέρει τὸν ἄνδρα, καὶ συμπε-
 τονται τὴν ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθει-
 ρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολύ ζῆ τῶ
 ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν d). Ὁ δὲ μέγιστον ἐν τῇ 7
 φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὲ βούλομαι εἰπεῖν. καὶ μοι
 δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον αὐτὸ e) παριδεῖν ἐν τῶ περὶ ψυχῆς
 καὶ ἀθανασίας αὐτῆς f) λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέ-
 φρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῆς,
 καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι
 πάντας, ὅτι καὶ κείνων ἀθάνατός ἐστιν ἢ ψυχὴ, ἢ γε g) καὶ
 ἀπελθοῦσα ἐπανέροχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι
 τὸ σῶμα, καὶ πείσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ ἐπαληθεύει h)
 τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις
 ἀφείσα i) αὐτὸν ἢ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτήν· εἶτα ἐπα-

c) ἐπιπολύ] ἐπὶ πολὺ B. 1. 3. et mox *idem*. d) καὶ ἔμπνους
 ἐστίν.] non leguntur in Aug. e) αὐτὸ] „αὐτῶ male *Fl.*“
 f) αὐτῆς] αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solanus*: At nec vulgatum
 improbo.“ *Schm.* αὐτοῦ edidit, quod etiam Aug. habet. g) ἢ
 γε] Sic *Schm.* ex Aug. pro vulg. εἴγε. h) ἐπαληθεύει]
 „ἐπαληθεύει male *Fl.*“ ἑρμηνεύει Aug. sed in marg. ἐπαληθεύει,
 i) ἀφείσα] „Sic *Fl. Ald. Hag. B. 1. Par. Salm. Ἀφείσα*
 J. et marg. A. 1.

nuptiarum multa illis est
 libertas: ac mas non, ut in
 genere gallinaceo, cum in-
 scendit, statim iterum desi-
 lit; sed diu inequitat femi-
 nae, atque illa fert sponsum,
 volantque una, neque illum
 in aëre coitum volatu distur-
 bant. Praeciso capite musca
 diu vivit corpore reliquo,
 et spirat. Quod autem ma-
 ximum in natura illarum
 est, hoc jam volo dicere.
 Ac videtur mihi solum illud
 Plato praetervidisse in suo
 de anima illiusque immor-

talitate libro. Mortua enim
 musca inperso cinere resur-
 git, et instaurata illi nativi-
 tas, atque alia de novo vita,
 contingit; adeo ut plane per-
 suasum esse debeat, illarum
 quoque immortalem esse ani-
 mam, quae quidem etiam
 cum discessit, redit, et
 agnoscit, et suscitatur corpus,
 et, ut volet musca, efficit,
 et fidem conciliat illi de
 Clazomenio Hermotimo fa-
 bulae, animam illius saepe,
 ipso relicto, pro se peregri-
 natam, deinde reducem im-

- p. 96. **8** νελθούσα ἐπλήρου αὔθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμό-
8 τιμον. Ἄργος *k)* δὲ αὐτὴ καὶ ἄνετος οὔσα, τὰ ὑπὸ τῶν
p. 97. ἄλλων πονούμενα καρποῦται, καὶ πλήρης αὐτῇ πανταχοῦ
9 τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα
οὐχ ἥκιστα μυῖαις ἢ *l)* ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ οἱ *m)*
ὄψοποιοὶ ταύτη τὰ ὄψα ἠδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῶν
προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται
9 αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων. Νεοττιὰν δὲ ἡ καλιὰν
οὐχ ἐνὶ τόπῳ κατεστήσατο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτήσιν κατὰ
τοὺς Σκύθας ἐπανηρημένη *n)*, ὅπου ἂν τύχη ὑπὸ τῆς νυ-
κτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἐστίαν καὶ εὐνήν ποιεῖται. ὑπὸ
σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιόϊ λαν-
θάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἠγεῖται τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν
10 φωτὶ δρώμενον *o)* αἰσχυνεῖ αὐτήν. Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ
ἀνθρώπον τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν,
λάλῶν μέντοι γε καὶ στωμύλην, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντερασ-
σθῆναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρως τοῦ Ἐνδυ-
μίου. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπή-

k) ἄργος] „Sic Edd. et Thom. Mag.“ *l)* ἢ] „Ita dedit Solan.
Καὶ Edd. priores.“ *m)* οἱ] „abest a Fl.“ *n)* ἐπανηρη-
μένη] ἐπανηρημένη *mallet* Reitz. *o)* δρώμενον] „Forsan
δρώμενον, adpinxit Solanus.“

plevisse corpus, suscitasse
Hermotimum. Jam ipsa mu-
sca vacua opere et solum
alieno labore partis fruitur,
ac plena illi ubique mensa.
Nam et caprae illi mulgen-
tur, et non minus muscis,
quam hominibus, laborat
apis: et coqui huic condiunt
opsonia, et regibus ipsis
praegustat, mensisque inam-
bulans cum illis epulatur,
et una fruitur omnibus. Pul-
litiem vero suam aut nidum
non uno loco constituit, sed
volatum erraticum Scytha-
rum more suscipiens, ubi-

cunque a nocte deprehendi-
tur, ibi et larem sibi et cu-
bile facit. Verum noctu, uti
dixi, nihil agit, neque oc-
culte cupit agere quidquam;
neque putat quidquam se
turpe facere, quod in luce
factum pudori esse sibi de-
beat. Fertur etiam fabula,
mulierem quandam, Muscam,
olim fuisse, pulcherrimam,
loquacem vero eandem at-
que argutam, et cantus aman-
tem; rivalem autem Lunae
in amando Endymione fuisse.
Deinde cum dormientem su-
binde ludibriis suis, et can-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 98. πολλά ἄν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ Μυίας r) τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἢ κατ' αὐτὴν ἱστορία:

12 Γίνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύννας, τραχύταται τὸν βόμβον, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἱ γὰρ καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διακαρτεροῦσιν, ὑπεπιηχυῖαι τοῖς

p. 99. ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφοτέρω καὶ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρωῖσι, βαίνοντες s) ἐν τῷ μέρει, κατὰ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' εἴτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

r) Μυίας] τῆς Μυίας Aug. s) βαίνοντες] „καὶ βαλνόντες marg. A. 1. W.“ Praeterea attende masculinum in βαλνόντες, quo utitur auctor, ad solos mares muscarum respiciens.

Multa habere dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, militares vulgo vocant, alii vero canes, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admōdum sunt, et toto hie-
me sine cibo durant, lacunaribus se insinuant maxime, in quibus illud prae-

sertim mirabile est, quod utrumque et marium opus et feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille et Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint, quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

S C H O L I A

E T

A D N O T A T I O N E S.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λίνον λίνα συνάπτων, ὡς οἱ παροιμιαζόμενοι φάσκουσι. V. Sed suppletis deficientibus ex C.

Ead. 1. 22. σταθμὸς] μονή. V.

Pag. 2. 1. 1. παρασάγγαι] Μέτρον Περσικὸν ὃ παρασάγγης, ὁδοῦ στάδιοι λ'. τὸ δὲ στάδιον, ὄργυιαι ρ'. ὡσπερ καὶ τὸ πλέθρον, ποδῶν ρ'. τὸ δὲ μίλιον, στάδια ζ'. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων δέκα βούλονται σταδίων τὸ μίλιον εἶναι. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος, ἦ. ἄλλοι δὲ, ζ'. k) V. Ὁ παρασάγγης μέτρον ἐστὶν παρ' Αἰγυπτίοις, μεθ' οὗ μετροῦσι διὰ τὴν τοῦ Νείλου ἐπίκλυσιν τὴν γῆν, ἔχων σταδίους λ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σχοῖνος ξ'. ὁ δὲ στάδιος ἔχει πόδας χ'. τὸ δὲ ὄνομα τὸ παρασάγγης τοῦτο εἰρήσεις πολλακίς ἐν τῇ Αναβάσει l) τοῦ Κύρου G. (Persica est mensura; non Aegyptia; de qua non Xenophon tantum, sed Herodotus aliique. Solan.)

Ead. 1. 9. ὑποξενίζοντος m)] ξένους καὶ ἀγνώστους διαλεγόμενου V.

Ead. 1. 12. λογίζομαι] ἀριθμῶ. G.

Ead. ibid. τῆς ἐναγχοῦς] τῆς χθεσινῆς G.

Pag. 3. 1. 2. παρασάγγας ὅλους] ὀλοκλήρους V.

Ead. 1. 5. Διοπετῆς πάρεστιν ἐξ οὐρανοῦ] ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πεσών. V.

Ead. 1. 9. τὸ πέρα πίστεως] ὑπὲρ τὴν n) πίστιν V.

Pag. 4. 1. 1. ἐκείνω τῷ Φρυγί] Ὁ Γανυμέδης ἦν Φρυγὸς μερακίσκος εὐπρεπῆς· τούτου ἠράσθη ὁ Ζεὺς, καὶ μετὰ βληθεὶς εἰς αἰτὸν, ἤρπασεν αὐτὸν, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν οἰνοχόον V.

Ead. 1. 5. προσφερὲς] ὁμοιον. V.

Ead. 1. 6. οὔτε παιδικὰ] ἐρώμενον. V.

Pag. 5. 1. 1. ὁ μὲν γὰρ Ἰκαρος] Ἰκαρος υἱὸς ἦν τοῦ Δαίδαλου. ὅτε ο) οὖν ἐπέτοιο αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ, ὡς παῖς ὁ Ἰκαρὸς ἀνελθὼν εἰς ὑψὸς, τοῦ κηροῦ λυθέντος τῶν πτερῶν, εἰς τὴν θάλασσαν ἔπεσε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Ἰκάριον πέλαγος. Ὁ Δαίδαλος δὲ μικρὸν ἐπετάσθη διάστημα· ἀλλ' οὗτος αὐτὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἔφη ἀναβεβηκέναι τὸν οὐρανόν. V.

k) ζ'.] „ζ' Excerpta G. quod ipse Excerptor Bruno exponit septem cum semisse. ζς'. est in V.“

l) Ἐναβάσει] Legebant ἀναγνώσει, quod; monentē Reitzio, emendavit Schmiederus. Lehm.

m) ὑποξενίζοντος] „ὑποξενίζοντας editum ante, et διαλεγόμενους. Emendavit Solanus.“

n) ὑπὲρ τὴν] Ἐπὲρ διὰ τὴν Edita. Sed cum abesset διὰ in G. C. et V. merito delevi, quod vel sine Codd. delendum erat. Reitz.

o) ὅτε] „Bene sic dedit Solanus, cum antea ederetur ὅτι.“

Ead. 1. 4. τὰ ἀκύνπτερα] τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν, τὰ εἰς ὄξυ καταλήγοντα V.

Ead. 1. 8. αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ] σὺν αὐταῖς ὠλέναις. ὠλένας δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ὠμούς. V.

Ead. 1. 15. ἀστεῖον] ἠδύ. G.

Pag. 6. 1. 16. διαῖξασα] ὀρμήσασα. V.

Ead. 1. 18. καὶ ἀτέκμαρτα ἦν] ἄδηλα. V.

Pag. 7. 1. 6. ὑψαγόραι ρ) τινές] Ὑψαγόραι, ὑψηλὰ λέγοντες. Οὐρανογνώμονες δὲ, οὐράνια φρονοῦντες. V.

Ead. 1. 10. ἠξίου μετεωρολέσχης τε] περὶ τῶν οὐρανίων φιλοσοφῶν. V.

Ead. 1. 11. ἐδέησαν] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἴσχυσαν. V.

Pag. 8. 1. 8. τερατουργίαν ς) ματαιολογίαν. V.

Ead. 1. 9. τῶν χαμαὶ ἐρχομένων] ἀντὶ, τῶν ἀνθρώπων. V.

Pag. 9. 1. 6. ἄγνωμον ς) ἀνόητον. G.

Ead. 1. 10. μύθρον μὲν] σίδηρον πεπυρωμένον. V.

Ead. 1. 15. εἰ ἐν γειτονίᾳ s) ἐστὶ] εἰ γειτονοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ πλησιάζουσιν. V.

Pag. 10. 1. 4. δημιουργόν] Ὅρα τὴν τοῦ Λουκιανοῦ ἀθεότητα. Cod. 2954.

Ead. 1. 7. ἐτεκταίνετο] κατεσκεύαζε. V.

Ead. 1. 12. Τὶ δ' εἰ ἀκούσειας] Εἰς Πλάτωνα αἰνιττεται καὶ Ἀριστοτέλη V.

Ead. 1. 13. ἢ τοὺς περὶ τοῦ πέρας τος τε] Δύο γὰρ ταῦτα, τὸ πέρας τε καὶ τὴν ἀπειρίαν, αἷτια εἶναι φασὶν οἱ μαθηματικοὶ τῆς τοῦ παντός γενέσεως· τοῦ πέρατος μὲν εἰδοποιοῦντος καὶ ἐπὶ στάσιν t) ἄγοντος· τὰ ἡμέτερα καὶ περιορίζοντος· τῆς δὲ ἀπειρίας ἄδὸν τῇ γενέσει ἐνδιδούσης, καὶ ἀναζωπυρούσης τὸ ἤδη *) πρὸς παύλαν ἀποκλινόμενον καὶ κεκμη-

ρ) ὑψαγόραι] „Ὑψηγόραι bis editum antea. Correxerit Solanus.“

ς) τερατουργίαν] „Τερατουργίας, ματαιολογίας Edit. Cler. Emendavit Solanus.“

τ) ἄγνωμον] Male sic edebatur: Οὐρανογνώμων] ἀνόητος. Sed in Ms. V. recte ad ἀγνώμων refercbatur. Solan.

s) ἐν γειτονίᾳ] Aliter nostri Luciani Codd. et quidem melius quod C. etiam confirmat. Solan.

t) ἐπὶ στάσιν] Ἐπίστασιν inde fecerat Solanus. Non obsecundavi, quia non addidit unde habeat, et quia non capio. Si εἰς addidisset, crederem. Immo εἰς ἐπίστασιν legendum arbitror, ac tum Scholiastae mens plana. Reitz. Facilius corrigas ἐπὶ κατάστασιν. At vel sine correctione meus Scholiastae plana est. Vult, τὸ πέρας fingere res, stabilire (ἐπὶ στάσιν ἄγειν) et terminare. Lehm.

*) τὸ ἤδη] „ὄ ἤδη lectum ante. Mutavit Solanus.“

κός τῶν γινομένων u) τῆ ἀσθενείᾳ τῆς ὕλης, καὶ βίου πάλιν ἄλλου σπέρματα παρεχομένης x) τῷ ἐνδελεχεῖ τῆς διαδοχῆς καὶ ἀπεράντῳ τῆς κινήσεως. V.

Pag. 11. l. 1. παμπόλλους] Δημόκριτον διαπáιζει. G.

Ead. l. 2. ἕτερος] Ἐμπεδοκλέα μωμάται διὰ τὸ νεῖκος. G.

Ead. l. 5. ἀριθμός τις ὁ θεὸς ἦν] Πυθαγόραν γ) λέγει. V.

Ibid. οἱ δὲ κατὰ γηνῶν] Σωκράτην z) λέγει. V.

Ead. l. 7. τῶν ὄλων ἀρχὴν] Εἰς Μωσέα ἀποτείνεται τάχα. V. (Tu lege Lactantium. Sed paulo supra de Pythagora intelligitur. C.)

Ead. l. 11. τοῖς δὲ τὰ δεύτερα] Τοὺς Σωκρατικούς λέγει. V.

Ead. l. 12. ἔτι δὲ, οἱ μὲν] Ἀριστοτέλη διαγελά. V. Mox ibidem: ἔτι δὲ, οἱ μὲν ἀσώματόν τι καὶ ἄμορφον] τὸν Πλάτωνα. καὶ γὰρ αὐτὸς a) τὸν θεὸν καὶ τὴν ὕλην ἀσώματα ἔφασκεν, ἐξ ἀναλογίας ταῦτα κατασκευάζων. V.

Ead. l. 13. οἱ δὲ] Τοὺς Στωϊκοὺς λέγει. G. In C. est μὲν. Epicharmus ante eos, ventos, aquam, terram, solem et astra Deos fecerat. Grot. Flor. 573. in Fragm. Menandri. Solan.

Ead. l. 14. εἶτα καὶ προνοεῖν] Ἐπικουρείους φησί. V.

Pag. 12. l. 2. τοὺς παρηβηκότας c)] γεγηρακότας. V.

Ead. l. 3. δορυφορήμασιν] Δορυφορήματα καλεῖται παρὰ τοῖς Κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα ἅτινα συνεξέρχεται d) μὲν τοῖς κωμωδοῦσιν, αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται, καθάπερ οἱ δοῦλοι. V.

Ead. l. 5. ἀδέσποτον] Διαγόρας ταῦτά φησιν. G.

Ead. l. 7. ὑψιβρεμέταις τε] ἐν ὕψει βροντῶσιν, ὅ ἐστιν, ὑπερηφάνοις. V.

Ead. l. 9. ἀνεπίληπτόν τι] Εἰ ληπτὸς e) ἐστὶ τῶν

u) γινομένων] „ἠνωμένων C.“ vera fortassis lectio. *Lehm.*

x) παρεχομένης] παρεχόμενος voluit *Solanus*, nescio quare. *Reitz.*

γ) Πυθαγόραν] „Πυθαγόρας Editum male. Correxerit *Solanus*.“

z) Σωκράτην] „Et hic Σωκράτης Editio *Cler.* male.“

a) αὐτὸς] Αὐτὸν et ἀσώματον male Editum ex V. Jam correxerit ex C. *Reitz.*

b) ταῦτα] „Ταύτης erat in Edd. Correxerit *Solanus*.“

c) παρηβηκότας] Παρονοκότας edebatur ante, sed non fas erat eundem errorem repetere. *Beitz.* In *Fritzschi.* Ed. juvenio παρηνοκότας. *Lehm.*

d) συνεξέρχεται] Συνεξέρχεται V. quod in Impress. recte mutatum videtur. *Solan.*

e) Εἰ ληπτὸς] „In Coll. praemittitur Ὅρα τοῦ Λυκίανου (sic) ἀθεότητα.“ Cf. supra ad vocem δημιουργὸν cap. 8. Scholion Codicis 2955. *Lehm.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pag. 16. l. 1. καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥόδιον· Κολοσσὸν] Ὁ μὲν Κολοσσὸς Ῥόδιος ἀνδριάς ἦν χαλκοῦς, ἡλίῳ ἀνακείμενος, καθ' ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ νῆσος ἡλίῳ ἀνέκειτο ο). ἐξήκοντα μὲν πηγῶν τὸ ὕψος, ἔργον δὲ Λυσίππου τοῦ ἀγαματοποιοῦ. — Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ Φάρω πύργος καὶ τῇ ἐπὶ Πηλουσίῳ ρ) Αἰγύπτου Ἀλεξανδρεία ἀκοδόμηται τετράγωνος, σταδιαῖος q) τὴν πλευρὰν, ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἀνέχων, ὡς ἀπὸ ρ' ὄρασθαι μιλίων r). ἀνεστάθη δὲ τοιοῦτος, ἴν' ἡ ἡμέρας μὲν σημεῖον τοῖς πλέουσι, νυκτὸς δὲ πυρρός, πρὸς ὃν οἱ πλείοντες ἀπευθύνόμενοι, μὴ ἔχοιεν ἐμπίπτοντες τοῖς τοῦ Παράιτονίου ἔρμασι διαφθεῖρεσθαι. γέγονε δὲ προστάγματι μὲν Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος s), ἀρχιτεκτονήσαντος δὲ Σωστράτου τοῦ Κνιδίου, ὃς καὶ ἐπέγραψε τῷ πύργῳ ἐπὶ τῶν λίθων, ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΘΕΟΙΣ ΣΩΤΗΡΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΩΙΖΟΜΕΝΩΝ t). V.

Ead. l. 16. καθ' ἅπερ Λυγκεύς] Ὁ Λυγκεύς οὔτος (λέγεται u) οὕτως) ἦν ὀξύδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. V.

Pag. 17. l. 10. σποδοῦ πλέως] ἀνάπλεως. V.

Pag. 18. l. 6. ἐπὶ τῆς καπνοδόχης] Καλῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς καπνοδόχης, ὡς ἀπολομένῳ διὰ πυρός. V.

Ead. l. 8. μὰ τὸν Ἐνδυμίωνα] Τοῦ Ἐνδυμίωνος ἐρασθεῖσα ἡ Σελήνη συνῆν αὐτῷ. καὶ διὰ τοῦτο Ἐμπεδοκλῆς, ὡς περὶ τὴν σελήνην διάγων, κατὰ τοῦ Ἐνδυμίωνος ὄμνουσι. V.

Ead. l. 10. ἀτὰρ] ἀλλὰδὴ. V.

Ead. l. 12. νῦν γὰρ δὴ λημᾶν] ὀφθαλμῶν· λήμη x)

ο) ἀνέκειτο] ἀνεῖτο priores omnes, quam stolidam mendam, e compendio scribendi ortam, de meo corrigere non dubitabam. *Lehm.*
 ρ) Πηλουσίῳ] Πόλει Edita male. πρὸς τῇ ἐπὶ Πηλουσίῳ C. Καὶ τῇ ἐπὶ Πηλουσίῳ V. Incipit autem novum Scholion ab ὁ δὲ — Φάρω, quod male continuo ductu editum. *Reitz.*

q) σταδιαῖος] Vid. *Prideaux* ex *Josepho* hoc falsi arguentem *Hist. suae* L. I. Part. II. ad Ann. ante Christum 284. *Solan.*

r) ὡς ἀπὸ ρ' ὄρασθαι μιλίων] *Josephus* Ed. Ox. p. 1205. 1. lumen ejus ad CCC stadia tantum penetrare dicit. *Solan.*

s) Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος] Cave, hoc Scholiastae credas; ipsum adi *Lucianum* Quom. Conscr. *Hist.* c. 62. *Solan.* „Adleverat orae *Hemsterhus.* Vid. *Fabric.* ad *S. Empir.* p. 276. G.“

t) πλωῖζομένων] In prioribus πλοῖζ. Sed vid. Quom. *Hist. Conscr.* c. 62. ibique *Varr. Lectt.* Omnino autem de hoc verborum genere adeas praecipientem *Lobeckium* ad *Phryg.* p. 614. sq. *Lehm.*

u) οὔτος λέγεται] Corrupte. Lege οὔτος λέγεται οὕτως εἶναι ὀξύδερκῆς. *Solan.* Melius *Schmiederus* verba λέγεται οὕτως pro suspectis notavit. *Lehm.*

x) λήμη] Vulgo prave λῆμα. Cf. *Schol.* ad *Jov. Trag.* c. 10. ubi tamen perverso accentu olim λημῆ scriptum erat. *Lehm.*

γὰρ ὁ συναγόμενος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ῥύπος. V. (lippire, lippitudo, vulgo αἰ τζιμβλα. C.) Non plane scriptum.

Pag. 19. l. 10. καὶ μὴν παρὰ σοὶ] Ἐν σοὶ ἐστὶ φησὶ, τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν βασιλικὸν κτήσασθαι. V.

Ead. l. 13. πτερούξασθαι] ταῖς πτέρυξι τὸν αἶρα γ) πλήττειν, ἢ πτέρυγα κινεῖν. V.

Pag. 20. l. 6. κατ' ὀλίγον ὑπαπιῶν] κατὰ μικρὸν ἀπερχόμενος. V.

Ead. l. 12. Πτολεμαῖον z) μὲν, συνόντα] Πτολεμαῖος ὁ ἐπίκλην Φιλάδελφος Στρατονίκην τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν εἶχε γυναῖκα. Λυσίμαχος δὲ ἦν τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, οὗτος Ἀγαθοκλέα τὸν υἱὸν διαβληθέντα ἐπιβουλεύειν αὐτῷ a) ἀπέκτεινε. V.

Ead. l. 14. Στρατονίκη] Γυνὴ τοῦ Σελεύκου. Tu tamen haec quaere diligentius; nam erat additum τῇ ἀδελφῇ. Ἀρσινόη erat similiter additum; tum in margine aliter erat. Ideo quaere diligenter. Ἀττάλω Φιλαδέλφω erat itidem additum. G. Hoc ultimum Scholion legitur etiam in Cod. 2955. *Belino* teste.

Pag. 21. l. 5. τὴν ὀφρὺν κατηλοημένος] διατεθρυμμένος, τεθερισμένος, συντετριμμένος. ἀλοᾶν γὰρ τὸ συντρίβειν, ἢ τύπτειν. V. (Unde πατραλοίας. C.)

Ead. l. 10. διατριβὴν] Τὴν διατριβὴν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου παρείληφεν, ἐφ' οὗ καὶ ἐν τῷ Προμηθεῖ πρότερον. V.

Ead. l. 16. ἐν τῷ χαμαῖ τυπείῳ] πορνείῳ. V.

Pag. 22. l. 5. τερωπὼλῆν b)] τέρψιν. V.

Ead. l. 8. ἔνεργον ἦν] δυσχερές. V. (Aliter videtur legisse quam in hodiernis Codd. *Solan.* Ita est. Vid. *Varr. Lectt. Lehm.*)

Ead. l. 10. εἰλαπίνας] εὐωχίαι c), ἄριστα. V.

Ead. l. 13. τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμο] τὴν

y) αἶρα] Ἄνδρα legebatur sine sensu. ἄρα inde fecit *Solanus*, ego αἶρα. *Beitz.*

z) Πτολεμαῖον] Sic adcommoavi ad *Lucian.* Nam Πτολεμαῖω editum ante. *Reitz.*

a) αὐτὸν] Corrupte. Lege αὐτῷ, vel αὐτός. *Solan.* Hoc praetulit *Schmiederus*, ego illud; quoniam referebat indicari, cui insidiae fuerint structae, non item, quis ipse occiderit insidiantem, quod jam erat indicatum. *Lehm.*

b) τερωπὼλῆν] „τερωπολὴν lectum ante misere.“

c) εὐωχίαι] „εὐωχίαις Edita prave.“ Non minus prave etiam *Reitz.* et *Bip.* ἄριστοι, quod correxit *Schmiederus.* *Lehm.*

τῶν Γετῶν d) χώραν. οἱ δὲ Γεταὶ ἔθνος βάρβαρον καὶ ἰσχυρὸν, ὃ Ῥωμαίων κατεξαναστὰν, καὶ μέχρι φόρου ἀπαγωγῆς ταπεινῶσαν Ῥωμαίους, ὑπὸ Τραϊανοῦ ὕστερον οὕτως ἐξωλοθρεύθη e) Δεκεβάλλῳ χρώμενον βασιλεῖ, ὥστε τὸ πᾶν ἔθνος εἰς τεσσαράκοντα περιστῆναι ἄνδρας. ἐκάστου δὲ ἔθνους ἐπιτήδευμα λέγει. V. (Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς. Gens fera et barbara et immitissima. G.)

Ραγ. 23 l. 5. ὁ ποῖός τις ὁ κυκεῶν οὗτος] Κυκεῶν πόμα ἐστὶν ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων f) καὶ ὕδατος συγκεκραμένον. ἐπειδὴ οὖν ἀπὸ πολλῶν g) συγκείται ὁ βίος, διὰ τοῦτο αὐτὸν κυκεῶνα ἐκάλεσεν. V.

Εαδ. l. 6. παραστησάμενος] Παρίστασαι, καταδουλοῖς h). ὅθεν παραστησάμενος, παραλαβὼν, ἐλὼν, καταστρεφάμενος. παραστήσομαι, ἐνώπιον σοῦ στήσομαι. V.

Εαδ. l. 12. γέλοιος] Γέλοιος i) καὶ γελοῖος διαφέρουσι. γέλοιος μὲν γὰρ ὁ γέλωτος ἄξιος· γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός. V.

Εαδ. l. 16. ἀπωδᾶ] ἔξω τῆς ὠδῆς. V.

Ραγ. 24. l. 8. τὸ Σικυώνιον πεδῖον] Σικυῶν πόλις ἐστὶ Κορίνθου πλησίον. ἢ δὲ Οἰνότη περι Μαραθῶνα. Ἀχαρνῆσι δὲ ὡς Ἀθήνησιν. καὶ γὰρ Ἀχαρναὶ ὡς Ἀθῆναι.

Ραγ. 25 l. 1. τὴν Κυνοσουρίαν] Περί τῆς Κυνοσουρίας γῆς ἠμφισβήτησαν ἀλλήλοις Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι. καὶ ἔδοξεν ὡς τετρακοσίους ἀφ' ἑκατέρου πλευροῦ μάχεσθαι, καὶ τοῦ νικῶντος εἶναι τὴν χώραν. μαχομένων δὲ αὐτῶν, πλὴν τριῶν πάντες ἀπώλοντο, δύο Ἀργείων, καὶ ἐνὸς Λακεδαιμονίου. εἶτα δοξάντων Ἀργείων νενικηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκότων,

d) Γετῶν] Hic ab aliis Daci vocantur. Vide *Xiphilinum* in Trajano. *Cler.*

e) ἐξωλοθρεύθη] Vulg. scribebatur ἐξολοθρεύθη. Alia hujus generis vitia per hoc Scholion tacite emendavi. *Lehm.*

f) ἀλφίτων] „ἀλφίτου edita. Et mox συγκείμενον pro συγκεκραμένον, Quae ex C. emendavit *Solanus.*“

g) ἀπὸ πολλῶν] „Et hoc et reliqua ex C. emendavit *Idem.* Vulgatum enim erat ex V. Ἀπόλλων λέγει ἐκ πολλῶν συγγεῖσθαι τὸν βίον.“

h) καταδουλοῖς] Corruptum hoc esse, adscripsit *Solanus*; non vero quomodo sanandum. Neque ego quidquam divinando adsequor; ita alienum hic est hoc verbum. *Reitz.* Imo sanissima sunt, quamquam sine grano salis huc translata e *Suida* s. παρίστασαι. Et sequentia ad verbum descripta ex eodem s. παραστησάμενος. Sed quae ultimo loco habes, prave vulgo scripta legebantur ἐνώπιον συστήσομαι, quum in *Suida* sit ἐνώπιον σοῦ στήσομαι. *Lehm.*

i) γέλοιος] Confer supra de hac differentia ad *Jov. Trag.* c. 33. Videtur autem Scholiastes hic in *Luciano* γέλοιος pro παγγέλοιος legisse, festinansne an revera, nescio. Sed παγγέλοιος melius. *Reitz.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. 1. 14. ἵνα q)] Τοπικὸν τοῦτο ἀντὶ τοῦ, ὅπου. V.

Pag 30. 1. 8. καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους ἀφίξεσθαι r)] Ὅμοιον τοῦτο τῷ τοῦ Εὐριπίδου ἐκείνῳ. Ἡξει δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσον οὐκ ἤδη. ἤδη' πρὸ ὀλίγου, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν. V.

Ead. 1. 11. δριμύτε καὶ τιτανῶδες] καταπληκτικὸν καὶ φοβερὸν, ἀπὸ τῶν Τιτάνων. Τιτᾶνες δὲ οἱ παλαιοὶ θεοί. V.

Ead. 1. 15. ἐμβρονοντημένος] Γραμ. ἐξηγηθεῖς. G.

Pag. 31. 1. 1. ἀπαγορεύσανμι] ἀπαρνήσαιμι. V.

Ead. 1. 2. διασπώμενος ὑπὸ τῶν λόγων] ὑπὸ διαφορῶν δοξῶν ἀνθελκόμενος. V.

Ead. 1. 5. ὑπανεῖς] ὑποχαλάσας. G.

Ead. 1. 6. τί ἂν λέγοις, φησὶν, Ὀτίου πέρι καὶ Ἐφιάλτου] Ὀτιος καὶ Ἐφιάλτης ἠθέλησαν θεομάχοι ὄντες εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. V. In altero Voss. in Fol. sic: καὶ Ἐφιάλτου] Ὀτιος καὶ Ἐφιάλτης s) ἠθέλησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ ἤδη ὄρη ἐπιθέντες ἄλλο ἐπ' ἄλλο, ἀνέβαινον. Ἀπόλλων τούτοις ἐτόξευσε. καὶ ὁ μὲν μῦθος οὔτιος, ἡ δὲ γε ἀλληγορία. οὔτιος φυσικοὶ φιλόσοφοι ὄντες Θεσσαλοὶ Ἀλωέως t) παῖδες, πρῶτοι ἀναμετρεῖν ἐπειράθησαν τὰ τῶν οὐρανίων u) σώματα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐχρῶντό τε τοῖς ὄρεσιν ὑψηλοτάτοις τῆς Θεσσαλίας εἰς τοῦτο, καὶ τῇ ἕξ ἐκείνων σκιῇ συνέβη δὲ αὐτοὺς ἐκεῖθεν πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν ὅθεν καὶ ὁ μῦθος πέπλασται, ὡς ἱστορεῖ Δημῶ x) — —. V. Ὀτιος καὶ Ἐφιάλτης θεομάχοι ὄντες voluerunt in coelum ascendere, et superponentes montibus montes ascenderunt, donec Apollo eos sagittis confecit. Allegorice autem sic: Ὀτιος καὶ Ἐφιάλτης Physici Philosophi Thessali, Ἀλωέως παῖδες, primi metiri conati sunt distantiam Lunae a terra, et Solis a Luna. At quoniam hoc contingit ἐξ ὀπτικῆς ἐπιστήμης, ipsi autem ex Analogia θηρᾶ hoc, et ab umbra ab excelsis montibus ἡλίου ἀνίσχοντος ἀπορρέουσης. haec autem κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη al-

q) ἵνα] Hoc Scholion in V. et Impr. prave ad ἵνα μὴ δελξω referebatur, quod praecessit. Ego vero suo loco reddidi. Solan.

r) ἀφίξεσθαι] „ἀφέξασθαι Edita. At Lucianum accommodavit Solanus.“ Quem Scholiastes innuit Euripidis locum, legitur is in Hecuba v. 138. Matth. Lehm.

s) Ἐφιάλτης] „θεομάχοι ὄντες addit C.“

t) Ἀλωέως] „Vulgabatur Ἀλοέως. Emendarat Solanus.“

u) τὰ τῶν οὐρανίων] Distantiam Lunae altera, (leg. a terra. Lehm.) et Solis a Luna. C. Unde patet aliter legisse. Solan.

x) Δημῶ — —] Sic scriptum est in Codice Ms. An hic autem intelligatur Δημοσθένης Thrax Grammaticus, de quo Suidas, an alius, juxta cum ignarissimis novi. Cler. In Coll. G. de eo nihil est. Solan.

tissima, ἢ Ὅσσα, τὸ Πήλιον, ὁ Ὀλυμπος, ex quorum umbra ἐδόκουν analogiam aliquam mensurae accipere: καὶ δὴ πρὸς τοῖς ἀκρωτηρίοις ἀναμενόντων ὀρέων τούτων τοῦ ἀναλογίζεσθαι τὴν σκιάν, κατακρημνισθέντες ἀπώλοντο. hinc confictum, montes hos componentes, ut ascensibile facerent coelum, ab Apolline sagittis confixos. G.

Ead. l. 9. χρηματίσαντες] διοικήσαντες. V.

Ead. l. 17. τὰ Διάσια τοσοῦτων γ) ἐτῶν] Διάσια ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπετέλουν z) μετὰ τινὸς στυγνότητος, θύοντες ἐν αὐτῇ Διὶ Μειλιχίῳ α). τὸ δὲ Ὀλύμπιον, ὅπερ ἐστὶν ἱερόν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, διὰ μεγαλοουργίαν b) ἀπορούντων Ἀθηναίων χρημάτων εἰς τὴν κατασκευὴν πλεῖον τῶν τ' ἐτῶν παρέτεινε κτιζόμενον, ὡς καὶ ὁ ἐν Κυζίκῳ νεῶς, καὶ οὐκ ἂν συνετελέσθησαν ἄμφω, εἰ μὴ Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων δημοσίοις ἀναλώμασι συναντελάβετο τῶν ἔργων. V. (Addunt Exc. 5. εἶκε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ διασιάζειν τεθεῖσθαι.)

Pag. 32. l. 2. ἐν Δωδώνῃ νεῶν] Δωδώνη πόλις ἐστὶ Θετταλίας, ἐν ἣ ἱερόν τοῦ Διὸς καὶ μαντεῖον. V.

Ead. l. 6. παίσεις ἔχων, ἔφη] Τὸ ἔχων φράσεως ἔνεκα κεῖται, μηδὲν σημαῖνον c). Φιλόκαινον d) δὲ εἶπεν, ὅτι αἰεὶ φιλοῦσι τὰ ξένα. V.

Ead. l. 11. ἢ Πίσα e)] ἔνθα ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς V. — Pisa urbs Elidis Peloponnesi, in qua templum Olympii Jovis, et certamen quinquennale, quod Hercules instituit, ut ait Pindarus. G.

γ) τοσοῦτων] „Τοιούτων Edita male.“

z) ἐπετέλουν] „Ἐπιτέλουν legebatur. Correperat Solanus.“

α) Μειλιχίῳ] „Μειχίλω ante lectum prave. Mutavit Solanus.“

β) μεγαλοουργίαν ἀπορούντων] Sic G. recte. In V. aliter, μεγαλοουργίας ἀπόρους scil. ut ante vulgatum erat. Prius igitur recepi. Reitz.

γ) σημαῖνον] Vulg. σημαίνων. Rectius genus restitui e Cod. Par. S. German. n. 345. referente et probante Bastio ad Gregor. Cor. p. 147. Ed. Schaf. Lehm.

δ) φιλόκαινον] Prava Codicis V. scriptura. Solan. Γρα. φιλόνεικον. G. — Cum ex V. φιλόκαινον in Schol. recte exhibuisset Cleticus, adscripsérat Solanus pravam hanc esse scripturam. Sed plane contra suam ipsius sententiam, et veritatem; nam in ipso Luciano φιλόκαινον recte recipi jubet. Quare aut ante haec Scholia elaboravit, quam Luciano textum excussit, aut imprudens Vossiani Cod. lectioni adpinxit id quod lectioni Cod. G. adpictum oportuit. Reitz.

ε) ἢ Πίσα] „Hoc Scholion male ad aliena verba relatum suo loco reddidit Solanus.“

Pag. 33. l. 4. *τοιγαροῦν ψυχροτέρους]* Ἐπεὶ καὶ οἱ Πλάτωνος νόμοι ἐν γράμμασι μόνοις, καὶ ἡ πολιτεία ἐν πλάσμασι λόγων, ὡσαύτως *f)* καὶ οἱ Χρυσίππου συλλογισμοὶ σοφισματώδεις ὄντες, καὶ οὐδὲν ἤττον τῶν Πλάτωνος *g)* νόμων τὸ χρεῖαδες ἐπιφαίνοντες, ἀργοὶ κεῖνται καὶ ἀνεπίσκεπτοι μηδενὸς ἀνθρώπων μεταχειρίζεσθαι τούτους προθυμουμένου, διὰ τὸ ἀνωφελές τε καὶ ἄκαρπον. *V.*

Pag. 34. l. 15. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει *h)*] Οὐκ ἀκριβῶς τὴν Ἀκαδημίαν τοῖς Πυρρόωνείοις ἤτοι Ἐφεκτικοῖς ἀπονέμεις, Λουκιανέ· ἀντιδιαστέλλονται γὰρ τούτοις οἱ ἐξ Ἀκαδημίας ὡς αὐτῶν ἐστὶν ἐκείνων τῶν Πυρρόωνείων ἀκοῦσαι ἐν ταῖς ὑποτυπώσειςιν. ἔπασχον γοῦν τοῦτο ὑπὸ τῆς ἰσοσθενίας τῶν ἀντιπάλων λόγων, οὐκ ἔχοντες ὀποτέρῳ παράσχοιεν αὐτοὺς εἰς συγκάθεσιν *i)*. *V.*

Pag. 35. l. 16. τοὺς μετοίκους *k)*] Ἐξ ἀνθρώπων γὰρ οὗτοι θεοὶ ἐνομίσθησαν. *V.*

Pag. 36. l. 2. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης *l)*. *V.*

Ead. l. 8. καὶ αὐτὸς] Ut Homerus, sic et Menippus τὰ οὐράνια εἶδε. Et ut Menippus, sic et Lucianus βωμολόχος. *G.*

Ead. l. 12. αὐτῆ κνίσση] σὺν αὐτῷ τῷ λίπει. *V.*

Ead. l. 14. καὶ ὁ Σειληνὸς κόρδακα] Κόρδαξ ἐστὶν ἢ μετὰ μέθης ὄρχησις. *V.*

Pag. 37. l. 2. καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν] τὸ, Ἄριστον μὲν ὕδωρ. *V.*

Ead. l. 4. ὑποβεβρεγμένος] ἀντὶ τοῦ, μεθύων. *V.*

Ead. l. 10. κατέδραθον] (*lege* κατέδαρθον) κατεκοιμήθην. *G.*

Pag. 38. l. 5. ὑπόμορον] δυσθανόντα. *m)*. *V.*

Ibid. τετυφωμένον] ὑπερήφανον. *V.*

Ead. l. 14. εἰκότες] Γραῖ ἐμφερεῖς. *G.*

Pag. 40. l. 4. ἦν ἔρη] εἰάν ἐρωτήσης. *G.*

f) ὡσαύτως] In omnibus prioribus mendose. ὡσαύτως. *Lehm.*

g) τῶν Πλάτωνος] „Τοῦ Πλάτωνος vulgabatur. τῶν rescripsit Solanus, addiditque haec esse corrupta; in *G.* vero sic legi: οὐδὲν ἤττον τῶν Πλ. ν. τ. χ. ἐπιφέροντες.“

h) ἐπεπόνθει] „Ἐπεπόντων lectum antea prave“.

i) συγκάθεσιν] „Et hoc restitutum, cum legeretur vulgatum συγκάθεσιν.“

k) τοὺς μετοίκους] „Et hoc Scholion male ad verba κατέκλινε παρὰ τὸν Πᾶνα (in *Reitz.* Ed. legitur τὸν πάντα. *Lehm.*) relatum in ordinem revocavit Solanus.“

l) μυρσίνης] Alias μυρσίνη est myrtus arbor. *Long.* *Past.* *L.* 2. p. 33. bis. Sed et μυρσίνη dicitur *Ael.* *V.* 6. *Reitz.*

m) ὑπόμορον, δυσθανόντα] Pravis et hic usus est codicibus; sic tamen etiam *Coll. G.* nisi quod δυσθανές habent. *Solan.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τεργάσασθαι, οἱ βουκόλοι ἀγρυπνότατοι καὶ φιλοπράγμονες ἦσαν, φόβῳ τοῦ μὴ παθεῖν ὑπὸ τοῦ λέοντος τὰ βουκόλια. V.

Pag. 47. 1. 9. ἐν Αἰθίοψιν] Homeri cum hoc, Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τήλόθ' ἔοντας. Et mox Eἶθ' ι) ὄγε τέρετο διατί· καὶ τὰ ἐξῆς Odyss. 1. (v. 22.) G.

Pag. 48. 1. 12. ἐώλους δίκας] Ἐώλος ἐστὶν ὁ χθεσινὸς ἄρτος, ὁ μὴ δαπανώμενος τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ. ἐώλους οὖν δίκας λέγει τὰς μὴπω τελεσθείσας, ἀλλὰ υ) φυλαττομένας. V.

Ibid. ὑπ' εὐρώτος] σήψεως. V.

Ead. 1. 3. καὶ μάλιστα ὀπόσαι] καὶ μάλιστ' ὄσαι εἰσὶ περὶ τῶν κ) τεχνῶν. οἷον, ὅτι γραμματικὴ κρείττων ἰατρικῆς, ἢ ῥητορικῆ τῆς γραμματικῆς. V.

Pag. 49. 1. 4. ὑπερημέρους] παραβαινούσας τὴν προθεσίαν, ζουτέστι διαπαρασυρούσας. V.

Pag. 50. 1. 9. ἐξεῖναι ἐφέντων] ἔκκλητον δεδωκότων. V.

Ead. 1. 10. ἐξ ὑπαρχῆς] ἄνωθεν. V.

Ead. 1. 12. παρὰ τὰς σεμνάς θεάς] Σεμνάς θεάς τὰς Ἐρινύας· τούτων γὰρ τὸ ἱερόν πλησίον ἦν γ) τοῦ Ἀρείου πάγου. V.

Pag. 51. 1. 3. ὁ τοῦ Σωφρονίσκου] Τὸν Σωκράτην λέγει. V.

Ead. 1. 7. μηδὲ τὸν ἀλεκτρούνα] Ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι τὸν θάνατον Σωκράτους διηγούμενος, εἰσάγει αὐτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν ἐπιτρέποντα τυθῆναι ζ) τῷ Ἀσκληπιῷ τὸν ἀλεκτρούνα, ὃν συνετάξατο. V.

Pag. 52. 1. 9. δεδίττονται] ταράττουσι. V.

Ead. 1. 12. προσποιεῖσθαι με] ἰδιοποιεῖσθαι. V.

Ead. 1. 15. προεπέξενῶσθαι] ἀπὸ πολλοῦ ξενόδοχηθῆναι. V.

Pag. 53. 1. 5. ἐκλελησθαὶ πάλαι] Ὅτι τὸ ἐκλελησθαὶ αἰτιατικῇ συντάττεται. V.

Ead. 1. 8. Σκείρωνες] De his consule Scholia ad Jovem Tragoedum c. 21. G.

Ibid. Βουσιρ.] Φαλαρ.] Hic ad Iov. Trag. remittebat Solanus. Sed iam dedi bina haec Scholia ad 2. Ver. Hist. c. 23. ubi eadem nomina occurrunt. REITZ.

ι) εἶθ'] In Homero ipso hodie legitur ἐνθ'. *Lehm.*

υ) μὴπω τελεσθεῖσας, ἀλλὰ] Haec tria in Edd. non comparentia supplevit Solanus, nec dubito, quin ex Codice; ideo etiam addidi. *Reitz.*

κ) περὶ τῶν] „Ita dedit Idem; pro vulgato παρὰ τεχνῶν“.

γ) ἦν] „aberat in editis. Inseruit. Solanus.“

ζ) τυθῆναι] „ἀποδοθῆναι C.“

Pag. 54. l. 13. δευσοποιόν] τὸ ἀνέκπλυτον βάμμα. V.
 Pag. 55. l. 6. τὴν πνύκα ὄρωσα] τὴν ἐκκλησίαν τῶν
 Ἀθηναίων παρὰ τὸ πεπυκνωσθαι· πάγος δὲ ὁ ὑψηλὸς τόπος
 παρὰ τὸ πεπηγῆναι καὶ συνεστάναι πρὸς ὕψος. V.

Ead. l. 8. ἐπηκόου] Ἐπήκοος· χώρος ὁ πρόσφορος τῇ
 φωνῇ, ἐξακουσθῆναι ἤτοι ἢ περιωπῇ. G.

Ead. l. 13. τὸν Πᾶνα τοῦ Διονύσου] Ἀρμοδίως ὡς
 ἴδιον υἱὸν ἐπαινεῖ αὐτόν a). V.

Ead. l. 15. τὸ Παρθένιον] ὄρος Ἀρκαδίας. V.

Ibid. ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος] Δάρειος ὁ Περσῶν βασι-
 λεὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύων, οὗ δὲ ἑαυτοῦ ἦλθεν, ἀλλ'
 ἐπέμψε Δάτιν στρατηγόν, ὃς ἐλθὼν b). εἰς Μαραθῶνα, ἠττήθη
 παρὰ Ἀθηναίων. V.

Pag. 56. l. 2. σπήλυγγα] σπήλαιον. V.

Ead. l. 3. ὑπὸ τοῦ Πελασγικοῦ] Τόπος Ἀθηνησιν c)
 ἀπὸ Πελασγῶν ἐν αὐτῷ οἰκησάντων, γράφεται καὶ διὰ τοῦ ρ'. V.

Pag. 57. l. 5. ἀπώσαμενος κυδοιμόν] πόλεμον. λέ-
 γεται d) γὰρ Πᾶν συμμαχήσας τοῖς Ἀθηναίοις ἐν Μαραθῶνι,
 πολλοὺς τῶν βαρβάρων φονεῦσαι. V.

Pag. 58. l. 3. ὄρειος γὰρ ἔγωγε] ἐν ὄρεσι διαιτῶ-
 μένος. V.

Ead. l. 4. ἀστικά] πολεμικά. V. Immo πολιτικά. Quam-
 vis nec hoc satis recte. Solan. Cf. tamen Suidas s. v. ἀστι-
 κός. Lehm.

Ead. l. 12. συνουσίας] Ἐς τὸ ἀκριβέστατον e) ἔγραψε
 τὸ τῶν φιλοσόφων ἐν ταῖς διαλογικαῖς συνουσίαις σύμπτωμα. V.

Ibid. μέχρι πρὸς τὸ ὄρθιον f)] ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ
 μείζον καὶ ὄξύ τῆς φωνῆς. V.

Pag. 59. l. 7. τεθήπασι] θαυμάζουσι. V.

Pag. 61. l. 11. ἄλις ἔχοιμι] ἀντὶ τοῦ, ἄλις ἔχω, ἤγου

a) αὐτόν] Adparet Scholiasten aliter legisse. Sed forsitan τοῦ pro
 τῶν per festinationem vidit. Nam Luciani verba bene habent. Reitz.

b) ὃς ἐλθὼν] „Ὅς γε ἐλθὼν lectum ante. Particulam γε delevit
 Solanus“.

c) Ἀθηνησιν] Ἀθηναίς legebatur, quod emendavit Solanus, rur-
 sum non addens undē. Probo tamen, quia sic et alibi emendatum
 ex Codd. Reitz.

d) λέγεται] Λέγουσι. V. et mox ἐφονεύσε. Servavi tamen lectionem
 editorum, quam Solanus quoque non mutavit. Reitz.

e) Ἐς τὸ ἀκριβέστατον] „Haec et sqq. medio scholio πρὸς τὸ
 ὄρθιον inscripto continuo filo adnexa disjunctit et huc retulit Solanus.“

f) τὸ ὄρθιον] Ad Luciani textum hoc adcommodavit Solanus.
 Nam τὸν ὄρθιον legebatur; νόη male, si νόμον intelligas. Sed
 praestat τὸ et interpretatio ad τὸ spectat. Μετρὸν etiam pro μέχρι
 prave legebatur. Reitz.

ἀκούσταις, οὕτω γὰρ τὰ εὐκτικά ἐν τῇ συμφράσει παραλαμβάνεται, ὅποτε μήτε κατ' εὐχὸν κείται, μήτε ἀντὶ ὑποτακτικοῦ g) ῥήματος. οἷον οὗτος δὲ ὅποτε εἰσέλθοι h), κατὰ πολλά με εἰργάζετο, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰσῆλθεν. V.

Pag. 62. l. 19. ἀργυρομοιβικῆ] τραπεζιτικῆ. V.

Pag. 63. l. 5. κατὰ τοῦ ῥήτορος] Ὁ ῥήτωρ οὗτος εἰ αὐτὰς, κακόδαιμον Λουκιανέ. V.

Ead. l. 14. κακώσεως τῷ Σύρω] διὰ τὸ Σύρον εἶναι τὸν ῥήτορα. V.

Pag. 69. l. 8. καί μοι ἤδη κάλει αὐτὸν] Εἰσελθὼν ὁ Πόλεμων εἰς τὸ δικάστήριον, παρίσταται τοῖς δικασταῖς. V.

Pag. 70. l. 12. ὅτι ἐν χρωῖ κέκαρμαι] Ὅτι οἱ Στωϊκοὶ τὰς κεφαλὰς ἦσαν διόλου κεκαρμένοι ὡς οἱ Μοναχοὶ νῦν. V.

Pag. 71. l. 11. μορμολυττομένη] ταράττουσα. V.

Ead. l. 12. ἀφηνιάσαι] φυγεῖν. V.

Ead. l. 15. ὅπου μηδὲ τῶν θεῶν φεῖδεται] Διὰ τοὺς Ἐπικουρείους i) ὑπέκρουσαν ἀθεοὺς μὲν ὄντας, ἠδουήν δὲ πρεσβύοντας. V.

Pag. 72. l. 7. τὸν ὑμέτερον Θεσέα] Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Θεσεύς Ἀθηναῖοι δὲ οἱ δικάζοντες. V.

Pag. 73. l. 10. τοὺς μὲν ἀγκύλους ἐκείνους k) λόγους], τοὺς περιστράμμένους λέγει δὲ τοὺς συλλογισμούς. V.

Pag. 74. l. 3. τοῦ ἐλέου βωμὸν] Βωμὸς ὑπῆρχε παρὰ Ἀθηναίους τοῦ ἐλέου l), ἐν ᾧ οἱ ἀδικούμενοι, ἵνα ἐλεηθῶσι, κατέφενγον. V.

Ead. l. 9. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενος εἶναι] Τριχῶς m) ἔλεγον οἱ Στωϊκοὶ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον καὶ οἷον πηγῆς ἔχον χώραν, ὃ καὶ ἀφορίζονται, ἀγαθὸν εἶναι λέγοντες, ἀφ' οὗ συμβαίνει ὠφελείσθαι n) τῷ πρώτῳ o) εἶναι

g) ὑποτακτικοῦ] „Υποτακτικῶν legēbatur. Correxerit Solanus.“

h) εἰσέλθοι] „Ita dedit Idem, pro vulgato εἰσέλθη.“

i) διὰ τοὺς Ἐπικουρείους] Propter Epicureos hoc. ἀθεοὶ γὰρ, solis voluptatibus indulgentes. C. Pro ὑπέκρουσαν lege ὑπέκρουσαν. Solan: Secutus Schmiēderus optimū Solani consilium. Lehm.

k) ἐκείνους] Ad Lucianum hoc adcommodavit Idem (Solanus), quum ἐκείνου legeretur in Edd. unde pro varia lectione possit haberi. Reitz.

l) ἐλέου] Hic scriptum fuit ἐλάου, quod nempe librarius dictanti minus attentus affines sonos τοῦ E et τοῦ AI confuderit. Vid. praefationem praefixam Scholiis primi Voluminis. Cler.

m) Τριχῶς] Nihil adscriptum erat, quo pertineret hoc Schol. Sed facile quo spectaret, inveni. Reitz.

n) ὠφελείσθαι] „Post hoc verbum inserebatur in C. ὡςπερ οἱ θεομακίνομενοι.“

o) τῷ πρώτῳ] Πρώτου Exc. G. et V. In C. haec decurtata sunt, et seqq. fere omnia ommissa. Solan.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νοϊαν καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρετὴν πᾶσαν τὴν περὶ ἄνθρωπον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὸ τέλος, λογικὰ εἶναι φασί. καὶ τὴν μὲν εὐδαιμονίαν ζωὴν ἀκόλουθον εἶναι καὶ ὁμολογουμένην τῇ φύσει. τὸ δὲ τέλος ὁμοίως τὸ ὁμολογουμένως ζῆν. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ κατὰ ἀνάλογον^{t)} καὶ σύμφωνον ζῆν, ὡς τῶν μαχομένως ζώντων κακοδαιμονούντων. διότι^{u)} δὲ αὐτὴν εὐλόγιστον ζωὴν, ἐν τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ καὶ ἀπεκλογῇ. Τριχῶς δὲ τὸ τέλος φασί, τὸ τελικὸν ἀγαθόν, ὡς ἐν τῇ φιλοσυνθεσίᾳ τὴν ὁμολογίαν λέγουσιν τέλος εἶναι καὶ τὸν σκοπὸν, οἷον τὸν ὁμολογούμενον βίον· καὶ τρίτον τέλος, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ἐφ' ᾧ πάντα τὰ ἄλλα ἀναφέρεται. τὰ δὲ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἀδιάφορα λέγουσιν, οἷον νόσον, ὑγίειαν, πλοῦτον, πενίαν, σχολὴν, ἀσχολίαν. καὶ ταῦτα διχῶς νοοῦσι· καθ' ἓνα μὲν τρόπον τὸ μῆτε ἀγαθόν, μῆτε κακόν· καθ' ἕτερον δὲ, τὸ μῆτε ὀρμῆς μῆτε ἀφορμῆς ποιητικόν, ὡς τὸ περιττὰς ἢ ἀρτίους ἔχειν τὰς τρίχας. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν καὶ περὶ ἡμᾶς τὰ μὲν εἶναι φασὶν κατὰ φύσιν, τὰ δὲ παρὰ φύσιν, τὰ δὲ οὔτε κατὰ φύσιν, οὔτε παρὰ φύσιν. κατὰ φύσιν μὲν ἰσχὺν, ὑγίειαν, αἰσθητηρίων ἀρτιότητα· παρὰ φύσιν δὲ νόσον, ἀσθένειαν, πῆρωσιν, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε δὲ παρὰ φύσιν, οὔτε κατὰ φύσιν ψυχῆς παράστασιν, καὶ σώματος, καθὼς ἢ μὲν ἐστὶ φάσεων ψευδῶν δεκτικὴ, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλογίστως ἐνισταμένων καὶ καρτερούντων, τὸ δὲ τρωτὸν καὶ πηρώσεως δεκτικόν, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. τῶν δὲ ἀδιαφόρων τὰ μὲν λέγουσιν προηγμένα, τὰ δὲ ἀποπροηγμένα, τὰ δὲ οὐδέτερά. καὶ τῶν προηγμένων τὰ μὲν περὶ ψυχὴν εἶναι, ὡς εὐφυΐαν, προκοπὴν, γνώμην, ὕψυτητα διανοίας, καὶ τὰ παραπλήσια· τὰ δὲ περὶ σῶμα, ὡς ὑγίειαν, ἰσχὺν, εὐαισθησίαν, καὶ τὰ ὅμοια· ἐκτὸς δὲ ἐστὶ τέκνα, κτήσις σύμμετρος, ἀποδοχὴ παρὰ ἀνθρώπων, καὶ τὰ ὅμοια. τριχῶς δὲ καὶ τὰ ἀποπροηγμένα φασὶν ἀναλόγως τοῖς προηγμένοις, καὶ ἀπονέμουςιν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν τριῶν τῶν ἐπ' ἐκείνοις ἀποδοθέντων τὰ ἀντικείμενα· οἷον περὶ ψυχὴν ἀποπροηγμένα, ἀφυΐαν, ἀπροκοπίαν, δυσμάθειαν, νωθρότητα διανοίας, καὶ τὰ ὅμοια· περὶ δὲ σῶμα καχεξίαν, ἀσθένειαν, δυσαισθησίαν. περὶ δὲ τὰ ἐκτὸς, πῆρωσιν, τεκνοποιΐας, καταφρόνησιν παρὰ ἀνθρώπων, καὶ τὰ ὅμοια· οὔτε δὲ προηγμένα, οὔτε ἀποπροηγμένα, περὶ ψυχὴν μὲν φαντασίαν, καὶ συγκατάθεσιν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· περὶ σῶμα, λευκότητα, καὶ χαροπότητα, καὶ ἡδονὴν πᾶσαν καὶ πόνον. ἐκτὸς δὲ ὅσα εὐτελεῖ ὄντα, καὶ μηδὲν χρησιμον προσφερόμενα, μικρὰν πάντελῶς παρέχεται χρεΐαν, ὡς ἢ καὶ παρὰ τῶν ἀνοήτων ἀποδοχὴ· τῆς δὲ ψυχῆς κυριωτέρας

t) ἀνάλογον] Ἐνα λόγον V, Sic mutavit primus Editor. Solan.

u) διότι] Διογε V. i. e. Διογένης. Solan.

οὔσης τοῦ σώματος πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ζῆν· δηλονότι καὶ τὰ περὶ ψυχὴν κατὰ φύσιν ὄντα καὶ προηγούμενα, τὴν ἀξίαν ἔχει τῶν περὶ τὸ σῶμα, καὶ τῶν ἐκτός· οἷον εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς ἀρετὴν ὑπερέχει τῆς τοῦ σώματος εὐφυΐας, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ἔτι τῶν ἀδιαφόρων, ὁρμῆς μὲν κινητικὰ ἔστιν, ὅσα κατὰ φύσιν, ὅτιον ἰσχύς· ἀφορμῆς δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὡς νόσος· τὰ δὲ οὐθ' ὁρμῆς, οὔτε ἀφορμῆς, ὡς τὸ περιττὰς, ἢ ἀρτίους ἔχειν τὰς τρίχας. καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀδιαφόρων, τὰ μὲν ἔστι πρῶτα κατὰ φύσιν, ὡς κίνησις ἢ σχέσις κατὰ τοὺς σπερματικούς x) λόγους γενομένη, οἷον ὑγίεια καὶ αἰσθησις· λέγω δὲ τὴν κατάληψιν καὶ ἰσχύν· κατὰ μετοχὴν δὲ, ὅσα μετέχει κινήσεως καὶ σχέσεως κατὰ τοὺς σπερματικούς λόγους, οἷον χεὶρ ἀρτία, καὶ σῶμα ὑγιεινὸν, καὶ αἰσθησις μὴ πεπηρωμένη. πάντα δὲ τὰ κατὰ φύσιν ληπτὰ ἔστι, φασὶν, τὰ δὲ παρὰ φύσιν ἄληπτα· καὶ τῶν κατὰ φύσιν δι' ἑαυτὰ γ) εἶναι ληπτὰ· ὅσα ὁρμῆς ἔστι κινητικὰ καταστρεπτικῶς ἐπ' αὐτὰ, ἢ ἐπὶ τὸ ἀντέχεσθαι αὐτῶν, οἷον ὑγίεια; εὐαισθησία, ἀπονία, κάλλος σώματος τὰ δὲ δι' ἕτερα ὅσα ὁρμῆς ἔστι κινητικὰ, ἀνεκτικῶς ἐφ' ἕτερα, καὶ μὴ κατάστρεπτικῶς; οἷον πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ τὰ ὅμοια. οὐδὲν γὰρ τούτων δι' ἑαυτὸ αἰρετόν ἔστιν. ἀλλ' ὁ μὲν πλοῦτος διὰ τρυφήν ἢ εὐεργεσίαν τοῦ πέλας, ἢ δὲ δόξα δι' ἀλαζονείαν, ἢ δὲ ὑγίεια καὶ εὐαισθησία δι' ἑαυτὰ αἰρετά. V.

Pag. 74. l. 10. ὡς κακὸν ὁ πόνος] Κακὸν ἢ γῆ τὸν πόνον; ναί· τὴν ἡδονὴν δὲ ἀγαθόν; πάνυ μὲν οὖν. V. (Lochs est huius ipsius opuscul. V. c. 22. Solan.)

Pag. 75. l. 5. τὴν τοῦ Ἄιδος κυνέην] τὴν τοῦ ἄδου περικεφαλαίαν. λέγουσι δὲ, ὅτι ταύτην φορῶν z) οὐκ ἔτι ἐφαίνετο. V.

Pag. 75. l. 14. οὐχ ὡς ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος] Τοῦτο γὰρ δόγμα τῶν Στωϊκῶν, ὡς ἀνδριάντι χρῆσθαι τῷ σώματι. V. Hic erat in margine longa disputatio, cuius initium: κακὸν etc. (ut in V. ad ὠφέλεισθαι usque, post quod ibi sequitur, οἱ θερμαινόμενοι) et multa alia. Deinde: Horum autem bonorum quaedam esse circa animam; quaedam extra, sive circa corpus: quaedam vero neque secundum animam, neque extra. Et rursus: Bonorum quaedam esse τελικά· quae-

x) σπερματικούς] Sic V. bis; quam apte, alii dispiciant; ego dubito. Solan. Λόγους σπερματικούς Stoicis esse leges naturae, unde orientur omnia, mirer, si forte suggerit Solanum. Lehm.

y) ἑαυτὰ] „Sic V. ἑαυτοῦ Edd. male.“

z) φέρων] V. φορῶν. Sed recte mutatum est in Impress. Solan. Imo φορῶν, gestans, recte servaverat liber scriptus. Lehm.

dam ποιητικά· quaedam vero καὶ τελικά καὶ ποιητικά· χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ θάρσος, τελικά μόνα. αἱ δὲ ἀρεταὶ πᾶσαι καὶ τελικά καὶ ποιητικά. καὶ γὰρ ἀποτελοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν. Tum quae sint per se expetibilia, et quae propter aliud. Nam finis est, ἢ δὲ ὑγεία καὶ εὐαισθησία δι' ἑαυτὰ αἰρετά. G.

Pag. 77. l. 16. τὸ δεῖνα μέντοι] Ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰώθει μὲν λέγεσθαι ἀορίστως τὸ τοιοῦτο· οὕτω καὶ νῦν οὗτος τὸ δεῖνα εἶπεν, ἴσως διὰ τὴν εὐτέλειαν σιγήσας, καὶ ἀορίστως προενέγκας, καὶ ὅτι τοῦτο δείκνυσιν· δεῖσαν a) γὰρ καὶ ὠρισμένως εἶπεῖν οὐδὲ οὕτως τὸ τριώβολον εἶπεν, ἀλλὰ τὸ δικαστικόν· ἡσχύνθη γὰρ διὰ τὸ εὐτελές τὸ τριώβολον. V.

Pag. 78. l. 12. πέφευγεν] Τοῦ Διογένους ταῦτα λέγοντος ἢ Ἀργυρομοιβική b) φοβηθεῖσα ἔφυγε. V.

Ead. l. 16. ὁ Πύρρων δέ] Ὁ Πύρρων, ζωγράφος πρότερον ὢν; γέγονε μετὰ ταῦτα φιλόσοφος, ὅστις εἶχε σκοπὸν πάντα ἀναιρεῖν τὰ ἐν ἐπισιτήμασι c). V.

Pag. 79. l. 9. ἔωλον] παλαιάν. V.

Pag. 80. l. 14. κἀνδὺν ἐν δεδυκότα] Ἰμάτιον Περσικόν, ὃ τινες λέγουσιν Ἀρκαδικόν d). V.

Pag. 82. l. 10. αὐτὸς δὲ τὸν γεν.] Γενειήτην λέγει τὸν διάλογον, ἐπεὶ τοῖς εἰωθόσιν αὐτῷ χρῆσθαι φιλοσόφοις μάλα σεμνῶς ἢ βαθεῖα ἡσκεῖτο ὑπήνη. V.

Ead. l. 14. τὸ ἄμετρον] ἄνετον. V. Inverte, ut recte habeat. Solan.

Pag. 83 l. 4. ἡ κρότος πολὺς] Κρότος μὲν ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν λόγων e), καὶ μάλιστα τῶν ἐπιδεικτικῶν f) ἐν ὑεάτρῳ λαλουμένων, καὶ τῶν ῥητόρων, ὡς ἔθος αὐτοῖς, πε-

a) δεῖσαν] „Sic V. Δεῖσον Edita.“ Oportuit certe δεῖσαν cum circumflexo. *Lehm.*

b) Ἀργυρομοιβική] Sic inveniri in Editis, neque varietatem Codicis notatam reperio. At supra c. 13. et *Lucianus* et *Scholias* habent Ἀργυρομοιβική. Et cum hic etiam recte Edd. *Luciani* α in medio, non ο praeferant; ita corrigendum *Scholias*ten., adparet. Conf. supra ad l. d. notata. *Reitz.* Judicium, quam exemplum, *Reitzii* sequi maluit *Schmiederus*: ego vice versa. *Lehm.*

c) ἐν ἐπισιτήμασι] Haec duo verba in Edd. non comparentia addidit *Solanus* noster, non significans unde hauserit. Servavi tamen, quia suspicor ex collat. Cod. inventa; nam audacius fuisset, ejusmodi mutationes ex ingenio facere: Edita habebant ἀναιρεῖν τὰ ὄντα, in quibus ὄντα Idem etiam delevit. *Reitz.*

d) Ἀρκαδικόν] Ἀρκαδικόν V. et G. quod in Impress. ita mutatum est. *Solan.*

e) λόγων] „In Edd. aberat. Inseruit *Solanus*.“

f) ἐπιδεικτικῶν] Ἐπιδεικτικῶν erat in V. Παθητικῶν inde fecerat Editor, quod *Grönovius* recte in ἐπιδεικτικῶν mutari jubet. *Solan.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

dam ποιητικά· quaedam vero καὶ τελικά καὶ ποιητικά· χάρα καὶ εὐφροσύνη καὶ θάρρος, τελικά μόνα· αἱ δὲ ἀρεταὶ πᾶσαι καὶ τελικά καὶ ποιητικά· καὶ γὰρ ἀποτελοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν· Tum quæ sint per se expetibilia, et quæ propter aliud. Nam finis est, ἢ δὲ υἰγεία καὶ εὐαίσθησία δι' ἑαυτὰ αἰρετά· G.

Pag. 77. l. 16. τὸ δεῖνα μέντοι] Ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰώθει μὲν λέγεσθαι ἀορίστως τὸ τοιοῦτο· οὕτω καὶ νῦν οὗτος τὸ δεῖνα εἶπεν, ἴσως διὰ τὴν εὐτελείαν σιγήσας, καὶ ἀορίστως προενέγκας, καὶ ὅτι τοῦτο δεικνύσιν· δεῖσαν a) γὰρ καὶ ὠρισμένως εἶπεν οὐδὲ οὕτως τὸ τριώβολον εἶπεν, ἀλλὰ τὸ δικαστικόν· ἠσχύνθη γὰρ διὰ τὸ εὐτελές τὸ τριώβολον· V.

Pag. 78. l. 12. πέφευγεν] Τοῦ Διογένους ταῦτα λέγοντος ἢ Ἀργυρομοιβικῆ b) φοβηθεῖσα ἔφυγε· V.

Ead. l. 16. ὁ Πύρρων δέ] Ὁ Πύρρων ζωγράφος προτερον ὢν; γέγονε μετὰ ταῦτα φιλόσοφος, ὅστις εἶχε σκοπὸν πάντα ἀναιρεῖν τὰ ἐν ἐπιστήμασι c). V.

Pag. 79. l. 9. ἔωλον] παλαιάν· V.

Pag. 80. l. 14. κἀνδρὺν ἐνδεδυκότα] Ἰμάτιον Περσικόν, ὃ τινες λέγουσιν Ἀρκαδικόν d). V.

Pag. 82. l. 10. αὐτὸς δὲ τὸν γεν·] Γενειήτην λέγει τὸν διάλογον, ἐπεὶ τοῖς εἰωθόσιν αὐτῷ χρῆσθαι φιλοσόφοις μάλα σεμνῶς ἢ βαθεῖα ἠσκέιτο ὑπήνη· V.

Ead. l. 14. τὸ ἄμετρον] ἀνετον· V. Inverte, ut recte habeat. Solan.

Pag. 83 l. 4. ἢ κρότος πολὺς] Κρότος μὲν ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν λόγων e), καὶ μάλιστα τῶν ἐπιδεικτικῶν f) ἐν θεάτρῳ λαλουμένων, καὶ τῶν ῥητόρων, ὡς ἔθος αὐτοῖς, πε-

a) δεῖσαν] „Sic V. Δεῖσον Edita.“ Oportuit certe δεῖσαν cum circumflexo. *Lehm.*

b) Ἀργυρομοιβικῆ] Sic inveni in Editis, neque varietatem Codicis notatam reperio. At supra c. 13. et *Lucianus* et *Scholias* habent ἀργυρομοιβική. Et cum hic etiam recte Edd. *Luciani* α in medio, non ο praeferant; ita corrigendum *Scholias*ten, adparet. Conf. supra ad l. d. notata. *Reitz.* Judicium, quam exemplum, *Reitzii* sequi maluit *Schmiederus*: ego vice versa. *Lehm.*

c) ἐν ἐπιστήμασι] Haec duo verba in Edd. non comparentia addidit *Solanus* noster, non significans unde hauserit. Servavi tamen, quia suspicor ex collat. Cod. inventa; nam audacius fuisset, ejusmodi mutationes ex ingenio facere: Edita habebant ἀναιρεῖν τὰ ὄντα, in quibus ὄντα Idem etiam delevit. *Reitz.*

d) Ἀρκαδικόν] Ἀρκαδικόν V. et G. quod in Impress. ita mutatum est. *Solan.*

e) λόγων] „In Edd. aberat. Insevit *Solanus.*“

f) ἐπιδεικτικῶν] Ἐπιτητικῶν erat in V. Παθητικῶν inde fecerat Editor, quod *Gronovius* recte in ἐπιδεικτικῶν mutari jubet. *Solan.*

παρόρησιασμένως χειρονομούντων g) ἐπὶ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τοῖς διαλόγοις τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλὰ τι h) πρὸς ἔπος τῶν ἀντιλεγόντων γινομένων τῶν λόγων. ἐν οἷς (εἰ) i) ποτε ἀστεῖον ῥηθεῖη μειδίαμα ἄχρι τοῦ τὰ χεῖλη διαῖραι, τὸ πρόσωπον διαθεῖ μόνον. καὶ εἴ που βραχὺ τι δεήσει ἐπισεῖσαι τὴν χεῖρα, καὶ τοῦτο κατὰ μέτριον ἐξανύεται k). V.

Ead. l. 11. περὶ τῆς κακώσεως νόμοις] Κακώσεις ἔστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἀμαρτανότων περὶ τὸ ἴδιον γένος ἦτοι γυναῖκα. V.

Pag. 85. l. 10. Ἐγὼ γὰρ ὄρων ταύτην] Τὸ φορτικὸν τοῦτο τῶν νέων ῥητόρων, ὃ ἐπὶ τῆς ἀπαγγελίας κομμωτικῶς l) διεξέρχονται λέγει. διὸ καὶ ταῖς θριξίν αὐτὸ ἀπεικάζει, καὶ τῶν τούτων εὐθετισμῶ, διὰ τὸ τοῖς παρίσοις αὐτοὺς χαίρειν τῶν κώλων, καὶ ταῖς παρηγήσεσι, καὶ οἷς τισὶ τοιοῦτοις ἄλλοις τὸ δὲ m) μεθύοντας, καὶ κωμάζοντας, εἰς τοὺς χοῳμένους τοῖς λόγοις εἰς n) ἐπιθαλαμίους καὶ γαμηλίους μεταλαμβάνει. οὐδὲ α) γὰρ τούτων χάριν ῥητορικὴ, ἀλλὰ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ τῶν βίου. τὸ δὲ ἔστιν ἐν συμβουλαῖς τε καὶ δίκαις. καὶ εἴπερ ἄρα ἐν ἐγκωμίοις, καὶ ἐπαίνοις τῶν ἀρετῆν κατορθούντων, οὐ τῶν ἐν τοῖς πότοις ἀσελγαινόντων, καὶ κώμους λαμπροὺς ἐκτελούντων, καὶ γάμους περιφανεῖς ἐνισταμένων p). V.

Pag. 86. l. 14. καὶ τυράννων κατηγορίας] διὰ τὰς τὰς λεγομένας μελέτας q) ἐπιτηδεύοντας, ἐν αἷς r) τυραννοκτόνοι τινὲς μελετῶνται, καὶ τιν' ἄλλ' ἅττα τοιαῦτα. V.

Pag. 88. l. 8. καὶ τὸ μὲν τραγικὸν ἐκεῖνο] Τὰ

g) χειρονομοῦντων] Sic vulgatum χειροτονούντων correxerat Bastius Epist. Crit. p. 254. *Lehm.*

h) ἀλλὰ τι] „ἀλλὰ ἄτε C.“

i) εἰ] „Inseruit uncisque seclisit Solanus, non ut suspectum, sed ut de suo additum.“

k) ἐξανύεται] „restitutum ex V. Impressa prave ἐξανύεται. In C. ἐξανίηται.“

l) κωμωδικῆς] Κομμωτικῶς δ. λέγει C. quod probo. Solan. Legebatur enim κωμωδικῆς et λέγων. Sed mutavit Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 399. et postea etiam Schmiederus *Lehm.*

m) δὲ] „Μηδὲ editum antea prave. Delevit μὴ manus eadem.“

n) εἰς] „Eis legebatur male.“

o) οὐδὲ] „Excidit εὐρέθη vel tale quid. Sic tamen etiam C. et G.“ Inseruit εὐρέθη Schmiederus post γὰρ, quamquam uncis inclusum. *Lehm.*

p) κώμους — ἐνισταμένων] „Pro his omnibus in C. legas Κώμοις, καὶ τῶν τοιούτων.“

q) μελέτας] Eas Latini Causas Ciceronis tempore, Controversias Quintiliani aevo dixerunt. Vide quae contra eas habet Petronius initio. *Cler.*

r) αἷς] „Hs antea datum pessime.“

Πλάτωνος s) τοιαῦτα, ἐν οἷς σοφοὺς ἄνδρας καὶ μεγαλόφρο-
νας καὶ γενναίους εἰσάγει t) τοῖς διαλόγοις. εἰκὸς καὶ τραγι-
κὴν μίμησιν ταῦτα καλεῖ. ὥσπερ ἀμέλει κωμικὰ ἄλλιν καὶ σα-
τυρικὰ τὰ τοῦ Σύρου καλεῖ. κωμικὰ μὲν, διὰ τὴν γελοῖον σα-
τυρικὰ δὲ, διὰ τὸ πολλάκις καὶ αἰσχρότατα πρηνεῖρην τοῖς
διαλόγοις. οἳ τε γὰρ Σάτυροί κατὰ γέλαστοι ὄραθα u), αἳ τε
κωμῶνται γελιοὶ καὶ πλήρεις σκαυμάτων. οἳ ἄτυροι δὲ με-
θύοντες αἰεὶ καὶ παρασφαλλόμενοι εἰσάγονται, καὶ πρὸς τῶν
ἄλλοκότων τοῦ σώματος τῆς μορφῆς, ἐπὶ καὶ ομητικοὶ πρὸς
ὀνειδιᾶς αἰσχράς. Ἐπεὶ τοίνυν κέχρηται καὶ τοῖσι οὗτος ὁ Λου-
κιανὸς διαλόγοις, ὡς ἐπὶ τοῦ συμποσίου αὐτοῖ τὸν Ἀλκιδά-
μαντα εἰσάγει, καὶ τινὰς ἄλλους τῶν φιλοσόφων, εἶπε νῦν
τοῦτο, ὡς πρὸς τοῖς κωμικοῖς προσωπείοις καὶ ατυρικοῖς διε-
σκύασται τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸν ἰάμβον δὲ, καὶ τὸν κυνισμόν ἔφη
παραλαμβάνειν. τὸν μὲν ἰάμβον ὡς γλευαστικὸν τὸν κυνισμόν
δὲ ὡς πᾶσι διαλοδοροῦμένον. τῶν τε γὰρ ἰάμβων ἰσχίλοχος, ὃν
καὶ πρῶτον φασὶ τῶν μέτρων χρῆσασθαι πρὸς ὑμῖν τῶν Λυ-
καμβιδῶν, διεχειρίσατο x). οἳ τε Κυνηκὸν λεγόμενοι y) φιλοσό-
φοι, ἅπανσι διελοδοροῦντο, τοῦτο διὰ βίου ἐπιτήρυμα ἔχοντες,
ὧν καὶ Μένιππος εἰς ἡν. V.

Pag. 89. l. 5. [οὔτε πεζὸς ε)] Κατὰ γινώσκαι τοῦ ῥήτο-
ρος ὁ Διάλογος, ὅτι γράφει διὰ λόγου ἀνθρώπου καὶ κρο-
τούμενου. τοῦτο γὰρ τῶν φιλοσόφων διάλογων ἀστριον. V.

Ead. l. 15. [πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ γῆς βαί-
νει u)] Ὅπερ ἀνώτερον ὑπέθετο τὸν διάλογον λέγοντα, ἔνθα ὁ
μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων, βασιλευσίου τέ-
θεικεν ἔνεκα. τῶν α) γὰρ νῦν λέγειν ὅτι χαμαὶ αἰνεῖν εἴθισα
καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον τρόπον, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ διαγελοῦν-
τος τὸ δῆθεν ὑψηλὸν ἐκεῖνο τῆς μεγαληγορίας. V

Pag. 91. l. 6. [τὰ πρὸς β) τοῖν ποδῶν] Τὰ τῆς
Θράκης τοῦτο ἐκεῖνο, ὃ εὐφυῶς ἐκεῖνῃ ἀπέσκηψεν εἰς Θά-
λητα τὸν φυσικόν. V.

s) Τὰ Πλάτωνος etc.] Inverso ordine edita: "Ἐν οἷ τα Πλ. τ."

t) εἰσάγει] "Non aderat in editis. Addidit Solanus; et υποβαλλόμενα, quod post διαλόγοις legebatur, delevit."

u) ὄρασθαι] "Τοῦ ὄρασθαι edita. Expunxit articulum Solanus, et ised ante Λουκιανός, ὃ addidit."

x) διεχειρίσατο] Scripsit, opinor, διεχρήσατο. *Lehm.*

y) λεγόμενοι] "Γενόμενοι lectum, antea male."

z) οὔτε πεζός] Hoc Scholium ex Collectaneis emenavimus et suo loco reddidimus. *Solanus.*

a) τῶ] Requirebat nexus τὸ, quamquam nec improbabile, τῶν scripsisse auctorem minus attentum. *Lehm.*

b) πρὸ] Sic rescripsi, cum πρὸς editum legerem. *Re...*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Πλάτωνος s) τοιαῦτα, ἐν οἷς σοφοὺς ἄνδρας καὶ μεγαλόφρο-
 νας καὶ γενναίους εἰσάγει t) τοῖς διαλόγοις. εἰκότως καὶ τραγι-
 κὴν μίμησιν ταῦτα καλεῖ. ὡσπερ ἀμέλει κωμικὰ πάλιν καὶ σα-
 τυρικά τὰ τοῦ Σύρου καλεῖ. κωμικὰ μὲν, διὰ τὸ γέλοϊον σα-
 τυρικά δὲ, διὰ τὸ πολλάκις καὶ αἰσχρότατα προσενεῖρειν τοῖς
 διαλόγοις. οἳ τε γὰρ Σάτυροι καταγέλαστοι ὄρασθαι u); αἱ τε
 κωμῶνδαι γέλοιοι καὶ πλήρεις σκωμμάτων. οἱ Σάτυροι δὲ με-
 θύοντες αἰεὶ καὶ παρὰσφαλόμενοι εἰσάγονται, καὶ πρὸς τῷ
 ἀλλοκίῳ τοῦ σώματος τῆς μορφῆς, ἐπὶ καὶ ὀρμητικοὶ πρὸς
 συνουσίας αἰσχράς. Ἐπει τοίνυν κέχρηται καὶ τοιούτοις ὁ Λου-
 κριανὸς διαλόγοις, ὡς ἐπὶ τοῦ συμποσίου αὐτοῦ τὸν Ἀλκιδά-
 μαντᾶ εἰσάγει, καὶ τινὰς ἄλλους, τῶν φιλοσόφων, εἶπε νῦν
 τοῦτο, ὡς πρὸς τοῖς κωμικοῖς προσωπείοις καὶ σατυρικοῖς διε-
 σκεύασται τὰ αὐτοῦ. καὶ τὸν ἱάμβον δὲ, καὶ τὸν κύνισμον ἐν ἡ
 παραλαμβάνειν. τὸν μὲν ἱάμβον ὡς χλευαστικόν, τὸν κύνισμον
 δὲ ὡς πᾶσι διαλοισθοροῦμένον. τῷ τε γὰρ ἱάμβῳ Ἀρχιλόχος, ὃν
 καὶ πρῶτον φασὶ τῷ μέτρῳ χρησασθαι πρὸς ὕβριν τῶν Λυ-
 κιαμβιδῶν, διεχειρίσατο x). οἳ τε Κύνικοι λεγόμενοι y) φιλοσό-
 φου, ἅπανσι διελοισθοροῦντο, τοῦτο διὰ βίου ἐπιτήδευμα ἔχοντες,
 ὧν καὶ Μένιππος εἰς ἡν. V.

Pag. 89. 1. 5. (οὔτε πεζὸς z)] Καταγινώσκει τοῦ ῥήτο-
 ρος ὁ Διάλογος, ὅτι γράφει διὰ λόγου ἀνθρώπου καὶ κρο-
 τουμένου. τοῦτο γὰρ τῶν φιλοσόφων διαλόγων ἀλλότριον. V.

Ead. 1. 15. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ γῆς βαί-
 νει u)] Ὅπερ ἀνώτερον ὑπέθετο τὸν διάλογον λέγοντα, ἔνθα ὁ
 μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων, διασυροῦν τέ-
 θεικεν ἔνεκα. τῷ a) γὰρ νῦν λέγειν ὅτι χαμαὶ βαίνειν εἴθισα
 καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον τρόπον, οὐκ ἄλλο οὐδέν, ἢ διαγελῶν-
 τος τὸ δῆθεν ὑψηλὸν ἐκείνο τῆς μεγαληγορίας. V.

Pag. 91. 1. 6. (τὰ προὐβ) [τοῖν ποδοῖν] Τὰ τῆς
 Θρατῆς τοῦτο ἐκείνο, ὃ ευφυῶς ἐκείνη ἀπέσκωψεν εἰς Θά-
 λητα τὸν φυσικόν. V.

s) Τὰ Πλάτωνος etc.] Inverso ordine edita: Ἐν οἷς τὰ Πλ. τ.

t) εἰσάγει] Non aderat in editis. Addidit Solanus; et υποβαλλό-
 μενα, quod post διαλόγοις legebatur, delevit.

u) ὄρασθαι] Τοῦ ὄρασθαι edita. Expunxit articulum Solanus,
 ised ante Λουκριανός; ὃ addidit.

x) διεχειρίσατο] Scripsit, opinor, διεχρήσατο. Lehm.

y) λεγόμενοι] Γενόμενοι lectum, antea male.

z) οὔτε πεζός] Hoc Scholium ex Collectaneis emendavimus et suo
 loco reddidimus. Solan.

a) τῷ] Requirebat nexus τὸ, quamquam nec improbabile, τῷ scri-
 psisse auctorem minus attentum. Lehm.

b) πρὸ] Sic rescripsi, cum πρὸς editum legerem. Reitz.

Ead. 1. 8. ὡς θοιμάτιον c) τούτῳ] Τὸν Ἀττικισμὸν φησι καὶ τὸ τῆς λέξεως ἀνθρώρῳ καὶ διεσμειλευμένον d). οὐ γὰρ φησιν, ὡς Σύρος καὶ ἐκ βαρβάρων τὴν λέξιν ἐκίβδηλευσα τοῦ λόγου, βαρβαρισμοῖς αὐτὸν διαλαβὼν καὶ σολοικισμοῖς, ἀλλὰ τὸ πρέπον αὐτὸ διετήρησα τῇ λέξει Πλατωνικὸν τρόπον. V.

Ead. 1. 16. τὴν τετρουπημένην οὗτος φέρει] Ἐπὶ τῶν δικαζομένων δύο ψῆφοι ἐτέθεντο ἢ μὲν πλήρης, ἢ δὲ τετρουπημένη. ἐδίδοτο δὲ τοῖς μὲν νικῶσιν ἢ πλήρης, τοῖς ἠττωμένοις δὲ ἢ τετρουπημένη, καὶ μάρτυς τούτων Αἰσχλνῆς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· τὴν γὰρ τετρουπημένην ἀξιοῖ Τιμάρχῳ δοθῆναι. εἰ γὰρ καὶ εἰς θαδιουργίαν ὁ λόγος αὐτῷ ἀπονεύει, ἀλλ' οὖν πάντως καὶ ἠττημένῳ Τιμάρχῳ ταύτην δοθῆναι ἀξιοῖ. V.

I N D E X P A R A S I T O .

Pag. 93. 1. 1. ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ] Τῶν πάνυ σπουδαιότητων ὁ λόγος, καὶ τοσούτῳ πλέον, ὅσῳ καὶ γελοϊότατος εἶναι ὑποδύεται. G.

Pag. 94. 1. 5. μὰ Δία] Ἡ ἀπομοτική e) συνυπακουομένην ἔχει τὴν ἄρνησιν, καὶ οὐδὲ πρόσκειται f). V.

Ead. 1. 1². Ἐγὼ μὲν εἰ οἶόν τε εἶναι] Ἐγὼ μὲν, εἰ δυνατόν κακὸν με εἶναι, πλεῖον, ἢ σὺ φῆς, βούλομαι κακὸς εἶναι, φημί γὰρ ἐμαυτὸν καὶ χεῖρῳ ἢ σὺ δοκεῖς. ὥστε μὴ ἀγνοοῦντί μοι τοῦτο δόκει g). ὄνειδίζων, ἀλλ' h) ὡς εἰδότε καὶ σεμνυνομένῳ ἐπὶ τῷ i) κακὸς εἶναι. ἢ οὕτως ἀπλούστερον, ἐγὼ μὲν, εἰ οἶόν τε εἶναι ὃ βούλομαι, καὶ πλεῖον ἀπέχειν βούλομαι, ὡς μὴδὲ δοκῆς k) παρέχειν ἀγνοίαν, ὅπηνίκα μέ τις

c) ὡς θοιμάτιον] „Aliter lectum ante; sed ad Lucianum adcommodavit Solanus.“

d) διεσμειλευμένον] „Sic rescripsit Idem ex V. et C. quum diamemeliatum editum offenderet.“

e) ἢ ἀπομοτική] Τα ἀπομοτικά Solanus dederat, bene quidem; sed quia non addiderat iude habeat, non ausus sum recipere. Reitz.

f) πρόσκειται] Ita iuveni. Alias πρόσκειται rectius, ut Scholio hinc decimo υπόκειται recte scribebatur. Sed in his fluctuant auctorum etiam Edd. Reitz. At nihil certius tum h. l. tum ubicunque alibi hac emendatione. Ceterum ne quid taceam, modo scripsi audacter συνυπακουομένην pro eo quod hactenus Edd. incedit vitio συναπακ. Lehmann.

g) δόκει] Sic tacite Schm. correxerat vulgatum δοκεῖ. Lehmann.

h) ἀλλ'] „Ael legebatur in Edd. Mutavit Solanus.“

i) τῷ] „Sic bene dedit Idem, quum ederetur τὸ κακός.“

k) δοκῆς] „Δοκεῖς edita. Δοκῆς V. Δοκῆς C.“

τοῦτο, ὄνειδίζει, ἀλλὰ πράγματα ἀληθῆ καὶ καθ' ἐκούσιον γνῶμην τὸ τοιοῦτον ὑποδύμενον ἐπιτήδευμα, καὶ πλεῖον τῆς παρὰ σοὶ δοκῆσεως. V.

Pag. 96. l. 12. ἀπαιτεῖσθαι] ἀπολύειν. V.

Pag. 97. l. 1. πανυ] Εἰρωνεία. V.

Pag. 100. l. 4. μὴ καθάπερ αἰπονηραὶ χύτραι] Πλεονάζειν Ἀτικῶς ἢ ἀπαγόρευσις μὴ, καθάπερ μὴ σάπρον ἤρκει γὰρ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἢ μία ἀπαγόρευσις, ἢτοι ἢ πρώτη, ἢ ἢ δευτέρα. V. (Γραφὴ ἀλλὰ μὴ etc. G.)

Pag. 102. l. 12. παρὰ τοῖς κεκτημένοις D) αἱ τέχναι] Καὶ μὴν, μάταια, διὰ τοῦτο, οὐ τέχνη τῆς τέχνης πεφυκίας καὶ — αὐτῆς ἐμποιεῖν — τεχνῆται, καὶ τέλος ὅτι ε — — παρὰ τὴν ἐνεργεῖαν κεκτηθῆσαι. ὡςπερ οἰκοδομικῆ, οἰκίαν εἰ δὲ τὴν κίθαριστικὴν καὶ ὀρχηστικὴν ἀντιτίθης m), (οὐδὲν γὰρ αὐταὶ τῆς ἐνεργείας ἔχουσι τέλος,) πρῶτον μὲν οὐδεὶς φθόνος τῆς ὁμοιότητος οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐταὶ τῶν σπουδαίων τεχνῶν, τοῦ κατὰ n) βίον εὐχρηστοῦ σεσυλημέναι o). εἶτα δ' ὅτι καὶ τούτων ἢ παρασιτικῆ τῶν μηδεμίαν ἔξιν ἐντίθεται παρασίτου ἀπολειπομένη, — καθὼς αὐτὸς σεμνύνων αὐτὴν ἀπεφήνω πρὸς τὸ ἀνύπαρκτον σε — — τῆς τῶν τεχνῶν ὑποστάσεως p) ἔξοστρακιζομένη. V.

Pag. 104. l. 15. ἀλλ' ἐκ εἴνο σκοπεῖ] Εἰς τοὺς Ἐπικουρείους αἰνίττεται, οἱ τέλος τοῦ ἀγαθοῦ τὴν ἡδονὴν ἀπεφήναντο. V.

Pag. 107. l. 10. καὶ οὐδὲν Ἐπικούρω μέλει] Σημειοῦ διὰ τὴν σύνταξιν ὅμοιον τῶ, μελήσουσι δέ μοι ἵπποι q).

l) παρὰ τοῖς κεκτημένοις] „παρὰ τοὺς κεκτημένους edita.“

m) ἀντιτίθης] „Αντιθῆς legebatur, mutavit Solanus, qui paullo post etiam τὰς ἐνεργείας dedit pro τῆς ἐνεργ. quod ante editum fuerat.“ Ego potius ἀντιτίθης scripsi, utpote legitimam formam, et restitui τῆς ἐνεργ. nescio qua de causa a Solano mutatum. Omnino etiam distinctionem loci emendavi, vulgo maxime depravatam. *Lehm.*

u) κατὰ] „τὸν edebatur ante. Mutavit Solanus.“

o) σεσυλημέναι] Sic edita habebant. Σεσυλημένος V. Sed adeo mancum est undiquaque in eo Codice Scholium, ut medicinam facere non ausim. *Solan.*

p) ὑποστάσεως] „non aderat in Editis, sed ex Cod. supplevit Solanus.“

q) μελήσουσι δέ μοι ἵπποι] *Hom. Il. E. 228.* μελήσουσι δ' ἐμοὶ. Sed *Eustath.* idem cum Scholiasta reperit. *Solan.* qui pro τῶ etiam τὸ dederat; sed quia vulgata satis sana, nec auctoritatem indicat, non sum obsecutus, etsi bis ter ante obtemperavi etiam non monenti, unde emendationem hauserit, et mox etiam duce eodem ἢ in Edd. absens ante ἀντὶ inserui. *Reitz.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἐξῆς, οὐδέ εἰσιν; ὡς εἴκεν, οἱ Στωϊκοὶ διάφορα δόγματα ἔχοντες τοῖς παρασίτοις. V. Non assēcutus est Luciani sensum. Sic tamen etiam Coll. Solan.

Pag. 122. l. 3. ὁμοία δοκεῖ γενέσθαι τῇ Νικίου] ἧς μέμνηται Θουκυδίδης, ναυμαχίας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων c) περὶ Συρακούσας γενέσθαι, καὶ κατὰ ναυμαχηθῆναι ὑπὸ Γυλίππου τοῦ Λακεδαιμονίου. V.

Pag. 124. l. 12. ἄρ' οὐχ ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον] Ἀπαγε, κατάρατε, οἰνοποσία καὶ μέθη τοὺς ὀφθαλμοὺς διεφθόρως d) καὶ κρεώδης ἐκκεκρωγῶς, δοξεί θυμοειδῆς τις εἶναι οὐ μέντοι καὶ εἶσιν, ἀλλὰ παραφρων καὶ παράφροσ κατα τοὺς λυσιπῶδεις τῶν κυνῶν. ὅς καὶ διὰ τὸ πολυσαρκία καταπεφορτίσθαι καὶ κατερῶστωνεῦσθαι e) τὴν γνώμην — οὐδὲν γενναῖον οἷός τε δεδειχθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν πρῶτην τοῦ πολέμου βοήν φρουδός αν γένοιτο, οὐδέ τὸ βραχύτατον ὑπομείνας τάλαιπωρίαν. οὐ μὲν Σωκράτης — οὗτος τὴν ἐπὶ Ἀηλίῳ — ἀλλ' αὐτός τε α — ῶν κατελαμβάνει — καὶ ἄλλους ὑπεκέρων τῆς μάχης καὶ διασώζων, λεπτός τε καὶ ἄχρὸς καὶ σκελετώδης, ἅτε φιλόσοφος. Sic Cod. V. admodum, ut vides, mancus.

Pag. 125. l. 4. λείψαντα τὴν τάξιν] Εἰς Δημοσθένην αἰνιττεται, τοῦτο παθόντα f) V. Ἴσως δὲ καὶ εἰς Σωκράτην addunt C.

Pag. 126. l. 7. ἐντειχίδιοι] ἐντὸς τοῦ τείχους. G.

Pag. 127. l. 1. ἀλλὰ Θραξὶ καὶ Σκυθαῖς] Περί Δημοσθένους λέγει g), Σκυθίδος γὰρ ἦν. V.

Ead. l. 17. φεύγων ἐντεῦθεν] Μὴ συκοφάντει, κατάρατε οὐχ οὕτω γὰρ, ἀλλ' ἀριστεύων διετέλει. V.

Pag. 135. l. 7. ὡς ἄξιόν γε] Εἰρωνεία. V.

Pag. 137. l. 5. ἀντιθήγει] Ἀλλὰ καὶ λέοντα ἀντιβρυχῆσεται; ἢ καὶ λύκον ἀντιβρυχῆσεται αἴξ h); τοῦτό μοι λέγε. V.

c) τῶν Λακεδαιμονίων] „τοὺς Λακεδαιμονίους male V.“

d) διεφθόρως] Διαφθέρουσι editum ante, et κρεώδης omissum. Octo autem locis hoc unum scholion ex V. correxit Solanus, quae jam non enūmerabo, quia jam sic est ut Cod. exhibet, nec variae Lectt. Mss. fuerē. Reitz.

e) κατερῶστωνεῦσθαι] In prioribus Edd. inveni. κατερῶστωνεῦσθαι, corruptam manifesto vocem; unde finxi, quam nunc habes; quae descendit a ῥαστωνεῦειν, significatque, mollitie et segnitie vitae depravatam esse. Lehmann.

f) παθόντα] Recte pro eo quod fecit et quod illi accidit. Sic Liban. Epist. 731. f. aliique passim. Vid. not. Hemsterh. ad Prometh. p. 36. T. 1. Reitz.

g) λέγει] „Hoc verbo hiatum Edd. implevit Solanus adscripsitque, addendum etiam vidēs, quod tamen etiam deesse fatetur in C.“

h) αἴξ] Ἄγρα V. pro quo αἴξ in Impressis repositum. Melius Coll. G. Sed neuter sales Lucianeos cepit. Solan.

Οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ εἶπε, καὶ πρὸς λέοντα ἀντιβρουχῆσθαι τὸν παράσιτον, καὶ πρὸς λύκον ἀντωρυῆσθαι G.

Ead. l. 15. δόξης καταφρονοῦντα] Οὕτω καὶ χοῖροι λεχθεῖεν δόξης καταφρονεῖν, αἰὲ τῷ βομβόρῳ πλαττόμενοι. V. (κυλινδούμενοι i). C.)

Pag. 138. l. 15. καὶ οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα] οἷον ὅτι μισθός k). V.

Pag. 142. l. 8. οὐδ' ἔχει τις εἰπεῖν δίκην] Εὐτελοῦς καὶ παρεωραμένου τίς δίκη; τίς γὰρ κατὰ κυνὸς ἐποίσεται l) γραφήν; V.

Ead. l. 16. φαρμάκῳ m)] ὡς Σωκράτης. V.

Ead. l. 17. καταπρησθέντας τὸ σῶμα] ὡς Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος. V.

Pag. 143. l. 1. φθινήσαντας n)] ὡς Ἀντισθένης.

Ibid. φυγόντας] Hoc verbum in Edd. eodem tenore cum prioribus connexum et lacunae nota apposita. Sed nulla in V. est lacuna. Excidit tamen Scholion aliquod: nam vox haec Antisthenem non respicit; et in textu reperitur ad alium spectans. In C. non exstat hoc Schol. Solan.

Pag. 144. l. 9 τούτου προεσθίουτος] Τοῦτο καὶ μυῖαι ποιοῦσιν. ἀλλ' οὐδεὶς ἐπαινέσεται μυῖαν προγενομένην τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐδεσμάτων. V.

I N D E G Y M N A S I I S.

Pag. 148. l. 5. καλινδούμενοι] ἀντὶ τοῦ κυλιόμενοι. G.

Pag. 156. l. 16. ὑπώπια] Ὑπώπια, genae. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα ποιά. ὡπες γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. G.

- i) κυλινδούμενοι] In prioribus κυλινδούμενοι, prave. *Lehm.*
 k) μισθός] Mallem μισθοφόρος. *Schmied.* Imo μισθός retinendum, ut Scholion illud ipsum, quod in textum irrepserat. *Lehm.*
 l) ἐποίσεται] Sic, monente *Solano*, jam edidit *Schmied.* pro vulg. ἀποίσεται. *Lehm.*
 m) φαρμάκῳ] „Antea sic legebatur: Τοὺς δὲ καταπρησθέντας] φαρμάκῳ, ὡς Σωκράτης. Sed priora verba merito delevit *Solanus*, quia indicium tantum sunt scholii, quod tamen non sequebatur.“
 n) φθινήσαντας] Φθινηθέντας ante editum prave; quum V. tamen φθονήσαντας, etiam mendose. Sed quia *Solanus* indicabat φθινήσαντας esse in C. idque cum *Luciani* textu conveniat, facile hoc recepi. *Reitz.*

Pag. 162. l. 2. καὶ ὅπως μὴ, καὶ ὁ ἀπὲρ] Ἐλλειπῆς ο) ἢ φράσις τοῦ συμπερικλείοντος προστακτικοῦ ῥήματος; καὶ συνήθης Ἀθηναίους: οἷον ὡς ἐπὶ τούτου· ἀλλ' ὅπως μοι μηδὲν δυσχερῶς ρ) ἀκούσῃ, προσυπακούεται γὰρ τὸ μέμνησθαι οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα ἔλλειπτικῶς πρόεισιν ὁ λόγος: καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξῃς q), οἷος ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἕξάναντος πιστεύειν αὐτοῖς· ἀλλ' ἐνθα ἂν σοι r) μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθύς· καὶ διευθύνειν τὸν λόγον. Ἐλλείπει s) γὰρ τὸ σκόπει, ἢ τὸ τέλειον οὕτως. ἀλλ' ἐνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, σκόπει ἀντιλέγειν εὐθύς καὶ διευθύνειν τὸν λόγον. ἀναλαβὼν οὖν ἄνωθεν t) τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ, καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξῃς, καὶ ὅλον ἐπελθὼν, εἴσῃ σαφέστερον τὸ λεγόμενον· ὅτι οὕτως χρὴ ἔλλειπῶς ἔχοντα τοῦτο u) νοεῖν. καὶ οὕτω τοῦ ἔλλειποῦς ἀνάπληρούμενον. V.

Pag. 165. l. 8. φόνου] ὅτι ἐν Ἀρείῳ πάγῳ x) βουλή φόνου ἐδίκαζεν ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, ἢ πυρκαϊᾶς. εἰ δὲ Παῦλον τὸν θεῖον μηδὲν τούτων πεποιηκότα ἐκεῖ Ἀθηναῖοι ἀνήγον (*Actor.* XVII, 19.), οὐ χρὴ θαυμάζειν ἢ διαπορεῖν. καινότητα εἰσηγοῦμενον δογμάτων τινι ἂν ἄλλῳ ὑπόδικον καθίσταϊεν γ) ἢ τοῖς ἐπισκέπτεσθαι δυναμένοις, ἢθει τε σεμνῶν καὶ λόγων περιουσία; οἷοι τοῦ κριτηρίου τούτου προκἀθηντο, ἐκ Στωϊκῶν τὰ μάλιστα συγκεκροτημένοι, οἷς ἢ περιττότης τοῦ λέγειν παρ' Ἑλλησιν προσμαρτυρεῖται. M.

o) Ἐλλειπῆς] „Ἐλλειπῆς legebatur, quod recte emendavit Solanus, addens in C. haec praemitti: σκόπει δηλονότι. Ἀττικῶς. καὶ ὅρα ὅπως οὐ προσέξῃς κ. ν. δ. ἂ. ε. λ.“

p) δυσχερῶς] „dyscherēs Edita. Mutavit Solanus.“

q) πρὸςέξῃς] Προσέξῃς correxerat Solanus. Non repugno, quia et sic paullo post eodem hoc scholiō legitur, et in C. quoque, ut modo indicatum. Sed quia ibi οὐ πρὸςέξῃς est, et in *Luciani* textu Cod. W. προσέξῃς etiam exhibet, quod vel usitatius, nihil hic mutare sustinui. Licuit enim Scholiastae id utroque more enuntiare, dum illa *Luciani* exponit. Reitz.

r) ἂν σοι] „αὐτοῖ Edita. Mutavit Solanus.“

s) Ἐλλείπει] Ἀγγελοῦ Clericus ediderat, quod mutavit Solanus, ne scio unde. Obsecundavi tamen, quia necessarium videbatur. Reitz.

t) οὐν ἄνωθεν] „δ? οὐν ἄνω lectum antea.“ Emendavit Solanus.“

u) τοῦτο] „Τουτόν M. Sed eodem versu ἔλλειποῦς iterum editum, quod facile in ἔλλειποῦς converti. Reitz.“

x) Ἀρείῳ πάγῳ] Sic scriptum inveni, nec Solanus quidquam notarat. Alias Ἀρεῖῳ πάγῳ scribitur, vel etiam junctim. Reitz. Errorem scribendi vulgatum, quem religiosius iusto servavit Reitzius, jam correxit Schmiederus. Lehmann.

y) καθίσταϊεν] Non quidem praestabo acumen tetigisse grammatici manum. Sed hoc saltem mihi liquēbat, barbaram vocem vulgatam καθίσταϊεν stare non amplius debuisse. Lehmann.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E, L U C T U.

Pag. 200. l. 4. φέροντες ὀβολόν] *Nec* habet, quem porrigat ore, quadrantem. *Juvenal.* G.

Pag. 206. l. 1. αὐλόν] *Αὐλητάς* γὰρ συνεκάλουν ἐπὶ τὰ πένθη τῶν ἀποικομένων, ὡς δῆλον α) καὶ ἀπὸ τοῦ *Θείου Εὐαγγελίου.* V.

I N R H E T O R U M P R A E C E P T O R E M.

Pag. 210. l. 1. ΡΗΤΟΡΩΝ] *Φασὶν* ὡς εἰς *Πολυδεύκη* α) τὸν ὀνοματολόγον ἀποτεινόμενον *Λουκιανόν*, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τέχνην μὲν οὐδ' ἦν τινα λόγῳ β) παράδειδόντα, σωρὸν δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ὑφιστάντα γ), καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φήσασιν εἴρηται. ἐπεὶ καὶ συγχρόνῳ ἄμφω, *Λουκιανός* καὶ *Πολυδεύκης*. ἐπὶ γὰρ *Μάρκου τοῦ Αυτοκράτορος.* V.

ΡΗΤΟΡ.] *Taxat* Rhetores sui temperis ut luxuriosos nugacesque, et plenos ostentationis et ampullosos fluentesque deliciis. G. (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere iudico. *Solan.*) Ideoque et illuc utrumque iam transtuli. *Reitz.*

Ead. l. 2. σοφιστῆς] *Τὸ* τοῦ *Σοφιστοῦ* ὄνομα τριχῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς διανενοῖται. *Πρῶτον* *Σοφὸν* καλοῦσι τὸ ἀληθές καὶ τὸ φρόνιμον, ὅθεν καὶ *Πλάτων* *Φιλόσοφον* καλεῖ τὸ πρῶτον αἴτιον, καὶ ἄνθρωπος ὁ μετιῶν τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τούτου παρωνόμασται δ), καθ' ἃ καὶ αὐτὸς μιμεῖται. *Θεὸν*

α) ὡς δῆλον] „Posteriora haec verba desunt in C.“ Locum dicit Scholiastes *Matth. Evang.* IX, 25. et quae eandem rem tradunt, parallela. *Lehm.*

α) *Πολυδεύκη*] Notam *Clerici* huic nomini subjectam vide Tom. V. p. 328. ubi idem Scholion paucis mutatis invenies adscriptum fronti *Lexiphanis.* Et hae ipsae variationes, quantumvis parvi illae momenti, moverunt me, ut h. l. repeterem Scholion ipsum. *Lehm.*

β) *λόγῳ*] Ita dedit *Solanus* nescio unde; obsecundavi tamen, quia vulgatum stare non poterat. *Hemsterhusius* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγον corrigebat, quod praeferat cui libet. *Reitz.* Cf. Schol. ad *Lexiph.* ibique notulam. *Lehm.*

γ) ὑφιστάντα] *Συνιστάντα*, corradentem, pro ὑφιστάντα corrigi jubet *Hemsterhusius* l. d. et pro ἀδιάκριτον, ἀδιακρίτων malit; licet — ὄν non damnes. Ego quoque — ὄν praeferrem. Sed συνιστάντα et ὑφιστάντα ratione accentus eum scribere voluisse, tamen credo, qui lubens admissem correctionem, si ex Cod. firmaretur. *Reitz.*

δ) *παρωνόμασται*] In prioribus παρωνόμ. Sub finem post νῦν interpunctionem omittit *Schm.* nescio an fortuito, et certe contra mentem Scholiastae. *Lehm.*

κατὰ τὸ δυνατόν. Καὶ πάλιν Σοφιστήν· καλοῦσιν αὐτὸν τὸν ῥήτορα, τὸν διδάσκοντα ῥητορικῶς λόγους; περὶ οὗ διεξέρχεται νῦν. Σοφιστήν, καὶ τὸν σοφισζόμενον τὴν ἀλήθειαν. Cod. Par. 2954.

Pag. 215. l. 6. Ἀμαλθείας κέρας] Τὸν Δία αἶγα φασὶ θρέψαι Ἀμάθειαν λεγομένην, ταύτης δὲ τὸ δεξιὸν κέρας βρῦεν τῆς παγκαρπίας, ἥτοι πᾶν αἰσθητὸν ἀγαθὸν ἀφθόνως ἔχειν· ἀπὸ τούτου πάντας τοὺς εὐδαιμόνως διάγοντας τὸ τῆς Ἀμαλθείας ἔχειν κέρας φασί. Cod. Par. 3011.

Pag. 218. l. 15. τῆ ῥοπῆ] τῆ βάσει. V. Inverte.

Pag. 219. l. 10. Ὀλυμπιάδας] Πόλις ἦν ἐν Ἡλιδι Ὀλυμπία καλουμένη, ἱερὸν ἔχουσα ἐπιφανέστατον Ὀλυμπίου Διός. ἐν ταύτῃ ἀγῶν ἐπετελεῖτο παγκύσμιος τὰ Ὀλύμπια, κατὰ πέντε ἔτη συγκροτούμενος· διὸ καὶ πενταετηρικὸς ἐκαλεῖτο, ὃς καὶ ἀνεγράφετο τοῖς δημοσίοις ἀεὶ, εἰς δῆλωσιν τῶν ἐνιαυτῶν, καὶ ἦν τοῦτο ἀκριβῆς τοῦ χρόνου ἐπίγνωσις. τεσσάρων γὰρ ἔτων μετξὺ διαρρέοντων, τῷ πέμπτῳ συνετελεῖτο. Καὶ διήρκεσεν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν Ἑβραϊκῶν Κριτῶν μέχρι τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου· ἐμπρησθέντος γὰρ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ, ἐξέλιπε καὶ ἡ τῶν Ἡλείων πανήγυρις Cod. 2954.

Pag. 220. l. 3. μαχαιοποιοῦ υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. G.

Ead. l. 4. Ἀτρομήτου τινὸς γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει.

Ead. l. 9. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις, ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προστακτικῶν, ὡς καὶ e) νῦν οὗτος· ἀντὶ γὰρ τοῦ, μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἠνίκα μετὰ ἀπαγορεύσεως ἢ ἔννοια προύεισιν, οἶον, ἀλλὰ σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ, μὴ τοῦτο ποιεῖ, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προστακτικῶν τὰ ἀπαρέμματα κεῖται. V.

Pag. 221. l. 9. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγωδίας ποιητής, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

Pag. 223. l. 14. ὦ μέλημα] ἀντὶ τοῦ, φρόντισμα. οἶονεὶ ὑπὲρ οὗ f) μοι πολλὴ φροντίς ἐστὶ. V.

Pag. 224. l. 12. ἃ μὲν—ἃ δὲ] Ἄ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἶπης· ἀλλὰ, τινὰ μὲν, τινὰ δέ. εἰ καὶ Λουκιανὸς λέγει ἐνταῦθα, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι, διδούς ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὧ μὲν πέντε δραχμὰς, ὧ δὲ μίαν,

e) καὶ] „Non aderat in editis. Addidit Solanus.“ Ab initio priores ediderant συνῆθες, perverso accentu. Omnino autem huic Scholastae praecepto contradicit L. Bos Ellipss. p. 625. Schaf. Ed. Lehm.

f) ὑπὲρ οὗ] „Ita ex V. restitutum, cum ante ederetur ἐπερύστου.“

ᾧ δὲ ἡμίτακτον. ὁ δὲ αὐτὸς ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ Ψευδοσοφιστῇ g) αὐτοῦ. V.

Pag. 225. l. 8. πολυσχιδῆς] Πολυσχιδῆς, τὸ γῦν στρικτόν h). ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἄφ' ὧν πύλοις αὐτὴν ἐπιπρέπειν i) τοῖς λευκοῖς, ὅγ' k) οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλου γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

Pag. 227. l. 11. τὰ παλαιὰ] Δριμέως l) ἄγαν ὁ βωμολόχος καὶ γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τῶν θαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῆν ἐκάστου λοιδορησάμενος ἀρειήν. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελῆς καὶ ὑπτιον, λῆρον ἐκάλεσε τοῦ δὲ τὸ γοργὸν καὶ πυκνόν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε τοῦ δὲ τὸ ἄφετόν τε καὶ ἐλευθέριον καὶ κατὰ πᾶσαν ιδεάν εὐμεταχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. V.

Pag. 228. l. 12. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῃ ἱστοροῦνται, ἡ ἐν Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Λάτιδος ἡγουμένου, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ἐν ἣ ὁ Καλλίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰστήκει ὑπὸ τῆς περὶ τὸν πόλεμον προθυμίας, οὐδέ τι πάθει αἰσθόμενος. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γέφυρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἣν ἡ θάλασσα εἰςρουεῖσα πλωτὸν ἀπεργάσασαιτο m) τὸν ἰσθμὸν τοῖς Ξέρξου σκάφει, καὶ ὅσα ἄλλα. V.

Pag. 229. l. 11. καὶ μηρὸς πατασέσθω] Οὐκ ᾧμνη τουτὶ n) τὸ μιαρὸν καὶ κατὰπτυστον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον εἶναι. V.

Ibid. κελάρυξε] λαρύγγιζε. V. Inverte. In altero Voss. hoc Scholion plenius legitur sic: Λαρύγγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ

g) ψευδοσοφιστῇ] Ψευδολοικιστῇ] Lege Ψευδοσοφιστῇ, et sic Th. Magister, unde totum habet Scholion. Solan. Recte quidem in Th. Mag. Ψευδολογιστῇ edidit Blanch. At in aliis Thomae exemplaribus male legi ψευδολογιστῇ, adscriptum habeo in marg. Thomae; quare et Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψευδολογιστῇ quoque dedisse; suspicari licet. Reitz. Vestigia etiam exstant lectionis Σολοικιστῇ, quae eodem prorsus redit, ac Ψευδοσοφιστῇ, quam Solani emendationem Schmiederus est secutus. Lehm.

h) στρικτόν] Strictum Latinorum, de quo Suid. s. h. v. Consulto autem mutavi accentum, quem priores in penultima minus recte posuerant. Lehm.

i) ἐπιπρέπειν] In Impress. περιτρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum et hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. et Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. Solan.

k) ὅ γ'] „II edita. Correxerit Solanus.“

l) δριμέως] In prioribus δρυμέως. Lehm.

m) ἀπεργάσασαιτο] „In editis ἀπεργάσαι. Mutavit Solanus.“

n) τουτὶ] Sic correxi vulgatum ταυτὶ. Lehm.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον· καὶ οὕτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτήν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς σκηψαμένης x), τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς καὶ αὐτὸς, τὰ κύματα μετρεῖν ἐπιχειρῶν. V.

Pag. 243. l. 17. πρὸς τῆς Ἑστίας, ὧ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὄρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πυρθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τῆς ἐφεστίου ἐσχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. V.

Pag. 244. l. 17. καὶ παναρέτους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἐκάστης προαιρέσεως, [αἰδεσίμους ἅπαντας] Haec V. Forsan ut restitueret integritati textum; Scholii vero nihil. Solan.

Pag. 246. l. 18. κατεγνωκότες μου] Κατεγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν, αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. V.

Pag. 248. l. 10. καὶ ἦλω — τὸν ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσύφορα πιστουμένων, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται, τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. V.

Pag. 251. l. 15. δυνατόν πιστεῦσαι] Γρ. αἰ δυνατόν γίνεσθαι. G.

Pag. 252. l. 8. καρβατίνας] Κορβατῖναι γ) τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν. V.

Ead. l. 15. Δημαινέτου] Γράφεται καὶ Δημέου. V.

Pag. 257. l. 16. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος, ὡς περ καὶ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω. V.

Pag. 258. l. 10. ἠπιάλου] Ἠπιάλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. G.

Pag. 259. l. 12. ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων z)] Τοῦτο οὐ μάτην εἶπεν. ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτος a) Δαίδαλος ἀγαλμα εἰργάσατο περισκελές, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν συμβεβληκότα b) τῷ πόδε ἀποτελεούντων παρέσχε φή-

x) σκηψαμένης] Apud Graevium ἦψ — vid. not. Solan.

γ) Καρβατῖναι] Et hic, et modo in fronte Scholii, vulgo scriptum iuveni καρβαντ — — quam formam quum pro fortuito errore potius, quam pro varia tectus ipsius lectione, haberem, corrigendam duxi. Lehm.

z) τῶν — τεχνημάτων] „Τὰ τεχνήματα ante edebatur.“

a) πρῶτος] Πάντων est in V. quo forsan Πανὸς voluit. In Impressis sic mutatum est. Solan.

b) συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα Kusterus legi iubet. Solan. Deinceps scriptum inveneram ποδὲ et πάρεσχε, accentibus perversis. Lehm.

μην, ὡς τὰ c) τοῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα d). V.
 Pag. 262. l. 8. ἡμισταδιαία ν] πενήκοντα ὄργυιων. V.
 Ead. l. 13. περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. V.
 Pag. 264. l. 16. ἀκριβῶς ἐώρακα]. Γράφεται, ἰκα-
 νῶς ἐώρακει e). V.

Pag. 265 l. 2. ἐπιμετρήσαντος] ἀντὶ τοῦ, προσθέντος.
 V. In G. vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρῶ ἐπιμετρήσαντος.

Pag. 269. l. 5. θεὸν ἀπὸ f) μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν
 θεάτρων, ἠνίκα τι παράδοξον g) ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλεον
 ἔχειν πίστεως h), ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τῆς μέσης
 τοῦ θεάτρου θύρας, αὐταὶ δὲ πρὸς τὴν εὐθείαν τοῦ θεάτρου
 πλευρὰν ἀνεώγεσάν, οὗ καὶ ἡ σκηνὴ καὶ τὸ προσκήνιον δε μη-
 χανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοῦς καὶ ἥρωας
 ἐνεφάνιζε παρευθῦ, ὡςπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ
 τούτου παραδηλουμένου, ὡς οὐ χροὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις,
 ἐπεὶ Θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ὧ' μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν. ἐκ
 τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ προσδοκίαν i) καὶ συμφερόν-
 τως τινὶ συμβαινόντων ἐπεκράτησε τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

Pag. 272. l. 14. ἔωλος] Τὸ ἔωλος λαμβάνεται καὶ ἐπὶ
 τοῦ χθρσινού, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος V.

Pag. 274. l. 2. ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς
 οἱ παλαιοὶ μελαίνας στολαῖς ἀμφιέννυσαν. V.

Ead. l. 15. ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου,
 ἐς ἣν φασὶ τὴν Ἰσιν ἀφικομένην Ὀσιριν τὸν υἱὸν k) ἀναξη-
 τεῖν; μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυ-
 τῆς l) ἐκκόψαι, παρ' ὃ καὶ κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. εἰδεί-

c) τὰ] „non aderat in editis. Adjecit Solanus.“

d) αὐτόματα] Idem habet Palaephatus de Incredilibus c. XXII.
 et Tzetzes Chil. I. c. 19. Cler.

e) ἐώρακει] Sic etiam Exc. G. Lege ἐώρακεν, vel ἐώρακα. Solan.

f) θεὸν ἀπὸ] „Ad alia verba ante relatum hoc scholion jam in se-
 dem suam retractum est.“ Omnino cf. Schol. ad Hermot, c. 86.
 Tom. IV. p. 353. Lehm.

g) τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim est (παράδοξον quid.) Nisi
 malis παρὰ δόξαν τι. Solan.

h) ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. et G. quam
 ex C. supplevit Solanus. Addiditque: „Eaedem in Exc. G. quae
 in V. reperiuntur lacunae. Sed scholion extat integrum in C.
 unde supplevimus.“ Sexdecim quippe lacunis habant edita, quas
 jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἐχον legit
 J. J. Wetsten. Reitz.

i) προσδοκίαν] „Sic V. προσδοκίας Exc. G.“

k) υἱὸν] -πόσιν corrigit Belinus. Lehm.

l) τὴν ἑαυτῆς] „Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit
 Solanus.“

κνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἀπιστόν τε τριχῶν πλήθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι m). V.

Pag. 279. l. 8. ἐν Μαλλῶ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει m) περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῶ. V.

I N H I P P I A M.

Pag. 282. l. 1. τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω καὶ Φωκυλίδης φησὶ,

Τὴν σοφίην σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος. V.

Pag. 284. l. 2. καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὧν κατεσκεύασεν ἐκ χαλκοῦ πυρόφορα κατόπτρα, ἀπερ' ἀπηώρισεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου στόλου μήκοθεν. εἴτ' ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ ο) προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τὸν στόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς νῆας ἀπάσας τῶν ἐναντίων. V.

Pag. 285. l. 12. περίνοια] τέχνη μηχανική. V.

Pag. 289. l. 9. ἀφόδων] Ἀφοδος ὁ ἀπόπατος. V.

I N B A C C H U M.

Pag. 291. l. 7. σκοπῶν p)] τῶν κατασκοπῶν. G.

Pag. 292. l. 5. ἀγροίκους νεανίσκους] Εἶδος Σατύρων, G.

Ead. l. 6. κόρδακα q)] Εἶδος ἀπρεποῦς καὶ αἰσχροῦς ὀρχήσεως παραπλησίας τῇ πυρόρχῃ r). V.

Ead. l. 10. μίτρα] Μίτρα ἢ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρω χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη καὶ βασιλείας σύμβολον. V.

m) A Graeculis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere, Cler.

n) θεσπίζει] Ἀμφίλοχος τι σπίζει antea lectum miserè. Reitz.

o) καὶ] „Τοῦ legebatur in Edd. Mutavit Solanus.“

p) σκοπῶν] Titulus horum scholiorum in Editis erat Προλαλιά ὁ Διόνυσος. In C. vero Προσλαλιά ἢ Διόνυσος. Reitz.

q) κόρδακα] Κάρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. Beitz.

r) τῇ πυρόρχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset πυρόρχης, et sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κάρδακον. Reitz.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E E L E C T R O .

Pag. 310. l. 18. ἀλλὰ μαρτύρομαι] ἀπὸ τοῦ, βε-
βαιῶ. V. (Nota δοτικῆ συντεταγμένον, habet c.)

I N M U S C A E E N C O M I U M .

Pag. 312. l. 2. ἐμπίσι] Ἐτερον b) κώνωψ ἐμπίδος. καί-
τοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός τ' αὐτὸν φησὶ κώνωπα c) καὶ ἐμ-
πίδα, ἐν Νεφέλαις. V. (Οἷόν ποτε τὴν γνώμην ἔχειν τὰς d)
ἐμπίδας κατὰ τὸ στόμα ἄδειν ἢ κατ' οὐροπύγιον. G.) In V.
altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπίς ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ
δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου

Pag. 314. l. 7. κοτυληδόνη] Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πο-
λύποδος πλεκτάναι. V.

Pag. 315. l. 16. ἰσχὺν] Γραμμὴ ἀλκήν. G.

Pag. 317. l. 12. ἀθάνατος] Ἐρῶ ἔς μυίας, βωμο-
λόχε. G.

Ead. l. 14. πέτεσθαί τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὡςπερ ἡ
περὶ τοῦ e) τοῖς ἐγκωμίαις περιστεφομένη μυῖα οὐκ ἀφίσταται
τοῦ δῆγματος λιπαρῶς, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς οὐκ ἀπόσχη, βω-
μολόχε, οὐδέποτε τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀποσκώπτειν ἔς ἄνδρας
τούς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ἔς μυίας f). V.

Pag. 319. l. 1. ἔρεσχελοῦσα] Ἡ φλυαρία, παρὰ τὸ
ἔριον ἐν τοῖς χεῖλεσιν ἔχειν. V.

Ead. l. 19. ταρβεῖν] φοβεῖσθαι. V.

b) Ἐτερον] Ἐτερος C. Sed vulgatum praestat. Reitz.

c) κώνωπα] „Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit Solanus.“

d) τὰς] In prioribus erat τούς. Locus est Nubb. v. 157. ed. Reis-
Lehm.

e) περὶ τοῦ] Lege ὑπὸ σοῦ, vel simile quid. Solan.

f) ἔς μυίας] Quid exciderit, facile ex scholio praemisso perspicies.
Solan.

ADNOTATIONES

IN ICAROMENIPPUM.

Pag. 2. l. 3. "Ανοδον) Hunc locum corruptum esse, nullus dubito. In Ox. Cod. pro ἀνοδον, ἀνοδος legitur. Forsan ἀν ὁδὸς γένοιτο καὶ ταῦτα, vel ἡ ἀνοδος γ. κ. τ. nam c. 2. οὐδὲν ἐδέησέ μοι, inquit, πρὸς τὴν ἀνοδον. SOLAN. Erunt, qui ἀνοδος ex O. praeferant, ut nexus sit, ἀνοδος καὶ ταῦτα γένοιτο, tumque comma post ἀνοδος tollendum. Nec displicet. Nam ἀνοδος tum substantive valebit *adscensus*. Infra de Luct. c. 2. f. variatur in τῆς ἀνόδου et τῆς ἀνω ὁδοῦ, quod tamen eodem redit. REITZ. Alia tentamina legeris in Varr. Lett. Mihi vero nihil videtur corrupti in loco vulgato inesse. "Ανοδος dicitur ἡ ἀκρόπολις ἢ τοῦ Διὸς convenienter cum versu illo Homérico accommodato: ἐνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδροῶν φαίνετο ἔργα. Vid. infra cap. 22. Nec opus erat ἀν, quod haud raro *Lucianus* supplendum lectoris menti relinquit. Formulam sequentem, maxime quod ad vocabulum εὐζωρος attinet, repetit *Fritzschius* Quaest. p. 170. e *Thucyd.* II, 97. nec non locum similem *Rhetor. Praec.* c. 5. Ceterum idem *Fritzschius* in ipsa *Icaromenippi* editione, quae nunc demum, postquam magna jam hujus Tomi pars absoluta est, in manus meas venit, *Solani* conjecturam secutus est; quod ut mihi non placet, ita laetor, quod de auctore libelli paene ad verbum mecum consentit. LEHM.

Ead. l. 8. Σταδίους τινὰς) Valde fallor, aut scribendum est non longe a principio: πάλαι γὰρ ἐπακροῶμαι σου παρακολουθῶν ἡλίους καὶ σελήνας, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα σταδίους τινὰς, καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος. Etenim jamdudum te sequens audio soles et lunas, et ridicula illa, stadia quaedam et parasangas tanquam peregrinum jactantem. Vulgo legitur σταθμούς, mansiones. Sed στάδιοι et παρασάγγαι rectius junguntur, quam σταθμοὶ et παρασάγγαι. Si quis tamen malit vulgatam tueri, per me licet, praesertim silentibus veteribus libris. GRAEV. Σταθμούς τινὰς καὶ παρασάγγας) Ad hunc locum ὁ πάνυ *Graevius* adnotavit, rectius jungi σταδίους et παρασάγγας. Moveret me viri eruditissimi aucto-

ritas, ut in eandem cum ipso sententiam condescenderem, nisi σταθμούς saepe alibi cum παρασάγγας junctos offendissem apud Graecos. Frequentissime apud Xenoph. in L. I. Ἀναβ. immo etiam in alio loco ab Luciano haec duo juncta reperiuntur, sc. in libro de Conscrib. Hist. (c. 24.) τὸ δὲ καὶ περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι οὐ παρασάγγας μόνον, ἀλλὰ καὶ σταθμούς ὄλους· at vero in descriptione locorum mentiri non parasangas modo, sed totos etiam stathmos. Alex. ab Alex. Gen. dier. L. II. c. 20. Sed praeter haec, inquit, fuerunt parasanga et stathmus: hanc parasangam multi ex triginta conficiunt stadiis, stathmum vero quatuor parasangas paene conficere etc. Haec in Observatt. Crit. pag. 66. L. Bos.

Ead. l. 10. Διαέρια) Conf. supra De Saltat. c. 42. f. SOLAN.

Ead. l. 13. Καθάπερ οἱ Φοίνικες) Nautae peritissimi. Aratus de Cynosura Phaenom. v. 40. τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πίσυνοι περὶ ὡσι θάλασσαν. Et mox v. 45. τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται κ. τ. λ. GESN.

Pag. 3. l. 2. Κατακοιμηθεῖς) Conf. Gall. c. 6. f. SOLAN.

Ead. l. 2: Ὀνειρον γὰρ, ᾧ τὰν, δοκῶσι λέγειν) Δοκῶ σοι λέγειν. MARCIL. Unde Marcil. malam lectionem habeat, nescio. Ego δοκῶ σοι in plurimis jam recte inveni. REITZ.

Ibid. Ὡ τὰν) Habebat Par. Ed. cum M. J. H. S. etc. Et Schol. ad Gall. Sed cum alias circumflecti amet, ut apud Aristophan. Plut. 66. Ὡ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ et ibid. 377. Ὡ τᾶν· ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάνυ, ubi et longum est in metro; errare non possumus, si circumflectamus: nam ubique circumflectitur ap. eundem, nec non in exemplis a Spanhemio ad Aristoph. locum priorem copiose adductis. Quia autem video, in Luciani Edd. etiam deinde τὰν scribi, accentum talem dedi, qualem inveni; nam acuit etiam Suid. Ed. Hag. et Aesop. F. IX. REITZ. Vid. supra Scholiast. ad Gall. c. 27. ibique nott. LEHM.

Ead. l. 5. Διοπετιῆς) Sic jam Edd. Et ita usitate apud quosvis. At supra Imag. c. 9. διῦπετές· idque posterius apud Homerum frequens, ut Il. II, 174. etc. REITZ.

Ibid. Διοπετιῆς — ἐξ οὐρανοῦ) Davisius ad Cic. de Nat. Deorum I. c. 16. p. 41. haec glossematis rea facit, et ἐξ οὐρανοῦ delet; quia bis idem diceretur. Sed Luciani vulgata sic defendit Th. Wopkens in Lectt. Tull. p. 124. Equidem hanc styli abundantiam ex ipso Luciano aliisque cujuscunque linguae auctoribus probatissimis defendi posse, vix dubitaverim. Ciceronem hujus rei testem locupletissimum arbitror, qui sic de Finib. L. IV. c. 18. qui ad honestatem aliud

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ritas, ut in eandem cum ipso sententiam condescenderem, nisi σταθμούς saepe alibi cum παρασάγγας junctos offendissem apud Graecos. Frequentissime apud Xenoph. in L. I. Ἀναβ. immo etiam in alio loco ab Luciano haec duo juncta reperiuntur, sc. in libro de Conscrib. Hist. (c. 24.) τὸ δὲ καὶ περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι οὐ παρασάγγας μόνον, ἀλλὰ καὶ σταθμούς ὅλους at vero in descriptione locorum mentiri non parasangas modo, sed totos etiam stathmos. Alex. ab Alex. Gen. dier. L. II. c. 20. Sed praeter haec, inquit, fuerunt parasanga et stathmus: hanc parasangam multi ex triginta conficiunt stadiis, stathmum vero quatuor parasangas paene conficere etc. Haec in Observatt. Crit. pag. 66. L. Bos.

Ead. l. 10. Διαέρια) Conf. supra De Saltat. c. 42. f. SOLAN.

Ead. l. 13. Καθάπερ οἱ Φοίνικες) Nautae peritissimi. Aratus de Cynosura Phaenom. v. 40. τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πίσυνοι περόωσι θάλασσαν. Et mox v. 45. τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται κ. τ. λ. GESN.

Pag. 3. l. 2. Κατακοιμηθεὶς) Conf. Gall. c. 6. f. SOLAN.

Ead. l. 2. Ὀνειρον γὰρ, ὃ τὰν, δοκῶσι λέγειν) Δοκῶ σοι λέγειν. MARCIL. Unde Marcil. malam lectionem habeat, nescio. Ego δοκῶ σοι in plurimis jam recte inveni. REITZ.

Ibid. Ὡ τὰν) Habebat Par. Ed. cum Il. J. H. S. etc. Et Schol. ad Gall. Sed cum alias circumflecti amet, ut apud Aristophan. Plut. 66. Ὡ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ et ibid. 377. Ὡ τᾶν ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάνυ, ubi et longum est in metro; errare non possumus, si circumflectamus; nam ubique circumflectitur ap. eundem, nec non in exemplis a Spanhemio ad Aristoph. locum priorem copiose adductis. Quia autem video, in Luciani Edd. etiam deinde τὰν scribi, accentum talem dedi, qualem inveni; nam acuit etiam Suid. Ed. Hag. et Aesop. F. IX. REITZ. Vid. supra Scholiast. ad Gall. c. 27. ibique nott. LEHM.

Ead. l. 5. Διοπετής) Sic jam Edd. Et ita usitate apud quosvis. At supra Imag. c. 9. διῦπετές idque posterius apud Homerum frequens, ut Il. II, 174. etc. REITZ.

Ibid. Διοπετής — ἐξ οὐρανοῦ) Davisius ad Cic. de Nat. Deorum I. c. 16. p. 41. haec glossematis rea facit, et ἐξ οὐρανοῦ delet; quia bis idem diceretur. Sed Luciani vulgaram sic defendit Th. Wopkens in Lectt. Tull. p. 124. Equidem hanc styli abundantiam ex ipso Luciano aliisque cujuscunque linguae auctoribus probatissimis defendi posse, vix dubitaverim. Ciceronem hujus rei testem locupletissimum arbitror, qui sic de Finib. L. IV. c. 18. qui ad honestatem aliud

adjungant, quod ex eodem genere non sit. *Min. Fel. Oct.* c. 16. Dicam equidem, ut potero, pro viribus. Quo praeter alia hunc locum contulit ipse vir cl. ex *Dione Chrys. Or. VII.* p. 18. μάλιστα εὐρήσειν ἠγούμενοι τὴν τῶν πολλῶν διάνοιαν, ἃ δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐδόκει, περὶ τε τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἄλλων, ἃ θαυμάζουσιν. Adde *Div. Paul I. Cor. IV,* 47. (leg. *XV,* 47.) ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χαικός. (Sic etiam ibi editum; at in *Epist. Pauli* legas χοϊκός) Plura exempla Latina vid. ap. eund. *Work.* ad L. I. de *Divinat.* cap. 33. p. observatt. 258. Sed non concedo, in Apostoli verbis repetitionem plane eandem inesse: nam ait, primum hominem ex terra natum, terrestremque adeo esse, sive, ut ex terra prognatus sit, ita etiam terrestribus rebus esse addictum, adeoque nihil hic abundat, nihil est, quod abesse queat. Interim concedo, nihil in *Luciano* mutandum: nam et supra *Imag. l.* c. c. 9. ἐξ οὐρανοῦ additur, licet paucis verbis interpositis, nimirum: καὶ διῖπετές, ὡς ἀληθῶς, οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο. Alium pleonasmum vid. *Dial. proximo Gall. c. 20. m.* τὰς φροντίδας αὐτῶν, ἃς ἔχουσι, quem ipse *Davis.* probat, ut ibi vidimus. Sed satis esto. Alias synonymias per conjunctiones conjunctas videbimus deinde, nec tamen excusabimus omnes; nam interdum satis frigent, ut illud ἦκω καὶ κατέρχομαι, ob quod *Aristophanes Ran.* 1187. *Aeschylum* traducit. Sed Scholiastes defendit. REITZ. Διοπετής, epitheton regum et heroum Homericum, quum h. l. opponatur sequentibus γεννητὸς καὶ ἐπίγειος: nec cum *Davisio* in verbis ἐξ οὐρανοῦ de glossemate, neque adeo cum *Workensio*, vel *Reitzio*, de pleonasmio cogitandum. LEHM.

Ead. l. 14. Οὐρανίωνων) *Οὐρανίων* hic male scribi in *Fl.* patet ex *Homer. Il. A,* 570. et passim: nam quia addit, se verbo Homericum usurum, etiam illud inde petendum. REITZ.

Pag. 5. l. 4. Ἀκήρατα ἦν τὰ ὠκύπτερα) *Benedictus:* celeres erant sine cera pennae. At nulli bono istae celeres. Itaque *Erasmus:* citra ullam ceram erant pennae. Nec tamen id sufficiat. Melius vertissent alae vel pennae volatiles. Sic mox cap. 10. Πρὸς ἄκροις τοῖς ὠκυπέροις λαβὰς τινὰς ταῖς χερσὶ παρασκευάσας, imperfecte summis pennis. Vide ad 1. *Ver. Hist.* c. 13. GRON. In *Icaromenippo* inducit *Lucianus* Menippum narrantem, quamadmodum iter per nubes et sidera fecerit, et ad Deos ipsos penetrarit. At in initio rationem, qua in hac peregrinatione usus fuit, exponit miranti cuidam, quomodo ille potuerit istam ἐν τοῖς ἄστροις ποιεῖσθαι ἀποδημίαν: rogantique, num non terruerit exemplum *Icarī*, At, inquit, *Icarus*, quippe qui alas cera allitas gesserit, si-

mulac illa cera ad solem cito esset liquefacta, una cum alis delapsus, ut par erat, cecidit: ἡμῶν δὲ ἀκήρατα ἦν τὰ ὠκύπτερα. Quid haec ultima ex praecedentibus aliud possunt notare, quam, nobis vero alae erant non ceratae? Ad id non est ἀκήρατος, quippe quod a κηραίνω, *perimo*, deductum significat *integer, sincerus, inviolatus*. Video equidem, hoc sensu tolerari posse hanc vocem, ut significantur alae quasi inviolatae, satisque firmae. At quanto venustius, cumque praecedentibus convenientius, si unius literae mutatione legatur ἀκήρωτα. Κηρώω, *cera illino*: inde κηρωτός, *ceratus*; hinc ἀκήρωτος. Nam certe quamquam quis contendere velit, per ὠκύπτερα ἀκήρατα posse hic, ut dixi, commode intelligi alas inviolatas; haud dubie tamen ex praecedentibus, et tota antithesi, quam facit Menippus suas inter et Icaris alas, liquidum est, auctorem voluisse ἀκήρωτα. Quae emendatio nostra si probetur ab eruditis, novo vocabulo lingua Graeca, ut nunc cognita, locupletata est. Frustra namque in Graecarum dictionum Lexicis τὸ ἀκήρωτος quaesieris. JENS. Ἀκήρωτα recte Ven. utraque; reliquae omnes ἀκήρατα, mendose. SOLAN. Ἀκήρωτα optime Jens. conjecerat, et paruissem sic emendanti, etsi vel in nulla Ed. invenissem. Jam vero, quia J. et V. 2. ἀκήρωτα habent, eo alacrius ita dedi: vulgatum enim prae illo nihili est, neque Gronovius veram lectionem vidit, quae tamen in ipsa, quam incusat, versione latebat. Quod autem Jens. addit, frustra in Lexicis τὸ ἀκήρωτος quaeri, ignoscat, si monuero, apud Suidam inveniri, qui id verbis disertis ab ἀκήρατος distinguit, dicens: ἀκήρατος, ἀφθαρτος — ἀκήρωτός δὲ ὁ δίχα κηροῦ. Vid. illum v. Ἀκήν. Nec jam dubitabis, quin vox sit proba. REITZ.

Ead. l. 10. Δίειμι) Mirabar, nullam edd. διέξειμι habere, quod Nostro usitatius. Sed alterum eodem redire, nemo ignorat. REITZ. Cf. certe Necyom. c. 3. ΛΕΗΜ.

Ead. l. 11. Μετέωρός εἶμι) Confer supra ad Jov. Trag. cap. 4. REITZ.

Ead. l. 13. Με περιῖδης) Usus talium formularum in precibus declaramus ad Philopatr. c. 3. pr. GESN.

Ead. l. 14. Ἐκ τῶν ὠτων ἀπηρητημένον) Const. Porphy. de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιά τῷ ἀνδριάντι εἶπετο. ἀληθῶς καὶ ὅλως ἤρτητο, καὶ ἐκρέματο ἐξ ὠτων, ὡς περ τι κερாமοῦν ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τοῦ μοναχοῦ. Ita scripsisse existimo Libanium Epist. 559. ubi de Rufino: οὗτος νῦν ἐκκρέματα τῶν ἀγγείων (leg. ὠτων) καὶ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνώμην τρεπόμενον. I. I. WETST.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. 1. 6. Ὑψαγόραι) *Hom. Od. A*, 385. SOLAN.

Ead. 1. 10. Μετεωρολέσχης) *Aristoph.* in *Nubibus* passim Socratem hoc nomine traducit; ut μετεώρων speculatorem ac nugatorem, v. 225. eum dicentem inducit, ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. et paullo post, Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα etc. 359. μετεωροσοφιστῶν summum. At 332. μετεωροφένικας ejus sectatores vocat. Vocabulo vero μετεωρολέσχης utitur Scholiast. ejusdem ad v. 330. REITZ.

Pag. 8. 1. 5. Τὰ αὐτὰ) *Xenoph.* Ἀπομν. I. pag. 413. 35. οὐ ταυτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις. Utitur eodem argumento et *Lactantius* III, 28. (Qui quoniam ratio illis non quadrabat, per ignorantiam rerum divinarum, tam varii, tam incerti fuerunt, sibi que saepe contraria disserentes, ut quid sentirent, quid vellent, satis statuere ac dijudicare non possis.) SOLAN.

Ead. 1. 9. Χαμαὶ ἐρχομένων) *Hom. Il. E*, 442. Adde supra *Hermot. c.* 5. SOLAN. *Gesnerus* ἐρπομένων legit. Sed vid. Addenda. REITZ.

Ead. 1. 16. Στάδιοι) Quia Latinis *stadium*, an ὅποσα στάδια quaesivit *Solanus*? cum τὸ στάδιον usitatum, ut ap. *Aelian. X*, 4. etc. *Herodot. L.* 2. p. 167. aliosque saepe. Sed Graecis et ὁ στάδιος dici, nisi satis notum, vid. *Evang. Luc. XXIV*, 13. *Joan. VI*, 19. et passim. Item *Thucyd. IV. c.* 3. ἀπέχει γὰρ σταδίους — τετρακόσιους. *Nostrum* supra 1. *Ver. Hist. c.* 3. pr. σταδίους τρεῖς. Et 31. f. στάδιοι διακόσιοι etc. REITZ. In recenti memoria, si opus fuit, esse poterat exemplum statim ab initio hujus libelli, τρισχίλιοι στάδιοι. LEHM.

Pag. 9. 1. 10. Μύδρον) Vide *Plutarch.* 295. 1. et 1639. 2. *Anaxagoras* ita sentiebat. Vide etiam, si lubet, *Diog. Laërt.* p. 35. A. SOLAN.

Ead. 1. 11. Τοῦ ἡλίου) Vulg. καὶ τοῦ ἡλίου. Sed rectius abest καὶ a Ms. Reg. 2955. et Ed. *Flor. Bip.*

Ead. 1. 13. Τὸ ποτὸν) Conf. supra *Gall. c.* 12. Codicis autem L. lectio ἐξ ἴσου non displicet: sed quia vulgata haud inepta, nihil muto. REITZ.

Ead. 1. 15. Ἐν γειτόνων) Intellige οἴκοις. GUYET. Adscripserat margini *Bas.* vir quidam doctus ἐκ γειτόνων, male. Conf. cap. 16. Et *Bis Accus. c.* 10. pr. et 31. f. Recte cepit ellipsin *Guyet.* et eodem redit, χώρα an οἴκῳ, aut simile quid intelligas. Ita ἐς *Κλοπιδῶν* vidimus supra in *Asini* pr. ad verba ἐς τὰ Ἵπατα. Atque alibi ex *Homer. Il. Z*, 47. ἐν ἀφρειοῦ πατρός. Quod hic eo repetimus, ne quis tironum hinc inferat, ἐν vel εἰς hic genitivum regere. REITZ. Cf. *Conviv. s. Lapith. c.* 22. *Philops. c.* 25. Omnino vid. *L. Bos Ellipss.* p. 342. *Schäf.* LEHM.

Pag. 11. l. 1. Καὶ τῶν ὡς περὶ ἐνὸς αὐτῶν διαλεγόμενων κατεγίγνωσκον) Interpres: *eos damnantes, qui de hoc veluti uno quopiam disputarent.* Αὐτῶν delendum videtur, si Graece locutus est *Lucianus*, uti semper accurate et emendate locutus est. In Ms. est αὐτόν· quod nec ipsum hic locum habere potest. GRAEV. Apparet prorsus, *Erasmus*, quem sequitur *Benedictus*, legisse αὐτοῦ, quod omnino requiritur. GRON.

Ibid. Αὐτοῦ) Quando virorum doctorum conjectura vel uno librorum testimonio firmatur, id saepe indicium veritatis est; maxime hic: quare cum *Gronov.* recte sensisse animadverterem, non dubitavi, aliis testibus accedentibus; ita emendare vulgatum αὐτῶν. Quid enim prodesset veram lectionem invenire, et falsam interim semper retinere? REITZ.

Ead. l. 3. Πόλεμον) De hoc fusius ad *Quom. Hist. Conscr. c. 2.* SOLAN.

Ead. l. 5. Ὅπου) Pro *cum, quandoquidem*, Nostro maxime familiare. Vid. *Solan.* ad *Amor. c. 20. f. Tim. §. 2. Deor. Dial. XVIII, 2. Infra Bis Accus. c. 20. Adde Herodian. II, 10, 13.* Ut alios omittam. Et sic Latini, *ubi pro quandoquidem. Horat. 2. Od. XIII, 33. Quid mirum? UBI illis carminibus stupens demittit atrae bellua centiceps aures.* Et ap. *Terent.* crebro. REITZ.

Eadem. l. 5. Κυνῶν) Socrates; vide *Vit. Auct. c. 16.* et quae ibi annotata sunt. SOLAN.

Ead. l. 6. Ἐπόμνηστο) Conf. *Vit. Auct. c. 16.* REITZ.

Ead. l. 15. Οἱ τῆς συμπάσης) Sic optime L. et B. 2: In reliquis οἱ prave legitur. SOLAN.

Pag. 12. l. 2. Οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασι εἰκότας etc.) Sic etiam infra *Quom. Hist. Conscr. (c. 4.) μήδ' ὡσπερ κωμικὸν δορυφόρημα σιωπῆ παραφεροίμην.* In quo genere loquendi durum mihi videtur, quod κωμικὸν dixerit, non vero τραγικόν. Nam δορυφόροι sunt Regum, Dynastarum, et Tyrannorum, qui in scenam tragicam semper inducuntur, nunquam vero in comicam. Nam comoedia circa communem vitam civilem versatur, et cives Athenienses, aut aliunde mediocris fortunae viros libertos, servos, mulierculas inducit loquentes, et ideo *Plautus* iu *Amphitryone Mercurium* sic inducit loquentem in prologo:

Nam me perpetuo facere, ut sit comoedia,

Reges quo veniant et Dii, non par arbitror.

Quid igitur? quoniam hic servos quoque partes habet,

Faciam, ut commixta sit tragicomoedia.

Utitur igitur, vel potius abutitur comoediae nomine, et illud καταχρηστικῶς Latine sumit etiam pro tragoedia, in qua saepe

inducebatur satellitium Regis vel Tyranni mutum, solo Rege loquente. Sic etiam nos vernacule dicimus, *je viens de la comédie*, licet tragoedia fuerit in scenam inducta. PALM. Bene monuit *Hemsterh.* in marg. ad eundem *L. Bos Obs. Crit.* p. 67. Hujus igitur verba subjungam: „*Palmerius* durum sibi videri ait, dixisse *Lucianum* κωμικόν, non vero τραγικόν, quia δορυφόροι sunt Regum, Tyrannorum etc. qui in scenam tragicam semper inducuntur, nunquam vero in cómicam, et tandem censet, *Lucianum* hic potius καταχρηστικῶς comoediam pro tragoedia dixisse. At sciendum est, δορυφόρους non semper de Regum satellitibus dici, verum etiam saepe abusive de quibusvis cómitibus, qui alios comitantur: unde δορυφορεῖν simpliciter pro comitari. Exempla sunt apud *Ael. Hist.* An. aliosque. Unde etiam commode in comoedia δορυφορήματα dicuntur illae personae, quae alias personas comitantur, iisque adstant in scena, nihil loquentes, nihil agentes, quae alio nomine κωπὰ πρόσωπα, personae mutae vocantur. Et hasce intelligit auctor per κωμικὰ δορυφορήματα. Optime ergo Scholiastes ad hunc locum. — Eleganter autem dicit *Lucianus*, philosophos quosdam assimilare Deos personis mutis, qui censent, Deos non curare res humanas, nihil in mundo agere; sed quietos se tenere, audientes et videntes omnia, quae ab hominibus peragantur.“ Haec ille. Sed habuimus κωμικόν δορυφόρημα etiam supra in *Quom. Hist.* c. 4. ibique ad *Spanh.* remisimus, qui ad *Aristoph. Ran.* 944. multis id agit. REITZ. *Ead.* l. 8. Ἡϋγενείους) Alibi εὐγένειος scribitur, ut *Jov. Trag.* c. 26. quod et hic reponendum censeo; nisi forsitan apud Comicum ita exstiterit. SOLAN. Licet supra *Jov. Conf.* (imo *Trag.*) c. 26. m. aliter scribatur, hic tamen ἠϋγ. servo, quia Homericum aequae ac ὑψιβρ. V. Il. Σ, 318. REITZ. *Ead.* l. 12. Ἐτερος δέ με θυμὸς) *Homer. Od.* I, 302. SOLAN. *Ead.* l. 17. Αἰσωπος) Hinc liquido patet, ignotam *Luciano* fabulam de aëriis Aesopi conditoribus, quam in ejus vita a *Planude* conficta habemus: ea enim potius usus fuisset, quam istis. Fabula aquilae et scarabaei, quam tangit, adhuc exstat apud *Aesopum* nostrum secunda. Ubi autem camelus coelum ipsum petat, nulla hodie apud *Aesopum*, qui circumfertur, exstat; sed tum ex hoc *Luciani* loco, tum ex *Avieno* et *Babriā* exstitisse satis constat. Vid. *Avieni Fab.* 8. *Babriāe* 34. Add et *Scholiastae* testimonium eandem laudantis. SOLAN. Adpinxerat orae *Hemsterh.* videndum *Aristophan.* Pac. 128. et *Kusteri* not. Ms. Apud *Aristoph.* quidem lego fabulam Aesopi de cantharo in coelum evolante; sed notas illas *Kusteri* non possideo, (licet nonnullas *Solanus* notis suis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

avertere. Forte legei in ἀναπτὰς, hoc est, quod volebat Erasmus: cum supra iures nubes evolasseim. Inferius in hoc catalogo: διασεΐσας ἐρυτὸν ἀνεπτόμενῃν δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, me ipsuū movens evolavi ad Jovis Aegiochi domum.

GRAEY. Quomodo autem haec voces Latine reddi possint plurimum nubium emensus, ut si possent, quid huc facerent, nullus unquam potui capere. Itaque putavi fabulatorem innuere: cum plurimum e nubibus attraxissem, atque nimia aviditate gravarer.

GRON. Πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας) Hanc lectionem satis tuetur in e Lucianus, apud quem in Dearum iudicio XX. c. 5. Mercurius, Ἄλλα μεταξύ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν ὧν ἀστέρων. Ad eum locum Graevius hunc ex Icaromenippo, et alium ex Dialog. Marin. XX.

Thetidis et Doridis c. opportune adfert, ubi dicitur, Ἐπει-

δὰν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλατταν. Est ergo, ut ex his verbis liquet, ellipsis τοῦ ἀπὸ, in Icaromenippo, πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, et in Dearum

iudicio πολὺ ἀπεσπάσαν τῶν ἀστέρων, pro ἀπὸ τῶν νεφῶν, et ἀπὸ τῶν ἀστέρων. Iegram iterum hanc dictionem eodem sensu habet Noster in e Domo c. 12. καὶ περιπλεῦσαι, καὶ

πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀσπάσαι. Caeterum non recte cepit hanc locutionem interpretis, vertendo hic in Icaromenippo πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, plurimum nubium emensus, cum

debuerit, plurimum sibi praeter, sive ultra nubes emensus; vel, longo intervallo a nubibus post me relictis; cum jam

plurimum a nubibus resseram. Jam enim pervenerat nubes Menipis, quippe qui jam ipsam pervenerat. Ita enim accipiendū hanc locutionem adductis locis, ubi non

jam multum a terra re reliquisset. Sed et loci pungitur; ἤδη πολὺ τ

Delendum istud cominatio hic quoque ἀποσπάσαι (ῶν) est, jam emensu potest) et longe ea es

gendum esse, Mercurio confecisse, liquet ex ἴδον γὰρ κατὰ τὴν Φρυγίαν περὶ τὸν Ἰκαρομένιππον

pervenimus. Sicut active per ellipsin τοῦ ἀπὸ; ita et abstrahere quasi quidam aest

atque in altum a cons

Ibid. Ἀποσπάσας) Vid. quae e hoc verbo, quod frustra suspectum fuit *Steph.* in *Thes.* hac ignificatione notatu digna attulit *Hemsterh.* ad *Deor. Dial. XI.* (Vol. II. p. 356. sq. h. Ed.)-ubi *Graevium* notat eorum hicoblitum, quae supra rectius ad *Deor. Dial.* notarat. Optiæ rem hic tetigit *Jensius*; et versio *Gesneri* verum sensum *Liviani* est adsecuta. *Solan.* adscripserat, conferendum infra *De Dom. c. 12.* Ibi similiter est, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσ. Item *Dial. Marin. XII.* Et *Contempl. cap. 21.* REITZ.

Ead. l. 14. Τὴν τῶν ἵπποπόλω) Hic Dialogus est Homericus cento. Τὴν τῶν ἵπποπόλων. Ex *Iliad. v.* BOURD. Ἴπποπόλων) An ἵπποπόλων legentem, ut αἰπόλων; Placet. GUYER. Ἴπποπόλων Θρηκῶν) Ex *Iliad. N. v. 4.* ποῖ ἵπποπόλων, ut editur vulgo, quibus hic nullus est locus. GRAEV. Prave antea hic in omnibus impr. legebatur ἵπποπόλων. Nos ex *Homero*, et *Nostro* ipso *Quom. Et. Conscr. c. 49.* veram scripturam restituimus. SOLAN. *Hc. II. N, 4.* Νόσφι ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν. Unde quantitatem penultima in *Edd.* male productam, face correxi. Quod miror *Bourdelotium* non vidisse, qui tamen *Homericum* consuluit. REITZ.

Ibid. Τὴν Θρηκῶν — τὴν Μυσον) Omisit αἶαν, sive γῆν, quod *Homerus* l. d. addit. Sed nihil hac ellipsi frequentius. Sic *Long. Past. L. 2. p. 63.* (al. 4) ἐλθόντες εἰς τὴν ἑαυτῶν. Adde *Wessel.* ad *Diod. Sic. I, 3, 6.* Et *L. Bos de Ellipsi.* REITZ.

Pag. 15. l. 12. Δόκει) Haud immerito *Fl.* contulit *Noster.* Nihil tamen mutavit; imperativus autem δόκει natus mihi videtur ex imperativis praemissis; forsitan male: nam δοκῶ legendum arbitror, quod migravit a δοκεῖ, deinde in δόκει. Et *Parisinae* interpretis *Erasmus* deest pusillam quandam terram mihi videre videbar; unde coicio, eum ἐδόκει legisse, et aliquanto melius erat vulgato. Verum dum *Gesner.* serperativum, comma in semolon mutans; ego nihil novi, qui sensum vulgatae facile quidem perspicio: us ille est inusitatus ut infra *Parasit. c. 2. pr.* δόκει et *cap. I. ἢ δόκει τοῦτο* etc. alteram; nisi aliquantum me refrenaret illud postponitur, cum sic debuisset praefate narrare, qui visa prius enumerando, ac prius ad obiectum convertisse diceret. *ando*, ac prius, recte postponitur hi adpareat terra, cum oculos depro ut legendum, quod similiter videtur vulgata, donec meliora inve-

avertere. Forte legendum ἀναπτάς, hoc est, quod volebat Erasmus: cum supra plures nubes volassem. Inferius in hoc catalogo: διασείσας ἑμαυτὸν ἀνεπτόμην δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, me ipsum movens evolavi ad Jovis Aegiochi domum. GRAEV. Quomodo aut hae voces Latine reddi possint plurimum nubium emensus, aut si possent, quid huc facerent, nullus unquam potui capere. Itaque putavi fabulatorem innuere: cum plurimum e nubibus attraxissem, atque nimia uviditate gravarer. GRON. Πάμπολου τῶν νεφῶν ἀποσπάσας) Hanc lectionem satis tuetur ipse Lucianus, apud quem in Dearum iudicio XX. c. 5. Mercurius, Ἄλλα μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων. Ad eum locum Graevius hunc ex Icaromenippo, et alium ex Dialog. Marin. XX. Thetidis et Doridis c. 1. opportune adfert, ubi dicitur, Ἐπειδὴν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλατταν. Est ergo, ut ex his verbis liquet, ellipsis τοῦ ἀπὸ, in Icaromenippo, πάμπολου τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, et in Dearum iudicio πολὺ ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων, pro ἀπὸ τῶν νεφῶν, et ἀπὸ τῶν ἀστέρων. Integram iterum hanc dictionem eodem sensu habet Noster in de Domo c. 12. καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι. Caeterum non recte cepit hanc locutionem interpres, vertendo hic in Icaromenippo πάμπολου τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, plurimum nubium emensus, cum debuerit, plurimum spatii praeter, sive ultra nubes emensus; vel, longo intervallo nubibus post me relictis; vel, cum jam plurimum a nubibus recesseram. Jam enim haud dubie superaverat nubes Menippus, quippe qui jam ad Lunam ipsam pervenerat. Ita enim capiendam hanc locutionem, patet ex adductis locis, ubi πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσας est omnino, jam multum a terra recessisse, terram post se longo intervallo reliquisse. Sed et locus in Dearum iudicio male vulgo dispungitur; ἤδη πολὺ προϊόντες, ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων. Delendum istud comma: πολὺ pertinet ad ἀπεσπάσαμεν. Et hic quoque ἀποσπάσαι πολὺ τῶν ἀστέρων (pro ἀπὸ τῶν ἀστέρων) est, jam emensum esse astra (nam ea versio ibi tolerari potest) et longe ea esse praetergressum. Ita namque intelligendum esse, Mercurium cum Deabus iter per astra jam confecisse, liquet ex verbis continuo subsequentibus, καὶ σχεδὸν γέ κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν, et prope jam ad Phrygiam pervenimus. Sicut ergo ἀποσπάσασθαι, sive passive, sive active per ellipsin τοῦ se, h. c. ἑαυτὸν, usurpatur de itineribus; ita et abstrahere sumit Cicero III. de Or. 36. Repente le quasi quidam aestus ingenii tui procul a terra abripuit, atque in altum a conspectu paene omnium abstraxit. JENS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

niantur. REITZ. In *Bas.* 4. pro δόκει legitur ἐδόκουν. BIR. Itidem in *Bas.* 3. Verum nec magna est harum per se solarum auctoritas, et facile quavis mutatione supersedetur. LEMM.

Pag. 16 l. 1. Ῥοδίων κολοσσόν) Altus erat LXX. cubitis. *Strabonis* aetate fractis ex terrae motu genibus collapsum Rhodii ex causa quadam nondum restituerant, XIV. p. m. 449. B. Vide not. ad Quom. Hist. Conscri. c. 23. Ver. Hist. I. c. 18. et Jov. Trag. c. 11. SOLAN.

Ead. l. 5. Ὑποσίλων) Ἀποσίλων O. et Ed. Fl. ut Bis Acc. c. 1. Sed nihil muto. SOLAN. At seq. Dial. Bis Accus. c. 1. τῶν ἀκτίων ἀποσίλων. Et alibi non semel; unde conicias, et hic ita legendum. Sed minime fas est; nam de Oceano substrato sermo est, qui cum inferne sursum remittere dicatur splendorem, optime ὑπὸ praefigitur. Interim philosophatur male; Oceanum esse id, quod resplendet: nam partes terrae solidas remittere lucem; dum aqua radios ejus absorbet, rectius norunt hodierni philosophi. REITZ.

Ead. l. 9. Οἱ πολεμοῦντες, οἱ γεωργ.) Jam aliquando sine interposito καὶ haec eleganter ἀσυνδέτως enunciat, ut mox, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ θηρία. Et *Asin.* cap. 16. med. Conf. 2. Ver. Hist. c. 35. Adde *Eurip.* *Ἰκετ.* 700. et 722. Et *Long.* *Past.* II. p. 32. (Ed. *Moll.*) qui etiam repetitum καὶ aman; interdum tamen, licet parcius, sic loquitur: ἐσκίρων, ἐσύριζον, ἠδον. Alia ex eodem dedimus ad Ver. Hist. l. c. Sed haec non magni sunt momenti. Alioqui plura congerere liceret; si ad ostentationem tantum haec componere velimus. REITZ.

Ead. l. 10. Ὅποσα τρέφει ζείδωρος ἄρουρα) Passim *Homerus*. BOURD. *Homer.* *Od.* A, 508. SOLAN.

Ead. l. 10. Τρέφει ζείδωρος ἄρουρα) Parodia *Homerica*. Frequentius est tamen apud *Homerum* φέρει ζ. α. ut *Od.* (lib. IX.) 357. SOLAN.

Pag. 17. l. 9. Σοφός) Φυσικός O. etiam hic habet. De *Empedocle* vid. *Dial.* *Mort.* XX. et notas. SOLAN.

Ead. l. 15. Οὐτίς τοι etc.) *Homer.* *Odyss.* II, 187. SOLAN.

Ead. l. 15. Φέρων ἐνέβαλον) Vide, quae de hac phrasi notavimus supra de *Merc.* cond. c. 24. Et potius, quae *Hemst.* ad *Dial.* *Mort.* VI. §. 3. quae nondum legeram, cum illa notarem; alioqui jam tum eo remissem lectorem. REITZ.

Ead. l. 16. Ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶ) Repertus est, qui serio assereret, de luna delapsam *Emped.* Vid. *Diogen.* *Laërt.* p. 231. C. SOLAN.

Pag. 18. l. 2. Ἀπολύσων τῆς παρούσης ἀπορίας) Sic in *Hercule Gallico*. BOURD.

Ead. l. 5. *Καταπτῶμαι*) Vid. supra ad pr. c. 11. monentem *Guyetum*, et suspicabere etiam hic *κατάπτωμαι* cum *J.* legendum. Sed quia et *πετάομαι* — *ῶμαι* pro *volare* aequè dicitur ac *πέτομαι*, numerum Edd. potiōrem sum secutus. Erunt, qui *πετῶμαι* et *πτῶμαι* poëticum potius dicant, et *πέτομαι* praeferant, ut eo facilius a *πετάω expando*, distinguatur; quibus non adversarer, si verum foret, solos poëtas τῷ *πετῶμαι* et *πετάομαι* uti. Apud eos certe frequentius, quam alios. Nec tamen alii abstinēt, ut ex *Diod.* et *Ael.* de anim. probare possem, si tempus sineret. *Aristot.* *πετόμενοι* ait, non *πετώμενοι*, de Animal. incessu cap. 10. pr. iterum f. et c. praeced. item *πέτεσθαι* ibid. ac *πέτανται*. Sed *πετῶμαι* in Novo Foedere non semel, ut *Apocal.* IV, 7. *ἀετῶ πετωμένων* et VIII, 13. *ἀγγέλου πετωμένου* etc. REITZ. Scribendum sane cum Ed. *Junt* et Cod. *Poli* *κατάπτωμαι*, i. e. forma syncopata pro *καταπέτωμαι*. Male infra cap. 19. vulgo *ἀνεπτῶμην* scribebatur pro eo, quod Cod. 3CII. suppeditat, *ἀνεπτόμην*. Cf. supra c. 11. in *κατεπτόμην*, et quae ibi sunt dicta in Adnot. LLHM.

Ead. l. 6. *Καπνοδόχης*) *Καπνοδόκης Th. Mag.* male. SOLAN. At vide omnino *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 307. LLHM.

Ead. l. 10. *Μὰ Δί'*) Legendum videtur, *οὐ μὰ Δί'*. GUYET. *Jens.* ad *Abdic.* cap. 2. sub *μὰ Δί'* saepe negationem intelligi, *Bud.* vero, *μὰ* per se negare, contendit. Quod si verum est, hic nihil opus erit addito *οὐ*. Atqui et nos ad *Gall.* c. 11. (ubi exemplis, in quibus *μὰ* adfirmat, addere potuissem ejusdem *Gall.* cap. 29.) quoque generaliter idem adfirmare visi sumus cum *Berglero* ad *Alciph.* Verum ita tamen id intelligi velim, ut *μὰ* neget praemissa interrogatione vel oratione negante, vel subsequente; et sic *οὐ* ex praemissis recte intelligitur, interdum de novo additur, *οὐ μὰ Δί'* jungendo; ut sedulo multisque contra *Budaeum* observat *Devarius* de part. p. 261. ad 269. quem ideo hic citasse non piget, quia diligentius in ea particula versatus est, quam in aliis. Non dum tamen cum *Guyeto* *οὐ* insero, etsi *οὐ* in interrogatione non praemittitur, quia ex oppositione sequente *ἢν μὴ* patet, sensu negandi interpretandum esse. Veluti immo apud *Terent.* crebro tacite negat, sive ironice adfirmat, ut: *ubi (est) domine?* IMMO apud *libertum Discum.* Eun. III, 5, 6. REITZ.

Ibid. *Τὴν ἀχλὺν*) *Serv.* ad finem 2. *Aeneid.* v. 604. de hac nebula. *Aeschylus* *Sept. adv. Theb.* p. 30. *Apul.* lib. 1. Flor. (locus est II. E, 127.) *Bourn.* Cf. etiam *Charon.* c. 7. ubi idem *Homeri* locus simili ratione perstringitur. LLHM.

Ead. l. 13. Δεήση) Eodem redibit, utrum Florentinae δεήσει malis, idque pro tertia futuri a δεῖ habeas, vel pro secunda fut. a δεόμαι utrum autem δεήση retineas. Supra de Salt. cap. 3. pr. τῆς ἀπολογίας σοι δεήσει. Infra Dial. Mer. 2. a. m. οὐδὲν δεήσει. Sed Tim. c. 48. οὐδὲν δεήση τῶν — λόγων. Conf. ad Imag. c. 5. REITZ.

Pag. 19. l. 4. Καὶ τοῦτό ἐστιν) Forsan καὶ τούτω. GUYET. Non rejicerem τούτω, si in libris esset. Jam vero nihil muto, exponens τοῦτο per διὰ τοῦτο, prosus ita, ut est in 2. Ver. Hist., c. 19. εἰςὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι. *Alciph.* III. pag. 392. τὸ χρυσίον ἀποδρῦπτεσθαι, propter aurum lancinari, ubi tamen *Bergl.* διὰ malit insertum, quia, quod verum est, duriuscule procedit oratio. In hoc *Luciani* autem nihil asperitatis, si omittatur. Et saepe in aliis phrasibus omittitur. *Diöd. Sic.* L. II. c. 55. 68. καταπλαγέστες τὸ μῆκος τοῦ πελάγους. *Eurip.* *Androm.* v. 211. — ταῦτά σοι ἔχθει πόσις, ob haec te odit maritus. *Ibid.* 217. "Ἐπεινας ἂν τὰδ"; an propter ea interficeres? Sic enim vertendum, non ut vulgo factum, an occideres istas? Confer mox cap. 25. στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια. Alia similia vid. ap. *L. Bos* de Ellipsi, p. 266. Ed. *Franek.* REITZ.

Pag. 20. l. 4. Τοὺς κανόνας ἀπευθύνοντας) Verbum est translatum a tectonica ad scholam Stoicorum. De hoc verbo *Theod. Marcil.* ad *Pers.* BOURD.

Ead. l. 12. Ἰπτολεμαῖον) Euergeten intelligit, quamquam is palam amorem professus sororem duxit uxorem. Vid. *Herodian.* I. SOLAN.

Ead. l. 12. Λυσιμάχῳ) Filium pater, sive quod sibi insidias ab eo fieri comperisset, seu insita crudelitate percitus, necavit. Tangi hanc tragoediam a *Nostro* olim credebam De Salt. c. 58. nominato illic genero Antipatro pro filio Agathocle. Sed quoniam Agathoclem filium Lysimachus novercae amoris insimulatum interemisse traditur, hoc nunc potius sequor; deque Agathocle hic sermonem esse, non de Antipatro, comperio. SOLAN.

Ead. l. 14. Στρατονίκη) Pessime hic, et Calumn. non esse Cred. c. 14. tum veritati rei gestae, tum personae Antiochi consulit *Lucianus*. Quid enim a persona juvenis illius longius absuit, quam natus illi Ovidii discipulo convenientes, non ei, qui valetudine ex amore celato contracta, vitae discrimen summum adiit, periturus haud dubie, ni Medicī callida sollertia rem pervestigatam in lucem edidisset? Neque hoc ignorabat *Lucianus*, qui alibi historiam illam fuse narrat. Nisi forte haec a juniore *Luciano* scripta putes. Vide, quae alia

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 13. Δεήση) Eodem redibi utrum Florentinae δεήσει malis, idque pro tertia futuri δεῖ habeas, vel pro secunda fut. a δεόμαι utrum autem δεῖη retineas. Supra de Salt. cap. 3. pr. τῆς ἀπολογίας σοι δεήει. Infra Dial. Mer. 2. a. m. οὐδὲν δεήσει. Sed Tim. c. 48 οὐδὲν δεήση τῶν — λόγων. Conf. ad Imag. c. 5. REITZ.

Pag. 19. l. 4. Καὶ τοῦτό ἐστιν) Φορεῖ καὶ τούτω. GUYET. Non rejicerem τούτω, si in libris esset. im vero nihil muto, exponens τοῦτο per διὰ τοῦτο, prosus a, ut est in 2. Ver. Hist. c. 19. εἰςὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνώτατοι. Alciph. III. pag. 392. τὸ χρυσίον ἀποδρῦπτεσθαι, proter aurum lancinari, ubi tamen Bergl. διὰ malit insertum, aia, quod verum est, duriuscule procedit oratio. In hoc Lucini autem nihil asperitatis, si omittatur. Et saepe in ali phrasibus omittitur. Diód. Sic. L. II. c. 55. 68. καταπλαγείης τὸ μῆκος τοῦ πελάγους. Eurip. Androm. v. 211. — τατά σοι ἔχθει πόσις, ob haec te odit maritus. Ibid. 217. "αἰτενας ἂν τὰδ"; an propter ea interficeres? Sic enim vertendum, non ut vulgo factum, an occideres istas? Confer mc cap. 25. στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια. Alia similia vid. ap. L. vs de Ellipsi, p. 266. Ed. Franek. REITZ.

Pag. 20. l. 4. Τοὺς κανόνας ἀπευθνοντας) Verbum est translatum a tectonica ad scholam Stoicrum. De hoc verbo Theod. Marcil. ad Pers. BOURD.

Ead. l. 12. Πτολεμαῖον) Euergeter intelligit, quamquam is palam amorem professus sororem duxit uxorem. Vid. Herodian. I. SOLAN.

Ead. l. 12. Λυσιμάχῳ) Filium patre, sive quod sibi insidias ab eo fieri comperisset, seu insit crudelitate percitus, necavit. Tangi hanc tragoediam a Noso olim credebam De Salt. c. 58. nominato illic genero Antipatro pro filio Agathocle. Sed quoniam Agathoclem filium Lysimachus novercae amoris insimulatum interemisse traditur hoc nunc potius sequor; deque Agathocle hic sermonem esse, non de Antipatro, comperio. SOLAN.

Ead. l. 14. Στρατονίκη) Pessime ic, et Calumn. non esse Cred. c. 14. tum veritati rei gesta, tum personae Antiochi consulit Lucianus. Quid enim a persona juvenis illius longius abfuit, quam natus illi Ovidii aecipulo convenientes, non ei, qui valetudine ex amore celato contracta, vitae discrimen summum adiit, periturus haud dule, ni Medicī callida sollertia rem pervestigatam in lucem eidisset? Neque hoc ignorabat Lucianus, qui alibi historiam iam fuse narrat. Nisi forte haec a juniore Luciano scripta p̄es. Vide, quae alia

occasione de incuria scriptorum varia, rem eandem narrantium, a me observata unt ad Pisc. cap. 36. De quodam dictum memini, tantam ejus esse urbanitatem, ut bis eandem fabulam eodem modo arrare non potis esset. SOLAN.

Ibid. Τῇ μητρὶ; In multis Codd. τῇ μητρὶ, mendose. Historia narratur infra de Dea Syr. c. 17. de Imag. et Conscrib. Hist. Galen. b. de praecognit. *Plut. Julian.* Imper. *Val. Max.* Similem fert *Aristaenet.* Epist. 13. l. 1. BOURD.

Ead. l. 15. Ἀλεξάνδρον) Polysperchontis, ut videtur, filius, qui a satellitibus trucidatus, cujusque uxor Cratesipolis imperium fortiter tenuit. Ad *Diodor.* XIX. amandor. SOLAN. Fuit Alexander Pheius Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos et gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 29 — 8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολέσθαι. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponne. regnavit. I. I. WERTST. Adiri jubent *Wielandius Diodor.* ic. XV, 80. *Belinus Photii* Bibl. Excerpt. Conon narrat o. p. 456. Quod autem hic Alexander plus quinquaginta annis major fuerit iis, qui modo commemorabantur, tribus rebus, id *Wielandius* monet in tali fictione non magis offendere debere, quam quod in cubiculum Ptolemaei introspicere poterit Menippus. Similia per egregiam illam, quam idem N. ter in Charone pinxit, vitae humanae tabulam de rebus historicis et geographicis notarunt passim docti commentatores *Emsterhusius, Palmerius, Solanus.* LEHM.

Ead. l. 16. Καὶ ἑπτάγονον μοιχεύοντα — καὶ Ἀττάλω etc.) Vellem nos docuisset *Lucianus*, qui fuerit ille Antigonus, qui nurum suam adulteri polluit, et Attalus ille a filio veneno sublatus. Nam cum verint plures Antigoni, et plures Attali, dubium est, de quibus loquatur noster auctor. Nullus enim, quod sciam, eorum qui exstant, historicorum, ea facinora notavit. De Antigono certe Coclite egregia inter patrem et filium usque ad mortem concordia vetat nos intelligere. Tum Philam Antipatri jam provectam aetate duxerat, et ideo adulterii minus suspecta: Deidamiam vero, quam duxit Molossidis regis filiam, nunquam Antigonus vidit, eam enim Demetrius Athenis reliquit, quando in Asiam patri laturus auxilium ivit. De Antigono Gonata dicta crederem magis. Sed ea debent iis annumerari, de quibus tacet historia. PALM. *Plut.* Demetrio p. 95. A. de Phila: ταύτην κομιδῇ νέον ὄντα τὸν Δημήτριον πειθεῖν ὁ πατήρ, οὐκ οὔσαν αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ πρεσβυέραν λαβεῖν· ἀπροθύμως δ' ἔχοντι etc. quod *Luciano* suspensionem praebere potuit. Non obstat aetas potuit enim Anochus jam cognita fuisse, cum esset ju-

nior: et quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. I. I. WERTST.

Ead. l. 16. Ἀιτάλω) Philadelphum tangere videtur, qui a sororis filio, non a suo, veneno necatus est. *Strab.* XIII. *Appian.* SOLAN.

Pag. 21. l. 1. Ἀρσάκην) Quem Arsacem, aut a quo haec tradita afferat, nescio. SOLAN.

Ibid. Φύραιον) Uxorem, an pellicem? GUYÉT.

Ead. l. 3. Σπαρτῖνος) Hic mihi prorsus ignotus. SOLAN.

Ead. l. 11. Ἐρμόδωρον) Haec jam aevi recentioris, quod mille illae indicant drachmae; stipendium enim notant philosophis ab Antonio assignatum. Vid. Eunuch, cap. 3. et Notas. SOLAN.

Ead. l. 13. Ἀγαθοκλέα) Diversus hic videtur ab ejusdem nominis duobus, tribusve a *Nostro* memoratis. Certe Peripateticus ille dicitur, qui memoratur *Demonact.* c. 29. SOLAN.

Ead. l. 14. Κλεινίαν) Ignotus hic mihi, uti et sequens *Herophilus*. SOLAN.

Pag. 22. l. 2. Ἀπαιτούντας) Forsan ἀπατώντας, aut ἐπαιτώντας. SOLAN. Voluit posteriore loco haud dubie ἐπαιτούντας idque et mihi, ut cum loco Charonis c. 15. in. maxime conveniens, valde probaretur, si vel variarent h. l. in aliquam partem libri nostri, vel omnino necessitas corrigendi urgeret. Quod tamen non ita est. Nam bene apud Athenienses, qui per hunc librum potissimum respiciuntur, conjuncti fingi poterant οἱ δανείζοντες, foeneratores, et οἱ ἀπαιτούντες, exactores locatarum pecuniarum. Cf. *Hermot.* cap. 18. Non tamen hoc satisfecit *Fritzschio*, qui, omnino cum *Solano* faciens, e loco Charonis προσαιτούντας conjicit in Praefat. ad *Ed. Alex.* etc. p. XXX. LEHM.

Ead. l. 5. Οὐ τὴν τυχοῦσαν) Sic supra *Eun.* cap. 11. οὐ τὴν τυχοῦσαν διατριβήν. Et *Pisc.* cap. 17. οὐ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις, ubi et alia addidimus. Addi etiam posset *Alciph.* III. *Epist.* 59. οὐχ ὁ τυχαῖν, non vulgaris aliquis. Sed pluribus nihil est opus. REITZ.

Ead. l. 10. Οὐ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίνας) *Erasmus*: ubi erant conivia: cum sit, alibi erant conivia. Sic *Aristoteles* in *Oeconomico* quater usus est οὐ pro alibi. GRAEV.

Ibid. Εἰλαπίνας) *Homer.* II. Σ, 94. SOLAN. Imo est versus 491. LEHM.

Ead. l. 12. Ἐν γετόνων) Hoc verum esse, vid. supra c. 8. p. REITZ.

Pag. 23. l. 2. Ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο) Vide *Anachars.* cap. 38. etc. et *Demonact.* c. 46. SOLAN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 6. **Ἄν ἐγέλων*) Vertitur vulgo *ridebam*: mallem *risissem*. De indicativi hac potestate subiectiva non semel ante dictum. Vid. saltem notata ad *Tox.* c. 34. Et hic quidem tres ob causas: primo quia *ἄν* additur, tum quia optativus *εἴ τινα ἴδοιμι* praemittitur; denique quod mox adjungat, *vix grani magnitudine adparuisse totum Pangaeum cum ipsis metallis*. Cum igitur *vix* hoc visu distinguere potuerit, qui annulos cujusquam videre potuit? Immo *εἴ τινα ἴδοιμι* est, *si quem videre potuissem*. Adeoque neutrum vidit. Sed quia cogitatione vidisse dici poterit, et sic etiam risisse, versionem non attigi REITZ. Hallucinatur Reitzius. **Ἄν ἐγέλων* — quae vera est lectio: cf. *Somn.* c. 2. *Ver. Hist.* II, 20. ibiq. not. — est, *ridebam* (notione repetitae actionis) et *εἴ τινα εἶποιμι*, *si quem ridebam*, h. e. *quoties ridebam*. Totusque locus, syntactice spectatus, simillimus est illi c. 16 *καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἄν ἐώρων τοὺς Γέτας. ὅτε δὲ* etc. Cernere autem hos annulos, quin etiam numerare, potuit Menippus non minus certe, quam omnia ea, quae supra capp. 15. et 16. idem sibi visa tradidit. Nihil ineptius, quam talia ad amussim metiri. In Codicibus autem particulam *ἄν* facile nec raro cum sequente verbo compositam reperiri, acute inter alios *Jacobsius* vidit ad *Hermot.* c. 5. et 29. LEHM.

Ead. l. 6. *Πάγγαιον*) V. *Xenoph.* p. 324. 41. Ed. *Steph.* ubi prave legitur *Παγκαίω*. *Eurip.* *PH.* p. 477. C. et *Clem. Alex.* p. m. 111. C. ubi a Cadmo inventa ea metalla docet. SOLAN.

Ibid. *Ἄντοις μετάλλοις*) De *σύν* hic rursus intelligendo si nondum satis monitum est, vid. *Gall.* cap. 26. et infra cap. 27. REITZ.

Pag. 26. l. 3. *Ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐώκ.*) Scribe *ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐώκεσαν*. Nam *μυρμηκία* est ἡ *μυρμηκῶν ὀπή*, et mox *ἀνεπτύμην δώματ' εἰς Ἀγιοόχοιο Διός*. GRAEV.

Ead. l. 9. *Διασείσας ἑμαυτὸν*) Et pro *concutere, agitare*, et pro *vexare* usitatum esse si quis nescit, adeat *Jac. Elsner.* ad *Evang. Luc.* III 14. ubi *μηδένα διασείσητε* hoc *Luciani* aliorumque exemplis illustratur. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἄνεπτύμην*) *Ἄνεπτύμην. Ἀνάπτωμα, ἀνεπτύμην, κατεπτύμην* supra. GUYET. Confer supra notata ad cap. 13. et 11. REITZ.

Ead. l. 10. *Δώματα*) *Hesiod.* 1. *Oper.* BOURD. *Homer.* *Πiad.* A, 222. SOLAN.

Pag. 27. l. 6. *Φιλοσόφων*) Lege omnino *Plut.* de *Luna*, 1696. 1727, SOLAN.

Ead. l. 9. Διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος) Verte, *dividua*, aut *utrinque turgida*, i. e. aequa portione divisa; aut major dimidia, minor plena. SOLAN.

Ead. l. 13. Φασί μοι) In Flor. Cod. φασί μου. Caetera HomERICA sunt. BOURD.

Ead. l. 14. Παρὰ γὰρ ἡλίου) Παρὰ γούν ἡλίου. MARCIL.

Ead. l. 15. Προαιρούμενοι) Et hoc deesse in O. sed admodum dubie, notarat *Solanus*. At cum necessario adsit in Edd. nihil me movet ista suspicio. REITZ.

Ead. l. 17. Λίθον) V. Xen. Ed. Bois. 495. B. qui Anaxagorae tribuit; Orig. c. Celsum V. 238, 2. Diog. Laërt. pag. 35. A. Schol. Pind. ad Ol. I. p. m. 13. B. et Suid. SOLAN.

Pag. 28. l. 6. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς) An ἀπὸ τῆς σκηνῆς; post scenam. Placet. GUYET. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς) Sic *Chrysost.* Ὁμ. κ', Ἀντιοχ. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἐδόκει βασιλέα βλέπειν, de Elia. SOLAN. Placet mirifice quantum ad sententiam, quod *Erasmus* dedit, in aperto: sed quomodo cum verbis Graecis, ut leguntur in libris, quos consulere potui, omnibus, conciliari possit, non apparet. Vellem legeretur ὑπὸ τῆς σκηνῆς. Dum illud ostendatur, scqui forte praestat verba, ut nunc habemus. Non vult revelare Luna vitam illorum, quam scenica sit, quam ficta, et intus turpis. GESN. *Erasmii* versionem nollem normae esse lectionum conjectandarum, utpote nimium passim juvenilem. Mox enim idem verba, οἱ δὲ οὐδὲν ἀνιῶσι, reddens: *At illis pro nihilo est*, cogitavit, ni fallor, de voce ἀνιῶσι. neque necesse est suspicari, sic eum vere legisse. Et h. l. ille sensum quendam suum, non auctoris mentem, videtur secutus, vertisse. Nec male ipse *Gesnerus* vulgatum defendit. Simillimam vide comparisonem *Necyom.* c. 16. LEHM.

Pag. 29. l. 3. Ἐν περιπάτῳ) Adleverat orae Ed. Graev. *Hemsterhusius*, adeundem Ez. Spanh. ad *Aristoph.* Ranas v. 973. Ibi autem *Aristoph.* Ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοις μικροῖς, concisis disputationibus, et verbis minutis. Ad quae Spanh. „Περιπάτων voce infra quoque utitur v. 984. Οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου, neque enim pulchra tibi est disputatio ea de re.“ Ubi Scholiastes: περίπατοί γε, διατριβαί. *Lucianumque* h. l. adducit. Unde quidem non conficitur, hicne cum O. et P. plurali num. hanc vocem legendam, an singulari, cum vulgata: sed singularis hic videtur aptior, quia, quando περίπατοι pro disputationibus ipsis usurpatur, figuratum est; hic vero locus ipse designatur, quia διατριβαί ἐν περιπάτῳ dicuntur, et Academia additur. REITZ.

Ead. 1. 6. *Ἄν. ἐγέλων*) Vertitur vulgo *ridebam*: mallem *rississem*. De indicativi hac potestate subiectiva non semel ante dictum. Vid. saltem notata ad *Tox.* c. 34. Et hic quidem tres ob causas: primo quia ἄν additur, tum quia optativus εἴ τινα ἴδοιμι praemittitur; denique quod mox adjungat, *vix grañi magnitudine adparuisse totum Pangaeum cum ipsis metallis*. Cum igitur vix hoc visu distinguere potuerit, qui annulos cujusquam videre potuit? Immo εἴ τινα ἴδοιμι est, *si quem videre potuissem*. Adeoque neutrum vidit. Sed quia cogitatione vidisse dici poterit, et sic etiam rississe, versionem non attigi, REITZ, Hallucinatur *Reitzius*. *Ἄν. ἐγέλων* — quae vera est lectio: cf. *Somn.* c. 2. *Ver. Hist.* II, 20. ibiq. not. — est, *ridebam* (notione repetitae actionis) et εἴ τινα εἴποιμι, *si quem videbam*, h. e. *quoties videbam*. Totusque locus, syntactice spectatus, simillimus est illi c. 16 καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαμι, πολεμοῦντας ἄν ἐώρων τοὺς Γέτας. ὅτε δὲ etc. Cernere autem hos annulos, quin etiam numerare, potuit Menippus non minus certe, quam omnia ea, quae supra capp. 15. et 16. idem sibi visa tradidit. Nihil ineptius, quam talia ad amussim metiri. In Codicibus autem particulam ἄν facile nec raro cum sequente verbo compositam reperiri, acute inter alios *Jacobsius* vidit ad *Hermot.* c. 3. et 29. LEHM.

Ead. 1. 6. *Πάγγαιον*) V. *Xenoph.* p. 324. 41. Ed. *Steph.* ubi prave legitur *Παγκαίω*. *Eurip.* PH. p. 477. C. et *Clem. Alex.* p. m. 111. C. ubi a Cadmo inventa ea metallà docet. SOLAN.

Ibid. *Ἀυτοῖς μετάλλοις*) De σὺν hic rursus intelligendo si nondum satis monitum est, vid. *Gall.* cap. 26. et infra cap. 27. REITZ.

Pag. 26. 1. 3. *Ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐώκ.*) Scribe *ταῖς μυρμηκίαις μάλιστα ἐώκεσαν*. Nam *μυρμηκία* est ἡ *μυρμήκων ὀπή*, et mox ἀνεπτόμην δώματ' εἰς Ἀγιοχόιο Διός. GRAEV.

Ead. 1. 9. *Διασείσας ἑμαυτὸν*) Et pro *concutere*, *agitare*, et pro *vexare* usitatum esse si quis nescit, adeat *Jac. Elsner.* ad *Evang. Luc.* III. 14. ubi *μηδένα διασείσητε* hoc *Luciani* aliorumque exemplis illustratur. REITZ.

Ead. 1. 9. *Ἀνεπτόμην*) *Ἀνεπτόμην*. *Ἀνάπτομαι*, *ἀνεπτόμην*, *κατεπτόμην* supra. GUYET. Confer supra notata ad cap. 13. et 11. REITZ.

Ead. 1. 10. *Δώματα*) *Hesiod.* 1. *Oper.* BOURD. *Homer.* *Iliad.* A, 222. SOLAN.

Pag. 27. 1. 6. *Φιλοσόφων*) Lege omnino *Plut.* de *Luna*, 1696. 1727. SOLAN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 4. Πρὸς αὐτῶν) Non opus esse παρ' cum O. sed vulgatam probam esse, vix testimoniis indiget: vide tamen sic πρὸς ἡμῶν *Timon.* c. 9. f. *ibid.* c. 5. 15. et 25. REITZ.

Ead. l. 5. "Ἔσται ταῦτα) Sic supra in *Alex.* seu *Pseudom.* cap. 22. f. ἔσται πάντα, ὅποταν ἐθελήσω ἐγώ. Ubi vid. notata; quibus addere liceret non ita longe abeuntem *Alciph.* I. Ep. 32. μηδὲ κρείττονος εἶη σοι τυχεῖν ἐρασιού. Ubi εἶη pro *fiat, contingat*, similiter positum: sed nihil adeo singulare hoc est, et est festinandum. REITZ.

Ead. l. 7. "Ἐνθα μὲν) *Homer.* Od. K, 98. SOLAN. "Ἐνθα μὲν) Quia μὲν in *Homeri* l. d. est, servavi illud quidem; sed μοι, quod marg. *Ald.* exhibet, ad sensum in *Luciano* convenientius duco, si pro μὲν substituatur, non addatur, quod versus respueret. REITZ.

Ead. l. 11. Ἐδόκει μοι ὡς εἶχον εὐθύς εἶσω παριέναι) *Benedictus: mihi, ut habebam, illico videbar ingressurus.* Quanto rectius et elegantius *Erasmus: mihi visum est protinus iia, ut eram, introire.* Notissima formula tam Graeca, quam Latina. GRON.

Pag. 30. l. 3. "Ἐκοπτον—τὴν θύραν) In *Act. Apost.* XII, 13. est προῦειν τὴν θύραν. Sed utrumque dici docet *J. Elsner.* *Observ.* T. I. p. 411. Plura *Graev.* ad *Soloe-* *cistam*, haud ita longe a fin. ubi monet, veterum januas extrorsum versas, et exeuntem aequè pulsasse fores, atque intrantem. Vid. interim *Spanh.* ad *Aristoph.* *Plut.* 1098. ubi κόπτων τὴν θύραν quoque occurrens ita exponit: „*Eumneris* Ms. in *Dictionibus Atticis: Κόπτει τὴν θύραν, ἔξωθεν. Ψοφεί δὲ ὁ ἐνδοθεν, Ἀιτικῶς. προτεῖ δὲ Ἑλληνικῶς.* Sic *Aristoph.* *Acharn.* 401. κόψω τὴν θύραν. In *Concion.* vero 982. προύσης τὴν θύραν, *pulsabis januam.*“ REITZ.

Ead. l. 7. "Ἄμα) Μὲν hic male esse in *Ed. Par.* notat *Solan.* falso. Nam et haec ἄμα cum cett. habet, aequè ac O. REITZ. *Reitzii* suspicor, non *Solani*, esse errorem. Ille enim, quod hic ad praecedentem paginam, ad verba quidem, καὶ ἄμα πρὸς τὸ ἄναιντες ἔτεινον τὴν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ notaverat, pro vulg. τὴν in *Par.* esse μὲν, ad hunc plane alienum locum festinando traxisse videtur. LEHM.

Ibid. Ὑπετάρατε — τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους) Vide ineptias interpretum, haec verba, ὑπετάρατε γὰρ ἡσυχῇ τὸ παράδοξόν μου τῆς ἐπιδημίας· καὶ ὅσον οὐδέπω πάντας ἀνθρώπους εἰφίξεσθαι προσεδόκων, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπτερωμένους, sic vertentium: *Nonnihil enim ipsos turbabat novus et inopinatus adventus meus, et quod nunquam futurum expectabant, ut omnes homines ad eundem morem*

alati venirent. In qua versione nihil sani. Nescierunt, ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐπω, eleganti idiotismo Graecis significare *jam jam, paulo post*, quod dudum observavit magnus *Budaeus*. Verte: *Turbabat enim eos nonnihil necopinus meus adventus, et quod statim vel mox omnes homines ad eundem modum alatos adventuros putarent.* GRAEV.

Ead. l. 8. Ὅσον οὐδέπω) Vid. supra 1. Ver. Hist. c. 8. f. Item de Merc. cond. c. 31. REITZ.

Ead. l. 11. Τιτανῶδες) Titanicum torvum vocant ac tetricum; ac cujusmodi feruntur fuisse veteres illi Titanes. Idem in Timon. COGN.

Ead. l. 11. Εἰς ἐμὲ ἀπιδῶν) Nihil novi est, praepositio-
nem oppositam addi verbis compositis; tamen interdum nota-
tandum, quia nonnullis alibi suspecta fuit locutio, ut supra
quoque notavi ad Quom. Hist. c. 42. Addo hic *Hippocr.* S.
VI. de Artic. p. m. 93. ὡς ὅτε ἐξω ἐξέπιπτεν, cum (caput
ossis) intro excidit, i. e. luxatum est. Adde 1. Ver. Hist.
cap. 26. εἰς τὸ κάτοπτρον ἀποβλέψη. Sed obvia haec ὅσα κό-
νις. REITZ.

Ead. l. 12. Τίς πόθεν etc.) *Homer.* Odyss. A, 170. etc. SOLAN. Imo vide Od. A, 170. *Solani* errorem, ut fit, repe-
tierunt recentiores. LEHM.

Ead. l. 13. Μικροῦ) Pro μικροῦ δειν. Sic fere *Aesop.*
Fab. V. ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν. REITZ.

Ibid. Ἐξέθανον) Conf. supra Quom. Hist. c. 20. SOLAN.

Ead. l. 15. Ἐμβρονημένος) Ἐμβρόντητοι, καὶ ἐμβρονη-
τημένοι, a Graecis κυρίως adpellantur, quorum mens aut ictu
fulminis, aut incredibili ejus pavore obstupescit: utrumque
vocabulum per metaphoram ad alia transfertur. Stupidum
atque animi impotentem plerumque significat. *Moscop.* καὶ ὁ
ἐμβρονημένος ὁ ἐξω φρενῶν. *Demosth.* de Coron. ἐμβρόν-
τητε, εἶτα νῦν λέγεις; Hos Latini attonitos dicunt. *Cels.* At-
tonitos quoque raro videntur, quorum et corpus et mens stu-
pet. Fit interdum ictu fulminis, interdum morbo; ἀποπλη-
ξίαν Graeci vocant. *Ovid.* Trist. I.

Non aliter stupui, quam qui Jovis ignibus ictus

Kivit, et est vitae nescius ipse suae.

Xenoph. Αναβασ. γ. et Ἑλλην. δ. usus est his dictionibus. COGN.

Pag. 31. l. 6. Ὡτιον — Ἐφιάλτου etc.) *Homer.* X. Odyss.
A, 307. et seqq. SOLAN. Cf. *Charon.* c. 1. et quae ibi *Hem-
sterhusius* de his Aloidis disscribit Tom. III. p. 430. sq. Mox
ἐπὶ ξενία legitur consentientibus omnibus libris, ut Ver. Hist.
I, 29. ubi tamen duo Codd. Pariss. male ἐπὶ ξενίας, et Ver.
Hist. II, 36. ubi vulgatam lectionem ἐπὶ ξενίαν, vestigia Co-

dicum Pariss. secutus, qui ἐπὶ ξενία exhibent, ad *Luciani* morem scribendi revocavi. Vid. ibi adnot. et praeterea *L. Bos* Ellipss. p. 493. ibique potissimum *Schäfer*. qui contra *Bosium* monet, ξενία a Substantivo ξενία, non ab Adjectivo ξένιος, suppleto τραπέζη, esse repetendum. LEHM.

Ead. 1. 14. Ὑμῶν) Lege ἡμῶν narrantur enim haec, non dicuntur. SOLAN. Ὑμῶν vel ob variationem narrationis praefendum. Omnino de hoc orationis habitu subtiliter agit *Fritzschi* Quaestst. p. 140. et de h. l. pag. sq. LEHM.

Ead. 1. 16. Ἀπὸ Φειδίου) De Phidiae posteris quaerit, ut cui ob statuum tantum debeat: quibus etiam ideo sacerdotium attributum est; de quo vide *Pausan.* El. p. 161, 35. SOLAN.

Ead. 1. 17. Τὰ Διάσια) Conf. supra *Tim.* cap. 7. ibique notata ab *Solano* et ab *Hemsterhusio*. REITZ.

Pag. 32. l. 1. Τὸ Ὀλύμπιον) Ναὸν scilicet. GUYET. Aegre ναὸς potest intelligi, nisi τὸν Ὀλύμπιον legas. Sed τὸ bene habet, si ἱερὸν, vel τέμενος, vel simile quoddam neutrius generis nomen intelligas. Et amant nomina sacellorum neutrum genus, ut τὸ Ἀνουβείδιον, *Anubis templum*, τὸ Ἀνάκειον *Castaris et Pollucis*; de quo vid. *Hemsterh.* ad *Timon.* c. 10. REITZ.

Ibid. Ὀλύμπιον) Consule de hisce *Meurs.* Athen. Att. I, 60. etc. (AG. IV. 849.) *Marm.* Ox. 118. et *Plin.* XXXVI, 6. Aequè autem scribitur Ὀλύμπιον et Ὀλυμπιεῖον. A Perseo inchoatum. *Liv.* XL, 20. SOLAN. *Livii* locus est libri XLI. cap. 20. LEHM.

Ead. 1. 2. Δωδώνη) Neque quando hoc factum sit, ego novi. SOLAN.

Ead. 1. 6. Παίξεις ἔχων) Παίξεις ἔκων inveniebam in *Par.* quod *Solanus* non animadverterat. Sed, ἔχων rectius alias habere, cum Scholiaste videns, id omnino recepi. Est enim ἔχων pleonasm. verus. Vid. omnino notata supra ad *Asm.* c. 20. quae etsi vulgaria, tamen maxime faciunt ad lectionem vulgatam stabiliendam; quae cum sic bene habeat, plura non addam. Nam πλεονάζει τὸ ἔχειν etiam in aliis locutionibus, veluti apud *Alciph.* I. Epist. 1. f. ἀπηνεγκάμεθα γαμηταῖς καὶ παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον ΕΧΕΙΝ τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων. *Noster.* *Tox.* c. 45. δὸς μοὶ τὴν θυγατέρα — γυναῖκα ΕΧΕΙΝ. *Hesiod.* *Εργ.* v. 42. Κρούσαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι. Si tamen plures Edd. aut Codd. ἔκων haberent, suspensio pede irem in mutando; nam et sic in *Liban* sine varietate, Epist. XIV. p. 4. παίξεις ἔκων, sponte ludis. REITZ. De voce ἔχων vid. *Ruhnken.* ad *Tim.* p. 258.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

vox posterior non possit alio referri, quam ad *θυρίδα*, opinor longe melius intellexisse *Erasmus*: cum ad primam consedisset, quam *Benedictum*: quarum in prima sedens, quod ille haud dubie ad sellam retulit, abiens ab Graecis, quod non oportuit. GRON.

Ead. l. 15. *Φῦναι*) Facile nunc renuntio ei, quam in Ad-
dendis ad Tom. IV. *Hermot.* c. 63. et 65. et *Scyth.* c. 4.
minus circumspecte contra *Guil. Dindorfii* emendationes tueri
conatus eram, scripturae *δύναι* et *διεκδύναι*, quippe tum pri-
vatis literis ab ipso *Dindorfio* acerbius, quam ex re erat,
notatus, tum a *Schäfero* palam in *Comment.* ad *Demosth.*
Tom. I. p. 238. ea, quae huic viro prope singularis est, hu-
manitate, nec tamen eo minus graviter, monitus. Ceterum
constanter in omnibus libris, ut h. l., ita etiam *Lexiph.* c. 25.
δῦναι et *Pro Imagg.* c. 16. *ἀναδῦναι* scriptum reperitur. LEHM.

Pag. 34. l. 2. *Στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπ.*) Iterum pro *στεφθῆ-
ναι διὰ τὰ Ὀλύμπια*. Conf. supra cap. 14. *καὶ τοῦτο ἔστι βα-
σιλεύς*. Adde hic *Aristoph.* Ed. 644. *Εἴτ' ἐστὲφάνουν μὲν
εὐαγγέλια, τὴν coronarunt me ob laetum nuntium*, quod
Kusterus ad *Plut.* 765. et *Scholiast.* ad hunc vers. *Equit.*
clarius exponit eadem ellipsi τοῦ διὰ, quam *Spanhem.* qui
et illa laeta me coronarunt nuntia vertens dubium facit, sitne
εὐαγγέλια nominandi, an accusandi casus. Sed quia eadem
ambiguitas in Graecis, data opera ad verbum sic videtur
vertisse, cum in ipso *Aristoph.* textu planius conversum sit:
ob laetum me coronant nuntium; quod ipsum satis tamen
patet ex aliis exemplis ab eodem *Spanh.* l. c. ad *Equit.* et
Kustero ad *Plut.* adductis; licet in *Pluti* loco alia sit con-
structio, quam *Spanhemius* melius indicat *Kustero*; ait enim
Aristoph. *Plut.* 764. — *κἀγω ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια
σ' ἐν κριβανωτῶν ὄμμαθῶ τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα*, ibique
ἀναδῆσαι σε ἀπαγγείλαντα τοιαῦτα εὐαγγέλια connectendum
recte monet *Spanh.* REITZ. *Coronari Olympia* dixit ad hanc
formam *Horat.* *Epist.* I, 1, 50. *Quis magna coronari con-
temnat Olympia*. GESN.

Ead. l. 7. *Ἄλλ' ἑτέρον*) *Homer.* II, II, 250. SOLAN.

Ead. l. 16. *Ὡςπερ ὁ Πύρρον*) *Gell.* L. XI. cap. 5. de
Pyrrhoniis loquens scribit: *Nihil decernunt, nihil constituunt*.
De his *Cic.* in *Lucull.* COGN. De hoc ejusque dubitatione
vid. supra *Vit. Auct.* versus fin. REITZ.

Pag. 35. l. 2. *Ἐρμόδωρον*) Vide supra c. 16. SOLAN.

Ead. l. 7. *Ἄ δεῖ ποιεῖν*) Non absurde Ms. *προσέ-
ταττε τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις, ἃ δεῖ ποιεῖν*. Vulgati
ποιεῖν. *Praecipit ventis et tempestatibus, in quibus esset*

elaborandum. GRAEV. *Tempestates* interpretatus est *Wielandius*, ac si essent coeli (Géwitter), quum sint anni. Latina scilicet inspexerat, non Graeca. LEHM.

Ead. l. 16. "Αττιν) Sic recte scribi, vid. supra *Deor.* Dial. XII. et notam *Solani*. Sed confer not. *Hemst.* qui et "Αττην scribi contendit. Ego "Αττιν hic servo, quia sic longe plurimi Codd. et Edd. omnes. Item infra "Αττις *Eccl.* cap. 9. pr. et alibi. REITZ. Mihi satius videbatür Oxoniensem sequi Codicem, qui "Αττην exhibet, convenienter cum loco *Diall. Deor.* XII, 1. ubi meam de hujus nominis scriptura sententiam protuli. LEHM.

Ead. l. 16. Σαβάξιον) Conf. *Bochar.* Chan. I, 18. et *Meurs.* de Gr. fer. Vide etiam *Deor.* Conc. c. 9. SOLAN.

Pag. 56. l. 1. "Αροτον δὲ ἡ Δημήτηρ) Ceres, Opis et Saturni filia, Dea frugum fingitur, plerumque pro pane aut cibo accipi solet, secundum illud *Terentii*: *Sine Cerere et Baccho friget Venus.* Cur autem ab antiquis Dea iudicata sit, quaeve prima repperit, scribit *Plin.* L. VII, c. 56. COGN.

Ead. l. 2. Ἡρακλῆς κρέα) Voracem fuisse Herculem et supra visum est *Amor.* c. 4. et multa ejus nomina produnt: V. *Plut.* 1187. 2. SOLAN.

Ibid. Καὶ μύρτα ἡ Ἀφροδίτη) Καὶ μύρτα ἡ Ἀφροδίτη: MARCIL. Haud addicentibus sane avibus mutare jussit *Marcilius*: μύρτα enim suis civibus apponit *Plato* in sua *Rep.* sacramque Veneri arborem nemo ignorat. SOLAN. Non adducor, ut credam *Marcilium* fugisse, myrtum Veneri sacram, quod vel pueri norunt ex *Phaedr.* III. fab. 17. atque inde coronas plexas in conviviis, ut ap. *Hor.* 2. Od. 7, 25. et ubivis exstat; sed μύρτα unguenta plus facere ad lautas epulas existimavit; quae Veneri etiam recte tribuuntur. At nihil mutato opus esse monet etiam *Wesseling.* Obs. p. 51. — 2. scribens: *Venus fructum arboris sibi consecratae confert, componitque se ad exemplum aliorum, quos inibi commemoraverat Lucianus, res sibi sacras, aut acceptas contribuisset. Et erant olim esui myrti baccae; Plato suos cives μύρτοις, myrtis tanquam bellariis vesci voluit, L. 2. de Rep. p. 272. Habet etiam huc pertinentia Athenaeus L. XIV. Deipnos. c. 18. et 19. Haec ille, et adsentior, licet *Phaedrus* myrtum sterilibus arboribus adnumeret. Non attenderunt prisca interpretes, haud scriptum in Luciano μύρτον, cum verterent *myrtum*, sed μύρτα baccas myrti, sive *myrta*. Autumni fructibus, quibus hortus superbiebat, μύρτα adnumerat *Long.* Past. II. p. 35. Ed. *Moll.* REITZ.*

Ead. l. 3. Μαινίδα) Non adeo lautas, quippe quibus *Lucian.* Vol. VII.

vescebatur sutor Micyllus Gall. c. 22. Ridiculi causa dictum puta: de iis enim nihil tale *Athenaeus*, qui diligenter ista plerumque exsequitur, quem vide 313. Imo alibi *Casaubonus* docet, Hecataë mactari solitas, ad 325. SOLAN.

Ead. l. 4. Ἡρέμα) Confer de hoc adverb. ad Merc. Cond. cap. 28. REITZ.

Ead. l. 7. Οἱ καὶ θεοὶ) Οἱ δὲ θεοί. GUYET. Οἱ καὶ θεοί, ὡς Ὀμηρός που λέγει καὶ αὐτὸς οἶμαι καθάπερ ἐγὼ τὰ κῆϊ τε-
θεαμένος, οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε etc. Vertuntur haec: *Dii autem, ut alicubi Homerus dicit, quin etiam ego, ut qui illud ibi sim conspicatus, neque frumentum edunt, neque etc.* En interpretis somnia! Verte: *Dii namque (ut alicubi Homerus ait, et ipse, puto, sicut ego, conspicatus ea, quae ibi fiunt) neque frumentum edunt, neque etc.* Narrat Menippus cum alia, quae in coelo vidit, tum Deorum quoque epulas. JENS. Cf. Varr. Lectt. Verborum, quae proxime praecedunt, ἐνέχει μοι φέρων, falso a Gesnero redditorum: *infusas mihi ferebat*, genuinam vim corrigendo expressi, monitus a Fritzschio praestantissimae Hemsterhusii observationis ad Diall. Mortt. VI, 3. Ed. meae maj. Vol. II. p. 500. sq. LEHM.

Ead. l. 9. Οὔτε σῖτον ἔδουσιν etc.) Οὔτοι σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον. GUYET. Hom. II. E, 341. SOLAN. Versus *Homeri* est, Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον quem addo, ut adpareat, quam probe *Guyetus* conjecerit, si mensura versui sit restituenda; jam vero vel totus versus *Homericus* poterit ita recipi, uti est apud ipsum, vel prorsus nihil mutandum, et pro allusione tantum accipiendum. Et quis credat, adeo ad verbum tenuisse carmina *Homeri* Lucianum, ut numeros semper meminerit, non vero sententiam solum? REITZ.

Ead. l. 12. Αὐτῆ κνίσση) Τὸ σὺν intelligendum. GUYET. Recte: sed habuimus id tam crebro, ut plura addere pigeat. Vide saltem ad Gall. c. 26. REITZ.

Pag. 37. l. 1. Τῆς τε Ἡσιόδου) Censeo, *Lucianum* scripsisse τὰς τε Ἡσιόδου θεογονίας ἦσαν ἡμῖν. *Hesiodi Theogonias* canebant. Non τῆς θεογονίας, ut vulgo legitur. GRAEV. Rescribi curassem cum *Graev.* τὰς, si plures Codd. addicerent. Nam αἰδῶ cum genitivo ubi occurrat, nescio: sed posset usitatissima ellipsi proñominis τὶ vel μέρος, accipi; maxime quia non omnem *Hesiodi* plus mille versuum *Theogoniam*, sed partem tantum ejus cantare potuerint, uti etiam ex *Pindaro* Oden unam tantum cantasse narrantur. Si vero *Hesiodi* carmina in Odas hymnosve divisa fuissent, salva foret vulgata lectio, construendo ἦσαν τὴν πρώτην τῶν ὕμνων

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 9. Ὠνομάκασιν) Τὸ ἑαυτοῦς hic reponendam videtur. Vid. lib. vett. GUYET. Deest ἑαυτοῦς. SOLAN. Nescio, uum opus sit pronominis additione, quia et alibi omittitur ἑαυτοῦς et αὐτοῦς. Vid. ad 1. Ver. Hist. c. 30. ἀπορρίψαντες, ibique L. Bos. Et nos ad Astrol. 1. Ubi et potuissēm addere *Aristid.* Or. pro Rhet. ipso pr. Οἶμαι δεῖν, ὅστις μέλει τὰ δέοντα ἐρεῖν, ἢ ψήφου κύριος ὀρθῶς ἔσεσθαι, μὴ τοῦτο σκοπεῖν etc. Ubi αὐτὸν ante ὅστις omissum. At hoc non pertinet ad ἑαυτοῦς, de quo supra: quod tamen in aliis verbis saepe omitti, ut in ὑπερβάλλω, προσβάλλω, προσάγω etc. supra Γ. I. vidimus. Aut praeterit. act. passive accipitur, quorum quaedam *Jens.* dedit ad Tyrannic. At in hoc verbo Ὠνομάκασιν id nondum observavi; quare ἑαυτοῦς jam admitterem, si in libris invenirem. REITZ.

Ead. l. 10. Πολλῶ γελιοῦτέρα) Flor. πολλά. BOURD. Illud πολλῶν nihili esse, quilibet videt. Sed πολλά conjunctum cum ἄλλα posset locum habere. Vulgata tamen magis adridet, neque ea probatione indiget. Supra Tyrann. c. 18. f. πολλῶ χαλεπώτερον, et centies apud quosvis. REITZ.

Pag. 39. l. 5. Ἀρετὴν τραγαδοῦσι) Conf. Gall. c. 11. et Peregr. cap. 3. SOLAN.

Ead. l. 11. Τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον) Respondere ex adverso haec possunt divitiarum contemptui, quem praese se ferunt philosophi. Et habent forte aliae etiam gentes formulas, quae huic sint ex aliqua parte similes. Certe sordidissimae avaritiae describendae accommodata videtur non minus, quam illud quorundam Germanorum, qui *fututorem nummorum* (ignosce Pudor!) sordidissimum mortalem vocant. Neque tamen dissimulo, mihi admodum blandiri, quod in mentem venit legerē ὀβελῶν, quae voces quam sint affines, aut plane eadem potius, *Eustathius* docet aliquoties, praesertim ad II. A. pag. 102, 38. *Bas.* Est autem magis naturale, imaginari mendicabulum ejusmodi barbatum et palliatum, quod verua lingat, in quibus paullo ante assae carnes fuerunt, quam labiis et dentibus purgantem obolos philosophum. Usus tyrannus est: ad hunc attendendum. GESN. Formulam *lingere opes, περιλείχειν τὰ χρήματα*, recte explicat *Fritzschi* Quaestst. *Luciani*. p. 99. de homine coacervatas in arca opes frivolis oculis spectante, collato loco Gall. c. 14. ubi non male, opinor, idem *Luciani* familiaris τὸ τρύβλιον a περιλείχων separans ad verba ὅ τὸ τρύβλιον mente intelligit ὑφελῶν, et ad περιλείχειν cogitat τὰ χρήματα. LEHM.

Ead. l. 13. Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ) *Hom.* II. B. 246. SOLAN.

Temere hunc *Solani* numerum omnes recentiores descripserunt. Est autem versus 202. LEHM.

Ead. l. 16. Ἐχμεμελετηκότες) Vulgatam lectionem Florentina meliorem studio servavi. REITZ.

Ibid. Λοιδοροῦσι) Ὀνειδίζουσι. O. et L. quia credo λοιδορίας jam dixerat. Vulgatam tamen retineo. SOLAN. Λοιδοροῦσι τοῖς, rarior constructio, ait *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 456. Nam activa accusativum, media forma dativum adsciscit. *Suidas* contrarium docet, eique potius, quam Scholiastae *Aristophanis*, credendum ait *Salmas.* ab *Kustero* adlegatus (ad *Ach. Tat.* p. 723.) Ego vero *Kustero* et auctorum veterum exemplis fidem habeo: nam et ita praeter *Aristophanem* *Aesopus* activum λοιδορεῖν cum accusativo construit, fab. 139. bis, item 148. *Aelian.* V. Hist. XIV, 26. In *Evang.* *Joan.* IX, 28. ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν. *Actor.* XXIII, 4. et alibi. *Epict.* man. p. 48. λοιδορεῖ τοὺς θεοὺς ὁ γεωργός, et vel decies alibi; nam indicem ejus exscribere nolo. *Deuteron.* XXXIII, 8. ἐλοιδόρησαν αὐτόν. Medium vero cum dandi casu *Noster.* supra Gall. c. 15. *Aesop.* fab. 68. *Aeschin.* de fals. Leg. pag. altera f. ἐμοὶ λοιδορούμενος καὶ τοῖς ἄλλοις. Item apud LXX. *Exod.* XVII, 2. At cum dativo tamen et activum 2 *Macc.* 12, 14. τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδοροῦντες. Sed quia facillima aberratio scribarum inter τοῖς et τοὺς, nihil in *Luciano* definitio. Qui malit Ὀνειδίζουσι recipere, ex O. et P. faciat. Sed facilior est mutatio τοῦ λοιδοροῦσι in λοιδοροῦνται, quia terminationes ejusmodi per compendium solent exarari in Mss. REITZ.

Pag. 40. l. 1. Ἰταμώτατος) O. solus recte sic hanc vocem scribit. Impressi omnes ἰταμότατος. SOLAN. Conf. supra *Asin.* cap. 6. REITZ.

Ead. l. 8. Κέκραγα) Quasi sum clamans. De his praeterito praesentibus vid. *S. Clarke* ad *Hom.* Il. A, 37. — ὡς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Et *Dial.* seq. Bis Accus. c. 3. κεκράγασι — καὶ ἀγανακτοῦσιν. *Ibid.* cap. 11. ἀκούω γε ἀπὸ τῶν αἰεὶ κεκραγόντων. Amat hoc verbum imprimis in praesentis loco, loco praesentis collocari; unde forsitan factum, ut unicum tempus paullo post futuri, quod in toto Novo Foedere occurrit, nimirum κεκράξονται *Evang.* *Luc.* XIX, 40. sit loco futuri ordinarii. REITZ.

Ead. l. 8. Ἀνυπόδετος) Conf. supra *Asin.* c. 16. m. ibique notata. REITZ. Nec non quae dicta sunt ad *Catapl.* c. 15. Vol. III. p. 614. LEHM.

Ead. l. 14. Ἡμῖν) Sic Ed. Fl. In reliquis ὑμῖν. SOLAN.

Error in his. Cf. Varr. Lectt. Lectio ἡμῶν est in A. 1. 2: B. 1. et 3. LEHM.

Pag. 41. l. 4. Πεῖσαι τὸν βίον) Genus humanum, quod *Nostro* familiare est: ab aliis quoque saepe sic vocari, exemplis plurimis demonstravit *Casaubonus* ad *Athen. XV, 5.* ubi neque hunc locum laudare omisit, neque illud non monuit, *vitam* eodem modo dici *Senecae* atque *Plinio*: nos paullo ante et hic *saeculum* bonis itidem auctoribus vocamus. GESN. Ita supra *Tim. §. 25. πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, quae jam pridem inter homines defecit.* Alia, de tota vitae ratione, vid. in *Amor. c. 20. et 33. Ac. Gall. c. 5. pr.* REITZ.

Ead. l. 9. Ἡμῶν ἀσφαλέστατα) Etsi *Par.* quoque haberet ὑμῶν, in versione tamen dederat *nobis*: quod cum sensus postulet, quia oratio pertinet ad omnes Deos consultantibus, qui hic opponuntur hominibus, haud gravate Florentinae lectionem recepi, *Solano* etiam iubente, qui ita in *J.* emendarat. Et licet ὑμῶν defendi queat, quod oratorum more concludat Jupiter, dicatque quasi, Agite ergo, eligite, quae vobis utilia; tamen quia principio capitis bis ter ἡμῶν, et ἡμῶν dicens se ipsum non excludit, praestiterit clausulam huic propositioni respondere. REITZ.

Ead. l. 10. Ἐβόων) Quisquis miraris tumultuantes in concilio Lucianeos Deos, Senatuum Romanorum audi apud *Tacitum* sub Imperatoribus non raro sic tumultuarie succlamantes. SOLAN.

Ead. l. 14. Αὐτῇ διαλεκτικῇ) Conf. supra de *σὺν* recte omisso, ad c. 27. Et *Gall. 26.* REITZ.

Ead. l. 15. Ἱερομηνία — τετάρων) Absurdum; sed consulto, ridiculi causa dictum. Constat autem, hunc libellum scriptum medio mense Decembri videri voluisse, quo tempore Saturnalia Romae celebrabantur. V. c. 26. Sed cur *quatuor menses* addat, nescio. SOLAN. Frustra quaesivi in historia temporum Luciani *ferias quadrimestres*. Fieri tamen potest, ut *supplicatio quatuor mensium* instituta sit, cum Julio Caesari, *Dione* teste L. 40. p. 144. B. *sexaginta dierum* sit decreta. Plane fictitias putat has *ferias Dukerus* in *Addendis ad Thucyd. p. 672.* Qui caeteroquin illam notionem *Ἱερομηνίας*, quae ad omne genus feriarum pertinet, praeclare jam explicaverat ad III, 56. itemque ad V, 54. Porro *ἐκ χειρὸς justitium* vertere, quam *inducias*, malui; cum non de bello, sed de differendis noxiorum suppliciis sermo sit. GESN. *Belinus* hanc *Ἱερομηνίαν* intelligit quatuor deinceps a Decembri menses, in quos Athenis plurima tum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tantum otii habens, ut aurem inveniatur, hoc est, tangat. Ἀλφαίω et ἀλφαίνω est *invenio*. GRAEV. Κνήσασθαι) Sic Edd. Addiderat Solan. conferend. Rhet. Praec. c. 11. Ibi habemus, τῷ δακτύλῳ ἄκρω τὴν κεφαλὴν κνώμενον. At quis dubitat, κνᾶσθαι *scalpere* significare? Interim ad stabiliendam vulgatam aliquid confert. REITZ.

Ead. l. 12. Ἄωρι) Illud ἄωρία natum suspicetur quis α repetito ex sequente ἀπό. Alius contra ἄωρι ἀμισisse α praedicabit, quod absorptum sit ab α sequente. Ego ἄωρι praefero, ob hiatum, qui alioqui κακοφωνίαν parit; et ἄωρία saltem cum puncto subscripto scribendum fuisse arbitror, quod Edd. pariter omiserunt, excepta B. 1. (et 3.) Nam si neutrum plurale foret, pro adverbio positum, accentus esset ἄωρια. REITZ.

Ead. l. 14. Ἐκκεκώφωται) Sic V. 2. B. 2. Salm. et Amst. In reliquis mendose ἐκκεκώφηται legitur. SOLAN.

Pag. 45. l. 1. Κολοφῶνα) De hoc oraculo *Potterus* silet. Apollinis Clarii erat. A Germanico consultum legimus apud *Tacit.* A. II, 54. Lolliae quoque Paulinae, apud eundem A. XII, 22. inter alia objectum, quod hoc oraculum super nuptiis Imperatoris Claudii consulisset. *Strabo*, qui circa Augusti tempora scripsit, loquitur de illo oraculo: quasi sua aetate fama ejus tantum, non ipsum superfuerit; memorans τὸ πρῶτον τῆς Κολοφῶνος ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖόν ποτε ἦν παλαιόν. L. XIV. p. 642. Forte igitur post ejus tempora illud, ut alia quaedam, restitutum. Tanquam suis quoque temporibus celeberrimi ejus meminere non hic tantum *Lucianus*, sed et *Philostratus* Vit. Apollon. IV, 1. et *Porphyrus*, *Jamblichusque* in hujus lib. de Myst. Aegypt. §. III. cap. 11. qui δὲ ὕδατος χρηματίζεσθαι eo loco ajunt: εἶναι γὰρ πηγὴν ἐν οἴκῳ καταγείῳ, καὶ ἀπ' αὐτῆς πίνειν τὸν προφήτην. Nonnulla etiam de hoc oraculo *Paus.* in Achaic. p. 210. habet, qui illud ut et Branchidarum in Mileto ἱερὸν suo tempore non ἐξεργασμένα *absoluta* ait: quod firmat conjecturam nostram, inquit *Olearius*, (ex quo haec desumpta ad *Philostr.* p. 140.) de restaurato hoc templo paulo post, quam *Strabo* scriberet sua. Plura de Colophonio hoc oraculo collegit *Schol. Apollonii Argon.* l. v. 308. Cave autem, quia Clarii Apollinis oraculum fuisse apud *Strabonem* l. c. dicitur, cum oraculo Clario confundas, quod viro clarissimo fraudi fuisse credo, cum Colophonium oraculum in *Luciani* Pseudomanti sibi visus est deprehendisse. De Clario enim illic sermo est; de Colophonio ne hilum quidem deprehendas. Hic

enim, ut vides, disertè distinguuntur. Meminit et alibi *Noster*. Vide *Jov. Trag.* cap. 30. SOLAN.

Ead. l. 2. Ξάνθου) Oraculum Pataraeum tangit, de quo *Virg. Aen.* IV, 143.

*Qualis ubi hibernam LYCIAM XANTHIQUE FLUENTA
Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.*

SOLAN.

Ead. l. 5. Διασεισαμένη) Sic etiam *Fl.* cum cett. Quare nihil mutavi, etsi alias activum Nostro aliisque potius frequentatur, nec medium adeo facile se offeret. Sed med. forma σείομαι pro plaudo, *Liban. Ep.* 1001. p. 468. Ὁ δὲ ἐχάρη, τὸ θέατρον δὲ ἐσείετο. Quem significatum Wolfius in *Ed.* nupera ex *Cresollii Theatr. Rhet.* probat. Nisi et hic potius ἐσείετο sit passivum, . i. e. commovebatur theatrum (plaudendo.) REITZ.

Ead. l. 8. Ἐπὶ πείρα) Servavi lectionem *Edd.* potiorum. Etsi ἐπὶ πείραν non damno. Ἐπὶ enim cum dativo consilium, conditionem, causam significare, satis dictum supra 1. *Ver. Hist.* 19. Adde tantum *Aesop. fab.* 6. ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὠφελείᾳ τοῦτο ποιεῖν, se id utilitatis eorum causa facere. Adi etiam *Wessel. ad Diod. Sic.* II. c. 24. ubi ἐπ' ἐλευθερίᾳ est, ea conditione, ut liberi essent. Aliud est ἐπὶ τῆς πείρας. *E. c. Aristid. Or. pro Rhet. T.* 2. *Ed. Jeb.* p. 2. ὅστις — τοῦτο ἐπὶ τῆς πείρας ἄριστα δείκνυσι, quisquis id optimè ipso experimento, ipso facto, comprobaverit. REITZ.

Ead. l. 9. Ἄρνεια κρέα καὶ χελώνας ἐς τὸ αὐτὸ ἔποντες) Haec respiciunt Pythiae responsum, quod dedit Croesi legatis, cum id consulerent de rege, quid tum ageret, apud *Herodotum* lib. I. c. 47. Meminit etiam superius in *Jove Trag.* goedo. GRAEV. *Herodotum* vide. Passim alibi tangit *Noster*. *V. Jov. Conf.* c. 14. et *Jov. Trag.* c. 30. SOLAN.

Ibid. Χελώνας) Supra *Jov. Trag.* c. 30. χελώνης ait. Item *Jov. Conf.* c. 14. Forsan et hic χελώνης legendum. REITZ.

Ead. l. 11. Ὁ Αὐδὸς) Midas. GUYET. *Guyetus* ait τὸν Αὐδὸν Midam esse; sed Croesus est. REITZ.

Ead. l. 13. Ἰπὸ τῶν νοσοῦντων ἐνοχλούμενος) Senarius luxatus. GUYET.

Ead. l. 14. Ὁρῆ τε etc.) Senarii duo e veteri poeta desumpti sic videntur corrigendi: Ὁρῆ τε δεινὰ, θιγγάνει τ' ἀηδέων, Ἐπ' ἀλλοτριῆσί τε συμφοραῖς ἰδίας λύπας καρποῦται. Praecedens autem senarius sic stare posset — Ἀσκληπιὸς ὑπὸ τῶν νοσοῦντων ἀσμελὲς ἐνοχλούμενος etc. GUYET. *Hippocratis* verba sunt, a Tragico, ut videtur, retractata. Vide *Plut.* 519. ubi paulo aliter leguntur. Adde, a *Kustero* monitus, *Tzetz. Chil.* VIII. 155. SOLAN. Lepide huc translata *Hippocratis*

verba περι φουσῶν 1, 6. GESN. Ὀρῆ — θιγγάνει — ἀλλοτρίησί τε συμφοραῖς) Dedita opera haec Ionice inseruit, quia medice loquitur, Hippocratem imitatus; sed et συμφοραῖσιν tum scribendum. Locum Gesnerus jam indicavit. REITZ. De συμφοραῖσιν, vel ξυμφόρησιν, ne nunc quidem cogitandum videtur, quum revera Codex 3011. hanc posteriorem formam exhibeat. Nempe mensurae, nec solum dialecti, est ratio habenda. Igitur Guyetum potissimum in his versibus restituendis sequendum putabam. Sed primum illum, vere sane luxatum ac paene absurdum, ipsi Guyeto relinquebam. Vocabulum autem λύπας, pro Jambo positum, neque per se insolens, neque h. l. admodum ineptum, pro argumenti quidem ac rei lepore. LEMM.

Pag. 46. l. 1. Φυτουροῦντας) Fortassis scripserat φυσοργ —; quod quia novum est, malim φουσῶντας. SOLAN. At vide Lobeckium ad Sophocl. Ajac. v. 559. p. 305. LEMM.

Ead. l. 3. Ἡ τὸν ὕπνον) Qualis deus sit Somnus et Somnium, vid. 2. Iliad. et Virg. VI. Aen. De ratione somniorum vide Luciani Somnium, sive Gallum. Homer. in Odys. XIX. COGN.

Ead. l. 9. Τοσαύτας φροντίδας) Conf. supra Gall. cap. 22. SOLAN. Est illic πρὸς τοσαύτας φροντίδας μεριζόμενος. quod rursus conferri potest cum illo, πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος, Diall. Deor. XXIV, 1. LEMM.

Ibid. Διηρημένος) Ambigitur interdum de scriptura hujus verbi. At vid. supra Tox. cap. 9. f. ἃ διηρημένα τὸ στόμα. Ac Dial. Mort. V. §. 2. τὸν κληῖρον — διηρημένοι. Diod. Sic. L. 2. cap. 41. διηρημένης πολιτείας, divisae Reip. Sed Tox. c. 40. et 55. διηρημένος recte, sublatus. Sic ἐπηρημένους, elatos, Diod. Sic. 2, 34. pag. 147. f. Hoc enim a διαίρω et ἐπαίρω, prius vero a διαιρέω esse, notum quidem; sed per festinationem oblitus sum monere ad Tox. c. 55. ubi id addendum fuerat, ni vellem videri ea confundere. REITZ.

Ead. l. 11. Βλακεύωσιν) Non tam stuporis hic notionem subesse, quam tarditatis alicujus et negligentiae, etiam Scholiastes ad h. l. observat. Conf. de hac significatione Spanhem. ad Aristoph. Plut. 325. GESN.

Pag. 47. l. 1. Αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες) Nec haec verba ceperunt interpretes, οὐ γὰρ μόνον τὰ κεφάλαια ταῦτα τῆς διοικήσεως, ὑετοῦς, καὶ χαλάζας, καὶ πνεύματα, καὶ ἀστραπὰς αὐτὸς οἰκονομησάμενος καὶ διατάξας πέπαυμαι τῶν ἐπὶ μέρους φροντίδων ἀπηλλ. — cum sic interpretantur: Non enim solum generalibus illis meae administrationis, pluviis videlicet, grandinibus, ventis, et fulguribus administratis, ceu curarum parte sublevato, quiescere mihi licet. Αἱ ἐπὶ μέρους

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pag. 49. l. 1. Κεκράγαδιν) Conf. supra ad Dial. proximi cap. 31. REITZ.

Ead. l. 10. Πάνν) Πάντες P. et L. Sed neque hoc satis commodum. SOLAN.

Ead. l. 12. Συγκεκυφότες) Corpore incurvato, i. e. facie prona, ut in *Evang. Luc. XIII, 11. καὶ ἦν συγκύπτουσα*. Ubi J. *Elsner*. hoc *Luciani*, et aliud ex *Arriano* adfert. REITZ.

Ibid. Τὸν χρόνον) Ὁ tempora, ο̄ mores! Sed nescio, an ab aliis sic Graece usurpetur. SOLAN.

Pag. 50. l. 7. Τὴν μὲν δίκην) Scribe Δίκην. GUYET. I. e. majusculo Δ, tanquam nomen proprium: quod facile ei dedimus. Confer ejusdem *Guyeti* notam sequentem. REITZ.

Ead. l. 11. Σὺ δέ, ὦ θύγατερ) *Phurnutus* Jovem justitiae patrem creditum ait, ea ratione, quod sit princeps et imperator universorum, quodque quaecunque reges facerent, ut justa et aequa putarentur. Eadem ratione *Anaxarchus* Sophista in quarto historiarum *Arriani* antiquos ait Jovi assistentem justitiam fecisse, quam interpretationem non satis probat. COGN. Ὡ θύγατερ) I. e. Δίκη. GUYET.

Ibid. Καθεξομένη παρὰ τὰς σεμνάς θεάς) *Harpocratio* scribit, Athenienses vocare Erinnyes σεμνάς θεάς, quasi dicas, Deas castas et incorruptas. *Pausan.* in *Corinthiac.* ait, Semnas a Sicyoniis, Eumenides dici ab Atticis: in Attica tamen etiam Deas Semnas vocari. Has vocat *Hesiod.* in *Theogon.* Erinnyes. Semnis Deis oves praegnantem immolabant et melicratum. COGN. Τὰς σεμνάς θεάς) I. e. τὰς Εὐμενίδας. *Hesych.* Σεμναὶ θεαί. Τὰς Εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ Ἐριννύας ἐπὶ εὐφημισμόν. GUYET. Consule *Hesych.* SOLAN. Firmat, quae monet *Scholiastes* de templo Eumenidum, *Pausanias* in *Areopagi* descriptione, s. *Attic.* p. 52, 21. Omnia copiose illustravit *Meurs.* *Areopago* c. 2. GESN.

Ead. l. 12. Αποκλήρου τὰς δίκας) De sortitione iudicium permulta *Scholiast.* *Aristoph.* ad *Plut.* v. 277. Consule etiam ibi *Spanhem.* Nam in explicandis antiquitatibus operam collocare in hac Ed. non est nostrum. REITZ.

Pag. 51. l. 8. Ἀλεκτρούνα τῷ Ἀσκληπιῷ) Cum Dracone etiam gallum attributum legimus propter vigilantiam, de quo ipsi res sacra fiebat. Quin et Socrates apud Platonem moriturus, sumto veneno, cum puer illi detexisset, quod illi jam frigerent praecordia, gallum debemus, o Crito. COGN. De cultu Aesculapii vid. etiam *Ovid.* *Met.* XV. fab. L. Et *Mich. Rossall.* Ceterum falso insimulatum Socratem, quod nulla omnino sacrificia faceret, supra vidimus ad *Demon.* c. 33. ex *Xenoph.* *Memorab.* quem etiam ad partes vocat Anonymus in *Bibl.*

Raisonné an. 1737. mens. Apr. p. 370. in recensenda nova Ed: *Caton*. Distich. Quo ostendat, *Lucianum* in *Demonacte* non negare Socratem unquam sacrificasse, sed quod vulgo accusaretur non sacrificasse, et quod respondeat, *Minervæ* non sacrificasse, quia cl. vir in rescript. *Boxhörnio*, *Catoni* annexis, pag. 35. scripserat: *Illud forte nonnullis minus notum, inter hos fuisse aliquot, qui plane abstinerent a sacrificiis, cum opimis, tum tenuibus atque exiguis. De Socrate et Demonacte philosophis tradit Lucianus in Demonacte, de illo praeterea in Bis Accusato.* At Socrates Atheismi accusatus cicutam-bibere adactus est; unde facile adparet, eadem ratione accusatum fuisse, quod non sacrificaret. Verum raro eum saltem sacrificasse, ego quidem crediderim: cum enim turbam Deorum non admitteret, etiam falsis istis Diis non sacrificare debuit; verum ceterimoniae et consuetudinis causa id potuit facere, quod adfirmanti *Xenophonti* negare non ausim. REITZ. Mox in verbis, τάναντία περί τῆς Ἀδικίας φιλοσοφούντες haesit *J. Seagerus* *Diar. Class. N. 36. Dec. a. 1818. p. 317.* sq. et maluit παρὰ τ. Ἀδ. reddens: *contraria dogmata ab Injustitia suppeditata philosophantes.* At salva est vulgata. *Contraria Socratis accusatores statuebant de Injustitia, ac Socrates ipse, tribuentes scilicet Injustitiae, quod Socrates Justitiae; quam quidem modo vidimus a Sophronisci filio magnopere laudatam et pro maximo bono declaratam fuisse. Nimirum has laudes sophistae isti in ἄδικον λόγον transferebant, notissimum illum ex Aristophanis Nubibus. Ergo τάναντία (τοῖς Σωκράτους λόγοις) ἐφιλοσόφουν περί τῆς Ἀδικίας.* LEBM.

Ead. 1. 13. Μέλιτον) Prave hic etiam in omnibus legebatur *Μέλητον*. Vide Not. ad *Jov. Conf. c. 16.* SOLAN.

Ibid. Τὸ δὲ νῦν εἶναι) *M. Aurelio* imperante. Hinc est, quod toties et tam acriter eos insectatur. SOLAN.

Ead. 1. 17. Κατὰ ἴλας) *Lego κατ' ἴλας. B. 2. κατὰ ἴλας.* Reliquae κατὰ ἴλας. SOLAN.

Pag. 52. 1. 3. Ἐπὶ τὴν πῆραν αἰζαντες) Adleverat *Solan.* vid. infra *Περ. 517.* Id est, de *Mort. Peregr. c. 37.* Ibi ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἤξαν est in *J.* Sed cum aliae ἤξαν habeant, hoc ibi. disquirendum erit. REITZ.

Ead. 1. 4. Αὐτοσχέδιοι φιλόσοφοι ἐκ σκυτοτόμων ἢ τεκτόνων περιέρχονται) Ms. περινοστοῦσιν. *Philosophi extemporanei ex coriariis et fabris facti oberrant.* GRAEV.

Ead. 1. 5. Περιέρχονται) *Περινοστοῦσι* P. etiam agnoscit. Sed nihil muto SOLAN. *Περινοστοῦσιν* verum esse puto, quia περιέρχονται usitatus verbum interpretatio fuit alterius minus triti. *Aristoph. Plut. 121. — προσπταίοντα περινοστεῖν ἔα.*

Noster hoc Dial. cap. 27. δόξαν δὲ αὐτῷ περινοστεῖν. Nihil tamēn mutavi, quia vulgatum satis commodum. REITZ. Familiare Luciano verbum περινοστεῖν probabit Index. Interim consulas Jacobi ad Toxar. p. 149. industriam, qui et ipse h. l. cum Schmieaero praefarendum duxit περινοστοῦσι, quod omnes paene Codd. collati tuentur. LEMM.

Pag. 53. l. 3. Ἀπίωμεν, ὃ Δίκη, εὐθὺ τοῦ Σουνίου, μικρὸν ὑπὸ τὸν Ὑμηττὸν ἐπὶ τὰ λαϊὰ τῆς Πάρνηθος, ἔνθα αἱ δύο ἐκείναι ἄκραι) Athenarum hoc loco τοποθέσιαν describit, et tanquam ab Oriente veniens primum occurrit Sunio, et Athenas ad sinistra Parnethis ponit: duae vero illae summitates, de quibus loquitur, fuerunt Acropolis, ubi erat Minervae Colossus a Phidia elaboratus, et Areopagus; fuerunt enim Athenae bicipites, ut Parnassus. PALM.

Ead. l. 8. Σκείρωνες, καὶ Πιτυοκάμπται) Vid. supra notata ad Prometh. (in Verbb.) vers. fin. REITZ.

Ead. l. 15. Ἀγοραῖος) Hic ipse Mercurius hoc titulo gaudet; alibi fratri ejus ut proprius tribuitur, (vide Jov. Trag. c. 33.) qui et *Hermagoras* dicitur. SOLAN.

Pag. 55. l. 2. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων) Lucas Holstenius in notis ad Steph. de urbibus in ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ hoc modo interpretandum inquit: *sed dum sic loquimur, Atticae jam appropinquamus. Quare Sunio ad dextram relicto, ad Acropolin jam hinc declinemus. Ac postquam descendimus, ipsa quidem alicubi hic in rupe conside, Pnycem versus prospiciens, exspectansque, donec ea, quae sunt a Jove mandata, proclamavero.* Sic enim ἐπὶ τοῦ πάγου vertendum, non, ut male interpretes, *super vicum, aut super campo.* ALMEL.

Ead. l. 3. Σούνιον) Atticae tabula proposita haec omnia palam fient. SOLAN.

Ead. l. 6. Καθῆσθαι) Ms. Αὐτὴ μὲν ἐνταῦθά που ἐπὶ τοῦ πάγου κάθησο, tu vero hic in colle consideto: male in editis καθῆσθαι. Nam quamvis infinitivus pro imperativo Graecis usurpatur, hic tamen collocari non potest. GRAEV. Κάθησο) Sic etiam L. quod et recepimus, pro καθῆσθαι, quod in impr. est. SOLAN.

Ead. l. 11. Ὁ κερασφόρος) Conf. Deor. Dial XXII. SOLAN.

Ibid. Ὁ τὴν σύριγγα) Ecce iterum ἔχων intellectum, quod alibi frustra inserere voluere nonnulli. Conf. supra dicta ad Gall. c. 14. Et infra hoc. Dial. c. 19. Item Dial. Mort. X. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα, (scil. ἔχων) et Catapl. c. 4. pr. ὁ τὸ ξύλον. *Ibid.* c. 13. et vel centies alibi. REITZ.

Ead. l. 12. Λάσιος ἐκ τοῖν σκ.) De phrasi v. Bacch. c. 2. De Syr. Dea c. 24. et Deor. Conc. c. 4. Mercurius autem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

reciperem; quamvis ἐκ etiam locum hic posse habere, omnino credam, quia ἐκ γειτόνων πρόσκεισι conjungi potest: quin et ἐκ γειτόνων apud alios legas, ubi vel maxime ἐν videretur postulari. *Alciphhr.* L. 2. Ep. 2. p. 216. ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν: Ubi peritissimus *Bergl.* et *Aristaen.* I. Ep. 5. et 19. plane eadem verba ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν adducit; item ex *Lys. εἰς γειτόνων.* At vel in *Alciphhr.* et *Arist.* ἐν mallet, nisi viderem et sic esse ap. *Menand.* ab *Solanò* indicatum, similemque lusum in ἀπό pro ἐν E. c. *Heliod.* Aeth. VII. pag. 319. καὶ τῶν ἀπ' οἰκήματος ἐπὶ μακροῦ, de virgine, quae diu *DOMI* est adservata. REITZ.

Ead. l. 6. *ΕΡΜ.* καὶ ... *ΔΙΚ.*) Sic edendum cum punctis curavimus, ut idem dicturum fuisse Mercurium pateat, nisi loquenti Justitiae honoris causa cessisset. *Fl.* *ΕΡΜ.* καὶ *ΔΙΚ.* prave. Reliqui impressi punctum, unicum post καὶ habent; minus, quam nos, dilucide. *SOLAN.* At vid. *Varr. Lecti.* *ΛΕΗΜ.*

Pag. 57. l. 6. *Τράγον ἔνορχιν θύουσί μοι*) Supra *Deor.* *Dial.*-IV. §. 1. καὶ θύομέν γε αὐτῶ, ἔνορχιν τράγον ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγουρες. REITZ.

Ead. l. 14. *Τοὺς τὸ γένειον οὐχ ὁμοίους ἐμοὶ*) *Τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοὶ*, ut *μοχ* καὶ *ἠνιώμην* ἐπὶ τῇ τοῦ πώγωνος ὁμοιότητι. Pan idem, qui et nunc loquitur. *MARCIL.* Aut delendum οὐχ, quod in plerisque ante ὁμοίους est, ut in *Salm.* et *Amst.* factum est; aut legendum μόνον οὐχ. V. finem capituli. In L. ἀνομ — recte, si praecedat οὐκ. Sed P. recte omisit οὐχ. *SOLAN.* Negationem ante ὁμοίους in Edd. male praemisam recte etiam deleverat *Gesnerus* noster. REITZ.

Pag. 58. l. 7. *Ἀρετήν τινα*) Supra *Gall.* c. 11. et hujus *Dial.* c. 21. a. m. ac saepe alibi. *SOLAN.*

Ead. l. 11. *Τὸ ὄρθιον*) Etsi τὸν ὄρθιον νόμον interpretare, licet tamen τὸ retinere. Quasi dicat, ad id, quod vocant ὄρθιον, qui tamen malit μέλος vel μέτρον intelligere, faciat. In *Par.* Ed. haec marginalis glossa addebatur: *Tonus quidam Graecorum Musicorum fuit: cujus et Gellius meminit in Arionne.* I. et L. XVI. c. 19. ubi *Gell.* ait: *Stansque (Arion) in summae puppis foro, carmen, quod Orthium dicitur, voce sublatissima cantavit.* Eratque carmen Orthium, sive Orthius modus, qui ad accendendos animos in praelio adhibebatur. REITZ.

Pag. 59. l. 1. *Ἀυλὸν*) V. *Longin.* *SOLAN.*

Ead. l. 2. *Ἐπισκοπούμενον*) Nihil varietatis notarat *Solanus.* Cum igitur ἐπισκοπούμενοι invenirem in *Par.* et *Hag.* utraque, et suspectum haberem, cognovi ἐπισκοπούμενον recte

esse in *J. B.* 1. *Salm.* cinque *Gesner.* id etiam in marg. emendasset, quantocius hoc dedi, quod sensus postulat. REITZ.

Ead. 1. 4. Ἀπεξεσμένοι) Conf. Somn. §. 2. et Hermot. cap. 62. SOLAN.

Ead. 1. 7. Τέθηπασιν) Conf. supra Scyth. c. 8. et 9. et Alex. cap. 13. REITZ.

Ibid. Καὶ μάλιστα ὀπόσους μηδὲν τῶν ἀναγκαιοτέρων περιασχολεῖ) Vertunt, inprimis, quibus nihil rerum necessariorum curae est. Περιασχολεῖν est verbum, quod Graecia non novit, nec nosse potest. Lege ἀναγκαιοτέρων περί ασχολεῖ, praecipue quos nullum negotium necessarium avocat, impedit. GRAEV.

Ibid. Ὀπόσους) Ὀπόσος. GUYET. Non credo. Nam ἀσχολεῖν accusativum personae recte habet. Confer supra Zeux. c. 7. ὅτι αὐτοὺς ἀσχολεῖ ἢ ὑπόθεσις καινὴ οὔσα. REITZ.

Ead. 1. 8. Περιασχολεῖ) Si adimere velimus *Luciano*, quae nondum in Lexicis adnotata sunt, bona sui parte truncabitur. Verbum hoc quid habet in forma, vel significatione, vel constructione denique, quod non conveniat cum διασχολέω, constructione passim uti *Herodotum*, Lexica docent? GESN. Nihil muto. Suspicio tamen subnascitur, ἀναγκαιοτέρων περί ασχολεῖ legendum, usitata anastrophe. Sed video *Graev.* idem jam praecepisse. REITZ.

Ead. 1. 9. Κεκλημημένοι) Sic omnino legendum, invitis omnibus libris, qui κεκλημένοι habent. SOLAN. Possis κεκλημένους forte etiam intelligere, qui alliciantur et quasi advocentur, dum praetereunt, clamoribus: sed hoc nihil ad iudicium de victoria. Causa hic indicatur, cur vicisse iudicet vulgus eos, qui sunt clamosiores atque impudentiores. Non dubito, quin legendum sit κεκελημένοι, quod verbum, *Luciano* minime insolens, non ad blanditias modo demulcentium pertinere, sed ad incantationes etiam, quibus delixi ac deliniti stupent; satis constat. Fallor, an idem spectavit *Solanus*, qui in versione posuit *obstupescit*. GESN. Optime olfecit *Gesn.* κεκλημημένοι legendum, et sic *Solan.* voluisse; quare unius literulae additione *Luciano* nitorem redditum, nemo indignabitur. REITZ.

Ead. 1. 11. Δημοφελές τι) Bene sic mendarat *Gesn.* cum in *Hag.* sua δημοφελές secunda correpta legeret, quod vitium etiam obsidet *Par.* Non veteres, nec *Salm.* et *Amst.* REITZ.

Pag. 60. 1. 3. Μηδὲν ὑποστειλάμενον) Deposito metu, *Erasmus.* *Gesnerus* rectius: absque dissimulatione. Ita in *Act. Apost.* XX; 20. ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων. Vid. ibi *Elsnerum* similia ex *Isocr.* *Aesch.* aliisque, non omisso hoc *Luciani* testimonio, adferentem. Adde *Nostrum* supra *Amor.* cap. 36. ὑπεσταλμένῳ φωνῆς ἰόνῳ. REITZ.

Ead. l. 3. Ἐπὶ σκοπῆς) Vid. supra Reviv. cap. 21. ubi idem pro vulgato ἐπίσκοπος ex Coll. et G. adfertur. Ad prius stabiliendum etiam addi posset Hermot cap. 28. f. ἀναβάντα ἐπὶ σκοπὴν τινα, et Zeux. c. 4. quod posterius testimonium Solanus jam produxit in Reviv. l. d. REITZ.

Ead. l. 9. Ἀγαθῆ τύχη) Nihil varietatis adnotarat Solan. Invenio tamen ἀγαθῆ δίκη in utraque Bas. At cum J. Fr. Par. Salm. habeant τύχη; plures inquirere nolo; est enim formula usitata, saepe occurrens: vid. Vit. Auct. c. 1. Alex. c. 14. et 38. Rursus infra hoc Dial. Bis. Accus. c. 22. f. REITZ.

Ead. l. 14. Ὁ μισθὸς τριώβολον ἐκάστης δίκης) Merces pro quoque judicio tres oboli. Haec erat merces constituta, quae Athenis judici dabatur. Pollux. Onomast. VIII. 5. τριωβόλιον ὃ τῷ δικαστῆ διδόμενος μισθὸς, tres oboli, data judici merces. Aestimatur autem obolus Atticus octo chalcis, seu stufero Batavico, chalcus vero, quem Batavi deutam vocant. Sic et patroni caussarum merces erant tres oboli. Inferius in hoc ipso dialogo: πολλοὶ γὰρ, οἳ καὶ ἐπὶ τριωβόλῳ διαρῥαγῆναι ἔτοιμοι, sunt multi, qui vel trioboli gratia disrumpi parati sunt. GRAEV. Vid. Kuster. ad Aristoph. Plut. v. 329. Vel potius Spanhem. ad eundem, qui de mercede hac judiciali, olim tantum duorum, deinde trium obolorum, agit, et Graevium ob hanc ad Lucianum notam redarguit, mercedemque patroni non fuisse eandem, quam iudicis triobolaris, sed duplicem, ex Aristophane docet REITZ. Vid. Scholiast. ad Aristoph. Equitt. v. 253. et L. Bos Ellipss. p. 496. Schäf. LEHM.

Pag. 61. l. 10. Ὡς τὴν Ἠχὴ εἶωθα ἐπικ.) Conf. supra Deor. Dial. XXII. f. SOLAN.

Ead. l. 11. Λόγων τῶν δικανικῶν ἄλις ἔχοιμι, ὁσημέραι τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικαζομένων ἀκούοντι) Non constat his constructio, et corrigendum ex Basileensi ἀκούων τι. GRON.

Ibid. Ἐμοὶ) Sic L. uti Kusterus conjecerat. In reliquis ἔχοιμι, mire absurdum; nisi, quod suspicor, ἔχει μοι scriptum fuerit. SOLAN.

Ibid. Ἄλις ἔχοιμι — ἀκούοντι) Haec non cohaerere, satis apparet. Nec illud ἀκούων τι mihi satis facit, excogitatum forte ad medicinam loco saucio faciendam. Non videtur, inquam, illud τι hic adjuncturus fuisse Lucianus. Quot loca inter dictantes et scribentes jotacistas corrupta sint, vel Canteriani syntagmatis Aristidi ab illo edito subijuncti c. 1. vel cujuscunque libri antiqui inspectio docere unumquemque satis potest. Sic mox habebimus ἰκέτην in οἰκέτην mutatum etc. Verbo, legendum videtur, ἄλις ἔχει μοι — ἀκούοντι. Usus ille verbi ἔχει non infrequens. Noster Parasit. princ. καὶ γὰρ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

hic *de, super*, significare: nam Polemon non tam est, *pro* quo causâ dicitur, vel qui reus defenditur, sed subjectum litis, de quo contenditur, quemque ambae litigantes suum vindicant; vide modo pr. capituli 16. At si quis malit reddere *propter*, hic me habebit audientem. Ita e. c. in 1. Ep. ad *Corinth.* XI, 24. τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον; recte vertas, *pro nobis*, (et sic centies in N. T.) sed et *propter nos*, ibi eodem redibit et multis in locis. *Long. Past.* IV, 132. (140.) ὑπὲρ παιδὸς ἰδίου δεδοικῶς, *timens filio*. Sive *de, pro, super* filio, quod et ibi parum discriminis adferet. Sic mox περὶ Ἀριστίππου ἰψὴν est subjectum, de quo ambigunt; confer c. 23. et seq. Nec obstat, quod περὶ τινος εἰπεῖν etiam dicantur oratores pro aliqua re dicentes, ut *Demosth. περὶ στεφάνου, Demosth. pro corona*: nam et ibi corona est, de qua litigatur, aliique *de corona* vertunt; etsi hic parum quoque intersit, *pro* an *de* malis. Apud *Lucian.* autem h. l. praestat *de, propter*, vel *super*, quo sensu habuimus ὑπὲρ Gall. c. 18. REITZ.

Ead. l. 12. Ἀνδραποδισμοῦ) V. not. ad c. 17. SOLAN.

Ead. l. 14. Ἡ Στοὰ κατὰ) I. e. τῆς στοᾶς δίκη κατὰ τῆς ἡδονῆς περὶ τῆς ἀδικίας οὔσα. GUYET. Haesi, an in versione *Stoae* potius nomen retinerem, quod *Prosopopoeiae* magis aptum videretur. Sed cum non invenirem auctorem Latinae appellationis, cum toties se occasio obtulerit Ciceroni, Senecae, aliis: malui *Porticum* dicere, quae non minus potest feminam terminatione signare, quam *socrus*: quaque usi Cicero et Horatius. GFSN.

Ead. l. 15. Διονύσιον) Zenonis hic discipulus, de quo paulo post, c. 20. SOLAN.

Ead. l. 17. Περὶ Ἀριστίππου) I. e. τῆς τρυφῆς δίκη περὶ Ἀριστίππου πρὸς ἀρετὴν etc. GUYET.

Ead. l. 19. Ἀργυρομοιβική) I. e. τῆς ἀργυρομοιβικῆς δίκη τοῦ Διογένει γραφεῖσα, sive, κατὰ τοῦ Διογένους, δρασμοῦ οὔσα, i. e. περὶ δρασμοῦ. GUYET. Ἀργυρομοιβική hic Edd. recte. Ac rursus infra c. 24. Ubi *Scholiast.* tamen ἀργυρομοιβική, sine dubio per errorem calami, aut typorum; quamvis non sit contra analogiam in aliis nonnullis compositis; at in hoc verbo α verbi ἀμείβω maneat, atque ac manet in χρυσαμοιβός, ἱεράμοιβος etc. REITZ.

Pag. 63. l. 2. Πύρρονος λειποταξίου) *Diog. Laërt.* initio vitae ejus. BOURD.

Ead. l. 6. Τὰς παλαιὰς πρότερον διαλύσωμεν, αὐταὶ δὲ εἰς ὕστερον δεδικάζονται) *Antiquiores* illas, inquit interpretes, *prius dirimamus: hae autem postea judicabuntur*. Non rejicio hanc scripturam, sed mihi tamen magis arridet Ms. lectio, in quo

παλαιὰς πρότερον διανύσωμεν, *priores prius expediamus*, sc
caussas. GRAEV.

Ibid. Διαλύσωμεν) Nihil varietatis in Edd. reperio. Solan:
vulgatum jam delerat, et *ν* pro *λ* substituerat ex G. Ego ne-
cessitatem nondum video: quia δίκας supra praemissum
intelligitur, aptissimum videtur διαλύειν δίκας, pro *dirimere*,
dijudicare. Ita simplex λύειν, pro *dissolvere dubium*, ex
Alciph. II, 4. p. 262. qui λύειν τὴν γνώμην, pro *decidere sen-*
tentiam, habet, supra, ni fallor, jam vidimus. Addo *Hippocr.*
sive Epistolam Artaxerxis ad Hippocr. quae est numero pri-
ma, λύε ταῦτα, id est, *solve nos omnibus his difficultatibus*.
Sed διαλύεσθαι ἐγκλήματα *Thucyd.* I. c. 140. Et IV. c. 118.
post med. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύοντας ἄνευ πολέμου. *Hero-*
dian. VI, 5, 8. διαλυθέντος δὲ τοῦ πολέμου, *peracto bello*. *Dion.*
-Hal. VIII. p. 517. f. διαλύσομαι τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον.
Aristoph. Lys. 569. Alia Lexicogr. jam dedere. Nec tamen
διανύσωμεν repudiarem, si modo plures Codd. addicerent.
REITZ. Atqui revera addicunt plures Codd. quos vide in Varr.
Lectt. Ergo inutilis omnino ac superflua fuit tota *Reitzii*
disputatio. LEHM.

Ead. l. 9. Νεαρὸν) Μὴ παλαιὸν P. sed solus; et glossema
merum est. SOLAN. Imo rectius *Belinus* νεαρὸν pro glosse-
mate habere videtur ejus lectionis; quam praeter Poli Codi-
cem—erravit enim *Belinus* de Ed. *Par.*, cogitans—etiam duo
alii Codd. suppeditant; LEHM.

Ead. l. 11. Τὴν δέησιν) Ἀν τῇ δέησει; GUYET. Non
male: Sed personae dātivus intelligi potest, quando res accu-
sandi casu additur; ut enim Latine dicitur *gratificari alicui*,
et gratificari alicui quid, ita et Graece χαρίζεσθαι τινί τι.
Exempla in Novo Foedere sunt adeo frequentia, ut nullum
inde addere opus sit. Nec insolitum praefanis. *Ael.* V. H.
XII, 1. vers. fin. χαριζομένων ἀπάντων βασιλεῖ τοῦτο, ut ex
Codd. bene edidit *Periz.* Mitto alia exempla. Interim δέησει
fere malle, quod hic elegantius. REITZ. Χαρίζεσθαι τι ex
ipso *Luciano*, si opus esset, abunde probari posset. Sed cur
h. l. Dativus elegantior videri possit, equidem non video. Est
ἡ δέησις h. l. res, quam quis est precatus. Quare malle
vertisset *Gesnerus* gratificari *preces*, quam *precibus*; nos di-
cimus *eine Bitte willfahren*. LEHM.

Ead. l. 14. Τῷ Σύρω) Τῷ Λουκιανῷ τῷ Σαμοσατεῖ. GUYET.

Ead. l. 13. Οὐ γὰρ) Fuit, cum Mercurio tribuenda haec
verba putarem, quibus Justitiae responderet. SOLAN.

Pag. 64. l. 5. Ἴδου καὶ τὰς ὑπερορίους ἤδη Ἀθήνησιν ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ ἀποκλ.) Sic Ms. Ἀττικῶς. Vulgo ὑπερορίας. GRAEV.

Ibid. Ὑπερορίας) Subaudi δίκας. GUYET.

Ead. l. 7. Πλήν ἀλλὰ κλήρου ἕνδεκα) Sic Ms. *verumtamen sortire decem.* Editi; πλήν ἀποκλήρου. GRAEV.

Ibid. Τοὺς αὐτοὺς) Τοσοῦτους rescribendum jubet S. Petitus ad Legg Att. p. 323. *Ita ut ἀποκλήρου ἕνδεκα τοσοῦτους ἑκατέρω τῶν δικῶν significet, sortire undecim totidem utrique liti Nam judicia reddenda erant eodem die, tum vero lege cavebatur, ne quis eadem die duo redderet judicia. Cui ego plane adsentior, ac rescriberem, modo vel unus Codex adjuvaret.* REITZ.

Ead. l. 11. Τῇ Ἀκαδημίᾳ) Subaudi δικάζοντες. GUYET.

Ead. l. 12. Τὸ ὕδωρ ἔγγει) Conf. Abdic. c. 8. f. SOLAN. Immo et mox c. 16. f. atque alibi passim. REITZ.

Ead. l. 16. Μόλις) Μόλις antiquius esse, significatu tamen non differre, vid. Solan. et Hemst. ad Jud. Voc. cap. 4. Vix differre adgnoscat etiam Wessel. ad Diod. Sic. II. c. 47. Confundi autem saepe a scribis, hinc adparet. Addat, cui tanti est, Deor. Dial. VII. 1. ubi μόλις edidit Hemst. quod ibi sic etiam est in Fl. et Par. Sed J. μόλις ibi vicissim habet; etsi in variantt. non est notatum. REITZ.

Ibid. Ἔστηκα) Ἔστηκεν, quod bene monuit marg. A. 1. W. omnino verum arbitror; sed quia sola hoc habet, nondum recipere sum ausus. REITZ.

Pag. 65. l. 1. Δεινῶν) P. L. et Edd. omnes; exceptis Fl. et Ald. quae κοινῶν habent. SOLAN. In Ald. quidem utraque inveniri δεινῶν, non κοινῶν. LEHM.

Ead. l. 4. Οὐδεὶς ἐθελήσειέ γε τῷ φανερῷ συναγορεῦσαι Μέθῃ) Nemo certe velit ebrietati palam patrocinari. Puer vidi legendum ἐν φανερῷ. Et nunc firmat Ms. in quo οὐθεὶς ἐθελήσει ἐν γε τῷ φανερῷ συναγορεῦσαι μέθῃ, nemo volet aperte patrocinari ebrietati. GRAEV.

Ibid. Τῷ φανερῷ) Pro ἐν τῷ φανερῷ. Sed ἐν τῷ φανερῷ legendum videtur. GUYET.

Ibid. Ἐν) Sic P. etiam, recte. Impressi omnes ἐθελήσειέ γε, absque ἐν, absurde, quia sequitur τῷ φανερῷ. SOLAN. Ἐν τῷ φανερῷ) Recte monuit Guyet. cumque libri quidam addicant, facile recēpi. REITZ.

Ead. l. 5. Ταῦτα) Quae sequuntur scilicet. GUYET. Occurret sic rursus Dial. seq. c. 12. pr. atque alibi. REITZ.

Ead. l. 10. Αὕτη) Ἡ Ἀκαδημία. GUYET.

Ead. l. 15. Τὸ γε νῦν ῥέον) I. e. ὕδωρ. Illi nunc fluit aqua (scil. clepsydrae) KUSTER. Vertebatur in Graeviana: quae nunc fluit oratio. In Paris. id quod nunc dicitur. Sed ὕδωρ intelligendum relinqui, recte monuit L. Bos de Ellips.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

adolescentem etiam tu et valde tenerum. Pro quo cap. 26. dicit, πρὸς ἑαυτὸν περὶσπασε, et statim; προσάγεται αὐτῶν τοὺς πολλοὺς. GRAEV. Parisiensis etiam προσᾶρπάσασα. Sed recepta melior et sanr mihi videtur. SOLAN. Nihil mutandum puto. Ebrietaten prius rapuisse ait; se suum sibi iterum vindicasse etc. GRSN.

Pag. 68. l. 6. Καχυλούμενος) Cf. supr. Phal. I. c. 11. f. SOLAN.

Ead. l. 8. Παρ' ἐ) Meminit et Orig. c. Cels. p. 50, 1; Sed ibi philosophum ὄν nominat: pag. 125, 1. Xenocratem vocat; uti et Diog Lært. IV. p. 100. C. et Eus. Chron. Horat. 2. Sat. 3, 254. — faciesne quod olim Mutatus Polemon? SOLAN.

Ead. l. 10. Πρὸς οὓς παρόντας τῶν ἐταίρων) Introducitur Academia dicen Polemonem venisse ad se, dum patientibus foribus de vute et temperantia forte verba faciebat πρὸς τοὺς παρόντι τῶν ἐταίρων. i. e. secundum interpretem, apud amicos presentes. Sed pro apud amicos rectius verteres ad discipulos Philosophos enim discipulos suos modestiae causa vocare consuevisse ἐταίρους et ὁμιλητάς, ab aliis ostensum est. VITR.

Ead. l. 13. Συγγε ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν συνουσίαν, ἐπιτάξας τῇ βοῇ) Interis: perturbare nos tentabat, conventum clamore interturbando. At τὸ συγγεῖν cum casu secundo nunquam construitur. Læptus fuit interpretis prava distinctione. Verba erant distingueda hoc modo: συγγεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν συνουσίαν, ἐπιτάξας τῇ βοῇ. Et vertenda: confundere nostrum conabatur conventum, turbas dando suā vociferatione. VITRING. Recte vid Vitringā; quare interpunctionem ita fieri curavi, ut is juss. REITZ.

Pag. 69. l. 2. Αἰγρούμενος) Sic P. In impressis ἀνεγειρόμενος. SOLAN. Non spudiavi vulgatam, quae ἀνεγειρόμενος habet; sed quia ad Tr. haec describitur, quatenus bona est, ejus lectionem servav tum quia Cod. P. quoque sic exhibet, et alibi Noster sic sot, ut modo Gall. c. 2. vidimus. Sed utrumque idem esse, vis nescit? REITZ.

Ead. l. 9. Πρὸς τοῦ) Cur hic Edd. excusserit Solan. olfacere me credo. Nimirum πρὸς ἐμὲ quaesivit; nec adeo immerito, ut sit, quomodo adfectus sit erga me. Erasmus enim (vel potius Micyllus. ehm.) ut Graecis auxiliaretur, dederat, quo pacto Λ Μ Ε immiatus atque affectus sit, διάκειται passive accipiens: quod non jame nego fieri posse: nam sive dispositus sum dicas, et prepassivo habeas, sive jaceo, et neutrum voces, non magni interfuerit, ac πρὸς cum genitivo passivis et

passionem
supra lect.
ἀμελῶς
et 25.
πρὸς το
At qu
certo s
Noster
xirtas
γorra
in The
ὄρε —
passive
ut modo
retur et
statum
Academ
amore v
testetur
gistrant
ἐμὲ λέγε
ἀδελφ
jungatur
ρετικῶ
πων, ὅ
ratio est
ὄροι, et
ἀνθρώπ
sed P
καταμά
denuo
pretanda
jam) ἄ
peravit
Ead. l.
κόσμος
dine con
φρον. L
ejusmodi
ctores; n
nam in il
adfert. ἔ
sic xirtas
men

passionem significantibus additum valet *ab*, verum est. Sic supra Icar. c. 21. f. πρὸς αὐτῶν γεωρομένη. Tim. §. 9. f. ἀμεληθῆναι πρὸς ἡμῶν (ἡμᾶς ante lectim.) Sed ibidem §. 5. et 25. πρὸς cum genit. pro ὑπό. Item. 15. ὡς μὴ ὠφθείην πρὸς τινός. Ne alios testes adducam, quod in proclivi foret. At quando διάκειμαι significat adfectus sum erga aliquem, certe solet οὕτω διάκειμαι πρὸς τινὰ cum accusativo, ut Noster in Prometh. c. 10. οἱ ἄνθρωποι εὐγνώμονέστερον διακινταί πρὸς τὰ τοιαῦτα. Isocr. ad Nicl. ὡς χρὴ πρὸς ἄρχοντας διακείσθαι, qualia bene multa in protulit Stephanus in Thes. Verum cum etiam reperias in Thücyd. VII. c. 77. ὁρᾶτε — ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου, non recte ita exponas passive, *videte — in quem statum a verbo redactus sim*, et, ut modo vidimus, πρὸς cum genitivo valeat saepe ὑπό, videretur et hoc *Luciani* ita defendi pos, ac reddi, *in quem statum a me redacta sit*; sed minus tam commode: nam cum Academia Ebrietatem advocari jubeat, ipsa fateatur se sponte amore vitae melioris ad illam transisse necesse est, ut ipsa testetur, quo studio adfecta sit, quem nimium gerat erga magistrum; ut recte *Gesnerus* ex contextu reddidit. Quare πρὸς ἐμὲ legere etiam malim; etsi πρὸς μηδὲς, *respectu matris*, *Alciphron* I. Ep. 19. p. 74. et πρὸς accusativo ac genitivo simul jungatur eodem commate ap. *Aristot.* Pl. I. c. 8. f. ἡ γὰρ θηρευτικὴ — ἡ δὲ χρῆσθαι πρὸς τε τὰ θρία, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι πεφυκότες ἄρχεσθαι μὴ θέλωσιν. Verum ibi alia ratio est: nam ἀνθρώπων est genitiv. partitivus pendens ab ὅσοι, et ellipsis simul, cum intelligatur πρὸς τούτους ante ἀνθρώπων. REITZ. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, idices allocuta, ὅπως καταμάθητε, ὃν τρόπον διάκειται πρὸς ἐμοῦ. quae verba, re denuo perpensa, jam sic de *Erasmii* (*Nicylli*) sententia, interpretanda arbitror, *uti discatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus sit*, qualis jam homo sit, ostquam mihi obtemperavit. GESN.

Ead. l. 13. Κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα) Junguntur etiam κόσμιος et σώφρων in Epist. I. ad *Tinth.* c. 3. v. 2. Sed ordine contrario; unde conjiceret, plus esse κόσμιος, quam σώφρων. Licet id non semper pro arguendo valeat, quin in ejusmodi paene synonymis ordinem haud adeo observent auctores; minime poëtae, modo ne plane viose decrescat oratio: nam in illo *Aristophanis* Plut. 89. quod *J. Elsner.* ad l. d. adfert. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφούς, καὶ κοσμίους, videretur sic κόσμιος plus etiam esse, quam δίκαιος et σοφός, quod tamen non sequitur; nam virtutes fere inter se sunt aequales et

adolescentem etiam tunc et valde tenerum. Pro quo cap. 26. dicit, πρὸς ἑαυτὸν περιέσπασε, et statim; προσάγεται αὐτῶν τοὺς πολλούς. GRAEV. Parisiensis etiam προσάρπασσα. Sed recepta melior et sanior mihi videtur. SOLAN. Nihil mutandum puto. Ebrietatem prius rapuisse ait; se suum sibi iterum vindicasse etc. GESN.

Pag. 68. l. 6. Καταυλούμενος) Cf. supr. Phal. I. c. 11. f. SOLAN.

Ead. l. 8. Παρ' ἐμὲ) Meminit et Orig. c. Cels. p. 50, 1. Sed ibi philosophum non nominat: pag. 125, 1. Xenocratem vocat; uti et Diog. Laërt. IV. p. 100. C. et Eus. Chron. Horat. 2. Sat. 3, 254. — faciesne quod olim Mutatus Polemon? SOLAN.

Ead. l. 10. Πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐταίρων) Introducitur Academia dicens, Polemonem venisse ad se, dum patientibus foribus de virtute et temperantia forte verba faciebat πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐταίρων. i. e. secundum interpretem, apud amicos praesentes. Sed pro apud amicos rectius verteres ad discipulos. Philosophos enim discipulos suos modestiae causa vocare consuevisse ἐταίρους et ὁμίλητάς, ab aliis ostensum est. VITR.

Ead. l. 13. Συγχεῖν ἡμῶν ἐπειράτο τὴν συνοσίαν, ἐπιταράξας τῇ βοῇ) Interpres: perturbare nos tentabat, conventum clamore interturbando. At τὸ συγχεῖν cum casu secundo nunquam construitur. Deceptus fuit interpres prava distinctione. Verba erant distinguenda hoc modo: συγχεῖν ἡμῶν ἐπειράτο τὴν συνοσίαν, ἐπιταράξας τῇ βοῇ. Et vertenda: confundere nostrum conabatur conventum, turbas dando suā vociferatione. VITRING. Recte vidit Vitringa; quare interpunctionem ita fieri curavi, ut is jussit. REITZ.

Pag. 69. l. 2. Ἀνεγρόμενος) Sic P. In impressis ἀνεγειρόμενος. SOLAN. Non repudiavi vulgatam, quae ἀνεγειρόμενος habet; sed quia ad Par. haec describitur, quatenus bona est, ejus lectionem servavi, tum quia Cod. P. quoque sic exhibet, et alibi Noster sic solet, ut modo Gall. c. 2. vidimus. Sed utrumque idem esse, quis nescit? REITZ.

Ead. l. 9. Πρὸς ἐμοῦ) Cur hic Edd. excusserit Solan. olfacere me credo. Nimirum πρὸς ἐμὲ quaesivit; nec adeo immerito, ut sit, quomodo adfectus sit erga me. Erasmus enim (vel potius Miccyllus. Lehm.) ut Graecis auxiliaretur, dederat, quo pacto ἌΜΕ immutatus atque affectus sit, διάκειται passive accipiens: quod non plane nego fieri posse: nam sive dispositus sum dicas, et pro passivo habeas, sive jaceo, et neutrum vocēs, non magni interfuerit, ac πρὸς cum genitivo passivis et

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

inscrere Ms. ἐκεῖνά, αὐτήν πρότερον ἐρωτᾶτε, haec prius illam interrogato. Ἦν pro προσθέντες in illo, ut et Angli- cano, scribi πεισθέντι, num persuasi a voluptate, ut alludat ad Herculem Prodicum apud Xenophontem, cui voluptas omnibus modis persilere conabatur, ut sua sequeretur ca- stra. GRAEV.

Ead. l. 7. Ἡμέρον) Solan. Juntinae adscripsit, male Scholiasten ὑμέτερον iabere. Gesnerus contra deletο η, ὑμ. edi voluit, et huic sentior. Thesea vestrum enim melius procedit, quam nosi m, etsi suum quoque Thesea Stoa di- cere queat, tamen in us commode. Sed quia nulla Ed. praecit, et vulgatam retinui, t versionem ei contrariam. REITZ. Ego vero non solum Gesri versionem retinui, sed etiam restitui lectionem, quae illi ibest, ὑμέτερον. Nam ἡμέτερον vel pro- pterea non commodē Stoa poterat dicere Thesea, quod sic ju- dices nihil facile im diebantur, quo minus hunc patriae suae conditorem pro Stoi haberent, quod ne joci quidem causa iis in mentem veni debuit. LEHM.

Ibid. Εἰ προσθρες) Angl. εἰ πεισθέντες. BOURD.

Ead. l. 10. Κα μικρὸν ἀποκρίνασθαι) Nimirum Porti- cus, id est, Stoica filosofia, loquitur, quae minutis inter- rogatiunculis, et q si punctis, quod proposuit, efficit, Cic. Parad. praef. Vel, i idem de fin. IV, 3. pungit, quasi acu- leis, interrogationis angustis. Porro hanc esse altercatio- nem, satis Quintilius docet. GESN. Conf. c. 23 f. et 28. m. ubi διούλλαθα et ματαικὰ proponit ἐρωτήματα. Adeoque simili modo praecis sibi postulat responderi. REITZ.

Ead. l. 12. Τὸ μηδὲν οὔσα) Conf. supra de Merc. cond. c. 16. ὡς τὸ μηδὲν v. REITZ.

Ead. l. 13. Ψήσασθε ἤδη τὰ εὖορκα) Jusjurandum re- ligiosè servandum cernite. GUYET.

Ead. l. 15. Ὁ Επίκουρος — λέγει) Nihil novi est, nomi- nativum sic pro vocativo poni; neque id mirum, si vel no- minativus ipsi vocivo additur interdum, ut apud Homer. Il. A, 189. φίλος Μενέλας. Non enim addam, quod sex- centies apud eundem occurrit, Ζεὺς id quod S. Clarke

fa. ad Il. A, 175. non

mei. nativum M

(vel p fore

quo pa

accipiens.

situs sum

voces, non

num nomi-

anoma-

Verum

nis-

lis

Simul
dam o

inspic
rietati
Guyet
aliquo

ψας) I
fuisse a
tur. Soc
Ead
sequitur
frequen
mento

μάρτυροί εσσι. Ubi *Didymus* etiam Ἡέλιος pro ὧ ἠέλιε positum ait. Adde *Nostrum* infra cap. 3. pr. ὁ Διάλογος — λέγε. REITZ.

Pag. 73. l. 4. Πρὸς ἑαυτὴν — βλεῖν) De hoc Graecismo conveniente cum Belgicismo, vid. scriptis nostri consultissimi *G. O. Reitzii* Belgam Graeciss. p. 44. REITZ.

Ead. l. 9. Καὶ ἦν φησι κεφάλαιο τῶν πόνων τὴν εὐδαιμονίαν παραγίνεσθαι λῆρον οἰηθεὶς, οὐς μὲν ἀγκύλους ἐκείνους λόγους, καὶ λαβυρίνθοις ὁμοίους ἀπέφυγε) Vertitur: *Et quam laborum caput, felicitatem pro nuge dicit, nugae ratus, obliquos illos sermones labyrinthis similes evitavit.* In Ms. legitur καὶ ἦν φησι ἐπὶ κεφαλαίῳ τῶν πόνων. Ἐπὶ κεφαλαίῳ, ἐν κεφαλαίῳ, et apud *Thucyd.* ἐνὶ κεφαλαίῳ, est uno verbo, quod et Latinis, *denique*, aut, ut *Cicero*, *quid quaeris? nolī quaerere.* Idcirco sic vertes: *Et quae, ut uno verbo dicam, laborum ait felicitatem esse, pro nuge habens, ambiguos illos sermones, et labyrinthis similes vitavit.* Quamvis vulgatam non damnem, quae sic potest explicari commode, *et quam felicitatem, caput seu summam omnium laborum, ait esse, pro nugis habens.* GRAEV. Sicut interpretando proditor *Graevius* ipse factus optimae leuionis, quam cum ipsius Codice etiam duo alii tuentur. *Κεφάλαιον τῶν πόνων* h. l. adversarius cavillans idem dicit, quod supra *Icarom. c. 5. med. κεφάλαιον τῆς σοφίας* dicebatur. *Pr summa*, i. e. summo gradu, fastigio, *laborum* (sapientiae scilicet) *Stoici* profitentur advenire felicitatem, pretium laboriosae vitae ajunt esse felicitatem omnino cum h. l. confectus ille *Icaromenippi.* Simul apparet, verbo *παραγίνεσθαι* d sententiam completam omnino opus esse. LEHM.

Ead. l. 10. Παραγίνεσθαι) Glosa videtur, veteres Codd. inspicienti. GUYET. Vellem libri praesent, ex quibus nil varietatis notatum invenio, et labens iud *παραγίνεσθαι* cum *Guyeto* ejicerem: quod licet ita congrui possit, ut sensum aliquem fundat, tamen quanto concinuis fluat oratio, si exsulet, facile adparet. REITZ.

Ἀποκόψας) *Angl. ἀπόψας.* BOURD. *Διακό-*
α Ita P. et I. *ποκόψας*, pro quo scriptum ἀποκόψας legi testan-

pares, ut *Cic.* ait de *Amic.* Ceterum κόσμιον esse hominem probatis et compositis moribus, nemo nescit. Qui tamen exempla desiderat, adeat laudatum *Elsner.* videatque *Herodianum.* etiam κόσμιον ac σώφρονα conjungere, et κόσμιον praemittere. REITZ.

Ead. 1. 14. Χάριν οἶδεν) Supra *Tox.* c. 53. Catapl. fin, et alibi saepe hac phrasi utitur aequae ac *Alciphhr.* Et *Liban.* *Soph.* Ep. 13. χάριν δὲ εἰδότες σοι τοῦ φιλεῖν. Item *Homer.* *Iliad.* Ε, 235. — ἐγὼ δὲ κέ τοι εἰδέω χάριν ἡματα πάντα. REITZ.

Pag. 70. 1. 1. "Ἄγε δὴ) Etsi plural. μέλλετε sequitur, nihil tamen opus est *Florentinae* lectione ἄγετε. Nam ἄγε sequente plurali bene multis jam confirmavit *Steph.* in *Thes.* Sic φέρε apud *Aristid.* p. m. 415. T. I. in Or. *Leuctr.* 1. Φέρε δὴ πρὸς Διὸς, εἰ ταῦτ' εἶπον οἱ Θηβαῖοι πρὸς ὑμᾶς. Ne quid plura in re manifesta. Latini similiter, *Age, videamus;* pro *agite Cic.* pro *Leg. Man.* c. 14. pr. *Age vero — considerate.* REITZ.

Ead. 1. 2. "Ἄλλοις) Recte ἄλλοις *Fl.* nam et sic. c. seq. δίκην ἐδίκασαν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Item cap. 24. δικάσεταιί μοι. Et licet accusativus δίκην saepe addatur huic verbo; tamen dativum personae habet, quando pro *dicere alicui jus*, uti hic, ponitur. Ideoque id recipiendum contra ceteras *Edd.* existimavi. REITZ.

Ead. 1. 3. Πάσαις — κρατεῖ) Ψῆφοις subaudiri, pluribus docet *L. Bos* de *Ellipsis.* p. 207. — 8. REITZ.

Ead. 1. 4. Τίνα — τιθέμενον) Ψῆφον et hic intelligi docet idem *L. Bos* de *Ellipsis.* p. 206. REITZ.

Ead. 1. 6. Ἡ κατάγραφος) Ἡ κατάγραφος, ἢ τὰ ποικίλα id est, ἢ ποικίλως κατάγραφος, sive ἢ τοῖς ποικίλοις καταγεγραμμένη. GUYET.

Ead. 1. 7. Ἡ τὰ ποικίλα) Ob insignes in ea porticu picturas. De phrasi vide *Diall. Mortt.* X. cap. 4. et alia, quae ibi indicantur, exempla. SOLAN. Conf. etiam de hac ellipsi c. 9. et *Gall.* cap. 14. *Guyetus* rem quidem exposuit, ellipsin minus adcurate adsecutus. "Ἐχουσα enim intelligi, ex superioribus locis videbis, et res est notissima. REITZ.

Ead. 1. 11. Ἐν χρῶ κέκαρμαι) V. *Theophhr.* *Char. Μικρολ.* p. 34. et *Nostrum Vit.* *Auct.* c. 20. *Hermot.* c. 18. cum notis. SOLAN.

Ead. 1. 16. Τὸν Διονύσιον) Τὸν Ἡρακλειώτην. GUYET. Stoicus hic clarus inter Zenonis discipulos memoratur a *Diog. Laërt.* p. 173. B. qui tamen postea molestissima lippitudine laborans, a suis tandem defecit, doloremque inter indifferen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

inserere Ms. ἐκεῖνά γε αὐτὴν πρότερον ἐρωτᾶτε, haec prius illam interrogate. Dein pro προσθέντες in illo, ut et Anglicano, scribi πεισθέντες, num persuasi a voluptate; ut alludat ad Herculem Prodicium apud Xenophontem, cui voluptas omnibus modis persuadere conabatur, ut sua sequeretur castra. GRAEV.

Ead. l. 7. Ἡμέτερον) Solan. Juntinae adscripsit, male Scholiasten ὑμέτερον habere. Gesnerus contra deletο η, ὑμ. edi voluit, et huic adsentior. Thesea vestrum enim melius procedit, quam nōstrum, etsi suum quoque Thesea Stoa dicere queat, tamen minus commode. Sed quia nulla Ed. praecit, et vulgatam retinui, et versionem ei contrariam. REITZ. Ego vero non solum Gesneri versionem retinui, sed etiam restitui lectionem, quae illi subest, ὑμέτερον. Nam ἡμέτερον vel propterea non commode Stoa poterat dicere Thesea, quod sic iudices nihil facile impediabantur, quo minus hunc patriae suae conditorem pro Stoico haberent, quod ne joci quidem causa iis in mentem venire debuit. LEHM.

Ibid. Εἰ προσθέντες) Angl. εἰ πεισθέντες. BOURD.

Ead. l. 10. Κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι) Nimirum Porticus, id est, Stoica philosophia, loquitur, quae minutis interrogatiunculis, et quasi punctis, quod proposuit, efficit, Cic. Parad. praef. Vel, ut idem de fin. IV, 3. pungit, quasi aculeis, interrogationibus angustis. Porro hanc esse altercationem, satis Quintilianus docet. GESN. Conf. c. 22 f. et 28. m. ubi διούλλαβα et κομματικὰ proponit ἐρωτήματα. Adeoque simili modo praecise sibi postulat responderi. REITZ.

Ead. l. 12. Τὸ μηδὲν οὔσα) Conf. supra de Merc. cond. c. 16. ὡς τὸ μηδὲν ὄν. REITZ.

Ead. l. 13. Ψηφίσασθε ἤδη τὰ εὔορκα) Jusjurandum religiosè servandum decernite. GUYET.

Ead. l. 16. Ὁ Ἐπίκουρος — λέγει) Nihil novi est, nominativum sic pro vocativo poni; neque id mirum, si vel nominativus ipsi vocativo additur interdum, ut apud Homer. Il. Δ, 189. φίλος ᾧ Μενέλαε. Non enim addam, quod sexcenties apud eundem occurrit, μητιέτα Ζεὺς id quod S. Clarke ad Il. A, 175. non pro vocativo admittit, sed antiquum nominativum Macedonicum esse tradit. Esto! quia nimis anomalum foret, adjectivum ab suo substantivo ita dissentire. Verum tum quoque dicendum, φίλος olim φίλος in vocativo sonuisse, non φίλε. Interim purus ejusmodi nominativus, qualis hic in Luciano, non potest negari pro vocativo valere, quia articulus additur, veluti et ap. Homer. Il. Γ, 275. et seqq. Ἡελίος θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, Καὶ ποταμοὶ —

μάρτυροί ἐσσι. Ubi *Diogenes* etiam Ἡέλιος pro ᾧ ἠέλιε positum ait. Adde *Nostrum* infra cap. 33. pr. ὁ Διάλογος — λέγε. REITZ.

Pag. 73. l. 4. Πρὸς ἑαυτὴν — βλέπειν) De hoc Graecismo conveniente cum Belgicismo, vid. fratris nostri consultissimi G. O. Reitzii *Bélgam Graeciss.* p. 446. REITZ.

Ead. l. 9. Καὶ ἦν φησι κεφάλαιον τῶν πόνων τὴν εὐδαιμονίαν παραγίγνεσθαι λῆρον οἰηθεὶς, τοὺς μὲν ἀγκύλους ἐκείνους λόγους, καὶ λαβυρίνθοις ὁμοίους ἀπέφυγε) Vertitur: *Et quam laborum caput, felicitatem provenire dicit, nugas ratus, obliquos illos sermones labyrinthis similes evitavit.* In Ms. legitur καὶ ἦν φησι ἐπὶ κεφαλαίῳ τῶν πόνων. Ἐπὶ κεφαλαίῳ, ἐν κεφαλαίῳ, et apud *Thucyd.* ἐνὶ κεφαλαίῳ, est uno verbo, quod et Latinis, *denique*, aut, ut *Cicero*, *quid quaeris? noli quaerere.* Idcirco sic vertes: *Et quam, ut uno verbo dicam, laborum ait felicitatem esse, pro nugis habens, ambiguos illos sermones, et labyrinthis similes evitavit.* Quamvis vulgatam non damnem, quae sic potest explicari commode, *et quam felicitatem, caput seu summam omnium laborum, ait esse, pro nugis habens.* GRAEV. Sinistre interpretando proditor *Graevius* ipse factus optimaee lectionis, quam cum ipsius Codice etiam duo alii tuentur. *Κεφάλαιον τῶν πόνων* h. l. adversarius cavillans idem dicit, quod supra *Icarom. c. 5. med. κεφάλαιον τῆς σοφίας* dicebatur. *Pro summa*, i. e. summo gradu, fastigio, *laborum* (sapientiae scilicet) *Stoici profiterentur advenire felicitatem*, pretium laboriosae vitae ajunt esse felicitatem omnino cum h. l. conferendus ille *Icaromenippi.* Simul apparet, verbo *παραγίγνεσθαι* ad sententiam completam omnino opus esse. LEHM.

Ead. l. 10. Παραγίγνεσθαι) Glossa videtur, veteres Codd. inspicienti. GUYET. Vellem libri praeirent, ex quibus nil varietatis notatum invenio, et lubens illud *παραγίγνεσθαι* cum *Guyeto* ejicerem: quod licet ita construi possit, ut sensum aliquem fundat, tamen quanto concinnius fluat oratio, si exsulet, facile adparet. REITZ.

Ead. l. 13. Ἀπορροΐψας) Angl. ἀποκόψας. BOURD. Διακόψας) Ita P. et L. In vulgatis ἀπορροΐψας, pro quo scriptum fuisse ἀπορροΐξας arbitror; certe in A. ἀποκόψας legi testantur. SOLAN.

Ead. l. 14. Πόνον — πονηρόν, ἠδεΐαν — ἠδονῆν) Non assequitur interpretatio ulla suavitatem hujus loci. Etymologiis frequenter utebantur Stoici. Domestico igitur quasi argumento utitur Epicurus. Πονηρόν esse quī negabitis τὸν πόνον, a quo πονηρόν dicatur? Videntur auctores linguarum *laboris*

notionem cum *malo* saepe junxisse. Docent hoc Ebraeorum *הַרָּע*, Graeca *πονηρός* et *μοχθηρός*, item *πανούργος*, *ράδιοῦργος*, Latinorum *laborare morbo*, *invidia* etc. Cives mei in Franconia morbum sacrum sive comitalem vocant saepe *die Arbeit*: quo eodem vocabulo etiam in partus *doloribus* utuntur. Similiter deinde Noster *πόνον* de morbo Dionysii adhibet. GESN.

Ead. l. 15. *Ἀποκλείειν ἐχρῆν*) Interrogative pronuntian- dum, usque ad *εὐδαιμονήσῃ μετὰ τὸν βίον*. GUYET. Id, igitur ut fieret, curavi. REITZ.

Pag. 74, l. 2. *Ἐς τὸν πόνον*) Non damno hanc lectionem; sed quid si continuata metaphora dixit *πόντον*; GESN.

Ibid. *Ἐκδοτον*) In *Act. Apost.* cap. 2, 23. *ἔκδοτον λαβόντες*. Ubi saepe laudatus *Elsner*. hoc *Luciani* aliisque veterum testimoniis *ἔκδοτον* exponit, *qui hostibus et adversariis exposcentibus ad supplicium, utque de eo pro arbitrio statuunt, traditur*: quare in re manifesta plura non addam, praeter *Phalar.* *Epist.* 4. et 5. REITZ.

Ead. l. 3. *Ὡσπερ ἰκέτην — ἐπὶ τὴν ἡδονὴν καταφυγόντα*) Sic rectius Ms. *Cum ille supplicis instar ad voluptatem, tanquam ad misericordiae aram confugerit*. Editi, *φεύγοντα* sed tum non confugiebat, sed ante confugerat. GRAEV.

Ibid. *Ἰκέτην*) Etsi *οἰκέτην* legerat, tamen *supplicem* verterat *Obsop.* in Paris. Ed. quod indicium est, eum verum vidisse. REITZ.

Ead. l. 5. *Ἀρετὴν — ἰδρῶτι*) *Hesiod.* *Ἔργ.* 288, *Γῆς δ' ἄρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν*. *Πολυθρύλλητον* autem ait, quia philosophis tam frequenter in ore est, ut persaepe jam audivimus. Conf. *Gall.* c. 11. Item *huj. Dial.* c. 11. etc. REITZ. Cf. *Xenoph.* *Memorr.* II, 1, 20. LEHM.

Ead. l. 7. *Μετὰ τὸν βίον*) Vid. *Hermot.* c. 78. cum nota nostra, et *Plut.* in *M. Catone* 641. SOLAN.

Ead. l. 11. *Δοκιμασθέν*) Editiones plurimae *δοκιμάσας*. BOURD.

Ead. l. 13. *Δέ*) Delendum omnino censeo illud *δέ*, nisi malis cum *Fl.* *ἑώρα — τούτους — τοὺς πόνους* etc. immo sic etiam melius aberit. SOLAN. Sensus liberioris styli non tam repudiat h. l. particulam *δέ*, quam potius flagitat. LEHM.

Ead. l. 13. *Τοῦ λόγου*) *Basil.* *τούτου*. BOURD. *Μέν* τοῦ λόγου B. P. et L. nisi quod in P. solo est *μέν*. *Par.* Ed. recte mutavit; in reliquis *τούτου* est, nihil aliud. SOLAN.

Pag. 75. l. 3. *Ἐμπιπλάμενους*) Jam rursus sine *μ*. At *ἄνεμπιπλάμην* *Icar.* c. 11. pr. Utrumque rectum Prius tamen Nostro fere frequentius. Vid. supra *Jov. Conf.* c. 46.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pag. 77. l. 3. Τύχη τῆ ἀγαθῆ) Alias plerumque sine articulo haec formula effertur. Sed et cum eo; vid. ad Alex. cap. 14. et 38. REITZ.

Ead. l. 4. Ἀρετὴ καὶ Τρυφή) Forsan Ἀρετῆ etc. SOLAN.

Ead. l. 11. Φιλονεικῆτε) Quia utrumque stare potest, nihil mutavi. Credo tamen φιλονεικεῖτε ex O. praeferendum, quia imperandi modus majorem hic vim habet. Et quia sic solet, ut mox f. hujus cap. μὴ ἀγανακτεῖτε. REITZ.

Ead. l. 15. Καὶ οὗτος etc.) Versus senarius. GUYET.

Ead. l. 16. Τὸ δεῖνα) Τὸν μισθὸν τὸ δικαστικόν, quod sequitur, glossema videtur τοῦ δεῖνα. GUYET.

Pag. 78. l. 1. Τὸ δικαστικόν) Τριώβολον intelligi, bene monuit L. Bos de Ellips. p. 171. (μισθῶμα melius Schäferus ibid. p. 496. Lehm.) Conf. supra c. 12. ὁ μισθὸς, τριώβολον ἐκάστης δίκης, ibique notam Gesneri. Acute quidem Guyetus conjecit, τὸ δικαστικόν glossam videri, quia idem est, quod τὸ δεῖνα non tamen adsentior, tam quia Scholiastes δικαστικόν jam suis in exemplaribus legit, quam quia bene exponit, per contemptum non nominasse triobolum, sed δικαστικόν illud subjecisse τοῦ δεῖνα. Cum igitur lepos insit in eo, minime id ejectum velim. Nam ut ὁ δεῖνα, qui digito monstratur, magni quid prae se fert, ita per jocum dicit, *grande illud* scilicet *honorarium*. Sed melius procederet metaphora illa deceptionis, si vel τριώβολον nominando etiam μέγα prae-misisset, dicens, *gravis illa mercis triobolus*; verum lusit forsitan in oppositione τοῦ δικαστικόν et ἀδίκαστος, ideoque prius eo minus abesse patiar. REITZ. Aliter prorsus hunc locum interpungendum et explicandum esse, quam a Guyeto et Reitzio factum, primus vidit Seagerus, de quo adeunda ad Vit. Auct. c. 19. adnotatio Tom. III. p. 522., et post illum inter alios etiam Fritzscheius Quaest. p. 30. LEHM.

Ead. l. 6. Δικάσετε) Sicut conjeceram legendum, habet Ox. non δικάσατε, quod in impressis omnibus est. Sic etiam verterat jam interpret. SOLAN.

Ead. l. 10. Δρασμοῦ) Subaudi τὸ περὶ, i. e. περὶ δρ. GUYET.

Ead. l. 16. Ἐῶκει — πράξειν) De mutando πράξειν in πράσσειν cogitaram. Nunc acquiesco. SOLAN.

Pag. 79. l. 2. Κριτήριον) Hic paria facimus Graecis: nam etiam Cic. Acad. 4, 6, tollit Philo *judicium cogniti et incogniti*. GESN. In I. Epist. ad Corinth. VI, 4. βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια εἰν ἔχητε, i. e. *judicia ad res hujus vitae pertinentia*. Ubi J. Elsner. et hoc Luciani adfert, aliudque ex Polyb. Excerpt. Legat. pag. 1095. δίκας ὑπέχειν ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, *causam dicere in aequo judicio*. REITZ.

Ead. l. 3. *Τοιγαροῦν ἐρήμην αὐτοῦ καταδικασάτων*) Male interpretantur, *indicta igitur caussa ipsum condemnent.* Est enim, *ipsum condemnent, quia non obierit vadimonium.* Sic ἐρήμην ὄφλειν, est *vadimonii deserti reum esse.* *Pollux VIII, 8. Ἐρήμην λύειν est deserti vadimonii absolvere, et iterum agendi facultatem dare.* GRAEV.

Ead. l. 4. *Λογογράφον — Σύρον*) Intellige Lucianum rhetorem ex Samosata Syriae civitate natum. Syria autem majoris Asiae regio est, juxta Judaeam, quae hodie Syria vocatur, de qua *Strabo L. XVI. Plin. L. V. c. 12. et 22. Pomp. Mela L. I. COGN.*

Ibid. *Πρώην*) V. c. 33. Dialogos ergo scribere coeperat ante annum aetatis quadragesimum. SOLAN.

Ead. l. 16. *Πρώτον*) Hoc prooemium totum est ex *Demosthenis* de Corona oratione desumptum, p. m. 141. sive ut rhetoras sui temporis plagii, quod passim facit, insimularet; aut ut loquentis dignitati consuleret: sed prior ratio placet, dignitatis enim Rhetorices haud tam sollicitus videtur, quam ut per eam affectatos sui temporis rhetoras petat; quod et ipsa oratio et notae satis ostendunt. SOLAN.

Pag. 80 l. 4. *Οὐχὶ τ'αυτὰ*) Ex alia jam eiusdem *Demosthenis* oratione, Olynth. scilicet III. p. m. 21. SOLAN.

Ead. l. 9. *Ὡστε*) Deest in Ms. Ox. prave. Quod autem ἀνακολουθία videtur hic esse, inde est, quod deficiente jam *Demosthene*, αὐτοπρόσωπος Rhetorica reliqua exsequi cogitur. SOLAN.

Ead. l. 12. *Τοῦτον*) Etsi τὸ μειράκιον neutro genere est usitatum, hic tamen Parisinae lectio τοῦτο intolerabilis erat, quia mox ὄντα cum cett. habet, cum ὄν deberet. Recte autem masc. genere etiam usurpari, ratione sexus, exemplis egere non existimo. Vid. tamen supra adductum ex *Aristoph.* Plur. τέκεια ἀναβοῶντες. Idque et Latinis frequentari plus satis notum, ut *Terent.* in *Andr. Mea Glycerium.* REITZ. Non vidit itaque *Reitzius*, τοῦτον non arctius esse cum μειράκιον jungendum, sed cum ὄντα, μειράκιον autem esse Praedicatum: hunc, qui erat μειράκιον. De Synesi igitur generis hoc quidem loco neutiquam cogitandum. LEHM.

Ead. l. 14. *Ἐνδεδυκότα*) *Th. Mag. v. ἐνδεδυκῶς* haec eodem modo profert. REITZ.

Ibid. *Περὶ τὴν Ἰωνίαν*) Habes hic multa ad Luciani vitam spectantia, quae cum id agemus, excutienda erunt, et ad sua quaeque tempora referre conabimur in Vita Luciani a nobis concinnanda, et huic operi praefigenda. SOLAN.

Pag. 81. l. 2. *Ἐπειδὴ*) Ox. et *Thomàs Mag. ἐπέ.* SOLAN.
Lucian. Vol. VII. D d

Ead. l. 3. *Εὐμαθῆς*) Et haec *Thom. Mag.* habere voce *Εὐμ.* recte notavit *Solan.* REITZ.

Ead. l. 8. *Πολλοὺς καὶ θαυμ. λόγους*) Haud satis modeste facere Lucianum, qui haec Rhetoricam dicentem inducat, non deerunt, qui arbitrentur; inter quos ego etiam censi non recusem, non ignarus tamen quid regeri possit, nempe Lucianum artibus oratoriis cum semel valedixisset, famam etiam, quam iisdem sibi fecerat, parvi duxisse, ea sola contentum, quam novae insistens viae, sibi jam comparabat. Hinc etiam conjicere licet, paucissima prae reliquorum numero Luciani scripta ab eo edita, quae tum scripta sint, cum fucatae illi Rhetoricae operam daret. SOLAN.

Ead. l. 9. *Εἰς τοὺς φυλέτας*) Respicit nempe ad jus civitatis praemii loco datum, ut aliis bonarum artium professoribus, sic Rhetoribus quoque ac Sophistis, cujus plura exempla sunt apud *Philostratum*; v. g. in *Hippia* 1, 11. in *Adriano* 2, 10, 3. in *Aristide* 2, 9, 1. ubi plura *Olearius*, quemque ibi laudat *Spanhem.* Orb Rom. Exerc. I. c. 4. GESN. Recte monet *Solanus*, errare *Olearium* ad *Philostratum* in *Vit. Soph.* hoc Luciani eodem trahentem. Adscripserat etiam *Hemsterh.* orae Luciani: errat *Olear.* ad *Philostr.* V. S. p. 495. No. 8. Et ut vera quidem, quae hic notat *Gesnerus*, tamen Lucianus aliter hic ludit. Rhetorica quippe ipsa civis adsciscit sibi maritum, sed peregrinum, *βαρβάρου τὴν φωνήν.* Deinde operam dat, ut tribulibus adscribatur ac civium in numero sit, i. e. ut ex Syro et Barbaro Graecorum disertissimus haberi possit. Ipse propterea c. 30. *καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐνέγραψε.* Non igitur agit de jure civitatis, quo praemii loco donatus fuerit. Quod si cum impetrasse aliunde probari queat, alia res fuerit; hinc saltem non probatur. REITZ.

Ibid. *Παρενέγραψα*) Cave, hoc cum clarissimo *Philostrati* interprete (ad pag. 495.) sic intelligas, ut in Graecis urbibus civitate donatus fuerit, quod illic Hippiae contigisse legitur. SOLAN.

Pag. 82. l. 1. *Περιστελλουσα*) *Complexens.* GUYET. Male. Quid enim complexus ad eum omnibus notum clarumque reddendum? REITZ.

Ead. l. 3. *Ἰόνιον*) Hanc vocem emaculavi, quae antea in omnibus prave per ω scribebatur. SOLAN. Recte orthographiam emendavit *Solanus* noster: nam ita scribitur *κόλπος Ἰόνιος* apud *Thucyd.* *Diod.* ac *Strab.* Et brevis est secunda ap. *Dionys.* in *Perieg.* v. 94. Sed *Ἰώνια*, *Ἰωνες* et *Ἰωνικὸς* secundam habent longam. REITZ. Amplexus et ego castigatorem scribendi rationem, licet non varient h. l. libri, ut

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

et mox sequens συλλαβίζων declarat διούλλαβα supra non sollicitandum. Nec ignotam arbitror Sophistarum per quaestiunculas, et per positiones crebris commatibus sectas, disputandi et argutandi consuetudinem. Adde, quod me humanissime monuit *J. J. Wetstenius. Hieronymus* prol. in prophetas: **H O S E A S C O M M A T I C U S** est, et quasi per sententias loquens. Et in Matthaeum: prudentem semper admoneo lectorem, ut non superstitionis acquiescat interpretationibus, et quae commatice pro fingentium dicuntur arbitrio, sed consideret priora, media et sequentia, et nectat sibi universa, quae scripta sunt. REITZ. Vox κομματικὸς ut, ad significationem quod attinet, bene cum *Luciani* mente convenit, ita formam et usum ejus si spectes, adeo mihi pariter ac *Solano* ab auctoris hujus aetate et stylo aliena esse videtur, ut vix possis, quin de emendatione cogites. Atqui conjectura *Solani* κομμωτικά, in quam facile quis familiaris *Luciani* incidere potuit, cum natura Dialogi, qualem quidem *Rhetorica* h. l. describit, conciliari nullo pacto potest. Ergo quid dubitemus certissimam Codicum trium lectionem κομικά recipere? Illud enim ipsum est, quod mox *Dialogus* in *Syro* vituperat, quod philosophici sermonis gravitatem indigna quadam ratione ad comicam humanitatem ac levitatem detraxerit. Vid. infra c. 33. med. κομικὸν δὲ ἄλλο (προσωπεῖον) καὶ σατυρικὸν ἐπέθηκε μοι etc. et mox c. 34. ipsius auctoris professionem, quam eandem etiam legas in *Prometho* in Verbb. c. 5. sq. LEHM.

Ead. l. 3. Συλλαβίζων) I. e. τὰς συλλαβὰς συνείρων κυρίως. Supra, τὰ παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων, les faisant épeler. GUYET.

Ead. l. 5. Ἐπισεῖται) Aliter plaudebant Sophistis, maximoque cum strepitu. *Plin. Sec. V...* — quid quisque sentiat, perspicit ex vultu, oculis, nutu, manuum motu, murmure, silentio... VI. — non labra diduxerunt, non moverunt manum, non denique assurrexerunt saltem lassitudine sedendi. Vide *Casaub. ad Th. 116.* et nos ad *Scyth. c. ult.* SOLAN.

Ead. l. 6. Τῶν ὄρων) An ἐντὸς τῶν ὠτων; *Persius: Et manus auriculas imitata est mobilis albas.* I. e. pollice auri inserto manum agitare. GUYET. Facilius est aliorum conjecturas carpere, quam facere meliores. Versus *Persii* a *Guyeto* adductus, est 59. Sat. I. ibique sannas et exsibilationis gestus describit poeta. Ait enim: *O Jane, a tergo quem nulla ciconia pinsit, Nec manus auriculas imitata est mobilis albas, Nec linguae, quantum sitiatur canis Appula, tantae.* Estque illa pollicis in aurem insertio asininarum auricularum simulatio, adeoque contemptus maximi publica testatio. Talia autem

si Syrus novus ille Dialogorum amator quaerere dicatur, verbis mox seqq. τοιούτων ἠράσθη ὁ γενναῖος, contraria Luciani menti videtur sententia fingi, qui velit, plausas oratori expectandos, dum a Rhetorica aufugit, eum non amplius captare, sed leviores ac tacitos risus, modestioresque complusiones. At obstat tum μακρὰ ἐπινεῦσαι, ideoque μικρὰ jam ex Fl. necessario foret legendum. Sed confer c. 33. ubi Dialogus queritur, Satyricam sibi personam a Luciano indutam: et vide, ane explosio ac sannae intelligantur in eos, qui in Satyra traducuntur, non in auctorem directae; tumque conjectura Guyeti erit optima, et μακρὰ retinendum. Sed quia omnia videntur ad modestas laudes et ad plausus, quos Sophista studiose quaerit, pertinere; (nam laus modica vera) ita ἐντὸς τῶν ὄρων retineo, at μικρὰ ἐπινεῦσαι recipio: nam parva adnuentis capitis commotio adsentientis est signum; magna, derisionis. REITZ.

Ead. l. 10. "Ενοχος) "Ενοχος τῆς κακώσεως non est vexationis obnoxius, ut volunt interpretes, sed malitiosae desertionis reus. Pollux Onom. lib. III, 3. ἀποπέμψασθαι γυναῖκα, καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀποπομπή, καὶ ἀπόπεμψις, καὶ ἀποπομπῆς δίκη. καὶ κακοῦν, καὶ δίκη κακώσεως, προικὸς, σίτου. καὶ τούναντίον; ἀπόλειψις, καὶ δίκη παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀπολείψεως et ineptissime ab interprete Latino κακοῦν et κάκωσις, affligere, et afflictionis poena. Hic locus, ut plurima alia in Polluce, non possunt verti Latine, quia lingua Latina caret vocabulis, quibus proprietatem harum Atticarum locutionum exprimat recte. Hoc vero vult, ἀποπομπή et ἀπόπεμψις dici de viro, qui repudiat uxorem; κακοῦν et κάκωσις de eo, qui eam deserit: sicut contrario ἀπόλειψις de uxore, quae virum deserit, sive nuntio remisso, sive, ut puto, malitiose, et sine caussa. De τῷ ἀπολείπειν vide, quae notavi olim ad Solocistam. Quamvis δίκη κακώσεως sit quoque actio malae tractationis, quae datur etiam parentibus adversus liberos, et pupillos. Vide Harpocratonis Lexicon. ΓΚΛΕΥ. Nihil melius τῇ κακώσει respondet, quam mala tractatio. Observavit etiam Kuhnius ad Poll. 3, 46. Rei uxoriae actio in foro Romano vocabatur, quae malae tractationis in scholis, docente Fabio VII, 3, 11. Ex cujus Decl. VIII, 6. discas, hoc nomine etiam comprehendi detractum cultum, negatum comitatum, fastiditas noctes, pulsatam faciem. Latius autem patuisse κακώσεως actionem, non nego. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Νεφ. 1328. GESN. Mulier marito scribit ap. Alciph. I. Epist. 6. f. ἴσθε με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην· ὃς οὐδ' ἐμὲ περιόψεται· καὶ σ' γράφεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως.

Unde adparet, *κᾶκωσις* etiam esse eam actionem injuriae, quae intenditur marito, a quo uxor indignis modis tractatur. Ubi *Serglerus* et hoc *Luciani*, et aliud ex *Diog. Laërtio* adfert. REITZ.

Ead. l. 14. *Ἐπιγράφονται*) Conf. supra *Scyth.* c. 10. *ἐπιγραψάμενος προστάτας*. Ubi al. *συγγραψ*. Sed infra *Peregr.* §. 11. *προστάτην ἐπέγραψον*. Quae loca indicante *Solano* contuli. REITZ.

Ibid. *Ἐπιγράφονται ἅπαντες προστάτην ἑαυτῶν*) Rarius Ed: *Amst.* consulere soleo, quia omnium est vitiosissima, Neque *Solan.* hic eam consuluerat; sed quia *Wesseling.* Obs. p. 162. monebat, eam perverse *ἑαυτὸν* dedisse, et, ex *Ald.* *ἑαυτῶν* rescribendum, excussi alias, et *Fl. Ald. Hag. Par. Salm.* (quid enim ceteras moror iu re manifesta?) recte etiam *ἑαυτῶν* habere vidi. Addo ex iisdem Obs. l. d. *Soph. Oed. Tyr.* *Ὡςτ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι*. Ad quae verba ait: *Ex veteri apud Athenienses more, quo omnes inquilini μέτοικος sibi sumere debebant patronum προστάτην, qui vero neglexerant facere, compellabantur actione ἀπροστασίου, de qua Hærocratior. Ejusmodi sibi patronum legere illis est νέμειν, γράφεισθαι, ἀπογράφεισθαι, ἐπιγράφεισθαι, et συγγράφεισθαι προστάτην. Neque quisquam rerum Atticarum paullo peritior id ignorare potest. Quare mirari subit, Luciani interpretem bis ad hoc dicendi genus offendisse. Et primo quidem in *Scythia*, (c. 10 ubi id jam monui, *Gesnerus* autem sponte in versione emendavit.) Deinde in *Bis Accus.* h. l. — Latina facta sunt, sui que velut praesidem scriptis testantur, Neque id satis bene. *Gesnerus* hic *antistitam* dedit; pro *patronam*, quod non mutavi, quia presso pede Graeca sequi solet; sed cur ab *ἐπιγράφονται* igitur liberiore stilo discesserit, nescio; nec est magni momenti, nec difficile ei, qui rem tenet. *Ἐπιγράφεισθαι* Graecis pro *adsciscere sibi* etiam aliis in rebus usitatum: hinc *Theophilus Instit.* L. 2. Tit. I. §. 5. *ἡ δὲ αἰγιαλοῦν δεσποτεία ἰδικὸν οὐκ ἐπιγράφεται δεσπότην, litorum possessio (dominium) proprium non capit dominum*, REITZ. Sine dubio ad illud jus patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque suam profitentur*, GESN. in *Addend.**

Pag. 84. l. 1. *Κόπτουσι — τὴν θύραν*) Conf. *Graev.* ad *Soloecist.* cap. 10. et *Elsner.* Obs. ad N. T. 2. p. 445. *Apocal.* III, 20. REITZ.

Ead. l. 9. *Μὲν μὴ ἐπιτρέπετε*) Ex O. est vocula *μὲν*, quae, cum nitore sententiae consulat, admittenda est, SOLAN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cianus, vix quemquam ab eo nominari videbis eorum, quos carpit, quod a seniore audaciuscule factum est. SOLAN.

Ead. l. 14. Δικαστᾶς) Et orator et Sophista jam tum fuerat. Vide etiam Pro Merc. Cond. c. ult. SOLAN.

Ibid. Τυρ. κατηγ. καὶ ἄρ. ἐπαίνους) His ergo potissimum ars Sophistarum illius temporis continebatur. Hinc in De Merc. Cond. cap. 35. de rhetore legisti inter prandendum laudes domini peragente; hinc ibidem c. 11. optimates, dum eruditos experirentur, laudes suas ab iis audire SOLAN.

Ead. l. 15. Ἐπαίνους ἐκφυγόντι) Qui attendere volet, intelliget, hoc participium multo propius cohaerere cum sequentibus ἐλθόντα, συνδιαλεγόμενον, quam cum praecedente γεγονότι. Itaque non dubito, quin ἐκφυγόντα legendum sit. Eadem ratio est illius supplementi, quod e suo Codice hic attulit Graevius, quodque genuinum videri facile patior: modo legatur συνδιαλεγόμενον — δεόμενον. Quamquam enim syllepsi quadam Syrum, h. e. Lucianum, atque Dialogum conjunctos intelligere forte liceat; tamen eo descendere, nisi magno consensu librorum coactus, nolim. GESN. Quatuor consentientibus Codicibus haud dubie cedendum; praesertim quum e commodiore sit genere haec syllepsis. Conjecturam autem Gesneri ἐκφυγόντα ex optato confirmat Codex Gorl. LEHM.

Ibid. Ἐς δὲ τὴν Ἀκαδημίαν, ἢ ἐς τὸ Λύκειον ἐλθόντα, τῶ βελτίστῳ τούτῳ διαλόγῳ συμπεριπατεῖν, ἠρέμα διαλεγόμενος. πολλὰ ἔχων etc. Ultima sic leguntur in Ms. cum aliquot verborum incremento: ἡμέρα συνδιαλεγομένους, τῶν ἐπαίνων καὶ κρότου οὐ δεομένους, πολλὰ ἔχων, placide disputantes, laudes et plausum non desiderantes. Quae Luciani esse nemo infitiabitur. GRAEV.

Pag. 87. l. 7. Ἐναντίαν) Subaudi ψῆφον. GUYET. Sed satis hoc jam inculcatum, quis non videat ex modo praemisso ac supra tam saepe addito ψῆφος; REITZ.

Ead. l. 8. Ὁ Διάλογος — λέγε) Conf. supra c. 20. f. ὁ Ἐπίκουρος — λέγε. REITZ.

Ibid. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν) De iisdem iudiciis. GUYET. Immo sub iisdem, sive iisdem iudiciis praesidibus; sed et hoc in vulgus notum. At hoc ipsum voluit Guyet. nimirum de iisd. iudd. intelligendum esse. REITZ.

Ead. l. 9. Διπλασίονα) Adversatur hoc palam iis, quae c. 14. constituta erant. Aut igitur parum sibi constare censendus est Lucianus, aut, corruptum locum esse, fatendum est. FL. Ed. διπλάσιον οἷς —. SOLAN. Non capio hanc Solani notam censoriam. Certe constitutum non potest dici illud, quod c. 14. f. Mercurius jocosius quam verius dixerat, simulans

quippe, sordidiori parsimoniae se hoc tribuere Justitiae, quod duas causas ab iisdem iudicibus disceptari vellet. Istis sordibus jam h. l. tacite se purgat integerrima dea. LEHM.

Pag. 88. l. 3. "Ἄνω πον etc.) Plat. Phaedr. 344. G. H. SOLAN.

Ead. l. 4. Ἀεροβατοῦντα) Socratem tangit, ab Aristoph. eodem nomine traductum in Nebul. v. 225. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον et ibid. deinceps frequenter. Ita μετεωρολέσχην vocat eundem Dial. praeced. REITZ.

Ibid. Πτηνὸν ἄρμα) Meminit iterum Noster Pisc. c. 22. et Rhet. Praec. c. ult. SOLAN.

Ead. l. 6. Ὑπεράνω) Dialogus dicit se ἀναβαίνοντα ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ sed ὑπεράνω simpliciter significat *super coelum*, vel *in coelo*. Ms. ὑπὲρ τὰ νῶτα τοῦ οὐρανοῦ, *super coeli dorsum*, hoc est, supra nubes. Dialogus autem hic cum de rebus sublimibus loquitur, τραγωδεῖ, καὶ μετέωρος βαίνει. GRAEV. Conf. supra Deor. Dial. IV. §. 1. et Herm. c. 61. SOLAN.

Ead. l. 10. Μοι — μοι) Delendum censeo posterius. SOLAN. Recte. Idem Hag. Editioni adscripserat Gesnerus. At quia constans est lectio, eam vel invitus exhibui. REITZ. In impr. omnibus erat: εἰτά μοι ἐς τὸ αὐτὸ φέρων συγκαθεῖρξέ μοι τὸ σκῶμμα. Verum cum non agnoscatur posterius μοι a Ms. Reg. 3011. illud exsulare jussimus. BIR.

Ead. l. 12. Ἀριστοφάνην) Haec terminatio Nostro frequentior. Alioqui eodem redit. Vid. supr. Demon. c. 62. ubi Σωκράτη et Διογένην. Δημοσθένην infra Demosth. Enc. c. 2. et 9. Itaque nihil opus erit ex Fl. Ἀριστοφάνη revocare, quae supra contrarium in modum Ἄρην exhibet, ubi cett. Ἄρη. De Salt. c. 21. Adde Gall. c. 3. REITZ. Ver. Hist. II, 23. minus recte Reitzius et recentiores plerique Διομήδην praetulerant veteri lectioni Διομήδη. Ceterum observat Aug. Meineccius Quaestst. Scenn. Spec. I. p. 39. haec verba — hunc enim vult locum errabundus citans *Jovem Accusatum* — spectare ad Socratis irrisionem, cujus iudicia sint Pisc. cap. 25. LEHM.

Ead. l. 14. Μένιππον) De quo supra multis ad Diall. Mortt. I. SOLAN. Μένιππόν τινα) Juniolem altero; vid. Olear. ad Philostr. pag. 164. a. 5. REITZ.

Ead. l. 15. Κάρχαρον) Vid. supra notata ad Merc. Cond. cap. 35. Quom. Hist. c. 45. De Salt. c. 4. REITZ.

Ead. l. 16. Τὸ δῆγμα λεθραῖον) Invehitur in malivolos sublesta lingua, qui, ut ait Plautus,

*Palam blandiuntur, clam si occasio usquam est,
Aquam frigidam subdole suffundunt.*

De quibus vide *Casaub.* ad *Characteres Theoph.* περί εἰρωνείας. *Pisid. Cosmogr.*

Ποιεῖ δὲ τοὺς εἰρωνάς ἀθλίους κύνας
Σαίνειν δοκοῦντας καὶ δάκνειν ἠπειγμένους.

BOURD.

Pag. 89. 1. 2. Διαμένων) Sic P. solus. In impress. διακείμενος. SOLAN.

Ead. 1. 5. Οὔτε πεζός εἰμι, οὔτε ἐπὶ τῶν μετεώρων βέβηκα) *Interpretes: Neque pedestris, neque sublimis incedo. Ἐπὶ μετεώρων βαίνειν non est Graece loquendi ratio. Graeci enim dicerent μετέωρον βαίνειν. Deinde num μετέωροι opponuntur πεζικοῖς; Nihil certius, legendum esse, ut olim vidi, et nunc vere me vidisse Ms. docet, ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα, neque in metris incedo, Hoc est, neque in prosa, nec poetice scribo: genus meum dicendi non est, quale est illorum, qui oratione soluta utuntur, aut philosophi, aut oratores, aut historici, nec quale est poetarum, sed est ex utroque mixtum. Mox καὶ ὑπὸ τῶν συνεχῶν ἐρωτήσεων κατεσκευηκότα, non est, ut interpretantur, continuis interrogationibus prae fractus, sed exilis, exsiccatus, jejunus, macilentus, de qua voce superius nonnihil notavi. Paulo post repone particulam ἢ suo loco, ex quo exciderat; πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπισα ἢ τὸν διάλογον τοιαῦτα εἶναι περὶ ἐμοῦ. CRAEV. Ms. Gr. recte μέτρων. KUSTER. Accedit etiam auctoritas Mss. P. et L. In impress. μετεώρων. SOLAN. Μέτρων sponte etiam probavit *Gesnerus*. Conf. supra pro *Imag.* cap. 18. εἰ καὶ χαμαὶ καὶ βάδην, ὡς περ ὑμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων φέροντο. REITZ.*

Ead. 1. 6. Ἰππόκενταύρου δίκην) Eadem comparatione de iisdem operibus suis jocosè usus est ipse auctor *Prometh.* in *Verbb.* c. 5. LEHM.

Pag. 90. 1. 1. Ἀνθρώπινον) Nullius momenti primo aspectu videtur esse τὸ ἀνῖνον marginis *Ald. W.* quia idem significat, quod vulgatum. Verum quia istud est Codicis alicujus scribendi compendium, hinc studio id addidi, quo palam fieret, habere hunc marginem etiam lectiones ex Codice quodam desumptas. REITZ.

Ead. 1. 8. "Οτι μὴ τὰ ἰσχρὰ ἐκείνα καὶ λεπτὰ καθήμενος πρὸς αὐτὸν μικρολογοῦμαι) *Quod tenuia illa et exilia cum ipso sedens arguari non soleo. Ms. pro τὰ ἰσχρὰ scribit τὰ γλισχρὰ, et pro καθήμενος μικρολογοῦμαι, legit, κάθημαι μικρολογοῦμενος. Digitum non verterim, utrum eligas, et vereor, ne ego quoque μικρολογοῦμαι, qui haec annotem. GRAEV.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Syro ipsi contractas (cf. τὰ πτέρα συντρίψας supra c. 33. med.) LEMM.

Ibid. Τὰ πρὸ τοῖν ποδοῖν) *Plat.* Phaedr. 344. G. H. SOLAN.

Ead. l. 15. Ἀμέλει τοῦτ' ἔθος ἐστὶ, καὶ πᾶσι τὴν τετροπημένην οὕτως φέρει, καὶ μὴ παύσαιτο φθονῶν τοῖς ἀρίστοις) Ἀμέλει τοῦτ' ἔθος ἐστὶ, καὶ πᾶσι, τὴν τετροπημένην οὕτως φέρειν, καὶ μὴ παύσαι φθονεῖν τοῖς ἀρίστοις. *Calculi autem pertusi, sive ψῆφοι τετροπημένοι in-judiciis condemnatorii. Aeschines contra Timarchum, et plane pleneque Scholiastes Demosthenis Ulpianus in orationem ejus contra Timocratem.* MARCIL.

Ead. l. 16. Τὴν τετροπημένην) *Calculum condemnationis.* De his calculis copiose *Scholiast. Aristophan. et Flor. Christian. ad Vesp.* BOURD.

I N D E P A R A S I T O .

Pag. 93. l. 14. ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ) *Inscriptio Editionis Bas. est Τυχιάδου καὶ Παρασίτου.* In aliis Edd. personae non additae in titulo, sed in ipso tamen Dialogo. REITZ.

Ead. l. 15. Σίμων) Σίμων παράσιτος. GUYET.

Ead. l. 17. Καὶ ἄλλοι χρήσιμοι) *Plato in Epist. ad Arch. Tarent. ἀλλὰ κακῆνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐκ αὐτῷ μόνῳ γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δέ τι οἱ λοιποὶ φίλοι.* COGN.

Pag. 94. l. 4. Μουσικῆν) *Antiquitus nihil eruditum habebatur sine musica, unde apud Comicos, qui literas se didicisse negant, ajunt se non didicisse musicam. Musica et Arithmetica primum instituebantur juvenes Athenis. Lucian. in Gymnas. COGN. Vid. Plutarch. de Musica, et Comment. ad praefat. Corn. Nep. REITZ.*

Ead. l. 13. Δόκει) *Sic mox c. 2. et supra Icar. c. 12. pr. Quare nihil mutato est opus. In marg. A. 1. adscriptum Fl. δοκεῖν. Falso, si Florentinam innuit: nam, ut recte Solanus animadverterat, eadem δόκει cum cett. habet.* REITZ.

Pag. 95. l. 15. Τόγε τῆς τέχνης παράδοξον) *Τόγε τῆς τέχνης ὄνομα παράδοξον.* MARCIL.

Pag. 96. l. 10. Τὴν μανίαν) *Τῆς μανίας. Patet illo statim sequente, ἀναδεχομένην εἰς αὐτὴν τὰς αἰτίας.* MARCIL. Ingeniose sane, ut hujus scriptoris omnia, scriptus est hic libellus de Parasito, ubi contenditur, τὴν Παρασιτικὴν non artem modo

esse, sed et universarum ac singularum artium praestantissimam. Is itaque, qui Parasiticam hic propugnaturus est, rogatus unde vivat, se quoque respondet callere artem, quae sibi victum praestet, nimirum Parasiticam. Miraculo rei attonitus alter ille, rogat, Ecquis tandem, nisi furens, Parasiticam appellavit artem? Respondet Parasitus c. 2. "Εγωγε. εἰ δέ σοι μαίνεσθαι δοκῶ τοῦ μὴ δὲ μίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τέχνην, αὐτὴν αἰτίαν εἶναι μοι τὴν μανίαν δόκει, καί με τῶν ἐγκλημάτων ἤδη ἀφίει. Neutiquam hic audiendus *Marcilius*, legens p. 240. Ed. *Amst.* τῆς μανίας. Neque id, quod ille vult, patet ex sequentibus. Quin attendenti patet contrarium. Post δοκῶ posito commate, haec verba ita redde: *Si autem insanire tibi videor, existima insaniam mihi esse causam, quod aliam artem non calleam; quare omni me culpa liberaes.* Quoniam nempe insania omnem culpam secus factorum sola et una habeat; ut sequitur, φασὶ γὰρ τὴν δαίμονα-ταύτην (μανίαν) etc. Patet, haec omnia ad μανίαν esse referenda, quae furentes reddat inculpabiles; ut quae hominum mentes tanquam magistra pro suo arbitrio tractet, in se omnem culpam arcessens, veluti culpa eorum vitiorum, quae discipuli a praecceptoribus imbibunt, penes magistros est. Quandoquidem itaque Simon (id nomen est Parasito) plane non dissimulat se Parasitum, *Ubi ergo, inquit Tychiades, opus erit te alicui. qui te non norit, significare, appellabimus te Parasitum.* Respondet ille: Πολὺ μᾶλλον τοῦτο λέγοντες ἐμὲ, ἢ Φειδίαν ἀγαματοποιόν. χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ οὐδὲν τι ἥττον, ἢ Φειδίας ἔχαιρε τῷ Διῷ. Planum est, haec verba esse mutila, et excidisse tale quid, quale interpres, qui hiatus sensit, addidit: sive χαρίσασθε ἄν, sive aliud. Sed hoc verosimile est, primo quia facile ob affine verbum potuit esse praetermissum; dein quia statim quoque ita sequitur, καὶ μὴν ἄν ἐμοὶ μᾶλλον χαρίζοιο, si ad me scribens, dicas, ΣΙΜΩΝΙ ΠΑΡΑΣΙΤΩ, ἢ Δίῳ ἐπιγράφων ΦΙΛΟΣΟΦΩ. Commode ergo ita supplendus est hic locus, πολὺ μᾶλλον τοῦτο λέγοντες ἐμὲ, ἢ Φειδίαν ἀγαματοποιόν, χαρίσασθε ἄν, rem mihi feceritis multo gratiorem, me sic nominantes, quam Statuarium Phidian. JENS. Deam Insaniam ad exemplum Πενίας Platonicae a Nostro jocosae fictam, et ipsum vocabulum τῆς δαίμονος Platonici esse usus, scite observavit *Wielandius* ad h. l. Ceterum in sequentibus τοῖς ἔχουσι redditum erat se habentibus, fortuito, ni fallor, errore. Nam se certe alienum erat, ex praecedente voce esse, si recte conjicio, temere repetitum. Deam Insaniam inveneris etiam apud *Ovidium*. *Metamm.* IV, 484. Tisiphones comitem simul cum Pavore et Terrore. LEHM.

Ead. 1. 13. Παιδαγωγὸν) Si verum est, ut saepissime est, potentiora esse postponenda, omnino πατέρα recipiendum ex P. Et *Obsopoeus*, magistrum atque auctorem vertens, videtur eo adlusisse; sed nescio, unde habuerit. REITZ. Valde displicet πατέρα de dea, quae multo facilius διδάσκαλος et vero παιδαγωγὸς dici potuit. LEMM.

Pag. 97. 1. 6. Τῷ) Abjeci accentum cum F. ut pateat pro τινὶ accipiendum, quod alibi jam plus decies habuimus, et ne mea repetam, vid. *Hemst.* ad *Prometh.* c. 7. REITZ.

Ead. 1. 8. Πολὺ μᾶλλον τοῦτο λέγοντες) Non damno equidem supplementum illud χαρίζαιτε sed opus illo esse non arbitror, cum ἀπὸ τοῦ κοινού intelligi ex praecedentibus possit, γνωρίζαιτε. GESN.

Ibid. Τοῦτο λέγοντες ἐμέ) Verbum hic deesse videtur, τιμήσετε, aut simile. GUYET. Vid. *Jensii* notam praemissam, qui post haec verba, χαρίζαισθε ἄν, vel simile quid, excidisse arbitratur. Sed quid si peculiaris Atticismus sit, (ut revera est) participii pro subjunctivo vel imperativo? Ita enim prorsus *Epictetus* *Sent.* 52. p. 116. Ed. Rel. ubi, cum nihil praecedat, quo referatur, sic incipit novam sententiam: Τοὺς δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι etc. quod ibi recte convertitur: *Molestos autem philosophos in medium producamus* etc. quae legens videbis, non etiam sequi verbum, quo nominativus particip. referatur. Sic σφίγγοντες pro σφιγγέτωσαν et simil. crebro *Aret. Cappad.* Vid. ejus *Syntaxin* editioni *Boerhavi* subjunctam, p. 359. a. Quamquam genitiv. participii pro tertia imperativi frequentius occurrit, de quo supra ad *Jov. Trag.* c. 12. Adde *Maitt.* de *Dialect.* p. 66. et 79. ubi etiam nominativum partic. cum ὡς, ex *Sophoc.* *Oed. Tyr.* 551. οἷσθ' ὡς ποιήσων, pro ποιήσεις. Et ex *Xen.* p. 437. οἱ προδιδόντες, *prodiderunt*. Multos alios lusus in participiis adferre liceret, si tempus sineret; sed *Luciani* hoc aequae ac *Epicteti* revera pro imperativo et subj. exponi possunt simpliciore multo ellipsi, quam si χαρίζαισθε ἄν suppleas, verbum εἰμὶ tantum intelligendo, ut λέγοντες sit λέγοντες ἔστε Veluti *Phavorinus*, notante *Maittaire*, p. 66. ἀγγελλόντων exponit ἔστωσαν ἀγγελλόντες. Cumque genit. partic. pro tertia imperativi occurrat frequentissime, quid miramur, si et nominativus pro secunda ejusdem ponatur interdum? Particip. pro infinitivo rariore etiam structura *Thucyd.* I, 121. f. ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς, quod *Scholias* notat pro τιμωρήσασθαι positum. Nam alias praemisso verbo alterum in par-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

probare. Sed quia *Phryn.* p. 76. negat, οὐθεις recte dici pro οὐδεις, aliique οὐθεις Aeolicum esse ajunt, nonnullos auctt. subjungam, in quibus οὐθέν, μηθέν et οὐθεις invenio, qui tamen Attica magis, quam Aeolica, dialecto scripsere. Οὐθέν bis apud *Dion. Hal.* VII. p. m. 472, 16. atque alibi passim. Οὐθεις *Diod. Sic.* II. c. 19. v. 36. Οὐθενὶ idem III. c. 57. v. 65. Μηθέν *Aristot.* I. Pol. c. 8. εἰ οὖν ἢ φύσις μηθέν, μήτε ἀτελής ποιεῖ. Quamquam ibid. c. 4. οὐδὲν ἂν ἔδει. Sed eod. lib. c. 11. post med. ἅτ' οὐθενὸς ἐπιβάλλοντος· c. 12. σκυτοτόμος δ' οὐθεις, οὐδὲ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν. At οὐδὲν rursum *L.* 2. c. 3. et μηθέν ibid. med. Item de Coelo *L.* I. c. 5. med. διαφέρει δέ γε οὐδὲν, et sic perpetuo in hac phrasi aliquoties repetita c. 6. et in *Analys.* quoque saepe occurrente. Ita ut hinc quaedam videatur differētia intercedere inter οὐδὲν et οὐθέν, quam tamen nimiam faciunt cōmēntt. ad *Phrynich.* quos vide. Vix enim alia est, quam quod prius ex οὐδὲ ἔν, alterum ex οὐτε ἔν sic conflatum, nam et οὐδὲ εἷς, ad majorem forsān emphasin, scribi qui nescit, adeat *Mollium* ad *Long.* *Past.* p. notarum 52. Sed sufficit hic ostendisse, Atticis scriptoribus utrumque adhiberi. Sic μηθεις rursum *Diod. Sic.* I. c. 22. pr. et IV. c. 44. pr. οὐθεις κωλύσει, et saepe alibi. *Epict.* *Man.* c. 29. Ibid. c. 36. f. ὄρος οὐθεις ἔστιν. Lenius *Scholiast.* *Aristoph.* quem indicat *Maittair.* de *Dial.* p. 2. οὐδεις elegantius esse, quam οὐθεις. Unum οὐθεις adfert hic ex *Gen.* XXXI, 44. cui itaque superiora illa addi poterunt, item duo triāve alia, quae *Hoeschel.* ad *Phryn.* I. c. ex LXX. et *Athen.* profert. REITZ. Vid. inprimis *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 181. sq. LEHM.

Ead. I. 13. ΤΥΧ.) Tychiadis personam quidam loquentem inducunt usque ad verbum ἐπίστασαι. Aliter tamen omnes editiones, aliter interpretes. BOURD.

Ibid. Εἰ καὶ σμικρὰ δὲ ἀληθῆ δὲ οὐδὲν διοίσει) Ita hunc locum refinximus, partim auctoritatem secuti *Fl.* Ed. et *P.* nomina personarum hic in editis addita omittentium, partim ex conjectura. In impressis enim legebatur; οὐδὲν. ΤΥΧ. Εἰ καὶ σμικρὰ δὲ τοῖς ἀληθέσι διοίσει. ΠΑΡ. In *P.* vero οὐδὲν εἰ καὶ σμικρὰ δέοι, ἀληθῆ δὲ οὐ διοίσει. SOLAN. Mss. Regg. 2954. et 3011. εἰ καὶ σμικρὰ δέ τοι ἀληθῆ δὲ διοίσει. Unde *Belinus* conjicit legendum: εἰ καὶ σμικρὰ δ' εἶποις, ἀληθῆ δὲ διοίσει, quand tu dirois peu de chose, la verité de tes raisons l'emportera toujours. BIR.

Ibid. Τοῖς ἀληθέσι διοίσει) Εἰρωνικῶς dictum. GUYET.

Pag. 99. I. 4. Μετέχοιμεν αὐτῆς) Qui legerit ea, quae mox sequuntur, εἰ δὲ μετέχοι τούτων ἀπάντων ἢ παρασιτικῆ

ἢ τ λ. ille facilius assentietur forte nobis, cum dicimus, legendum esse μετέχοιεν. Quod verbum in μετέχοιμεν mutarunt, qui illud conformare verbo ἐπακολουθήσαιμεν vellent. Equidem certam puto hanc emendationem. GESN.

Ead. l. 5. Ὡς ἐπίστασαι) Malletem εἰ ἐπίστασαι. SOLAN. Negaverat supra Parasitus, se philosophiae peritum esse. Itaque illudit ei hoc loco Tychiades, et frustra ab eo expectari definitionem indicat. Itaque ut ironia lectori esset manifestior, videlicet in versione adjeci. GESN.

Ead. l. 8. Τέχνη ἐστίν) In Parasito definitio artis habetur: τέχνη ἐστίν σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων πρὸς τι τέλος εὔχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ. Sic scribe partim ex Ed. Flor. partim ex Ms. Interpretes verterunt, *Ars est, quae constat ex perceptionibus consentientibus et coexercitatis ad finem vitae utilem.* Ubi est in Graeco consentientes? Dein quid Latinis sint coexercitatae, nemo dixerit. Verte: *Ars est corpus perceptionum, quae exercitae sunt ad quendam utilem vitae finem.* Sic contra ἀσυγγύμναστοι καταλήψεις sunt perceptiones, quae non exercentur, aut non fuerunt exercitae. Vide mox c. 6. ubi hanc explicat definitionem. GRAEV.

Ead. l. 9. Ἐγκαταλήψεων) Quidam ἐκ καταλήψεων, ut postea. BOURD. Ἐκ καταλήψεων) Ut Fl. Ed et Salm. c. 6. et 8. In reliquis enim ἐγκαταλήψεων ἐ — uti et in P. et C. Vid. Quintil. II, 17. p. 116, 1. SOLAN. Ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων) Sic legenda videtur nobilissima artis definitio hic et apud Sextum Empiricum, apud quem quoties occurrat, docuit Fabricius ad Pyrrhi. Hyp. 3, 183. Si quis inspicere velit loca omnia, ad quae ab illa Fabriciana animadversione deducitur, inveniet, nusquam alio, quam secundo casu, et ubi separari ἢ ἐκ possit, legi ἐγκαταλήψεων vel ἐγκαταλήψεως. in plerisque locis esse alios Codices, qui habeant ἐγκαταλήψεων, vel, ut Noster mox sine ulla, quod norim, varietate, ἐκ καταλήψεως. Donec igitur adferatur ex bono libro casus alius, v. g. ἐγκατάληψις, vel similis; licebit nobis suspicari, librariis deheri, dictata excipientibus praesertim, illud ἐγκαταλήψεων quod in pronuntiatione veteri vix differre ab illo altero, satis constat. De usu vocis κατάληψις in artis definitione add. Spanhem. et Kusterus ad Aristoph. Nep. 317. Interpretatio, quam damus, est Quintiliani II, 17, 41. nisi quod perceptiones hic admisi pro praeceptionibus, quae libros Fabii obsederunt, et quas ei reliquisse fere poenitet. Sed malebani nempe in eam partem peccare, quae cautior est. Vox σύστημα explicatur Fabio, quod consentientes sunt perceptiones, e quibus ars constat. Si uno nomine utendum sit; compages

forte commodius fuerit, quod proinde mox adhibebimus, it. *corpus*. GESN. Mox pr. c. 6. ἐκ καταλήψεως, non ἐγκατα-
quare et hic ita restitui. In marg. A. 1. W. additum etiam
erat, legendum ἐκ καταλήψεων vid. Commentarium Hermo-
genis fol. 2. ubi per delinitio explicatur. Sed addamus, quae
L. Bos Obs. Cr. p. 77. contra Graevium notavit: Carpit
Graevius' versionem Latinam, — at interpres videtur mihi vul-
garem hanc artis definitionem expressisse e Quintiliano, qui
utrumque vocabulum, consentientes, et coexercitatae, habet in
Instit. Orat. L. II. c. 18. (leg. 17.) sive ille, inquit, ab omni-
bus fere approbatus finis observatur, artem constare ex per-
ceptionibus consentientibus et coexercitis ad finem utilem vi-
tae; ubi in marg. Ed. Basil. notatur, hoc Graece ita dici:
τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων (alii ἐν
καταλήψεων συγγεγυμνασμένων) πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῶν
ἐν τῷ βίῳ. Ceterum hanc artis definitionem habet etiam Arte-
midorus Oneir. IV, 3. et Schol. Aristoph. ad Nubes, p. 143.
REITZ.

Pag. 100. l. 4. Αἱ πονηραὶ χύτραι) Ut aërea vasa tinnitu
dignoscuntur, ita homines ex sermone. Huc allusit Pers. Sat.
III. — sonat vitium percussa maligne, Respondet viridi non
cocta fidelia limo. Et rursus in Sat. V. — pulsu dignoscere
cautus Qui solidum crepet et pictae tectoria linguae. COGN.

Ead. l. 5. Μὴ σαθρὸν) Casaub. ad illud Persii sonat vi-
tium, legi vult σαθρόν. BOURD. Σαθρόν) Plut. L. II. p. 64.
(Ed. Xyl. Gr. L.) KUSTER. Casauboni emendationem secuti
sumus, σαθρόν legentis pro σαθρόν. Locus est Platonis huic
simillimus in Theaet. p. 83. B. σκεπτέον — διακρούοντα εἴτε
ὑγιᾶς εἴτε σαθρόν φθέγγεται. SOLAN. Cum σαθρόν sit apud
Platonem et Plutarchum in eadem similitudine; suspicatur,
si recte intelligo, Casaubonus ad Persii Sat. 3, 21. etiam hic
legendum esse σαθρόν. Quam frequens sit Luciano hujus
nominis usus, ostendit jam Kusterus ad Aristoph. Plut. 814.
quibus addi potest ex Encom. Demosth. pag. 694. extr. Graev.
τὸ τοῦ νοσοῦντος σαθρόν, pars affecta etc. Praestat forte,
quod facit Kusterus in Aristophane, etiam hic ἐπέχειν, cum
σαθρόν significatione in tantum conveniat, ut quae sunt σαθρά,
etiam σαθρά dici queant. De negatione, quae hic abundat,
jam dixit Schol. GESN. Cf. Diall. Mortt. XI, 4. τὰ σαθρά
τῶν βαλαντίων, ubi Codex Paris. τὰ σαθρά. LBHM.

Ead. l. 7. Ἐκ καταλήψεων) Ut supra, nisi quod hic Fl.
ἐκ καταλήψεως. P. etiam ἐγκ. —. SOLAN.

Ead. l. 9. Ὅτι) Sic P. et L. recte. In impr. οὕτω.
SOLAN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

παιδία, i. e. minime omnium pueri jejuniū ferunt. Ex Latinis similia dedi in *Ambiguīs*, Tit. *Negandi formul.* fin. Alia quaedam, si non prorsus similia, propinqua tamen, dedit *L. Bos* de *Ellips.* p. 331. — 2. REITZ. Maxime differunt sententiae, quas festinando confudit *Reitzius*: Mores hominum aequae ac numi difficulter explorantur, et: Mores hominum non aequae ac numi difficulter explorantur. In hac enim posteriore sententia hoc inest, numorum naturam magis, quam animorum humanorum, in oculos incurrere, adeoque minus fere fallacem esse illorum, quam horum, probationem. Atqui hanc sententiam velle nostrum parasitum, ut inde pateat, etiam majorem esse parasiticam artem, quam numulariam, vel e voculis καὶ ταῦτα colligi potest, omnino vero e toto loci ingenio et colore. Ergo sane acute *Marcilius* vidit, non ὡςπερ, sed οὐχ ὡςπερ requiri ad hanc parasiti mentem exprimendam. Nec temere profecto *Solanus* egit, quod negationem inseruit, licet nusquam in libris exaratam. Subaudiri enim illam h. l. posse omissam, nemini facile persuaserit *Reitzius*. ΛΕΗΜ.

Pag. 101. l. 1. Μὴ φανερῶν) Ex *Angl. Cod.* negationem, quae ubique aberat, addidimus. BOURN.

Ead. l. 2. Εὐριπίδης) Locus integer ita habet: ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὅς κίβδηλος ἦ, Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπασας, σαφῆ etc. SOLAN.

Ead. l. 4. Ἄνδρῶν etc.) *Eurip.* *Med.* 518. SOLAN.

Ead. l. 8. Λόγους λέγειν) Sic supra *Gall.* cap. 3. παράδοξότατον λόγον — λέγω. Et *Herod.* c. 3. λόγους ἔλεγον. *Arr.* *Expr.* Al 1. p. 54. λέγουσιν ὑπὲρ σφῶν τόνδε λόγον. Alias ejusmodi repetitiones abunde jam vidimus. Cumque ad *Gall.* c. 5. promiserim talia me deinde silentio praeteriturum, addam tantum, quod ibi omisi, mirandum esse, qui in *Evang. Matth.* XI, 10. ἐχάρησαν χάραν, quod *Marc.* IV, 40. iterum occurrit, ut minus Graecum fuerit reprehensum. Quod multis tuetur *Eckhard.* in *Observ.* ex *Aristoph.* *Plut.* p. 2. REITZ.

Ead. l. 13. Παντός ἀπῆλθε) An διὰ παντός, i. e. perpetuo, ubique, quaesivit *Solanus*? nam per omnia dederat etiam *Obsop.* Non opus erit, si παντός cum *Gesnèro* noster mascul. gen. accipias, pro παντός ἀνθρώπου. Non displiceret tamen πάντως, si alicubi inveniretur. At παντός μάλλον neutro gen. ante omnia conversum in *Ael.* V, 13. pr. ubi ait: Ἀθηναῖοι — ἐπιτήδειοι πρὸς τὰς μεταβολὰς παντός μάλλον. Sed et possis ante omnes reddere, etsi pluralis praecedat. Ita enim et *Dion.* *Hal.* *Ant.* X. p. m. 642. 30. τοὺς πολεμίους — οὓς παντός μάλιστα ἐφοβοῦντο, quos ante omnes alios timebant. Sed eodem redit, quos magis timebant, quam quidvis. Nam neutr. generis

certe est ap. eund. X, 681. 31. ὁ παντὸς μάλιστα ἐβούλοντο, quia τὸ δὲ ibi praemisum erat. Generaliter autem excellentiam significat; neque credo, semper disquiri debere, quo genere accipiendum sit. Ἐτ̄ περὶ τοῦ παντὸς, de summa rerum, neutr. est apud Herodian. IV, 4, 14. -Περὶ παντὸς ποιεῖν, plurimi facere, Lexicogr. jam notarunt. Quare nihil hic muto. REITZ.

Ead. l. 16. Πλάττεσθαι) In quibusdam πράττεσθαι. BOURD.

Pag. 102. l. 5. Πλάτωνος) Haec Platonis sententia exstat in Dialogo, qui inscribitur Gorgias, sive Rhetor. COGN. Locus non in Gorg. exstat, sed in Theaet. p. Ed. Bas. 83. A. SOLAN.

Ead. l. 13. Εἴη) Legendum videtur εἶεν. GUYET. Non male. Sed si ad Parasitum ipsum referas, non tanta mutandi necessitas. Ad καταλήψεις certe singularem referre nolim. Licet enim femin. plur. etiam (sed rarius) invenias cum sing. verbi, cujus exempla quaedam dedit frater optimus G. O. Reitz. in Belg. Graeciss. p. 357. — 8. tamen Lucianus non ita solet. Sed quid tum dicemus de ἀπόλλυσιν, quod etiam sing. est? Idne quoque in pluralem mutandum: aut fatendum, tamen hic Lucian. junxisse feminin plur. verbo sing? REITZ.

Ibid. Ἀπόλλυσιν) Ἀπολλύουσιν. GUYET. Bene, si εἶεν semel receperis; nam tum et hoc mutandum erit. Priorem difficultatem avertit Gesnerus, εἴη ad Parasitum referendo; at ἀπόλλυσι tamen perdunt convertit, pluralem edendum esse forsitan innuens. Velim igitur, etsi εἴη retineo, minima accentus mutatione ἀπολλῦσι legere: nihil tamen mutavi; si forte et alia femin. apud Nostrum ita constructa reperiantur. REITZ. Quum εἶεν vere, ut Guyetus voluerat, in duobus Codd. legatur, dubitari plane non potest, quin sic rescribendum, et ἀπόλλυσιν mutato accentu in ἀπολλῦσιν sit mutandum; quam emendationem praevit jam Schmiederus. LEHM.

Ead. l. 15. Μὴ καὶ μανίας) Τὸ μὴ delendum videtur. GUYET. Non delendum, si interrogandi signum addas, quod adest in Par. in aliis non. Conf. c. 40. f. REITZ.

Pag. 103. l. 2. Ὅν οὐδὲ ζῆν etc.) Lectionem Florentinae vulgata meliorem arbitror; sed malletum tum etiam illud ὄν post βίῳ, quod illa cum ceteris servat, omitti, ut recte notat marg. A. 1. IV. quo sententia parasitica sit; οὐδὲν εὐχρηστοτέρου εὐρίσκω ἐν τῷ βίῳ, ὢν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἐστι. Nihil interim mutavi, quia vulgata eodem redit; sed altera est concinnior. REITZ. Ἄνευ tamen nimium videbatur ab ὢν remotum esse. Fortassis ὢν per errorem ex ὄν natum erat; unde illa variatio. LEHM.

Ead. l. 7. Δύναμιν δέ τινα) Nempe hic removet τὸ τεχνοειδές, qualis est animalium solertia in victu quaerendo, struendis nidis etc. ut paullo post ἀτεχνίαν. Vulgavit *Fabricius* ad *Sexti Empir.* adv. Gram., I, 75. locum egregium e Scholiis ineditis ad *Dionysium Thracem*, ubi occasione ejusdem definitionis artis explicantur et ab ea distinguuntur τεχνοειδές, ἡμιτέχνιον, μικροτεχνία, κ. τ. λ. et tandem etiam ἀτεχνία. GESN.

Ead. l. 14. Δυνήσεται σώζειν) Consequentia orationis et nexus haud dubie postulant secundam personam, quam cum Ionica s. antiqua ratione positam inveniret librarius, δυνήσεται, imperitia quadam immutasse videtur in δυνήσεται. Vidit hoc etiam primus interpretes *Vinc. Obsopoeus*, a quo discessum non oportuit. Non metuo, ne quis Graece doctus objiciat pronomen ἑαυτὸν. Hoc enim aequae secundae personae ac tertiae jungi posse, translaticium est. GESN. Δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν) Cum δυνήσεται, antea editum legerem, conjiciebam, legendum δυνήση vel δυνήσαιο, ut fiat secundae personae, et praemissae interrogationi, an tu evasurus sis? respondeat. Immo sic legi voluisse *Obsopoeum* crederem, qui vulgata servata tamen dedit, te ipse servare potuisses; nisi ex aliis ejus erratis viderem, nihil certi inde conficere licere. Sed quia *Gesnerus* tantum delerat, ut δυνήσεται legas, idque facillimum et optimum, (nisi forte nimis Ionicum fuerit,) lubens meliori cessi, et quia necessitas exigit, vulgatam rejeci, quae plane absurda erat. Restat tamen, ut ἑαυτὸν, quod tertiae personae est, jam etiam in σεαυτὸν mutet, qui volet, quia etiam proxime praemisit Noster σὺ σεαυτῷ. Sed per me non erit necessarium, quia ἑαυτὸν est omnis personae. Pro ἑμαυτὸν id adsertum vid. ad *Asin.* cap. 13. pro σεαυτὸν in *Apolog.* pro *Merc.* c. 2. πρ. ταῦτα μὲν πρὸς ἑαυτὸν — λέλεκται σοι, nisi credas propter sigma sequens dubiam esse lectionem. Vid. igitur apertius pro secund. pers. positum in *Ep.* ad *Galat.* V, 14. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτὸν. *Evang. Matth.* XXVI, 11. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. 2. *Corinth.* X, 12. et passim. *Epict.* Man. pag. 58. f. *Ael.* I, 34. med. τολμήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἑαυτοῦ — ὑπομείναι; hinc in *Glossar. veter.* in *Biblioth. Coisl.* pag. 233. Ἐαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ Ἀττικαὶ λέγουσιν. Sed quid multa? *Lucianum* sic saepe habere, bene profitetur *Sol.* ad *Apol.* l. d. Et patebit ex *Indice.* REITZ. Translaticiam hanc esse rem, monuerat *Gesnerus*. Ego vero moneo, etiam supervacaneam omnino et alienam ab h. l. omnem hanc esse vel *Reitzii* disputationem, vel *Gesneri* emendationem. Recte enim omnino habet vulgaris lectio δυνήσεται, quum in duobus Codd. pro εἰ ἐπιτρέψας σὺ σεαυτῷ scriptum legatur εἰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sed εἶναι retinendum esse constat ex *Hom. Odys. IX. v. 5*, unde haec hausta sunt, unde etiam liquet, in altero mox versu legendum *πλήθωσι τράπεζαι*, ut et exstat in *Flor. GRAEV.*

Ibid. Εἶναι) *Hom. L. Fl. V. 2. et Par.* In reliquis erat ἐμμεναι, prave. In P. ut et G. ἐμ — ἄλλο, quod melius, si φησὶ retineatur. SOLAN. Εἶναι legendum pro ἐμμεναι, etiam adscripsit *Guyet.* Item paullo post εὐφροσύνη pro vulgata εὐφροσύνην. REITZ.

Ead. l. 13. Εὐφροσύνη) Corrupte hic omnes εὐφροσύνην. Ego ex *Homero* ipso emaculavi. SOLAN.

Ibid. "Εχη κατά" Εχει κατά scribendum videtur, pro κατέχει. GUYET. Non plane opus est cum *Guyeto* κατά per anastrophe scribere; neque sic est in meis *Homeri* Edd. Nam etsi per tmesin pro κατέχω accipi queat, tamen non est anastrophe, qualis *Od. Z, 107. Πασάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει*, et ἔχει etiam per se interdum signif. *versari, degere*, cuius exempla mox subjiciam; ita ut εὐφροσύνη ἔχει κατά δῆμον ad verbum sit, *laetitia versatur apud, per populum.* De ἔχη vero in ἔχει mutando non adeo repugno; cum lectio inter ἔχη et ἔχει etiam variet in *Homeri* libris *Odysseae*, quem *Solanus* indicavit. Εχω autem pro *versor, immoror* frequens. *Alciphr. III. Ep. 20. pr. τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχων ἐν ἄστει.* Idem I, 1. τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμῶν ἡμέραν. *Long. Past. I. p. 24. Ed. Jung. (18. Moll.), ἡ δὲ Χλόη — ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον εἶχε πηγνῦσα τὸ γάλα (male πηγῦνσα Ed. Jung.)* Idem IV, 113. περὶ θῆραν εἶχε λαγῶων. *Ael. XIII, 2. m. καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν βακχείαν εἶχεν.* Et III, 42. καὶ αἱ μὲν περὶ τοὺς ἰστούς εἶχον. Sed ἔχει κατά rursus *Hom. Od. A, 491. Οὐνεκά μιν κατά γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε, senium eum occupat ad manus pedesque;* ubi ex traiectione structurae patet tmesin esse, qua in aliis verbis etiam utitur millies milliesque; nec tamen ideo κατά scribi necesse, quia praepos. praecedat casum suum. REITZ. In Soloecismum ἔχει incidit, opinor, *Guyetus*, quod apud *Homerum* sane libri quidam ἔχει, ac deinde etiam ἀκουάζονται, habent. Sed *Reitzio* certe hoc vitium minime erat excusandum, quo turpius vix aliud esse potuit. Jam vero κατά, quidquid excutiat *Reitzius* ad tuendum κατά, etiam *Wolfus* in ipso *Homero* edidit, bene intelligens, κατά δῆμον in hoc nexu nihili esse. LEHM.

Pag. 106. l. 4. Τοῦτο τί μοι) *Hom. Odys. IX. v. 11. SOLAN.*

Ead. l. 7. Τῶν Ἑλλήνων) In aliis Codd. τῶν ὄλων. BOURD. Ἑλλήνων) Unde hanc scripturam habuerit *Parisiensis* editor, incertum. In L. certe reperitur; et omnino proba est. In plerisque impr. et ipso P. ὄλων. In *Fl. λόγων. SOLAN.*

Ead. l. 9. "Ὅτε τὸν Φιλοκτήτην) Atqui haec nullibi, quod quidem commeminerim, narrat *Homerus*. Sed vide *Philostr.* p. 703. et qui ibi in notis memoratur *Hyginus* fab. CII. SOLAN.

Ibid. Φιλοκτήτην) Est apud *Philostr.* in Heroic. et *Homer.* in catalogo navium. COGN. In catalogo quidem navium *Iliad.* II, 721. sq. illud, quod *Solanus* quaerit, non reperitur; nisi, quod innuit ibi poeta, desiderium aliquando Philoctetae in Graecorum exercitu excitatum iri. Verum nec opus erat, ut ipse *Homerus* discrete Philocteten narraret ab Ulysse ad Trojam esse abductum. Fabulam secutus est *Lucianus*, qua nulla per totam antiquitatem alia vel latius fuit divulgata, vel amplius ornata ac celebrata. An quis ignoret *Sophoclis* Philocteten? Nec *Ovidius* *Metamm.* XIII, 313. sq. et v. 329. sq. hanc rem aliter tangit, quam ut vulgo notam. Ergo putidior est scrupulus, quem *Solanus* his Parasiti verbis injicere conatur; in quibus equidem nihil invenio, nisi hanc sententiam: Quodsi voluisset *Homerus* hanc orationem (χαριέστερον τέλος) secundum Stoicorum rationes Ulyssi tribuere, poterat facile illud momentum temporis eligere, quo Philocteten abduceret e Lemno. Atqui non fecit. Ergo — LEHM.

Ead. l. 11. "Ἕλληνας — κατέσχευ) *Hom.* II. A. Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς. COGN. Versus, quem *Cognatus* profert, est in II. B, 189. Et nihil huc facit. Melius conveniret vers. ejusd. B, 165. ubi de Graecorum fuga cohibenda sermo est. Sed neque hoc magni est momenti. REITZ.

Ead. l. 12. "Ἐαυτὸν μαστιγώσας) *Hom.* Od. Δ, 244. SOLAN.

Ead. l. 15. Τῇ Καλυψοῖ) *Hom.* Od. E. 14. et passim. REITZ.

Ead. l. 17. Λείας) Τελείας L. SOLAN.

Pag. 107. l. 3. Οὐδὲ γὰρ οἶόν τε ἀκούειν αὐτῶν, μὴ πολλάκις λεγομένων). Verto: fieri enim non potest, ut eos (versus) PERCIPIAMUS, si non saepius dicantur. Interpres habebat, quos nisi saepe referantur, audire non possumus. Verum τὸ ἀκούειν hic non est audire, sed intelligere et percipere. VITRING.

Ibid. "Ἀκούειν αὐτῶν μὴ πολλάκις λεγομένων) Id est, repetiti placent. GUYET. "Ἀκούειν hic intelligere est; quo sensu in N. T. usurpatur; nove. Nisi forte corruptus locus est. SOLAN. "Ἀκούειν *Solanus* nove dictum ait, pro intelligere, ut in Novo Foedere usurpatur. *Gesnerus* etiam recte vertit intelligere. *Obsopoeus*: neque enim ad satietatem AUDIRI possunt, nisi saepius repetantur: minus commode, minus vere. At ut ἀκούειν intelligendi significatu non sit antiquissimum; non tamen est adeo novum, ut singulari Novi Foederis stilo sit tribuendum. Ex *Galeno* enim L. X. id jam protulit *Bud.* in *Comm.* L. Gr. pag. 565. duobus testimoniis, quorum posterius

tantum repetam. Ἀπλοῦν δὲ, αἰτ, ὅταν εἶπω, ῥόδιον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀκούειν σε χρὴ. Sed ex aliis etiam defendit Pfochenius de stilo N. T. ad verba Apostoli 1. Cor. XIV, 4. ubi οὐδείς γὰρ ἀκούει recte vertitur, *nemo enim intelligit*. Sensus, quem Guyetus his verbis tribuit, etiam alia multo difficiliore structura est ap. Liban. Ep. 31. τούτων δ' οὐδείς, ὅστις οὐκ ἤκουσεν, ὡς ἀκούσει quod vertitur, *quorum nemo orationem audivit, quin audire iterum vellet*. Ad verbum autem sonabit, *horum autem nemo, qui non (ita) audierit, ut auditurus*. Quid si igitur ἀκούσειε optandi modo legas? vel ἀκούσων. REITZ.

Ead. l. 5. Δαιτυμόνες) Hom. Od. I, 7. SOLAN.

Ead. l. 11. Τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον) Jens. ad Dial. Imag. posterius verbum iis adnumerat, quae in Lexicis non inveniuntur; (quamquam inverse ἀχλόητος edī sit passus, ut ibi vidimus.) Interim verum est, in Stephan. Scap. Bud. Poll. Suid. et Hesych. non reperiri ἀόχλητος. Utitur tamen et Alciphr. IV. Ep. 55. pag. 410. plane totidem verbis scribens τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον, ubi peritissimus Bergl. et haec Luciani adfert, et ipsum Epicurum in Epist. ad Menoeceum apud Diog. Laert. X. Segm. 127. in simili sententia τὴν τοῦ σώματος ἀόχλειαν dicentem, et ἀνοχλησίαν Diog. Laert. II. Segm. 87. REITZ.

Ead. l. 14. Ὁ δὲ Ἐπικούρειος) Ἐπίκουρος forte. Sic interpretes. GUYET.

Pag. 108. l. 8. Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς Σχερίας) Videtur omnino respicere Odysseum N, 79. 92. Vox σχεδίας, quae in libris omnibus nostris exstat, irrēpsit pro Σχερίας facili scolorum lapsu, qui etiam ἐπὶ pro ἀπὸ dederunt. Σχερία autem, aut Σχερίη, nomen est insulae Phaeacorum, (Od. E, 34. et 35) unde in Ithacam tandem delatus Ulysses somno illo libero fruitur, divinitus etiam aucto. SOLAN. Magna veri similitudine sese commendat conjectura Solani; sed quod eam, inducta vulgata, jam in contextum recipi voluit, sine auctoritate librorum, id quidem praematurum esse consilium mihi videtur. Alia res foret, ubi vulgata lectio ita absurda, vel falsa, ut sine ejusmodi conjectura intelligi aut credi non queat. Cum vero et ἐπὶ σχεδίης Homero ead. Odysseum crebro usurpetur, et veritati non adversetur, ego nihil mutari passus sum. REITZ.

Ead. l. 9. Κατὰ ταῦτα) Illo modo, i. e. sequenti. GUYET. Habuimus idem in Bis Accus. c. 15. med. REITZ. Quae sequuntur, non recte ceperat Gesnerus, reddens: *Epicurus enim iste, quicumque demum est, sapiens*. In suspensio relinquit parasitus, quo jure nomen Sapiientis solus omnium Epicurus sibi ipse arrogaverit. Cf. Cic. Finib. II, 3. qui (Epicurus) se

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

confirmatur *Graevii* emendatio. In impr. omnibus ἀπολογούμενος, insulse. Sed quid isthic loci οἰκονόμος; Ego certe οἰκία vel συνοικία legendum esse arbitror. SOLAN. Cum κομο sane melius conjungeretur hic *dispensator*, ut Orpho praeced. ubi utrique dicebatur dominus μάχεσθαι, quod h. l. diceretur χάλειπῆναι. Nihilominus genuina puto nos habere verba, in quibus promiscue recenseantur molestiae, quibus careat parasitus, non accurate pensitatis singulorum verborum rationibus et vinculis. Ἀργύρια autem *vasa argentea* esse, non, ut *Gesnerus* reddidit, *pecunias*, jam monuerat *Belinus*. LEHM.

Ead. l. 7. Ἐκεῖνος) Ἐκείνους malim. Et *Solanus Florentinam* etiā ἐκεῖνος male habere, *Juntinae* adleverat. Nam etsi singularis ad Epicurum videtur spectare, illud μόνος rectius pluralem sibi oppositum habebit; quia si solus immunis est, ceteri omnes debent esse isti malo expositi, et ὧν ἐκείνους tum exponendum, intellecto denuo ἀνάγκη ἐνοχλεῖσθαι, quibus istos (Epicureos) perturbari necesse est. REITZ. Quin. ἀνάγκη illud ipsum, quod sequitur, et in vett. Edd. sine jota subscripto editum legitur, arctius cum ἐκείνους conjungendum. Sic demum veram habes loci formam et indolem; quod vidit etiam *Fritzschius*. LEHM.

Ead. l. 12. Πάσης γὰρ τέχνης) Πάσαις γὰρ τέχναις legendum videtur. GUYET. Haud male quidem *Guyeti* conjectura habet. At cum non desint exempla genitivi, ubi dativus usitatus locum haberet, nihil mutō. *Diod. Sic. L. II. c. 28. m. αὐτοῦ κατέγνω θάνατον*, ubi et αὐτῶ dicere potuisset. Idem IV. cap. 44. τῆς θυγατρὸς καταγνῶναι θάνατον. Sic ἱερὸς τινὶ etiam usitatum cum genitivo. Noster supra *Gall. c. 28. οὐπερ ἱερὸς εἰμι. Aesop. F. 2. τούτου ἱερὸς εἶναι λέγεται. Evang. Joan. XIX, 36. ὅσπου οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ*. Quo loco itidem αὐτῶ idem foret; etsi in loco parallelo *Exod. XII, 10. de re eadem legatur ἀπ' αὐτοῦ*. Construe igitur hic ἀνάγκη πάσης τέχνης. Ita ex *Cic. I. in Verr. 18. insula Deorum sacra*, pro *Diis*, adfert *Jensius* in *Lectt. Luc. p. 285. addiditque deinde Justin. XVIII, 7. decimas Herculis ferre. Et XI, 5. duodecim aras Deorum statuit*. Alia hujus generis dedit *Wopkens* in *Animadv. ad Avian. insertis Obs. Miscell. Britann. mens. Aug. 1736. pag. 210. REITZ. „Caecutiit hic vir perspicax (Gesner. in interpr. Lat.) nec minus (quod non tam mirabile) Reitzius, ut ex nota ejus manifestum est. Constructio est: ἀνάγκη γὰρ (ἐστι) μάθησιν πάσης τέχνης προσάγειν (τῶ μανθάνοντι) πόνον, φόβον, πληγὰς.“ Sic J. Seager. in *Diar. Class. N. 36. a. 1818. p. 319. LEHM.**

Pag. 111. l. 2. Ἀπῆλθε κλαίων, ὥσπερ τινὰς ἀπὸ τῶν δι-

δασκάλων) Sic recte Ms. vulgo ἐκ τῶν διδασκάλων. GRAEV. Τίς γὰρ ἀπὸ δείπνου ποτὲ ἀπῆλθε κλάϊων, ὥσπερ τινὰς ἐκ τῶν διδασκάλων ὁρῶμεν; Ms. Graevii ἀπὸ τῶν διδασκάλων. At vulgata lectio videtur multo aptior et elegantior, ut sit ellipsis loci alicujus, ubi διατρίβουσιν οἱ διδάσκαλοι; puta; σχολῆς vel διδασκαλείου, ut mox sequitur. Præcipue ubi de scholiis ac auditoriis loquuntur, Graeci amant hanc ellipticam loquendi formam. Sic ἐς διδασκάλου Noster in Hermotimo c. 82. f. εἰς μουσικοῦ φοιτᾶν, in Amoribus c. 64. f. Ἐξ Πλάτωνος iterum in Hermotimo, et passim. Addè, quae ad Tom. I. notavimus. JENS. Ἀπὸ τῶν διδασκάλων praeter Ms. Gr. Ed. Ven. Reliqui vero libri ἐκ. Sed B. 2. pro διδασκάλων, διδασκαλείων hic habet, prave. SOLAN. Non quidem improbo vulgatum, quod Jens. defendit, ἐκ pro ἀπὸ; et vel servassem, si tanti esset. Sed consentienti Solano ac Graevio in ἀπὸ aequè bono, aequè testibus suis firmato, hoc facile dedi, ut reciperem. Et si me tertium testem his adjungere licet, ἀπὸ cum illis magis probo; quia ἐκ τινὸς ἔρχεσθαι, quando οἶκος intelligitur, amat sine articulo poni; ut Aristoph. Plut. 84. ἐκ Πατροκλέους γὰρ ἔρχομαι; et simil. quae cum praepos. ἐς juncta; ipse adtulit Jensius. REITZ. Scilicet ἀπὸ τῶν διδασκάλων est e schola; et sic; si velis, defendatur aliquo modo illud Somnii c. 2: quod in Codd. nonnullis legitur, ὅποτε ἀφείνην ἀπὸ (vulg. ὑπὸ) τῶν διδασκάλων; quoties e schola dimittebar; quod tamen illic par est quotidie factum cogitari debere. LEHM.

Ead. l. 4. Εἰς διδασκαλεία φοιτῶντες) Confer Somn. sub init. SOLAN.

Ead. l. 15. Πολλή) Consulto mutavit textum Hesiodi, qui ita habet Ἐργ. 290. μακρὸς — ἐπ' αὐτήν. In P. Fl. Ed. et Salm. αὐτοῦς, in reliquis αὐτό. SOLAN. Πολλή — αὐτό) Notarat Solanus noster solam Par. quae male πολλοὶ haberet. Sed et alias sic habere vidi, ideoque in variantt. distinxi; sed melioribus parui. Interim et πολλή male forsitan ab interprett. cum οἶμος conjunctum; dum reddunt multa est via, ad quod Fl. aliaeque ansam videntur dedisse, comma post γὰρ omittentis. At cum οἶμος masculinum sit, πολλή, (si proba est lectio, et non πολλὸς poëtice pro πολὺς, rescribendum) forsitan ad τέχνην referendum. Hesiod. ab Solano indicatus habet, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν. quod etsi Lucianus mutavit, malim tamen utrumque adjectivum ad viam referre, ut longa et ardua dicatur. Verum isthoc ipsum voluit Gesnerus acque ac priores interprett. et ὁδὸς post πολλή intellexere, ellipsi satis per se usitata, qua tamen carere pos-

semus, si adjectiv. ad sequens οἶμος aptemus: nam quid opus aliud *viae* vocabulum intelligi, ubi aliud *viam* itidem significans jam additur? Si differentia inter ὁδὸς et οἶμος esset tanta, ut prius *itineris spatium*, alterum *difficultatem ejus* tantum indicaret, vel elegantissimam agnoscerem hic ellipsin. *Αὐτὸ* vero recte ad totum negotium pertinet: nam si πολλοὶ legas, scil. καρπῶν, belle quidem αὐτούς eodem referri videtur; sed hoc ipsum sefellit scribas, qui πολλοὶ cum dedissent, etiam αὐτούς refingere debuerent. At falsa tum prodit sententia. REITZ. Quid si πολλὴ referatur ad τέχνην, et αὐτὸ ad totam phrasin τούς καρπούς ἀπολαμβάνουσι; GESN. Ad τέχνην referri πολλὴν vel propterea nequit, quod de artibus pluribus agitur; non de una. Mireris omnino, tantopere a vero aberrare potuisse viros haud sane stupidissimos. Πολλὴ dicit parasitus, de ὁδὸς cogitans, sed meminit statim versus Hesiodēi longe celeberrimi, et applicat eum paullo liberius, sed tanto cum voce πολλὴ convenientiorem, quam οἶμος ad analogiam vocis ὁδὸς etiam feminino genere dictum sit. Cf. Eurip. Alcest. v. 845. Herm. ὀρθὴν παρ' οἶμον. *Αὐτὸ* autem intellige τὸ ὑστερον τοῦτο. *Αὐτὰς*, quod duo Codd. praebent, non equidem praetulerim cum *Belino*. Maxime sic claudicet sententia. Ceterum et alibi noster, et varia quidem ratione, hunc *Hesiodi* locum in usum suum convertit, ut *Hermot.* c. 2. *Necyom.* c. 4. LEHM.

Ead. l. 17. *Εὐθύς ἀπολαύει τῆς τέχνης ἐν αὐτῷ τὸ μανθάνειν*) Sic corruerunt posteriores sanum et sincerum priorum Editionum, ἐν αὐτῷ τῷ μανθάνειν. Paullo post iterum τῷ degeneravit in τὸ (ἅμα τὸ ἄρξασθαι), ut jam vidit et monuit *Graevius*. JENS.

Pag. 112. l. 1. *Τῷ μανθ.*) Ita *B.* 2. et *Par.* Reliquae τὸ, prave. SOLAN.

Ibid. *Ἐν τῷ τέλει ἐστὶν*) *Obsop.* reddiderat, *quantocius in quaestu est*. Haud ita male ad sensum: ludit enim in duplici sensu vocab. τέλος. REITZ.

Ead. l. 4. *Ἄμα τὸ ἄρξασθαι*) Sine dubio quoque scribendum, ὁ δὲ παράσιτος εὐθύς ἔχει τὴν τροφήν ἅμα τῷ ἄρξασθαι τῆς τέχνης. *At parasitus simul atque artem orsus est, victum habet.* Ἄμα τῷ ἄρξασθαι est σὺν τῷ ἄρξασθαι, vel σὺν τῇ ἀρχῇ. Edd. male ἅμα τὸ ἄρξασθαι. GRAEV.

Ead. l. 11. *Μίαν δὲ ἢ δύο μόνας*) Disce hinc, quanto sapientius a Judaeis et Christianis, seu potius a Deo ipso, feriae sanctae et caste colendae imperentur. Duo autem illi apud Graecos dies festi, primus erant et septimus, de quo posteriore alibi nos. SOLAN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sequuntur. Ac pluribus scriptoribus haud infrequens quinque interdum et plura monosyllaba jungere. Sic *Noster* mox cap. 28. καὶ μὴν καὶ τὰς μὲν, ubi plura dabo, quia ibi necessitas quaedam in haec inquirere. *Aesop.* Fab. 149. vel septem jungit, δυνατώτερός μου εἶ. εἰ δὲ μὴ, τί σοί ἐστιν. REITZ.

Ead. l. 3. Ἀλλότρια) *Athen.* l. 1. In quo multa sunt huius Dialogi. BOURD.

Ead. l. 8. Καὶ μὴν) Ante haec verba incipit loqui Parasitus. Aliud tamen secutus est interpretes. BOURD.

Pag. 115. l. 4. Κακοπαθοῦντες) De molesto ac duro labore translatum. Ita de opere rustico *Diod.* Sic. IV. c. 20. f, De pugnatis Gallis *Aelian.* II. 28. REITZ.

Ead. l. 10. Ἀνήρωτα) Ante *Bas.* omnes Edd. ἀνήρωτα, corrupte. Vid. *Homer.* Od. IX, 108. SOLAN. Similiter accommodatum hunc locum Homericum videbis ad hoc ipsum hominum genus De Merc. Cond. c, 3. ad sacerdotes Delphicos Phalar. II, 8. LEHM.

Pag. 116. l. 6. Τὴν τε ῥητορικὴν, καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἄς διὰ γενναιότητα) Τὴν τε ῥητορικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν μεγίστας τε καὶ καλλίστας εἶναι, ἄς διὰ γ. Sic paullo ante, ὅτι γὰρ μὴν τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων τέχνων διαφέρει. MARCIL.

Ead. l. 10. Ναυσικάα) *Homer.* Odys. Z, 101. SOLAN.

Ead. l. 12. Κατὰ τὴν ὑπόστασιν) Erat, cum hoc nomine certam et constantem rationem intelligi putarem; nec deerat, unde illam firmarem sententiam. Sed toto hoc loco, et his, quae sequuntur, diligentius iterum consideratis, apparebat mihi, sumendum esse nomen ea ipsa notione, quae solennis quasi et propria est, quae ὑπαρξιν notat, s. eam, quam recentiores scholae *existentiam* dicere solent, *substantiam*, aliquoties vocavit *Fabius*: nos circuitu maluimus uti ad claritatem. Vid. de hac ὑποστάσεως notione *Sextus Empir.* Math. VIII, 186. et ibi *Fabric.* GESN.

Pag. 117. l. 9. Τεκμαίρεσθαι) Unde fit, ut nihil praeter opinionem conjecturamque supersit. Hunc ego tandem ex obscuris hisce verbis sensum erui, qui solus mihi genuinus videtur. SOLAN. Simplicius longe egit *Seagerus*, e δηλονότι faciens δηλον ὅτι. Sic optima evadit et aptissima sententia. LEHM.

Ead. l. 10. Ἀρχὴν γὰρ φημι) Perperam sane in hoc scriptore versa est dictio ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν. Neque enim principio, ut vertunt, nec principium, ut pag. seq. (ἀπόδειξις μεγίστη τοῦ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦτο) notat, sed omnino, prorsus. Tanquam quoque *Fabrum* male in Timone οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτοῦς, vertisse primo congressu, accurate observat *Gronovius* ad *Tom.* I. pag. 1010. Ed. *Amst.* (i. e. in Tim

ciŕciter med.) Ad eandem dictionem, quamvis vulgatam, adhaesit quoque *Politianus*, dum in *Miscellaneis* cap. 56. locum hunc *Pausaniae* in *Boeoticis*, de tauris apud *Aethiopas*, ὅτι σφίσιν ἐπ' ἄκρα τῆ ῥινὶ, ἐν ἐκάστῳ κέρασ καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆσ κεφαλῆσ οὐδ' ἀρχὴν κέρατά ἐστιν, vertit, quoniam illis in summa nare singulis unicum cornu, tum aliud supra non magnum, verum in capite, ne initio quidem cornua. Ridiculum prorsus, οὐδ' ἀρχὴν κέρατά ἐστιν vertere, ne initio quidem cornua sunt. Nihil aliud *Pausanias*, nisi simpliciter vult, tauris illis in capite omnino non fuisse cornua. JENS. Quoties hoc monebimus? De scopulo hoc interpretum vid. ad 1. Ver. Hist. c. 4. Et *Hemst.* ad *Nigr.* §. 26. Et mox c. 29. μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦτο REITZ.

Ead. l. 11. Ἐπεὶ τί) Lege ἐπεὶ τοι. GUYET. *Gesnerus* sensum adjuvit, signum interrogandi post πότε ponens; quod scil. faciendum, si vulgatam retineas. At non male coniecit *Guyetus*: quare notam interrogandi novam non adjeci Graecis; sed quae in fine periodi aderat, servavi. REITZ. Ego vero ad *Gesneri* rationem composui textum; quo facto non opus erit *Guyeti* emendatione. LEHM.

Pag. 118. l. 3. Καὶ μὴν τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ τι κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον εἶη, καὶ παρέλθοι τις συγγνώμης ἀξιῶσας, ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι, καὶ αἱ καταλήψεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι, προσδεκτέος ἂν εἶη) Haec sine ullo sensu sic leguntur vulgo versa: Certe in reliquis artibus, quamquam earum ratione nonnihil discreparet, et postulata venia quispiam praeterierit; siquidem mediae videntur, earumque perceptiones non sunt immutabiles, admittendus non est. Inficetiis haec plenissima. In Graecis quoque non est nihil vitii. Προσδεκτέον enim, non προσδεκτέος, legendum; idque ad ἄλλας τέχνας referendum. Verto autem sic: Ac aliae quidem artes, quamvis et in iis aliquid absonum esset, idque praeteriret quis, venia dignum existimans, (quoniam et mediae videntur, et earum comprehensiones, sive intellectiones, non sunt immutabiles) admittendae forent. Id vult noster ille τῆσ Παρασιτικῆσ ἐγκωμιαστῆσ, Alias quidem artes, velut Philosophiam, Rhetoricen, et caeteras, non esse simplices; idque facile tolerari posse: Párasiticam vero esse omnino simplicem, eandemque apud omnes gentes. Caeterum mirum quantum diversam scripturam hujus loci exhibet *Ed. Flor.* Nempe, καὶ μὴν καὶ τὰς μὲν ἄλλας τέχνας εἰ καὶ τις κατὰ ταύτας ἀσύμφωνος εἶη, καὶ παρέλθοι τι, συγγνώμης ἀξιῶσ ἐστιν. ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσιν καὶ αἱ καταλήψεις αὐτῶν, οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι. Vides insignem diversitatem, praeterquam quod ultima (προσδεκτέος ἂν εἶη) pla-

ne omittuntur. Sed haud dubie foede hic corruptus fuit Codex Flor. et vulgata scriptura alias satis sincera; sublato ex ea illo, quod modo sustulimus, mendo. JENS. Vid. *Jens. SOLAN.* Καὶ μὴν καὶ τὰς μὲν) Καὶ μὴν τὰς μὲν aliae, quasi vererentur monosyllaborum nimium concursum. Et posset quidem abesse alterum καί. Sed quia καὶ μὴν καὶ millies frequentatur Nostro, ut in Quom. Hist. §. 60. ibique adlegatis, item Eun. 3. Demon. c. 22. 54. 56. Asin. 38. (alia de καὶ abundante ad Somn. c. 7. sunt notata) ideo etiam hic illud addi passus sum. Praeterea monosyllaborum congregatio non est impropria linguae Graecae. Conf. supra c. 21. f. ubi τί δὲ οὐχ οἱ τὰ. Ibid. c. 10. p. m. μὴν καὶ ἐν τῷ τῶν. Et passim singularis Dialogis, quinque monosyll. videre licet, quin et sex, ut in Tim. §. 16. ἄν; οὐ σὺ γε; ᾧ Ζεῦ. Sic et *Liban.* Ep. 29. καὶ γὰρ καὶ τὰ μὴ. Idem Ep. 31. οὐ γὰρ ἦν τοῦ σου. Ep. 33. δὲ τὸ μὲν τί τῆς, et passim. Nemo autem frequentius aut plures copulat, quam *Aristoteles*, ex quo haec tantum addo. Phys. VI. cap. 6. ἐν δὲ τῷ νῦν οὐκ. Ibid. vel octo monosyll. legas: Ἐστὼ γὰρ ἐν τῷ νῦν ἐκ τοῦ α εἰς τὸ β. Ac versu ult. ejusd. cap. ὥστ' ἐν ᾧ ἄν ἢ οὐκ ἄν εἴη. *Xenoph.* Cyr. III. sub init. sex etiam copulat, τέλος δὲ καὶ ὁ παῖς καὶ αἱ γυναῖκες. Ibid. p. 54. a. m. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῇ σῆ χώρᾳ. Octo *Diod. Sic.* III. c. 62. p. 231. τὸν μὲν ἐκ γῆς, τὸν δ' ἐκ τῆς ἀμπέλου. Nec a quinque abstinuit *Demosth.* ut in Or. adv. Mid. p. m. 414. C. καὶ γὰρ εἰ μὲν ᾧ. Sed desino συλλαβίζειν. REITZ.

Ibid. Τὰς μὲν ἄλλας τέχνας) Nihil hic vitiosum; sed impeditior constructio, praemisso Accusativo, quem regit ἀξιώσας. Ego in interpretando hunc ordinem secutus sum: Προσδεκτέος ἄν εἴη, εἴ τις παρέλθοι συγγνώμης ἀξιώσας τὰς ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ τι κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον εἴη, ἐπεὶ μέσαι κ.τ.λ. GESN.

Ibid. Εἰ καὶ τι — τις συγγνώμης ἀξιώσας) Quamquam earum ratione et postulata venia. Verte: quamquam non nihil discrepēt, hoc venia dignatus quispiam praetereat. GUYET.

Ead. l. 4. Καὶ παρέλθοι τις συγγνώμης ἀξιώσας) Haec ex *Fl. Solanus* ita constituerat, καὶ παρέλθοι τις συγγνώμης ἀξιός ἐστι etc. ac sequentia illa tria, προσδεκτέος ἄν εἴη, cum eadem deleverat, quod certe necessarium, ubi ἀξιός ἐστι pro ἀξιώσας receperis. Et placet quidem haec lectio; verum quia omnes ceterae in vulgata consentiunt, cujus sensus non est plané incommodus, insignem adeo mutationem facere non sum ausus. REITZ.

Ibid. Τίς συγγνώμης ἀξιός ἐστι) Ita recte *Fl.* nisi, quod prave τὶ pro τίς habet. In reliquis pro ἀξιός ἐστι, ἀξιώσας prave legitur; et mox post ἀμετάπτωτοι, προσδεκτέον ἄν εἴη.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 14. *Μηδὲ τὴν ἀρχὴν*) *Point du tout*, i. e. *nullo modo*. GUYET. Recte *Guyetum* monere, vide ad hujus *Dial.* c. 27. ubi *Jensius* idem notat. REITZ.

Pag. 119. l. 5. *Μὲν τοὺςδε, ἑτέρως δὲ τοὺς δὲ παρασιτεῖν*) Legendum videtur, ἄλλως τοὺς μὲν, ἑτέρως δὲ τοὺςδε παρασιτεῖν. GUYET. Illud posterius τοὺς δὲ in nostris Codd. atque Edd. non invenio, sed τοὺς tantum, certe in *J. Hag. Fl. Par. Fr. Ald. Salm. Sed B.* 1. τοὺς δὲ, quod in τοὺςδε mutandum, facile largior, idque *B.* 2. jam fecit. At cum in cett. absit, earum lectionem servavi, ne sine necessitate τὸ δὲ conduplicetur. REITZ. Fortasse scripsit auctor, ἄλλως μὲν τοὺς, ἑτέρως δὲ τοὺς, παρασιτεῖν. quemadmodum *Xenoph.* *Memorr.* III, 1, 8. ἵνα ὑπὸ μὲν τῶν ἄγωνται, ὑπὸ δὲ αὐτῶν ὠθῶνται. quem locum caute quidem, pro more suo, sed tamen sine idonea caussa, tentavit magnus noster *Frid. Volg. Reitzius* in praeclarissimo libello de *Prosodiae Graecae accentus inclinatione* p. 13. sq. Ed. Wolf. Non enim insolitam esse hanc articuli collocationem, ipse postea vidit ejusd. lib. p. 68. sq. et *Wolfius* ibid. confirmat. LEHM.

Pag. 120. l. 6. Ὡς κατὰ τινος — αἰσχύνης) Hoc κατὰ quid sibi hic velit, non equidem assequor: intelligerem, si esset ὡςπερὶ, vel ὡς δῆτα; vel simile quid. Corruptelam hic intercessisse, e scribendi compendiis ortam, vix dubito. GESN.

Ibid. Κατὰ τινός) Καί τινος legendum. GUYET. Probo conjecturam: nam κατὰ sensum commodum non exhibet. Interim δῆτα ex *Pell.* potest legi, donec certiora ex aliis Codd. doceamur. REITZ.

Ead. l. 11. Ἀναγραψάντων τοὺς ἕκ. βίους) An qui singulas vitas scripserant, an vero qui omnium, quod a *Diogene* factum? SOLAN.

Ead. l. 13. Νῆ τὸν Ἡρακλέα) De hoc Parasitico sacramento *Jo. Meursius*. Jurabant etiam Parasiti νῆ τοὺς ἄλλας. *Liban.* *Paras.* BOURD.

Ead. l. 16. Ὡν ἐγὼ δοκῶ) Videtur leg. ὡς. GESN. *Gesnerus* ὡς malebat. Nihil repugno, si libri addicerent. Nam etsi construendo, τοὺς ἀρίστους, scil. αὐτῶν, ὧν ἐγὼ δοκῶ, regimen genitivi ὧν extundi potest; tamen sensus minus est commodus, quam si ὡς legas; et pristini etiam interpretes, ut ego opinor, reddentes, ita legi voluisse videntur. REITZ.

Ead. l. 17. Αἰσχύνης) Vid. *Imagg.* c. 17. et hoc ipso op. c. 45. et *Plut.* in *Vit. Aristid.* et π. κόλακ. *Bentlejus*, *Diog. Laërt.* II, 61. p. 48. C. D. et *Suid.* Septem numerantur ejus. *Dialogi* melioris notae; totidemque aut imperfecti, aut his longe inferiores. *Diog.* l. c. SOLAN.

Pag. 121. l. 1. Ὅπως εἰ δύναιτο) Nota phrasin. GUYET. Nihil aliud signif. quam *si modo posset*, vel *si hoc modo posset*, pro *εἰ οὕτω δύναιτο*. Alia de ὅπως jam alibi laudatus habet Solan. ad hujus Dial. c. 9. et ad Tim. §. 48. Inversa autem hic ordinaria constructio videtur, quod alii negabunt, et *εἰ δύναιτο* duobus commatis incluso ita construent, ὅπως γνωσθῆναι δι' αὐτῶν, εἰ δύναιτο. Sed ὅπως tum pro ὡς valebit, ut videtur etiam tacite innuisse Guyet. ad c. 3. hujus Dial. unde id ei suspectum fuit, quia cum infinitivo non amat construi. Exempla ab Solano illic indicata huc non faciunt. Neque illa c. 3. et 9. plane respondent huic loco. Hic enim relativum ὅπως pro demonstrativo οὕτως positum est, quasi dixeris, *si quo modo possit*, pro *si hoc modo possit*. Haud aliter, quam relativum ὅς saepe accipitur pro οὗτος, non solum in formula ἦδ' ὅς pro ἔφη οὗτος, quam habuimus Alex. c. 43. Lexiph. c. 2. 4. et singulis fere seqq. Sed et alibi, ut Aesop. Fab. 91. καὶ ὅς ὑποτυχῶν εἶπεν. Item Fab. 101. αἱ περισσεύουσαι — ἐξήλασαν (κολοιὸν) παίουσαι. Καὶ ὅς ἀποτυχῶν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆκε πρὸς τοὺς κολοιοὺς πάλιν. At ὅπως sic usurpari minus frequenter observavi: est tamen haud absimile illud Herodiani III, 5, 9. ἔδωκε δὲ αὐτοῖς καὶ δηλητήρια φάρμακα ὅπως τινὰς πείσαι δυνήθειεν etc. i. e. *si hoc modo nonnullis persuadere possent*, vel *quibus eum, si possent, aggredierentur*; ubi Steph. quoque malit legi εἶπως, quia alterum ei minus usitatum videbatur. Ego utrumque servarem, quia nihil contra analogiam peccat; licet exempla sint aliquanto rariora: nam cum ex ὡς πῶς conflatum dicatur; et hic recte interpretabimur, *si qua*, vel, *si quodammodo possit*, ac tum idem erit ὅπως εἰ, quod εἶπως. REITZ. Operam h. l. perdere Reitzium recte notat Seagerus. Nec plus profecit Abresch. Animadvv. ad Aeschyl. Tom. I. p. 390. conferendo dissimillimam rationem ap. Sophoclem Antigon. v. 371. (Herm.) Nihilominus dubito Seagerum sequi satis confidenter suadentem γνωσθείη pro γνωσθῆναι. Est potius hoc exemplum mancae orationis, cujus generis et alibi nonnulla deprehendas. Γνωσθῆναι proxime ad δύναιτο referendum. Quae autem sic desideratur sententia ad ὅπως pertinens, τύχοι τούτου aut γένοιτο οὕτως, menti legentis, vel potius, audientis, facile se praebet supplendum. LEHM.

Ead. l. 3. Ἡὺδοκιμηκέναι) Sic omnino scribendum, non ut in omnibus impr. est εὐδ —. SOLAN. Εὐδοκιμηκέναι) Admississem augmentum ηὺδοκ. quod adeo necessarium clamat Solanus noster, si alicubi invenissem; sed ne Jungermanni Manibus δόκησιόσοφος videar, nihil mutavi; et cum-mox §. seq. rur-

sum εὐδοκίμει, consentientibus vett. Edd. habeamus, (quod similiter in ηὐδοκίμει mutatum voluit) atque alibi apud Nostrum diphthongus εὐ maneat immutabilis, praestat abstinere manum. Habuimus idem supra Alex. c. 32. (22.) Amor. c. 33. pro Imag. c. 19. f. atque alibi. REITZ. Non *Reitzium*, sed *Solanum*, in hac causa audiendum esse, probasse mihi videor Tom. II. p. 456. LEHM.

Ead. l. 5. Ἀρίστιππος) Genere Cyrenaicus; maxime voluptarius fuit, canis regius a Diogene nominatus, quod assentaretur Dionysio. Ad hunc Stratonem, vel, ut alii Platonem, dixisse tradunt, Tibi soli et chlamydem, et vestem rejiculam ferre datum est. Leg. *Diog. Laërt.* L. 2. *Horat.* Ep. L. I. COGN.

Ead. l. 10. Αὐτὸς εὐδοκίμει) Hic τὸ μάλιστα desiderari videtur. GUYÉT. Quod *Guyet.* scribit εὐδοκίμει, nescio negligentiae, an diligentiae adscribam, quod praes. temp. crediderit, quia augment. abest; an vero alicubi sic legerit. Sed hoc minoris momenti, vid. quae paullo ante dixi. Pluris est, quod μάλιστα omissum sit. Sed satis intelligi posse arbitror, quia μάλλον omittitur creberrime, ut non semel vidimus. V. Quom. Histor. cap. 17. f. et Gall. 18. etc. Nihil tamen definitio. REITZ.

Ead. l. 14. Πλάτων) Vid. *Plat.* Dion. 283. — (Sed suspectum mihi illud ὑμῶν) Ter in Siciliam navigasse tradit *Diog. Laërt.* III. p. 74. C. et prima quidem vice venundatum. Mirum autem est, de Xenophonte nihil hic additum, qui et ipse Parasiticae, et Parasitis credo, operam dedisse insimulatus est. Vid. *Athen.* 427. F. SOLAN.

Pag. 122. l. 1. Δευτέρῳ στόλῳ) In priore venierat. Vid. *Diog. Laërt.* p. 147. C. SOLAN.

Ead. l. 6. Ἀριστόξενος) Musicus dictus fuit a patre, musicae praecipuo magistro, auctore *Suid. Steph.* de Urbibus, in dictione *Tarentum*, scribit hunc fuisse partria Tarentinum. De hoc *Cic.* et *Gell.* COGN. Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικὸς πολλοῦ λόγου ἄξιος καὶ αὐτὸς γε παράσιτος Νηλέως ἦν) Quis fuerit Neleus, qui parasitum habuit Aristoxenum, discimus ex *Strabone*, L. XIII. ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς ἀνὴρ Ἀριστοτέλους ἠχροαμένος καὶ Θεοφράστου — πρῶτος ὦν ἴσμεν συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Non est mirum, si παράσιτον habuerit Aristoxenum, nam viri divitis fuit bibliothecam adunare, (an adornare?) et Aristoxenus eandem cum Neleo philosophiae sectam profitebatur. Aristotelis enim fuerat etiam auditor. De eo sic *Suidas*: Ἀριστόξενος υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρου μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας, διατριψας δὲ ἐν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

gitur. Sed in hac varietate praetuli id, quod planum et usitatum est. REITZ.

Pag. 123. l. 9. *Μάλιστα χρησιμώτατοι*) Superlativus duplex. Articulum addit *Aelian.* XIII, 2. pr. *ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα.* REITZ.

Ead. l. 18. *Περιορᾶν ἔξω*) Subaudi τῆς πόλεως. GUYET.

Pag. 124. l. 10. *Μὴ γελοῖον*) Subaudi τὸ ὄρα, aut simile quid, ὄρα μὴ γελοῖον ἢ λέγειν videtur. GUYET. Si cum *Salm.* interrogandi signum addas, quod feci, μὴ interrogativum non desiderabit eam ellipsin, quae in prohibendi formalis ὅπως μὴ, locum habet. At jubet μὴ acui *Budaeus*, quando interrogantis est. Verum non observatur hoc in *Luciani* aliorumve auctorum Edd. Ita in *Ep. Pauli ad Rom.* IX, 14. scribitur μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; interrogative. *Aristoph.* *Plut.* μὴ τ' ἀγαθὰ; *Aelian.* XII, 22. f. μὴ τοῦτον Ἡρακλῆν ἡμῖν ἕτερον ἔσπειρας; at indicativum amat, quando simpliciter interrogat. Ideoque cum *Guyeto* elliptice exponere poterit, cui libuerit; sensu tamen eodem redeunte. REITZ. Ad libidinem haec referri minime debent: neque enim sensus eodem redit. *Μὴ γελοῖόν ἐστι;* foret: *ridiculumne est?* es ist doch wohl nicht lächerlich? Contrariam sententiam profert: *μὴ γελοῖον ἢ;* *Nonne ridiculum sit?* es sollte nicht lächerlich seyn? Vides alteri interrogationi inesse negationem, alteri affirmationem. In sequentibus verba, *τινὸς δεομένους ἀναλήψεως* reddiderat *Gesnerus*: *re quadam indigentes*; nescio qua vi et qua de causa. Correxī itaque, monente etiam *Belino*. Ceterum *Schmiederus* hunc locum sibi suspectum esse profitetur. LEHM.

Ead. l. 14. *Οὐδέ λευκὸς (τὸ μὲν γὰρ γυναικί)* Vide *Is. Casaubonium* ad haec verba *Theocriti* *Idyll.* 16. *ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκνον ἔγνω.* BOURD.

Ead. l. 15. *Ὅποῖον ἡμεῖς*) Sic *Ter. Eun.* II. Sc. II, 10. et seqq. *Viden' me* etc. Parodiam ex Tragico esse quae sequuntur verba existimo. SOLAN.

Ead. l. 19. *Ἀλλὰ τί δὴ ταῦτα εἰκάζειν, ἔχοντας αὐτῶν παραδείγματα*) Unde pendet *εἰκάζειν*; Scribe ex Ms. *ἀλλὰ τί δει ταῦτα εἰκάζειν; sed quid opus est ista comparare?* ΓΚΛΕΥ. *Δεῖ Ven.* utraque. In reliquis impr. δὴ, mendose. SOLAN.

Pag. 125. l. 3. *Εἰ δέ τις* etc.) Dicit, nullum Rhetorem aut Philosophum belli tempore sustinere in campum descendere, et extra muros prodire. *Εἰ δέ τις παρεδέξατο, φημι τοῦτον λείψαντα τὴν τάξιν ὑποστρέφειν, quod si quis coactus id suscepit, hunc deserta acie abscessisse dico.* Sed quid suscepit? prodire in campum? Sed vix Graecos sic loqui existimem. Ms. bellissime *παρετάξατο.* *Si quis vero in acie co-*

getur stare. Παρατάττεσθαι est instrui in acie. GRAEV. Πα-
ρετάξατο Ven utiaque. In reliquis παρεδέξατο. SOLAN.

Ead. l. 6. ΠΑΡ. Λέγω δὲ ὁμως) Nullus dubito, quin haec
ita refingenda sint, ut exhibet margo *A. W. ΤΥΧ.* ὡς θαυ-
μάσια πάντα, καὶ οὐδὲν ὑπισχνῆ μέτριον· λέγε δὲ ὁμως. ΠΑΡ.
τῶν μὲν etc. Sentiet, qui vel mediocri cum attentione per-
legerit. REITZ.

Ead. l. 7. Ἰσοκράτης) Et alii, quos postea nominat, ae-
tate eadem vivebant Athenis. Lege *Cic. de clar. Orator. Quintil.*
l. I. Plut. in Phocion. COGN.

Ead. l. 9. Φωνήν) Locus subobscurus, mihique suspectus.
Utut sit, ἰσχνόφωνον fuisse tradit *Plut. in X Rhet.* SOLAN.
Vid. *Varr. Lectt.* LEHM.

Ibid. Δημάδης) Meminit et infra *Demosth. Encom. c. 15.*
SOLAN.

Ead. l. 13. Ὡς εἶγε τις) Sic interpretes legisse videtur:
ὡστ' εἶγέ τις. GUYET. Ὡς εἶγε — κατ' αὐτὰ) *Fl. ὡς — καὶ*
ταῦτα. Neutrum placet: alludere credo ad locum aliquem
orationum Demosthenis, absque quo frustra sit, qui medici-
nam huic facere velit. SOLAN.

Ead. l. 14. Κατ' αὐτὰ) κατὰ τ' αὐτά. GUYET.

Pag. 126. l. 1. Ἐν αὐτοῖς) Ἐν αὐτοῖς. GUYET.

Ead. l. 2. Ἀνδρειότεροι) Sic recte scribunt *Ven. 2. Salm.*
et *Amst.* Reliquae ἀνδριότεροι. SOLAN.

Ead. l. 8. Κορυφαῖος) Demosthenes. GUYET.

Ead. l. 10. Φίλιππος) *Hartung.* 663. Sed apud *Dem. p. m.*
70, B. est ὄλεθρος Μακεδῶν. SOLAN. Corrigendum non cen-
seo *Lucianum.* Sive enim ad *Demosthenis* locum respicias,
paullo liberius verba ex memoria pronunciari cogita, qui mos
est nostro sollemnis, et hoc quoque loco in ceteris verbis con-
spicitur: sive linguae rationes spectes, non video, quid ne-
cesse sit τὸν Μακεδόνων ὄλεθρον cum *Belino* interpretari
Macedonum pestem, quum aequae facile intelligi possit *scele-*
ratissimus Macedonum. Ὅθεν male olim redditum, a quo,
jam a *Guyeto* video recte explicatum. LEHM.

Ibid. Ὅθεν) E Macedonia scil. CUYET.

Ead. l. 13. Ρίψας τὴν ἀσπίδα) Demosthenes clypeo suo
litteris aureis inscripserat, ἀγαθῆ τύχῃ· attamen cum ad pu-
gnam ventum esset, abjecto clypeo aufugit, quod cum illi
probrio daretur, elusit hoc versiculo: Ἄνθρω δὲ φεύγων καὶ
πάλιν μαχήσεται. Cetera hujus Dialogi desumta ex *Iliad.* et
Odys. COGN. Ipse *Demosthenes* docet, sibi *λειποταξίου γρα-*
φῆν ab inimicis impactam; *p. m.* 378. et *ibid.* passim. SOLAN.

Pag. 127. l. 1. Θραξί) De Philippo an Demosthene di-

catur hoc *κάθαρμα*; dubium videri potest: de Demosthene dictum cur statuat, ex *Plutarchi* loco disces, quem ad *Soimn.* c. 7. descripsi. Videbis ei ab Aeschine objectum, quod ex Barbara natus esset. SOLAN.

Ibid. *Καὶ Σκύθαις, ὅθεν ἐμείνο τὸ κάθαρμα ἦν*) An oriundus e Thracia aut Scythia? Sed teste *Suida Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἦν Παιανιεύς*. Idem *Suidas* mentionem facit Demosthenis Thracis Grammatici. An utrumque confudit *Lucianus*, seu potius parasitus? GUYET.

Ead. l. 8. *Κατατρίβοντες τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα*) Sic apud *Diog. Laërt.* in Stilpo. BOURD. *Conf. Gall.* cap. 11. Similem phrasin vid. apud *Diog. Laërt.* Stilpone. SOLAN.

Ead. l. 14. *Πλάτων*) Reliqui an viderint, nescio, certe Platonem tradunt ter militasse. Vide *Diogen. Laërt.* III. pag. 72. A. SOLAN.

Ibid. *Αἰσχίνης*) *Conf. supra Imag.* c. 17. SOLAN.

Ead. l. 15. *Ὀμιλος*) Sic supra *Asin.* c. 37. *αὐλητῆς ὄμιλος*. SOLAN.

Ead. l. 16. *Μόνος δὲ τολμήσας*) Locus clāssicus de militia Socratis in *Platonis* *Apol.* p. m. 363. F. *ὅτε μὲν με οἱ ἄρχοντες ἔταττον, οὓς ὑμεῖς εἰλέσθε ἄρχειν μου, καὶ ἐν Ποιδαία, καὶ ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ ἐπὶ Δηλῶ, τότε μὲν οὐ ἐκεῖνοι ἔταττον, ἔμεινον ὡσπερ καὶ ἄλλος τις, ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν κ. τ. λ.* Sed hanc militiam non minus, quam *Lucianus*, deridet et mendacii Platonem accusat, *Athenaeus* V, 15. praeclare ille quidem refutatus a *Casaubono*; add. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. 3, 17. Etiam *Plutarchus* in *Alcib.* p. 355. H. Steph. sine ulla dubitatione fortitudinem illius, et servatum in proelio Alcibiadem, translatumque in eundem praemium, commemorat. Add. *Menag.* ad *Diog. Laërt.* 2, 22. seq. Aut historica fides nulla est, aut vir fortis in bello etiā fuit Socrates. GESN.

Ead. l. 16. *Ἐν τῇ πόλει*) Legendum omnino videtur, *εἰς τὴν Ἀμφίπολιν*. Vide *Suidam.* *Τὸ μάχην* glossema est. GUYET. Mirum est, neque interpretem, neque commentatorem, hunc locum emendasse: at mendum est, et manifestum; emendatio vero in proclivi. Quid enim est *τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην*; Quatenam fuit ea pugna in urbe facta, in qua Socratis affuit? et quis Deorum Parnethen montem a Boeotiae finibus in Athenas ipsas transportaverat? Lege, lege meo periculo, *τὴν ἐπὶ Δηλῶ μάχην*. Ea fuit, in qua Socrates *ἠρίστευσε*. Sed mira est hoc loco interpretis confidentia simul et ignorantia, qui de suo addidit, *adversus Lacedaemonios*. At ea pugna contra Bocotos facta fuit, et quod dicit inferius, *ἄνδρὶ Σπαρτιάτη*. ad eam pugnam non debet referri. Plures de ea pugna, et

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Wasse in *Addend. ad Thucyd. IV, 97.* Sed idem quoque *Par-*
nes extra dubitationem fere collocat *Palmerianam* emenda-
tionem. Nam diserte *Thucydides* l. c. et *Plutarchus* de *Dae-*
mon. Socr. p. m. 1032. pr. cum illa ad *Delium* contra *Theba-*
nos pugna fugae παρά τὴν Πάρνηθα mentionem conjungunt.
Sed quid faciamus palaestrae *Taureae*? Ponamus illam in viā
e *Parnethe* *Athenas* ducente. Quid ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ; viderit
Parasitus, l. e. *Lucianus*, qui cogitasse potuit duas alias pu-
gnas, quibus interfuit *Socrates*. *GESN.*

Pag. 128. l. 1. Ταυρέου παλαίστραν) De qua vid. *Plat.* in
Charmide statim ab initio 235. *C. SOLAN.* Ibiq̄ue *Heindorf.*
Mihi quidem non liquet, quatenus vel fides historica ab ipso
Parasito sit laesa, vel librarii, maxime in verbis τὴν ἐν τῇ πό-
λει μάχην describendis, ab auctoris manu declinaverint. Quare
in re tam dubia malui textum ad librorum fidem exactum
reddere, quam committere a leae. *LEHM.*

Ead. l. 2. Πολὺ γὰρ αὐτῷ etc.) De *Socrate*, cum ex proe-
lio in palaestram aufugisset, πολὺ γὰρ αὐτῷ ἀστειότερον ἐδό-
κει μετὰ μειρακυλλίων καθεζόμενον ὠραΐζειν, καὶ σοφίσματα
προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἢ ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ μάχεσθαι.
Quae sic verterunt: *Ipsi multo urbanius videbatur, cum ado-*
lescentulis sedendo se ornare, et secum versantibus captiuncu-
las proponere, quam cum Spartano viro pugnare. Verum quis
unquam audivit, *Socratem* se ornasse, aut pueros ornari in
palaestra, ubi nudi corpus exercebant? Vide sequentem dia-
logum de gymnasiis, ubi se non ornasse in iis, sed pulvere
commaculasse dicuntur. Adde ὠραΐζειν non significare se or-
nare, ut volunt interpretes. Omnia sunt absurdissima. Cogi-
tabam olim pro ὠραΐζειν legere παίζειν, ludere cum pueris,
nam sic et alibi locutus est. Sed postea in Ms.prehendi
veram scripturam, in quo legitur ἀορίζειν sed scribendum
ὄαρίζειν, garrire. Est in hoc verbo aculeata figura, qua *So-*
crati exprobrat oblique παιδεραστίαν. Nam ὄαρίζειν proprie
dicitur de colloquio amatorio. *Homerus* *Iliad. Z, εὗτ' ἄρ'*
ἔμελλε Στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἢ ὄαρίζε γυναικί quando jam
erat *Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.* Et
Iliad. X. Τῷ ὄαριζέμεναι ἄτε παρθένος ἢ ἱθεός τε. Παρθένος
ἢ ἱθεός τ' ὄαρίζετον ἀλλήλοισιν. Cum hoc confabulari, ceu virgo
adolescensque. *Virgo et adolescens confabulantur inter se.* Hinc
ὄαριστὺς est blandus mulierum sermo, quibus capiunt animos
virorum. Idem poëta de cestu *Veneris*: "Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης,
ἐν δ' ἱμερος, ἐν δ' ὄαριστὺς Πάρφασις. Ibi est quidem amor, in-
est desiderium, insunt blanditiae Illicientes. Recte enim antiquus
interpres ὄαριστὺς πάρφασις conjungit, et Etymologicum ma-

gnum exponit ὁμιλία παρασκευαστική, colloquium, quod prae-
parat, hoc est, animum ad amandum et consuescendum inci-
tat. Idem: ὄαροι αἱ γυναῖκες, αἱ γαμεταί, οἷονεὶ ὁμοαροὶ τινες
οὔσαι, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρῆναι γάμῳ καὶ συνηρομόσθαι. ἐξ αὐ-
τοῦ δὲ ὄαρίζειν λέγεται, τὸ τοὺς ἀνδρας γυναῖξιν ὁμιλεῖν. Vide
sequentia. Significat Lucianus, Socratem in palaestra non de
virtute disputasse cum ephēbis, sed colloquia habuisse plena
amoris, ac blanditiarum. GRAEY.

Ead. 1. 3. Ὠραῖζειν) *Faire le beau.* GUYET. Parum abest,
quin recipiam emendationem Graevii. Sed quia non satis cer-
tum, quid *Lucianus* reliquerit, abstinui; licet vulgata lectio
minus placeat, prae illa: adscripserat etiam ὄαρίζειν *Gesnerus*.
Et in versione eo adlusit. REITZ. Non video prorsus, quid
relinquatur dubitationis, quin unice vera sit *Graevii* conje-
ctura. Cf. *Alexandri oraculum* supra Tom. V. p. 110. cap. 54.
Νυκτιπλάνοις ὄαροις χαίρει, κοίταις τε δυσάγνοις. LEHM.

Ead. 1. 4. Ἄνδρὶ Σπαρτιάτῃ) *Suspectum.* Forte ἀνδρὶ σπαρ-
τῶ. Thebani enim et Boeotii dicebantur σπαρτοὶ, i. e. *sati*.
Fabula nota. Vid. *Nostrum Philops.* c. 3. KUSTER. Adde *Eur.*
Ἰκ. (pag. 330. A. 344. AB.) et *Ἡρ. μ.* (pag. 719. A.) et *Nostr.*
De Salt. c. 41. Sed nihil muto. SOLAN.

Ead. 1. 7. Ὡστε οὐδὲν τι etc.) I. e. vera dicis, non ca-
lumniaris. GUYET. Apparet quidem, haesisse in hoc loco *Be-
neditum*, dum quae nimia attulit *Obsopoeus*, amputare cona-
tur; sed dum expedire se ab ejus interpretatione penitus ne-
quivit, nihilo magis lectorem adjuvit, quam fecerat prior, qui
sic interpretatur, *quibus per Jovem nequaquam voluntas erat
haec illis illudendi gratia exprobrare, sicut tibi. Itaque parum
gratiae arti tuae conciliare videris, tantos viros falsis contu-
meliis afficiendo.* Ex his omittens *Benedictus* illa *sicut tibi*,
sequentia reddidit: *itaque parum gratiae arti tuae conciliare
videris contra viros hosce mentiendo.* At quaeso quid est, quod
in illis hic parasitus mentitur? Utique in praecedenti periodo
testatur, se haec eadem audivisse ab viris bonis et fide dignis,
nec ob ullam causam suspectis mendacii in istis hominibus.
Hinc certe et in nostra periodo assentitur parasito, contra
quam interpretes volunt. Nam manifeste Graecae voces hunc
sensem efficiunt, *ut adeo nihil mihi videaris, gratificans tuae
arti, in illis viris mentiri.* GRON.

Ead. 1. 10. Καὶ λέγε) Nihil varietatis invenio; mallet tamen
hoc loco καὶ ejicere cum *Gesnero*, qui in marg. notarat
hoc forsitan delendum. Nam nexus φέρε καὶ σὺ λέγε melior est,
quam φέρε καὶ σὺ καὶ λέγε. Etsi de καὶ abundante jam ad
nauseam commentati sumus antea. REITZ.

Ead. I. 12. Οὐδείς ἀνήκοος Ὀμήρου) Οὐδείς μὴ ἀνήκοος. Ὀμ. MARCIL. *Marcilius* hoc loco legit, οὐδείς μὴ ἀνήκοος Ὀμήρου. At id admittendum negant sequentia. Sensus est simplex: *Atqui, o amice, nemini, etsi vel maxime sit indoctus, usque adeo inauditus est Homerus, qui nesciat, Heroum etiam praestantissimos apud eum esse parasitos.* JENS. Mallem ἀνηκοῶς. SOLAN. Minime probo *Marcilii* commaculationem, quae forsitan hinc orta, quod crederet, duas negationes et hic negare, ideoque tertiam addendam. Sed non negant duae negationes, quando μὴ vel οὐ praemittitur adjectivo cum α privativo; nam οὐκ ἀνάξιος Graecis aequae est *non indignus*, i. e. *dignus*, ac Latinis *Ael. V. H. IV, 18. Συρακούσιον ἄνδρα χαριέντα, καὶ τῶν Ὀμήρου μὴ ἀπαιδευτον* Et οὐκ ἀπαιδευτοῖ ἰατρικῆς, I, 7. pr. Ac passim apud quosvis, ita ut plura addere pudeat. REITZ. Cf. Varr. Lectt. Non puto necessario corrigendum esse, quum eadem vocis οὕτως elipsis h. l. statui possit, quae satis frequens est ante ὥστε, de qua etiam in *Bosiano* libro agitur Ed. Schäf. p. 777. sq. licet nec plene, nec satis accurate. LEHM.

Pag. 129. l. 1. Νέστωρ) *Hom.* II. A, 249. SOLAN.

Ead. l. 3. Ὡσπερ ἐδόκει) Ὡσπερ ἐδόκει. MARCIL. *Solanus* contra, cum ὥσπερ legeretur in *J.* id in ὄσπερ mutavit, cui adsentior, etsi et alterum tolerabile: sed quia in ὄσπερ optima Edd. consentiunt, eo facilius id praetuli. Aliud est paullo post, θαυμάζει ὥσπερ τὸν Νέστορα. REITZ.

Ead. l. 6. Δέκα Αἴαντας) *Hom.* II. B, 371. SOLAN.

Ead. l. 9. Ἰδομενέα — παράσιτον) *Hom.* II. Δ, 256. SOLAN.

Ibid. Ἐγγονον) Quamvis consensiant libri, et apud alios ita etiam scriptum saepissime reperitur, legendum apud omnes ἔγγονον videtur. SOLAN. Non filius Jovis, sed nepos, vel potius pronepos, fuisse traditur Idomeneus. Vid. *Homer. Odys.* XIX, 181. et *Hygin. f.* 97. qui Deucalionis Cretensis filium narrant. Quamquam mox c. 47. *Lucianus* ipse Jovis filium facit Idomeneum, vel errans ibi, vel latiore sensu vocem υἱὸς accipiens. Sic certe secundum vulgare Grammaticorum praecipuum h. l. magis convenit ἔγγονος, qui est e posteris, quam ἔκγονος, filius. Quamquam facile largior *Solano*, crebram horum vocabulorum, et crebriorem etiam, quam forsitan suspicaris, per libros veterum exstitisse permutationem; ut *Eurip. Hecub. v.* 941. Pors. LEHM.

Pag. 130. l. 1. Πλεῖον) Ex *Homero* II. Δ, 262. reposuimus pro πλέον. SOLAN. Πλέον) Verum est, in *Homero* l. d. πλεῖον legi, ut versus mere spondaicus, *Homero* rarior, ibi postulat, ait enim: Δαιτροὺν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί. Sed quia

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tandus? legendumque, Ἐκτωρ προσπίπτων καὶ ἱκετεύων τὸν Ἀχιλλέα; nam προσπίπτειν τινὶ cum dativo usitate dici, est notissimum. Non est quidquam immutandum, cum et Eurip. cum accusat. construat fere semper, ut Hecub. 339. Πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶς τοῦ δ' Ὀδυσσέως γόνυ. Ibid. 737. —. πότρεα προσπέσω γόνυ; deinde Androm. v. 537. Τί με προσπίπτεις, ἀλίαν πέτραν, Ἡ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων. Sic et προσπιπνοῦσ' ἐμὸν γόνυ idem Suppl. v. 10. eadem ratione, i. e. ellipsi τοῦ πρὸς. Nam ibid. v. 43. πρὸς γόνου πίπτουσα τὸ σόν. Unum ex Andromache ejusdem locum protulit, non commonstravit, Scarpula, quod tamen mirere, quia Stephanus, quem exscripsit, de hoc casu nihil. REITZ.

Ead. l. 7. Τοιοῦτοι δ' εἶπερ) Hom. Il. II, 847. SOLAN.

Ead. l. 8. Ἄν) Ex Homero restitui. Nam antea legebatur κ' αὐτόθ'. SOLAN. Imo vero in Homero ἄν mutandum erat in κ', quod etiam recentiore aevō factum. Ceterum in Bas. 1. et 3. scriptum inveni καὐτόθι, jota perperam subscripto. LEHM.

Ead. l. 16. Μὴ ἐμὰ) Iliad. Ψ, 83. SOLAN.

Ibid. Τιθήμεναι) Ex Homero restituit hanc vocem Benedictus in Salm. In omnibus antea prave scriptum τιθέμεναι. Socrates apud Xenophontem Achilles amicū fuisse probat, non amasium; qua de re ad Er. c. 32. B. SOLAN. Xenophontis locus est Sympos. VIII, 31. sed in sequentibus quem dicat Solanus, quamve ipsius notam, non video. Nam ille Luciani locus, quem habes Amorum c. 54. quique potissimum cum hoc nostro conferendus est, vix poterat nunc Solano obversari; praesertim quum illic nihil ipse de hac re monuisse deprehendatur. LEHM.

Pag. 133. l. 3. Καὶ νῦν) Quid hoc sit, nescio. Homer. l. c. v. 89. ἐνθα. SOLAN.

Ead. l. 9. Μηριόνην τοῦ Ἰδομ.) Il. N, 246, 295. SOLAN.

Ead. l. 11. Τὸν μὲν Ἰδομ.) Haud facile dixeris, quem locum respiciat. In catalogo 152. — 8. Idomeneus δουρικλυτὸς tantum audit, Meriones autem ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόνιη v. 158. Sed non θεράπων illic, adeoque a verbis parasiti nimium recedunt. Il. N, 246. θεράπων audit; et 295. τοῦ ἀτάλαντος Ἄρηι, et mox cum addit, Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι, τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς ἔσπετο — τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν Ἡῖσαν εἰς πόλεμον. Merionem videtur Martem facere, Idomeneum Phobum; illic enim saepius Marti assimilatur Meriones, Idomeneus eo quidem in loco nusquam; (328.) donec cum Aenea manum conserens (v. 500.) ἀτάλαντοι Ἄρηι dicuntur et ipse et Aeneas. Saepius autem hoc elogio ab Homero

ornatur Meriones, quam Idomeneus, quod ansam huic scurrae dedit. SOLAN.

Ead. l. 13. Ἀριστογείτων) Atqui apud *Thucydidem* meritorius est Harmodius, non Aristogiton. VI, 54. Praeterea pauperem facit et plebejum contra *Thucydidis* mentem, qui de eo ita loquitur: γενομένου δὲ Ἀρμοδίου ὄρα ἡλικίας λαμπροῦ, Ἀριστογείτων ἀνὴρ τῶν ἀστῶν μέσος πολίτης ἐραστής ὧν εἶχεν αὐτόν. In reliqua historia sequitur *Lucianus* receptam de iis opinionem. Quod *Thucydides* autem de statu reticet, minus mirabuntur, qui meminerint, ex Pisistrato ortum; quam causam recte assignat eius Scholiastes ad I, 20. Nobiles autem erant statuae. Rogante quodam, quodnam esset optimum aes? Ego, inquit Antipho, Atheniense optimum judico, ex quo Harmodii et Aristogitonis statuae conflatae sunt, apud *Philostr.* 900. SOLAN.

Ead. l. 14. Ὡσπερ Θουκυδίδης φησὶ) Cum *Hemsterh.* orae adleverit *Thucyd.* VI. p. 411. v. 98. ibique *Dukerum* adiri posse commonuerit, pauca ex eo addere volui; sed omiserunt operae. REITZ. Vid. ergo *Thucyd.* Vol. IV. Ed. Bip. pag. Annot. 401. ad verba μέσος πολίτης. BIP.

Pag. 134. l. 5. Ἀφείλετο) Propter phraseos raritatem addidit Noster, lectionem hanc esse constantem; nam cum proprie *abripere aliquem* significet, et privationi bonorum et honorum plerumque jungatur, mirum videretur hic adjungi contrario. Sed cum velit *ereptam* civitatem e servitute, sensus erit minime incongruus. Sic *eripere ex periculo* signif. apud *Aelian.* XI, 6. ἀφείλοντο οὖν αὐτόν οἱ ἑταῖροι. REITZ.

Ibid. Ἔστηκε χαλκοῦς) Sic *Lexiph.* c. 11. De *Gymn.* c. 17: Et χρυσοῦν σε στήσαιμεν *Alciph.* I. Epist. 50. f. Alia simil. *Hemsterh.* ad *Tim.* §. 51. REITZ.

Ead. l. 6. Οὐχὶ πρῶτον μὲν etc.) Οὐχὶ πρῶτον μὲν ὁ τοιοῦτος (Παράσιτος) ἀριστοποιησάμενος ἐξείσιν ἐπὶ τὴν παράταξιν, καθάπερ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀξιοῖ; οὐ γὰρ, ἀλλ' ὃν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησὶν ἐστιάσει, καὶ εὐθύς ἅμα ἔω μάχεσθαι δέοι. Locus hic in posteriori parte paullum contortus, et forte male transpositus. Certe verus verborum ordo est, οὐ γὰρ ἀλλ' ὃν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι, καὶ εὐθύς ἅμα ἔω μάχεσθαι δέοι, φησὶν ἐστιάσει. Interpres non satis fideliter hic egit. Verte; Nonne autem is (Parasitus) primum pransus exit in aciem, quemadmodum et Ulysses censet? Etenim quem in bello pugnare, et quidem primo mane pugnare oporteat, epulis, ait, excipiet. Forte scripsit quoque Noster φησὶν ἐστιάσειν, ait se epulis excepturum. Verba Ulyssis, ad quae respicit Parasitus, puto haec esse in *Homeri Il.* T', 160. Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ

θησοῖν Ἀχαιοὺς Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύοντα Ἀκμηνοσ σί-
 τοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι. *Sed vesci iube velocibus in na-
 vibus Achivos Pane et vino: hoc enim robur est et fortitudo.
 Neque enim vir toto die usque ad solem occidentem Expers cibi
 poterit contra pugnare.* Huc faciunt verba Scholiastae Theo-
 criti ad I. v. 51. οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἔτι οὔσης, ὀλί-
 γον τινα ἡσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερμοὶ
 ὄσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. *Pugnaturi,
 summo mane, parum panis comedebant, et meracum bibebant,
 quo calidi et minime meticulosi forent; quod et ἀκρατισμὸν
 appellarunt.* JENS.

Ead. l. 8. Οὐ γὰρ, ἀλλ') Id est, non enim hoc solum faciēt,
 sed etiam etc. Exemplā quaerenda. GUYET. *Jensius* transpo-
 nendo haec sananda putat; sed addenda tantum vocula εἰ post
 ἐστιάσει; unde excidit, quia eadem literae ipsius voculae
 sunt simul illius verbi ultimae. Ita vero sensus erit: *Nonne
 ita est? Immo quem in bello pugnare ait Ulysses, eum excipiet
 prius epulis, etiamsi confestim a prima luce pugnare oporteat.*
 PERIZ. ad Aelian. V. H. VIII, 12. Vid. *Homer.* Iliad. T, 162.
 et 230. Sed perturbatā hic adeo sunt omnia; ut vix aditus
 pateat ad emendationem. Lego tamen κ' ἄν pro καί. SOLAN?
 Primo illud οὐ γὰρ ἀλλ' solo *etenim* reddidi: ut hoc pariter
 et multis aliis locis recte factum ab interpretibus aliis. Nempe
 asservationem quandam habet istā particularum conjunctio,
 quasi tu dicas, *non est aliter: sed.* Et videtur haec supplendi
 ratio commodior breviorque illa altera, quam scrupulosa nimis
 diligentia ex ipso orationis contexto eruere docēt *Devarius.*
 Deinde non puto opus esse illa, quam suadebat vir doctus,
 verborum transpositione, sed ut immutato tantum apice, pro
 καὶ εὐθύς legamus καὶ ἄν εὐθύς. Est quasi gradatio: quem pu-
 gnare jubet Ulysses, eum vult antea cibum capere, idque etiam
 si summo mane in pugnam eundam sit, ubi alias cibi tempus
 non est. Huc pertinet apud *Homerum* πρόπαν ἡμαρ κ. τ. λ.
 GESN. Recte *Gesn.* simpliciter *etenim* significare ait. Conf. *Fab.*
 Ep. L. 2. f. ad Aristoph. Eccles. v. 386. Et *Jens.* ad Vit. Auct.
 §. 6. REITZ.

Ibid. Ὁν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησιν) Glossema videtur.
 GUYET. Et ego mallet abesse; tum enim minus perplexa erit
 oratio. REITZ.

Ead. l. 9. Καὶ εὐθύς) Lego καὶ ἄν εὐθύς. GUYET. Idque omni-
 no reciperem. si vel una Ed. praeiret. Et parum absuit, qui
 vel iis invitis sic dedissem. REITZ. Corrigendum esse liquet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ibid. Περί) Corruptum hunc locum arbitror. Vide tamen initio c. 53. SOLAN.

Pag. 138. l. 4. Πρὸς τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας) Sic in Tim. §. 56. οὐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων. Tangit finem hujus dissertationis Long. lib. 4. ποιμεν. Liban. Paras. BOURD. Mox comparationem auri cum igne repete cum Wielandio e Pindari loco celeberrimo Ol. I, 1. sq. et confer simillimum Luciani Somn. s. Gall. c. 7. Belinus prorsus absurde sub igne cogitavit carbones. LEHM.

Ead. l. 8. Ὡστε τῶν μάλιστα νῦν εὐδοκιμούντων φιλοσόφων (περὶ μὲν γὰρ τῶν ἑπητόρων τί δεῖ λέγειν;) ὁ μὲν δικάζων δίκην δώροισι ἐπ' αὐτῇ ἔαλω) Sic concipiendus hic locus, ut egregie distinguitur in Ed. Bacileensi, et versio simplex optime satisfaciet, omissis illis ineptiis, quas abunde nimis adjiciunt interpretes. Verte, *ita ut celeberrimorum hoc tempore philosophorum (nam de rhetoribus quid opus est dicere? qui scilicet in foro et causis habitant, quod philosophus non promittit, et ideo absurdus sit, quod dicet) alius quidem in causa sedens ut iudex, in largitione fuerit deprehensus, alius vero etc.* GRON.

Ibid. Φιλοσόφων* περὶ) Hic desunt nonnulla. GUYET. Non credo, neque Gronovius, neque Gesnerus credidere. Quare distinctionem tantum Gronovianam sum secutus, abundantia commata delendo, et interrogandi notam addendo: sensusque adparet satis planus. REITZ.

Ead. l. 11. Εἰσπράττεται) Liban. Ep. 20. f. τὸ γὰρ χρυσίον εἰσπραττέτω μὲν, εἰσπραττέτω δὲ παρὰ τῶν λελοιπότων τὴν τάξιν. Alciphr. III. Ep. 21. f. παρὰ τοῦ λύκου δίκας εἰσπράξασθαι. Verum haec alia est constructio. At ille duplex accusat. εἰσπράττεται μισθὸν τοῖς μανθάνοντας etiam recte se habet; nam et sic Arrian. Exp. Alex. 2. c. 1. f. χρήματά τε εἰσέπραξαν τοῖς Μιτυληναίους, Mitylenaeis pecuniam imperant. Dion. Halic. X. p. m. 640. pr. Ἄππιος — τὸ Σαβίνων ἔθνος εἰσπράττων ἀρχὴν καὶ κράτος, Appius — Sabinorum genti imperium et dominatum vindicans. REITZ.

Ead. l. 13. Εἴ τι) Sic Ed. J. Reliquae ἔτι. Neutrum admodum placet. Scribe tantum εἴ. Hic autem Apollonium petit, de quo vid. Demon. Vit. c. 31. et quae ibi sunt annotata. SOLAN. Scitissime monitum. Sed tum verba καὶ οὐκ αἰσχύνεται arctius sunt cum sequentibus nectenda, et manifestum est in voce ἔτι latere vitium, quod Belinus, quum ἤδη substituit, minime satis expunxisse videtur. Melius multo hoc negotium successit Jacobsio conjicienti: καὶ οὐκ αἰσχύνεται, ἔτι πρεσβύτης ἀνὴρ, διὰ τοῦτο ἀποδημεῖν καὶ μισθοφορεῖν. et

Fritzschio Quaestst. p. 165. corrigenti: καὶ οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλ' ἔτι προ. et quae vulgo sequuntur. Nihilominus simpliciore[m] etiamnum habeo, quam dudum notaveram, emendationem, qua legas ὅτι pro ἔτι quum praesertim simile quid, scilicet εἴ τι, jam exhibeat *Juntina*, cum qua etiam consentit margo A. 1. *W.* LEHM.

Pag. 139. l. 12. Πάντως) Quod orae *A. W.* adpictum est πᾶσα, Luciani stilo admodum est conveniens. Saepe enim ait πᾶσα ἀνάγκη, ut *Hermot.* c. 27. f. ac 39. pr: Nec non hoc *Dial. Paras.* c. 12. et 39. m. etc. Item *Epict.* Man. c. 29. alii-que. Sed quia et alterum bonum, nihil propter unum Codicem immutarim. REITZ. Cf. *Varr. Lectt.* LEHM.

Ead. l. 13. Ἐπεὶ ταῦτα ἀπόλλυνται) Haec etiam male habent. SOLAN. Vid. *Varr. Lectt.* LEHM.

Pag. 140. l. 16. Οὐκ ἂν δὴ που εἰ μὴ ἐφοβοῦντο ὠπλισμένους) *Philosophos*, ait, plurimos cum baculo prodeuntes invenias, οὐκ ἂν δὴ που, εἰ μὴ ἐφοβοῦντο, ὠπλισμένους, i. e. qui sane non ita armati essent, nisi timerent. Somniavit interpretes, dum haec verba reddidit: quod non facerent, nisi armatos metuerent. Vides, voculas οὐκ ἂν δὴ που sic nihil habere, quo referantur, quae certissime referri debent ad τὸ ὠπλισμένους, cum quo participio non jungendum verbum ἐφοβοῦντο, quod absolute hic ponitur, ut paullo ante de iisdem dixerat, φοβοῦνται μάλιστα. Haec *L. Bos* in *Obs. Crit.* pag. 78. Quare commatibus additis, quae in *Edd.* aberant, lectori succurrere non dubitavi. *Gesnerus* errorem pristinae versionis correxit sponte, quod non opus erit ubique monere. REITZ.

Pag. 141. l. 2. Δεδιότας) *Miror*, nihil hic varietatis quaesivisse, nihil emendasse *Solanum*, cum δεδιότας legeret, quod qui eum proxime nexis προϊόντας et ἀποκλείοντας stare possit, nemo exponet aut propugnabit; quare *Edd.* excussis, tamen vel iis invitis ita dedi. *Florentina* eodem vitio laborat; sed quia posterior syllaba per compendium in ea est exarata, quod in *Mss.* similiter fieri amat, facile erroris origo detegitur. REITZ. *Bas.* tamen 3. vere habet δεδιότας LEHM.

Pag. 142. l. 5. Ἀπολογία) *Socratis Apologiam* scripsere inter alios *Plato* et *Xenophon*. Reliqui suas quisque, quarum exstant etiamnum quaedam. SOLAN.

Ead. l. 8. Τινι) Τίνα adscrips. *Cesæ.* Et quia *Junt.* quoque sic habet, forsitan praestaret sic edere, quia aliquantum ambiguum τινι pro ὑπὸ τινός, quando adjungitur ejusmodi verbo, quod etiam dativum post se amat, uti pluribus demonstravi in libro *de Ambigg.* Tit. Dativ. Nam scriptum, dictum est mihi, pro a me, ambiguitate non caret. Verum quia πρὸς πα-

ράσιτον additur, satis patet sensus, nunquam a quoquam scriptam dicam adversus parasitum, ideoque vulgatam non mutavi: nec testimoniis egere putem, dativum etiam Graecis ita additum verbis passivis personam agentem notare, alioqui adferrem hoc *Diod. Sic. IV, 1. εἴρηται ἡμῖν ἐν ταῖς προειρημέναις βίβλοις, dictum est a nobis etc. Herodian. 1, 2, 9. ὅσα μὲν οὖν ἐκείνω πέπρακται ἀνδρεία. Nostrum Ion. Trag. c. 7. pr. ἄριστα κεκήρουκαί σοι, et similia ubique obvia. REITZ.*

Ead. l. 11. Τοῦ τῶν ῥητόρων) Male exciderat artic. τοῦ in Ed. *Reitz.* quem reposuimus ex Edd. *Salm. B. 4. et Ms. Reg. 3011. B. P.*

Ead. l. 15. Κακούς κακῶς ἀποθανόντας) Amant et Graeci hujusmodi repetitiones adverbii cognati. *Aristoph. Pl. v. 65. — ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. Ibid. 418. — ἐξολῶ κακούς κακῶς. Alciph. III. Epist. 28. f. κακὸς κακῶς ἀπόλοιο. Item ib. Ep. 48. pr. etc. Ne quid plura in re nota. REITZ.*

Ead. l. 16. Φαρμάκῳ) Socratem. *GUYET. Φαρμάκῳ — καταπρησθέντας δυσουρίας)* Socrates, Heraclitus, Epicurus. *LA CRÖZE.*

Ead. l. 17. Καταπρησθέντας) Ad Empedoclis in Aetnae cratera insipientis mortem referri, non videtur dubium, cum eam saepe alias rideat *Lucianus.* Quod autem in Scholiis Heraclitus hic nominatur, turbatum aliquid esse puto. Ad illum potius retulerim φυγὴν s. exsilium, quod commemorat praeter *Diog. Laërt. 9, 15. etiam Athenagoras apol. c. 27. pag. 123. Dechair.* Sed videtur etiam auctiore hic Codice Scholiastes usus. Antisthenis vero mentionem peperit credo verbum φθινύσαντας, quod de phthisi accepit, qua periisse illum tradit *Diog. Laërt. 6, 19. GESN. Voce καταπρησθέντας etiam Peregrinum Protea significari, cujus mores et mortem in singulari libello narravit Lucianus, recte monet Belinus. LEHM.*

Ead. l. 17. Ἀπὸ δυσουρίας) Epicurum. *GUYET. Epicurum Stoici male accipiebant, quod diceret δυσουρικὰ καὶ δυσεντερικὰ πάθη sibi molesta esse, ap. Cic. Fam. 7, 26. Et Diogenes Laërt. 10, 15. ait, eum τελευτῆσαι λίθῳ τῶν οὔρων ἐπισχεθέντων. GESN. Cic. Tusc. II, 19. tormina et stranguria tribuuntur Epicuro; et gravissimo hoc morbo eum mortuum esse, ipsius testatur ad Hermarchum (sic enim hoc nomen scribendum) epistola, quam Latine redditam servavit idem Cicero De Finib. II, 30. LEHM.*

Pag. 143. l. 1. Φθινύσαντας) Sic etiam *Fl.* cum cett. *Gesnerus* emendabat φθινύσαντας. Recte, credo; nam φθινέω ignoro, et nil solemnius hac vocalium permutatione. Interim servavi suspectam vulgatam, si forte et alibi inveniat. *REITZ.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

sitis, nisi ex conclusione argumenteris, parasitum velle, melius atque utilius esse *juxta*, i. e. *cum alio coenare*, quia id sit alterius sumptu, quam *coenare* apud se; adeoque et utilius esse comitem navigare ab alio adsumtum, quod et hoc fieri queat alterius sumptibus, idque mallem, si omnia reliqua verba ad eandem potestatem reduci possint: sed cum non videam, qui *παρακοντίξειν* eodem detorqueri queat, restat, ut *παρὰ* in omnibus hic adlegatis compositis tantum significet excellentiam quandam, quasi praeter modum vulgarem haec omnia facere. Veluti qui praeter metam jaculatur, victor est, ut *Horat.* canit I. Od. VIII, 11. — *saepe disco, saepe trans sinem jaculo nobilis expedito.* Adeo *παρασιτεῖσθαι* grandius quid sonare atque esse, quam simplex *σιτεῖσθαι*. Si vero et hoc friget, credamus id tamen personae parasiti conveniens, qui ex frigidis ejusmodi jocis risum captant; quos *Lucianus* dedita opera sic frigidos projecisse dici poterit, ut eos depingeret, quales sunt. Conf. *Tim.* §. 52. ubi *Hemsterh.* ad ἄλλὰ γαμῶ risus illos minime ingeniosos sibi non placere ait. Nec mihi placent. Interea nihil prohibet, quo minus liceat *Nostro* stultitiam adulatorum talem proponere, qualis esse solet. Cum vero hic lusus tantum in verbis sit, non valde quidem ingeniosus, nec tamen omnino absurdus, nihil hic, quod reprehendam, habeo
REITZ.

Pag. 146. l. 5. "Ἐθ' ἔλοιο) *Ven.* utraque ἂν ἐθέλοις. SOLAN.

Ead. l. 9. Σὺ δέ με — διδάσκειν) Infinitivus loco imperativi valde quidem usitatus; sed quia tum inest ellipsis verbi μέμνησο, possit etiam hac ratione illud μοι, quod *Fl.* habet, locum invenire, quod hortantis est, et quasi pleonastice in hujusmodi praecipienda formulis inseri solet, ut non semel vidimus. Conf. saltem ad *Asin.* cap. 4. φυλάττου μοι, ἔφη, τὴν Ἰππάρχου γυναῖκα. Infinitivi autem exempla etiam alibi dedimus ex *Hippocr.* *Homer.* *Lucian.* et *Arr.* IV. p. 180. pr. σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ παραδοῦναί — — τὸ ἐμὸν κράτος. Sed quia infinit. hic pendet a δίκαιος, significatque, *tu dignus es me docere*, nihil immutarim. REITZ.

Ead. l. 10. Φασὶ δὲ) Hoc accipiendum est cum distinctione. Nam verum illud est in matre, quae non convolat ad secundas nuptias. Alias falsum, ut testantur politissimi *Homerici* versus, quos ex *Odyss.* profert *Stobaeus* serm. 192. Vide *D. Ambros.* 6. Hexamer. BOURN.

IN DE GYMNASIIS.

Pag. 147. l. ANAXARΣΙΣ) De Anacharsi et Solone vide, quae supra annotata sunt ad Scyth. cap. 5. et *Plut. in Sol. SOLAN.*

Ead. l. 2. ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ) *Gesn.* vertit DE EXERCITATIONIBUS, quod hic retinui. At cum *de Gymnasiis* inscriberetur a pristinis interprett., ego hanc inscriptionem deinceps servavi, quia adlegationes ex hoc Dialogo in notis Commentatorum sic etiam sunt institutae, et lectores huic inscriptioni adsueti minus commode loca indicata possent invenire, si titulus Dialogi mutaretur. REITZ.

Pag. 148. l. 2. Ταῦτα δὲ ὑμῖν) Hanc paginam interpretor ad lib. X. *Heliodor.* BOURD.

Ead. l. 6. Λίπα) Oleum *μανίας φάρμακον* vocabat. *Diogen. Laërt. I. Segm. 104. p. 27. C. SOLAN.*

Ead. l. 7. Ἄτερος τὸν ἕτερον) Recte *Juntinam* habere ἄτερον, adscripserat *Solanus*, et quia ἄτερος tam prope praemisum, credat quis etiam ἄτερον rectius sequi, quam ἕτερον. Esse autem ἄτερος Atticum, ex *Aristoph.* demonstrat *Maittair. de Dialectt. pag. 15. pro ὁ ἕτερος.* Addo *Callim. fragm XCI. — οὗς ἔσχεν ἄτερος δαίμων,* ubi *Bentlejus* etiam ex *Epigramm. ἄτερος Ἡρακλέης* adducit. Verum non adeo me movit solius *Junt.* auctoritas, ut contra ceteras Edd. et Codd. irem; quia in casibus obliquis aegre sic scribi posse monent Grammatici; in accusativo certe, non video, quae crasis pro τὸν ἕτερον locum invenire queat. At si usus tamen contra analogiam induxisset, facile admitterem; dum vero ἄτερον in accusat. aliunde probare non habeam, vulgatam servo. REITZ. Mendum *Juntinae* est τὸν ἄτερον. nam ἄτερος extra crasin pro simplici ἕτερος Atticis fuisse dictum, vix probabitur. Doribus hunc usum tribuit *Gregor. Cor. p. 138.* Quod statim de μεταδὲ, formula absoluta, *Augustus Pauly* monet, rariorem ejus apud Atticos fuisse usum, frequentiore apud Ionicos scriptores, interponam saltem *Luciani* nostri loca aliquot, unde iudicium illud paullulum corrigatur: *Diall. Mortt. IX, 2. Vit. Auct. c. 9. De Sacriff. c. 8. Eunuch. c. 12. De Astrol. c. 5. Icarom. c. 10.* Alia plura nondum mihi notata dahit Index. LEHM.

Ead. l. 8. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι παθόντες) Huc pertinet illud ipsius Anacharsidis apud *Diog. Laërt. I, 104. τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον ἔλεγε, διὰ τὸ ἀλειφομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπιμαίνεσθαι ἀλλήλοις.* GESN.

Ead. l. 10. Καὶ ἦν ἰδοῦ) *Καὶ νῦ ἰδοῦ.* MARCIL. Vid. *Xenoph., ἀναβ. Aristoph., et Nostrum. Piscat. c. 51. SOLAN.* Non

quidem ita edidimus in Pisc. c. 51. pr. sed ἄλλ' ἰδοῦ tantum, quia hoc plurimae Edd. et P. habebant. Jam ferme mallet ἄλλ' ἦν ἰδοῦ et ibi legi. REITZ. Καὶ μὴν ἰδοῦ vult *Belinus*. BIR. „Ah! par bleu!“ reddit illud commentum suum *Belinus*. At ἦν ἰδοῦ et h. l. legendum, et Piscatoris loco, quem ego jam post *Reitziium* expleri curavi. Cf. Dial. Morit. X, 10. *Gesnerus* h. l. ἦν pro εἰν' cāpiens totum locum reddendo corrupit, et sic, ni fallor, fraudi fuit *Belino*. LEHM.

Ead. l. 10. Ἐκ τοῖν σκελοῖν) Posset ἐκ abesse. Sed additur crebro. *Diod. Sic.* IV. c. 19. p. 265. πόλις ἐκ βίας ἀλοῦσα *Sorha* Aĵ. 27. — κατηναρισμένας ἐκ χειρὸς —. Confer Nostrum supra, *Asin.* c. 23. Et ibid. cap. 45. — ἐμὲ δὲ ἀράμενοι ἐκ τῶν ποδῶν. *Long. Past.* IV. p. 147. Ed. *Moll.* (vere 139.) κρατήσας ἐκ τῶν κεράτων. REITZ. Vide, si opus sit, *Fischer. Animadv.* ad *Weller.* Vol. IV. p. 120. LEHM.

Pag. 149. l. 1. Περιπλέξας) Sic rursus infra c. 31. SOLAN.

Ead. l. 5. Ἀναπλησθέντες) Conf. supra De Mere. Concl. cap. 17. et *Jov. Trag.* 35. SOLAN.

Ead. l. 7. Οἱ ἐγγέλυες) Vid. supr. *Tim.* 29. ubi similis quidem phrasis, sed ἐγγέλεις, non ἐγγέλυες. At conf. *Steph.* ab *Hemsterhusio* ibi indicatum. REITZ.

Ead. l. 8. Ἐν πηλῶ οὔτοι γε etc.) Οὐκ ἐν πηλῶ οὔτοι γε, ἀλλὰ ψάμμον τάντην βαθείαν ὑποβαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρυγματι ἐπαμοῦνται τε ἀλλήλους. Sic Ms. non ταραττουσι, ut editur. Sed hi non in lutò, sed altam-arenam in fossa subjicientes se in vicem illa adspargunt. Paulo post dicit ἐπιπάττειν τὴν κόριν. Haphen intelligit, de qua *Mart. VII. Ep.* 67. et flavescit haphē. Sed de hac et aliis ad palaestram pertinentibus viri docti jampridem egerunt copiose; vide inprimis eruditissimum *P. Fabrum* in *Agonistico* II. 2. et 5. et 22. GRAEV.

Ead. l. 10. Πάττουσι — ἐπαμῶνται) Sic W. totum hunc locum habet; vulgatae aliter, nempe ταραττουσί τε — πάττουσι. *Polyaen.* eadem voce utitur. Ego antequam W. vidissem, ἀράττουσι legebam. SOLAN. Ταραττουσί τε ἀλλήλους) Mihi maxime placet *P. Fabri* conjectura, qui *Agonist.* 2, 1. δράττουσι legendum suspicatur, vel ἀράττουσι, ut tamen illud praeferam. Est enim de primò quasi actu sermo, ubi alter alterum primoprehendit, et, ut possit firmiter prehendere, pulvere spargit. Eidem etiam *Fabro* assentior, ὄρυγμα fuisse locum depressiorem, effossum, dictum alioquin σκάμμα, s. τὰ ἐσκαμμένα, quae ὑπερπηδᾶν, transsilire, tanquam terminos, intra quos luctantes coërcentur, non licet; verbo, ipsam caveam. GESN. Πάττουσίν τε) Probe etiam vidit *Gesn.* vulgatum ταραττουσι nihil esse. Et quamvis δράττουσι eleganter sit conjectatum a *Fabro*, prae-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

την διεξώσμεθα τὸν ἀκινάκην) Ista ἐμὲ δὲ εἰ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη, vertuntur: quod ad me attinet, si quis vestrum tale quid mihi proponat. Verum διατιθέναι τινά τι, non est, aliquid proponere alicui: sed, hoc vel illo modo aliquem tractare, vexare. Noster infra in hoc Dial. c. 38. μήτε τυράννου βιαζομένου, μήτε πολεμίων διατιθέντων, neque tyrannorum vim faciente, neque vexantibus hostibus. In Pseudologista cap. 25. τοιαῦτά με διατίθης, ita me tractas. Sic Demosthenes alique locuti sunt. L. BOS. Si quid testimoniis opus est, adde Aesop. Fab. 8. σὺ με χεῖρον διέθηκας, de vulpe ab rubo vulnerata; at Fab. 39. δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες. Sed cum duplici accus. etiam Alciphron. I. p. 200. τί με διαθήσαι, et quae Bergl ibi notat. Et Wessel. ad Diod. Sic. I. c. 89. pr. ubi de crocodilis: τοὺς τὰ δεινότερα διαθέντας, atrocissima perpetrantes. Vel potius Hemst. ad Nigrin. c. 38. qui hoc multis jam egit. REITZ. Eodem h. l. legebatur vulgo διεξώσμεθα, quod etsi ut fortius quid satis se probaverit Dorrillio ad Charit. p. 533. Lips. tamen dubitavi retinere contra proborum Codd. et Florentinae Edd. auctoritatem; praesertim quum infra cap. 34. eundem in modum dictum reperiatur ἀκινάκην παρεξῶσθαι, et quae in διαθείη modo praecessit, praepositio facili casu in hoc verbum transferri potuerit. LEHM.

Ead. l. 15. Λυκίου) Lyceum, Gymnasium, de quo consule Meursium. SOLAN. Vid. imprimis Creuzer. Symbol. II. p. 132. sq. Ed. II. De simulacro autem Apollinis Lycii Beck. Archæol. p. 156. sq. LEHM.

Ead. l. 16. Τὸν ἐπὶ τῇ) Ἀντίπτωσις, pro τοῦ ἐπὶ τῇ στήλῃ κεκλιμένον τόξον ἔχοντος. GUYET.

Ead. l. 17. Κεκλιμένον) Conf. supra Asin. c. 51. SOLAN.

Pag. 152. l. 1. Ἀνακεκλασμένη) Bene monuit in margine Hemsterhusius, adeundum Dukerum ad Thucyd. p. 460. Is autem ad verba L. VII. c. 25. ἐκ τε τῶν ἀκατίων ὄνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς, καὶ ἀνέκλων, quae conversa sunt, vallos ex naviculis religatos circumagebant, fractosque convellebant, ita commentatur: — Ἀνακλᾶν hic non est, quod Vossius et Portus putarunt, frangere, verum sursum attolendo convellere et educere. Suidas et Scholiastes exponunt e fundo evellere. Sic Thucyd. II, 76. et alii apud Lipsium. V. Poliorc. 8. Ἀνακλᾶν machinam muro incussam dicunt eos, qui laqueis injectis eam attollunt, et avertunt. Et in aliis generibus loquendi non frangendi, sed inflectendi et in altum tollendi significationem habet. Aristenet. I. Ep. 3. ὡς ἀνακλᾶν ἡμᾶς ἐπὶ πολὺ τὸν αἰχένα πρὸς θεῶν τῶν κύκλω συναιωρουμένων βοτρυῶν. Lucian. de Gymnas. p. 272. (i. e. hoc loco) ἡ δεξιὰ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς

ἀνακεκλασμένη. Haed ille optime. Adde hinc ἀνακλάσει ἐπτυσ-
γμένα γραμματεῖα *tabellae plicabiles* ap. *Herodian.* I. c. 17. pr.
Sed κατακλωμένω de saltatore, Noster etiam supra de Salt.
c. 5. (quod *Gesnerus* tamen reddidit *frangenti.*) Ita ἐπικλώμε-
νον *inflexum* signif. pro *Imag.* c. 13. et *Deor. Dial.* XI. Sed
et *fractum.* *Tox.* c. 20. Est autem ubi multum differat, red-
dasne per *frangere*, an *attollere*, *sursum flectere*; nam e. c.
crus, brachium, cervicem *frangere*, aut *flectere*, quanti inter-
sit, quis non viderit? Interim non nego, etiam in illa arietis
muralis adlevatione, ad ictum eludendum instituta, aliquam
frangendi potestatem in verbo ἀνακλᾶν remanere, quatenus
impetus ejus refringitur, sive potius, qua linea recta, ad
quam ejus motus fiebat, ista sursum aversione quasi frangitur,
veluti philosophi *refractiones* recte vocant radiorum lucis in-
flexiones per vitra contingentes. Interim male reddideris *arie-
tem frangere*, pro *avertere*. REITZ.

Ead. 1. 3. Ἐκείνω) Nihil mutare *Fl.* adpinxerat *Solan.*
An ergo ἐκείνω quaesivit? Non improbem; sed nihil opus est,
et vulgatum, quod sequimur, nihil incommodi habet. REITZ.

Ead. 1. 5. Παγκρατιάζειν) Aliter et rectius *Aristoteles*
Rhet. I. c. 5. p, m. 207, 38. ὁ γὰρ δυνάμενος τὰ σκέλη ῥίπτειν
πως καὶ κινεῖν ταχὺ καὶ πόρρω δρομικός· ὁ δὲ θλίβειν καὶ κα-
τέχειν, παλαιστικός· ὁ δὲ ὤσαι τῇ πληγῇ, πληκτικός· (legen-
dum, ut in rec. Edd. fit, πυκτικός.) ὁ δ' ἀμφοτέροις τούτοις,
παγκρατιαστικός· ὁ δὲ πᾶσι, πένταθλος. Vide etiam *Philo-
strati* locum ad *Demonact.* c. 49. supra adductum. SOLAN.

Ead. 1. 6. Πυγμαῆς) Oratio non satis perspicua: si enim
alia loca intelligit per γυμνάσια, quid opus his? Sin vero
nova-certaminum innuit genera, cur et hoc inter ea recenset,
quod cum Pancratio idem esse dixit? Vide tamen cap. 24. ubi
distinguit. SOLAN. Conf. *Tim.* c. 50. et 53. f. ubi πυξ —
REITZ.

Ead. 1. 11. Στέφανος) Confer infra c. 16. et 36. KUSTER.

Ibid. Ἴσθμοῖ) Idem *Dukerus* modo laudatus ad *Thucyd.* V,
18. hoc verum esse probat, quod et sic infra *Neron.* c. 8. oc-
currat. Et ita quoque in *Thucyd.* legi recte mavult, ubi καὶ
Πυθοῖ, καὶ Ἴσθμῶ. REITZ.

Ead. 1. 12. Σελίνων) Vid. *Plut.* in *Timol.* Pineas fuisse
olim in Isthmiis coronas, docet idem *Symp. probl.* V, 3. deinde
in gratiam Herculis et ad *Nemaeorum exemplum ex apio* fa-
ctas; tandem ad pineas reditum fuisse; p. 1203. f. ἐκ δὲ Νε-
μέας κατὰ ζῆλον ὁ τοῦ σελίνου ξένος ὦν ἐπεισηλθε δι' Ἡρα-
κλέα, καὶ κρατήσας ἠμαύρωσεν ἐκείνον, ὡς [ἱεροῖς οὐκ] ἐπιτή-
δειον. Perite ergo et erudite haec *Lucianus* V. *Pott.* SOLAN.

Πρὸ ἐκ σελίνων Habuimus non semel. Conf. saltem ad Gall. c. 24. REITZ.

Ead. l. 12. Πυθοῖ δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ) Haec sic vertit *Vinc. Obsopoeus*; poma sacerdotes Apollinis proponere consueverunt; nescio quam bene, nam in Graeco de sacerdotibus ne verbum quidem: ἱερῶν inclinatur a recto ἱερός, id est sacer, non a ἱερεὺς, quod est sacerdos. Vertere igitur debebat: poma Deo sacra proponebantur. Olim suspicabar μῆλα hoc loco interpretari debere, non poma, sed oves, ut et apud *Max. Tyrium.* sermone 37. et in Antholog. primi libri, primo Epigram. eo quod campus *Crissaeus* vel *Cirrhæus*, qui erat Apollini sacer, ad oves pascendas aptus erat, non autem ad poma ferenda, quando erat sine arboribus. Sic enim de eo *Pausanias* in Phocicis: τὸ δὲ πεδίον τὸ ἀπὸ τῆς Κίρρας ἡμιλόν ἐστιν ἅπαν, καὶ φυτεύειν δένδρα οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ ἐκ τινὸς ἄρας ἢ ἀχρεῖον τὴν γῆν εἰς δένδρων τροφήν εἰδότες. Oves igitur, quae pascebantur in eo campo non arato nec arboribus consito, erant Apollini sacrae, e quibus, ut putabam, quaedam pro brabio dabantur cuidam athletarum generi. Sed aliter sentire me coëgit *Libanius Sophista* in laudatione palmae et pomî arboris, ubi haec leguntur: φοῖνιξ μὲν γὰρ παντὸς ἀγῶνος γίνεται στέφανος, καὶ τὸν θάλλον ἔχει νίκης ὑπόμνημα, μηλέα δὲ αὐθις στεφανοῖ τὸν ἀγῶνα τὸν Πύθειον. Itaque hoc loco non male μῆλα poma intelliguntur, μηλέα tamen pomum arborem, non fructum, significat, et videntur poma sola inepta ad coronam texendam. Sed ut *Libanius* cum *Luciano* concilietur, intelligo victorem coronatum fuisse ramusculis ejus arboris suo fructu oneratis. Sed notandum est, brabium mutatum fuisse a temporibus *Pausaniae*: nam a secunda Pythiade coronas pro brabio institutas ait, et quidem ex lauru. Sic enim in Phocicis: δευτέρῃ δὲ Πυθιάδι οὐκ ἐπὶ ἄθλοις ἐκάλεσαν ἐτι ἀγωνίζεσθαι, στεφανίτην δὲ τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τούτου κατεστήσαντο — δάφνης δὲ στέφανος ἐπὶ τῶν Πυθίων τῆ νίκη κατ' ἄλλο μὲν (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐστὶν οὐδὲν, ὅτι δὲ τῆς Λάδωνος θυγατρὸς Ἀπόλλωνα ἐρασθῆναι κατέσχηκεν ἢ φήμη. Aliam vero ejus rei causam refert *Aelian*, Var. L. III. c. 1. scilicet eo, quod Apollo, postquam Pythonem occiderat, in aqua Penei fluvii in loco dicto Tempe purgatus inde laurum decerpsit, et Delphos attulit. Laurea igitur corona olim praemium erat victoribus datum in Pythiis, sed tempore *Luciani* et *Libanii*, vel id mutatum fuerat, vel poma data sunt pro brabio in agone quodam multum postea introducto et recepto, laurea manente pro praemio cursoribus et antiquorum certaminum athleticis. At ecce *Helidor.* in Aethiopicis armatis cur-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

1433. Cetera vid. ib. De μορία autem Commentt. ad Poll. seq. 242. ἢ δὲ ἱερὰ ἐλαία, μορία. *Hesych.* vero ibid. adductus: Μορία ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Confer et *Menag.* ad *Diog. Laërt.* III. Segm. 26. p. 149. T. 2. REITZ.

Ead. l. 14. Ἐκ τῆς μορίας) *Hesych.* Μορία, ἐλαῖαι, ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς. GUYET.

Pag. 153. l. 4. Πρὸς ἀλλήλων) Quod *Solanus* nihil mutare Edd. adjecit, indicio est, eum aliam lectionem optasse invenire; nam aliqui sponte patet consentire Edd. quando nihil notamus. Maluit autem ὑπὸ pro πρὸς. Vid. quae mox notamus ad c. 11. πρὸς τῶν ἀντιπάλων. REITZ.

Pag. 154. l. 15. Ὑπὸ) Sic *W.* hic. Supra tamen cum impressis aliter, nempe ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων, c. 9. SOLAN. Πρὸς) *Solanus* ex *W.* ὑπὸ τῶν ἀντ. rescribi maluisset, id enim in margine *J.* indicarat; non tamen πρὸς delebat, ut solet, ubi omnino necessariam putat mutationem. Ego, ut ὑπὸ facile admitterem, si pluribus testibus firmaretur, ita jam nihil mutato, quia supra cap. 9. in πρὸς consentiunt Edd. et Codd. Idque verbis passivis frequenter adjungi eadem potestate, qua ὑπὸ, paucis indicavimus supra *Icar.* c. 21. f. ex *Timon.* §. 5. 9. 15. et 25. Adde *Icar.* 15. et *Bis Accus.* c. 5. pr. Sexcentis similibus idem probaturi ex solo *Luciano*, si quem de eo dubitare suspicari possemus. REITZ.

Pag. 155. l. 2. Θοιμάτιον) *M.* et *Fl.* Θοιμάτια. Fortasse Θαιμάτια, quod alibi reperiri testatur doctissimus auctor *Emend. Menand.* p. 105. SOLAN.

Pag. 156. l. 4. Ἐμπειρίας δεινᾶς) Interpretatus *Belinus:* *l'adresse singulière*, in notula subjecta exclamat: „Qui ne riroit de voir dans la traduction latine: *horribiles peritias;*“ non profecto risurus adeo stulte *Gesneri* ἐμπειρίαν δεινὴν, si recte cognitam levissimus homo habuisset veram Latini vocabuli *horribilis* (non *Francogallici horrible*) potestatem, quam vel ex *Ciceronis* ipsius ad *Attic.* VIII, 9. fin. verbis: „Sed hoc „τέρας *horribili* vigilantia, celeritate, diligentia est,“ discere potuit. LEHM.

Ead. l. 16. Τὰ μεγέθη) Quid reponam, non video: certe non recte habet illa vox. *Navig.* c. 12. pro πάχος, μέγεθος repositum est. SOLAN. Si proceritatem corporis intelligas, non mirere, cur suspecta vox fuerit *Solano*. At neque μέγεθος semper *ingens* quid signif. (licet ita accipiendum longe frequentius, atque ideo *parvo* opponatur a *Polluce* III, 88.) sed quamcunque etiam magnitudinem, i. e. certam quantitatem, adeoque et de re vel minima praedicari potest. Neque plurale μεγέθη ad procerum athletarum corpus spectare puto, (qui

ne quidem erant homines longi, verūm' torosī) sed ad dimensionem, i. e. proportionem membrorum pertinere arbitror, de qua etiam cap. 25. loquitur, quam foedant pugiles tumoribus, ac cicatricibus. *Μέγεθος* autem etiam de parvo homine praedicari videas ap. *Herodian.* IV, 7 fin. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι. Licet ibi videatur de *viribus* accipiendum, ut ap. *Diod. Sic.* IV. c. 61. f. μικροὺς μὲν τοῖς μεγέθεσι, πολλοὺς δὲ τὸν ἀριθμὸν. Numero magis, quam *viribus*, pollentes. Sed de spatio parvo diserte apud eundem V. c. 10. med. ἔστι δὲ καὶ ἡ νῆσος τῶν Λιπαραιῶν μικρὰ μὲν τὸ μέγεθος. Et sic iterum ibid. c. 11. pr. Et. c. 13. καταμερίζουσιν εἰς μεγέθη σύμμετρα. Interim de statura parva etiam *Poll.* V, 68. de lepore animali, μέγεθος, οὔτε μέγας, οὔτε μικρὸς τὸ ὕψος. Et sic de *mensura* s. *dimensione* μέγεθος dici, non est quod pluribus demonstrarem. *Magnitudinem* similiter Latinis de re etiam parva dici, obiter notavi in libello *de Ambiguis*. Si quis tamen hic pro τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη legere malit, τὰ κάλλιστα μέλη, me non repugnantem habebit. REITZ. Habuit certe *Paulum*, qui recte τὰ μεγέθη tuetur, nihil curans ineptissimam *Reitziū* disputatiunculam. Scilicet abstracta haec τὰ κάλλη et τὰ μεγέθη eleganter significant corporum tum formae pulchritudinem, tum staturae proceritatem, aut, si malis, membrorum torositatem. De dictione τὰ κάλλη paucis egit *Hemsterh.* ad *Diall. Mortt.* XVIII, 1. Editionis nostrae maj. Tom. II. p. 591. LEMM.

Ead. l. 16. Τοῖς ὑπωπίοις) *Div. Paulus* in I. ad *Corinth.* IX, 27. ἀλλ' ὑπωπιάζω τὸ σῶμά μου. Ad quae verba exponenda multa, et hoc *Luciani*, adfert *L. Bos* in *Obs. Philol.* p. 142. probatque ὑπόπια esse *vestigia plagarum*, ac vulnera ipsa et contusionēs. Recte; sed Medicis proprie maculae ac tumores caerulei ab extravasato sanguine grumoso, quales a baculorum lororumque plagis relinquuntur. Et similis oculorum morbus. Idque ap. *Hippocr.* et *Aret.* frequens. REITZ.

Pag. 157. l. 9. Μηδέπω) Sic M. melius, quam in impress. μηδέποτε. SOLAN.

Ead. l. 12. Οἰκηθείη) Ita M. et Ed. *Fl.* rectius, quam in vulgatis, quae οἰκισθείη legunt. Sic cap. 18. ὅπως ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο. SOLAN.

Pag. 158. l. 8. Τινῶν) Ego lectionem Cod. M. τινὰ praeferentis vulgata potiore arbitror, quia auditu tantum ait sibi notum nomen Solonis legislatoris, adeoque adjectio τις potius ad personam, quam ad leges pertinet, nec quasdam tantummodo leges composuisse dicitur is, qui plurimas compo-

sūit. Quia tamen non obscura neque plane absurda visa vulgata, propter unum Codicem eam rejicere, religio fuit. REITZ. *Νόμοι τινές*, leges quaedam, non sunt aliquot numero, quae sane nimis jejuna foret sententia, sed quaedam, ipsi loquenti adhuc ignotae, quemadmodum deinde dicitur *πολιτεία τις*. Miror *Paulum* lectionem *τινά* procul dubio veram judicare potuisse. LEHM.

Ead. l. 14. *Τι*) L. *τε*, quamvis M. etiam agnoscat *τι*. Idem Anonymum conjecisse video, qui *τε* margini Codicis sui adscripsit. SOLAN.

Pag. 159. l. 4: *Διέξιμι*) Sic recte W. In impr. *διεξιμι*. SOLAN.

Ead. l. 11. *Πρόκειται ἄγων*) Sic τὸν προκείμενον ἡμῶν ἄγωνα. Div. Paul. in Ep. ad Hebr. XII, 1. ubi plura similia L. Bos. Addiderat Hemsterh. etiam vidend. Synes. Ep. 100. pag. 239. D. et Basil. Seleuc. initio Gr. I. REITZ.

Pag. 160. l. 5. *Ὅποταν — καταμάθης*) Non fugit Solanum, ὅποταν aequae cum optativo construi atque cum subjunct. sed meliorem hic esse subjunct. recte judicavit; non enim sensus est, *ubi intelligere velis aut possis, sed, postquam intellexeris*. Quare ei obsecundavi. REITZ.

Ibid. *Καταμάθης*) Ita W. Impressi omnes minus recte *καταμάθοις*. SOLAN.

Ead. l. 10. *Ἰσθμοῖ*) Sic et infra recte Ner. c. 8. *Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν*. Sic *Πυθοῖ*, *Pythone* in urbe, *Thucyd.* V. 18 f. *Ἰσθμοῖ* etiam *Pindar* Ol. 2. med. REITZ. Cf. quae propiora erant, supra capp. 9. et 11. LEHM.

Ead. l. 14. *Οὕτω*) Parvi est. Sed οὕτως probum arbitror, et ab librariis posterioribus euphoniae causa mutatum. Ut enim sequente consona οὕτω frequentius scriptum invenimus, sequente vero vocali οὕτως, ita crebro οὕτως consona etiam sequente exaratum videas. Indicavi nonnulla ad Scholiast. Gall. c. 9. Adde singula fere ἐπιμύθια *Aphthonii*, ubi οὕτως νεότης, οὕτως φαῦλοι, οὕτως λίαν etc. invenies perpetuo. Item οὕτως καὶ *Aesop.* fab. 8. Apud LXX. *Numer.* XXXVI, 5. οὕτως φυλή ac 2. *Reg.* XVIII, 14. οὕτως μενῶ. *Diod. Sic.* III. c. 8. οὕτως δέ. Sed variatur fere perpetuo in Codd. ejusdem, aliis οὕτω, aliis οὕτως exhibentibus. At cum veteres in pronuntiando σ ultimum videntur elisisse, inde factum; ut deinde consona sequente, modo adscriberetur, modo omitteretur. REITZ. Cf. supra *Paras.* c. 8. *Hermot.* c. 31. et quae ad eundem *Hermot.* cap. 27. monuimus Tom. IV. p. 409. LEHM.

Pag. 161. l. 4. *Πῖλον*) Haud suo loco vox οἴκοθεν sita est, sed familiare hoc *Luciano*. De pileo quod habet, mu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὅπως μου κατηγορήσης. Et sic *Eurip.* quem adducit; itidem cum subjunct. Immo vel simplex μή et ὡς μή subjunct. jungi, quis dubitat? *Phalar.* Epist. 26. μή ἀγνοήσης. Noster mox c. 18. f. ὡς μή περιπλέκῃς etc. Quia tamen μή ποιήσεις sine ὅπως haud infrequens, quod probatione non eget, etiam hic nihil muto, nisi plures Codd. accedant. REITZ. Vid. *Hermann.* ad *Sophocl.* Ajac. v. 557. et qui alii illic laudantur. H. I. *Schmiederi* rationem, qui conjunctivum praetulit, recte improbat *Jacobus* ad *Toxar.* c. 35. p. 113. nec secutus illam *Pauly.* LEHM.

Ead. l. 10. Ὅσα) W. et L. In impress. omnibus ὅσα, quod alibi elegans est; hic autem locum habere posse mihi quidem non videtur; ideoque rejeci. Vid. not. ad *Phalar.* II. c. 2. SOLAN. Ne mihi quisquam objiciat, post ὅσα intelligi μάλλον, quod ipsum saepe commonstravi; et sic vulgatum stare posse. Ego hic μάλλον locum vix habere video, nec ὅσα adeo habere, quo referatur; cumque mox τὰ μέγιστα sequatur, ὅσα eo cupidius arripui, quod tribus praeterea testibus firmatum se satis vindicat. REITZ.

Ead. l. 12. Οὐδὲν — ἀποκρουσαίμην αὐτήν) Non audio Florentinae αὐτῆ. Ἀποκρούπτεσθαι enim cum duplici accusativo construi amat, quod vel Lexicogr. ex *Plut.* et *Plat.* tradidere. In Novo Foedere ἀποκρούπτω τι ἀπὸ τινός construi solet. REITZ.

Pag. 163. l. 1. Εὐεργέτης ὑμῶν) Ἐπώνυμοι prisci heroës fuerunt, a quibus Atticae tribus sua cognomina acceperunt: his magni honores ab Atheniensibus collati, statuaeque in arce ejus urbis collocatae. Horum nomina si quis desideret, *Pausan.* in *Attic.* et *Demosth.* ἐν ἐπιταφίῳ consulat. COGN.

Ibid. Ἀναγεγράφθω) M. et editiones fere omnes. Sed *Veneta* utraque ἀναγράφεσθω. SOLAN.

Ead. l. 2. Χαλκοῦν αὐτόν) Conf. *Lexiph.* c. 11. *Paras.* c. 48. et passim. REITZ. De formulis dicendi ἀναγράφεσθαι εὐεργέτην et στήσαι, vel ἀναστήσαι, χαλκοῦν, χρυσοῦν, plura se ad h. l. et ad *Lexiphanem* c. 11. dicturum pollicitus tum ad *Charon.* extr. tum ad *Timon.* c. 51. *Hemsterhusius* promisso stare non potuit, quia ad neutrius libelli fines pertinuit egregii viri cura. Quod detrimentum ex parte resartum a *Valcken.* ad *Herodot.* VIII, 85. et *Dorvill.* ad *Charit.* p. 624. Lips. Ceterum vitium satis grave, teste *Paulyo*, suboluit h. l. *Odofr. Müllero* in *Erschii* et *Gruberi* *Encyclop.* T. VI. p. 250. sq. Vix enim ferenda videntur παρὰ τοὺς ἑπώνυμους ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν, vel propterea, quod heroum dictorum statuae in Ceramico, ergo in urbe, Minervae vero simulacrum in arce positum fuit. Sed quae affertur per se quidem satis

ingeniosa medicina, ἢ ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηναίων, non omnino mihi placet, quum πόλις h. l. pro ἀκρόπολις durius haud dubie sit dictum, nec probetur iis, quae *Pauly* ad hunc finem sedulo congegessit. Quidni potius conjicias ἢ ἐν ἀκροπόλει παρὰ τ. Ἀθ. quemadmodum legitur *Timon*. c. 51. aut, quod multo mallet, παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἐν πόλει, ἢ παρὰ τὴν Ἀθ. (i. e. in arce) quam emendationem vix me continui, quin meo periculo reciperem. LEHM.

... *Ead.* 1. 3. Τοὺς ἐπωνύμους) *Hesych.* Ἐπωνύμοι, οἱ τῶν φυλῶν ἐπωνύμοι. Ἡρώες, οἵπερ ἦσαν δέκα. GUYET. De duplici potestate hujus vocis vid. *Hemst.* ad *Dial. Mar.* IX, 1. et *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I, 20. REITZ.

Ead. 1. 3. Ἐπωνύμους) Duplices hi *Meursio*; primo X numero, a quorum statu dictae tribus. Secundo XLII, quorum statuae in Ceramico erant. SOLAN.

Ead. 1. 11. Αὐτόχθονας ἄνδρας) *Thucydides* in proëm. *histor.* *Aristid.* in Panathen. *Aristophan.* ἰππευ. *Tzetz.* ad *Lycoph.* Vide virum clar. *Jo. Savar.* ad *Sidon.* *Apoll.* *Epist.* 6. lib. 8. BOURD. Adde *Spohn.* ad *Isocrat.* Paneg. c. 4. LEHM.

Ead. 1. 15. Οἰκοῖτο) Conf. supra c. 14. sub init. SOLAN.

Pag. 164. 1. 3. Συνηρεφεῖ) *M. Salm.* et *Amst.* Reliquae συνειρεφεῖ, mendose. SOLAN.

Pag. 165. 1. 3. Διακόψης) Lego διακόψεις. GUYET. Non improbo quidem hanc conjecturam. Nihil tamen mutaverim: nam cum sit aorist. subj. activi, qui saepissime futuri habet potestatem, eo quod hic modus alio futuro careat; recte veritas, ita amputaveris, praecideris ambagēs. Usitator quidem in ἀποδόσει ejusmodi indicativus, ut ap. *Hippocr.* S. 2. aph. 9. ἂν θρέψης, μᾶλλον βλάψεις, ne alia addam, in re tritissima: sed subjunct. nihil habet incommodi. REITZ. Non incommodi solum h. l. plurimum habet absolutus Conjunctivus, sed etiam vitium turpiusculum, siquidem eam, quam *Reitzius*, velis sententiam inesse. Correxī itaque confidenter, etiam antequam videram διακόψεις vere legi in B. 3. LEHM.

Ead. 1. 4. Ἐξαγώνια) Id est, ἔξω τοῦ ἀγαῖνος. GUYET. Habuimus supra, pro *Imag.* c. 18. pr. REITZ. Cf. infra c. 21. LEHM.

Ead. 1. 5. Βουλῆ ἐξ Ἀρείου πάγου) Sic infra *De Dom.* cap. 18. f. ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή. SOLAN. Sed vid. de re ipsa notata ab *Hemsterh.* ad *Tim.* c. 50. REITZ. Τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου *Salm.* et B. 4. quas secuti sumus. BIR. Typographicum hoc est vitium unius *Reitziianae* Ed. LEHM.

Ead. 1. 8. Φόνου) Subaudi δίκην. GUYET.

Ead. 1. 10. Ἐν τῷ μέρει) Recte, pro alternis vicibus. Ita ἐν μέρει vicissim, supra *Bis Accus.* c. 16. f. vel *deinceps*, suo

ordine; ut *Diød. Sic. II. c. 34. f.* Ubi plura testimonia profert *Wesseling. No. 80.* Et *Hemst. ad Dial. Mort. XII.* ubi οὐκ οὖν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰπάτω, docet per vicēs significare, quod interpretes interdum fugerit. REITZ.

Ibid. Διώκων) Verbum hoc forense esse, etsi satis notum, et actorē notare, eique opponi τὸν φεύγοντᾶ. reum; vid. tamen exempla pluscula adferentē *Jac. Elsn. in Observ. ad Evang. Matth. V, 44.* ubi et *Gatakerum* haec fugisse animadvertit, qui μήτε διώκων, μήτε φεύγων in *Antonin. de reb. suis III, 7.* frustra mancum pronuntiat. REITZ.
Ead. l. 13. Ἦν δέ τις ἢ φοοίμιον εἶπη) Apud Areopagitas oratoribus haud licuisse affectus movere, ut quibus iudicium animi a veritatis luce in falsitatis caliginem saepe abducuntur; auctor est *Quintil. L. II. c. 17.* Igitur Athenis interdicebat praeco dicturis in concione, ne vel praefatione vel affectibus uterentur, rem modo exponerent, ἀνεὺ προοιμίων καὶ παθῶν. COGN.

Pag. 166. l. 1. Περιπέττειν) Περιελίττειν legit interpr. GUYET. Περιπέττειν — ἐν τοῖς λόγοις) De hoc pleonasmō praepositionis ἐν, satis dictum supra *Herod. c. 5.* REITZ. Comparat *Pauly Aristophan. Plut. v. 159.* ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν, et *Horat. Sat. II, 7, 41.* „verbisque decoris Obvolvās vitium.“ LEHM.

Ead. l. 2. Γυμνὰ τὰ γεγεν. βλέπειν) Divus *Paul. ad Hebr. IV, 13.* καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ etc. ubi alia similia dedit *J. Elsn.* neque haec *Luciani* praetermisit. REITZ.

Pag. 167. l. 8. Ἡμῶν) Lege ἡμῶν. SOLAN. Nondum vulgatum immuto. REITZ. Cum hoc *Reitzio* pugnat is, qui in *Varr. Lectt.* iudicium tulit. *Pauly* tuetur ἡμῶν, appositive, ut ait, jungens cum ἐκάστῳ, et provocans ad *Matthiaei Gr Gr. §. 301.* At illic *Matthiae* usum illustrat frequentem et vulgarem, h. l. certe ad appositionis legem vix revocaveris verba. Nihilominus contendam nihil esse in vulgatis mutandum, haec autem sic intelligenda: quale quid in nobis unicuique est anima; i. e. quale quid in se unusquisque nostrum habet animam. Solam ἡμῶν ad ἐν referendum, ἐκάστῳ autem ad ἐστί. LEHM.

Pag. 168. l. 12. Ἀφ' ὧν τὰ τε εὐφυῶς διακείμενα, βελτίω παρὰ πολὺ γίνονται ἂν, καὶ τὰ φαύλως ἔχοντα μετακοσμοῖτο πρὸς τὸ βέλτιον) Plañum est, legendum vel γίνονται, vel μετακοσμοῖντο. At prius est ἑλληνικώτερον. Sic paullo post, οἱ (γεωργοὶ) τὰ φυτὰ μέχρι μὲν πρόσγεια καὶ νήπια ἔστι, σκέπουσι, καὶ περιφράττουσιν, ὡς μὴ βλάπτοιτο ὑπὸ τῶν πνευμάτων. Et hic haud dubie βλάπτοιτο legendum, praecessi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

c. 8. No. 85. ubi cum vulgo ederetur ἔθνη διεφέροντο, καὶ — ὑπήκουεν, jam tamen ex 2 Codd. ὑπήκουον concinnius editum, licet vulgatum defendi posset ex *Eunap.* in *Oryb.* p. 174. qui ταῦτα μὲν οὐν εἰσὶ καὶ οὕτως ἔχει.) Sic mox c. 24. εὐτονώτερα γίνονται omnes. Ubi tamen solus W. γίνονται iterum. Sed c. 24. med. idem Cod. cum Edd. τὰ σώματα γίνονται. At si quid mutandum, μετακοσμοῖντο potius pro μετακοσμοῖο scriberem, quia γίνονται dedita opera in plur. videtur constituisse, quod plurale βελτίω etiam addiderit, cum βελτίον γίνονται dicere potuisset, si ad singularem transire voluisset: ut c. 34. πολὺ ἄμεινον χρήσαιντ' ἄν αὐτοῖς. Quamvis hoc pro argumento invicto non venditem, cum possit etiam βελτίω indeclinabile positum dici ab iis, qui singularem praeferunt, veluti *Diodor.* Sic. πλείω adverbii more uti solet, ut observat *Wessel.* ad L. I. c. 92. pr. Et ut *Lucian.* etiam *Asin.* c. 10. πληγὰς εἴτε πλείω λάβης. Immo et βελτίω, μείζω, καλλίω ex *Aristaen.* dedimus ad *Abdicat.* c. 16. pr. Verum et singularis cum plurali personae permiscetur in aliis locutionibus, ut *Liban.* Ep. 394. pag. 200. f. εἰσῆλθομεν εἰς ἄνδρας — τί οὐν εἰσῆλθες; ibid. pag. 202. φάρμακα πεπώκαμεν — φλέβα δὲ ἐτμήθην οὐκ εἰώθως. Et Ep. XV. ἔγνωμεν καὶ ἠπιστάμην. Notabilior transitus a plur. ad sing. est in Ep. ad *Galat.* VI, 1. ὑμεῖς καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον — σκοπῶν σεαυτόν. Sed aliud ejusmodi vidimus in *Zeux.* c. 7. περίβαλε — καὶ ἀράμενοι, cui adde *Ev. Luc.* V, 4. ἐπανάγαγε — καὶ χαλάσετε. Et *Aelian.* I, 4. ubi unius canis mentione praemissa, pergit, οὐδὲ πίνουσιν ἐπικύπτοντες. REITZ. Etiam *Pauly* intercedit mutationi utriusque loci propositae, et tum γίνονται, tum βλάπτουσι servari vult, ad similem provocans, quae dicit, negligentiam *Homeri Odys.* XII, 43. — τῷ δ' οὐτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα Οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάννυται. et ad observationes *Davis.* ad *Cic.* *Nat. Deor.* I, 19. *Fischer* ad *Weller.* III. b) p. 61. *Heindorf.* ad *Plat.* *Gorg.* sect. 75. et *Hermann.* ad *Viger.* p. 898. LEHM.

.Pag. 169 l. 5. Μουσικῇ) Inter reliquas Cyclicas disciplinas, primo loco Musicam discebant, quam et Epaminondas et alii nobiles viri summa cum industria consecrati sunt, ut admonet interpretes *Aristoph.* in *Equit.* et *Athen.* L. XIV. COGN. Videndus ea de re *Plato Pol.* et *Strabo* I. SOLAN. Adiri etiam *Pauly* jubet *Orellium* in commentatione inscripta „Aristoteles Paedagogik in *Philolog.* *Beytr.* von *Bremi* u. *Doederl.* I. p. 99. sq. LEHM.

Ead. l. 6. Ἐπιλέξασθαι) Cf. supra *Diall.* *Marr.* V. §. 2. ibique de hoc verbo notata ab *Hemst.* *Adde* 2. *Ver. Hist.* §. 36. REITZ.

Pag. 170. l. 1. Ἐμαυτῶ) Male Florentinam habere εἰαυτῶ, adscripserat *Solan.* At nescio, num prorsus male: nam ut id pro σεαυτῶ habuimus supra *Paras.* c. 8. et ipse fatetur *Lucianum* sic saepe solere, ita et pro ἔμαυτῶ 1. *Ver. Hist.* cap. 6. *Asin.* c. 13. etc. nam singula repetere nihil opus est. Interim vulgatum hic tutius servatur. REITZ.

Ead. l. 12. Προῖρήσεων) Cf. supra de *Sacrif.* c. 12. PR. SOLAN.

Ead. l. 17. Οἱ δημοσίᾳ etc.) Οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἅμα ἀναγεγραμμένοι sc. νόμοι, leges, quae majusculis literis scriptae omnibus publice legendae proponuntur. Quid ἅμα hic sibi velit, non video. In *Ed. Flor.* legitur: μεγάλοις γράμμασιν ἅμα γεγραμμένοι. In *Ms.* vero, μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, ut omnino scribendum est. GRAEV. Parum abest, quin monente *Graevio*, ac praeunte *Ms.* illud ἅμα ejiciam e contextu, quod e compendio τοῦ ἀνα — natum videtur, ita ut prior aberrans scriba ἅμα γεγραμμ — dederit, quod dein, cum in aliis exemplaribus ἀναγεγραμ — inveniretur, una cum illo servatum est. REITZ. Praeterea notat haec *Pauly*: „Nempe leges in tabulis, quas „ἄξονες vocabant, conscriptae asservabantur vel in arce, vel „in prytaneo. Cf. *Plut. Solon.* Posterius tradit *Pollux Onomast.* VIII, 10. *Potter. Archaeol.* I. p. 294. sqq. De aliis tabulis κύρβεις dictis vid. *Schneider.* in *Lex.* Sitas eas fuisse „in *Βουλευτηρίῳ* probabile est. At forsitan h. l. sermo est de „legum apographis parieti τῆς στοᾶς τῆς βασιλείου appictis „(*Fischer.* ad *Plat. Eutyphron.* c. 1. *Schneider.* ad *Vitruv.* T. „II. p. 311.) quae omnibus essent in conspectu. *Andocid.* de „myster. IV. p. 41. *Ed. Reisk.* Licet enim apographa ista triginta tyrannorum aetatem excedere non videantur (*Potter* l. c. „p. 297.) haud tamen ita religiosum fuisse perhibeo *Lucianum*, „ut temporum rationem paullo migrare veritus esset. Idem „fecisse videtur supra de signo *Apollinis Lycii*, §. 7.“ LEHM.

Pag. 171. l. 5. Σοφισταὶ) Cum tam crebro fiat Sophistarum philosophorumque mentio, non inutile fuerit eorum discrimen explicare, idque ex *Platone* potissimum, qui Sophistam his fere coloribus depingit, ut sit avarus, ambitiosus, vanus, et virtutis expers, in nugis occupatus, ac propterea tum fugiendus, tum contemnendus: contra philosophus summum ac prope unicum veritatis studium habet, cetera omnia vel leviora ducit vel contemnit, probitatis et sapientiae magister et exemplum. COGN.

Ibid. Φιλόσοφοι) Solonis aetate nondum inventum erat *philosophi* nomen. Res notior est, quam ut diutius in-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

morei SOLAN. Nihil magis corrigendus cum *Belino* anachronismus satis ille vel tolerabilis, vel prope necessarius h. l. Conferri *Pauli* jubet *Juvenal.* Sat. VII, 167. ibique *Rupert.* Paulo ante formula ἐκ τοῦ ἰσού ἀλλήλοισι συμπόλιτευσθα μινυς recte a *Cesnero* reddita: ex aequo capessere rempublicam, monente *Wielandio*, corrigenda videbatur. LEHM.

Ead. l. 7. Κωμ. — τραγ.) Atqui minime probabat. Tragoedias Solon, qui Thespia ideo agere et docere vetuit. Vide *Diog. Laert.* p. 15. A. et *Plut.* Cantum etiam Athenis lege est, ne quis Areopagita Comoediam scriberet; idem *Plut.* de glor. Athen. Exstat *Aristidis* oratio de non agendis Comoediis. At *Gorgia* aliter sentiebat; vid. *Plut.* de aud. Poët. Haec fere ex *Menagii* ad *Diog.* notis. Antiquissima apud Athenienses inventores Tragoedia. *Plat.* 47. CD. SOLAN.

Pag. 172. l. 2. Κράνη — κρηνοῖρα παμπύεδες) Conf. supra *Quom. Hist.* c. 4. SOLAN. Adde *De Saltat.* c. 27. *Nigrin.* c. 11. ibique *Clem.* LEHM.

Ead. l. 13. Πήοις) Cf. supra *Quom. Hist.* c. 1. SOLAN.

Pag. 173. l. 8. Ἐίγνοοντο) Hic certe eodem redit, γίγνοοντο cum *W.* legas, an γίγνοοντο. Conf. supra ad fin. c. 20. dicta. Quare et hic constantem Edd. lectionem non muto. *Renz.*

Ead. l. 15. Ὅμοσε χωρεῖν ταῖς πληγαῖς) Reddidit *Cesnerus*: excipere e proximo plagas; *Obsopoeus*; ut pariter ictuum declinandorum periti evadant. Multo rectius *Wieland* ihrem *Cegner* zu Leibe gehen; *Belinus*: s' avancer courageusement au — devant des coups. Militaris scilicet proprie formula est ὁμοσε ἰσθαι, ἀσθεῖν, χωρεῖν τευ de his, qui in pugnam cum adversario cominus ineurdam congregiuntur. Cf. *Pseudol.* c. 18. et *Quom. Hist.* *Conscr.* c. 29. et *Rudolph.* in *Ind.* s. ὁμοσε. Πληγαὶ autem h. l. sunt plagae caestus ope adversaria illatae. LEHM.

Pag. 174. l. 2. Συμπευνοῖτες) Ita recte *W.* solus. Reliqui mendose συμπευνοῖτες. SOLAN. Idem mendum eodem modo emendatum sub initium hujus libelli. LEHM.

Ead. l. 5. Ὅν ἀρχαία οὐδέ οὐτοι ἐμπειροῦντες) Sustuli punctum, quod in Edd. nonnullis, atque in versionibus praeis aderat, ante οὐν, quasi separatus esset sensus, et nominativus adeo absolutus, qui jam, ut *Cesnerus* quoque voluit, a praemissis pendet. De nominativo illo absoluto alibi agemus, si usus postulaverit, quod *Index* commonstrabit. Qui vero periodum hanc separatam volunt, possunt intelligere verbum εἶναι, de cujus frequentissima ellipsi vid. *L. Bas.* et *Artaei* *Syntax.* De οὐν — οὐδέ autem sic posito conf. 1. *Ver. Hist.* c. 6. Item c. 24. Et 2. *Ver. Hist.* c. 30. *De Salt.* c. 4. *Long.*

Past. III. 110. οὐκ ἔλαθεν αὐτῆς οὐδὲ κλαίνας ὃ Διόνυσος, et Bergl. ad *Alciph.* I. 12. p. 32. p. 132. REITZ.

Ead. I. 8. Σώματα γήρουνται) Conf. modo dicta ad εὐνομή-
τιον γήρουντο. REITZ.

Pag. 175. I. 5. ἄργον) Vid. *Thom. Mag.* v. ἀργός, et *Lucian.* *Musc. Encom.* cap. 8. ubi iterum genere seu. ἀργός dicitur. SOLAN.

Ead. I. 5. Ἰδρωῖτι τε — ρέοντα) Supra ad I. Ver. Hist. c. 7. ubi ποταμῶ οἶνον ρέοντι ὁμοιότατον (ὁμοιωτάτην editio culpa operarum) hæc verba adferens scripsi ρέοντα, quia ad-
legebam in *Junt.* (etsi male ρέοντα typis in ea descriptum, quam tum præ manu habebam.) Jam vero veteras ρέοντα habere video, quod mutassem, si plures Codd. iuberent. Nam τὰ ρέοντα magis obvium, quam ρέοντα. Hæc tamen apud *Homer.* II, Ψ, 367. χαίται δ' ἐρρῶοντο μετὰ πρῶτης ἀνέμοιο, quod *Schol.* interpretatur ἐκινῶντο, ἐσειῶντο omnique *Stephan.* etiam ex *Galeno* adferat ἰδρωῖτι ρέοντος ὃ νεανίας, quod ipse exponit eadem forma dici, qua διαπνεόμενος, jam omnino nihil hic immutatum velim. Maxime cum et supra I. d. ad activa sive transitiva potestate, accusativo junctum habuerimus, quod *Solan.* frustra suspectum habebat ratione accusativi, ad quem probandum, præter *Eurip.* ibi productum, etiam addo γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, quod habemus quater apud *LXX.* *Exod.* III, 8. et 17. et XIII, 5. ac *XXXIII*, 3. Et plus decies ibidem deinde. Adeoque structura loci istius in I. Ver. H. poterit eadem ratione stare, si construxeris, ποταμῶ ὁμοιό-
τάτῳ ρέοντι οἶνον, μάλιστα οἶος ὃ Χῖος ἐστίν, ut *Ctesonius* etiam accepit. At quia languet, flumen prædicare simile esse vinum fluenti, quod revera vinum vexisse adfirmat auctor, etiam nunc mallet aliquid emendare, ac legere, ποταμῶ ρέοντι οἶνον ὁμοιότατον etc. ut similitudo referatur ad speciem vini. Mirere autem, cur hic spernat *Solanus* ρέοντα, infra vero intactum sinat c. 38. ubi αἵματι ρεομένους quoque habemus, et sine varietate. Ideoque et hic esto intactum. REITZ. Cf. ρέομενον ἰδρωῖτι *Diall. Deor.* XV. 1. et αἵματι *Diall. Mortt.* XLV, 5. Sed res jam nimis est nota. LEMM.

Ead. I. 6. Ρέοντα) Venetae. In M. et Edd. reliquis ρέο-
μενα, quod hic minus elegans mihi videtur. Confer *Not.* ad *Ver. Hist.* I. cap. 7. SOLAN.

Ead. I. 7. Τὸ μεσημβρινόν) I. e. κατὰ τὸ μεσ — vid. ad *Gall.* c. 6. REITZ.

Ead. I. 11. Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν) Phrasis apud Historicos obvia, aequè ac ἐντὸς βέλους, de pugnantes. Contra in mi-
tiores etiam partem *Long.* *Past.* II. pag. 45. *Ed. Jung.* ἐδεόμενον

mōrer. SOLAN. Nihilō magis cōrrigendū cum *Belino* anachronismus satis ille vel tōlerabilis, vel prope necessarius h. l. Conferri *Pauly* jubet *Juvenal.* Sat. VII, 167. ibique *Rupert.* Paulo ante formula ἐκ τοῦ ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι minū recte a *Gesnero* reddita: *ex aequo capessere rempublicam*, monente *Wielandio*, corrigēda videbatur. LEHM. Ead. l. 7. Κωμ. — τραγ.) Atqui minime probabat *Tragoedōs Solon*, qui *Thespin* ideo agere et docere vetuit. Vide *Diog. Laërt.* p. 15. A. et *Plut.* Cautum etiam Athenis lege est, ne quis *Areopagita* Comoediam scriberet; idem *Plut.* de glor. Athen. Exstat *Aristidis* oratio de non agendis Comoediis. At *Gorgias* aliter sentiebat; vid. *Plut.* de aud. Poët. Haec fere ex *Menagii* ad *Diog.* notis. Antiquissima apud Athenienses inventores *Tragoedia.* *Plat.* 47. CD. SOLAN.

Pag. 172. l. 2. Κράνη — κεχηνότα παμμέγεθες) Conf. supra *Quom. Hist.* c. 4. SOLAN. Adde *De Saltat.* c. 27. *Nigrin.* c. 11. ibique *Cler.* LEHM.

Ead. l. 13. Πήσεις) Cf. supra *Quom. Hist.* c. 1. SOLAN.

Pag. 173. l. 8. Γίγνουντο) Hic certe eodem redit, γίγνουντο cum *W.* legas; an γίγνουντο. Conf. supra ad fin. c. 20. dicta. Quare et hic constantem Edd. lectionem non muto. REITZ.

Ead. l. 15. Ὀμόσε χωρεῖν ταῖς πληγαῖς) Reddidit *Gesnerus*: *excipere e proximo plagās; Obsorpeus; ut pariter ictuum declinandorum periti evadant.* Multo rectius *Wieland.* ihrem *Gegner zu Leibe gehen; Belinus*: s' avancer courageusement au — devant des coups. Militaris scilicet proprie formula est ὀμόσε ἔναι, ἐλθεῖν, χωρεῖν τινι de iis, qui in pugnam cum adversario cominus ineundam congregiuntur. Cf. *Pseudol.* c. 18. et *Quom. Hist. Conscr.* c. 29. et *Rudolph.* in *Ind.* s. ὀμόσε. Πληγαὶ autem h. l. sunt *plagae caestus ope adversario illatae.* LEHM.

Pag. 174. l. 2. Συννευκότες) Ita recte *W.* solus. Reliqui mendose *συννευκότες.* SOLAN. Idem mendum eodem modo emendatum sub initium hujus libelli. LEHM.

Ead. l. 5. Οὐκ ἀχρεῖα οὐδὲ οὔτοι ἐκμελετώντες) Sustuli punctum, quod in Edd. nonnullis, atque in versionibus priscis aderat ante οὐκ, quasi separatus esset sensus, et nominativus adeo absolutus, qui jam, ut *Gesnerus* quoque voluit, a praemissis pendet. De nominativo illo absoluto alibi agemus, si usus postulaverit, quod *Index* commonstrabit. Qui vero periodum hanc separatam volunt, possunt intelligere verbum εἰσὶ, de cujus frequentissima ellipsi vid. *L. Bos*, et *Aretaei* *Syntax.* De οὐκ — οὐδὲ autem sic posito conf. 1. *Ver. Hist.* c. 6. Item c. 24. Et 2. *Ver. Hist.* c. 30. *De Salt.* c. 4. *Long.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οὐν εἰς χεῖρας: ἐλθεῖν μηδὲν φοβούμενον ἔτι. De sene, Cupidinem orante, ut ad se veniret, se capere sineret. Sed εἰς χεῖρας δέχεσθαι et ἰέναι de proeliantibus habuimus 1: Ver. Hist. cap. 17. et Zeux. c. 9. Ἐν χερσὶν αὐτὴν ἡ μάχη ἐγένετο *Arrian.* Exp. AI. I. p. 57. m. REITZ. Formulam εἰς χεῖρας ἐλθεῖν vide apud Nostrum Diall. Mortt. XIV, 2. extr. Ἐντὸς βέλους γενέσθαι in simillimo loco iterum occurrit Bacch. c. 4. oppositum dictioni ἔξω βέλους s. βελῶν εἶναι, quae fere proverbii vice in his libris fungitur, ut Diall. Deor. XIII, 2. Diall. Marr, II, 1. Conyiv. c. 2. LEHM.

Ead. l. 13. Ἐμψυχον) Cum εὔψυχον invenirem in J. neque aliam varietatem adscriptam ab *Solano*, nisi quod ἔμψυχον in M. legatur, sed manu seriore exaratum, suspicabar eum εὖψ — probasse, atque sic edi voluisse. Ideoque Edd. cett. diligenter excussi, supraque addidi, et vulgatam prae lectione *Junt.* servandam existinavi: nam, etsi εὔψυχον primo aspectu blandiri queat; tamen non adeo de magnanimitate heroica hic sermo est, quam de vegeto habitu corporis, in quo nulla languoris signa, sed calor, rubor, adeoque et alacres ac vividae actiones horum comites. REITZ.

Ead. l. 14. Ἀπολάμποντες) Cum ἀπολάμποντες sit in W. possis etiam ἀπολάμποντος conjicere. At cum in vulgato nihil sit incommodi, nihil potius tentandum. Alioqui splendendi ac nitendi verbum convenit hominibus boni habitus; ut cap. 29. στυλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα. Et unde sic nites? Iupus ait cani bene pasto apud *Phaedr.* III, 7. Sed in illo *Luciani* loco στυλπνός adhibetur post sordes ablutas, adeoque non prorsus est idem. REITZ. Quī *Reitzii* conjecturam ἀπολάμποντος cum reliqua oratione concilies, vix ipse dixerit, nisi de ἀπολάμπουσης forte cogitaverit. Sed missa utraque ineptia, *Pauly* probandam suscepit. Wittiani Codicis lectionem ἀπολάμποντες, „Ne dicam, inquit, veri esse similis, ἀπολαύοντες corrumpum esse ex ἀπολάμποντες, quam ex illo hoc; frigidius certe „h. l. videtur illud ἀπολαύοντες. Non infrequens est ἀπολάμπειν s. ἀπολάμπεσθαί τινος apud ipsum adeo Nostrum. Syria „D. §. 30. ὁ νηὸς χρυσοῦ πολλοῦ ἀπολάμπεται.“ At ut largiar, quod tamen locus ille non omnino probat, ἀπολάμπειν εὐεξίας per se *Lucianum*, salvis linguae rationibus, scribere potuisse; sententia certe hujus loci vehementer repugnat novae lectioni: nam splendidus, s. nitidus, corporis habitus, quum nonnisi in obesam et pinguem cadat naturam; manifesto iis adversatur, quae mox sequuntur, οὔτε περιπληθεῖς ἐς βάρος, et, τὸ μὲν ἀχρεῖον τῶν σαρκῶν καὶ περιττὸν etc. Nec frigidum videri potest ἀπολαύειν τοσαύτης εὐεξίας, ubi cogites, hunc boni ha-

bitus fructum maxime cerni in bonae valetudinis robustaeque indolis sensu, voluptatis illo purissimae tum auctore, tum comite, certissimo. Nescio quo casu accidit, ut et *Obsopoeus*; et *Wielandius* haec, de quibus agitur, verba omnino omiserint interpretari. Praeterea non minus probabile est, ex ἀπολαύοντες potuisse per errorem oriri ἀπολάμποντες, quam Diall. Mortt. IV. 2. ἀπολαύοιμι in aliquot Codd. corrumpendo in ἀπολάβοιμι abiisse reperitur. Cf. illic not. in Varr. Lectt. ΛΕΗΜ.

Pag. 176. l. 4. Διευκρινούντα) Probum hoc esse, bene multis probari posset: sed sufficiant *Diod. Sic.* IV. cap. 68. pr. τούτων δ' ἡμῖν διευκρινημένων, πειρασόμεθα διελθεῖν περὶ Σαλμωνέως, ac saepe alibi, ut ibid. cap. 71. et 73. pr. item 75. etc. *Dion. Hal.* Περὶ συνθεσ. ὄνομ. cap. 30. p. m. 21. f. τότε κάκεινα διευκρινήσω, τὰ παρὰ πολλοῖς ἀπορούμενα. Noster supra *Hermot.* c. 7. διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. Sed mox malim προσωρεύοντα in vitis Edd. REITZ Si πρὸς, non πρὸ, composito huic inest, de quo vix ambigas; recte sane iudicavit *Reitzius*; duplex σ requiri, recteque fecit *Pauly*, quod rectiorem formam prae ambigua, vel potius falsa, recepit. Ad eandem severiorem legem revocavi προσχόντες *Ver. Hist.* II, 35. et I, 6. contra librorum fidem, qui vulgo ediderant προσχόντες. Vid. notam ad posteriorem locum. ΛΕΗΜ.

Ead. l. 5. Ἐπιμήκιστον) Sic scribebatur etiam Diall. Mortt. VI. §. 5. Ubi *Fl.* quoque hoc in duo dispescit, etsi id in variantt. non addidit *Hemsterh.* Vid. tamen, quae de hac orthographia notat. Ἐπιμήκιστον iterum cap. 27. et 38. Edd. Ubi *Fl.* more suo rursus separat. Sed ἐπιπλέον conjungunt omnes infra cap. 34. med. REITZ. Cf. Diall. Mortt. VI, fin. *Toxar.* c. 18. Vellem nunc etiam *Demon. Vit.* c. 1. sic una voce ἐπιμήκιστον edidissem. ΛΕΗΜ.

Pag. 177. l. 5. Ἐνδιδούν) Μὴ ἐνδιδούν legisse videtur interpretēs; sed corrupte. Τὸ ἐνδιδούν participium est. GUYET. Esto participium; tamen ordinario ἐνδιδόν facit. Ita ut lectorum plerique scripturam W. sint amplexuri. Quia tamen a δῶν antique posset formari δῶν, δοῦσα, δοῦν, aequae ac διδούς, οὔσα, ὄν, a δίδωμι, nihil mutavi. REITZ. Vid. *Buttmann.* Gramm. Gr. maj. p. 518. Ceterum interpretationem horum verborum Latinam: *Si quid vero etiam cedit laboribus*, quia non percepit *Belinus*, vituperat pro more suo aequae arroganter atque imperite, is qui *Gesneri* potius discipulum, quam censorem, se gerere debuisset. Sic in proxime sequentibus etiam complura gravi fronte, eaque omnia injuria, improbat, praeter unum illud, quod ἐπιπλεῖστον *Gesnerus* non sane recte reddiderat *propemodum*. ΛΕΗΜ.

Ead. l. 16. Ἀλλὰ καὶ ὑπεράλλεσθαι τάφρον εἰδέοι) Pro τάφρον recte viderunt eruditi reponendum τάφρον. Et sic plane Florentina. JENS.

Ibid. Ὑπεράλλεσθαι τάφρον εἰδέοι) Τάφρον, fossatum, scamma. MARCIL. Mirum, hoc manifestum vitium, quod olim *Marcilius* animadvertit, tolerari, cum non tantum in Florentina Ed. et Ms. sed et in interpretis libro recte legatur τάφρον. GRAEV. Τάφρον Ms. Gr. W. et Edd. *Fl. V.* 2. et *Par.* In aliis male τάφρον legitur. SOLAN. Ut *Marcil.* correxerat, habebant jam Edd. plurimae. REITZ.

Pag. 178. l. 1. Μολυβδίνας χειρ.) Ridet *Constantinus* Lexicographus, vir de Graecis literis optime meritus, eos, qui usum globorum plumbeorum in saltu aliquem esse putant. (v. ἄλκτῆρες.) Hinc ubicunque occurrunt ἄλκτῆρες usum illum praestantes, rescribere jubet ἄλκτῆρες, quo pertica designatur, qua saltus haud dubie juvatur. Hanc viri docti rationem vel unicus hic *Luciani* locus subvertit. Adde, quod nostra quoque aetate quibusdam in locis mos ille antiquus obtinet. Vidi ipse in Scotia saltu certaturos, aut globulis ferreis in eam rem utentes, aut, si ad manum non essent, lapides aequi quam maxime ponderis conquirentes. Hos aliquamdiu cum vibrassent in ipsa jam saltus micatione, post tergum rejiciebant, ne se scilicet degravarent; eisque impetum juvari, usu se didicisse profitebantur. Consule etiam, si lubet, *Mercurialem* de Arte Gymn. II, 11. SOLAN. Alias eadem *Fl.* scribebat μολυβδαίνας, etiam ubi μολυβδίνας mallet *Solan.* Vid. *Alexand.* c. 25. et *Lexiph.* c. 5. Ego et hic μολυβδαίνας haud incongruum credo; at nihil muto. REITZ. Formam μολυβδίνας, fidei auctoritatibus h. l. firmatam, quam etiam *Hesychius* alique agnoverunt, vid. *Wassium* ad *Thucyd.* I, 93. jure suo receperunt *Schmiederus* et *Pauly*, *Schneidero* etiam in *Lex.* prabante. LEHM.

Ead. l. 3. Χαλκοῦν) Disci haec elegans et suis omnibus numeris absoluta descriptio; qualem an apud quemquam alium reperias, haud scio. *Eustathius* aliter describit ad II. B. Βαρὺς λίθος, inquit, πλατὺς καὶ κοιλότερος ubi etiam discrimen observat inter discum et σόλον. Scholiasta σόλιον scribit; quae vox an et alibi reperiat, nescio. *Homeri* utique locum respicit II. Ψ, 826. ubi σόλος dicitur. SOLAN.

Ead. l. 7. Ἄνω — πῶρῶ) Posterius observandum; vulgo enim ignoratur ille disci usus. SOLAN.

Ibid. Ἀναρρίπτουσιν) In ἀναρρίπτουσιν jam converterat *Solan.* Sed quia et ἀναρρίπτέω invenias, nihil mutem. *Thucyd.* IV. c. 95. τοσόνδε κίνδυνον ἀναρρίπτουμεν. Et L. V. cap. 103. ἀναρρίπτουσιν. REITZ. Cf. ἀπορρίπτουντες *Timon.* c. 12. Phal.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Theophr. Char. ubi *Casaubon.* observat; non omnem pulverem palaestrae aptum. 172. SOLAN.

Ead. l. 5. Ἀποσμάγ Conf. omnino Reviv. c. 14. Ubi etiam sic legi volebant *Graev.* et *Solan.* qui *Juntinae* ibi adscripserat ἀποσμάμενον. In notis vero ejusdem male ἀποσμαιόμενον describentis errore exaratum, quod etiam corrigere sum oblitus. REITZ.

Ead. l. 8. Ἀποπλύναι) Καὶ ὃν ἂν ἔλη ἀποπλύναι etc. GUYET. Ἀποπλύννας necessario legendum, pro vulgato ἀποπλύναι. SOLAN. Malim cum *Solan.* ἀποπλύννας legere: licet enim ἔλη ἀποπλύναι construere queamus, immo jam debeamus, pro ἔλη εἰς τὸ ἀποπλύναι, minus tamen commode procedit, quam si alterum reponas. REITZ. Quidquid sit, certe, quod *Pauly* legendum censet, ἀποπλυνάμενον, nulla ex parte placere potest. Nec omnino videtur emendatione opus esse, quum non videam, quid impediatur, quo minus ἀποπλύναι arctius cum ἔλη jungas. LEHM.

Ead. l. 12. Συγκεκροτημένος) Coactus. GUYET. Supra Gall. c. 24. ἵππος συγκεκροτημένη, equitatus exercitatissimus conversum. Hic melius convenit, compactum, i. e. ad labores ac duritiem condensatum habens corpus. Habet enim cogendi et colligendi significatum, apud *Herodianum* frequenter. Sed et componendi atque instruendi, ut συκροτεῖν συμπόσιον. Long. Past. IV, 127. (135.) Et πανηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότει, *Herodian.* V, 6. 14. Ac *Diod. Sic.* fin. L. IV. Alioqui et συκκρατημένον legere possis, i. e. robustum, ut *Arét. Capp.* I. c. 5. post med. αὐτέοις οὔτε ὕπνος — συκκρατέει τὰ μέλη, *iis neque somnus membra confirmat, corroborat.* REITZ. At videndus omnino *Dorvill.* ad *Charit.* p. 251. Lips. LEHM.

Ead. l. 13. Λευκὸν) Miror, ni *Lucianus* λευκὸς scripsit, addit frater; opportune, quamvis vulgatum tolerabile. REITZ. Cf. *Fritsch.* Quaestst. p. 104. LEHM.

Pag. 181. l. 8. Ἔστι — ὅποταν) Ita *W.* et *Fl.* Reliquae Edd. interponunt λέγειν. SOLAN.

Ibid. λέγειν) Commodius aberit. Sed quia longe plures sunt, qui id habent, quam qui omittunt, ideo et hinc adesse passus sum. REITZ. Aegre passi sunt *Schmied.* et *Paul.* unciis notatum verbum, ut puto, genuinum. Cape: *illud licet dicere, quando* etc. Formulas ἔστιν εἰπεῖν, ἀκούειν, et ejus generis alias, quis ignoret? Hoc autem loco venustius simpliciori praefendum arbitrabar. LEHM.

Ead. l. 16. Περιπλέξητε) Conf. supra c. 1. SOLAN.

Pag. 182. l. 7. Ὑποδείξετε) *W.* recte. In impress. ὑποδείξετε. SOLAN.

Ead. l. 9. Τὰς πανοπλίας) Proprie esse gravem armatu-

ram, pluribus probat *L. Bos* in Ep. ad Ephes. VI, 13. ubi ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ habemus. Indicavi nōnente *Hemsterhusio*. De apparatu autem illo theatrali confer, si lubet, *Tox.* c. 9. REITZ.

Pag. 183. l. 5. Ἀφέντας) Forsan ἀφέντες. *Guyet.* Idem et mihi venerat in mentem, et ad marg. notaram, ante inspectam *Guyeti* conjecturam. Nihil tamen muto, quia ad αὐτοὺς referri potest. Nominativus vero concinnior foret. REITZ. *Pauly* quoque vix sibi scribit temperare potuisse, quin ἀφέντες invitis libris omnibus reciperet. Longe facilius ego mihi temperabam, qui intelligerem aptius cogitari juvenes missa facere oleum ac pulvèrem, quam eorum praesides, sentiremque praeterea paullo exquisitiorem esse loci structuram, si ἀφέντας legas. LEHM.

Pag. 185. l. 3. Ἐπιπλέον) Servavi scripturam edd. Alias et ἐπὶ πλέον scribitur. Conf. ἐπιμήκιστον c. 26. pr. REITZ.

Ead. l. 7. Παρεξῶσθαι) Ita *W.* et *Fl.* In impress. περιεξῶσθαι. SOLAN.

Ead. l. 8. Ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροίη) Simile jus Romanorum; vetitum enim prodire cum telo. *Cic.* *Parad.* 4. Sic jure civili I. 14. ff. *de re milit.* *Novell.* 85. *Legend.* *Synes.* *Epistol.* 107. BOURD.

Ead. l. 9. Μηδὲν δέον) Sic absolute positum habuimus crebro; adeoque frustra sollicitatum fuit ab *Solano* in *T. I.* Ita *Noster* *Jov.* Conf. 11. οἱ ἄνθρωποι δέον τῇ εἰμ. θύειν. Et *Lapith.* c. 8. pr. *Ep. Saturn.* 9. Et non raro alibi. *Alciph.* I. *Ep.* 26. pr. Item *III.* p. 314. ac p. 442. f. *Herodian.* II. c. 8. f. etc. REITZ.

Ead. l. 12. Πόλεμοι) Iñimo πολέμοι, nam de bellis quid opus fuit memorare, multa fuisse Scythis? Vide tamen *Tox.* cap. 36. ubi de iisdem dicitur συνεχεῖς οἱ πόλεμοι. SOLAN.

Ead. l. 14. Αὐθαιρέτως) Non agnoscunt *W.* et *Ed.* *Fl.* Quin et *Cod.* *W.* ξυμπολιτευομένων habet. SOLAN. Ante hoc verbum deesse aliquid videtur, minimum particulae καὶ τὸ, vel τὸ, τε. Et sic interpretatus sum: nec aliter superiores. *GESN.* Audacius *Pauly*, quasi re certa, intrusit καὶ τὸ ante αὐθ. Sed certius, aut longe saltem probabilius est, Codicem *Witt.* servasse genuinam lectionem ξυμπολιτευομένων — nam sic, credo, non ξυμπολιτευμένων, in *Varr.* *LECT.* *Reitzius* notare voluit, cf. *Adnot.* idque convenienter cum marg. A. 1. *W.* Redderant autem *Obsopoeus*: Ipsa quoque mutua infidelitas, et quod legibus nequaquam coërciti unam remp. incolitis; et *Gesnerus*: Etiam mutua inter vos dissidentia, et quod suo quisque arbitrio, non lege quadam in communiōe civili vivitis.

p. 514. l. 40. Edit. *Step* De coturnicum certamine nihil habet vir doctissimus; quo magis observari meretur. Meminit passim *Arrianus ad Epictet.* SLAN.

Ibid. Ἀλεκτρούων) Plinius scribit, Pergamis omnibus annis spectaculum gallicum gallinaceorum certantium solemniter ac publicitus editum, ceu gladiatorum. Id et Athenis factitari coeptum est, *eliano* referente, a Themistocle superatis Persis. COGN. E his omnia *Sam. Petitus* ad LL. Att. I, 40. s. pag. 84. Si verum eorum certaminum originem docet *Aelianus* V. H. II, 28. bi refert ad Themistoclem, non cavit sibi ab insigni anachronismo aliquot aetatum vaser alioqui *Lucianus*, ut scilicet necesse in illo, quod paullo post σύγχρονον Soloni facere videtur Lycurgum, ducentis forte annis majorem. GESN.

Ead. l. 14. Μηδὲ προαπαγορεύειν) Recte Ms. μηδ' ἀπαγορεύειν ὑπὸ τραυμάτι, ἢ καμάτων, ἢ τοῦ ἄλλου δυσχεροῦς. *Ne vulnerati, aut fess aut alia molestia affecti deficiant*: sic non male interpretes, si male vulgati sensim μὴ δὲ προαπαγορεύειν. Nam quis usi est τῷ προαπαγορεύειν, aut quid potest est significare? Paul ante διαπυκτεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως, usque ad extremam animi defectionem. Et c. 38. μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγοῦσαι ζῶντες. GRAEV. E proxime praecedentibus Comparatis et τῶν ἀλεκτρούων satis, opinor, facile et clare elicitur gitatio ea, quam *Gesnerus* Latine expressit. LEHM.

Pag. 19. l. 6. Σφαίρας περί) *A la boule.* GUYET. Inteligitur σφαιρομαχία, ive, quod prope idem fuisse videtur, ἀρπαστὸν, quod lusum pilae genus praeter *Pollucem* Onomast. IX, 7, 105. ut laboricum et contentiosum describit *Forcellini* Lex. s. *Harpastum*. Omnino de variis pilae lusibus veterum egit, quem *Wielandis* laudat, *Burette* in commentatione inscripta: de la Sphérisque des Anciens in *Memoires de l'Académie des belles lettres.* Vol. I. p. 226. *Wytttenbachii* conjecturam in Varr. Lec. a nobis relata, σφαίρας περιδινόμενοι pro σφαίρας πει ut per se non damnare, ita nec commendare prae lectione vulgata, ullo modo ausim. LEHM.

Ead. l. 11. Συνοχὴ ἐς τὸ ὕδωρ) Glosse videtur. GUYET. Caussam ego non plene. LEHM.

Ead. l. 13. Ἐκ τῆς ἀκαδαemoniorum ἀκαδαemoniorum Demonact.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 14. *Αἵματι ῥεομένους*) rustra igitur supra sollicitatur *ιδρώτι ῥεόμενα*, in c. 25. *hij Dial.* ubi vid. quae noto. REITZ.

Pag. 191. l. 2. *Ἐναπέθανον*) Exemplum hujus rei in laudis illustre vise apud *Pausan.* Ar d. 520. Ed. *Sylb.* quem locum optime enarrat *Palmerius*. Deodem vid. etiam *Philostr.* *εἰκ.* p. 817. in *Arrich.* qui diserte h et τὸ ἀπαγορευθὲν ἐπισημαίνων τῇ χειρὶ, p. 820. Apud *Phibtr.* ἐπαποθανῶν τῇ νίκῃ. l. c. SOLAN.

Ead. l. 5. *Ἀνασταθέντας*) M. et Venetae editiones L. ἀνασταθέντας, quod proxime accedit vulgatae ἀνατεθ. SOLAN.

Ead. l. 8. *Διατιθέντων*) Hic ἐπιθεμένων legisse videtur interpres, sed depravate. GUYET. Verum nempe erat, *hostibus imminentibus.* Sed *Gesn.* illam necessitatem imponentibus. At nec prior versio, quam *Guyet.* reprendit, etsi paululum deflectens, adeo longe abibat; nam *hostibus cogentibus*, i. e. ad id disponentibus, eadem ratione intellectui horum verborum satisfaciet. Et in vexationibus pecuarem huic verbo sedem esse, monuit etiam *Wessel.* ad *Dioc Sic.* I. cap. 89. pr. quod obiter indicavi ad c. 6. f. hujus *Dia* Est autem hic tantum variatio τοῦ βιάζομένου, quod proxime praemissum est; vel poteris οὕτω intelligere, si presse ad iteram velis interpretari, i. e. *hostibus sic disponentibus, statuntibus.* REITZ. Nihilominus *διατιθέντων* male habuit *Pauum*, ratum deesse prorsus non posse istud οὕτως. At quem laudat, *Hemsterhusius* neutiquam hoc ad *Nigr:* c. 38. probat, nec probare voluit. Et quod loca illic collecta ejus gerris sunt, ut nullam in illis exemplum absoluti verbi *διατιθῆναι* reperiatur, consulto id fecit vir elegantissimus, i. e. ad huius loci consilium apte. Sed hoc nostrò loco neque οὕτως, ne τὸ αὐτὸ, nec aliud simile, opus erat addi, non magis cer, quam in praecedente βιάζομένου. Nam aequè h. l. patet, ualis haec sit διάθεσις, atque *Amorum* c. 27. quis ὁ διαθεῖς. JEHM.

Ead. l. 9. *Λυκούργος*) Cave crees, de *Lycurgo* hoc, ut vivo *Solonis* tempore, a *Luciano* dicitur. SOLAN.

Pag. 192. l. 1. *Ὡς πρότερος*) Fiter optimus C. C. conjicit ὡς pro ὡς reponendum. REITZ. Debat saltem πρότερος πρότερος ἀπ. jubente lingua, sed in vis auribus. Quas quum consulendas duxisset auctor, haud dubie scripsit ὡς, ut accipi vellet, subiecto e voce τὸν παῖοντα tagellante, ut prior (scil. ille) viribus

de pubitate dici, eoque aetatis
stat vid. L. Bos ad Tyran-

p. 314. l. 40, Edit. Sch. De coturnicibus certaminibus nihil habet
et distinctius; quomodo observari meretur. Meminit passim
decanus ad Epictet. SOLAS.

Ibid. Αλετριον) Plinius scribit, Pergamis omnibus
quibus spectaculum gaurum gallinaceorum certantium solemniter
se publicitus edocuitum, seu gladiatorum. Id et Athenis
latari coeptum est. Deliano referente, a Themistocle supra
Petris. Cogn. de his omnia Sch. Petrus ad LL. Att. I.
p. 84. Si vana eorum certantium originem docet
Deliano V. II. II, 2 ubi refert ad Themistoclem, non cavet
ut ab insigni anachronismo aliquot aetatum videret aliqui La-
tinos, ut scilicet nunc in illo, quod paulo post syrrus
habet sacro videtur Lycurgum, ducentis forte annis ma-
iorum. Gais.

Tab. I. 14. Μηδικοπονογοριον) Recte Μα. μηδ' αν-
τιοινοσ ενσ επαινοσ, η κρησ, η ενσ αλλοσ δεστροσ
de mirati, aut fatis, aut alia modestia affecti deficiant: ut
non male interpretor, et male vulgati sensum μη δε προνογο-
ριον. Nam quis unquam est μη προνογοριον, aut quid pot-
est applicare? Paulus ante demonstrat p. 177 r. ενσ ενσ
προνογοριον, usque ad extremam animi defractionem. Et c. 38
de αννοσ αννοσ ενσ ενσ. Gais. E proxime pro-
cedit Comparatio et ενσ αλετριον satis, opinor, fa-
ctum a dicitur optatio ea, quam Genuas Latine ex-
ponit. Lat.

Tab. I. 16. Δολος περι) A la boule. GUYET. Intel-
ligit quosdam, etc, quod prope idem fuisse videtur,
quod hinc pilae genus praeter Pallacem Onoceras
et contentissimum et contentissimum describit Forcellius
in dictionario, cuius de variis pilae laudibus veterum
laudat, Burette in commentatione in-
titulata des Anciens in Memoires de l'Ac-
demie. Vol. I. p. 225. Wyttenbachius conje-
ctura nobis relata, epaipe; περιδωρι-
onem per se nos damnare, ita nec con-
tingit, ullo modo sensum LATINUM.

Tab. I. 17. Δολος περι) Glossema videtur. GUYET.

Tab. I. 18. Δολος περι) Procedaemoniam
demum Democritum.

Tab. I. 19. Δολος περι) Peri lo-
cum. GUYET.

Tab. I. 14. Δολος περι
ceteris Δολος περι
BURET.

Tab. I. 14. Δολος περι
de dicitur ut qui fatis
locum quodammodo fatis
eis. p. 177 r. Δολος περι
p. 177 r. Δολος περι
l. c. SOLAS.

Tab. I. 15. Δολος περι
refertur, quod prope idem

Tab. I. 15. Δολος περι
interpretor, ut hinc de

Tab. I. 15. Δολος περι
immortalis. Sed Gais. de

Tab. I. 15. Δολος περι
nec prope idem, pro fatis

Tab. I. 15. Δολος περι
fatis, ut hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
id demonstrat, ut hinc de

Tab. I. 15. Δολος περι
est. Nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

Tab. I. 15. Δολος περι
est, nam hinc de dicitur

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Theophr. Char. ubi *Casaul.* observat, non omnem pulverem palaestrae aptum. 172. SOIN.

Ead. l. 5. Ἀποσμάγ) (nf. omnino *Reviv.* c. 14. Ubi etiam sic legi volebant *Graev.* c. *Solan.* qui *Juntinae* ibi adscripserat ἀποσμάμενον. In noti vero ejusdem male ἀποσμαιμένον describentis errore exaratu, quod etiam corrigere sum oblitus. REITZ.

Ead. l. 8. Ἀποπλύναι) αἰ ὄν ἂν ἔλη ἀποπλύναι etc. *GUYET.* Ἀποπλύνας necessario legendum, pro vulgato ἀποπλύναι. *SOLAN.* Malim cum *Solan.* ἀποπλυνε legere: licet enim ἔλη ἀποπλύναι construere queamus, imo jam debeamus, pro ἔλη εἰς τὸ ἀποπλύναι, minus tamen in modo procedit, quam si alterum reponas. REITZ. Quidqui sit, certe, quod *Pauly* legendum censet, ἀποπλυνάμενον, sola ex parte placere potest. Nec omnino videtur emendationi opus esse, quum non videam, quid impediat, quo minus ἀποπλυνε arctius cum ἔλη conjungas. *LEHM.*

Ead. l. 12. Συγκεκροτ. ἐνος) *Coactus.* *GUYET.* *Supra Gall.* c. 24. ἵππος συγκεκροτῆμα, equitatus exercitatissimus conversum. Hic melius conivit, *compactum*, i. e. ad labores ac duritiem condensatum huius corpus. Habet enim *cogendi* et *colligendi* significatum, apud *Herodianum* frequenter. Sed et *componendi* atque *instruendi*, ut *συκροτεῖν συμπόσιον.* *Long.* *Past.* IV, 127. (135.) Et ἀνηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότει, *Herodian.* V, 6. 14. Ac *Ibid.* Sic. fin. L. IV. Alioqui et *συγκεκρατημένον* legere possis i. e. *robustum*, ut *Aret. Capp.* c. 5. post med. αὐτέοις οὐ. ἕπνος — συκροατέει τὰ μέλη neque somnus membra conformat, corroborat. REITZ dendus omnino *Dorvill.* a *Charit.* p. 251. *Lips.*

Ead. l. 13. Λευκὸν) *Liror*, ni *Lucianus* addit frater; opportune, cumvis vulgatum
Cf. *Fritzschi.* *Quaestst.* p. 14. *LEHM.*

Pag. 181. l. 8. Ἔστι ὁπόταν) Ita *Edd.* interponunt λέγειν. *SOLAN.*

Ibid. λέγειν) *Commotus* aberit. sunt, qui id habent, quam qui omit-
passus sum. REITZ. Aegr. passi su
notatum verbum, ut puto, genuini
quando etc. *Formulas*

ram, pluribus probat L. Bos in ad Ephes. VI, 13. ubi ἀνα-
λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ. Indicavi monumento
Hemsterhusio. De apparatusu autem illo theatroli confer, si lu-
bet, Tox. c. 9. REITZ.

Pag. 183. l. 5. Ἀφέντας) Irsan ἀφέντες. Guyet. Idem
et mihi venerat in mentem, et a marg. notaram, ante inspe-
ctam Guyeti conjecturam. Nilul imen innto, quia ad αὐτοῖς
referri potest. Nominativus vero incinnior foret. REITZ. Pauly
quoque vix sibi scribit tempera potuisse, quin ἀφέντες in-
vitis libris omnibus reciperet. Inge facilius ego mihi tem-
perabam, qui intelligerem aptius ogitari juvenes missa facere
oleum ac pulverem, quam eorum praesides, sentiremque prae-
terea paullo exquisitiorem esse ei structuram, si ἀφέντας
legas. LEHM.

Pag. 185. l. 3. Ἐπιπλέον) Inveni scripturam edd. Alias
et ἐπὶ πλέον scribitur. Conf. ἐπιρκιστον c. 20. pr. REITZ.

Ead. l. 7. Παρεζῶσθαι) Ita et Pl. In impress. περι-
ζῶσθαι. SOLAN.

Ead. l. 8. Ὅστις ἐν ἄστερσι σθηροφοροῖ) Simile jus Ro-
manorum; vetitum enim prodire um telo. Cic. Parad. II. Sic
jure civili I. 14. ff. de re milit. Neell. 85. Legend. Synon. Epi-
stol. 107. BOURD.

Ead. l. 9. Μηδέν θεόν) Sic absolute positum habuit
crebro; adeoque frustra sollicitatu fuit ab Sofiano
Noster Jov. Conf. 11. οἱ ἀνθρώποι εἶον τῆ γῆ. Pith.
pith. c. 8. pr. Ep. Saturn. 9. Et ne raro alibi. 26.
26. pr. Item III. p. 314. ac p. 112. Herodica. M
REITZ.

Ead. l. 12. Πόλεμοι) Inimico si μισο
opus fuit memorare, multa fuit e
cap. 36. ubi de iisdem dicitur

Ead. l. 14. Αὐθαιρέτως) Quin et Cod. W. συμπολιτε
verbum deesse aliquid videt
τό, τε. Et sic interpre
Audacius Pauly, quasi
Sed certius, aut longe
servasse genuinam
do. non συμπολιτε

Hanc ego jam interpretationem restitutae lectioni accommo-
davi. LEHM.

Pag. 186. l. 4. Φείδεσθε) In M. et impr. φείδεσθαι, quod mutavimus. Ratio mutationis in propatulo est. SOLAN. Imò recte *Fritzschius* Quaestst. p. 132. Infinitivum tuetur, intellecta e περιτιόν ἐστι formula opposita ἀναγκαῖόν ἐστι. Quòd autem φείδεσθε idem *Fritzschius Gesneri* quoque auctoritati tribuit, errat tanto gravius, quanto clarius ex ejus interpretatatione patet, vulgatam lectionem ab eo tum recte captam, tum tacite retentam fuisse. LEHM.

Ead. l. 9. Ταμιευόμενοι — τὰς ἀλλὰς) Eodem modo utitur *Diod. Sic.* IV. c. 12. Ad quem *Wessel.* No. 17. pluribus docet, usurpari de militibus non omnes vires primo impetū effundentibus, sed dispensantibus. REITZ. Addatur, monente *Paulyo*, *Schneiderus* ad *Xenoph.* Anab. II, 5, 18. LEHM.

Ead. l. 16. Ὅσῳ τις) Sequens μᾶλλον etiam hic tacite repetendum. Vid. quae de hac ellipsi noto ad *Gall.* c. 18. REITZ.

Pag. 187. l. 1. Τῆς Ἰθρῶς μῦθον) Est ubi multum inter-
sit, addasne in hac phrasi περί, an omittas. Nam *fabula Aesopi* erit, quam ille finxit, scripsit. *Fabula de Aesopo* autem, ea e. c. quam *Phaedrus* reliquit inscriptam, *Aesopus ludens*. Sed *fabula vulpis, hydrae* etc. idem quòd *de vulpe, de hydrā*; quia nullum ibi ab ambiguitate periculum, idèoque nihil mutavi; at si plures Codd. haberent, τὸ περί reciperem. Ceterum illud plerumque addi, ubi sensus perspicuitas id postulat, putidum foret exemplis docere. Vid. tamen de *Salt.* cap. 46., τὰ περί Ὀρέστην δράματα. Sed et negligitur vel cum nominibus personarum, non a sed de quibus fabula est composita, apud *Long.* Past. I. haud longe a fin. ὠρχήσαντο τὸν μῦθον τοῦ Ἀάμωνος. Et L. III. p. 88. (Ed. *Moll.*) ἤρξατο αὐτῇ μυθολογεῖν τὸν μῦθον τῆς Ἥχους. Unum habet *Steph.* ex *Apoll. Rhod.* μῦθος Αἰθαλίδου, vertitque, quae vulgo de *Aethalide* dicuntur. Sed et sic *Aristot.* de Poët. c. 14. Οἰδίποδος μῦθον, fabulam s. tragoediam de *Oedipode*, (etsi male τῶν μῦθον habet Ed. *Lae-marii*.) Quare vulgatum minime moveo, etsi vellem auctores hanc differentiam accuratius observarent. REITZ. Vid. *Schaefer.* ad *Sophocl.* Antig. v. 11. et quem illic laudat, *Dorvillium* ad *Charit.* p. 592. Ed. pr. LEHM.

Ead. l. 5. Ἐπὶ πυρὸς καὶ λύχνου) Quia video, tetrum errorem ex *Salmuriensi* Ed. in hanc propagari, putavi monendum, male in Latinis legi, ut in igne et ligno usū venit: quem si modo attendat, quilibet facile corrigat. Paulo post non sufficit versio eorum, οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς οἴμαι τῆς ῥίζης ἀνεφύετο, ubi Latina habent, neque enim ab altius, acta radice

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 514. l. 40. Edit. Steph. De coturnicum certamine nihil habet vir doctissimus; quo magis observari meretur. Meminit passim *Arrianus ad Epictet.*, SOLAN.

Ibid. Ἀλεκτρούων) Plinius scribit, Pergamis omnibus annis spectaculum gallorum gallinaceorum certantium solemniter ac publicitus edi solitum, ceu gladiatorum. Id et Athenis factitari coeptum est, *Aeliano* referente, a Themistocle superatis Persis. COGN. De his omnia *Sam. Petitus* ad LL. Att. I, 40. s. pag. 84. Si veram eorum certaminum originem docet *Aelianus* V. H. II, 28. ubi refert ad Themistoclem, non cavit sibi ab insigni anachronismo aliquot aetatum vaser alioqui *Lucianus*, ut scilicet neque in illo, quod paullo post σύγχρονον Soloni facere videtur *Lycurgum*, ducentis forte annis majorem. GESN.

Ead. l. 14. Μηδὲ προαπαγορεύοιεν) Recte Ms. μηδ' ἀπαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων, ἢ καμάτων, ἢ τοῦ ἄλλου δυσχεροῦς. Ne vulnerati, aut fessi, aut alia molestia affecti deficient: sic non male interpretes, sed male vulgati sensim μὴ δὲ προαπαγορεύοιεν. Nam, quis usus est τῷ προαπαγορεύειν, aut quid potest significare? Paullo ante διαπυκτεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως, usque ad extremam animi defectionem. Et c. 38. μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορεύσαι ζῶντες. GRAEV. E proxime praecedentibus Comparativis et τῶν ἀλεκτρούων, satis, opinor, facile et clare elicitur cogitatio ea, quam *Gesnerus* Latine expressit. LEHM.

Pag. 190 l. 6. Σφαίρας πέρι) *A la boule.* GUYET. Inteligitur σφαιρομαχία, sive, quod prope idem fuisse videtur, ἀρπαστὸν, quod lusuum pilae genus praeter *Pollucem* *Onomast.* IX, 7, 105. ut laboriosum et contentiosum describit *Forcellini* Lex. s. *Harpastum*. Omnino de variis pilae lusibus veterum egit, quem *Wielandius* laudat, *Burette* in commentatione inscripta: de la Sphéristique des Anciens in *Memoires de l'Académie des belles lettres.* Vol. I. p. 226. *Wyttensbachii* conjecturam in *Varr. Lectt.* a nobis relata, σφαίρας περιδινόμενοι pro σφαίρας πέρι ut per se non damnare, ita nec commendare prae lectione vulgata, ullo modo ausim. LEHM.

Ead. l. 11. Συνωθ. ἐς τὸ ὕδωρ) Glossema videtur. GUYET. Caussam ego non plane assequor. LEHM.

Ead. l. 13. Ὁρᾶς μαστ.) Inter festa Lacedaemoniorum non minima celebritas V. *Meurs.* Gr. fer. Nostrum *Demonact.* c. 46. et *Icarom.* c. 16. SOLAN.

Ibid. Μαστιγουμένους) Ad Dianae Orchiae aram pueri Lacedaemonii flagellabantur, ut patet apud *Pausan.* in *Lacon.* Cic. 2. *Tusc.* (c. 14.) [*Plut.* in *Lycurg.* *Tertull.* in *Apologet.* COGN.

Ead. 1. 14. *Αἵματι ῥεομένους*) Frustra igitur supra sollicitatur *ιδρωῶτι ῥεόμενα*, in c. 25. huj. Dial. ubi vid. quae noto. REITZ.

Pag. 191. l. 2. *Ἐναπέθανον*) Exemplum hujus rei in laudis illustre vise apud *Pausan.* Arcad. 520. Ed. *Sylb.* quem locum optime enarrat *Palmerius*. De eodem vid. etiam *Philostr.* εἰκ. p. 817. in Arrich. qui diserte habet τὸ ἀπαγορευθὲν ἐπισημαίνων τῇ χειρὶ, p. 820. Apud *Philostr.* ἐπαποθανῶν τῇ νίκῃ. l. c. SOLAN.

Ead. 1. 5. *Ἀνασταθέντας*) M. et Venetae editiones L. ἀνασταθέντας, quod proxime accedit vulgatae ἀναεθ. SOLAN.

Ead. 1. 8. *Διατιθέντων*) Hic ἐπιτιθέμενων legisse videtur interpres, sed depravate. GUYET. Versum nempe erat, *hostibus imminentibus. Sed Gesn. illam necessitatem imponentibus.* At nec prior versio, quam *Guyet.* reprehendit, etsi paululum deflectens, adeo longe abibat; nam hostibus cogentibus; i. e. ad id disponentibus, eadem ratione intellectui horum verborum satisfaciet. Et in vexationibus peculiarem huic verbo sedem esse, monuit etiam *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. cap. 89. pr. quod obiter indicavi ad c. 6. f. hujus Dial. Est autem hic tantum variatio τοῦ βιαζομένου, quod proxime praemissum est; vel poteris οὕτω intelligere, si presse ad literam velis interpretari, i. e. *hostibus sic disponentibus, statuentibus.* REITZ. Nihilominus *διατιθέντων* male habuit *Paulyum*, ratum deesse prorsus non posse istud οὕτως. At quem is laudat, *Hemsterhūsius* neutiquam hoc ad *Nigr.* c. 38. probavit, nec probare voluit. Et quod loca illic collecta ejus generis sunt, ut nullum in illis exemplum absoluti verbi *διατιθέναι* reperiatur, consulto id fecit vir elegantissimus, i. e. ad illius loci consilium apte. Sed hoc nostro loco neque οὕτως, nec τὸ αὐτὸ, nec aliud simile, opus erat addi, non magis certe, quam in praecedente *βιαζομένου*. Nam aequè h. l. patet, qualis haec sit *διάθεσις*, atque *Amorum* c. 27. quis ὁ διαθείς. LEHM.

Ead. 1. 9. *Λυκοῦργος*) Cave credas, de *Lycurgo* hoc, ut vivo *Solonis* tempore, a *Luciano* dictum. SOLAN.

Pag. 192. l. 1. *Ὡς πρότερος*) Frater optimus C. C. conjicit ὅς pro ὡς reponendum. REITZ. Debebat saltem πρότερος πρότερος ἀπ. jubente lingua, sed invitae auribus. Quas quum et ipsas consulendas duxisset auctor, haud dubie scripsit ὡς, ita fere, ut pro ὅπως accipi vellet, subjecto e voce τὸν παύοντα repetito: *Certans cum flagellante, ut prior (scil. ille) viribus deficeret.* LEHM.

Ead. 1. 4. *Ἐφ' ἡλικίας*) De pubertate dici, eoque aetatis flore, qui opponitur provectori aetati, vid. *L. Bos* ad *Tyran-*

nic. c. 17. Adde *Olympiodor.*, in vit. Plat. adnexa T. II. *Diog. Laërt.*, p. 583. ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος. At pro tota aetate, sive seculo, *Diod Sic.* IV, 1. κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότες. It. V. c. 20. τιμῶνται — μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἡλικίας. REITZ.

Ibid. Ἐκπρόθεσμος — τοῦ ἀγῶνος) *Obser.* misere, certaminis auctor existens, cum ferme plane contrarium significet. Recte *Gesnerus*, aetatem certaminis jam egressus, dedit. Testimonia ex *Luciani Hermot.* aliisque attulit *Steph.* in *Thes.* Nostri autem verba sunt in *Hermot.* c. 80. f. λέγων ὑπερήμερον εἶναι καὶ ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, ubi de eo, qui intra diem dictum non solvit, sive, qui supergressus est tempus, adhibetur. REITZ.

Pag. 193. l. 6. Ἐλλεβόρου) Sic scribitur ap. *Hippocr.* ubivis. Et quamquam adspirate interdum alibi in nonnullis *Luciani* Edd. inveni, item in Scholiast. tamen frequentius laevigatur in Edd. optimis, et sic etiam derivatum ἔλλεβορίζω *Herm.* f. et. 2. V. *Hist.* c. 18. ἔλεβόρου autem uno λ, ut vitiosum, contemsi, licet et *Cod. O.* sic habeat infra, *Navig.* c. 45. et supra in *Dial. Mort.* XIII. f. quod in variantt. non notavit *Hemsterh.* quia *Juntinam* illam, in qua has varietates notarat *Solanus*, non possidebat. Sed res est parvi, et quam nobis ad ostentandam nostram in colligendis variis lectt. diligentiam facile relinquet ille, qui vel sine *Codd. Luciani* manum feliciter restituere norit, quam nos illis instructi. REITZ.

Ead. l. 13. Ἀρεσκομένω αὐτοῖς) *M.* et *Fl.* Ed. Sed in *Ms.* litura est in priori voce. In *L.* etiam additum est. Reliqui libri corruptissime, ἀρεσκομένος ἐν τούτοις. *SOLAN.* Antiquiorem quidem *Fl.* lectionem cum *Solano* arripui, quia etiam ex *Cod.* probatur, et *Noster* sic solet, ut *Bis Accus.* c. 14. εἰοικας — χαριζομένω etc. Alioqui per me non mutassem; neque credo structuram ἀρεσκομένος εἰοικας vitiosam esse, cum et sic in *Ael.* V. H. XIII, 21. legam, καὶ εἰοικε κωφῆ, unde tamen facile κωφῆ quoque feceris. Sed sine controversia cum nominativo *Long.* *Past.* L. II. p. 68. (αἱ Νύμφαι) ἐώκεσαν ἐλεοῦσαι τὸν Δάφνιν. Habuimus idem ante, ubi *Solanus* tamen id quoque mutavit. At nihil intererit, num dicas, *similis erat furens*, an, *videbatur furens*. Adeoque nominativus hic aequè bonus, etsi minus usitatus, quam dativus. Verum quia illud ἐν τούτοις Scholiastae stilum sapit, facilius mihi persuaderi sum passus, Florentinae lectioni locum dare. Neque ideo dico, ἀρέσκειν (imo ἀρέσκεσθαι. *Lehm.*) ἐν τινὶ Graecum non esse, qui et γελᾶν ἐν τινὶ, et similia, supra probavi; nec barbarum facio illud *Novi Foederis* *Matth.* III, 17. ἐν ᾧ εὐδόκησα, quod vel decies deinceps in *Eváng.* et *Epist.* occurrit. REITZ. Cf. *Vit.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

V. c. 72. τῶν ἄλλων τῶν τοιοῦτων. *Aesop.* Fab. 2. f. τὸ γένος τὸ τῶν αἰτῶν, cujusmodi sexcenta liceret præferre, ut τοῖς Ἡράκλειους τοῖς ἀδελφοῖς ex *Pausan.* p. 162. Vid. *Maitt.* de Dial. p. 75. Si quis jam velit τρόπον h. l. intelligi post τοιοῦτον, ut sit, κατὰ τὸν τοιοῦτον τρόπον; ei omnino articulus erit servandus. REITZ. Vagam hanc disputationem, in qua diversissima loca miscentur, ac ne unus quidem ad hanc, de qua agitur, causam pertinet, plane irritam fecit probissimorum librorum auctoritas. Non igitur male, ut *Jacobus* judicet *Quaestst. Spec. I. p. 11.*, sed optime, articulum omisit *Schmiederus*, cujus pleonasticum usum si h. l. vòluisset probare *Jacobus*, debebat ostendere, quod non fecit, nec, credo, facere potuit, ὁ τοιοῦτος non solum antecedentium, sed etiam sequentium, respectu dictum veteribus, maxime *Luciano*, fuisse. LEHM.

Pag. 197. l. 2. Δεσμοῖς ἀφύκτοις) Conf. supr. *Deor. Dial. XVII. med. SOLAN.*

Ead. l. 6. Κωκυτοί) *Κωκυτός* a luctu et ejulatu nominatur; lacus autem est inferorum, qui ex sententia *Homeri*, *Odyss. K*, ex Styge manat, de quo *Seneca* *Hercul. fur.* et *Virg. VI. Aen. COGN.*

Ead. l. 7. Τὸ δὲ μέγιστον) *Τὸ δὲ μέγιστον ἢ Ἀχερουσία λίμνη προῦκειται*, quodque est gravissimum, præjacet *Acherusia palus*. Sic interpretes. Sed scribendum ut Ms. *πρόσκειται*; *Acherusia palus adjacet*. GRAEY. Genuinum est *πρόκειται*. Vid. *Varr. Lectt. LEHM.*

Ead. l. 7. Ἀχερουσία) Inferorum fluvius, a nomine *Acheron*, carminibus poetarum celebris, quasi sine gaudio. *Virg. 2. Georg. et VI. Aen. COGN.*

Ibid. Πρόκειται) Variant hic libri. Ms. Gr. et L. *πρόσκει* —. Edd. *προῦκει* —. *J. et V.* eam scripturam praeferunt, quam secutus sum. SOLAN. Non tamen secutus *Reitzius* retinuit vitium linguae. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀδελφίδου τοῦ βασιλέως Αἰακός ἐστι) Jam notaverat *Cognatus*, *Aeacum* esse *Jovis* filium, *Plutonem* vero regem dixerat supra *Lucianus* fratrem *Jovis*. An hinc ergo non satis debuerunt moneri interpretes, ne verterent *Aeacus est regis patruelis*, nec *Aeacum* et *Plutonem* facerent patruelles, cum alter sit patruus, alter fratris filius? Immo ipsa Graeca vox debuerat eos admonuisse. GRON.

Ead. l. 13. Αἰακός) Tres sunt inferorum iudices, de quibus *Virg. VI. Aen. Ovid. in Ibin.* *Jovis* filii fuerunt, *Aeacus* ex *Aegina* *Aesopi* filia; *Minos* et *Rhadamanthus* ex *Europa*, uterque *Cretensis*, hic *Lyciae* rex, ille *Cretae*. COGN.

Ead. 1. 14. Κύνων τρικέφαλος) Cerberus à poëtis fingitur canis triceps inferorùm custos. COGN.

Ibid. Κάρχαρος) *Asper*. κάρχαρόδους. GUYET. Confer supra de Merced. c. 35. Quom. Hist. c. 43. de Sat. 4. et Bis. Accus. cap. 53. Proprium vero canis epitheton. Vid. *Lycophr.* Alex. v. 34. ibique *Schol.* et *Meurs.* REITZ.

Pág. 198. 1. 1. Πλακίων, καὶ τῷ χάσματι δεδιπτόμενος) Vertunt, *allatrans*, *territosque in specum redigit*. Immo plana contrarium indicant Graeca, ut non tam redigantur in specum, sed abigantur, deterreantur ipso specu, non scilicet tartareo, sed oris Cerberei, atque adeo verti. debebat *et rictu vel hiatu deterrens*, nempe ab tentanda ulterius fuga. GRON.

Ead. 1. 3. Ασφοδέλιω) Asphodeli mentionem et *Homerus* fecit, tradiditque, manes eò vesci. *Hesiod.* L. I. Opes. COGN. Vid. *Homer.* *Odyss.* XI, 539. et 572. Cf. *Lucian.* *Charon.* c. 22. et *Necyom.* c. 11. LEHM.

Ead. 1. 4. Λήθης) Lethaei amnis *Ptolemaeo* et aliis fit mentio: dicitur ἀπὸ τῆς λήθης, ab oblivione. COGN.

Ead. 1. 5. Ὀνόμασται) *Solanus* margini *Junt.* adscripserat, Ὀνόμασται Florentina recte, et, ὦ in contextu deleto, ὄ reposuerat: quod plane non capio; nam nihil incommodi habet praeteritum. At vero, si ὀνομάζεται legeris, alia res foret, idque reciperem, si plures addicerent. Et forsitan id ipsum voluit, at calamus aberravit: nam ὀνόμασται praeteritum sine augmento contra ipsius sententiam foret, qui augmentum deficiens ubique addere solet. REITZ.

Ead. 1. 6. Ἀλκῆστις) Confer *Dial. Mort.* XXIII. §. 3. SOLAN.

Ead. 1. 8. Ἐμοὶ δοκεῖν) Et sic esse in *Fl.* ac *Fr.* adlevit *Solan.* Est et in cett. quid mirum? Ita enim solet; ut ἀπλῶς γὰρ εἰπεῖν. *Paras.* c. 42. pr. Ἐμοὶ δοκεῖν, infra de *Dom.* c. 17. f. et supra 1. *Ver. Hist.* c. 7. etc. *Alciph.* III. p. 372. ἐμοὶ δοκεῖν; *Θετραλίδα τινὰ γράων* — *καταγοητεύει* Et sic *Plut.* *The-* *mist.* pag. m. 113. F. *Aristoph.* *Pl.* 736. *Aelian.* V. H. I, 17. atque alibi. REITZ. Vide quae notavimus ad *Somn.* c. 16. *Tom.* I. p. 206. additis quae *Fritzschius* docet *Quaestst.* p. 26. sq. LEHM.

Ead. 1. 13. Ἐριννύες) Male vertunt, Ἐριννύες, ποινὰι, *Furiae poenae*. Cum sit, *Erinnyes*, *Furiae*. GRAEV.

Ead. 1. 13. Φόβοι) Mirum, ni corrupta haec vox. Scio tamen, et *Pavori* dedicatum templum. Sed de notis et tritis Diis hic sermo est. V. *Fl.* SOLAN. Argutari tum *Solanum*, tum modo etiam *Graevium*, *Poenas* extrudentem, vix est,

V. c. 72. τῶν ἄλλων τῶν τοιοῦτων. *Aesop. Fab. 2. f. τὸ γένος τὸ τῶν αἰτῶν*, cujusmodi sexcenta liceret proferre, ut τοῖς Ἡρακλέους τοῖς ἀδελφοῖς ex *Pausan. p. 162. Vid. Maitt. de Dial. p. 75.* Si quis jam velit τρόπον h. l. intelligi post τοιοῦτον, ut sit; κατὰ τὸν τοιοῦτον τρόπον, ei omnino articulus erit servandus. REITZ. Vagam hanc disputationem, in qua diversissima loca miscentur, ac ne unus quidem ad hanc, de qua agitur, causam pertinet; plane irritam fecit probissimorum librorum auctoritas. Non igitur male, ut *Jacobus* judicat *Quaestst. Spec. I. p. 11.*, sed optime, articulum omisit *Schmiederus*, cujus pleonasticum usum si h. l. voluisset probare *Jacobus*, debebat ostendere, quod non fecit, nec, credo, facere potuit, ὁ τοιοῦτος non solum antecedentium, sed etiam sequentium, respectu dictum veteribus, maxime Luciano, fuisse. LEHM.

Pag. 197. l. 2. Δεσμοῖς ἀφύκτοις) Conf. supr. *Deor. Dial. XVII. med. SOLAN.*

Ead. l. 6. Κωκυτοί) Κωκυτὸς a luctu et ejulatu nominatur; lacus autem est inferorum, qui ex sententia *Homeri, Odyss. K*, ex Styge manat, de quo *Seneca Hercul. fur. et Virg. VI. Aen. COGN.*

Ead. l. 7. Τὸ δὲ μέγιστον) Τὸ δὲ μέγιστον ἢ Ἀχερουσία λίμνη προῦκειται, quodque est gravissimum, praejacet *Acherusia palus*. Sic interpretes. Sed scribendum ut Ms. πρόσκειται, *Acherusia palus adjacet*. ΓΡΑΕΥ. Genuinum est πρόσκειται. Vid. *Varr. Lectt. LEHM.*

Ead. l. 7. Ἀχερουσία) Inferorum fluvius, a nomine *Acheron*, carminibus poetarum celebris, quasi sine gaudio. *Virg. 2. Georg. et VI. Aen. COGN.*

Ibid. Πρόκειται) Variant hic libri. Ms. Gr. et L. προσκ—. Edd. προῦκ—. J. et V. eam scripturam praefecerunt, quam secutus sum. SOLAN. Non tamen secutus *Reilzius* retinuit vitium linguae. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀδελφίδου τοῦ βασιλέως Αἰᾶκος ἐστὶ) Jam notaverat *Cognatus*, *Aeacum* esse *Jovis* filium; *Plutonem* vero regem dixerat supra *Lucianus* fratrem *Jovis*. An hinc ergo non satis debuerunt moneri interpretes, ne verterent *Aeacus* est regis patruelis, nec *Aeacum* et *Plutonem* facerent patruelles, cum alter sit patruus; alter fratris filius? Immo ipsa Graeca vox debuerat eos admonuisse. GRON.

Ead. l. 13. Αἰᾶκος) Tres sunt inferorum iudices, de quibus *Virg. VI. Aen. Ovid. in Ibin.* *Jovis* filii fuere, *Aeacus* ex *Aegina* *Aesopi* filia; *Minos* et *Rhadamanthus* ex *Europa*, uterque *Cretensis*, hic *Lyciae* rex, ille *Cretae*. COGN.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

V. c. 72. τῶν ἄλλων τῶν τοῦτων. *Λέξικ. Fabr. 2. l. 40* ; τὸ τῶν ἄλλων, cujusmodi excenta liceret proferre, ut *Ἡοακλέους τοῖς ἀδελφοῖς c. Pansan. p. 162. Vid. Mail Dial. p. 75.* Si quis jam vel τῶνον h. l. intelligi post τὸν, ut sit, κατὰ τὸν τοῦτον τῶνον, ei omnino articulus erit servandus. REITZ. Vam hanc disputationem, in diversissima loca miscentur ac ne unus quidem ad hanc qua agitur, causam pertinet, plane irritam fecit proborum librorum auctoritas Non igitur male, ut *Jacobus* dicat *Quaestst. Spec. I. p. 1., sed optime, articulum*, ut *Schmiederus*, cujus pleonasticum usum sive h. l. voluisse probare *Jacobus*, debebat ostendere, quod non fecit, nec, et facere potuit, ὁ τοιοῦτος non solum antecedentium, sed et sequentium, respectu dicendum veteribus, maxime *Lucio* fuisse. LEHM.

Pag. 197. l. 2. Δεσμοὶ ἀφύκτοις) Conf. supr. Deor. D XVII. med. SOLAN.

Ead. l. 6. Κωκυτοὶ) Κωκυτός a luctu et ejulatu nominatur; lacus autem est inferum, qui ex sententia *Homeri* *Odyss. K*, ex Styge manat, de quo *Seneca* *Hercul. fur. Virg. VI. Aen. Cogn.*

Ead. l. 7. Τὸ δὲ μέγιστον) Τὸ δὲ μέγιστον ἢ Ἀχερουσίμνη προὔκειται, quodque est gravissimum, praedijacet Acherusia palus. Sic interpretatur Sed scribendum ut *Ms. προὔκειται, Acherusia palus adjacet. GRAEV. Genuinum est προὔκειται. Vid. Varr. Lectt. LEHM.*

Ead. l. 7. Ἀχερουσία inferorum flavius, a nomine Acheron, carminibus poetarum celebris, quasi siue gaudio. Virg. 2. Georg. et VI. Aen. Cogn.

*Ibid. Προὔκειται) Variat hic libri. Ms. Gr. et L. προὔκειται. Edd. προὔκει —. J. et V. ea scripturam praefereunt, quam secutus sum. SOLAN. Non men secutus *Reitsius* retinuit veterem linguam. LEHM.*

*Ead. l. 12. Ἀδελφίδαι τοῦ βασιλέως Αἰαχός ἐστι) Janotaverat Cognatus, Aeacum esse Jovis filium, Platonem vero regem dixerat supra *Lucius* fratrem Jovis. An hinc ergo non satis debuerunt moneri interpretes, ne verterent *Aeacum est regis patruelis*, nec *Aeacum* et *Platonem* facerent patruelis, cum alter sit patruus, alter fratris filius? Immo ipsa Graeca vox debuerat eos admonuisse. GEON.*

*Ead. l. 13. Αἰαχός) Tres sunt inferorum iudices, de quibus *Virg. VI. Aen. Ovid. r. Ibid.* Jovis filii fuerunt, *Aeacus* ex *Aegina* *Aesopi* filia; *Minos* *Rhadamanthus* ex *Βιθωπᾷ*, uterque *Cretensis*, hic *Lyciae*, ille *Cretae. Cogn.**

quod moneam. Veruntamen *Metum* simul cum *Eumenidibus* in Orci limine versantem vide ap. *Virgil. Aen. VI, 276 sq.* LEHM. *Ead. I. 14. Αἰεὶ*). Licet *αἰεὶ* pro *ἀεὶ* potius poëticum, nihil tamen mutato, quia sic saepe apud Nostrum. Ita *εἴνεκα* pro *ἐνεκα* vid. ad *Amor. c. 49.* et mox ad *c. 15.* REITZ. Cf. *Porro* ad *Diall. Deor. I, 2.* LEHM.

Ead. I. 1. 1. Συναλισθῶσι) Conf. infra *Philops. c. 12.* SOLAN.

Ead. I. 4. Ἐς — χωρον ἐκπέμπουσι) Non quidem vitiosum, quod J. habet *ἐσπέμπουσι*, error tamen operarum, aut forsan correctoris, qui duas praepositiones oppositas ferre non potuit; qua oppositione tamen nihil frequentius. Vide, quae notamus ad *Hermot. c. 79. f. ἐς ὄλμον ἐκχέας.* Ita *εἰς* et *πρὸς* μετὰ ἀποβλέπει habuimus apud Nostrum vel centies: qui dubitat, videat *Tim. cap. 26, et 33. Nigr. §. 4. Imag. 1. et 2. Quom. Hist. c. 42. πρὸς τὰ — ἀποβλέποντες.* Et *Icarom. 23. Bis Accus. 20. etc. Alciphra. III. p. 450.* Verum et eandem praepositionem repeti quis nescit? Quare pauca tantum tironibus: *Tim. §. 25. ἐκλειπὸς ἐκ τοῦ βίου. Gall. 31. ἐπαγρῦπνοῦντα ἐπὶ φροντίδων. Quom. Hist. cap. 4. m. πρὸς — λιθίδιον προσπταίσαντα. Thucyd. VII, 51. πρὸς τὰ τεῖχη προσέβαλλον, et c. 50. πρ. ἀφικόμενος ἀπὸ τῆς Λιβύης Long. Past. III, 117. εἰς κόλπον εἰσῆλασαν. REITZ. In *ἐσπέμπουσι* consentit cum J. Codicis Aug. auctoritas, quam tanto lubentius secutus sum, quum tales earundem praepositionum iterationes noster quam creberime usurpet. De qua re vid. ad *Toxar. c. 37. monita Tom. VI. p. 489. sq.* Exemplis illic collectis adde nunc etiam *Toxar. c. 50. εἰς τὸ ἱερόν — εἰσελθόντες.* LEHM.*

Ead. I. 7. Καίόμενοι) Quis? vide not. ad *Necyom. cap. 14.* SOLAN.

Ead. I. 7. Ὑπὸ γυπαῶν — Τάντ.) Homer. Od. A, 581. SOLAN. Ἔσταόντ' ἐν λίμνῃ habet *Homerus.* Neque tamen propterea *ἐπὶ* in nostro loco mutandum, aut articulus abjiciendus, vel h. l., ubi plane id fieri non potest, vel *Diall. Mortt. XVII. in. in* verbis *ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἔστώς*, siquidem omnino ista verba genuina sunt. Solet enim *Lucianus* imprimis *Homericā* ex memoria et ad sententias tantum suis interponere. LEHM.

Ead. I. 8. Ὁ μὲν γὰρ Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκε) *Tantalus in ipsa palude stat.* Sic interpres. Cur omisit *αὐτὸς*; quia nullus ei hic erat locus. Quid enim esset, *Tantalus in ipsa palude ipse stat*? Legendum *αὐτός.* Ὁ μὲν γὰρ *Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτός ἔστηκε, Tantalus in illa ipsa palude siccus stat, quippe qui mediis sitiēbat in*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

pulturæ danda corpora. Eurip. in Hecubæ, εἰς παῖδα λούτροῦ τοῖς κερταύτοις λύσω. COSX.

Ead. l. 14. Βιαζόμενον) Mallem βιαζόμενον, ut ad δυσωδίας referatur. SOLAN. Juntinae margini adscripserat Solan. noster, Forian βιαζόμενον. Sed cum pertineat ad σῶμα, nihil malo, nisi quod comma post σῶμα sustulerim. REITZ. Palli Solanum, bene, ut par erat, probavit Pritzechius Quaestit. p. 137. provocans etiam ad Schaeferum ad L. Bos de Ellipsis p. 512. sq. Neque adeo ego nunc vellem in suspicionem vocassem integerrimam hujus loci lectionem βιαζόμενον ad Diab. Mart. XXX, 2. Tom. II. p. 658. LEHX.

Pag. 201. l. 4. Καὶ τίς ἐπὶ τῆς κερταύης πύσσει) Diab. Sic. l. c. 91. pr. ὅταν γὰρ τις ἀποθάνῃ παρ' αἰσῶς, (τοῖς ἀγναῖσι) οἱ μὲν σιγηεῖς καὶ ἄλλοι πάντες καταπυρρῶνται πρὸς τὰς κερταύς, περιέρχονται τῆν πύσιν θρηνοῦντες. Ubi Wenzeling. etiam hoc Luciani testimonio, utitur, aliaque passim hoc Diab. libro ad illustrandas hujus generis antiquitates addert REITZ.

Ead. l. 5. Καλυψήσεται) Hoc praetuli, quia est in Edd. potioribus, et quia sic quoque c. 1. Gymna. Alioqui utrumque probum esse, utri restam arbitror. Epict. Sent. 24. ἐπὶ πιαταῖς τίς καλυψήσεται ἑαυτὸν. Ael. XI, 15. γυμναστῶν καλυψήσεται, ubi Periz. id aliis ductibus Luciani testimonio probat. Sed καλυψήσεται libris Herodian. I, 12, 13. Et καλυψήσεται Aristoph. Vesp. 499. atque alibi REITZ.

Ead. l. 14. Ἐὶ λάβοι φωνή, Suspensa oratio usque in paginam sequentem, (202.) ubi ait, εἴπω δ' οὖν πρὸς αἰσῶν ὁ παῖς. MARCIL.

Ead. l. 14. Φῆσι) Φησὶν interpretes legisse videtur. GUYER. Non recepi Flor. lectionem, quia brevi post, pr. §. 14. iterum φῆσι, etiam consentiente illis eadem Florentina. REITZ.

Ead. l. 16. Ὀφρῶπι) Verbum istud in recenti luctu usurpatum illustrat, neque hoc praetermissis exemplo, Bergler. ad Alciph. p. 172. CXXX.

Pag. 202. l. 13. Εἰρενα) Cum nihil varietatis notatum esset, in Par. tamen imitationem orthographiam Εἰρενα inveniunt, in J. Εἰρενα, reliqua pervolvi, ac principes Edd. in hoc conspiciant vidi; eoque et alia ita scriptam apud Nostrum invenimus, id servare non dubitari. REITZ.

Pag. 203. l. 1. Ἐμψήσεται) Obiter vindicavimus hoc verbum Lucianum supra in Anax. c. 13. ubi Solan. ἀναψήσεται re- scribi volebat. Adde jam Thucyd. IV. c. 112. ἐμψήσεται δὲ ἀδελφῶν et Dion. Hal. XI. p. 715. l. REITZ. Emendari

Ritzii iudicium ad *Amar.* c. 13. opitulantibus Codd. et advocato usu *Luciani*. vel potius vulgari, Tom. V. p. 582. LENN.

Ead. l. 2. *Αἰτοῦ*) Sic libri omnes. Ego emendandum censeo, legendumque *ἐαυτοῦ*. SOLAN. Nullo modo corrigenda talia esse, saepissime jam monitum. LENN.

Ead. l. 5. *Οὐθ' ὅ, τι πέπορθε*) Male iterum in vulgatis legitur *οἷ*. Neque scientem, quia alio suo egerit. JANS.

Ead. l. 11. *Μαραῖς*) Aliter legisse videtur *Σαῖς*; nempe *μαραῖς*. Sed aut genuina est lectio, quam sequimur, aut si quid mutandum, *μαραῖς* — legendum fuit. SOLAN. Verba *Suidae*, ad quae in var. Lectt. hic respicitur, sunt: *ὁμοίως εὐρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ μαραῖς*. At unicum tantum hoc *Luciani* testimonium ad probandum τὸ *μαραῖς* adtulit *Steph.* nec ego alibi observavi; quare nescio, nam *Suidae* sit adsentiendum. Quia tamen lectio est constans, nihil muto. RITZ.

Ead. l. 12. *Παῖσαι τὸν ἄμην*) *Τὴ* Mag. v. *τὴ* haec eodem modo habet. SOLAN.

Ead. l. 14. *Ἡ τὶ*) Sequor *Venetas*, ἢ *si numquid*, pro *ἢ* aut, scribens. RITZ. Ter hoc capite peccatum a *Ritzio* et *Solano*, quorum rationem et recentt. Editores contra librorum plerorumque auctoritatem secuti sunt. Cf. supra *Anach.* c. 9. et not. LENN.

Pag. 204. l. 1. *Ἡ δὲ*) *Fl.* Ed. cum plerisque aliis *ἢ* & *Ven.* 2. et hic et supra *ἢ*, quod magis probo. Sed hic *I.* quae prius *ἢ* etiam habebat, *τὴ* δὲ *οἷ* habet, quod sequi nolui contra fidem reliquarum Codd. SOLAN.

Ead. l. 4. *Τριακάδας*) Sic *Rhet. Praec.* c. 9. οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατὰ Ὀλυμπιάδας ὅλας ἀποθνήσκω. SOLAN.

Ead. l. 7. *Παρὰ*) Sic recte *Fl.* Ed. Reliquae *περὶ*. Quae de re jam supra dictum est. SOLAN. Has praepositiones saepissime omnium a scribis confundi, quis nescit? Conf. *Asin.* c. 22. et quae *Hemst.* habet ad *Hale.* c. 2. Quare minus forsitan recte *περὶ τὸν βίον* reliquimus in *Piscat.* cap. 25, cum et ibi *παρὰ* tres Codd. exhiberent. Adde *Catapl.* cap. 9. ubi *παρὰ τὸν βίον* ex plerisque dedimus, dum nonnullae *κατὰ* ibi haberent, quod tamen aequè bonum; nam et sic *κατὰ τὸν βίον* sine varietate *ibid.* c. ult. RITZ.

Ibid. *Τοῦς πόρους*) Nihil variari in hac scriptura, notabat *Solan.* Sed nec varietatem desiderem. Vid. ad *Gall.* cap. 12. et *Icar.* 7. f. RITZ.

Ead. l. 10. *Διψῆν — πειψῆν*) *Διψῆν* et *πειψῆν* Attica forma postulare videretur; verum *διψῆν*, *πειψῆν*, etiam his potius usitatum, bene movent *Grammatici*. Vid. *Aristophan.*

pulturae danda corpora. Eurip. in Hecuba, ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις λούσω. COGN.

Ead. l. 14. Βιαζόμενον) Mallem βιαζομένην, ut ad δυσωδίαν referatur. SOLAN. Juntinae margini adscripserat Solan. noster, Forsan βιαζομένην. Sed cum pertineat ad σῶμα, nihil muto, nisi quod comma post σῶμα sustulerim. REITZ. Falli Solanum, bene, ut par erat, probavit Fritzschius Quaestst. p. 197. provocans etiam ad Schaeferum ad L. Bos de Ellipss. p. 612. sq. Neque adeo ego nunc vellem in suspicionem vocassem integerrimam hujus loci lectionem βιαζόμενον ad Diall. Mortt. XXX, 2. Tom. II. p. 658. LEHM.

Pag. 201. l. 4. Καὶ κόνις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πάσσεται) Diod. Sic. I. c. 91. pr. ὅταν γὰρ τις ἀποθάνῃ παρ' αὐτοῖς, (τοῖς Αἰγυπτίοις) οἱ μὲν συγγενεῖς καὶ φίλοι πάντες καταπασδάμενοι πηλῶ τὰς κεφαλὰς, περιερχοῦνται τὴν πόλιν θρήνουντές. Ubi Wesseling. etiam hoc Luciani testimonio utitur, aliaque passim hoc Diod. libro ad illustrandas hujus generis antiquitates adfert. REITZ.

Ead. l. 5. Καλινδοῦνται) Hoc praetuli, quia est in Edd. potioribus, et quia sic quoque c. 1. Gymnas. Alioqui utrumque probum esse, satis notum arbitror. Epict. Sent. 24. ἐπιπλατείας κλίσης καλινδοῦμενον νοσεῖν. Ael. XIV, 15. γράψαι ἔππον καλινδοῦμενον, ubi Periz. id aliis duobus Luciani testimoniis probat. Sed κυλινδοῦμένοις λίθοις Herodian. I, 12, 18. Et κυλινδεταί. Aristoph. Vesp. 490. atque alibi. REITZ.

Ead. l. 14. Εἰ λάβοι φωνήν) Suspensa oratio usque in pagin. sequentem, (202.) ubi ait, εἶποι δ' οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς. MARCIL.

Ead. l. 14. Φήσει) Φησὶν interpretes legisse videtur. GUYET. Non recepi Flor. lectionem, quia brevi post, pr. §. 14. iterum φήσει, etiam consentiente illic eadem Florentina. REITZ.

Ead. l. 16. Οἴχη μου) Verbum istud in recenti luctu usurpatum illustrat, neque hoc praetermisso exemplo, Bergler. ad Alciph. p. 172. GESN.

Pag. 202. l. 13. Εἵνεκα) Cum nihil varietatis notatum esset, in Par. tamen usitatiores orthographiam εἵνεκα inveni-rem, in J. εἵνεκα, reliquas pervolvi, ac principes Edd. in hoc conspirare vidi; cumque et alias ita scriptum apud Nostrum invenerim, id servare non dubitavi. REITZ.

Pag. 203. l. 1. Ἐμβοήση) Obiter vindicavimus hoc verbum Luciano supra in Amor. c. 13. ubi Solan. ἀναβοᾶν rescribi volebat. Addo jam Thucyd. IV. c. 112. ἐμβοήσαντας δὲ ἄθροον et Dion. Hal. XI. p. m. 718. f. REITZ. Emendavi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nub. 440. Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν. Phryn. p. m. 18. Πεινῆν, διψῆν, λέγε, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ ᾠ. Scripsissem διψῆν sine puncto subscripto; sed quia plerique sic malunt, servavi et hic; et Parasit. c. 38. REITZ.

Pag. 205. l. 2. Οὐδὲ συνουσία παρατρέψει) Non pervertet concubitus; sed rectius antiquus liber οὐδὲ συνουσία διάστρέψει, non te depravabit, corrumpet concubitus, non tuam valetudinem labefactabit. Παρατρέπειν est avertere, abducere; διαστρέφειν distortuere, corrumpere. GRAEV.

Ibid. Παρατρέψει) An παρατρίψει; Marc. Antoninus de vita sua: ἡ συνουσία ἐστὶ σαρκίου παρατριψάριον. Παρατρίψει σε; i. e. atteret te, consumet, conficiet. GUYET. Παρατρέψει, οὐδὲ σπάθησεις) Interpretati sunt, non pervertet coitus, neque hujus causa bis terve per diem rem tuam dissipabis. Ego, nec quid sibi παρατρέψει, pervertet, hic velit, recte intelligebam, neque quomodo aliquis bis terve per diem rem suam dissipare possit. Putabam autem legendum esse παρατρίψει, quod verbum convenire huic loco, non est opus, ut ostendatur. Alterum autem σπάθῳ intelligebam de epulis, quas bis, aut ter adeo, solitas apud Graecos etiam instaurari in singulos dies; vel nomina ἀρίστου, δείπνου, ἀδορπῶν salis indicant, de quibus vid. Poll. 6, 101. seq. Porro ipsa propria verbi σπάθῳ notio non tam ad dissipationem et dilapidationem bonorum pertinet, ad quam viri docti fere referunt, quam ad aliquid densandum, inferciendum, cum significet proprie spatulae textoriae ope subtemen intra staminis tramas insertum densare et coire cogere. Puto igitur σπάθῳ vel σπάθασθαι dici eos, qui cupide ac copiose cibum potumque ingerunt, tum ventri avaro omnia donant, et in illud barathrum tota detrudunt patrimonia. Haec commode transtuleris ad loca auctorum, quae jam collegit Ez. Spanheim. ad Aristoph. Neph. 55. Cogitabam etiam οὐ δυσπαθησεις; aegritudine non afficeris. Sed non est opus aliquid mutare. Ἐπὶ τούτῳ vérti eodem sensu; atque ἐπὶ τούτοις insuper: non quo vehementer probem, sed quod nihil novi rectius. GESN. Διαστρέψει facilius concoquo, quam παρατρέψει. Plectet tamen magis conjectura Guyeti et Gesneri, unius literulae mutatione sensum facilem praebens. REITZ. Διαστρέψει, cui lectioni Codices favent, ego non facile concoquo, idque propterea, quod ejus generis homines libidinosi et voluptarii, quales h. l. significantur, valde dubito, num Thersitarum instar distorto corpore, διαστρόφου τὸ σῶμα (Advers. Indoct. c. 7.) fingi ullo modo potuerint. Effecta, quae Lucianus h. l. consuetudini cum mulieribus frequentatae tribuit, in interiori

ribus corporis viribus fractis; non in distortis membris, ponenda videntur. Unice probatur mihi *Guyeti* praestantissima conjectura παρατρέψει, quam praeter *Gesnerum* etiam *Boissonadius* amplexus est; ex qua genuina voce facili lapsu primum παρατρέψει, dehinc aliae sive aberrationes, sive castigationes, ανατρέψει et αναστρέψει, διατρέψει et διαστρέψει, quin etiam διαστρέψαι, orta esse videntur. Minus mihi liquet de sequentibus verbis, οὐδέ σπαθήσεις ἐπὶ τούτῳ etc. Acquiesco tamen in vulgatis et *Gesneriana* interpretatione, quamquam suspicor et aliud nescio quid h. l. in verbo σπαθῶν cogitasse auctorem, quod non tetigerit *Gesnerus*; et ἐπὶ τούτῳ non accipio pro *insuper*, sed *hunc in finem*. *Jacobssii* conjecturam, οὐδέ σταθεύσει σε τὸ λουτρόν, neque torrebit te lavacrum, etsi elegantissimam, ut omnia, quae ex hoc ingenio nascuntur, tamen ut cautus *Luciani* librarius admittere verebar, quippe audaciorem paullo et artificiosiore. LEHM.

Ead. l. 3. Σπαθήσεις ἐπὶ) I. e. *insuper*, pro fuse, bis aut ter in die *epulaberis*, vel rem prodiges in sumptus superfluos. GUYET.

Ead. l. 8. Καὶ διανοῆ) Ὅτι διανοῆ. MARCIL. In καὶ consentiunt Edd. nec quidquam varietatis notatum invenio ex Codd. REITZ.

Ead. l. 9. Κατακλεισθεὶς ἐν ἐπὶ μνήματι) Ἐν ἐπιμνήματι, in superposito monumento. MARCIL. En quam facile regulae criticae sine librorum auctoritate fallere possint. Arripuit *Marcil.* quod literarum ductus suadebat, et sine mutatione, sola vocum conjunctione locum sanare visus est: sed illud τῷ pro ἐπὶ, quod libri suppeditant, et quod forsitan conjicere non ausus esset, verius esse, quilibet videt. REITZ.

Ead. l. 12. Δυνησόμεθα) Ita L. recte. In impress. δεησόμεθα. SOLAN.

Pag. 206. l. 3. Ἐστεφανωμένος) Accentus *Juntinae* satis ostendit, eam praeteritum quoque exhibere voluisse, alioqui στεφανώμενος proparoxytonus dedisset; de augmento omit-tendo hic non cogitandum, quod etiam κακοφωνίαν pareret, licet id alias omitti satis saepe monuerimus. REITZ.

Ead. l. 6. Καθαγισμῶν) Vid. supra dicta ad c. 9. REITZ.

Ead. l. 7. Νοστιμώτατον) Conf. supra De Merc. Cond. c. 39. SOLAN. Unde patet, id quod omnino notissimum est, falso *Gesnerum* reddidisse τὸ νοστιμώτατον, quae facillime fugiunt. Correxí itaque, monente etiam *Belino*. LEHM.

Ead. l. 13. Μειαστελλώμεθα) Vertitur deportemus. Redde, petamus. GUYET.

Ead. l. 17. Ὡς ἄρα etc.) *Hom.* II. Π, 502. et 855. SOLAN.

*Pag. 207. l. 3. Καὶ μεταστειλόμενοι τινὰ θρήνων σοφιστήν, πολλὰς συνειληχότα παλαιὰς συμφορὰς) Loquitur, Noster de eo ritu, quo in funeribus solitus fuerit quis conduci, qui planctum excitaret, et lugubre carmen caneret; qualis erat apud Romanos praefixa. At in verbis Graecis mendum est certissimum. Quid enim est συνειληχότα συμφορὰς; Pejus id in Ed. *Amst.* ubi συρειληχότα. Συνειληχότα est ab συλλαγγάνω, sive συλλήγω. Atqui id locum hic non habet. Emendo συνειλοχότα, quod Attice dicitur pro συνειλεχότα, ab συλλέγω, colligo, corrado. *Demosthenes* in *Midian*, πολλὰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ περὶ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκηκεν, ἔχω λέγειν, ὡςπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, καὶ συνείλοχα ὑβρεῖς αὐτοῦ, καὶ πόνηρίας, τσαύτας etc. Expone itaque *Luciani* verba, *arcessentes luctus aliquem artificem, qui multos veteres casus, quos corraserit, narret, et in quovis funere idemtidem repetat.* JENS.*

Ead. l. 3. Θρήνων σοφιστήν) Hic est, quem Homerus θρήνων ἔξαρχον vocat, Il. Ω, 721. Alii aliter. SOLAN.

*Ibid. Συνειληχότα) Immo συνειλεχότα, a συλλέγω. GUYET. Συνειλοχότα voluit Solanus. Sed cum alii aequè conjici posse dixerint συνειληφότα, Edd. lectionem intactam sibi, facile autem utrovvis more emendandam, si quid opus fuerit; JENSI tamen conjectura magis placet. REITZ. Confirmatur etiam illa Codice Aug. Nec facile jam dubitationi relinquitur locus, quin unice sit vera. De forma vid. *Fischer.* ad *Weller.* T. II, p. 368. sq. LEHM.*

*Ead. l. 5. Καταχρῶνται) Dativum sive ablativum huius verbo proprium, contra Graev. probavit Jensus in Lectt. Luc. p. 333. Vid. et nos ad *Asin.* c. 52. REITZ.*

*Ead. l. 8. Ἐλλην ἔκαυσεν) Homer. in funere Patrocli docet; Graecos cadavera combussisse. COGN. Crematio Macrobi tempore in usu esse desierat, VII, 7. Vid. *Meurs.* AG. XI, 1097. Magi comburi corpora non concedebant. *Jambli.* No. 154. et *Diog. Laërt.* 2. D. Non Graeci tamen id soli factitabant. Brachmanis etiam mos ille, seu Gymnosophistis solemnus erat. Vid. *De Mort. Peregr.* c. 25. SOLAN.*

Ead. l. 9. Πέρσης ἔθαψεν) Persas cera circumlitos mortuos condire solitos, scribit Cic. quod et Asiniis attribuitur. Strabo etiam sola, inquit, sepeliunt corpora Persae cera obli-
nentes. COGN.

*Ibid. Ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ περιχρῖει) Lege ὑάλῳ περιχέει, seu potius περιχύει, id est, vitro incrustat. Indos mortuos incrustasse, testantur *Herodotus* et *Diodorus Siculus*. Pessime interpres, *adipe suillo oblinat.* MENAG. Ἰαλός magis Atticum*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Kerckringii invento, qui integra cadavera succino circumfuso condidit, si vera sunt, quae narrat *Morhof. Polyh.* 2, 2, 37, 3. GESN. Non adeo certa mihi visa est eruditissimorum hominum, in quibus jam etiam *Wielandius* est, emendatio περιχέει (sic enim, non περιχύει, scripsisse putandus *Lucianus*, siquidem rem eam voluit) ut eam mihi recipiendam contra librorum consensum ducerem, licet admodum speciosam. Quid? si consulto auctor usus sit verbo ad rem illudendam absurdiorē. Ita certe haud ineptum fuerit περιχρίειν. LEMM.

Ead. l. 10. Ταριχεύει etc.) *Sext. Empir.* III. Pyrrhon. Hypotyp. 24. p. 184. (monente *P. Wesseling.* ad *Diod. Sic.* l. c. 92. f) Αιγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες, ταριχεύουσι αὐτοὺς (νεκροὺς) καὶ σὺν ἑαυτοῖς ὑπὲρ γῆς ἔχουσι. Adde not. *Hemsterh.* ad *Nostr. Necyom.* c. 15. REITZ.

Ead. l. 11. Λέγω δὲ ἰδῶν) Aegyptiorum mortui tempore *Luciani* adhuc condiebantur. GUYET. Scripta igitur haec post reditum ex Aegypto, (vid. *Pro Merc. Cond.*) cum antea illic fuisse non constet. SOLAN.

Ead. l. 12. Δεομένῳ χρημάτων etc.) *Herodot.* II. et *Diod.* I: §. 1. SOLAN. Confirmat idem *Diod. Sic.* I. c. 93. scribens: νόμιμον δ' ἔστι παρ' αὐτοῖς (τοῖς Αἰγυπτίοις) καὶ τὸ διδόναι τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων γονέων εἰς ὑποθήκην δανείου τοῖς δὲ μὴ λυσαμένοις ὄνειδος τε μέγιστον ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν σιέρησις ταφῆς. Ubi *Wesseling.* plura in hanc rem ex *Stob. Serm.* 38. *Herodot.* II, 136. aliisque, non omisso hoc *Luciani* testimonio, adfert. REITZ.

Pag. 208. l. 3. Ἀγῶνας) Vide *Demon. Vit.* cap. 33. et alibi passim. SOLAN.

Ead. l. 16. Καὶ γὰρ) *Homer.* II. Ω, 602. SOLAN.

Pag. 209. l. 1. Γαστέρι δ' οὕτως) *Iliad.* T, 225. SOLAN.

Ead. l. 5. Ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα) *Leviusculum* est, sed tamen notandum, in his me correxisse *Gesneri* versionem: quae in luctu fiunt: nec aliter *Erasmus*, et ceteri; quasi scripserit auctor τὰ ἐν τ. π. γιγνόμενα. Imo conjunge εὖροι γιγνόμενα (sine articulo) inveniatur fieri. Ceterum eundem, quem in extremis auctor tangit, vulgi errorem sua ratione et pro loco suo tollere studet *Cicero* singulari disputatione *Tusculana* prima. LEMM.

IN RHETORUM PRAECEPTOREM.

Pag. 210. l. 1. ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ) Scriptus videtur *Dialogus* in *Julium Pollucem*, cujus exstat *Ονομαστικόν*. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Ἀήδας etc.

Sic infra Dial. Pseudolog. in Polycnetum Sophistam (p. 814.) MARCIL. In *J. Pollucem* scriptum hunc libellum, ajunt *Scholiastes* et *Marcilius*, eum sc. cujus hodieque *Ὀνομαστικὸν* exstat: sane quod extremo libro scribit de nomine c. 24. ut recte conjecisse videantur, facit. Aegyptium fuisse *Palmerius* inde elicit, quod pater (eodem c. 24.) serviisse dicitur. *Naucratites* autem *Pollux*. *Philostr.* 592. quamquam *Ἀρδουέννας σοφιστῆς* aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. et *Ναυκρατ.* In alia sententia est *Hemsterhusius* in praef. et ad c. 1. *Pollucis*, de quo optime meritus est. Haec ego obiter. Ille ex professo, ideoque magis audiendus. SOLAN. Ejusdem plane cum *Hemsterhusio* sententiae sunt *Gesner.* in adnot. ad verba c. 11. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις, et *Wieland.* in limine vers. Germ. Vol VI. p. 3. Sed *Belinus* Tom. IV. p. 143. sq. graves illas, quibus *Hemsterhusius* Scholiastae et *Marcilii* opinionem impugnavit, rationes levissimis argumentationibus diluere studet, postremum exclamans: „Adeone improbable esse, *Lucianum* eundem locum praeceptoris *Commodi* juvenis petiisse, quem nactus est *Jul. Pollux*, et vindictam a feliciore competitore sumsisse nota ei per hunc libellum inurenda?“ Adeone, sic contra mihi licebit exclamare, adeone facile fieri potuisse, ut *Luciani* nomen contra omnem fidem historicam ab ipso interprete et familiari levissime commacularetur? Scilicet nihil mihi quidem levius, nihil viro erudito indignius, esse videtur, quam ratio eorum, qui conjecturas alias aliis superstruendo novas modo sententias in medium proferre et laudatis viris se opponere gestiunt, parum curantes, quid inde vel lucri vel damni in ipsam historiam sit tandem redundaturum. LEMM.

Ead. l. 9. Ἐρωτᾶς etc.) Ἐρωτᾶς, ᾧ μειράκιον, ὅπως ἀν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα σοφιστῆς αὐτὸς εἶναι δόξης. *Sciscitaris*, *adolescens*, quo pacto *Rhetor* evadere, et *venustissimum illud*, vulgoque celebratum nomen *Sophista* ipse censerì possis. Sic interpret. Sed in Ms. est πάντιμον ὄνομα, vertendum, illud et quod ab omnibus colitur nomen. GRAEV.

Ibid. Τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα) Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, et latet certe aliud, quod ex vetustis libris expectandum. Interim solitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in *Philopseude* quidem usurpat auctor ad malum, πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντα: sed in bonum occurrit, et quidem in hac ipsa materia, in *Rhetorum* praeceptore, πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγορευσιτήν. GRON.

Ead. l. 10. Πάντιμον) Ita Ms. Gr. L. et Ed. J. ac V. 2. recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui impr.

πάνδημον. SOLAN. Πάνδημον) Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. GESN. Solan. πάντιμον praefert, ex J. et V. 2. Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiore sequor, et sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo, re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, et conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video, Gesnerum mecum plane consentire. REITZ.

Pag. 211. l. 2. Ἱερὸν) Ex Pythagoricorum schola haustum. V. Jamb. de V. Pyth. No. 85 KUSTER. Platonis aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed Bas. 239, 1. Ad Menandri senarium alludit, Ἱερὸν ἀληθῶς ἔστιν ἡ συμβουλίαι. Vid. Steph. γνωμ. p. 278. SOLAN. Ἱερὸν τι χρῆμα τὴν συμβ.) Rursus infra Adv. Ind. c. 25. σκόπει τοίνυν ὡς Ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. Long. Past. IV. pr. ὁ παράδεισος πάγκαλόν τι χρῆμα. Aristoph. Plut. 895. πολὺ χρῆμα τεμάχων. Aelian. V. H. I, 3. σοφὸν τι χρῆμα ἦν γένος βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? REITZ.

Ead. l. 4. Ἐπ' ἐμοὶ) Ἀκούε ἐπ' ἐμοὶ junxit Birckheimer. vertens, audi ex me: quod defendi posset ex Phalar. Epist. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, quem tibi cominisi. Sed iectius Gesnerus cum Benedicto τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. quantum in me. REITZ.

Ead. l. 5. Τάχιστα) Sic L. In impr. μάλιστα. Ex Thucydide autem verba haec mutuo accepit L. II, 60. quem et alibi eorum auctorem nominat; De Salt. c. 36. SOLAN. Τάχιστα) Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint: ubi, multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus. c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, et cap. 10. quo loco ταχίαι εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδοῦ, et τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. REITZ.

Pag. 212. l. 2. Ἰδρωῶτος μέστην) Hesiod. Ἔργ. 290. GUYET.

Ead. l. 3. Ἐπεὶ οὐδέν) L. Bos de Ellips. p. 108. vertit, alioqui — differremus; cum ante versum esset, siquidem differimus. Sed Gesnerus jam sua sponte emendavit. REITZ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tere malim, vereorque, ne ex interpretamento huc irrepserit: nam et alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut Tox. c. 11. fin. ἄρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; et alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεὺς. *Aristoph.* Acharn. 730. καὶ τὸν Φίλιον, quod cum *Scholiast.* ibi exponat ἢ τὸν φίλιον Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. REITZ. Non igitur viderunt *Reitzius* et quibus haecce ejus adnotatio fraudi fuit, ubi Φίλιος sine Ζεὺς dicatur, non item omitti solere, nec facile posse, articulum. Nec movet me locus *Herod.* c. 7. Tom. IV. p. 126. ut h. l. a sententia mea recedam LEHM

Ead. l. 8. Εἰ γὰρ) "Η γὰρ, an GUYET. Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τοῦ εἰ est apertus. REITZ. Εἰ γὰρ Ἡσιόδου — ῥήτορα δέ etc. est schema, ut omnino haud raro obvium, ita frequentissime apud nostrum scriptorem. Vid. ad *Hermot.* c. 27. et *Fritzscher.* Quaestst. p. 45. sq. LEHM.

Ibid. Ἡσιόδου μὲν ὀλίγα φύλλα) *Hesiod.* Θεογ. 30. SOLAN.

Ead. l. 12. Ἀδύνατον) Subaudi ἔσται, nisi fortasse exciderit reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. GUYET. Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. REITZ.

Ead. l. 14. Σιδωνίου) Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon. vita* c. 14. SOLAN.

Ead. l. 15. Ἡδη) Conf. supra *Scyth.* c. ult. versus fin. SOLAN. Nihil peculiare hoc habet: hac enim potestate τὸ ἦδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist.* c. 1. Λυσιμάχου ἦδη βασιλεύοντος. Ne plura. REITZ.

Pag. 214. l. 5. Ἐλάσαντας) Ἐλαύνειν γῆν pro vagari, peragrare regionem, etiam supra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide et *Gall.* c. 14. ubi nonnulla addidi. REITZ.

Ead. l. 6. Διανύσαντας) Sic *J.* et *V.* 2. melius, quam quod in reliquis διανύσαντα, nisi etiam, quod praecessit, ἐλάσαντας mutes. SOLAN.

Ead. l. 12. Ἀντίκα μάλα) Si veram narrat historiam *Lucianus*, merito fides non est habita homini vano ab *Alexandro*, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis et orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est, milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx. mansiones denorum milliarium. Itaque puto, hanc ipsam narrationem, vel fictam, vel veram, pertinere ad ironiam *Luciani*, demonstrandumque

τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eoꝝ quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. GESN.

Pag. 215. l. 2. Κέβης) Cebes Thebanus philosophus fuit; discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἐβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt Laërt. L. 2. et Suid. Sed praeter πίνακα nihil exstat. COGN. *Cyzicenum* et h. l. et De Merc. Cond. c. 42. Cebetem hunc fuisse voluit J. J. Garnier in Memoires de Litterat. de l'Acad. des Inscr. et Belles Lettres Tom. 47. Par. 1808. 4. in peculiari commentatione de Cebetis tabula. Audacissimaque conjectura verba ὁ Κέβης ἐκεῖνος in Κυζικηνός utroque in loco mutanda esse statuit; in qua sententia mihi quidem nihil, probabile inesse videtur. LEHM.

Ead. l. 5. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω) Augent interpretes, in eminenti solio sedet. At non utique, cum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: et ipse paulo ante citatus Cebes, cum de beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, et in illo ὑψηλῶ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τῶν περιβόλων, ista κάθεται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci; unde mox inquit, πρόσκει δὴ σὺ ἔραστῆς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὀτιτάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata, nisi in solo hoc ὑψηλῶ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia GRON.

Ead. l. 6. Ἀμαλθείας κέρας) Rhea Jovem enixa, metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adrastea et Isda, Melisei filiabus: hae nutricaverunt illum caprae cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea: eam capram Jupiter jam adultus in sidera retulit, vocaturque a Graecis αἶξ οὐράνιος: hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optassent, id illis ex eo suppullularet. Hinc adagium, Ἀμαλθείας κέρας. COGN.

Ead. l. 12. Εἴ που) Ut Quom. Hist. Conscr. c. 23. εἰκέναι παιδίῳ εἴ που Ἐρωτα etc. Ven. utraque ἦπου, prave. De Hippopotamo consule omnino Spanh. 172.... qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non insidet Nilus Crocodilo, sed adsidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adstantes, in nummo Hadriani a Spanhemio memorato pag. 174. Verba ipsa viri illustrissimi, cum nummum ipsum videre non licuerit, accipe. (Exstat quoque in eadem gaza (regis Galliae) hujus Hadriani nummus, in quo Nilus recumbens, sphingi innixus, circum autem pueruli quatuor, quorum unus hippopotamo

insidet. Haud aliter ac *circumstantes* etiam *pueros* praefert *statua Nili* Vaticana; et ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I, 9.) dicitur *πολυγώνου*, effigies apud *Philostratum* (Icon. I. p. 737. Ed. postr. p. 769) traditur, quos alias in *Aegyptiis Nili* *picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde, quod de dedicata a *Vespasiano* in templo *Pacis* insigni quadam *Nili* e bisalte *statua* docet *Plinius*; ac, ubi simul tangit, quid *liberi illi Nili simulacris addi soliti*, et quos alibi *Νάνους τοῦ Νείλου* dictos legisse memini, denotarent, (XXXVI, 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS, per quos totidem CUBITA summi incrementi augmentis se amnis intelliguntur*) Quae omnia hunc locum mire illustrant: nam et res ipsa inde luculenter confirmatur, et simul vocis *πήχεις*, quae apud *Philostr.* etiam occurrit, ratio manifeste aperitur. Vide omnino *Philostratum* l. c. et 525. ubi eo alludit. SOLAN.

Ead. l. 14. *Ἐν αὐτῷ*) Id est, in *Nili* fluminis descriptione, sive *pictura*, *icone*. GUYET. Absurdè hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. SOLAN. Etiam mihi suspecta sunt: nec enim satisfacit *Gesneri* interpretatio, nec placet omnino *Jacobsii* emendatio *ἐναργῶς*. Rectius, credo, habebuntur pro repetitione oscitantis librarii, qui scribendo priorum adhuc male memor esset. LEHM.

Ead. l. 15. *Πήχεις*) Amores dicti *πήχεις* a *statura*. *Philostrat.* *tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμετρα τῷ ὀνόματι*. BOURD. Si quis inspicere velit *Philostrati* *Icona* 1, 5. et quae ibi dedit ὁ πᾶν *Olearius*, nihil ad explanationem hujus loci desiderabit. Caeterum *Πήχεις* ibi in versione Latina reliquit, *Peches*, *Olearius*; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos* *Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de *Nat. Deor.* III, 16. atque *Arnobius* III. pag. 124. sq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de *Digitis* docet *Pollux* 2, 156. *Cubitos* *Philostratus* l. c. *παιδία* vocat *ξύμμετρα τῷ ὀνόματι*. Et quod *Noster* de *Aegyptiis* dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, *cubitum* notante, utebantur. Sic *satos* non male dici *Spartos* illos, *σπαρτούς*, *Cadmeos* fratres, diximus ad de *Salt.* c. 41. GESN.

Pag. 216. l. 2. *Πρόσει*) *Ades*. GUYET.

Ead. l. 3. *Ὅτι τάχιστα* etc) Adfert haec *Th. Mag.* verbo *βούλομαι* p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte se jungitur, uti et in *Ed. Lucian. Hag.* et ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in *edd. Par. J. Salm.* aliisque *Pleonasmum* autem hunc τοῦ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare? Vid. mox cap. 15. φωνὴν ὅτι μεγίστην. *Aesop.* *Fab.* 128. ὅτι πλεῖστος χρουσός. Adde *Bud. Comment.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ceperim, ne illud repetitum οὖν difficultatem pariat. REITZ. *Marcilii εἰ* accipio pro εἶ, accentu per errorem omisso. Divinasse enim videtur veram lectionem, quam unice vidit *Jacobsius*, ἐπεὶ δ' οὖν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, quando primum adveneris. Varias scripturas genuit et dictionis et collocationis verborum insolentia. LEHM.

Ead. l. 12. Ὡς οὖν) Ὁ οὖν L. In omnibus etiam, excepta *J. οὖν*. SOLAN. Ὡς οὖν) *Quemadmodum igitur* etc. GUYET. Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. REITZ. Ms. Reg. 2954. ὄ, τι οὖν, non male. BIP. Et sic *Schmiederus*. Sed vid. *Vair. Lectt.* LEHM.

Pag. 218. l. 3. Ἐαυτὸν) Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *A. W.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur *Bilibaldus*. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi interpres Latinus *Bilibaldus* dedit, *me ipsum*. Id quod licebat, servata etiam vulgata. V. ad *Paras.* c. 8. REITZ. Restitui αὐτὸν, quod etiam in *Gorl.* reperitur. Nam vel solum αὐτὸν significat *ipsum me*, majore vi posita in oppositione discipuli et ipsius magistri. LEHM.

Ead. l. 3. Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα) *Homer.* Od. I, 109. SOLAN. Sed ἄσπαρτα apud *Homer.* est et sic apud *Nostrum* jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid ad 2. *Phal.* cap. 8. Adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. REITZ.

Ead. l. 5. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα) Conf. supra *Tim.* c. 32. SOLAN. Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. REITZ.

Ead. l. 12. Φήσει) Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, et iterum sequens φήσει post ἀπαραιτήτα conferet. REITZ.

Ead. l. 17. Εἰτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔοιλα παραδείγματα παρατιθεῖς τῶν λόγων, οὐ ῥάδια μιμῆσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τῶν ἀμφὶ Κροάτητα, καὶ Νησιώτην) Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae*. Ἡγησίας enim *Magnesius* intelligitur ille orator, qui ut *Cicero* de eo ait in *Bruto* de claris oratoribus, *Charisii* voluit similis esse, ac se ita putavit *Atticum*, ut viros illos prae se paene agrestes putaret. *At*, inquit *Cic.* *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, concinnitate puerile?* in *Oratore* dicit, eum *Lysiam* voluisse imitari, sed particulas incidisse, numeros infregisse, et concidisse, non

minus sententiis peccasse, quam verbis, ut non possit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo XIV. Geograph. tradit, eum principem fuisse styli Asiatici, et corrupisse receptam consuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem Strabo lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὀρῶ τὴν Ἐλευσίνα, καὶ τῶν ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. οὐ δύναμαι δηλώσαι καθ' ἕνα ἕνα. Video arcem, et, quod in illa est, tridentis signum. Video Eleusinem, et sacrorum sum mystes. Ibi est Leocorium, hic Theseum. Non possum enarrare singula.* Dein legitur in Ms. καὶ τῶν ἀμφὶ Κρίτωνα καὶ Νησιώτην, quod est verius. Fuit quidem Crates Trallianus rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, sed is fuit obscurus. Critias vero celebris fuit discipulus Socratis, corruptus a Thessalis, et unus ex triginta tyrannis. *Cic. de claris Oratoribus, cum dixisset de Themistocle, Pericle, Cleone, huic, inquit, aetati supparet Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis scriptis, qui ipse tum fuit, intelligi maxime potest. Grandes erant verbis, crebri sententiis, compressione rerum breves, et ob eam ipsam causam interdum subobscuri. Vide Philostratum lib. I. de vitis Sophistarum in Critia. Per Νησιώτην vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἔξοχὴν νῆσος dicitur, quia insularum maris mediterranei fuit maxima: is fuit Empedoclis discipulus, et principatum inter antiquissimos Sophistas tenuit. Vide Philostratum lib. I. de Sophistis, et Plutarchum in vitis Rhetorum.* GRAEV.

Pag. 219. l. 2. Παλαιᾶς ἐργασίας) Sic infra Hipp. c. 5. f. SOLAN.

Ead. l. 3. Κρίτιαν) Ita L. etiam, quod probo. In impr. Κράτητα. Vide omnino Philops. c. 18. Quo loco rite perpenso patet, ni fallor, delendam esse conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. SOLAN.

Ead. l. 3. Νησιώτην) I. e. Gorgiam. KUSTER. Ego vero, qui non de Rhetoribus haec dicta puto, sed pictoribus, aut potius sculptoribus, ad Critiam confugio, qui Philops. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, et inter sculptores recensetur. SOLAN. Laudantur apud *Plinium* inter nobiles statuarios *Critias, Nestocles, Hegias*. Hist. Nat. XXXIV, 19. pr. Floruit (Phidias) Olympiade LXXXIV. circiter c c c. nostrae urbis anno. Quo eodem tempore aemuli ejus fuere *Alcamenes, Critias, Nestocles, Hegias*. Unde ita hunc locum resingit *Belinus*: Ἠγίου, καὶ τῶν ἀμφὶ Κρίτιαν, καὶ Νεστοκλέα I. Νεστοκλή. Critiam

certe pro *Cratete* etiam habet Ms. Reg. 2954. Bip. Mireris, h. l., ubi de rhetoribus agitur, opinionem oriri potuisse de sculptoribus antiquis. Sed favit mirae huic opinioni duplex casus; et primum quidem illud, quod infra Philops. c. 18. inter clariores antiquioris aetatis sculptores etiam *Κριτίου καὶ Νησιώτου* mentio injicitur; unde *Solano* in mentem h. l. venire, potuit conjectura *Κριτίαν Νησιώτην* (abjecta copula), aut quidni potius *Κρ. τὸν Νησ.*? Deinde similitudo quaedam nominum, quae forte exhibet *Plinii* locus laudatus, Hegiae, Critiae et Nestoclis statuariorum, Phidiae aemulorum, *Belinun* sane ita potuit capere, ut serio nomina illa h. l. corrupta putaret tanquam ad *Plinii* normam restituenda esse. Accedit, quod dictio *παλαιᾶς ἐργασίας* similiter infra Hipp. c. 5. de arte statuaria occurrit. At vero haec omnia non nisi speciem quandam veri habent. Revera h. l. recensentur oratores antiquae disciplinae; ac primum quidem non minus bene *παλαιὰ ἐργασία* h. l. de disciplina artis rhetoricae adhiberi potuit, quam infra c. 15. *Ταραντίνη ἐργασία* de genere quodam vestimentorum tenuiore; et in Epigr. XV. ap. *Schmieder*. Tom. II p. 694. ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης, de artibus nescio quibus obscoenioribus. Tum vero magis etiam, quam illud, quod antea dixi, acciderit necesse est hoc, quod quae vulgo h. l. leguntur, vel ab optimis certe libris comprobantur, nomina apprime cum testimoniis veterum, imprimis *Ciceronis*, conveniunt, et quod etiam eandem illam perversam concinnitatis consecrationem, quae h. l. in Hegesia, Critia et Gorgia carpitur, in iisdem oratoribus a *Cicerone*, callentissimo ejus artis censore, reprehendi invenias, ut in Hegesia Brut. c. 83. et saepius; in Critia De Orat. II, 23., in Gorgia denique Orat. c. 49. Nam *Κριτίαν* h. l. e tribus vel, nisi fallor, quatuor Codd. pro *Κράτητᾶ* rescribendum esse pro explorato habeo; habuisse etiam videtur *Guil. Langius* Dissert. I. p. 26. Et sub *Νησιώτη* aequae h. l. atque apud *Athenaeum* L. II. p. 70. intelligendum esse Gorgiam Leontinum Siculum, non Hecataeum quendam, quod *Casaubonus* haesitans suspicatur, facile credo *Τουπιο* ad *Longin.* sect. 3. p. 278. nec non *Graevio*, *Kustero*, *Wielandio* ad h. l. Ceterum pro *παρατιθείς* in antecedentibus verbis parum afuit, quin maluissem *προτιθείς*, ut cap. seq. in. et ubique fere de eadem re; praesertim quum et interpretes ad unum omnes substituissent verbum *proponere*. At *παρατιθέναι*, *apponere*, tropice h. l. dictum, desumta proxime metaphora a cibis obsoletis (*έώλοις*) adeoque marcidis. LEHM.

Ead. l. 4. Ἀκριβῶς ἀποτεταμένα) A pictura ducta est metaphora. GUYET.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

certe pro *Cratete* etiā habet Ms. Reg. 2954. Bip. Mireris, h. l., ubi de rhetorib' agitur, opinionem oriri potuisse de sculptoribus antiquis. sed favit mirae huic opinioni duplex casus; et primum quicū illud, quod infra Philops. c. 18. inter clariores antiquioris aetatis sculptores etiam *Κριτίου καὶ Νησιώτου* mentio injicitur; unde *Solano* in mentem h. l. venire potuit conjectura *Κρίαν Νησιώτην* (abjecta copula), aut quidni potius *Κρ. τὸν Νησ.*? Deinde similitudo quaedam nominum, quae forte exbet *Plinii* locus laudatus, Hegiae, Critiae et Nestoclis statuariorum, Phidiae aemulorum, *Belinun* sane ita potuit capere ut serio nomina illa h. l. corrupta putaret tanquam ad *Plin* normam restituenda esse. Accedit, quod dictio *παλαιᾶς ἐργασίαι* similiter infra Hipp. c. 5. de arte statuaria occurrit. At ve haec omnia nonnisi speciem quandam veri habent. Revera l. recensentur oratores antiquae disciplinae; ac primum quom non minus bene *παλαιὰ ἐργασία* h. l. de disciplina artis rhetoricae adhiberi potuit, quam infra c. 15. *Ταραντίνη ἐργασία* de nere quodam vestimentorum tenuiore; et in Epigr. XV. ap. *Hamieder*. Tom. II p. 694. ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης, de artibus nescio quibus obscoenioribus. Tum vero magis etiam, quae illud, quod antea dixi, acciderit necesse est hoc, quod quae vulgo h. l. leguntur, vel ab optimis certe libris comprobantur, nomina apprime cum testimoniis veterum, imprimis *Ciceronis*, conveniunt, et quod etiam eandem illam perversam incivilitatis consecrationem, quae h. l. in Hegesia, Critia et Gorgia carpitur, in iisdem oratoribus a *Cicerone*, callentissimo us artis censore, reprehendi invenias, ut in Hegesia Brut. c. 5. et saepius; in Critia De Orat. II, 23., in Gorgia denique Ora. c. 49. Nam *Κριτίαν* h. l. e tribus vel, nisi fallor, quatuor Co. pro *Κράτητα* rescribendum esse pro explorato habeo; habuisse etiam videtur *Guil. Langius* Dissert. I. p. 26. Et sub *νησιώτη* aequae h. l. atque apud *Athenaeum* L. II. p. 70. intelligendum esse Gorgiam Leontinum Siculum, non Hecataem quendam, quod *Casaubonus* haesitans suspicatur, facile credo *Toupio* ad *Longin.* sect. 3. p. 278. nec non *Graevio*, *Kustro*, *Wielandio* ad h. l. Ceterum pro *παρατιθείς* in antecedentibus verbis parum afuit, quin maluissem *προτιθείς*, ut capseq. in. et ubique fere de eadem re; praesertim quum et interpretes ad unum omnes substituissent verbum *proponere*. *Ἀπαρατιθέναι*, *apponere*, tropice h. l. dictum, desumpta proximae metaphora a cibis obsoletis (*ἐώλοις*) adeoque marcidis. LEHM

Ead. l. 4. Ἀκριβα ἀποτεταμένα) A pictura ducta est metaphora. GUYET.

Ead. 1. 5 Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνία καὶ ὕδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρές, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαιτήτα γήσει) Interpres: *Laborem autem, vigiliis, aqua potum, et squalorem, haec omnia necessaria et inevitabilia aet. Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Ms. παρές, assiduitatem, quod reponendum. Superius idem medum ope Codicis antiqui delevimus. GRAEV.*

Ead. 1. 6. Λιπαρές) Hoc ex Ms. r. In impressis enim ἀλιπαρές legitur. SOLAN. Supra Quom Hist. c. 1. λιπαρεῖ τῶ πυρετῶ, *febri continua, s. magna, ubi t ex Abdic. c. 4. προθυμία λιπαρεῖ adduxi, quod Gesnerus addidit, multo studio. At cum hic dedit, cultum neglectiorem credo ἀλιπαρές ei placuisse. Jam vero verterem, assiduitate, immo indigentiam, cum Hesychio, qui eadem ratione λιπαρές, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ παρεδρευτικόν, ἀπὸ τοῦ λία παρεῖναι unde et λιπαρεῖν δεῖσθαι, κολακεύειν. Non adeo pr indigentiam hic intelligo paupertatem, sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. REITZ. Simillimum locum vide Hermot. c. 24. ubi res jam, credo, profligata in adnot. Tca. IV. p. 402. sq. LEHM.*

Ead. 1. 10. Τριακάδας) Conf. supr de Luct. c. 16. REITZ.

Ead. 1. 13. Ἀπαιτεῖν) Puto scriptum fuisse ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. n impr. nihil hic subsidii. SOLAN. Nihil sani possum excusare ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi sit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοίη, tui mutatione. GESN. Ἀπαιτεῖ) Quia ἀπαιτεῖν sensum commum non fundit, quod et pristinus interpres sensit, *expetet precedem reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, redo, Gesnero, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοίη ab literis vulgati longius abeat. REITZ.*

Pag. 220. l. 1. Κρονικός ἄνθρωπος Κρόνιος forte. GUYET. Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mirandum. Vid. Spanh. ad Aristoph. Pl. v. 581. REITZ.

Ead. 1. 3. Μαχαιροποιουῦ υἱόν) Τὸ Δημοσθένη. GUYET. Demosthenem designat; de cujus patre diximus ad Somn. cap. 7. SOLAN.

Ead. 1. 4. Ἀτρομήτου) Τὸν Αἰσχίνη. GUYET. (Idem etiam adscripserat La Croze.) Aeschinem, de ujus patre multa Demosthenes in oratione de Corona cap. 10. p. m. 170. et seqq. quae cum leges, memento tamen paul inclementius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum suus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Aesche mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. Philos. p. 506. SOLAN. Vid.

Tourp. apud Sch... Ed. Des... II. Adnott. p. 196. LEHM.

Ibid. Γο... 4. SOLAN. ... της σκυ-

Ead. λ. ... tur. ... b ara-

τοτομικῆς † ... putc ... phora.

toribus po ... λίσ... Vide

Ead. ... E1 ...

GUYET. ... c. 2 ... propter

Ea ... ran ... ubi amat,

etiam A ... m qi ... varietatis

E ... et p ...

seque ... ato. ...

ut d ... to λ. ...

inv ... tu λ. ...

γε ... tu λ. ...

E ... con ...

E ... er ...

... αλλους. SOLAN.

... credam, nota no-

... LAN.

... λ. etc. Jam ...

... nca mor ...

... 12 ... Qu ...

... MER ... Mer ...

... Co ... de ...

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Touρ. apud *Schaefer.* in Ed. *Demosth.* Tom. II. Adnott. p. 196. LEHM.

Ibid. Γραμματιστοῦ) Supra De Merc. Cond. c. 4. SOLAN.

Ead. l. 7. Κεκαινοτόμηται) Τὸ καινοτομεῖν ἀπὸ τῆς σκυτοτομικῆς translatum videtur. GUYET. *Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. WETSST.

Ead. l. 10. Ἐκτραχηλίση) Ab equestri arte metaphora. GUYET.

Ead. l. 13. Ἴθι) Edd. et Ox. Ms. ἴσθι, mendose. Vide etiam Adv. Indocl. c. 28. SOLAN.

Ead. l. 14. Πέραν τοῦ μέτροιου) Πέρα sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit Solan. quia sic tum scribi amat, ut de Salt. c. 21. et pro Imag. c. 17. Sed quia nihil varietatis inveniō, nihil muto. REITZ.

Ibid. Χαίρειν λέγε) An legendum λέγειν; ut sit, ἴσθι λέγειν. GUYET. Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τοῦ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν, ἀναβαίνειν, λέγειν ego, commate sublato, quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν etc. REITZ.

Pag. 221. l. 3. Μέν) Ex Ms. O. ante καὶ ἄλλους. SOLAN.

Ibid. Πάνσοφον) Quem hisce designari credam, nota nostra ad titulum hujus opusculi indicavit. SOLAN.

Ead. l. 4. Πάγκαλον — διασ. — ἐπικεκλ. etc. Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. Ver. Hist. c. 35. Adde Asin. c. 16. m. Icar. 12. Conf. Parasit. cap. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγὰς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καί. REITZ.

Ibid. Διασεσαλευμένον) Sic supra de Merced. c. 33, f. διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα. REITZ.

Ead. l. 7. Ἰακινθίνας τὰς τρίχας) Conf. supra Amor. c. 26. Adde *J. Arntzen.* de tinct. et colore comar. REITZ.

Ead. l. 8. Κενύραν) *Pindar.* in Nemaeis et *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyrae. Item *Suidas* in dict. καταγηράσκω. COGN. Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. SOLAN.

Ead. l. 9. Ἀγάθωνα) Agathonis poetae tragici splendidi et liberalis meminit *Aristoph.* in *Thesmoph.* cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* et *Plato.* COGN. De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de *Epist. Eur.* et *Philostr.* pag. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyrab.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II, 21. Varia eius vitia taxat *Arist.* de Poëtic. c. 16. et Schol. *Aristoph.* Vide et *Vossium* de Poëtis. Gr. SOLAN.

Ead. 1. 15. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν) *Hom.* II. Z, 142. SOLAN. *Pag.* 222. l. 2. Στανιὸν) Florentinam male ἑαυτὸν habere, adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad. *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. et modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata: at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? REITZ.

Ead. 1. 4. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις) *Julium Pollucem*, Ονομαστικοῦ auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit *Hemsterhusius*, non opus est, ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τοῦ λόγου, in Ονομαστικοῦ exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet *Lucianus*. Nec est, quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Ονομαστικοῦ. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam *Lucianus* reprehendit. Sed praeclare actum a viro doctissimo, non agimus. GESN. Cf. primam omnium ad hunc libellum adnotationem. De formula autem Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις, admonet hujus loci *Aug. Meineke* *Quaestst. Scenicarum Spec.* I. p. 30. LEHM.

Ead. 1. 9. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ᾧδέ πως, ἀσπασάμενος ὅποσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπόμειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκείνο) Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, et tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco tibi? *Theod. Marcilius* legit ἀσπασάμενος, dimota nempe a fronte in tempora, inquit. Sed Ms. legit ἐπισπασάμενος, hoc est, capillos promittens, pectendo scilicet et comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior et comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in *Anthol.* ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit et expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit, ὅποσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. Mox pro αὐτοθάϊδα Ms. αὐτὸς θάϊδα. GRAEV.

Ead. 1. 10. Ἀσπασάμενος) Ἀναψησάμενος legendum omnino videtur. CUYET. Ἐπισπασάμενος) Ita G. O. et L. In impr. ἀσπ — nisi quod Fl. ἔσπ. — mendose habet. Conf. *Jov. Trag.* cap. 16. SOLAN. Ἀσπασάμενος — τῆς κόμης) Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae, caput mulcere, manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solitudinem fateri etc.* Retineo autem ἀσπᾶσθαι, et refero ad primam et propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad *Odyss.* Γ, 35. χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ

ἐπεσπῶντο καὶ εἶλκον διὰ δεξιῶσεως εἰς ἑαυτούς κ. τ. λ. pluscula enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. pag. 705, 8. GESN. Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. Marcil. At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt Marcilii manes. Lubens quidem cum Gesnero retinuissem vulgatum ἀσπασάμενος, si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερσῖν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ — nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id, quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ — accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τοῦ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praefere debui. REITZ. Ἐπισπασάμενος, bonis adeo auctoribus assumptum, minime displicet: sed nec poenitet indicasse illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam et facundam esse arbitror. GESN. in Addend.

Ead. l. 12. Ἄυτοθαΐδα) Conf. supra Tim. c. 54. ubi Ἄυτοβόρεας, aliaque similia composita obiter indicantur. REITZ.

Ead. l. 15. Δ' οὖν) Ms. O. τοίνυν. Ven. utraque mendose δ' οὖ. SOLAN.

Pag. 223. l. 2. Ὅτε Χαιρεφῶν) Diog. Laërt. p. 42. D. E. πρὸς τῆς Πυθίας ἐμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀνελούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφορόμενον,
Ἄνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus oraculi meminit et Plato in Apol. Minime tamen spernendum, quod ex antiquo scriptore Aristophanis Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαι φησι τὴν Πυθίαν τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum oraculum sic exhibet: Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης. Ἄνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος. Emendare conatur Menagius verba haec Scholiastae ad Diog. Laërt. p. 56. D. SOLAN.

Ead. l. 3. Ὁ σοφώτατος) Σωκράτης. GUYET.

Ead. l. 8. Παραλαβεῖν) Παραβαλεῖν. MARCIL.

Ibid. Ἄλλ' εἴ τις) Si quis unquam fuit aut Tityus etc. GUYET.

Ibid. Ὄτος) V. Charon. c. 3. cum Schol. et Odyss. loco hic in margine citato. SOLAN.

Ibid. Ὄτος ἢ Ἐφιάλτης) Homer. Od. A, 507. Et Il. E, 385. SOLAN. In Luciani Edd. Ὄτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. REITZ.

Ead. l. 12. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας) Sola J. hic pro χοροῖ habet χορικοί. Vid. Diog. Laërt. p. 146. B. SOLAN.

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας) Ordientes cantionem, auspicantes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρόδον ἄρος μέλημα. *Pil.* *Pyth.* X. ἐν τε παλαιότεροισι Νεαί-
σιν τε παρθένοισι μέλημ Κέλτων μ — legere jubet *Kuhniius*
praef. ad Pollucem; qui *Hemsterhusio* non placet *praef. ad*
Poll. pag. 26. SOLAN. *Λητίου* om. Ms. Reg. 2954. *BIP.* Omit-
tunt hoc nomen etiam i *Codd.* Nihilominus consultius duxi
illud cum *Bip.* servare, uam extrudere cum *Schm.* Utcunque
enim corruptum videati nomen — corruptum autem et ego
puto — latere certe in o potest allusio ad ejus rhetoris no-
men, qui per hunc locum perstringitur; vel aliud quid, quod
nec scio nunc, nec conio. LEHM.

Pag. 224. l. 5. Δειη) Hoc praefero; licet et alterum im-
personaliter, ut dicimus acceptum, non sit absurdum. Vid. ad
Imag. c. 5. et hic c. 18. *EITZ.* Temere *Reitzius* ad locum c. 18.
provocat, qui contrarium doceat. Paulo majore cum specie
provocasset ad c. 7. ubi tamen nunc correctum. Vellem jam
etiam *Imag.* c. 5. correxerem. Quae enim illic monui, non vi-
dentur omnino satisfacere. LEHM.

Ead. l. 6. Ἀνίπτοις οἷς ποσὶν) *Erasm.* *Paroemiogr.* *BOURD.*
Latini, illotis manibus. sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam
supra *Demon.* §. 4. pr. *EITZ.*

Ead. l. 8. Περὶ πάντα) Παρὰ πάντα. *MARCIL.* (Idem prae-
cipiunt schedae *Guyeti.* Παρὰ *Ed. Fl.* uti conjecerat *Marcil.*
Ms. Ox. etiam παρὰ, πάντα omittit. Impr. περί. SOLAN.

Ead. l. 12. Ἄ μὲν - ἃ δὲ) *Th. Mag.* *Lit. A.* p. 1. Ἄ μὲν,
ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς etc. totum verbum habet ea, quae Scholiastes
noster. Sed vid. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* ob-
jecerit, et alios ita quae solere, paucis id videamus. *Ev.*
Matth. XXI, 35. ὄν με — ὄν δὲ — ὄν δὲ. *Diod. Sic.* IV, 31.
οὓς μὲν et οὓς δὲ. Item ap. 50. No. 85. ubi *Wessel.* aequae ac
loco superiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲν, οὓς δὲ, mo-
do τοὓς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII,
1, 8. ἃ μὲν ἐκφορήσαντες, ἃ δὲ καταπρήσαντας. Et V, 7; 11.
οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς ἔφυγάδευσεν. Item III, 8, 12. ὧν μὲν
ἐπιστολάς προκομίζων — ἱς δὲ δῶρα ὀνειδίζων πεμφθέντα. Ergo
non joci causa sic scripsit *Lucianus*; si non prorsus Attice,
at κοινῶς, et usitate. RITZ.

Ead. l. 16. Ἀμαθιν) Simile quid infra, (*Fugit.* c. 12.)
ubi pariter Sophistas et declamatores exagitat. KUSTER.

Pag. 225. l. 1. Τοῖω καὶ) Ita Codex Ox. In *Fl.* *Ed.* τοῖ-
τοις. In reliquis τοῦτο. καὶ ἄλλως δὲ. SOLAN. Equidem se-
cus ac *Schmiederus* reliqui ducebam in mutilae lectionis gra-
tiam renunciare sanae et integrae. *Gesnerus* reddiderat καὶ
ἄλλως δὲ, et praesertim casu, an consulto, nescio; certe
falso. Quare emendavi LEHM.

Ead. l. 7. *Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας*) Sic Dial. Mer. VII. commendat *Ταραντινίδιον*. Est autem *Ταραντινίδιον*, ὕφασμα διαφανές καὶ λεπτὸν τῶν Ταραντίνω περιφανέστερον τοῦτο κατασκευαζόντων. Sic ad oram Codici Memmiani. BOURD. *Pollux* VII, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφνές ἐστὶν ἔνδυμα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως καὶ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui aa ibi *Luciani*, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. GESN

Ead. l. 7. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ ὄμα) Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*: *Palam prostar nudam in nebula linea*. BOURD. Similiter *Anacreon* Ode 28. *Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν ὑπὸ πορφυροῖσι πέπλοις*. Διαφαίνω δὲ σαρκῶν ὀλίγον τὸ σῶμα ἔλεγχον. Plura similia congesse in *Animadv.* ad *Anacr.* pag. 81. non omisso hoc *Luciani* I o, L. Bos.

Ead. l. 8. *Τὸ πολυσχιδές*) Vix nubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* VII, 85 *Σχισταὶ πολυτελές ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν*. ταύτας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, *καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυσχιδές*. ἢ ἔμβας *Σικωνία* κ. τ. λ. *Κρηπιῶδες* et ἔμβας uno tempore ut induat quis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἔμβας legendum esto ἦ. Denique πῖλους intelligo tibialia e lana condensata et conciliata. Unice huc facit *Pollux*, et, quem is laudat, *Εἰτο*. Adscribamus verba VII, 171. *Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κδαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς ποσὶ, ὡς δημοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς* (ut verisimile est ergo in descriptione hominis *μαλθακοῦ*, qualis hic noster) λέγων, *ευκοῦς* (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους. ὁ δὲ *Πλάτων* ἐν *συμοσίῳ* (sub fin. p. m. 535. B.) — *ἐνειλιγμένων τούς πόδας εἰς ἰλους τε καὶ ἄρνακίδας*. GESN. Cf. etiam *Athenaeum* Lib. V p. 259. C. LEHM.

Ead. l. 9. *Ἐμβὰς Σικωνία*) De hoc calceamenti genere p. 989. (i. e. D. *Meretr.* XIV.) BOURB. V. Diall. *Merett.* XIV. et *Leopard.* 7. SOLAN.

Ead. l. 14. *Σκορακιεῖ*) Quasi tu icas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, incunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illustrat *Bergler.* ad *Alciphr.* pag. 177. GESN. *Alciphr.* I. Ep. 38. *τί δὲ τὸν Αἰγύπτων ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν*; vid. *Bergl.* p. 177. Sed vico *Gesnerum* eodem jam remisisse. REITZ.

Pag. 226. l. 6. *Ἄττα*) Eundem vocum Atticarum usum affectatum perstringit *Themistius* Or. Vide plura eam in rem collecta a *Cressolio* *Theat. Rhet.* III pag. 335. et de *λαῶσιτε*, *Philostr.* p. 497. cum notis. SOLAN. *Ἄττα* et *ἄττα* habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed et *ἄττα* ibid. c. 5 Nec alibi abstinet *Lu-*

ρόδον ἄραρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ἐν τε παλαιότεροισι Νεαι-
σίν τε παρθένοισι μέλημα. Κέλτων μ — legere jubet *Kuhnii*
praef. ad *Pollucem*; quod *Hemsterhusio* non placet praef. ad
Poll. pag. 26. SOLAN. Κλητίου om. Ms. Reg. 2954. Bip. Omit-
tunt hoc nomen etiam alii Codd. Nihilominus consultius duxi
illud cum *Bip.* servare, quam extrudere cum *Schm.* Utcunque
enim corruptum videatur nomen — corruptum autem et ego
puto — latere certe in eo potest allusio ad ejus rhetoris no-
men, qui per hunc locum perstringitur; vel aliud quid, quod
nec scio nunc, nec conicio. LEHM.

Pag. 224. l. 5. Δεήση) Hoc praefero; licet et alterum im-
personaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad
Imag. c. 5. et hic c. 18. REITZ. Temere *Reitzius* ad locum c. 18.
provocat, qui contrarium doceat. Paulo majore cum specie
provocasset ad c. 7. ubi tamen nunc correctum. Vellem jam
etiam *Imag.* c. 5. correxissem. Quae enim illic monui, non vi-
dentur omnino satisfacere. LEHM.

Ead. l. 6. Ἀνίπτοις τοῖς ποσίν) *Erasm.* Pargoemiogr. BOÛRD.
Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam
supra *Demon.* §. 4. pr. REITZ.

Ead. l. 8. Περὶ πάντα) Παρὰ πάντα. MARCIL. (Idem prae-
cipiunt schedae *Guyeti.*) Παρὰ *Ed. Fl.* uti conjecerat *Marcil.*
Ms. Ox. etiam παρὰ, et πάντα omittit. Impr. περί. SOLAN.

Ead. l. 12. Ἄ μὲν — ἄ δέ) *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἄ μὲν,
ἄ δέ, μὴ εἴπης etc. totidem verbis habet ea, quae Scholiastes
noster. Sed vid. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* ob-
jecerit, et alios ita quoque solere, paucis id videamus. *Ev.*
Matth. XXI, 35. ὄν μὲν — ὄν δέ — ὄν δέ. *Diod. Sic.* IV, 31.
οὓς μὲν et οὓς δέ. Item cap 50. No. 85. ubi *Wessel.* aequae ac
loco superiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲν, οὓς δέ, mo-
do τοὺς δέ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII,
1, 8. ἄ μὲν ἐκφορήσαντας, ἄ δέ καταπρήσαντας. Et V, 7, 11.
οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δέ ἐφυγάδευσεν. Item III, 8, 12. ὧν μὲν
ἐπιστολάς προκομίζων — οἷς δέ δῶρα ὄνειδίζων πεμφθέντα. Ergo
non joci caussa sic scripsit *Lucianus*; si non prorsus Attice,
at κοινῶς, et usitate. REITZ.

Ead. l. 16. Ἀμαθίαν) Simile quid infra, (*Fugit.* c. 12.)
ubi pariter Sophistas et declamatores exagitat. KUSTER.

Pag. 225. l. 1. Τούτω καὶ) Ita Codex Ox. In *Fl. Ed.* τού-
τοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. SOLAN. Equidem se-
cus ac *Schmiederus* religioni ducebam in mutilae lectionis gra-
tiam renunciare sanae et integrae. *Gesnerus* reddiderat καὶ
ἄλλως δέ, et praesertim, casune, an consulto, nescio; certe
falso. Quare emendavi. LEHM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

cianus, ἄττα etiam utens Tim. cap. 28. Imag. 13. Icar. 25. etc. "Αττα-vero Amor. cap. 17. Hermot. 30. f. Lexiph. 14. 21. ac frequenter eodem Dial. Affectatum Atticarum vocum usum etiam perstringi a Themistio Or. I. pluraque in eam rem collecta a Cressol. in theat. rhetor. jam notarat Olear. ad Philostr. Sophist. L. I. pag. 497. No. 6. quae Solanus ei sublegit. REITZ.

Ead. l. 8. Ἐπίπαττε) Supra Reviv. cap. 22. f. ἐπίπαττε οὖν καὶ τὰς εἰρωνείας. REITZ.

Ead. l. 9. Ἀσύμφηλα καὶ ἀπῶδὰ) Λεξικογράφοι non ἀσύμφηλον legunt, sed ἀσύφηλον. Proferunt Homeri locum ex Iliad. IX. et alterum Luciani ex lib. de Hist. scribenda. Et quidem apud Homerum etiam Cic. ἀσύφηλον legisse videri potest, Tusc. III. in Latina interpretatione illius loci Homericici. Sed verum si amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον et ἀσύφηλον, neque Cicero ἀσύφηλον magis, quam ἀσύφυλον, legisse, ex illa interpretatione argui potest. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος et ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta est, quas apud Etymologistam legere licet. Oratoria vox est ἀσύμφυλος, et poetica, necessitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem suam sive extraneus genti suae, ut nunc ἀσύμφυλα καὶ ἀπῶδὰ, quasi quae extra gentem suam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hist. scribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον et ἀνάρμοστον, quam, ut nunc est, ἀσύφηλον, aut ἀσύφυλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poetica. Hesychius tamen ἀσύφηλος, inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' οὐπω σοι ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, οὐδ' ἀσύφυλον, quasi dicat Helena, verbum erga me quasi extraneam, aut quasi peregrinam, neque gentis ejusdem. Patescet locum ipsum inspectanti: et illud Iliad. IX. ἀσύφηλον μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλον μ' ἔρεξε, infamem fecit me, nempe quasi de gente mea ejectum, aut exsulem. Vetus itaque scriptura illa fateor ἀσύμφηλος et ἀσύφηλος sed etiam Saturniae Lemae veteres sunt. MARCIL. Ἀσύμφυλα) Lubens edoceri me passus sum a viris doctis ad Quom. Hist. Conscr. cap. 11. ἀσύμφυλον et illic et hic in bonis libris esse, idque interpretando secutus sum. GESN.

Ead. l. 9. Ἡ πορφύρα) Ἡ πάρυφος scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. GUYET. Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, et ad praetextam togae purpuram, s. ἐσθῆτα περιπόρφυρον. Absurdam nempe hujus praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de

levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe *σιούρας* nomen non satis definitam habet notionem, et ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, et antiquus Schol. ad ejusdem Ran. 1507. GESN. Metaphoricam esse hujus loci rationem, non pervidit *Guil. Langius* Dissert. acad. supra laud. p. 26. alioquin abstinuisset a consilio, omnem hunc locum, ἢ πορφύρα — ἢ post verba praecedentia τῆς ἀναβολῆς rejiciendi, quod, ut etiam ipse sensit, vel vox μόνον impedit. LEHM.

Ead. l. 10. Σιούρα) Gl. Mss. σιούρα χιτῶν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Rusticorum indumentum. Sic *Long.* lib. II. σιούρας ἐνδεδυμένος, penula scôrtea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaubon.* ad *Apol. Apul. Jungerm.* ad *Long.* Dicitur etiam σίους, et σιούρα, *Tzelt.* ad *Lycophron.* BOURD. Quae statim sequuntur verba, ita distingui vult *Fritzs.* Quaestst. p. 199. sq. Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν πάλαι εἰρημένα, καὶ ταῦτα ξυμφορήσας ἀποιόξενε etc. et καὶ ταῦτα referri jubet ad Ἀττικά ὀνόματα c. 16. Quod quī fieri possit, non capio. Tertium hoc praecceptum spectat ad vocabula ἀπόρρητα καὶ ξένα, distincta illa, ut consentaneum est, ab Atticis, de quibus in secundo agebatur praeccepto Ergo καὶ ταῦτα, i. e. de quibus proxime dictum, non Atticae sunt voces, sed peregrinae, quarum nonnulla mox recensentur exempla. LEHM.

Ead. l. 15. Ἀποστλεγγίσασθαι) Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. SOLAN. Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* VII, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur, in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet *Lucianus*. Sic ἀποστλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum et *Hippocratis* verbum esse, *Foesiana* ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *proprietium*, ἀχροκνεφές *summicrepusculum*, εὐλέξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. GESN.

Pag. 227. l. 2. Τὸν ἀρῥαβῶνα δὲ προτίμιον) Ms. τὸν ἀρῥαβῶνα δὲ προνόμιον. Pro arrabo dicunt προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. Sed προνομία ἢ, et προνόμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, et *Hesychio*. Videtur tempore *Luciani* a male lo-

quentibus acceptum esse pro ἀράβων, quod tamen a politioribus improbatur. Cum tamen τιμή sit pretium, et ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam: videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμήν, ante justum pretium. GRAEV.

Ead. l. 4. Ὀνοματοθέτει) Vox ab oratore, quem inducit, procusa. SOLAN.

Ead. l. 6. Χειρίσοφον) Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic de Salt. c. 69. At Lexiph. c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρός vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Casaub. ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot. — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: sic ἡμερόκοιτος, non ἡμεράκοιτος, δοξόκοπος, θαλασσόκοπος, et similia multa. Ergo contra hanc analogiam usu receptum est, ut dicamus κορακῖνος, non κοροκῖνος, ut et ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυρομοιβική supra Bis Accus. 13. et 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβική. Utrum autem usus magis comprobet, χειρίσοφος, an χειρόσοφος, non habeo dicere. Cetera certe a χεῖρ composita o praeferrunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρής, χειρόδοτος, et reliqua omnia; nam quod α sit in χειραγωγός et simil. aliud est. Βιβλιαφόρος et βιβλιοφόρος post dicetur. REITZ.

Ead. l. 8. Οὔτε ὄντος — οὔτε γεν.) Thucydid. VI, 38. WERTST.

Ead. l. 15. Καταχρησθαι) Vulgatum recte habere, nec opus esse καὶ χρῆσασθαι legere, facile est visu: nam et *malus usus*, et *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita et hic τὸ καταχρησθαι accipere licebit. Exempla darem, si quid necesse esset. REITZ.

Pag. 228. l. 2. Ὅποσα ἂν ἢ δυσχερῆ) Editi, quorum inspiciendorum mihi copia fuit, misere hic corrupti omnes: versio nec cum Graecis conveniens, nec sani sensus. Quomodo legendum censeam, jam interpretatio supra posita indicat, nempe hunc in modum: "Ἀπαντα μὲν, ὅποσα ἂν ἢ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι κεν ἐπὶ γε γλωτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam sic existere bonam, et huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti concesserint. Videamus de mutationis ratione singulatim. Post δυσχερῆ ob similitudinem maximam excidisse ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum; de quo hic sermo,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 4. *Μὴ μελλήσας*) Vide notam nostram ad *Abdio.* c. 5. Ms. O. *μηδὲν ἐπιμελήσας*. Impr. omnes hic *μελήσας*, quod in alio illo supra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. SOLAN.

Ibid. " *Οτιμην* etc.) Haec verba ex aliquo poëta desumpta videntur. *GUYET* Vid. Not. ad *Quom. Hist. Conscr.* c. 32. SOLAN.

Ead. l. 12. *Μαραθῶν*) Vid. Not. ad *Jov. Trag.* c. 32. SOLAN.

Pag. 229. l. 1. *Λεωνίδας*) Non male *Λεωνίδης* marg. A. 1. quia idem est, credo, qui *Aeliano* III, 25. memoratur *Lacedaemonius*, cum trecentis suorum civium ad *Pylas* mortem vaticinio sibi denuntiatam sponie subiisse. *Λεωνίδης* eidem *ib.* c. 14. *dox Byzantium* audit. Sed *Λεωνίδας* praepositus educando *Alexandro* scribitur *Plutarcho* in *Al.* pag. 667. B. Item *Ag. et Cleom.* p. 797. A. et ubique sic apud eundem, etsi non ubique idem homo designatur. REITZ.

Ead. l. 1. *Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα*) *Plutarch.* in *Parallelis* c. 3. MARCIL. Vid. supra *Charon.* c. ult. SOLAN.

Ead. l. 3. *Αἱ Πλαταιαὶ*) Orthographia, tritissimus saltem usus, postulat *Πλαταιαί* nobis sane, hoc nomen aliter efferri, non compertum est. Accidit quidem, ut sicut saepe perperam diphthongus *αι* permutatur in *ε*, et contra, quemadmodum in *ἕτερος*, et *ἑταῖρος* etc. ita, inquam, accidit, ut etiam usu constanti et ratione proba, utique usitata, *αι* in *ε* mutetur: sic notat *Scholiastes Theocriti* ad *Eid.* I. v. 12. pro *γαῖα* antiquos dixisse *γέα*, unde *γεωλόφος*, *ἀνώγειον*, *κατώγειον* etc. E contrario ap. *Hesychium* legas *Φαινακίζει*, *Φαινακισμός* ubi tamen *Φενακίζω* etc. soleat vulgo dici. (In *Luciani* tamen *Amoribus* legitur *φαινακίζονται*, at in Ms. *Wittii* exstat *φενακίζονται*) JENS. Ms. Ox. ut scribendum esse monuerat *Jensius*. Reliqui corrupte *Πλατεαί*. SOLAN. *Πλαταιαὶ* hic omnino legendum videtur. *Guyet.* Vide interpretes ad *C. Nep.* *Pausan.* c. 1. §. 1. REITZ.

Ead. l. 4. *Τὰ ὀλλῶα*) *Fl.* et *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abest. SOLAN.

Ibid. *Ἐκεῖνα ὀνόματα*) Supra dicta illa *ἄττα*, *κᾶττα*, *μῶν* etc. GUYET.

Ead. l. 6. *Μηδέν*) Sic Ms. Ox. In impr. *μηδαμοῦ*. SOLAN. *Μηδαμοῦ*) *Solan.* *μηδέν* ex Ox. recipi voluit, et recte, credo; sic enim solet *Noster* aliique verbum *δεῖ* vel *δέομαι* construere cum *οὐδέν* et *μηδέν*. Ut modo c. 14. *οὐδέν γὰρ αὐτῶν δεήσῃ*. *Tim.* c. 48. *οὐδέν δεήσῃ* etc. *Icar.* c. 14. *οὐδέν γε — ἐμοῦ δεήσῃ*. *Infra Dial. Meretr.* 2. a. m. *οὐδέν δεήσει*. *Alciph.* III. Ep. 56. pr. *ἐπαίρεις σεαυτὸν, οὐδέν δέον*. At *μηδαμοῦ* proprie est *nusquam*, ut *Epict.* *Man.* cap. 42. pr. *μηδαμοῦ σεαυτὸν*

εἴπης φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non ausim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim absurda est, intactam eam servavi. REITZ.

Ead. l. 11. Ὀμηρὸς πατασέσθω) Gestus antiquus dicentium. Quid igitur sibi vult hic Scholiastes? *Quintil.* II, 3. 123. *Femur ferire, quod Athenis primus fecisse creditur Cleon, et usitatum est etc.* GESN.

Ibid. Λαρυγγίξεν) Vid. *Demosth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Aeschini datur. SOLAN. Quod Aeschini objicit *Demosthenes* pro *Coron.* c. 90. repetit *Plinius* Ep. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίξεν, qui imum patulumque guttur, quantum potest, ad pronuntiandum adhibet, et inde tanquam ex ἡχείου quodam augere modulatioremque reddere sonum studet. GESN.

Ead. l. 17. Τὸ πλῆθος) Interpretes ad unum omnes ceperunt de vulgo. At non agitur de partitione auditorum, sed de rerum, quae admirationi esse possint, diversitate. In θαυμάζωσι subjecto sunt omnes auditores cujuscunque loci et ordinis, ac post ea demum distinguuntur οἱ μὲν συνιέντες, et οἱ δὲ πολλοί. Igitur τὸ πλῆθος τῶν λόγων, conjungendum et intelligenda copia et ubertas rerum, de quibus verba fiunt; distincta illa ab orationis colore et forma, de qua in praecedentibus agebatur. Sic fere etiam *Fritzschi* judicasse videtur *Quaestst.* p. 200. LEHM.

Pag. 230. l. 9. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ) Adleverat *Hemsterh.* ad eundem *Duker.* ad *Thucyd.* II, 101. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare, *Lucianum*que in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eundem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι et εἶργω observare *Stephanum* ad *Corinth.* artic. 8. et 43. Addo, etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ, non nego me fecisse. At in Dialecto communi abest μὴ, ut ὄν πάλας ἠρνοῦντο εἰδέναι, apud LXX. in libro *Sap.* XII, 27. et passim. REITZ.

Ead. l. 11. Σμικρὰν) Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique *Cod. Ox.* cum *Edd.* consentit. At infra c. ult. μικρὰν *Edd.* pariter et *Codd.* Et *Noster* promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? REITZ.

Ead. l. 16. Ἐν τοῖς μεταξύ) *Senec.* *Controv.* IX. Quid quod laudationibus crebris sustinentur, et memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere? SOLAN.

Ead. l. 17. Τῶν ἐπαίνων διαλείμμασι) Moras laudationum vocat *Quintil.* II, 3, 126. et 131. Illud artificium dissimu-

landi hæsitacionem tanto felicius procedebat nonnumquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit *noctes, resistere subito, et laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud *πηδάτωσαν* explicari potest, cum reprehendit II, 2, 9. *assurgendi exsultandique in laudando licentiam*. Alioquin omnes hic Sophistarum rationes et fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Cressolius* in *Theatro Rhetorum*, qui pleraque etiam hujus libelli, dum adhibet, illustrat. Locus classicus de *choro laudantium parasitorum* est *Plin. Epist. II, 14. GESN.*

Pag. 231. l. 4. Διαλαμβάνοντα) Fors. διαλέγοντα. SOLAN. Cogito *διαλαμβάνειν* esse h. l. *subtilius distinguendo explicare* rem, de qua modo verba fecerat rhetor. Quamquam nec mihi satis liquet. *LEHM.*

*Ibid. l. 6. Ὁ Παιανιεύς) Quid per hanc dictionem sit intelligendum, nemo facile divinabit. Est tamen, qui *Platonem* intelligit, et fortasse recte, cum *Παιανιεύς* tribus quaedam Atheniensis fuerit. *COGN. Cull. Cognatus* commentator misere hoc loco prodit memoriae suae defectum, dum nescire videtur, *Demosthenem* debere intelligi. *Plutarchus* in *vitis decem Rhetorum* et in *Demosthene* nos docet, plebiscita a *Demosthene* promulgata semper ita coepisse: *Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς τὰδε εἶπεν*, id est, *Demosthenes Demosthenis filius Paeanius haec dixit. PALM. Demosthenem* intelligendum jam supra monuit *Solan. Bis Accus. c. 31. REITZ.**

Ibid. Καὶ πρὸς ἓνα) Haec interrogative pronuntianda videntur. GUYET. Idem visum Cesnero, ideoque signum interrogandi addidi. REITZ.

Ibid. l. 13. Τινὰ ἔπαινον) Laudabant itaque, non plaudabant solum, et in ipsa etiam recitatione. SOLAN.

Ibid. l. 14. Ἐπιστρέφοντα) Ἀποστρέφοντα legit interpr. GUYET.

Ibid. l. 16. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα) Idem supra Imag. cap. 14. SOLAN.

*Ibid. l. 16. Ἐπισίσης — τὴν χεῖρα) Supra Bis Accus. cap. 28. et *Scyth. c. ult. SOLAN.**

*Pag. 232. l. 3. Ἀμφιλαφεῖς) Et etymon hujus nominis, et rem ipsam praecclare explicat *Epictetus* *Enchir. cap. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβὰς, τὴν μὲν φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ.* Sed potest hic quidem *ἀμφιλαφῆς* simpliciter *opportunitatem* notare: qui reprehendere volunt, ansam ubique accipiunt. *GESN. Cf. Schäfer. Melett. p. 49. LEHM.**

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

bis nomen apud *Plut.* 656, 1. supra Aegyptum in Abyssinia, ubi hodieque regio est idem ferme nomen retinens. SOLAN.

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκείστριάς ἐπ' ἀμφοδίου τινός) Vertitur: *Matre vero sartrice, in bivio quodam natus sum.* Haec *natus sum* inferciunt interpretes, ut sententiam conficiant. In Graecis, ut vides, non habentur. Dein ἀμφοδος et ἄμφοδον est δίοδος, *bivium*, non ἀμφοδίου. Sed moror. Leg. ut Ms. ἀκείστριάς ἐπαμφοδίτου τινός, *quae fuit satrix hominis venusti.* GRAEV. Puto ab eodem errore haec corrupta esse, qui *Pisc.* c. 19: fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων πρό ἐπευφρατιδίων. Certe enim vulgata non satis bene se habent, quae quidem fient optima, si legas ἀκείστριάς ἐπαμφοδίου τινός. Nam *Lucianus* gaudet quoque commentis talium vocum. Sic et initio *Herculis Gallici* agnoscit ὑποταρταρίους, licet hi apud poëtas praecipuos quoque exstent. Sed maxime miror, cur mox illa συνῆν τινι κακοδαίμονι καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ interpretentur *cum infelici, suavi tamen amatore*, cum certissime talis sit insuavis, et putidum est haec corrigere, quae nullius, nisi borum interpretum, oculos fugere possunt. GRON. Secutus sum Codicem *Graevii*, non interpretationem ejusdem. Ipsa enim mater dicitur ἐπαμφοδίτος τις cum nota quadam ignominiosa, quae innuat quaestum ejus subsecivum. Ceterum facile quis videat, eodem ducere etiam reliquarum quoque, quae notantur, variarum lectionum vestigia, ut mittere jam liceat vulgatam, sive ἐπ' ἀμφοδίου, sive cum *Gronovio* ἐπαμφοδίου eam scripseris. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀδόκιμος) Forsan et supra, *Parasit.* c. 5. praestiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναι σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνην edi passus sum, quia nulla Ed. praeibat, et quia tolerabilius erat, quam hic. Est quidem, ubi tam accusativus, quam nominativus, infinito verbo adjuungi queat; vid. *Jensii* notata ad *Prometh.* sive *Lectt. Lucian.* p. 71. — 73. At hic si accusativum admiseris, ad ὄραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI, 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. Bis *Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃς εἶναι δοκεῖν etc. *Accusativum* *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. οὐ γὰρ ἀποχοῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal. Ant.* VII. pag. 473, 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς καὶ γέρον ὄνειρατα πρὸς τὴν βουλήν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. REITZ.

Ibid. Ἐπὶ ψιλῷ ἰῶ τρέφεσθαι) Non satis accuratus et hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi vel solius victus gratia.* VITRING.

Ead. l. 14. Γλίσχω) Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci*, *parco*. GUYET.

Pag. 235. l. 2. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι) Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem substat Lucianus, primum Ποθεινόν, (sic enim legendum, non ποτεινόν) deinde Διόσκουρον, vel Διοσκουρίδην, vocatum fuisse. PALM. Primo Photinus dictus fuit, deinde Pollux. LA CROZE. Sed jam sub init. dictum, contra Pollucem haec non scripta. REITZ.

Ead. l. 3. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.) Pollux eatenus designari hic credi poterat, quia Naucratis erat, atque adeo Aegyptius. V. Suid. Ναυκρατικά. Sed pater Pollucis Rhetor, non servus, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. SOLANJ

Ead. l. 5. Ἐγαστριζόμεν) Vertunt, *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. GUYET. Recte Attici, Phrynichus, Th. Magiter, ipse etiam Hesychius, ac Suidas, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλάσθαι, κορέννυσθαι, χορτάσαι, λαβρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, et prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondam, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Merett. Dial. Chelid. et Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sunt apud ipsum parentem Atticismi Aristophanem, ubi ventrem vel alterius, laedendi causa, vel suum inter saltandum, ferire significat. Vid. Kuster. ad Eq. 275. et, quem laudat, Menag. ad Laërt. 7, 172. Sensit hoc jam Eustathius, et contradixisse videtur vulgo, ad Od. γ. p. 720, 1. Bas. Ἰστέον, inquit, ὅτι γαστριζέσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον ὡς ἐρύηθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστροῦ τύπτεσθαι. Respicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. ζ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πληῆσαι. Nec alterius significationis, quam hujus, mentionem facit Sextus Empir. M. I, 217. GESN. Pro sagina ventris utitur etiam Alciphir. III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτου τὸ γαστριζέσθαι πωλούντων, ὠνούμεθα κινδύνῳ τὸ ζῆν· et ne quisquam de hoc significatu dubitet, videat idem ab ipso auctore exponi per πλησμονήν, nam illico subjungit, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον δεδιότες, τὴν μεία κινδύνου πλησμονήν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adsentior Guyeto, pristinam

bis nomen apud *Plu* 656, 1. supra Aegyptum in Abyssinia, ubi hodieque regio eisdem ferme nomen retinens. SOLAN.

Ibid. Μητρὸς δὲ κιστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός) Vertitur: *Matre vero sartrice, i bivio quodam natus sum.* Haec natus sum inferciunt interpretes, ut sententiam conficiant. In Graecis, ut vides, non lbentur. Dein ἄμφοδος et ἄμφοδον est δίοδος, bivium, non αφοδίου. Sed moror. Leg. ut Ms. ἀκιστρίας ἐπαφοδίτου τὸς, quae fuit satrix hominis venusti. GRAEV. Puto ab eodem errore haec corrupta esse, qui *Pisc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφροιδίων pro ἐπευφροατιδίων. Certe enim vulgata non satis bei se habent, quae quidem fiunt optima, si legas ἀκιστρίας ἐπιφοδίου τινός. Nam *Lucianus* gaudet quoque commentis tam vocum. Sic et initio *Herculis Gallici* agnoscit ὑποταρτίους, licet hi apud poetas praecipuos quoque exstant. Sed maxime miror, cur mox illa συνῆν τινε κακοδαίμονι καὶ γλίτω ἔραστῇ interpretentur cum infelici, suavi tamen amator cum certissime talis sit insuavis, et putidum est haec corrigere, quae nullius, nisi horum interpretum, oculos fugere possunt. GRON. Secutus sum Codicem *Graevii*, non interpretationem ejusdem. Ipsa enim mater dicitur ἐπαφοδίτικός τις um nota quadam ignominiosa, quae innuat quaestum ejus obscivum. Ceterum facile quis videat, eodem ducere etiam aliquarum quoque, quae notantur, variarum lectionum vigilia, ut mittere jam liceat vulgatam, sive ἐπ' ἀμφοδίου, sicut cum *Gronovio* ἐπαμφοδίου eam scripseris. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀκίμος) Forsan et supra, *Parasit.* c. 5. praestiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναι σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνην edi assus sum, quia nulla Ed. praeibat, et quia tolerabilius era quam hic. Est quidem, ubi tam accusativus, quam nominativus, infinito verbo adjuungi queat; vid. *Jensii* notata a *Prometh.* sive *Lectt. Lucian.* p. 71. — 73. At hic si accusativum admiseris, ad ὄραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI, 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. Bis *Accus.* c. 2. f. μόνω τῷ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν etc. *Accusativum Parasit.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. οὐ γὰρ ἀποχοῆσαι αὐτοῖς τὸ ἰθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dic. Hal. Ant.* VII. pag. 473, 10. δι' αἰσχύνῃς λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτωργὸς καὶ γέρον ὄνειράτα πρὸς τὴν βουλήν ἐκφέρειν. Nisi si legendum ἐκφέρων. REITZ.

Ibid. Ἐπὶ ψιλᾷ τῷ τρέφεσθαι) Non satis accuratus et hic fuit interpretes, qui vertit ob victus penuriam, cum potius sit *nudi vel solius v tus gratia.* VITRING.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

bis nomen apud *Plut.* 6., 1. supra Aegyptum in Abyssinia, ubi hodieque regio est idem ferme nomen retinens. SOLAN.

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκισίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός) Vertitur: *Matre vero sartrice, in bi... quodam natus sum.* Haec natus sum inferciunt interpretes ut sententiam conficiant. In Graecis, ut vides, non habetur. Dein ἀμφοδος et ἀμφοδον est διόδος, bivium, non ἀμφολου. Sed moror. Leg. ut Ms. ἀκισίας ἐπαμφοδίου τινός, quae fuit satrix hominis venusti. GRAEV. Puto ab eodem errore haec corrupta esse, qui *Pisc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδῶν pro ἐπευφρατιδίων. Certe enim vulgata non satis bene se habent, quae quidem fient optima, si legas ἀκισίας ἐπαμφοίου τινός. Nam *Lucianus* gaudet quoque commentis talium oculum. Sic et initio *Herculis Gallici* agnoscit ὑποταραγίω, licet hi apud poetas praecipuos quoque existant. Sed mane miror, cur mox illa συνῆν τινὸς κακοδαίμονι καὶ γλίσχρῳ ραστῆ, interpretentur cum infelici, suavi tamen amatore, cum certissime talis sit insuavis, et putidum est haec corrigere, quae nullius, nisi horum interpretum, oculos fugere possunt. GRON. Secutus sum Codicem *Graevii*, non interpretati eam ejusdem. Ipsa enim mater dicitur ἐπαμφοδίτος τις cui nota quadam ignominiosa, quae innuat quaestum ejus subseivum. Ceterum facile quis videat, eodem ducere etiam reliquarum quoque, quae notantur, variarum lectionum vestigia, ut mittere jam liceat vulgatam, sive ἐπ' ἀμφοδίου, sive cum *Gronovio* ἐπαμφοδίου eam scripseris. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀδόκιμος) Forsan et supra, *Parasit.* c. 5. praestiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναι σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνην edi passus sum, quia nulla Ed. praecipat, et quia tolerabilius erat, quam hic. Est quidem, ubi tam accusativus, quam nominativus, infinito verbo adjungi queat; vid. *Jensii* notata ad *Pr. ieth.* sive *Lectt. Lucian.* p. 71. — 73. At hic si accusativum admiseris, ad ὄραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativum habes *Dial. Mort.* XVI, 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. Bis *Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι κεῖν etc. *Accusativum* *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. οὐ γὰρ ἀποχρηῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθῶτατος εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal. Ant.* VII. pag. 473, 10. δι' αἰσχύνῃς λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργῆς καὶ γέρον ὄνειράτα πρὸς τὴν βουλήν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. BEITZ.

Ibid. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφεσθαι) Non satis accuratè hic fuit interpretes, qui vertit ob victus penuriam sit nudi vel solius victus ratio. VITR.

Ead. l. 14. Γλίσχω) Vertunt *σανι*. Redde, *tenaci*, *parco*.
 GUYET.

Pag. 235. l. 2. Οὐκ ἔτι Ποσειδῶνος ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη
 τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνιος γεγέννημαι) Et ex hoc
 loco patet, Rhetorem, quem sulannat Lucianus, primum
 Ποσειδῶνον, (sic enim legendum, ἢ ποσειδῶνον) deinde Διός-
 κουρον, vel Διοσκουρίδην, vocatum fuisse. PALM. Primo Pho-
 tinus dictus fuit, deinde Pollux LA CROZE. Sed jam sub
 init. dictum, contra *Pollucem* hae non scripta. REITZ.

Ead. l. 3. Διὸς καὶ Λήδας π. ἑμῶν.) Pollux eatenus de-
 signari hic credi poterat, quia aucteris erat, atque adeo
 Aegyptius. V. *Suid.* *Ναυκρατικά*. sed pater Pollucis *Rhetor*;
 non *servus*, *Philostrato* tradente, erat, p. m. 313. A. SOLAN:

Ead. l. 5. Ἐγαστριζόμεν) Ver nt, *laute accipiebar*, cum
 sit, *in ventrem caedebar*, i. e. n io coitu vexabar. GUYET.
 Recte Attici, *Phrynichus*, *Th.* *ἄγίτερ*, ipse etiam *Hesy-*
chius, ac *Suidas*, cum ajunt sign care hanc vocem λαμπρό-
 τερον τρέφεισθαι, ἐμπιπλάσθαι, κρέννυσθαι, χορτάσαι, λα-
 βρότερον τρέφεισθαι. Sic certe hi *Lucianus*, in libello, ubi
 Sophisticam licentiam reprehendit Sed in hoc falluntur qui-
 dam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse
 ajunt, et prohibent adhibere hoc verbum de ventris per-
 cussione: cum nondum, quod scia, antiquioris *Lucianus* qui
 utitur etiam *Merett.* *Dial.* *Chelid.* t *Dros.* vers. fin.) ~~testimo-~~
 nium, pro hac ventris implendi nione, prolatum sit; ~~plu-~~
 cula autem sint apud ipsum partem Atticismi ~~4.~~
~~nem~~, ubi ventrem vel alterius, edendi causa, ~~τα~~
 inter saltandum, ferire significat. Id. *Kuster.* ad ~~Ep.~~
 quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7172. Sensit ~~Ep.~~ *an-*
stathius, et contradixisse videtur ~~algo~~, ad *Od.* 2. 1. ~~Bas.~~
Bas. Ἰστέον, inquit, ὅτι γαστριζέσθαι κατὰ τοῖς ~~παισίν~~
 μόνον ὡς ἐρρήθη χορτάζεσθαι, ἀλ' ἔστιν ὅτι καὶ τὸ
 γαστρὸς τύπτεσθαι. Respicit neme ad ea, ~~quae dicuntur ad~~
Od. 2. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι γλοῖ μὲν καὶ τὸ γαστρίσαι
 σημαίνει δὲ γαστρίσαι καὶ τὸ εἰς γαστρίσαι πληγῆσαι. ~~Id.~~
 significationis, quam hujus, ~~meminem fuisse Suidae~~
M. I. 217. *GESN.* Pro sagina ventis utitur etiam ~~Ep.~~ III
Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοειδῶν ~~παισίν~~
 τοσοῦτου τὸ γαστριζέσθαι πωλούντων, ~~ἀπὸ τῶν~~
 ζῆν et ne quisquam de hoc signata ~~ἀπὸ~~
 ab ipso auctore ~~καὶ τῶν~~

versionem rejicienti. REITZ. Vid. omnino *Lobec. ad Phry-nich.* p. 94. sq. LEHM.

Ead. l. 8. Τὸν ἀθλον) Id est, laborem Venerem, coitum. GUYET.

Ead. l. 14. Κᾶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι) Venitur, et in judiciis contendo: malle, in judiciis versor. sic loquitur *Corn. Nep.* in Themistocle. VITRING. Causidici ius aetatis Sophistae etiam fere erant. V. Pro Merc. Cond. s. m. SOLAN. Contendo adscripsit Guyet. cum in Paris. versum esset me ostento. Contra, cum *Bened.* dederit contendo, *Vingua* vult versor. Tu vide, an *Gesnerus* melius rem tetigit. REITZ. Cf. ἐξετάζεσθαι ἐν ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων εἰλίαις De Merc. Cond. in. et quod proxime ad nostram phr. n accedit, ἐξετάζεσθαι ἐν δικαστηρίοις *Diall. Mortt.* XXIII. . h. e. in judiciis versari, nihil aliud. Nimis ad verbum redidit *Gesnerus*, minus ad formulae usum. LEHM.

Ead. l. 16. Οἱ φοίνικες δὲ) Advocatorum palmam aliquando sine lemniscis et corona, ut apud *Juvenal.* Sat. Ut tibi *lasso* *Figantur virides scalarum gloria, palmae.* & *Martial.* Epig. 27. lib. 7. *Sic fora mirentur, sic te palatia laudent, Excolat et geminas plurima palma fores.* Palmas coronatas, ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tang *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. ΒΟΥΚD. De palmis ad *Jan s Rhetorum* et *caussidicorum* *Casaub.* ad *Sueton.* Domit. 5. ubi ex hoc ipso loco lucem affundit *Juvenali* VII, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, et ad θύρα referatur: sed necesse quidem non est. GESN.

Pag. 236. l. 4. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων) Ἐπινοχθηρία scilicet τῶν λόγων. SOLAN. Repeto ἀπὸ τοῦ κοῦν verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρία. Qui nondum vitam humanis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perversitatem, cum primum audiere. Nescio, cur maluerit *Birckheimer*, *morum pravitate longe prius quam sermonum esse insignem* GESN.

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ) Habuimus hoc aepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. etc. REITZ.

Ead. l. 7. Νῆ τὴν πάνδημον) Conf. supra ca. 1. hujus *Diall.* ubi paucis disquiritur, sitne et ibi sic legendum, ἀν πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intellexi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam uam nationem orator adipiscitur. Νῆ vero hic potius esse, uam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut interiectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11 Etsi μὰ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

versionem rejicienti. REITZ. Vid. omnino *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 94. sq. LEHM.

Ead. l. 8. Τὸν ἄθλον) Id est, laborem Venereum, coitum. GUYET.

Ead. l. 14. Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι) Vertitur, et in judiciis contendo: mallet, in judiciis versor. Sic loquitur *Corn. Nep.* in Themistocle. VITRING. Causidici illius aetatis Sophistae etiam fere erant. V. Pro Merc. Cond. finem. SOLAN. Contendo adscripsit Guyet. cum in Paris. versum esset me ostento. Contra, cum *Bened.* dederit contendo, *Vitringa* vult versor. Tu vide, an *Gesnerus* melius rem tetigerit. REITZ. Cf. ἐξετάζεσθαι ἐν ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων φιλίαις De Merc. Cond. in. et quod proxime ad nostram phrasin accedit, ἐξετάζεσθαι ἐν δικαστηρίοις *Diall. Mortt.* XXIII, 2. h. e. in judiciis versari, nihil aliud. Nimis ad verbum reddidit *Gesnerus*, minus ad formulae usum. LEHM.

Ead. l. 16. Οἱ φοίνικες δὲ) Advocatorum palmae aliquando sine lemniscis et corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7. Ut tibi lasso Figantur virides scalarum gloria, palmae. Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7. Sic fora mirentur, sic te palatia laudent, Excolat et geminas plurima palma fores. Palmas coronatas, ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. BOURD. De palmis ad januas Rhetorum et caussidicorum *Casaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipso loco lucem affundit *Juvenali* VII, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: sed necesse quidem non est. GESN.

Pag. 236. l. 4. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων) Ἐπὶ μοχθηρίᾳ scilicet τῶν λόγων. SOLAN. Repeto ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perversitatem, cum primum audiere. Nescio, cur maluerit *Birckheimerus*, morum pravitate longe prius quam sermonum esse insignem. GESN.

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ) Habuimus hoc saepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. etc. REITZ.

Ead. l. 7. Νῆ τὴν πάνδημον) Conf. supra cap. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur, sitne et ibi sic legendum, ἀν πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νῆ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ

quoque interdum adfirmat, ut Gall. c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. REITZ.

Ead. l. 9. *Εἶεν*) Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, *Lucianus. Plato* de Rep. I. p. 419. E. *Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς (al. παῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ καὶ κατανεύσομαι κ. τ. λ.* Vid. ad princ. *Ca- tapli. GESN.*

Ead. l. 11. *Οἵπερ ἐξαρχῆς etc.) Th. Mag. v. Βούλομαι: SOLAN.*

Ead. l. 16. *Πτηνὸν ἄρμα*) Supra Pisc. c. 22. Bis Accus. 33. *Plat. Phaed. 344. G. H. SOLAN.*

Ibid. Ἐλαύνοντα) Sic forte legendum: *ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον* etc. GUYET. Omnino non opus est. LEHM.

Pag. 237. l. 1. Φέρεσθαι) Glossema est. GUYET. Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra Bis Accus. c. 33. *ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων φέρεται*, sed et hic *φέρεσθαι* ad sensum requiritur: construendum enim, ὡς *μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο τοῦ Πλάτωνος, φέρεσθαι ἐλαύνοντα πτηνὸν ἄρμα.* Jam age omittas *φέρεσθαι*, non habebit, unde pendeat accusativus *ἐλαύνοντα*. REITZ.

Ead. l. 3. *Παύσομαι*) Haec *Lucianus* Rhetoricae jam valedicens. SOLAN.

Ead. l. 4. *Ἐπιπολάς.*) *Ἐπιπελάζων* forsitan legendum. GUYET. Nemo assentiatur, qui quidem *Luciano* sit paullo familiarior. LEHM.

Ibid. Ἀσύμβολος) Ita *V. 2.* recte. In reliquis *ἄσύμβουλος*. SOLAN. Versionem *Gesneri* ad vulgatum *ἄσύμβουλος* esse factam, quilibet videt: nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem, *qui vestra ad illam, spectata, (i. e. cum illa) conciliare nequeam.* *Ἀσύμβολος* enim a *συμβάλλομαι* *conjectio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; et licet *ἄσύμβουλος* quoque bonum esset, si solum poneretur, tamen haud adsequor, quo modo cum *πρὸς αὐτὴν* et *ὑμέτερα* construi possit; ideo id arripui, quod intelligo. REITZ. *Ἀσύμβουλος* tuendum arbitror, quia consilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae consequenda. His consiliis se usurum negat *Lucianus*. Potest ficta, ab eo vox esse: potest etiam usurpata aliis, sed nondum nobis observata: nam quod apud *Pollucem* legitur, illud videtur potius esse *ἄσύμβουλος*. GESN. Reddiderat *Gesnerus*: *qui consiliis ad eam obtinendam vestris uti non possim.* Quod vel propterea mutandum erat, quod non conveniebat cum *Reitziano* *ἄσύμβουλος*. Ego igitur hanc unice veram lectionem non solum amplexus, sed etiam interpretatus sum, idque ad eam

rationem, quam *Seagerus* praecepit, qui alludi sarcastice dicit ad ista c. 25. καὶ τὸ δεινὰ δὲ, μὴ αἰδέσθῃς etc. et conferri jubet *Diall. Merett. XII. in.* et alium *Luciani* locum, quem frustra quaesivi, praeterea vero *Plutarch. Coriolan. p. 393. Ed. Steph. et Pompej. p. 1135.* Sic patet, *Guil. Langii* rationem, qui in *Dissert. laud. p. 27. αὐτὴν* deleri, et quae relinquuntur, verti vult: *quippe qui inutilis (ἀσύμβολος) sum ad haec, quae vos agitis* (da ich mich zu eurem Wesen nicht schicke) nullo modo esse admittendam. **LEHM.**

IN PHILOPSEUDEM.

Pag. 239. l. 2. Ἐς τὸ χρήσιμον) Dives ille apud *Juvenalem*: quid enim salvus infamia nummis? *Orest. in Elect. Sophoclis, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει καίον. COGN.*
Ead. l. 4. Οὐδὲν πρὸς ἔπος) Proverb. **BOURD.**
Ead. l. 9. Ὀδυσσεὺς — ἀρνύμ.) Hom. Od. A, 5. SOLAN.
Ead. l. 11. Περί πολλοῦ τῆς ἀληθείας τιθ.) An quaesivit aliam structuram *Solanus*? an πρὸ τῆς ἀληθείας; quod quidem apertius, sed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus est a comparatione pendens, adeoque idem, quod πρὸς, quod et *Scholias* videtur sensisse. Latini etiam positivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv. VII, 8. adfert Jens. in Obs. styli Lat. quas adjecit repetitis Collectan. pur. et impur. Latin. pag 38. Multiplex quam pro numero damnum est;* ad quae *Livii* verba plura similia indicant *Dukerus* ac *Drakenb.* Adde ex *Ev. Matth. XVIII, 9. καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι.* Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipsi p. 327. v. μάλλον. Et nos ad *Quom. Hist. cap. 17. f. Ac Gall. c. 18. Eurip. Androm. v. 80. Γέρον ἐκείνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. Senex est iste, pro senior, quam ut te juvare possit praesens.* Sed quid si περί cum *Eustath.* accipias pro περισσότερον; hoc disquiram in *Addendis. REITZ.* Immo jam credo, περί hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περί δ' ἐστὶ μάχεσθαι, *superatis pugnando, Homero* frequens, vid. *Eustath. ad Il. A. p. 95, 47. Et Il. Δ. p. 369, 9. ac Θ, 27. Et περί πάντων, supra omnes, Il. I, 38. iterum 53. ne jam nota illa περί πολλοῦ et πλείστου ποιεῖσθαι* huc traham, quorum exempla *Taylor* in *Lysia* dedit, vel ut *Diod. Sic. XI. cap. 29. οὐ ποιήσομαι περί πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας* quia aliquantum discrepant, aliquid tamen juvant. **IDEM** in *Addend.* Nihil certe juvant ejus generis exempla, in quibus, ut in *Diodori Sic., περί πλείονος* invenitur; cf. *Quom.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

rationem, quam *Seager* praecepit, qui alludi sarcastice dicit ad ista c. 25. καὶ τὸ δεινὰ δέ, μὴ αἰδέσθῃς etc. et conferri jubet *Diall. Merc. XII. in.* et alium *Luciani* locum, quem frustra quaesivi praeterea vero *Plutarch. Coriolan. p. 393. Ed. Steph. et Rompej. p. 1135.* Sic patet, *Guil. Langii* rationem, qui in *Dissert. laud. p. 27. αὐτὴν* deleri, et quae relinquuntur, ver vult: *quippe qui inutilis (ἀσύμβολος) sum ad haec, quae vos ζητῆτε* (da ich mich zu eurem Wesen nicht schicke) nullo modo esse admittendam. **LEHM.**

IN PHLOPSEUDEM.

Pag. 239. l. 2. Ἐς ὃ χρήσιμον) Dives ille apud *Juvenalem*: quid enim salvis *lamia nummis*? *Orest. in Elect. Sophoclis, Δοκῶ μὲν οὐδὲ ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. COGN.*

Ead. l. 4. Οὐδὲν πρὸς ἔπος) *Proverb. BOURD.*

Ead. l. 9. Ὀδυσσεὶ — ἀρνύμ.) Hom. Od. A, 5. SOLAN.

Ead. l. 11. Περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας τιθ.) An quaesivit aliam structuram *Solan*? an *πρὸ τῆς ἀληθείας*; quod quidem apertius, sed non opus quia *τῆς ἀληθείας* genitivus est a *comparatione* pendens, aeoque idem, quod *πρὸς*, quod et *Scholias* videtur sensisse. Latini etiam positivo interdum utuntur pro comparativo, ut ex *Liv. VII, 8. adfert Jens. in Obs. styli Lat. quas adjecit petitis Collectan. pur. et impur. Latin. pag 38. Multiplex am pro numero damnum est*; ad quae *Livii* verba plura simil. indicant *Dukerus* ac *Drakenb.* Adde ex *Ev. Matth. XVIII, καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι.* Alia vid. ap. *L. Ross de Ellipsi p. 327. v. μάλλον.* Et nos ad *Quom. Hist. cap. 17. Ac Gall. c. 18. Eurip. Androm. v. 80. Γέρον ἐκείνος, ὥστ' ὠφελεῖν παρών. Senex est iste, pro senior, quam ut te juva. possit praesens.* Sed quid si *περὶ* cum *Eustath.* accipias pro *πισσότερον*; hoc disquiram in *Addendis. REITZ.* Immo jam credo, *περὶ* hic notare excellentiam, praeferentiam, ut *περὶ ἐστὶ μάχεσθαι, superatis pugnando, Homero* frequens, vid. *Eustath. ad Il. A. p. 95, 47. Et Il. Δ. p. 369, 9. ac Θ, 27. Ἐπερὶ πάντων, supra omnes, Il. I, 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ et πλείστου ποιῆσθαι* huc traham, quorum exempla *Taylor* in *Lysia* dedit, vel ut *Diod. Sic. XI. cap. 29. ὃ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας* quia aliquantum discrepant, aliquid tamen juvant. **IDEM** in *Addend.* Nihil certe juvant ejus generis exempla, in quibus, ut in *Diodori &c., περὶ πλείονος* invenitur; cf. *Quom.*

Hist. Conscr. c. 39. τὴν ἀλήθειαν πρὸς πλείονος ποιήσεται τῆς ἔχθρας· quoniam vere in his adest comparativus, qui in hoc nostro loco desideratur: et aegre quidem desideratur, etsi bene scias comparationem nonnunquam sine comparativo occurrere. Quare et ego humani aliquid hic loci accidisse suspicans, aut puto τῆς ἀληθείας e marginali nota hoc devenisse, aut pro πολλοῦ cum lectissimo *Jacobsio* scribendum esse πρὸ πολλοῦ, de qua metathesi nonnihil monuit *haefer.* ad *Lamb. Bos Ellipss.* p. 174. Interim tamen contra librorum omnium consensum nihil volebam, nec, credo, debebam mutare. LEMM.

Ead. l. 13. Τούτους οὖν ἐθέλω) *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιΐας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων εθαύμακα, τί ποτε βούλονται λογοποιεῖντες. οὐ γὰρ μόνον ψύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελεῶς ἀπαλλάττουσι. SOLAN.

Pag. 240. l. 5. Ἐαλωκότας) Hoc exemplum *Jens.* ad Tyrann. c. 12. adlegat, quo probet, hoc particip. activum, aequè ac ἀλούς, valere passive. Recte; e quidem perpetuo apud alios etiam; vid. *Bud.* Comment. L. Gr. et *Scheidii* Indicem *Hærodotiani*, qui solus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam apud LXX. in *Jerem.* I, 2. et LI, 31. Quare plura in re, quam et ipse *Jensius* fatetur notissimam, non addam, nisi et activum προσκρούσας, itidem passive accipi apud *Aesop.* Fab. 128. προσκρουσάσης οὖν τῆς κεφαλῆς — καὶ κλεθείσης. REITZ.

Ead. l. 9. Τὸν Ἡρόδοτον) *Herodotum* verius mendaciorum, quam historiae, parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione et transitu mendaciis quoque admistis praedicata sunt. Idem *Lucian.* L. Ver. Hist. inter mendaces Ctesiam Cnidium et Herodotum ponit. COGN. Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in *Ed. Par.* & *Graev.* erat; (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum hoc habebat) quid autem desit, facile est conjicere. *Herodotus* pro mihi non est mendaciorum pater, quando narrat ab alio accepta, ipseque praemonet, se non omnibus fidem adhibere REITZ. Quae deerant in *Reitz.* Ed. verba *Cognati*: „mendaci quoque admistis praedicata sunt,“ supplevi ex *Ed. B.* 3. LEMM.

Ibid. Ἡρόδοτον καὶ Κτ.) Ingens iter hos, quamquam hic conjuncti legantur, discrimen est. *Herodotus* enim, sicubi a vero aberrat, non id agit, ut mentiar: *Ctesias* vero, qui multos in Persia vixerat annos, ea scipsit, quae ipse, quin falsa et vana forent, ignorare non poterat, certe non debebat. SOLAN.

Pag. 241. l. 4. Τὴν Μορμὴν καὶ τὴν Λάμιαν) *Μορμὴν*, οὗς, s. μορμών, ὄνος, larvam esse. pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμόν

rationem, quam *Seagerus* praecipit, qui alludi sarcastice dicit ad ista c. 25. καὶ τὸ ἀνα δὲ, μὴ αἰδισθῆς etc. et conferri jubet *Diall. Merett. II. in.* et alium *Luciani* locum, quem frustra quaesivi, praeterea vero *Plutarch. Coriolan.* p. 393. Ed. *Steph.* et *Popej.* p. 1135. Sic patet, *Guil. Langii* rationem, qui in *Desert. laud.* p. 27. αὐτὴν deleri, et quae relinquuntur, verti vult: quippe qui inutilis (ἀσύμβολος) sum ad haec, quae vos agis (da ich mich zu eurem Wesen nicht schicke) nullo modo esse admittendam. **ΙΕΡΥΜ.**

IN PHILOPSEUDEM.

Pag. 239. l. 2. Ἐς τὴν ῥήσιμον) Dives ille apud *Juvenalem*: quid enim salvus in seipso nummis? *Orest. in Elect. Sophoclis, Δοκῶ μὲν οὐδὲν εἰς αὐτὴν σὺν κέρδει κακόν.* **COGN.**

Ead. l. 4. Οὐδὲν πρὸς τὸς) Proverb. **BOUND.**

Ead. l. 9. Ὀδυσσεύς - ἀρνύμ.) *Hom. Od. A, 5.* **SOLAN.**

Ead. l. 11. Περὶ πολλῶν τῆς ἀληθείας τιθ.) An quaesivit aliam structuram *Solanus*? n. πρὸ τῆς ἀληθείας; quod quidem apertius, sed non opus, via τῆς ἀληθείας genitivus est a comparatione pendens, adeo ut idem, quod πρὸς, quod et *Scholias* videtur sensisse. **LN** ni etiam positivo interdum utuntur pro comparativo, uti e *Liv. VII, 8.* adfert *Jens. in Obs. styli Lat. quas adiecit repositis Collectan. pur. et impur. Latin. pag 38. Multiplex qui. pro numero damnum est;* ad quae *Livii* verba plura similia dicant *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Ev. Matth. XVIII, 9. κλον σου ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι.* Alia vid. ap. *L. Bose* Ellipsi p. 327. v. μάλλον. Et nos ad *Quom. Hist. cap. 17. f. Ac Gall. c. 18. Eurip. Androm. v. 80. Γέρον ἐκείνος, ὥστε σὺ ὠφελεῖν παρών. Senex est iste, pro senior, quam ut te juvare possit praesens.* Sed quid si περὶ cum *Eustath.* accipias pro περιώτερον; hoc disquiram in *Addendis. REITZ.* Immo jam cido, περὶ hic notare excellentiam, praeserentiam, ut περὶ δ' ἐπι μάχεσθαι, superatis pugnando, *Homero* frequens, vid. *Eustath. ad Il. A. p. 95, 47.* Et *Il. Δ. p. 369, 9. ac Θ, 27. Et πῖ πάντων, supra omnes, Il. I, 38. iterum 53. ne jam nota illi περὶ πολλοῦ et πλείστου ποιεῖσθαι* huc traham, quorum exempla *Taylor* in *Lysia* dedit, vel ut *Diod. Sic. XI. cap. 29. οὐ οἰήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας* quia aliquantu discrepant, aliquid tamen juvant. **IDEM** in *Addend.* Nihil certe juvant ejus generis exempla, in quibus, ut in *Diodori Sic. περὶ πλείονος* invenitur: ~ ~

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

est, neque opus, ut hic observetur. Sed illud videbatur paullo disertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Aristoph. Equ.* 690. Scholiastes, illa verba μορμὸν τοῦ θράσους sic esse accipienda, ut ὀνοματοποιημένη exclamatio, vel interjectio esse intelligatur. Et videtur ipsa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, sine respectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Aristophanem, Casaubono*, ex dulcissimo *Theocriti Idyllio Ἀδωνιαζουσ.* v. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸ τέκνον. Μορμὸν, δάκνει ἵππος. Hic certe, ut in illo *Aristophanis*, nihil aliud spectatur, quam ipse sonus quasso capite et turbato vultu proferendus. GESN.

Ead. l. 7. Διὸς τάφον) Vide, quae ad *Tim. c. 4.* observata sunt. Non videtur credere *Lucianus.* SOLAN.

Ead. l. 8. Ἐριχθόνιον) Mira sane ratione, quam tu, si lubet, apud *Orig. c. Cels. videas l. VIII.* effuso nempe in terram Vulcani Minervam petentis semine. V. et *Lactant. I, 17.* Fabulam tetigit *Noster De Salt. c. 39.* SOLAN.

Ead. l. 9. Τοὺς πρώτους) Rectius Ms. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα, primos illos homines ex Attica terra olerum instar provenisse. Vulgo γῆς omittitur. Itaque vertit interpretes in Attica. Τῆς absorpserat γῆς. GRAEV. Imo γῆς in Cod. Graev. e priore versu in hunc locum aberraverat. LEHM.

Ead. l. 11. Σπαρτούς τινὰς ἀναβεβλαστηκέναι) Sativos quosdam progerminasse Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aequè ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse, discimus ex fragmento *Varronis*, et ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem et propriam sua versione obscurare. Idem occurrit de *Salt. cap. 41.* GRON. Vid. supra de *Salt. cap. 41.* REITZ.

Ead. l. 14. Κοροίβου) De Coroebo in Scholis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος οὗτος μαρὸς τις ἀπομνημονεύεται ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελεῖσθαι συγκαθευθῆσαι αὐτῇ διὰ τὸν πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ οὕτω ἐχόμενον παραθνεύειν αὐτήν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa, cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in *Odys. K. p. 413.* Ed. Bas. eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. GRAEV. Cf. Scholion supra editum cum nott. LEHM.

Ead. l. 14. Μαργίτου) Conf. supra *Hermot. c. 17.* SOLAN.

Ibid. Τριπτόλ) Adi *Somn. c. 9. (i. e. §. 15.)* SOLAN.

Ead. l. 15. Πάνᾳ) Pan, cum Atheniensés duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. COGN. In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. BOURD. Confer *Diall. Deor.* XXII, versus fin. et Bis Accus. cap. 9. SOLAN.

Pag. 242. l. 15. Εὐκράτους τοῦ πάνυ) Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.* Sed is (apud *Aristoph.*) vocatur *Epicrates*, non *Eucrates*. Dionis filius dicitur cap. 17. Si idem sit, de quo in *Gall.* (c. 7.) infanda illa narravit, quid de *Luciano* censendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, quí talia sine pudore et infamia audirent? SOLAN.

Pag. 243. l. 3. Διεξιόντες) In omnibus libris antea legabatur διεξιόντος, nullo prorsus sensu. Vid. c. 29. eandem phrasin. SOLAN. Διεξιόντος) Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quasi ad *Εριννύες* pertineret narrantes. Sed accurate rem ponderanti vulgatum omnino servandum adparebit: nam neque *Erinnyes* quidquam narrant, nec alia multitudo, sed *Eucrates*: ad hunc igitur spectat διεξιόντος absolute positum; neque ququam de populo Nostrum expulisse refertur; sed ipsa illa monstrosa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quasi *Erinnyes*; cumque sollicitudines atque anxietates mentis revera per furias designari docuit *Cicero*, recte et *Noster* indignationem et aversionem suam hoc nomine vocat, quae non passa sit ipsum diutius isthic loci consistere. REITZ. Διεξιόντες ad *Εριννύας* referri salva Grammatica non potest. GESN. Retulit tamen etiam *Thom. Morus* in interpretatione Latina. LEHM.

Ead. l. 4. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — βαθὺν πάγωνά καθειμένος) *Eucrates* quidam Atheniensis olim fuit proluxa barba insignis, et eo nomine traducitur ab *Aristophane* in *Concionantibus*, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem et dicentem, Καγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae sic Scholiastes: οὗτος εἰς δασύτητα κωμαδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, οὗτος μέγαν πάγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. Ergo si quendam *Eucratem* proluxa et ampla barba insignem suo tempore noverat *Lucianus*, et in nomine, et in pilositate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non deuit inducere, quando in eo dialogo de *Peripateticorum* sectis et cum *Eucrate* disserentem *Cleodemum Peripateticum* inducit. At *Peripateticae* sectae auctor *Aristoteles* post *Aristophanem* et *Eucratem* vixit. PALM.

Ead. l. 12. Παραστησάμενος τὰ παιδιά) *Jac. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVII, 25. ubi legitur, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ'

ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec *Luciani* ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδῆς, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare solebat παραστησάμενος τὰ παῖδια, admotis etiam liberis, quos nempe diris devotebat; pluribusque testimoniis docet, in foro Atheniensi consuetudinem obtinuisse, ut is, qui aliam gravioris criminis reum ageret, se ac liberos suos diris devotebat, si falso accusasset. REITZ.

Ead. l. 15. Ὑπὸ τῆ λεοντῆ) Prov. Bourd. Plane inaudita res, simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul *Lucianus* eo loco respicit proverbialia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῆ, alterum πίθηκος ἥρωος προσωπεῖον περιθέμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paullo clarius. (v. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem *Lucianus* in eodem opusculo *Piscat.* c. 37. proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος. SOLAN.

Pag. 244. l. 7. Νοσοῦντα ἐπισκέψόμενος) Ἐπισκέψασθαι proprie esse invisere aegros, hoc *Luciani* testimonio, aliisque docet *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV, 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. REITZ.

Ead. l. 12. Κλεόδημος) V. de eodem, *Sympos.* c. 6. SOLAN.

Ead. l. 12. Δεινόμαχος) Nomen videtur fictitium. SOLAN.

Ead. l. 13. Ἴων) Plura de eodem vid. *Sympos.* c. 7. etc.

SOLAN.

Ibid. Οἷσθα) Cum in *Amst.* male esset οἷστα, *La Croze* id emendarat. Sed recte οἷσθα jam habebant al. Edd. REITZ.

Pag. 245. l. 8. Τὸ μεταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον) Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo, quia ibi ὑπήκ. — nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vide ibi dicenda. REITZ.

Ibid. Καγὼ μάλα πεφυλαγμένοις μὴ ψάυσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ) Corrige, ut recte *Basileensis*, πεφυλαγμένος. Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem. JENS. Πεφυλαγμένως) Receptam scripturam secutus sum, Πεφυλαγμένως, ut πεφεισμένως, usurpat *Aelianus* H. Anim. I, 8. Mutavit tamen *B. 2.* editor, fecitque πεφυλαγμένος. SOLAN. Non ausus sum πεφυλαγμένως mutare ob solam *B. 2.* Nam persaepe non modo adverbialia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐργηγῶρος, (de quo frustra dubitavi *Hermot.* c. 1. quandoquidem et *Alciph.* III. p. 356. id habet) aliaque similia passim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως etc. Sed et adverbialia ponuntur, ubi adjectivo locus esset, ut apud *Phalar.* Ep. 34. διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνοῦς, omnia mise-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec *Luciani* ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδής, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare solebat παραστησάμενος τὰ παῖδια, admotis etiam liberis, quos nempe diris devovrat; pluribusque testimoniis docet, in foro Atheniensi consuetudinem obtinuisse, ut is, qui alium gravioris criminis reum eret, se ac liberos suos diris devoveret, si falso accusasset REITZ.

Ead. l. 15. Ὑπὸ τῆς σοντιῆς) *Prov. Bourd.* Plane inaudita res, simia cum leonis cubiis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas portare exuvias. Nempe ad duo simul *Lucianus* eo loco respicit proverbialia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντιῆς, alterum πίθηκος ὡς προσωπεῖον περιθέμενος. *Luculentus* rem firmat locus i Piscatore, ubi similiter conjungit utrumque, sed paullo clarius. (v. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem *Lucianus* i eodem opusculo *Piscat.* c. 37. proverbium ipsum assertit, quod hic alludit, nempe si recte *Codd.* habent, Ἡρακλῆ καὶ πίθηκος. SOLAN.

Pag. 244. l. 7. Νο ὄντα ἐπισκεψόμενος) Ἐπισκέψασθαι proprie esse invisere aέρος, hoc *Luciani* testimonio, aliisque docet *Jac. Elsner.* ad *ling. Matth.* XXV, 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψατέ με. REITZ.

Ead. l. 12. Κλεόδημος) V. de eodem, *Sympos.* c. 6. SOLAN.

Ead. l. 12. Δεινόμοις) Nomen videtur fictitium. SOLAN.

Ead. l. 13. Ἴων) *Ira* de eodem vid. *Sympos.* c. 7. etc.

SOLAN.

Ibid. Οἶσθα) Cum i *Amst.* male esset οἶστα, *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. *Edd.* REITZ.

Pag. 245. l. 8. Τὸ ταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον) Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. meo Quod ideo moneo, quia ibi ὑπήκ. — non nemo emendarat; qui jam nihil opus erit; vide ibi dicenda. REITZ.

Ibid. Καγὼ μάλα πεφυλαγμένοις μὴ φαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ) Corrige, ut rec. *Basileensis*, πεφυλαγμένος. Et ego studiosè cavens, ne pes ejus attingerem. JENS. Πεφυλαγμένως) Receptam scripturam secutus sum. Πεφυλαγμένως, uti πεφεισμένως, usurpat *Aianus* H. Anim. I, 8. Mutavit tamen *B. 2.* editor, fecitque πεφυλαγμένος. SOLAN. Non ausus sum πεφυλαγμένως mutare o solam *B. 2.* Nam persaepe non modo adverbialia ex participij praeteriti formantur, ut ἐργηθῶρως, (de quo frustra dubitavit *Hermot.* c. 1. quandoquidem et *Alciph.* III. p. 356. id habet) aliaque similia verba, ut πεπλανημένως, τεπλασμένως, πεπ... Sed et adverbialia ponuntur, ubi adjectivo *Phalar.* Ep. 34. διὸ πάντα πολυπόνως

riarum plena videns. Liban. Epist. 28. pr. οὐκ ἀγεννῶς μοι προκείσθαι τοῖς λόγοις, pro ἀγενές, i. non ignobile mihi (est, videtur) incumbere in dicendi studia. Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: οὐ γὰρ ὄνομα ἄλλως, ὁ Ἀττικόν. Quod interpretes recte: neque enim aliud nomen habet, Atticum. Ita et ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in I T. Epist. ad Phil II, 6. οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα τεῶ. Tacco vulgatissima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἢ πάνυ τρυφή, ni plane huc pertinentia, de quibus ad Amor. c. 16. dictum, d verba τὴν πρὶν ἀστοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiscuum usum, in ὅλος et ὅλως εἰμὲν ἐν πράγματι, de quo Jēns. etiam egit ad Hermot. sub init. Sed et vicissim adjectivum adhibetur, ubi usitatus adverbio locus est: ut Diod. Sic. V, 13. φουομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιῶς, ad quae peritissimus Wessel. plura similia producit, quae etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non satis conveniens est Luciano exemplum, quod Solan. ex Aelian. modo adduct, legitur enim: τὰ δὲ τελευταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἡμα καὶ πεφεισμένως κατὰ τῶν ἱματίων δάκνοντες: nec aliud demonstrat, quam adverbia sic a participio formari soleant, dum structura apud Lucian. est alia. Nec ego, etsi dedi, quae propius accedunt, πεφυλαγμένως esse sanum adfirmo, propterea illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad postremum ἐκδεξόμην referendo stare queat, atque ideo nihil immutarim. FIRZ. Haec temere conjecta nihil probant nisi fluctuantem eitzii animum. Etsi non sola B. 2. sed cum hac etiam B. 1. e3. πεφυλαγμένος habent, confidenter tamen vulgatum Adverbum servavi, non solum quia Lucianus noster, sed omnino Attici omnino omnes, ejus generis Adverbia, ex Participiis Praeritorum Passivorum formata, ubicunque id fieri posset, frequentarunt; quod neminem fugere potest, nisi qui plane sit in istis antiquitatis monumentis hospes. Nec structura hujus loci adversatur, imo maxime favet, Adverbio. LEHM.

Ead. l. 15. Κλεόδημος) Vid. Rhes. Ep. ad Hofm. pag. 381. LA CROZE.

Pag. 246. l. 10. Χρηῖναι — εἶναι) Non nihil incommodi praeferunt hi infinitivi: verum quia recte ἐστὶν χρηῖναι, licet uti, vel utendum est, dicitur; non videtur peritum, utrumque infinite, ut structura postulabat, hic ferri. Difficilioris structurae infinitivos tres videbimus inf. c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox Hipp. c. 1. atque semel. REITZ. Parum aberrem. Sed expunge-errores

Ead. l. 13. Ἀμέλει) Confer supra Quom. Hist. Conscr. cap. 29. m. SOLAN.

Ead. l. 18. Κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν) Eadem rursus infra c. 32. pr. REITZ.

Pag. 247. l. 6. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου) Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* et *carnes*, sic etiam circa res venereas, quorsum τόνου hic respicere suspicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. GESN. Vix dubito, quin simul ad tensionem Veneream adludat: interim vult videri Medice loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i. e. quo tensio fibrarum minuatur, ad sedationem doloris podagrici, qui maxime in tensione membranarum, periosteorum atque fibrillarum consistit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit musculos, et hinc ad ambulationem et cursum ineptos, unde relaxationem tensionis sanatio infert. REITZ.

Ead. l. 12. Ἐνεργεῖν) Hanc vocem interpretatur Gilbertus Gaulminus ad Psellum. BOURD.

Pag. 248. l. 10. Ἡλῶ — ἐκκρούεις τὸν ἥλον) Habuimus idem supra pro Merc. Cond. c. 9. REITZ.

Pag. 249. l. 7. Ἡπια φάρμακα πάσσοντες) Homer. Iliad. Δ, 218. SOLAN.

Ead. l. 12. Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν) Vertunt circa forum plenum Latine valde obscure. Potius dicendum fuisset, circa *tempus fori pleni*, quo frequentissimum est forum, circa meridiem, nostris mercatoribus *omtrent de Beurstiadt*. GRAEY. Firmit Graevianam observationem Kusterus ad Suid. v. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Wolfius ad Liban. Epist. 1036. a. No. 4. qui Sophista accuratissime forte definit tempus, quod hac formula designant, Epist. 1084. καὶ ταῦτα ἐν τετάρτῳ μέρει τετέλεσταί σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σταθεράν. Eo magis haec nota temporis forte posita est ab auctore, quia versus meridiem aucto calore irritantur magis, et plusproinde nocent, venenata. V. Plin. II, 25. s. 30. GESN. Thucydid. (quem conferendum in marg. suasit Hemsterh.) VIII. cap. 92. pr. ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Dukerus: Suidas περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Postremam interpretationem secuti viri doctissimi in Luciani Philops. (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, et in Philostr. vit. Apollonii II, 36. ὅποτε ἀγορὰ πλήθει et VII, 29. περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt, circa meridiem. Sed Suidas ipse deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν τρίτην. Et scriptor Anonymus apud Phavorinum in πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο, περὶ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

mus, ut De Luct. cap. 7. Vid. *Kuster. Not. ad Jambl. No. 58.* Incantationibus serpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian. de An. VI, 33 SOLAN.* Pro correctione *Solani* non solum facit, quod et supra de Luct. §. 7. legas, ἐπειδὴν συναλισθῶσι πολλοί, sed quia συνηλ — a συναυλίζομαι, commoror, hic sensum nullum exhibet. Aliud foret, si, quod nescio, συνηληθήσαν daretur a συναυλοῦμαι, sibilando congreco, vel fistula convoco, ut pastores solent congregare oves; tum nihil sine auctoritate Codd. immutassem. REITZ.

Ead. l. 15. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant posteriores duae voces, et pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorsus ejiciendum censeo. SOLAN.

Pag. 252. l. 13. Ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλέους) Video verti, in *Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonstrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorsus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit semel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo *Glaucia*, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit se ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, et quod tum hic dicitur βόθρον ὀρύξασθαι ἐν αἰθρίῳ τινι τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa *Chrysis* ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν καὶ εἰσελθοῦσα versata est cum *Glaucia*. Itaque ἐν *Γλαυκίου* nunc accipe, ut circa finem harum insaniarum ἐν *Ἀμφιλόχου, ἐν Εὐκράτους.* Praeterea viri docti, qui *Lucianum* publico dederunt, vereor, ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium *Ἀλεξικλέους*, mox ab *Luciano* scribi faciunt, quasi patrem habuerit *Ἀναξικλέα*; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. GRON. Sic infra c. 38. ἐν *Ἀμφιλόχου*, quod videat, cui opus est. REITZ.

Ibid. Ἀνάξικλέους) Aut ita hic, ut infra *Ἀναξ* — legendum; aut illic *Ἀλεξ* — quod hic in impr. erat, reponendum. SOLAN. *Ἀλεξικλέους)* *Solan.* in nott. nihil definit. In *J.* vero *Ἀλεξ* — deleto, *Ἀναξ* — rescripserat. Ego *Ἀλεξικλέα στρατηγὸν* invenio apud *Thucyd. VIII, c. 92.* Num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. REITZ. Forsan nihil mutandum. Quidni enim liceat mendaci, non esse memorem? BIP. His *Bipontinus* editor *Belini* sententiam refert, quam, dum alterutra nominis forma Codicum auctoritate prae altera firmata fuerit, tenere licebit. LEHM.

Pag. 253. l. 1. Ἀνέλυσ) Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut, priusquam Logicam docerentur,

quae maturum jam, certe rerum cognitione instructum, iudicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio et ultimo videntur Logicam docuisse. Vide *Diog. Laërt.* pag. 173. D. quamquam idem (174. A.) docet, alios Stoicos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. SOLAN.

Ead. l. 8. Βόθρον τε ὀρυζάμενος) *Heliod.* lib. 6. BOURD. *Lucian.* *Necyom.* c. 9. ibique *Hemsterhus.* LEHM.

Ead. l. 15. Γυναικείαν μορφήν) Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. GESN.

Pag. 254. l. 4. Ἐμμανέστατα) *Supra Ver. Hist.* ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. *Infra Pseudolog.* c. 21. ἐπιμανέστερα. SOLAN.

Ead. l. 8. Τὸ λυκαυγές) I. e. τὸ λυκόφως. Et λύγος seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγές, pro λυγόφως, λυγαυγές. GUYET.

Ead. l. 10. Εὖ λέγεις) Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere iubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, et conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. et nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitus inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab auctore video, quia sponte patet, ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam et inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de *Amicit.* c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne, inquam, et, inquit, saepius interponerentur: atque ut tanquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. REITZ.

Pag. 255. l. 6. Ὁ δὲ τετάρων μινῶν, πάνυ μικρολόγος ὢν, Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται) *Interpres,* *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quandam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, et integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet *Tychiades* inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, et insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem, Chryside nempe.* JENS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. 1. 9. Δαιμονῶντας) Vid. *Plut. Symp.* VIII, 5. p. 1257. SOLAN. *L. Bos* (de quo adeundo *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII, 20. plura similia adfert, quibus demonstret, δαιμονῶν et κακοδαιμονῶν profanis scriptoribus idem esse, quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. REITZ. De voce ἐξάδειν vid. *Dan. Wyttenbach.* ad *Plat. Phaed.* p. 193. LEHM.

Ead. 1. 12. τὸν Σύρον τὸν) Christianum intelligere videtur. ГУУБТ. Non dubito, quin per Syrum illum e Palaestina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut dominus Christus praedixerat, subjecta erant daemonia, et talia miracula passim fiebant in prima illa aetate ecclesiae. PALM. *Belinus*, cum despectu quodam eorum, qui de uno ex Apostolorum discipulis cogitarant, de ipso Christo hunc totum locum intellexit, levissime quippe pervolatum. Alioqui non neglexisset illud, quod Ion ipse se talis miraculi, ab Syro illo patrati, testem fuisse asseverat. Cautius certe et gravius *Wielandius*, et quorum sententiae in sequentibus notis traduntur, *Solanus* ac *Gesnerus*. LEHM.

Ead. 1. 13. Ἐπὶ τούτων σοφιστήν) Florentinum τούτω minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum, qui praest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII, 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph. Ant.* XII, 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.* c. 29. pr. ὁ ἐπὶ δεσμῶν *praefectus carceris*, ubi et alia dedimus. REITZ.

Ead. 1. 15. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.) Sermo est de Syro quodam, (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad lunam conciderent, oculos distorquentes, et os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse οὐκ, quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, οὐκ ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. JENS. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ) Cave. quidquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet, *Orig.* c. *Cels.* p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis et ipsos talia a se patrata jactasse. SOLAN. Haec verba faciunt, ut non credam, de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de magistri sui voluntate χάρισματα illa sua etiam gratis dedisse, satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in

mentem venerit *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi et Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. GESN. De phrasi egimus supra 1. Ver. Hist. cap. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem *Jensii*, οὐκ inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur, magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censerit potest. REITZ. Verba ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ *Belinus* ironica habet et explicat *gratis*, de Jesu scilicet haec omnia capiens. LEHM.

Pag. 256. l. 1. Ὅθεν ἂν αὐτὸς) Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum* de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. LA CROZE. Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum vero suspicarer, eum non bene adsecutum *Crozii* manum, clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus: isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. et an. 1615. notis illustratum a *Gilb. Gaulminio*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. REITZ. Locus *Pselli* habetur p. 102. sq. Ed. Kilo. 1688. 12. GESN.

Ead. l. 5. Οὐ μέγα) Sic supra *Demonact. Vit. c. 30. f. SOLAN.*

Ead. l. 15. Ἐκ τῶν σταυρῶν) Cave et hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devotos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant, quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, et cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos, multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. SOLAN.

Pag. 257. l. 4. Φαινόμενου) In omnibus libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. SOLAN. *Φαινόμενον*) Etsi φαινόμενον non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro apparitione acceptum intelligi potest eod. modo, ut *phaenomena* philosophi ponere solent; et sic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. REITZ.

Ead. l. 8. Δημητρίου) Ἀλωπεκῆθεν oriundus dicitur, infra c. 20. SOLAN.

Ead. l. 10. Τῆς ἀφέσεως) Leg. *Casaub. ad l. 1. Athen. BOURD.*

Ead. l. 11. *Τὴν δισκοφόρον*) De manu discum gestante et vibratura intellige. De *ὀκλάζω* vide *Zenx.* c. 4. SOLAN. Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, et jaculantis viri. Sed non satis placet haec *δισκοφόρος*, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an *ἡ δισκοφόρος* possit esse via et quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere et superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam, ut *ἡ λεωφόρος* est via, qua com meat *ὁ λεὼς*, sic *δισκοφόρον* posse vocari viam, et lineam, ad quam discus dirigitur. GESN. Ignoscet *Gesnerus*, si, recte sensisse *Solanum*, dixerō; nam intellecto *χεῖρα* sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. *V. Bos* de Ell. p. 184. vel 247. Ed. *Schoetg.* REITZ. *Τὴν δισκοφόρον ὁδὸν* absurdam esse, necdum puto. Sed etiam *χεῖρα* facile probo: quae si in mentem mihi venisset, aut aliunde esset oblata, reddidissem, *reflexo ad manum disco operatam vultu.* GESN. in *Addend.*

Ead. l. 13. *Μύρωνος — δισκοβ.*) Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II, 13. *Quid tam distortum et elaboratum, quam est ille DISCOBOLOS Myronis?* SOLAN.

Ibid. *Δισκοβόλος*) Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: *ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτῆς.* REITZ.

Ead. l. 16. *Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο*) Ubi mentio fit *Polycleti*, miror, veterem *Luciani* Scholiasten Ms. notare, *Polycletum* fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a *Luciano*, nisi forte sit alius *Polycletus*. Verba enim sunt: *Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὡσπερ καὶ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω, ἢ μήπερ ἕτερος οὗτος ὁ Πολύκλειτος.* Verum quis nescit *Polycletum* *Sicyonium* *Angeladae* discipulum, et ejus *Canonem*, et tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres? Vide *Plin.* XXXIV, 8. et de *Canone* sive norma *Polycleti*, *Galenum* de *Hippocratis* et *Platonis* decretis, et in primo de *temperamentis*. *Euphranor* et pictor et fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat; vide lib. XXXV, 11. *Critiae* quoque *Plinius* meminit. GRAEV. *Πολυκλείτου καὶ τοῦτο ἔργον*) Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes: *Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὡσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω.* Inscitissime quidem hoc, si unquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptam est. Quid? Nonne fictor et revera ἀγαλματοποιὸς fuit *Polycletus*? *Cicero* certe III. de

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 11. *Τὴν δισκοφόρον*) De manu discum gestante et vibratura intellige. De *ὀκλάζω* vide Zeux. c. 4. SOLAN. Fuerint igitur statuæ duæ, feminae ministrantis discum, et jaculantis viri. Sed non satis placet hæc *δισκοφόρος*, cum ad certamina ejusmodi non admissæ videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ *δισκοφόρος* possit esse via et quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere et superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam, ut ἡ *λεωφόρος* est via, qua com meat ὁ *λεὼς*, sic *δισκοφόρον* posse vocari viam, et lineam, ad quam discus dirigitur. GESN. Ignoscet *Gesnerus*, si, recte sensisse *Solanum*, dixerō; nam intellecto *χεῖρα* sensus est facilis. Id autem substantivi sæpe intelligi, satis ipse novit. V. *Bos* de Ell. p. 184. vel 247. Ed. *Schoetg.* REITZ. *Τὴν δισκοφόρον ὁδὸν* absurdam esse, necdum puto. Sed etiam *χεῖρα* facile probo: quæ si in mentem mihi venisset, aut aliunde esset oblata, reddidissem, *reflexo ad manum disco operatam vultu.* GESN. in *Addend.*

Ead. l. 13. *Μύρωνος — δισκοβ.*) Hujus ipsius statuæ meminit *Quintilianus* II, 13. *Quid tam distortum et elaboratum, quam est ille DISCOBOLOS Myronis?* SOLAN.

Ibid. *Δισκοβόλος*) Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: *ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτῆς.* REITZ.

Ead. l. 16. *Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο*) Ubi mentio fit *Polycleti*, miror, veterem *Luciani* Scholiasten Ms. notare, *Polycletum* fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a *Luciano*, nisi forte sit alius *Polycletus*. Verba enim sunt: *Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὡσπερ καὶ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω, ἢ μήπερ ἕτερος οὗτος ὁ Πολύκλειτος.* Verum quis nescit *Polycletum* *Sicyonium* *Angeladae* discipulum, et ejus *Canonem*, et tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres? Vide *Plin.* XXXIV, 8. et de *Canone* sive *norma Polycleti*, *Galenum* de *Hippocratis* et *Platonis* decretis, et in primo de *temperamentis*. *Euphranor* et pictor et fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat; vide lib. XXXV, 11. *Critiae* quoque *Plinius* meminit. GRAEV. *Πολυκλείτου καὶ τοῦτο ἔργον*) Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes: *Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὡσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω.* Inscitissime quidem hoc, si unquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor et revera ἀγαλματοποιὸς fuit *Polycletus*? *Cicero* certe III. de

Oratore; *Una fingendi est ars, inquit, in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in *Symposio* audit *πλάστης*. Idem ab eodem hoc *Luciano* inter *πλάστας* nobiles memoratur in *Somnio* §. 9. et in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus statuarius memoratur *Polycletus*; quaeque, ut et opera ejus ab auctoribus celebrata, diligenter congescit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod et *Euphranor* non pictor tantum, ut hic ab *Scholiaste* statuitur, verum etiam fector fuit; ut ex eodem Catalogo studiosus lector possit discere. *JENS.* Vid. *Jens.* Et *Davis.* not. ad pag. 4. *Tusc. SOLAN.*

Pag. 258. l. 1. Κριτίου) Idem hic *Critias* cum eo, qui *Rhet. Praec.* c. 9. memoratur. *SOLAN.* At vid. illic *Adnott. LEHM.*

Ead. l. 3. Φαλαγγίαν) *Supra Tim.* §. 47. *ἀναφαλαγγίας, recalvaster*, ubi vid. quae *Hemsterh.* notavit. *REITZ.*

Ead. l. 5. Ἄντοανθρώπων ὅμοιον) Vid. *Hemsterhusius* ad *Tim.* §. 52. ubi *αὐτοβορέας* occurrit, i. e. *verus et ipsissimus boreas*, aliaque obiter indicantur: at cum *ibid.* promisit, se hic dicturum, quid sit *αὐτάνθρωπος*, nulla tum divinatione praevideat, hanc sibi facultatem ereptum, et successorem tam festinantem, ipsoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis statua humana vel levi arte facta similis est homini: talem si diceret hanc, *ὅμοιον ἀνθρώπων πλάσμα* dixisset; at jam vult eam ita referre vivum ac spirantem, i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin sit *ipse homo*. Talia autem praeter philosophorum *αὐταρχή, αὐτοσοφία*, etiam aliis frequentantur, ut *αὐτόπαις*, quod *Hesych.* adfert, *αὐτόλυκος*, *fur* pecudes lupi instar furari solitus. Nec refert, num ab avo *Ulyssis Autolyco* derives, an ab ipso *λύκος*, quia et prior ille cognomen inde traxit. *Ovid. Metam. XI, 313. Nascitur Autolycus furtum ingeniosus ad omnē: Qui facere adsuerat patriae non degener artis.* *REITZ.*

Ead. l. 6. Πέλιγος) Consule *Thucyd.* I, 29. ubi saniores *Codd.* ita legunt. *SOLAN.* Vulgo illic *Πελλίκου* legebatur: Sed e *Codd.* jam restitutum *Πελλίχου*, et sic etiam h. l. *Bellino* legendum est visum; quod ego quidem contra nostrorum *Codd.* auctoritatem non censeo faciendum. *LEHM.*

Ead. l. 8. Στεφάνους) Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *SOLAN.*

Ead. l. 10 Ἠπιάλου) Vid. *Schol.* Adde supra eundem ad *Gall.* c. 9 ibique notata: item *Theogn.* v. 174. *REITZ.*

Pag. 259. l. 8. Τάλως) *V. De Salt,* c. 49. et *Platon. Minoe* versus fin. p. m. 510. *ὁ γὰρ Τάλως τρεῖς περιήετο τοῦ ἐνιαυ-*

τοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλχοῦς ἐκλήθη. *Athenæus*, ex *Ibyco*, amatorem *Rhadamanthi* fuisse ait, 603. D. SOLAN. - Ὁ τοῦ Μίνωος reddiderat *Gesperus*: *Minois filius*. Sed correxi: *famulus*, monente *Brunckio* ad *Apollon. Rhod.* IV, 1643. cujus verba repetiit *Schäferus* ad *L. Bos.* Ellipss. p. 118. LEHM.

Ead. l. 9. Τῆς Κρήτης περίπολος) Habuimus de Salt. c. 49. et 2. Ver. Hist. c. 6. REITZ.

Ead. l. 10. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο) Sic supra Pro Imagg. cap. 23. SOLAN.

Pag. 260. l. 2. Κηρῶ) *V. Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. SOLAN.

Ead. l. 4. Πυρετῶ ἐχόμενοι) Πυρετῶ συνέχεσθαι usitate dici, ostendit *Jac. Elsner.* ad *Evang. Luc.* IV, 38. Sed et ἐχόμενος πυρετῶ *Lucianum* dixisse refert. At verbo simplici ἐχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentissime, ut ἦν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, *Sect.* IV. aph. 34. et 35. etc. Aliisque locis, ab *Foësius* in *Oecon. Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepos. ὑπό. Sed et sine ea, ἀνὴρ νοῦσῳ εἴχετο, idem ex *V. Epidem.* p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. REITZ.

Pag. 261. l. 1. Ἀλωπεκῆθεν) Ut *Tox.* c. 27. et *Diall. Merett.* II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus impressis antea scriptum erat Ἀλωπεκεῖθεν, quamvis iidem libri recte in illis locis habeant. SOLAN. Ἀλωπεκῆθεν recte *Solan.* restituit, quia non solum sic amat scribi locis ab eo indicatis, sed et ap. alios, ut ex *Alciph.* demonstravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque scribentem. REITZ.

Ead. l. 4. Ἐδεδίειν) Lege ἐδεδίειν ἄν. LA CROZE. Non opus. LEHM.

Ead. l. 12. Ἀγανακτεῖ etc.) Scribe, ἀγανακτεῖ ἦν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῆ, indignatur, nisi stato tempore eximiis victimis pascatur. Sic scribendus Ms. volente hic locus et vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν, invito Graecae linguae genio. Vertitur satis inepte, nisi in tempore justorum sacrificiorum epulis excipiatur. Ἱερά sunt victimae, hostiae et eorum exta, quae Diis adolentur. Τέλει ἱερά sunt eximiae hostiae. Quod ἱερά ῥέξαι *Homero* est, hoc *Thucydidi* ἱερά θύειν, sacra facere, victimas caedere: apud quem etiam legitur ἱερά τέλεια. Dicuntur et ἱερεῖα, hostiae: inde ἱερεῖα sunt quaevis animalia, quae maclantur. *Polyb.* lib. II. ὑπὸ ἱερεῖα caro suilla: *Athen.* lib. I. τροφή τῶν νεογνῶν ἱερεῖων, caro tenerarum pecudum. Sic et ἱερεύειν et θύειν non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ead. l. 13. *Εἰκάζων*) Forsan εἴκαζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. REITZ.

Ead. l. 15. *Πρὸς φίλους*) *Lucilius*: homini amico non est mentiri meum. *Lact.* VI, 18. Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum. SOLAN.

Pag. 265. l. 2. *Ἐπιμετρούσαντος*) Quod proprie significet, patet ex *Dial. Mort. V. Plutonis et Mercur. §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐν-νενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρούσας ἄλλα τοσαῦτα*. Hic igitur jocosè usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idquè magis placet, quam *ἐπιμαρτυρούσαντος*. REITZ.

Ead. l. 7. *Ὁ δὲ πυρετὸς, οἶος; καύσωνος σφοδρότερος*) *Benedictus*: *Febris, o qualis! incendio certè vehementior*. Ms. *ὁ δὲ πυρετὸς, οἶον καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος, febris, tanquam incendium vehementissimum, ardentior*. REITZ. De hoc vocis οἶος usu vid. *L. Bos Ellipss.* p. 419. sq. *Schäf. LEHM.*

Ead. l. 13. *Χάσματος*) Conf. supra de *Luct. c. 2.* REITZ.

Pag. 266. l. 1. *Δοκεῖ*) *Mallem δοκεῖν*. SOLAN. Verum est, *μοι δοκεῖν* hic locum habere. Vid. supra notata de *Luct. c. 5.* At non plane opus est mutatione, quia et *μοι δοκεῖ*, intellecto ὡς, non incommodum sensum exhibet. REITZ. Vid. *Fritzscher. Quaestst.* p. 25. sq. LEHM.

Ead. l. 1. *Ἐπιλεγόμενος*) *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in *Ed. Blankardi*, dum dedit, *Δουκιανὸς ἐν τῷ φιλο-ψευσθῆς ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος*, quasi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba *Luciani*. Quare punctum, quod post *φιλοψευσθῆς* est, post *ἀπιστῶν* collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. REITZ.

Ead. l. 5. *Οὔπω πεπλήρωται, φησι, τὸ νῆμα*) *Divus Augustinus* cap. 12. De cura pro mortuis. *Caesarius Monachus* historiar. memorabil. cap. 42. lib. XII. MARCIL.

Pag. 267. l. 1. *Ἐπιμενίδην*) Poëta hic Cretensis, quem 50 annos perpetuos dormisse fama est; *Plut.* 1403. f. Vid. *Timon*, cap. 4. SOLAN.

Ead. l. 7. *Γιέων*) Sic pro *υἰῶν* etiam paullo post et alibi scriptum invenio. Alios amare *υἰῶν*, qui dubitat, adeat *Herodian.* III, 14, 17. *Ev. Matth.* XX, 20. *Luc.* I. 16. etc. REITZ.

Ibid. *Οὔτως ὄναιμην—τούτων*) Formula bene precandi et adfirmandi. *Alciphhr.* III. Ep. 19. pr. *κοινωνικὸς ὦν καὶ φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ—bene tibi sit ex te ipso*. Ubi plura exempla, non omisso hoc *Luciani*, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus*. Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus *Asin.* c. 36. f. *ὄναιο τούτων τῶν καλῶν γάμων*.

Τούτων autem pertinere ad *υιέων*; monuit *Jac. Elsn.* in *Epist. ad Philem.* I, 20. ubi legimus, *καὶ ἀδελφεῖ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ.* Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. REITZ.

Ead. I. 15. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.) Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. SOLAN.

Pag. 268. l. 10. *Κυνίδιον — Μελιταῖον*) Vid. supra *De Merc. Cond.* c. 34. et infra *Conviv.* c. 19. SOLAN.

Ead. I. 15. *Σανδάλῳ γε χρυσῶ ἐς τὰς πυγὰς — παῖσθαι*) De puerili, item servili et contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gatiker.* in *Cimno* c. 19. med. REITZ.

Ead. I. 18. *Ἀρίγνωτος*) De hoc nihil invenio. SOLAN. Fictum hoc nomen putat *Belinus* ad *Arignotes* Pythagoreae nomen, quae *Samia* et *Theanus*, celeberrimae Pythagorae filiae, discipula fuit. De qua vid. *Suid.* LEHM.

Pag. 269. l. 3. *Πέλεκυν*) Confer *Conviv.* c. 6. *ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν.* Sed aliud hic est. SOLAN. Sic *Demosthenes*, teste *Plutarcho* *Vit. Phocion.* p. 303. *Ed. Reisk.* cum ad dicendum surgere videret *Phocionem*, ad amicos dicere solebat, *ἢ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς πάρεστιν.* Monuit hoc *Belinus.* Idem vir doctiss. conferendum jussit *Xenoph.* *Cyrop.* IV, 2. *μὴ δῶμεν αὐτοῖς μηδὲ γινῶναι πάμπαν ὅτι ἄνθρωποι ἐσμέν· ἀλλὰ γέροντα καὶ κοπίδας καὶ σαγάρεις ἅπαντα καὶ πληγὰς ἤκειν νομιζόντων.* BIR.

Ead. I. 5. *Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς*) Proverb. BOURD.

Ibid. *Ἐπεισκληθῆναι*) *Ἐπεισκυκληθῆναι* legendum videtur. GUYET. *Ἐπεισκυκληθῆναι*) Aliter antea hic in omnibus libris nostris legebatur, nempe *ἐπεισκληθ* —. Sed certa est *Kusteri* emendatio. Vid. *Conc. Deor.* c. 9. ubi recte habet *Π.* [*Lego ἐπεισκυκληθῆναι*, aderat enim invocatus et inexpectatus. *Aristoph.* *Thesmoph.* v. 272. *εἶσα τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.* KUSTER.] *Ἐπεισκληθῆναι μοι*) Nihil equidem absurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipsa *Fortuna* advocatus venisse dicatur *Arignotus*? Sed non dissimulanda tamen oppido elegans doctissimi *Kusteri* conjectura, qui ad *Aristoph.* *Θεσμοφορ.* 774. suspicatur legendum *ἐπεισκυκληθῆναι.* Probaverat jam ad v. 102. *εἰσκυκλείω* esse theatralis machinationis verbum, qua *θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς*, in scenam descendentes de caelo *Dii*, repraesentantur. Quod si admittamus, ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e machina in hanc scenam a Fortuna demissum.* Si unus *Codex* addiceret in verbo paullo reconditiore, et captum

librariorum superante, non dubitarem; sic; ut jubet *Kusterus*, reponere. GERN.

Ead. l. 10. Ἐπήκουσα) Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio, num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus τὸ μεταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον, nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde et *Prometh.* §. 20. μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. Ac de *Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούοντα τῶν ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. REITZ. Adde *Charon.* c. 11. et 14. LEHM.

Pag. 270. l. 7. Συνεσιῶτα ὁρᾶσθαι) Συνεῖναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere, quod ὑφειστηκέναι, φύσιν ἔχειν. Nimirum συνεσιῶται vel συνεστήκε, quidquid potest cum aliis stare, quidquid nec sibi, nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Observata *Budæo* verbi notio, sed exemplis, quod sciam, nondum firmata. GERN.

Ead. l. 15. Κράνειον) Sic scribitur etiam *Diall. Mortt.* I. ubi vid. not. *SOLAN.* Κράνειον praeferendum esse vid. ad *Quom. Hist.* c. 3. et ultimum ibid. REITZ.

Ead. l. 16. Τίβριον) Vid. supra *Timon.* c. 14. (jam c. 22.) *SOLAN.*

Pag. 271. l. 1. Ἀνορύξας) L. *Fl.* et *Salm.* cum *Amst.* Reliquae ἀνοίξας, absurde. *SOLAN.*

Ead. l. 3. Ἀοίαητος ἦν, ἧδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων) *C. Plinius* *Epist.* 27. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antisiodorensis Episcopi c. XVII. D. *Antoninus* Archiepisc. *Florentin.* T. II. c. 9. Tit. 12. paragr. 8. MARCIL.

Pag. 272. l. 9. Καθαράν) *Diod. Sic.* II. cap. 39. pr. καθαράν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* *Thes.* p. m. 3. C. οὐδὲν μέρος καθαρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον ὑπὸ ληστῶν. Ibid. pag. seq. A καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. REITZ.

Pag. 273. l. 2. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν) Facete ludit in duplici significatu; cum et pro valde sapiens, et quasi pro eo, qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, misere, i. e. valde cupiens, *Aristoph.* *Plut.* v. 675. Adde *Aelian.* V. II. II, 4. ἐσπουδακῶς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. REITZ.

Ead. l. 16. Μνήμα) V. *Diog. Laërt.* p. 246. F. et *Henych.* π. σοφῶν. Sed pro ὄσγε hic apud Nostrum lege ὡστε. *SOLAN.*

Pag. 274. l. 2. Στειλάμενοι νεκρικῶς) Adde ista verba στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναϊς στολαῖς ἀμ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

librariorum superante, non dubitarem; sic; ut jubet *Kusterus*, reponere. GESN.

Ead. l. 10. Ἐπήκουσα) Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio, num ex suo ingenio, an monitu alterius Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus τὴ μεταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον, nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde et *Prometh.* §. 20. μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου Ac de *Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούοντα τῶν ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. REITZ. Adde *Charon.* c. 11. et 14. LFHM.

Pag. 270. l. 7. Συνεσιῶτα ὀραῖσθαι) Συνσιῆναι etiam deinde c. 32° med. sic accipitur, ut significet idem fere, quod ὑφειστηκέναι, φύσιν ἔχειν. Nimirum συνίσταται vel συνέστηκε, quidquid potest cum aliis stare, quidquid nec sibi, nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Observata *Budaeo* verbi notio, sed exemplis, quod sciam, nondum firmata. GESN.

Ead. l. 15. Κράνειον) Sic scribitur etiam *Diall. Mortt.* I. ubi vid. not. SOLAN. Κράνειον praefendum esse vid. ad *Quom. Hist.* c. 3. et ultimum ibid. REITZ.

Ead. l. 16. Τίβιον) Vid. supra *Timon.* c. 14. (jam c. 22.) SOLAN.

Pag. 271. l. 1. Ἀνορύξας) L. *Fl. et Salm.* cum *Amst.* Reliquae ἀνοίξας, absurde. SOLAN.

Ead. l. 3. Ἀοίκητος ἦν, ἧδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων) *C. Plinius* Epist. 27. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antisiodorensis Episcopi c. XVII. D. *Antoninus* Archiepisc. Florentin. T. II. c. 9. Tit. 12. paragr. 8. MARCIL.

Pag. 272. l. 9. Καθαράν) *Diod. Sic.* II. cap. 39. pr. καθαράν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. οὐδὲν μέρος καθαρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον ὑπὸ ληστῶν. Ibid. pag. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. REITZ.

Pag. 273. l. 2. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν) Facete ludit in duplici significatu; cum et pro valde sapiens, et quasi pro eo, qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, misere, i. e. valde cupiens, *Aristoph.* *Plut.* v. 675. Adde *Aelian.* V. H. II, 4. ἐσπουδακῶς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. REITZ.

Ead. l. 16. Μνημα) V. *Diog. Laërt.* p. 246. F. et *Hesych.* π. σοφῶν. Sed pro ὡςγε hic apud Nostrum lege ὡςτε. SOLAN.

Pag. 274. l. 2. Στειλάμενοι νεκρικῶς) Adde ista verba στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμ-

φιέννουσαν et ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς, haec ad-
jecit: ὅτι καὶ τὰς ψυχὰς θνητὰς ὥστε εἶναι, ὡςπερ καὶ τὰ
σώματα. GRAEV.

Ead. l. 3. Καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις)
In *Salm.* Ed. simul et in hac ipsa vitiose edi video in La-
tinis, ac personis in capitis adfictis, ignorans, utrum sic
praeses ejus et editionis et versionis de industria scripserit,
ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam
retinere, quae est in capita, ut sit typorum error. Certe
neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, ad-
sumsisse eos personas vel larvas in capita, sed clare sumsisse
larvas tales, quae in speciem simul et formam cranii vel cal-
variae, vel diu mortui capitis fictae essent. GRON.

Ead. l. 12. Τάχα) L. et *Ven.* utraque ταχὺ, quod non
placet. SOLAN.

Ead. l. 15. Κοπτὸν) Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri
jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse dixi-
mus ad *Toxar.* c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* SOLAN.

Ead. l. 16. Μέμνονα) Saxeus ille Memnon, a Germanico
etiam visus apud *Tac.* A. II, 61. Sed hic noster ἐπιμετρεῖται,
cum voces sibi ait prolatas etc. Vid. et *Tox.* c. 27. Adde *Phi-
lostr.* p. 232. et *Strabonem*; qui ipse statuam vidit, strepi-
tumque audivit; sed a quo editum, an nempe ab alio, ut
credi ab incolis narrat, pulsatae statuae, an vero ab aliquo,
qui tum adesset, aut sub basi lateret, a sacerdotibus ei rei,
quod subinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. pag.
816. Audi etiam, si lubet, *Pausaniam*, (p. 40, 26.) *Strabone*
judicio longe inferiorem. SOLAN. *Hemsterh.* adscripserat: vid.
Strab. XVII. pag. 1170. ubi *Casaub.* utitur hoc loco. Verba
autem *Strabonis* sunt: τὸ Μεμνόσιον — Πεπίστευται δ' ὅτι
ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος — ἀποτελεῖται. Ad quae
laudatus *Casaub.* *Plinius* ait, quotidiano solis ortu contactum
radiis crepare, *Lib. XXXVI.* c. 7. et ita *Corn.* quoque *Tacitus*
L. II. c. 61. *Annal.* referens, visam fuisse Germanico hanc
Memnonis saxeam effigiem; (meminit et *Eusebius* in *Chronicis*,
et *Dionys.* *Periegeta* v. 250. Vid. omnino *Lucianum* Ἀπι-
σιῶν pag. 349. T. 2. Ed. *Amst.*) Adde *Scalig.* *Animadv.* ad
Euseb. p. 25. Meminit et *Juvenal.* *Sat.* XIV, 5. *Dimidio* *Ma-
gicae* resonant ubi *Memnone* chordae; ubi vet. Scholiast. ait:
Memnonis ex aere statua, citharam tenens, certis horis ca-
nebat. Hanc *Cambyses* rex jussit aperiri, existimans mecha-
nici aliquid esse, quod intra statuam lateret: nihilominus tamen
aperta statua, quae erat magice consecrata, horis statutis sonum
reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id est, aperto et diviso. REITZ.

Pag. 275. 1. 3. 'Ανοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ'). Pro-
sus eadem locutio est in *Evang. Matth. XIII, 35. ἀνοίξω τὸ*
στόμα ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang. V, 2. ubi ἀνοίξας*
τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδαξεν αὐτοὺς, J. Elsner. phrasin ἀνοίγειν
τὸ στόμα firmat ex *Aeschylō* aliisque. De pleonasmō au em
της ἐν, vid. supra ad *Herod. c. 5.* Adde huc propius conve-
nientem *Long. Past. II. p. 81. σύριγξ ἐν στόματι παιδὸς ἰμ-*
πνεομένη. Et *Alciph. I, 31. pag. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς, οὐκ*
ἐν σκώμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις. Permulta alia non absi-
milia adferre liceret, ut ex *Homer. Batrach. ante med. κοσμή-*
σαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic. V. cap. 57. pr. ἐν παι-*
δείᾳ διήνεγκαν. Vel *IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυ-*
μαζόμενος Δαίδαλος. Item ex *Nostrō, Phalar. I. c. 5. ἐν*
ὀφθαλμοῖς ὄραν, ubi et alia jam dedi; nec non *Amor. 29. pr.*
ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon. c. 15. ἐν θύραις κατακλείειν.*
Ev. Matth. V, 13. ἐν τίνι ἀλισθήσεται; sed satis esto. REITZ.

Ἐὰδ. 1. 5. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματέων, θαυμά-
σιος τὴν σοφίαν) *Memphiticus vir, quidam ex sacris illis scri-*
bis, mirabili sapientia. Sic *Benedictus.* Meminit et alibi
scribarum Aegyptiorum, in libello de sacrificiis, ubi cum Pro-
phetis eos conjungit, et *Apul. Metam. 11. Tunc ex his unus,*
quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus assistens, coelu
pastophorum, quod sacrosancti collegii nomen est, velut in
concionem vocato, ut fuerint inter sacerdotes Aegyptios, qui
reconditam illorum sapientiam docebant, aliisque muneribus
sacris fungebantur. Sic et in libro de Macrobiis cap. 4. re-
censet inter longaevos Aegyptios *ἱερογραμματεῖς.* Nec repū-
dio lectionem editam. In *Flor.* tamen legitur *ἱερογραμματέων,*
sed in Ms. *ἱερῶν γραμμάτων,* quod non puto fastidiendum
esse, ut sit *τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος,* admi-
rabili, sacrarum literarum sapientia praeditus. Sacras literas
vocabat illam mysticam Aegyptiorum sapientiam, quae non-
nisi initiatis tradebatur, et circumsectis, magiam scilicet, et
literas Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum,*
Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum, aliosque ha-
bentur. GRAEV. Infra *Macrobi. c. 4. pr. ὡςπερ Αἰγυπτίων οἱ*
καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde et supra *Vit. Auct. c. 14.*
Quare et hic rectius *γραμματέων,* quam *γραμμάτων.* Intelligi
autem *εἷς* vel *τις,* in vulgus notum, et monuimus alibi, ex
Aristophan. Plut. εἷ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. REITZ.

Ἐὰδ. 1, 7. Αἰγύπτιον) Mallem *Αἰγυπτίων.* SOLAN. *Αἰγύ-*
πτιον non modo *Fl.* et *Fr.* sed et *J. Hag. Par. B. 1. etc.* Et
recte, nec opus *Αἰγυπτίων* legere, quia *παιδεία Αἰγύπτιος*
bene connectitur. REITZ. Hoc quidem et *Solanus* viderit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

signum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipso elate loqui, ne tibi videar me ostentare, et jactare. GRAEV.

Ead. l. 7. Ἀμφιλόχου) V. Alex. c. 19. et not. etc. 29. et Paus. Att. pag. 33. Orig. c. Cels. 131. B. SOLAN. Ἐν Ἀμφιλόχου) Scil. οἴκῳ. Dictum satis ante. Sic supra c. 14. Ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipsis. REITZ.

Ead. l. 8. Ὑπερδιαλεχθέντος) Mira vox et mihi suspecta. SOLAN. Cl. Belinus vertit: où la statue de ce héros a réellement causé avec moi, emendationem Larcheri secutus, pro ὑπερδιαλεχθέντος facillima mutatione legentis ὕπαρ διαλεχθέντος, in notis ad Herodot. lib. VII. T. V. p. 317. BIP.

Ead. l. 12. Τὸ ἐν Μαλλῶ — ἀληθέστ.) Huc facit Pausaniae locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ etc. De Alexandri Abonoteichitae oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. SOLAN.

Ead. l. 14. Ἐγγράψας) Quod Alexander Pseudomantis imitatus est, V. Alex. c. 19. A Joῦνῃ Ἡλιοπολιτῶν etiam factitatum tradit Macrob. I, 23. SOLAN.

Pag. 280. l. 3. Δοκεῖν οἰηθεῖς δεῖν) Florentinae lectio concinnior et facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεῖς οὐ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, existimans non oportere videri velle, (vel speciem praebere) ac si solus contradicerem omnibus. Malle enim tamen, ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere, οὐ δοκιμάσας δεῖν μόνος etc. Duplex infinitivus nihil habet incommodi; vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι) J. J. Wetsten. malit ἀντιλέγων. REITZ. De Nominativo μόνος, qui cum δεῖν pugnare videri potest, vid. Fritzscher. Quaestst. p. 102. sq. LEHM.

Pag. 281. l. 5. ΦΙΛ.) Continuabantur haec antea in plerisque impr. ego distinxī, suadente Fl. Ed. lacuna, B. 2. et Salm. SOLAN. Interpres Thom. Morus Latinae versioni personam PHIL. et mox ΤΥΧΗ. inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, et ἀπέλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. REITZ. In B. 3. in utroque loco personarum notatio reperitur, in B. 1. superioris tantum Philoclis. LEHM.

Ibid. Ἀπέλαυσα) Ita Fl. Ed. recte. In rel. ἀπήλαυσα. SOLAN.

Ead. l. 4. Λυτῶν) Λυσσῶν supra Nigr. in fin οὐκ αὐτοῖ μόνος λυσσῶσιν. At λυτῶντων κυνῶν contra rursus Dial. Mort. XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? REITZ.

Ead. l. 11. ΤΥΧ.) Et hic, priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. SOLAN.

Ead. l. 13. Οὐδὲν οὐ μὴ) Nondum adsentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intensissime negat. Vid. modo supra Rhet. Praec. c. 20 οὐχ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ — ἀγωνιστὴν εἶναι σε, ibique notata. REITZ.

IN HIPPIAM.

Pag. 282. l. 1. ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝ.) Προσλαλιὰ, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. MARCIL. ΙΠΠΙΑΣ) *Olearius* eundem censet cum Platónico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3, unde, longe alium multoque recentiorem esse, luculenter patet. Sophista ille merus, (et ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi vir eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est; nisi forsitan respiciat Herod. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. SOLAN.

Pag. 283. l. 4. Ἀγαθοὶ) Ἀγαθὸς το ποιεῖν, aptus ad aliquid praestandum, esse Graecismum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρητιες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοήν exhibentem, et fratris G. O. Reitzii Belg. Graec. Lit. A. REITZ.

Ead. l. 6. Τῶν πάλαι) Male omissum in Fl. articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque, τοὺς πάλαι significare antiquos, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra de Gymn. cap. 21. τῶν ὕστερον, posteriorum. Quare in re tritissima plura adferendo lectori gravis non ero. REITZ.

Ead. l. 8. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος) Non quod aliter historiam edere velim. Sic Salmurien-sis. Sed per Musas! cui bono hic illud aliter? Immo, non quod temere et furiliter historiae narratione me ostentare volo. GRON.

Ead. l. 15. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν) Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. cap. 12. Ipse vero noster *Lucianus* supra, lib. Quom. Hist.

scrib. Sed quod ait hoc loco *Lucianus* de Ptolemaeo et Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, et quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, et de ea Memphis rebellionem silent historiae. Tentabam me extricare legendo, τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, qui Ptolemaeo subjecit Memphin. Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, et quo imperante et sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto, incidit mihi quaedam suspicio, haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praecipuus fuit, et ad audacia facinora promptus, et qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat, patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor, eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, et captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est, patre adhuc vivente Ptolemaeo, Sotere, seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, et regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam, si patre jam mortuo rebellasset et captus fuisset, non est credibile, Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum et Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. PALM. Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non, ut in libris est, Πτολεμαίου. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, et ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide, an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. SOLAN.

Pag. 284. l. 2. Τριήρεις) *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcellò, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quidquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in x — suspicor. Ut ut sit, exstare *Venetis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exserens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitatus fateor; quamquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim *Luciani* aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. SOLAN.

Ead. l. 14. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνισταμένου) Spuria haec videntur et insititia. GUYET. At vide notas inferiores. LEHM.

Ibid. Ἐπισχέσειν) Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσειν, ut non ita multo post, κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, et major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur, sed nihil novi ipsi inveniunt: quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi et aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describerē et transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcunque triangulum postulatum fuerit, construere. GESN. Speciem sane habet *Gesneri* emendatio; nec tamen sequor. Ἐπισχέσεις, quam vocem consulto auctor repetisse videtur, significat res, quae tractantur, quatenus quis eas profitetur; ergo idem fere, de quo cogitavit *Gesnerus*. Cf. Quom. Hist. Conscr. c. 27. ubi ἑτέρα ὑπόσχσεις est altera rerum, quae ab auctore agebantur, c. 6. promissarum sectio s. caput alterum. Ceterum optime suum *Lucianum* percepit *Gesnerus*. Vid. infra. Unum vitupero hoc, quod verbum συνεῖναι bis male interpretatus est, tum in verbis συνεῖναι πιθανώτατος c. 2. ubi reddidit: in sermone vehementer probabilis; tum paullo post in verbis ὀξύς συνεῖναι, in disputando acutus. Immemor scilicet erat, συνεῖναι h. l. esse a συνιέναι, nec respexerat vocem cognatam σύνεσιν, mox c. 4. et ipsam obviam. Errorem hunc *Gesneri* ex parte etiam *Belinus* notavit. LEHM.

Ead. l. 15. Ἡὐτύχησαν) Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum, quae ηὐτ — habent. Vid. supra dicta ad Alex. c. 22. Pro Imag. c. 3. et c. 19. f. ubi εὐδοκίμων. Item Amor. c. 6. pr. ubi et εὐτρέπιστο, non ηὐτ —. Adde dicta ad Gall. cap. 3. f. Ita εὐλόγησε in Evang. Matth. XIV, 19. Et Luc. II, 28. atque ubivis. Εὐφράνθη, Act. II, 26. ac passim. REITZ. Cf. De Merc. Cond. c. 12. et adnot. ad Diall. Marr. XIII, 1. LEHM.

Ibid. Κατὰ δὲ) Mathesin minime cultam fuisse a *Luciano*, alibi docuimus. V. Pro Laps. c. 5, et Hermot. c. 74. Hic autem vides et iniquum rerum carum aestimatorem et imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema, quasi summum

artis culmen, afferat: quasi quis dicat, literarum decus summum in eo versari, ut quis elementum primum a scite pingat, nisi forsan Scholium insulsum textui *Luciani* intrusum est. Certe nisi aliunde constaret hisce in rebus *Luciani* et imperitia et iniquitas, ut ab eo hæc profecta crederem, a me impetrare non possem. Ex his autem verbis, ut aliquis sensus exprimat, primo dele illud $\delta\acute{\epsilon}$, deinde lege $\sigma\upsilon\nu\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$. SOLAN. Nos gratum lectoribus facturos speramus, si notam *Belini*, simul ad defendendum *Lucianum* contra *Solanum*, et ad emendandum dilucidandumque hunc locum facientem, ipsis viri prestantissimi verbis integram adscribamus. Ait autem: *Ce que Lucien donne ici comme le non plus ultra de la géométrie, est le premier de tous les principes de cette science, comme l'observe Dusoul. D'où il infère que notre auteur étoit fort ignorant en mathématiques. J'ai de la peine à croire qu'un philosophe aussi savant que Lucien, ait négligé cette partie de philosophie si essentielle, et si estimée des anciens. En vain Dutoul appuie son opinion d'un passage de notre auteur, Herm. c. 74. où il blame la définition vulgaire des points et des lignes mathématiques. Cette définition avoit déjà été attaquée par Aristote de insec. lin. p. 1223, et par Sextus Empiricus adv. Phys. pag. 623. Ed. Fabr. Or, on ne peut pas douter qu'Aristote et Sextus n'aient été fort habiles dans cette science. D'ailleurs, pour prétendre que les lignes et points mathématiques n'ont pas réellement les trois dimensions, longueur, largeur et profondeur, il faudroit que ce ne fût point des corps; car tout corps a nécessairement ces dimensions: et si ce ne sont pas des corps, ce n'est rien de tout; ou il faudroit les ranger dans la classe des êtres immatériels, et purement intellectuels, dont l'existence n'est prouvée que par la foi. Mais occupons-nous plutôt du passage de Lucien. Il me semble qu'il est aisé de le rendre très-intelligible, si l'on retranche un mot parasite, et qui nuit au vrai sens de la phrase. Ce mot est $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$, que quelque copiste aura ajouté pour déterminer le sens de $\delta\omicron\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\varsigma$, qui ne doit point être déterminé. Alors la pensée de Lucien est, qu'Hippias étoit si habile en géométrie, qu'il pouvoit, comme le disent les géomètres, former un triangle parfait sur une ligne donnée, quelle qu'elle fût, c'est à dire, qu'il pouvoit faire même l'impossible; car il n'est pas possible de tracer un triangle rectiligne, qui est le triangle parfait, sur une courbe. Je ne m'arrête pas à prouver que le retranchement du mot $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ n'empêche pas la phrase d'être conforme au génie de la langue Grecque; car tout le monde sait que le mot $\gamma\rho\alpha\mu\mu\eta$ est un de ceux, que les Grecs aiment à ne point exprimer. Idem in Nott.*

Crit. pro *συνισταμένου* reponi jubebat *συνιστάμενον*. BIR. Mihi vero secus videtur. Facio omnino cum *Gesnero*, et hunc in modum explico: Hippiae aequum est mentionem injicere, viri ut scientia conspicui, ita operibus artis praestantissimi, qui nunquam desit artis suae professioni. Jam quae sequuntur, non sunt superflua aut spuria, ut *Guyeto* visum. Faciunt enim ad imaginem artificis perficiendam, quamquam paullo laxiore nexu proposita. Vult enim auctor, Hippiam non acquiescere in aliorum vestigiis premendis, nec satisfacere sibi imitantem aliena, sed datis alienis tanquam fundamento superstruere sua diligenter vel excogitata, vel composita. Hanc affirmativam sententiam exprimit per proverbium, quod bene vidit *Guyetus*, et *Solanus* quoque videre potuisset, si accuratius vocem *φασίν* respexisset. Sic autem sonat hoc proverbium: ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας τὸ τρίγωνον συνίσταται, in data linea recta triangulum construit, i. e. ut recte dicit *Gesnerus*, non tantum designatam omnibus lineis figuram describere et transferre puerili industria potest; sed in data quacunque linea (recta) ex praeceptis artis, quodcunque triangulum postulatum fuerit, construere; ergo non expectat aliena exempla: ipse sibi et aliis exemplum est. Sic jam prorsus inepta est l. l. *Solani* quaestio de *Luciani* peritia an imperitia geometriae. Sic porro patet, minime cum *Belino* expungendam videri posse vocem *εὐθείας*, quum de eo, quod *Hippias* adeo ea, quae fieri non possint, praestet, ne cogitari quidem facile possit. Denique sic non est, quod dubites, quin *συνισταμένου* non minus recte, quam *παρεχομένου* etc. ad Hippiam referatur. LEMM.

Ead. l. 16. (Ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασίν, εὐθείας) Proverbiale fuisse videtur. GUYET.

Pag. 285. l. 3. (Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν etc.) De admiranda Hippiae peritia in artibus ac scientiis vid. *Philostr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex *Platone*, et *Luciano* plura de eodem adfert, arteque sibi memoriam comparasse docet, ita ut quinquaginta vocabula semel audita eodem ordine recitare posset, esseque insigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, ostenderitque in Olympiis anulum, sigillum, strigilem, vasculum unguentarium, soccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in *Hippia* maiore p. 97. Cetera vid. ibid. et lege *Philostratum*, opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis stupenda, de memoria non arte parata, sed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in *Epist. Mureti*, de puero, qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscunque linguae, vel nihil etiam significantia,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Pag. 286. l. 1. Ὑψησι — κρατυνάμενος) Et haec insititia videntur. GUYET. Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur; sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, et, quatenus opus erat, accommodando. GESN. Adscripserat *Solan.* conferend. *Δικ. p. 236.* id est, *Δικαστηρ.* s. Bis Accus. c. 33. Ibi vero legas, *κατὰ τὴν ἀψίδα πετόμενον* quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψησι — κρατυνάμενος non intelligo, et ἀψίσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor, quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in *Gesneri* expositione acquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum aperitius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψίδες, substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contresorten* appellamus, significant, belle procedet ἀψίσι ἀποτόμοις. REITZ. Ἀψίσι, sic enim scribendum, placuit etiam *Wielandio*, quamquam monenti, ne sic quidem satisfacere ipsi locum; cujus quidem rei causam in eo dicit quaerendam esse, quod *Lucianus* describat rem, cujus non satis fuerit peritus. *Belinus*, servata lectione vulgari, recedens a *Gesneri* interpretatione, quam intelligere se negat, sub ὕψησι πάνυ ἀποτόμοις intelligit *pilas transversarias*, des *éperçons* que l'on applique aux murs de terrasse. Mihi quidem non liquet. Hoc autem certum habeo, omnino verba ὕψησι — κρατυνάμενος non esse cum *Guyeto* pro insititiis habenda. LEMM.

Ead. l. 5. Πυλῶν μὲν ὑψηλός) Consuetudo fere et sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum *πυλῶνα* vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci *πυλῶνος* ad Romanum vestibulum? et maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλός, et ἀναβάσεις ἔχων, et ὑπτίος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alienissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt: ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν ἐς τρυφήν παρεσκευασμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' οὖν καὶ ταῦτα προεπιωδέστατα) χαρίεσσαι καὶ φωτὶ πολλῶν καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις. Et verte: *ad laevam vero conclavium ad delicias comparatorum* (quippe et haec balneo aptissima) *venusti et multa luce fulgentes recessus*. Vulgo enim vides arenas sine calce. Et sicut nunc οἰκήματα non vertimus *aediculas*, (ut inepte interpretes, et jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*, sic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab *Luciano* in hac descri-

ptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit, (et quaeso quot ab illis *domus* hic supponuntur? sed cubiculum aut conclave, aut *oecos*, ut eam vocem in ista significatione propriam sibi vindicarent Latini architecti, quod et ipsum passim non observatur. Denique cum dicit *εἰκόνες λίθου λευκοῦ*, utique non sufficit, si cum Salmuriensi reddas *marmoreae imagines*, (an credidit, marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum *Obsoroeo*, *ex albo lapide*. GRON.

Ead. l. 7. *Εἰσιόντα δὲ τοῦτο*) Intellige *ἄνθρωπον*. **Ἀνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος* etc. GUYET.

Ead. l. 8. *Οἶκος*) *Oecos* *Plinius* etiam et *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. p. 224. SOLAN.

Ead. l. 9. *Ἐν ἀριστερᾷ δὲ*) *Oecus* ille, (vid. *Noster* περὶ τοῦ οἴκου) atrium illud magnum et commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium; sive, quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate et multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, *οἰκημάτια* et *ὑποχωρήσεις*, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. GESN. Satisfecit mihi omnino *Gesnerus*, nisi quod in vocabulo *πυλῶν* reddendo non obsecutus, quem jure laudat, *Gronovio* usus est voce *vestibulum*, nimis profecto illa ab h. l. aliena. Vid. omnino quae de hac voce dixi Tom. III. p. 400. sq. LEHM.

Ead. l. 9. *Τῶν ἐς*) Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τρυφήν παρεσκευασμένα οἰκήματα. GUYET. Adsentior *Guyeto*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων διατριβήν, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia *διατριβή* non satis convenit alteri huic membro. REITZ. Audi *Gesnerum*. LEHM.

Pag. 287. l. 2. *Τῆς ἀρχαίας ἐργ.*) Sic supr. Rhet. Praec. c. 9. SOLAN.

Ead. l. 3. *Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται*) Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono *ἐξελθόντας*. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* etc. Si hoc non placeat, certe *εἰσελθόντας* significare debet, *progressos* ad interiora: et hoc secuti sumus. GESN. Nihil varietatis invenio: nam si *ἐξελθ* — reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit *εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται*, alia ratio est. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἐπὶ τούτῳ*) *Supra hanc*. *Post*. GUYET. I. e. *Benedictus* dederat, *supra hanc*, quod *Noster* recte corrigit,

post hanc, sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Homer.* II. II, 163. — 64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τοῖσι δ' ἐπὶ Τυδείδης ὄρωτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες — Τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεύς — et 367. Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος — addatque notata ad Nostri Asin. c. 11. REITZ.

Ead. l. 11. Ἐγκυλίσασθαι) Non jacebant tantum nudi, sed et volutabantur. Nunc etiam in oriente à balnei ministro artus fricantur, extenduntur, premuntur, et quassantur. Quod ab eruditiss. Syro Theochari Dadichi, nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. desinente) sitim orbis visendi explente; a quo viro aliquando, si Deus vitam et post labores tot itinerum studiorumque exantlatos requiem concesserit, magna orbi literato et curiosa expectanda sunt, quibus et veterum scriptis lux magna accedat, et artes historiaeque recentiorum seculorum excolantur. SOLAN.

Ead. l. 13. Νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος) Sic vertit *Obso-* *roeus*: *Nomadio lapide coagmentatus*. De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat, credo, vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum διακεκολλημένος male vertitur *extractus*; melius, si *incrustatus* dixisset. PALM.

Ead. l. 15. Πυέλους) Conf. supra Ver. Hist. II. c. 11. f. SOLAN.

Pag. 288. l. 6. Ἀρχομένους ἔργου) *Pindar.* Ol. VI, 4. SOLAN. Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου etc. quod idcirco addo, ut adpareat, non male marg. *A. W.* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in *Luciani* quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forsitan est natum. Nec alienum est ἀρχομένου sic absolute poni, ut ἀρχεται ἐνιαυτός, *annus incipitur*, vel *incipit se*. Vel ἀπὸ νυκτός ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, sive *prima de nocte*, ut (moneute *Steph.*) interpretatur *Cicero*. Cui addo *Theogn.* v. 586. Ποῖ σήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accusandi casus ad χρῆν relatus, non est absurdus, nihil sine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. REITZ.

Ead. l. 7. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα) Cur sic potissimum loquatur auctor, et non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, cum nihil vel praecedat, vel sequatur, unde istud femininum dependeat. Sed est vitium, legendumque ἐκ τῆς αὐτῆς, orto errore, ut videtur, ex Codice majusculis literis scripto, et illic confuso characterē *T* et *I*. GRON. Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φύγους, sagacissime pro αὐτῆς vidit *Gronovius* corrigendum esse.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

rum? sed ut recte *Obsopoeus*, *multarumque januarum egressibus patens*. GRON.

Ead. l. 10. *Τεθυρωμένον*) *Pervium*. GUYET. Bene; nam *θυρώω* est *januam vel januas facio*. *Aristoph.* *Av.* 614. — *οὐδὲ θυρῶσαι χουσαῖσι θύραις*. REITZ.

Ibid. *Ὀρῶν*) Corrige *ῶρῶν* GUYET. Idem *Jens.* quoque monet in *Lectt. Lucian.* p. 362. Et vel sine librorum auctoritate sic edi curassem, adeo res est manifesta. REITZ. *Ὀρῶν—μυκήματος*) Non igitur simplex clepsydra hic indicatur; sed operosior et magis artificiosa machinatio *Ctesibiana*, de quo genere *Vitruvius IX*, 9. ubi inter multa *deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui est ipse *μυκήθμος*, bubulae vocis imitatio. GESN.

Ead. l. 11. *Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος*) Qua ratione haec horologia aquatica fuerint constructa, ut murmure ac sonitu simul horas indicarent, accurate exponere nequeo, nec festinatio sinit addere, aut examinare, quae super his adnotavi. Quare videat curiosus lector *Pancirolo* *mémorab.* ab *H. Salmuth* conversa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepsydram antiquarum ap. *Peraltium*; in *Vitruv. Gallico*. Item *Casaub.* ad *Athen.* IV. c. 17. pag. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmas.* ad *Solin.* a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque, quos indicat *Pinellus* in *additamentis* T. IX. *Thesauri Graev.* insertis p. 514. f. et seq. De horolcg. *Solari Romae in foro*, *Memoir. de Literat.* T. II. pag. 271. ac *Bargaeum* de *obeliscis*, *Thes. Graev.* T. IV. p. 1905. et potissimum p. 1922. Et interpretes *Petron.* ad *Sat.* 26. fin. et 71. fin. Ut alios omittam. Sonitam etiam excitatum fuisse a calculo singulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirolo* Tit. X. de *horologiis*, probabile credo. REITZ.

Pag. 290. l. 1. *Εἰ δὲ θεὸς παράσχοι* etc.) *Si les Dieux vous accordent jamais la faveur de vous y baigner*, vertit *Belinus*, intellecto *ὑμῖν* post *παράσχοι* rectius quam *Gesnerus*, qui — *ut lavare quandoque hic possim*. BIP. Temerariam hanc *Gesneri* interpretationem temere *Wielandius* secutus, non est veritas ipsum *Lucianum* cum hac male capta sententia risui exponere. At in *παράσχοι* nec *μοι*, nec cum *Belino* *ὑμῖν*, ita cogitandum, ut excludantur alii omnes. Sed omnino accipienda sententia de omnibus, quibus haec copia quandoque dari possit. *Θεὸς παρέχει λούσασθαι* est: *per deum licet jam lavari, copia jam est lavacro utendi*. Sic fere etiam *Fritzschi.* *Quaestst.* p. 200. sq. quamquam paullo confusius disserens, hanc rem proponit. LEHM.

Ead. l. 2. *Πολλοὺς καὶ ἄλλους*) Male posteriora in *Fl.* esse omissa, testatur *Luciani* consuetudo. Conf. supra *Philops.* c. 19. ubi et καὶ ante ἄλλο. *Τί οὖν καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε;* sed *πολλοὺς καὶ ἄλλους*, plane uti hic, in *Rhet. Praec.* cap. 11. ipso init. ac saepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* statim in pr. ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. REITZ.

I N B A C C H U M.

Pag. 291. l. 14. *Ἐπὲρ τῆς στρατιᾶς*) Etsi *περὶ*, quod *Solan.* vult, usitatius, tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem suadeat, et *περὶ* longius a literarum ductu recedit, quod potius cum *παρὰ* confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro *περὶ* usurpari, adeoque et hoc nomine nihil opus esse correctione, vid. supra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin et *Homer.* ὑπὲρ cum accus. pro *περὶ*, *Iliad.* Z, 524. — “*Ὅθ’ ὑπὲρ σέθεν αἴσχε’ ἀκούω, quando de te probra audio.*” Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adlegata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. *Ed Rel.* ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βεβούλευται, quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen *vera ὑπὲρ* in talibus significat, id quod ad nos spectat, et ita eund. sensum haec *Luciani* admittunt. REITZ. *Infra* c. 5. ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. Verum res non potest amplius incerta esse. LEHM.

Pag. 292. l. 2. *Ἀσίδηρα*) Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait, ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? REITZ.

Ead. l. 4. *Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον*) Interpositio (*ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα.*) MARCIL.

Ead. l. 5. *Νεανίσκους*) *Τοὺς Σατύρους, Satyros.* GUYET.

Ead. l. 6. *Οὐράς ἔχοντας κέραστας*) *Οὐράς ἔχοντας καὶ κέρατα.* MARCIL. In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto: sic enim iterum *infra Conc. Deor.* cap. 4. f. de iisdem *Satyris*, *κεράσται οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται.* Sic autem loqui amat *Noster.* Vide *De Dips.* c. 3. ὑμενόπτερον δὲ, οἷα ταῖς — *νυκτερίσι τὰ πτερά.* SOLAN. Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic, ex librone, an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα et ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. *Κεράστας* jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin, s. syllepsin dicere malis, aut ellipsin adeo, (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur

rum? sed ut recte *Obsopoeus*, *multarumque januarum egressibus patens*. GRON.

Ead. l. 10. *Τεθυρωμένον*) *Pervium*. GUYET. Bene; nam *θυρώω* est *januam vel januas facio*. *Aristoph.* *Av.* 614. — *οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις*. REITZ.

Ibid. *Ὀρῶν*) Corrige *ῶρῶν* GUYET. Idem *Jens.* quoque monet in *Lectt.* *Lucian.* p. 362. Et vel sine librorum auctoritate sic edi curassem, adeo res est manifesta. REITZ. *Ὀρῶν—μυκήματος*) Non igitur simplex clepsydra hic indicatur; sed operosior et magis artificiosa machinatio *Ctesibiana*, de quo genere *Vitruvius* IX, 9. ubi inter multa *deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui est ipse *μυπηθμός*, bubulae vocis imitatio. GESN.

Ead. l. 11. *Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος*) Qua ratione haec horologia aquatica fuerint constructa, ut murmure ac sonitu simul horas indicarent, accurate exponere nequeo, nec festinatio sinit addere; aut examinare, quae super his adnotavi. Quare videat curiosus lector *Pāncirol. mémorab.* ab *H. Salmuth* conversa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepsydram antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv. Gallico*. Item *Casaub.* ad *Athen.* IV. c. 17. pag. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmas.* ad *Solin.* a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque, quos indicat *Pinellus* in *additamentis* T. IX. *Thesauri Graev.* insertis p. 514. f. et seq. De horolg. *Solari Romae* in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. pag. 271. ac *Bargaeum* de obeliscis, *Thes. Graev.* T. IV. p. 1905. et potissimum p. 1922. Et interpretes *Petron.* ad *Sat.* 26. fin. et 71. fin. Ut alios omittam. Sonitam etiam excitatum fuisse a calculo singulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirolo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. REITZ.

Pag. 290. l. 1. *Εἰ δὲ θεὸς παράσχοι* etc.) *Si les Dieux vous accordent jamais la faveur de vous y baigner*, vertit *Belinus*, intellecto *ὑμῖν* post *παράσχοι* rectius quam *Gesnerus*, qui — *ut lavare quandoque hic possim*. BIP. Temerariam hanc *Gesneri* interpretationem temere *Wielandius* secutus, non est veritus ipsum *Lucianum* cum hac male capta sententia risui exponere. At in *παράσχοι* nec *μοι*, nec cum *Belino ὑμῖν*, ita cogitandum, ut excludantur alii omnes. Sed omnino accipienda sententia de omnibus, quibus haec copia quandoque dari possit. *Θεὸς παρέχει λούσασθαι* est: *per deum licet jam lavari, copia jam est lavacro utendi*. Sic fere etiam *Fritzschi.* *Quaestst.* p. 200. sq. quamquam paullo confusius dissereñs, hanc rem proponit. LEHM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ad κέρατα; quae in καράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. GESN. Optime iudicat Gesnerus, sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. Cic. vel durius ad Fam. XII, 1. *Ut ego quidem et urbi et otio diffidere in urbano; sed ita COMPRESSA EST, ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cuius tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. Philostr. I. XXV. pag. 536 pr. Πατρίσις Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster Tim. c. 9. ad Ἀττικὴν refert αὐτοῖσι. Adde Hemist. ad Nigr. c. 1. pr. Nos ad 2. Ver. Hist. c. 37. ubi πλοῖα κολοκύνθυνα sequente αὐτήν. Pro Imag. c. 9. Et Wessel. ad Diiod. Sic. I, 93: No. 4. et XI, 25. No. 65. Ac mirare Stephanum et Rhodom. talia corrigentes. REITZ. Cf. ad Hermot. c. 45. Tom. IV. p. 429. sq. LEHM.

Ead. l. 10. Μίτρα τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι) Fieri non potuit, quin, dum haec sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingeniose ista verterunt, *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo praedicantur ab auctore, cuius verba sic distingue, ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, et verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* GRON.

Ead. l. 11. Ἐν πορφυρίδι) Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea et aureo cothurno.* GUYET.

Ead. l. 12. Βραχὺν προεβύτην) Sileni imaginem et descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso, *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. GESN. Ne suspicere, *τραχὺν* melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat, brevitatem corporis in bello contemptui haberi solitam, qui *Tacitum, Curtium* ac *Caesarem* legerit? quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. Gall. c. 30. adferam: *quibus viribus; praesertim homines tantulae staturae, (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum, brevitatis nostrae contemptui est) tanti oneris turrin in muros sese collocare confiderent?* Ubi et Graecus interpres priora reddidit, ἄλλως τε βραχύτατοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. REITZ.

Ead. l. 12. Προεβύτην) Σειληνόν. GUYET.

Ibid. Ὡτα μεγάλα etc.) Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem *Lucianus*, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. cap. 71: ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis et gemmis ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus. At cum plurimum asino insideat, cauda non adparet.

Ceteram formae Sileni, Panis, ac Satyrorum, descriptionem vid. etiam infra Deor. Conc. c. 4. et 5. Et supra Deor. Dial. XXII. REITZ.

Pag. 293. l. 2. Ἀπιθανόν) In omnibus libris nostris antea legebatur *πιθανόν*, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra: nihil enim tali legato *absurdus*. SOLAN. *Πιθανόν*) Lubens dedissem *ἀπιθανόν*, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primum ducem aperte contemptum inducit, adeoque et alterum serio despectum proponi verisimile est. REITZ. Quid igitur impedit, quo minus intelligas *probabilem, dignum, congruum, convenientem* summi ducis, qualem jam novimus, personae ducem inferiorem? Et sic *Belinus*. LEHM.

Ibid. Ἐτερον δὲ) Τὸν Πᾶνα. GUYET.

Ibid. Τεράσιον ἄνθρωπον) Sic infra Conc. Deor. c. 5. γελοίους θεοὺς καὶ τεραστίους. SOLAN.

Ead. l. 4. Κέρατα) Cornua Panis ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor, Strat. I. pag. 9. SOLAN. De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic. L. III.* aliquoties. REITZ.

Ibid. Ὀργίλον) Sic de eodem Pane *Theocr. I; 17. ἐντίγε πικρὸς, Καὶ οἱ αἰὲ δριμεία χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται*. GESN.

Ead. l. 8. Εὐοῖ — δεσπότην) Omissa viris summis *Bocharto* atque *Huetio* observatio, quam aequae facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in *Canaan I, 18.* hic *Demonstr. Evang Prop. 4, 4, 3* Nempe ipsum nomen יהוה hic latere dicerent, tetragrammatum et ipsum, solis vocalibus et spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui dividerunt hanc vocem, et εὐοῖ, vel εὐοί, scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo משיחיה — conveniret, quod in Judaica illa thyrsophoria (*Βακχείαν* et hanc vocat *Plutarchus Sympos. 4, 5.*) ingeminatum novimus. GESN. *Εὐοί*) Vid. *Redi* in notis ad *Dithyramb. p. 17.* LA CROZE. Junctim h. l. haud dubie scribendum erat εὐοί, non, ut vulgo factum, disjunctim εὐοί, aut utcumque malis, quia de nomine imperatoris cogitaverant Indi, quod ita esse non posset, si faustam haberemus acclamationem duarum vocum. LEHM.

Ibid. Τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην) Miror, cur vertant, quo nomine earum dominum vocari conjicere, cum non moneat vel jubeat auctor, sed narret, speculatores conjicere ita vocari earum dominum. GRON.

Ead. l. 14. Ἄλλ' εἶπερ) Ἄλλ' ἤπερ. GUYET. Imo εἶπερ.

Et εἴπερ ἄρα est celebris illa ἔλλipsis, quam bēne h. l. in interpretatione explevit *Gesnerus*. LEHM.

Ead. l. 13. Θηλύμιτρον) Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine θηλύμιτροις leg. pro θηλύμητροις. Conf. *Conc. Deor.* c. 4. SOLAN. Mitram ut effeminatum quid rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg. Aen.* IV, 215. *Et nunc ille, Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus.* — REITZ. In *Suida* pro vulg. θηλύμητροις non θηλύμιτροις, sed transpositis vocalibus θηλυμίτροις, corrigendum *Solan* enim vox, etsi h. l. confirmari videatur, mere est barbara. Cf. *Varr. Lectt.* LEHM.

Pag. 294. l. 9. Ἐγχαλινώσαντες) Absurda haec omnino; nec, cum haec scriberet, aut elephantem viderat, aut usum, rationemve regendi fando audiverat. SOLAN.

Pag. 295. l. 5. Τύμπανα ἐπάταγεῖτο) Alibi πλαταγεῖν dicitur; vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. pag. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles et Bacchi utebantur: et sic *Terentius*, ridiculam aedium expugnationem describens, coquum cum peniculo etiam inducit. REITZ.

Ead. l. 7. Τὸ ὄρθιον) Conf. supra notata ad Bis Accus. c. 11. ubi *Pell.* τὸν ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia et μέλος potest intelligi, et saepius neutro gen. ab *Nostro* ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. REITZ.

Ead. l. 7. Σειληνοῦ) Quamquam haec ad risum movendum, comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646, 2. σάλπιγγιν οὐ χρωῶνται τὸ παράπαν, ὡς ὄνα φθεγγομέναις ἐμφερές. SOLAN.

Pag. 296. l. 4. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι) Quae ista est conexio, dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt? quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, dum putant, credunt? Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, αἰόμενοι, dum audiunt ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, credunt. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia *Luciani* verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, *Lucianum* aut alium bonum scriptorem verbo αἰομαι, pro αἰώ, quod ipsum poëticum est, usum esse. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile observationem eorum, qui Lexicis scribendis poliendisve operam dedere, et meam, qui pauca nimis adnotare consuevi, fugerit. Praesto etiam causa

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

se contemni deprecetur. Legendum ergo pro ἐπαινεῖν levi discrimine ἐπανιέναι, vel ἐπανεῖναι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἐπανιεῖν, quod vix apice distaret ab ἐπαινεῖν, exemplum desidero. Certe sane fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἐπαινέω, sed ex ἐπάνειμι tracta sit. Rediitum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. GESN. Nec ego plane illud ἐπαινεῖν concoquo. Nihilominus ἐπανιέναι — hoc enim unum e tribus illis vocibus commendari aliquo jure potuit — pro certo aut probabilissimo omnium recipere dubitabam. LEMM.

Pag. 297. l. 6. Οὐχ ἄ πρὸς τὸν Διόνυσον) Οὐκ ἀπροςδιόνυσον hic omnino legendum videtur. GUYET. Οὐκ ἀπροςδιόνυσον, ita ut ego ante conjeceram, Cod. L et Bas. Reliquae corrupte οὐχ ἄ πρὸς τὸν Διόνυσον. SOLAN. Οὐχ ἄ πρὸς τὸν Διόνυσον) Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio et ἀπροςδιόνυσος. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito, quin in aliquo supersit, ἀπροςδιόνυσον. Verbum jam Ciceronis aetate, (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi comites et opera pertineat. GESN.

Ead. l. 7. Οὐδ' ὦν ποιούμεν ἀλλότριον ἐν Ἰνδ.) Οὐδ' ὦν ποιούσιν ἀλ. ἐν Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. MARCIL.

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς) Conf. Hemsterh. ad Nigr. §. 5. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorsus, plura hic dicere minabatur; sed quae ille vir acturus erat, ego non attingam. Potest interim curiosis adiri Diod. Sic. non uno loco. REITZ.

Ibid. Τοῖς Μαχλαίοις) Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Nostro confictum. GESN.

Pag. 298. l. 9 Τορὸν) Percant. GUYET. Conf. supra Gall. sub init. διάτορον eodem modo. REITZ.

Ead. l. 11. Αὐτὸν) Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτοῦ sed nunc ita alibi etiam a Nostro usurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Jov. Trag. c. 17. SOLAN.

Ead. l. 13. Νιφάδεσσι) Hom. Il. Γ, 222. SOLAN.

Ead. l. 15. Τεττιγῶδες τι etc.) Hom. Iliad. Γ, 151. SOLAN. Quales Ucalegon et Antenor Homer. Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἐσθλοὶ τεττιγέσσιν εἰκότες, κ. τ. λ. GESN.

IN HERCULEM.

Pag. 300. l. 6. Ὅγμιον) Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμα *sulco*. Sic *Aelian. V. H. IV, 8. p. 320. τὸ Ὄχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλουν.* LA CROZE. *Coel. Rhodig. L. VI. pag. 278.* haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. REITZ. *Tourius Opp. Critt. Tom. II. p. 263. Lips. maluit ὁμόγμιον, deum gentilitium atque adeo cognatum, bene refutatus a Belino in vers. Tom. IV. p. 241. LEHM.*

Ead. l. 2. Εἶδος — γράφουσι) Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, et ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini I, 1. pag. 7.* et commode huc referunt locum ex *Catonis originum secundo, laudatum Charisio l. II. p. 181. extr. Putsch. Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, et argute loqui. GESN.*

Ead. l. 7. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.) Sic supra *Deor. Dial. XVIII, 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον εἰκῶς ἢ σοί.* REITZ.

Ead. l. 9. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος) *Ut qui leonis exuviis sit indutus, bene interpretes. Nec reijicio hanc scripturam. Nam et sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo Codice Ms. legitur ἐνῆται. Nam sicut apud Homerum est εἶται indutus est, sic et ἐνῆται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam poetice verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem, nemini latet. GRAEV.*

Pag. 301. l. 3. Ὅλως Ἡρακλῆς) *Junt. καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐσσι.* At supra *Dial. Mort. XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐσιν, et Necyom. 1. Μενίππους ὅλους.* Adeoque et hic suspicari liceret ὅλος scribendum. Sed adeo indifferens est, et utrumque sanum, ut, quidnam praesferendum, non liqueat. *Liban. Epist. 113. pr. χαίρει γὰρ οὗτος καλούμενος, pro οὔτω, quod non prorsus immerito ibi malit Wolf. Sed notum est, modo adjectivis, modo adverbis uti Graecos aequae ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra Adv. Indoct. cap. 9. ὅλος περιλαμβόμενος, ubi multae Edd. ὅλως. Adde supra Philops. cap. 6. ubi πεφυλαγμένως pro πεφυλαγμένος, si proba lectio; qua occasione tamen plura dedimus. Sed potius adi Hermot. §. 2. ubi similiter in ὅλος et ὅλως variatur, et utrumque probum esse Jensius docet. REITZ.*

Ead. l. 4. Ἑλληνίων) Miror, nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod sic velim, sed quia facilis est aberratio. At

vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἑλληνίους καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτοὺς. atque alibi; quare plura non addam, nisi quod et Ἑλλάγιος Ζεὺς erat. V. *Aristoph.* Eq. 1250. REITZ.

Pag. 302. l. 7. Ταῖς σειραῖς) Obscura constructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῆς σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: et potest dativus hic intelligi positus pro genitivo. Certe non opus esse putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. GESN.

Pag. 303. l. 5. Λόγος ἐν γῆρα) Huc facit locus *Plutarchi*, laudatus a *Belino*, (imo *Γουρίο* l. I). Προϊὼν γε τῷ χρόνῳ δ' Ἡρακλῆς ἔοικε μαντικώτατος ὁμοῦ καὶ διαλεκτικώτατος. *Plut.* EI apud Delph. Opp. T. VII. p. 522. Ed. *Reisk.* BIP.

Ead. l. 6. Ὅτι μὲν etc.) *Homer.* II, Γ, 108. SOLAN.

Ead. l. 8. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει) *Eurip.* Phoen. 533. SOLAN. Immo si τὸ δὲ γῆρας abscideris, quod male in unum versum compactum est in *Par.* in aliis plane non distinctum; tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. REITZ.

Ead. l. 10. Νέστορος — γλώττης) *Hom.* II. A, 249. Et quod sequitur vid. Γ, 152. SOLAN.

Ead. l. 11. Λειριόεσσαν) Respicit ad II. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucaligon et Antenor senes, comparanturque cicadis, οἳ τε καθ' ὕλην Δένδρω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem, generatim ἄνθος esse λείριον, sed, ut recte hic *Eustathius*, εἶδος ἄνθους, et speciatim *Itlium*. GESN.

Pag. 304. l. 1. Ταύτη) I. e. hac parte, scil. τῇ γλώττη. GUYET

Ead. l. 3. Τοῖς γὰρ λάλοις) Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ. etc. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. 203. SOLAN. Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλώττα πᾶσιν ἐστὶ τετρουπημένη. GESN.

Ead. l. 4. Ἡ γλώττα — τετρουπημένη) Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις

Γὰρ ἐξ ἄκρου

Ἡ γλώττα πᾶσιν ἐστὶ τετρουπημένη. GUYET.

Ead. l. 10. Παρόδου) Conf. supra Alex. c. 48. εὐδοκίμουντα πάροδον. SOLAN. Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. et XI. c. 12. pr. REITZ.

Ead. l. 17. Ἐπιπλήξει) Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, et verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex II. Θ, 103. seq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

p. 253. Melius hoc negotium *Schäfero* cessisse, quam *Luciano*, mirari quem posse dicit *Fritzscher*. Praef. ad Ed. Alex. p. XXV. Mihi vero nemo mirari illud posse videtur, qui quidem utrumque recte norit. LEHM.

IN DE ELECTRO SEU CYCNIS.

Pag. 307. l. 1. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.) Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in bis accusato. Proptereaque orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes et dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, et pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, et concilium eius coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum affatur. Multos, ut ὑμεῖς ἐλπίζαντες, ὁρᾶτε etc. unum, ut ὥστε ὄρα etc. ἐλπίσας etc. σαυτόν. Judiciale vero distinctionem fuisse, etiam illud arguit ἤδη οὖν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ etc. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter vero, non dixit ἐγγέας, sed ἐκχέας. MARCIL. Nescio quid in mente fuerit viro docto, cum ista scriberet. Est προσλαλία caeteris similis, tota sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. GESN.

Ead. l. 10. Ἠλέκτρον) Vide *Herodot.* III. pag. 128. f. et *Plin.* XXXVII. SOLAN. Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. REITZ.

Ibid. Ἡμᾶς) Ita L. et *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. SOLAN. Etsi ὑμᾶς quoque *Par.* tamen ejus interpretes Obsop. nobis fidem fecit dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi, quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. REITZ. Verum non esse potest ἡμᾶς, vel propter oppositionem sequentium ἀμέλει καὶ αὐτὸς, quam patet nullam fore aut omni vi earentem, si ἡμᾶς legatur. Quod quum bene monuisset *Belinus*, restituit *Schmiederus*, quod unice verum est. LEHM.

Ead. l. 14. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον) Confer supra *Deor.* Dial. XXV. f. SOLAN. Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύνουσαι. Re quidem eodem redeunte, nihil tamen ad verba probanda faciente: nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, cum et mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem

modo; ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere *τούτων δακρύων*, ut constructio invertatur, et *ἤλεκτρον* fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ *ἤλεκτρον*, ἀλλὰ *χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων*. REITZ.

Ead. l. 17. *Ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ*) Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. et alia te docuisset. Quin tuum consuluisse *Herodotum*, qui 2, 115. jam monuerat, esse qui dicant, *Ἡριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον* (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τευ τὸ *ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ. τ. λ.* Probabile est, in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcunque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri *ἤλεκτρον αὐτόματον*, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpretes, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insimulat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo facticio. Vid. *Act. Erud. Lips.* 1733. p. 109. seqq. GESN. Fabulam, *μῦθον*, a se narrari, ipse satis clare profitetur auctor. Non hujus igitur, sed *Gesneri*, culpa factum est, ut docendum putaret *Gesnerus* eum, qui hac doctrinā vixdum opus haberet. Sic fere *Wielandius* vindicat Lucianum. LEHM.

Pag. 508. l. 3. *Ἡκων*) In omnibus libris nostris antea *ἦκον* legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. SOLAN. Distinctione mutata, quomodo praescribit *Fritzschi* Quaestst. p. 21. sq. jam alia nulla opus erit mutatione. LEHM.

Ead. l. 4. *Αἰγείρους*) *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diodor. Sic.* V. cap. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen et ipse contemnit. REITZ.

Ead. l. 8. *Ἐκδιδούσας*) Male *Fl.* hoc omittere, adpinxerat *Solanus* noster. At quis dixerat adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat, has arbores electrum *δακρύειν*, et *ἀποστάζειν*, forsitan id jam per ellipsin vult intelligi, aut *ἐχούσας* tacite supplendum, quod frequentissime omissi, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* cap. 14. *ὁ τὰ πιναρά*. Bis *Accus.* c. 9. et 20. *ἢ τὰ ποικίλα*. notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. REITZ. Etsi per se haec non male sunt observata,

praesertim quum Codex Gorl. cum Ed. Fl. consentiat: tamen directa haec interrogatio, cui nihil ejusmodi in confabulatione ista praecessit, requirit, si recte sentio, necessario participium vulgatum. Alioqui nimis obscure τὰς τὸ ἤλεκτρον ad nautas istos dictum fuisset. LEHM.

Ead. l. 14. Ἡμῖν) Ita L. et Ven. utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. In reliquis ὑμῖν. SOLAN. Neque hoc loco cum Solano et Reitzio facio, licet hic Schmiederum videam hos secutum esse auctores. Recta est oratio, quod declarat vox ἔφην. Et ἡμεῖς δὲ etc. c. 3. in. refertur ad παρ' ὑμῖν, ad ἡμῖν non facile potest.

Pag. 309. l. 5. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας) Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in Diol. Sic. XI. c. 9. p. 410. f. τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ἄδου δειπνησομένους, quod frustra suspectum esse Stephano et Rhodomano docet Wessel. ex Plutarch. Apophth. p. 225. iisdem plane verbis utente. Adde Thucyd. IV. c. 2. εἶπον δὲ τούτοις — παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι. Ubi Duker. ex Aristoph. Eq. 1391. σοι παραδίδωμι — ἰέναι λαβόντα, tum et hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non est semper ejusmodi dissimilis casus anomalus, quando duo verba adsunt, quae diversum casum admittunt: ita οἷς hic regitur ab ἐξεστὶ, et ἀναλέγοντας ab infinito πλουτεῖν, propter conjunctionem omissam, i. e. ὥστε ἀναλέγοντες πλουτῶσι (an πλουτοῦσι; Lehm.). Idque patet itidem ex hoc Lysiae pro Corinth. Sociis, p. Ed. Lond. 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κακείνοις μεμνησθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμασι, τιμῶντας etc. Merentur interim talia observari, quia et continuatur alias dativus praemissus, ut ead. Orat. p. seq. μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἀμεινον βουλευσασθαι. REITZ:

Ead. l. 17. Ἀπόλλωνος παρέδρους) Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant: prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. Ovid. Met. II, 367. et Virgil. Aen. X, 186. Vid. Plat. Phaed. p. 387. g. et Stob. serm. CXLIX. p. 607. Cic. Tusc. I, 30. et Davis. not. SOLAN.

Ibid. Παρέδρους) Addendi hi παρέδρου illis, quos magna diligentia, nec sine felicitis ingenii speciminibus collegit Ge. Arnaldus, forte c. 5. aut 25. GESN.

Pag. 310. l. 12. Ἐνι) Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra Paras. §. 17: οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἐνι. Aristoph. Plut. 348. ἐνι γὰρ τις ἐνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι, ubi Spanhem. ex Demosth. aliis-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

professione; velut aquam illam effundere, quae hominum iudiciis officere posse et nudum se praebere spectandum. GESN.

IN MUSCAE ENCOMIUM.

Pag. 312. l. 7. Ἐπίσι καὶ κώνωψι) Non inveniebam diversa nomina horum iectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, qui dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinum κύνιφας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas, *tabanos*, *isilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam Igitur contentus fui, *culicum genera* indiscretim dicere. Ceterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, nostri aevi praesidiis, et *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Maumurio* praemonstratore usus esset *Lucianus*, v. g. in oculorum numero et admirabili structura, in proboscide. GESN.

Ead. l. 9. Ἐπτέρων δὲ οὐ τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν μᾶν τοῖς χρῆσθαι) Non accuratim satis hoc modo:

Lucres, quarum *nicibus alis* ut aliis peni volando ut

Crit. pag. 6

Ibid.

ubi et ipsa

Ead.

tur. GUY

nuit idem

Ead.

Dipss cap

Ead.

tantum,

(otiose?)

Ibid.

in J.

le.

ἢ τὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς δὲ ὠκυπτέροις in hisce vertendo, quo cetero

corpore, aliam hic est

eat corpus

Miss. Plura

ε τὰ, pate

ἐλέφας. F

Haec insit

endum p

ifer N

Kesi

ed in

SOL

Y.

C

r

opus esse, ut δὲ semper sequatur, patet etiam ex *Aristophan.* Pl. 58. ἐγὼ μὲν οἰμώξεν λέγω σοι — vi reliqua. Non dissimile etiam est hoc *Diod. Sic.* XI. cap. 9. τοὺς λόγους μὲν συμβουλεύοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίον τὴν πόλιν etc. ubi δὲ quoque non sequitur, nisi post aliorum periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apostoli in *1. c. XXVII, 21.* ἔδεο μὲν, ὧ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, ἢ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adversativa sequitur, sed tacite intelligitur, in opposito verbo κερδηῆσαι mox adjurto. *Herodian.* I, 4, 2. ἀχθεσθαι μὲν ὑμᾶς — θαυμαστὸν οὐδὲ et sic bis ter alibi. Interdum etiam simpliciter μὲν pro ad verationis nota poni, notum arbitror ex *Hel. V. H.* IV, 10 ἔμοι μὲν δοκεῖ. Quin et μὲν praemisso μὲν habuimus haud saepe, ut *Paras. c.* 15. et 21. Nec tamen adeo abundare hi videtur, quin augeat aliquantum, ut *Latinum vel*, quando cimus, ille *vel major* est, *vel centies*, et simil. Ita et apud eosdem τὸ quidem nullo sequente *sed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. pag 514 f. quem permultis testimoniis probe refutavit *Perizon.* LEITZ.

Pag. 313. l. 8. Ἀπηνούς) Sic necessario corrigendum fuit, propter sequens οἶα. Legebatur enim in omnibus ἀπηνούς. SÖLAN. Etiam si ἀπηνούς, quod null modo corruptum est, tueris, tamen vel sic scribendum οἶα, ἢ οἶα. refertur enim ad ὠδή. Cf. *Fritzsch.* Quaestst. p. 173. LEHM.

Ead. l. 13. Οὐ συμπεφυκυῖα ὡς περὶ τῶν ἀκροῖδων) Verunt, non cervici affixum, ut est locustarum; quod unde poterunt effingere? De cervice nihil est in Luciano. Et quaes, quaeso, cervix locustarum? Cert Luciano ullam esse cervicem per has voces negat, quae ver debent, non agnata quo corpori, ut est locustarum, non est continuus tractus vis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput ut intervallum, ita tamen, ut tui fauce caput reliquae corpori annectatur, et sic possit caverti alia parte commota et quieta. Paulo post etiam potuit vocem φοινίκων interpretari, quam per vocem cortices, praecipue si squammatas dixerint, et laminae ex ferro in eis. Tum et οὐ κατὰ τὸ ὄρθον reddidit in scite, quasi vocis hujus significatio et discrimen, quod non et alia insecta notat auctor, respiceret formam, sed locum, ubi situs ejus, in extrema nempe parva est in vespis et apibus. GRON.

l. 1. 8. Ὀδοῦς) Florentina recte ὄδοῦς habere, v. nescio quare; nam si datus significatum retinetur scripturam apud omnes receptam novare-

professione; velut aquam illam effundere, quae hominum iudiciis officere posset, et nudum se praebere spectandum. GESN.

IN MUSCAE ENCOMIUM.

Pag. 312. l. 7. Ἐμπίσι καὶ κώνωσι) Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrunque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κύνιφας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas, *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui, *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, et *Leeuwénhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset *Lucianus*, v. g. in oculorum numero et admirabili structura, in proboscide. GESN.

Ead. l. 9. Ἐπιτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομᾶν τοῦ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι) Non accuratus satis fuit interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo, quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos* in schedis Mss. Plura in *Obs. Crit.* pag. 64. f. et 65. REITZ.

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ) Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex cap. 5. ubi et ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασιν. REITZ.

Ead. l. 10. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι) Haec insititia videntur. GUYET. Μοx pro *pennas* esse vertendum *plumas*, monuit idem. REITZ.

Ead. l. 11. Κατὰ τὰς ἀκροτάτας) Confer *Nostrum* infra *Dipss* cap. 3. KUSTER.

Ead. l. 12. Μελίττας) Dele punctum. KUSTER. Non hoc tantum, sed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odiose (otiose?) occurrit, et sensum perturbat. SOLAN.

Ibid. Ἔστι μὲν) Recte abesse μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etsi abesse posse credo, nondum tamen deleo, cum in al. Codd. non deleatur, atque et alibi implendae orationis gratia abundet, et vel hic durior sit pronuntiatio, si μὲν deleas. Abundat similiter μὲν apud *Long. Past.* IV. p. 147. (vere 139.) *Ed. Moll. Αἰγὶ καὶ ἄρῶεν μὲν παιδίου ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δεύτερον.* Neque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mus? - Et cum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt; nec *τριόδους* de fuscina Neptuni Graecis ignotum, item pinnae rastrorum, dentes vocantur; quid obstat, quo minus et proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita et vertebram primam colli *ὀδόντα* vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in *Oecon. Hipp.* secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam *ὀδόντα* quoque adspirate habet Ms. unum *Pollucis*, editores id recte spreverunt. Apud LXX. 1 *Sam.* 13, 21. *ὀδόντες* adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquirō. REITZ.

Pag. 315. l. 4. *Καὶ ἀποκίπτει σκώληκα*) Non satis ex fide historiae. MARCIL.

Ead. l. 9. *Πολιτεύεται*) Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. GUYET. Idem addit, *ὑπέπτηχε* *subsedit* esse vertendum, ac dein pro *contractae*, *subsidentes*. REITZ.

Ibid. *Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ἄδει*) Pugnāt secum ipse sine encomii: nam eis pauca dicturus est, eam *πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τοῦ ὕπνου φθονεῖν* etc. nempe quia turbat eis somnum morsu et cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, et muscas et culices contineri, et somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. MARCIL.

Ead. l. 11. *Ἄτρεμεῖ*) Supra *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) SOLAN.

Ead. l. 15. *Ἀνδρίαν*) Si *Rhodomanno* credimus in *Ad-dend.* ad *Diod.* Sic. *ἀνδρεία* semper scribendum, et sic *Diod.* Sic. XI. c. 4. Sed cum *ibid.* cap. 6. bis legatur *ἀνδρίαν*, atque alibi frequenter, nihil et hic in orthographia mutandum. *Ἀνδρεία* *Herodianus* ubique, item *οἱ* LXX. *Aelian.* *Epictet.* *Thucyd.* etiam plerumque; sed et *ἀνδρία* idem III. c. 82. Ac *Noster* de *Salt.* cap. 12. ubi *ἀνδρίας* quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra *Rhodomannus* contendit, *ἀνδρεία* semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis: sed utrumque inveniri in editis libris video; *ἀνδρείαν* tamen multo frequentius. REITZ. Vid. *Varr.* *Lectt.* ad *Hermot.* c. 7. Tom. IV. p. 13. adde etiam *De Salt.* c. 12. f. LEHM.

Ead. l. 16. *Ἄλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὀμηρος*) *Ἐπικόλοικον* fuisset enim ἀλλὰ τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν

ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ etc. Ὀλίσθημα stili properantis. MARCIL. Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam descendendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. SOLAN.

Ead. l. 17. Τὸν γὰρ ἄριστον) Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum *Luciano* erres, non Achillem; quod *Barnesium*, ibi de *Luciano* aliquid monentem, fugit. Turbatque is nonnihil, dum trágici c. 11. allata verba pro his affert, et apponit ad rem quidem suam ibi faciéntia, sed minime indicantia ad hunc *Homeri* locum a *Luciano* allusum. SOLAN.

Pag. 316. l. 1. Τῷ θάρσει τῆς μυίας) *Hom.* Il. P, 570. SOLAN.

Ead. l. 2. Οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος) Firmat itaque etiam *Lucianus* discrimen inter θράσος et θάρσος, idque ait antiquissimum esse, et *Homero* jam observatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίας θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad *Euripidis* *Alcestin* 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris Scholiastae ad *Medeae* v. 469. ubi θάρσος vocatur παράστημα τῆς ψυχῆς μετὰ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His similia *Eustath.* ad Il E, 3. ubi Diomedis Minerva δῶκε μένος καὶ θάρσος· it. ad *Od.* Ξ. pag. 547. 28. *Bas.* et *Pollux* III, 135. atque *Ammonius* h. v. Cumque θάρσος sit plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἐρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* s. 114. ubi παράκειται, ait, φαῦλά τινα ἀστείοις τισὶν οἶον θάρσος μὲν τῷ θράσος, ἢ δὲ αἰσχύνῃ τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui I, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, et nobile illud II, 40. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea VI, 68. θάρσος παρασχεῖν de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, et, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo *Luciani*, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione *Periclis* et *Fabii Maximi* prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima *Briani* Ed. pag. 414. Μία γὰρ ὡς εἴκειν ἀπειρία καὶ θράσος γεννᾶ, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpretes, *una temeritatem gignit, et eripit audaciam imperitia*. Eadem plane sententia, cum *Hippocrates* in *Νόμῳ* extr. ἡ ἀπειρία, inquit, κακὸς θησαυρὸς — δειλῆς τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper ven. *Wolffius* apud *Liban.* Ep. 1036. b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid

supersit apud *Plutarchum* dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita *Fabii*. De *Minucio* ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μάλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνείμενος. De eodem p. 325. post med. αὐτὸν τε μεγαλαυχίας ἀμέτρον, καὶ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπληκώς. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τοῦ *Μινουκίου* τὸ θράσος κατακέκλαστο. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς *Καρχηδονίοις* ἰδοῦσι θάρρος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *GESN.* Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος et θάρρος *Gregor. Naz. Or.* IV. pag. 113. qui ait: ὅτι θάρρος καὶ θράσος, καὶ εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζουσι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ ἐν τοῖς τολμητέοις θάρρειν ἀνδρείας ἐστίν. — οὗ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμοίως χωρεῖν καὶ ἀθίξεσθαι — θράσους. Sed quia *Gesn.* hoc diligenter egit, plura non addo. *REITZ.*

Ead. l. 6. Οὐχ ἄπαξ — μέμνηται etc.) *Il. B*, 469. *Il*, 641. *Δ*, 130. *SOLAN.*

Ead. l. 13. Ἀδινὰς προσεῖπών) *Hom. Il. B*, 469. *SOLAN.* Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* *Od.* Ψ, 326. p. 817, 35. *Bas.* ad verba poëtae *Σειρήνων ἀδινάων*, "Ἐνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἠδυφώνων, ἀδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μάλλον παρὰ τὸ ἠδύ. πέντε γὰρ φασὶ τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. οἰκτρον, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι. ἠδιον, ἠγουν ἠδὺ γλυκὺ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων. πυκνὸν καὶ ἰσχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ ἠρέμα, ὡς ἐν τῷ ἀδινῶς ἀνευείκατο φώνησέν τε. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat *Lucianus*, nempe *Il. B*, 469. p. 194, 48. *Bas.* eligit ἢ τὰς λεπτάς, ἢ τὰς πυκνάς καὶ ἀθρόον πέταμένας. Posterior intellectus ad *Luciani* mentem aptior: nisi tamen malis canoras, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *GESN.*

Pag. 317. l. 5. Ἀποτμηθεῖσα) *Papilionem* meminī capite amputato ultra septiduum vitae signa dedisse, motis, cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde, quae *Aelianus* de testudinis marinae capite similia profert de *Anim.* IV, 28. *SOLAN.*

Ead. l. 9. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται) Narravit etiam *Aelian.* de *Anim.* L. II, 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ γὰρ εἰ (malim καὶ γὰρ καὶ) ζῶων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ διὰ ταῦτα ἀποπνίγεται. εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλκοις τὴν νεκρὸν, καὶ τέφραν ἐμπάσοις, καὶ καταθήσοις ἐν ἡλίου ἀύγῃ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. *Cretae* inspersione idem fieri, omnes norunt, quo citius lu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

598 ADNOTATIONE IN MUSCAE ENCOMIUM.

Auctorem hujus versus *Binus* facit *Aristophanem*, non tamen allato ipso Comici loco. Quod dum factum fuerit, incertus maneat et auctor, et versus forma, quamquam Gesnerus satis felix fuisse videtur ea definienda LEHM.

Ead. l. 17. Δεινὸν) *Irip.* haec sapere videntur. SOLAN.

Pag. 320. l. 1. *Μυία τῆς Πυθαγ.*) Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* d mul. Phil. et *Phot.* Cod. CCXLIX. Meminit *Jamblichus* in *talogo* p. 218. C. Milonis uxor. *Porphy.* etiam No. 4. et *Isonym.* No. 2. Miror, a Luciano omissum, quod de musci Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de *Anim.* V, 17. supra femin enim ille intelligente. SOLAN.

Ead. l. 9. Ἐν τῷ μέρ. Pro *vicissim*, sa Noster
vid. ad *Gym.* c. 19. Addi notam *Hemst.* p Lucian
minoris, qui et aliorum testimonia addidit: rseruit
eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII, μέρ
ἐχάρετος εἰνάτω. REITZ. r nota illa nor
nullis hujus Ed. Tom. II. LEHM.

TRINIDAD

... de ...
... de ...
... de ...

... de ...
... de ...
... de ...
... de ...

598 ADNOTATIONES IN MUSCAE ENCOMIUM.

Auctorem hujus versus *Belinus* facit *Aristophanem*, non tamen allato ipso Comici loco. Quod dum factum fuerit, incertus maneat et auctor, et versus forma, quamquam Gesnerus satis felix fuisse videtur in ea definienda LEHM.

Ead. l. 17. Δεινὸν) *Eurip.* haec sapere videntur. SOLAN.

Pag. 320. l. 1. Μυίας τῆς Πυθαγ.) *Pythagorae* haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. et *Phot.* Cod. CCXLIX. Meminit *Jamblichus* in catalogo p. 218. C. *Milonis* uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. et *Anonym.* No. 2. *Mirror*, a *Luciano* omissum, quod de muscis *Pisatidibus* ab *Aeliano* traditur. de *Anim.* V, 17. supra feminas enim ille intelligentes facit. SOLAN.

Ead. l. 9. Ἐν τῷ μέρει) Pro *vicissim*, saepe utitur *Noster*; vid. ad *Gym.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Ed. *Luciani* minoris, qui et aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII, 1. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. REITZ. Legitur nota illa cum additis nonnullis hujus Ed. Tom. II. p. 551. sq. LEHM.